T.C.
ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TEMEL İSLÂM BİLİMLERİ ANABİLİM DALI
TASAVVUF BİLİM DALI

KAYGULU DERGAHI ve
HALİL EFENDİ'NİN DÎVÂN'I

Yüksek Lisans Tezi

Hazırlayan
Bedriye REİS

Danışman
Prof. Dr. Süleyman ULUDAĞ

Bursa 2002

İÇİNDEKİLER

II. BÖLÜM

DERGÂHIN TARİHÇESİ ve POSTNİŞİNLER

III. BÖLÜM

DÎVAN METNİ

KISALTMALAR

Age.	: Adı geçen eser
Agm.	: Adı geçen makale
AÜİF.	: Anakara Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi
b.	: İbn, bin (oğlu)
BEEK.	: Bursa Yazma ve Eski Basma Eserler Kütüphanesi
BK.	: Bursa Kütüğü
bk.	: Bakınız
DİA	: Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi
haz..	: Hazırlayan
H.	: Hicri
Kit.	: Kitaplığı
Ktp.	: Kütüphanesi
MÜİF.	:Marmara Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi
nu.	: Numara
Öl.	: Ölümü
s.	: Sayfa
SBE.	: Sosyal Bilimler Enstitüsü
trs.	: Tarihsiz
UÜ.	: Uludağ Üniversitesi
vd.	: ve diğerleri

ÖNSÖZ

Türk tasavvuf târihinde önemli bir yeri olan Celvetiye tarikatı, Mehmed Muhyiddin Üftâde ile başlayıp, Aziz Mahmud Hüdâyî ve halifeleri ile Anadolu ve Balkanlar'da hızla yayılmıştır. Böylece "hayata ve hâdiselere iştirak, halk içinde Hak ile" anlamına gelen celvet sırrı devlet ricâlinden halk kitlelerine kadar her kesimden insanın gönlünde yer bularak, âdetâ bir "sükûn limanı" oluşturmuştur. Gönül ateşiyle suları ısıtan, sultanları ardına düşüren bu sır olmuş ve bundan Bursa kadar Üsküdar da nasîbini almıştır.

Bu çalışma, Bursa'daki Celvetî dergâhlarından biri olan Kaygulu Dergâhı ve kurucusu Halil Efendi ile eserlerinden biri olan Dîvân'ı konu almaktadır. İlk bölümde Halil Efendi'nin hayatı, eserleri ve fikirleri ele alınmıştır. Halil Efendi'nin hayatı ile ilgili bilgilerin sınırlı oluşu, konunun ayrıntılarına inmeyi zorlaştırmış, gerek âilesi gerek eğitimi gerekse tarikat ve irşad faaliyetleriyle ilgili hususların tam bir tesbiti yapılamayarak, kısa geçilmiştir. Fikirleri ise eserlerinin her biri incelenerek belli başlıklar altında verilmiştir. İkinci bölümde dergâhın postnişinleri ve târihçesi üzerinde durulmuş, dergâha âit vakfiyelerden de yararlanılmıştır. Üçüncü bölümde ise Dîvân'ın metnine yer verilmiştir. Eserin BEEK'de bulunan dört nüshasından en eski târihli ve en hacimli olanı tercih edilmiştir. Şiirlerin alfabetik bir dizime sahip olmaması nedeniyle nüshalar arasında karşılaştırma yapmak ve farkları tesbit etmek mümkün olmamıştır.

Bedriye REİS
Bursa 2002

I. BÖLÜM

HALİL EFENDİ'NİN HAYATI

ESERLERİ ve FİKRİLERİ

Halil Efendi

Kaygulu Halil Efendi, Orhan Bey'in emirlerinden ve Rumeli fâtihi Süleyman Paşa'nın muâvinlerinden Kaygulu Bey'in[1] torunudur. Hâdi'l-Uşşâk'ta "Ceddim Kaygulu Bey vezir-i Sultan Orhan" mısrâ'ıyla buna işâret etmektedir. Dedeleri Horasan'dan Konya'ya oradan da Bursa'ya gelmişlerdir.[2] Babası Halvetiye'nin Şâbâniye koluna müntesip Şeyh Ali Efendi'dir. Halil Efendi, 1173/1759 yılında Rebîu'l-evvel'in onikinci gecesi Atranos (Orhaneli)'da Elbise kazâsına bağlı Beg köyünde[3] dünyaya gelmiştir. İki yaşında iken babasıyla birlikte Bursa'ya hicret etmiş ve Alaca-Hırka mahallesinde ikâmet eden Ali Efendi'ye mahallenin câmiinde imamlık görevi verilmiştir. Ali Efendi, 1179/1765 senesi Şabanın 12. günü vefât etmiş[4] ve Zindankapısı Kabristanı'na defnedilmiştir. Halil Efendi bir süre Kur'ân-ı Kerîm kırâatıyla meşgû olduktan sonra Ulucâmi yanındaki Musalla Medresesi'nde[5] tahsiline

---

1 Mehmet Şemseddin, Atronos (Orhaneli)'a bağlı Sırıl isimli köyün Orhan Bey tarafından bu zâta verildiğini ve köyde derebeyi olan Kaygulu Bey'in hakkında vukû bulan şikâyet üzerine idâm edildiğini belirtmektedir. Kepecioğlu ise Orhaneli'nin Elbise köyünün Orhan Bey tarafından Kaygulu Bey'e verildiğini ifâde eetmiştir. Velâyetnâme'de yer alan ifâdeler de bunu doğrulamaktadır. Fâtih Sultan Mehmet bu köyün mülkünü, bozup tımara emretmiş, daha sonra İkinci Bayezid köyün mülkiyetini tekrar bu âileye vermiştir. bk. Yâdigâr-ı Şemsî (Bursa Dergâhları), haz. Mustafa Kara-Kadir Atlansoy, 470; Bursa Kütüğü, II, 388; Kaygulu Halil, Velâyetnâme, vr.10. Kaygulu Bey, Murâdiye'de II.Murat türbesi civârında medfundur. bk. Velâyetnâme, vr.11; Bursalı M.Tâhir, Osmanlı Müellifleri, I, 151.

2 Kaygulu Halil, Hâdi'l-Uşşâk, 442; Velâyetnâme, vr.10.

3 Velâyetnâme, vr.10. Halil Efendi'nin doğum yeri ile ilgili olarak Mehmed Şemseddin Efendi, *Gülzâr-ı İrfân'dan* nakille "Elbise kazâsı dâhilinde Beg karyesi" şeklinde bilgi vermektedir. Bursalı Mehmet Tâhir ise "Atranos kazâsı merkezi olan Beyce'dendir" ifâdesini kullanmaktadır. Halil Efendi'nin *Velâyetnâme*'de Elbise'de Beg köyü, Hâdi'l-Uşşâk'ta da "mevlûdum karye-i Beg" demesi doğduğu yer konusuna açıklık getirmektedir. Mustafa Cemiloğlu da *Elbise* veyâ *İlbise* olarak adlandırılan bir yörük köyü olduğunu belirterek, Orhaneli ilçesine bağlı *Süleyman Bey, Orta, Baş ve Koçu* köylerinin bulunduğu bölgenin Elbise veyâ İlbise olarak isimlendirildiğini açıklamaktadır. 1325/1908 salnâmesinde Süleyman Bey, Orta, Baş ve koçu isimleri bulunmakla birlikte Elbise isme rastlanamamıştır. bk. Yâdigâr, 471; Bursalı M.Tâhir, Osmanlı Müellifleri, I, 151; Kaygulu Halil, Dîvân (bsm.), 2; Kaygulu Halil, Hâdi'l-Uşşâk, 442; Velâyetnâme, 10; BK., II, 279, II, 338, III, 73; 1325 Hüdâvendigâr Salnâmesi, 126-245; Mustafa Cemiloğlu, Bursa Dağ Köylerinde Türkmen Kültürü, 21, 28, 36.

4 bk. Yâdigâr, 471; Velâyetnâme, vr.9.

5 XIV. yüzyıla âit olan medreseyi Hacı İvaz b.Hacı Bekir b.Hacı Arslan yaptırmıştır. Ulucâminin güneydoğu kısmında cenâze namazlarının kılındığı bölgede bulunması sebebiyle "Musallâ" adını alan medreseye vakfiyesinde "Esediye" adı verilmiştir. Medreseye verilen isimler arasında babasına nisbetle Arslâniye, Arslanoğlu ve Arslan-zâde de vardır. Kârgir olarak inşâ edilen medrese zaman

devâm etmiştir. Kaynaklarda tahsilinin nekadar sürdüğü konusunda herhangi bir bilgi bulunmamaktadır. Halil Efendi, sekiz yaşında iken çeşitli hastalıklar için muska yazıp, duâlar okuyarak hastaları şifâya kavuşturur ve etrafındakileri hayretler içinde bırakırdı. Oniki yaşına girdiğinde güzel sesiyle ezan okumaya bir yandan da hanımlara vâaz etmeye başlamıştı. On dört yaşında da kürsüye çıkıp, tefsir, hadis ve fıkıh anlatarak, sorulan soruları cevaplandırıyordu.[6]

Bir süre sonra Orhaneli'nin Armudcuk kazâsında irşâd faâliyetlerinde bulunan Şeyh Osman Efendi'nin halifelerinden Harmancık nâhiyesine bağlı Sırıl[7] köyünde ikâmet eden Kurtçu Pir Mehmed Efendi'ye intisâb etti[8] hem ecdâdının vakıf ve hayrât işlerini denetlemek hem de şeyhi ile görüşmek ve sohbet etmek üzere zaman zaman bu köye giderdi.[9] Yedi senelik bir hizmet ve seyr-i sülûk devresini tamamlayan Halil Efendi, yedi sene süren dervişlik hayatını şöyle tasvir eder: "Kâh firkat, kâh hasret, kâh zevk, kâh hizmet, kâh aşk, kâh şevk"[10] Pir Mehmet Efendi vefâtından bir süre önce Halil Efendi'ye tâc ve hırkayı giydirerek halîfelik görevini vermiş, 1199/1785'de vefât etmesi[11] üzerine Halil Efendi irşâd için Bursa'ya gelmiştir. Bursa'da bir yandan pamuklu şeyler dikerek geçimini sağlarken bir yandan da tarîkat faaliyetlerini sürdürmüştür.[12] Dervişlerin sayısı her geçen gün arttığı için dostlarının da yardımıyla

---

içinde rutûbetin neden olduğu hasarlar yüzünden pekçok kez tâmir edilmiş, 1551'de geniş çapta bir onarım görmüştür. Mısır vâlisi Hidiv Abbas Hilmi Paşa o civarda yaptırdığı bir binâyı bu medreseye tahsîs ederek, medresede öğretimin sürdürülmesini sağlamıştır. Bu binâ sonraları Halkevi'ne devredilerek konferans salonu hâline getirilmiştir. Medreseden günümüze hiçbir eser kalmamıştır. bk. Mefâil Hızlı, Bursa Medreseleri, s.35-38; Ekrem Hakkı Ayverdi, Osmanlı Mîmârisinin İlk Devri, s.275, 402; Kâzım Baykal, Bursa'da Ulucâmi, s.17.

6 Velâyetnâme, vr.13, 18, 20.

7 Orhaneli ilçesinin güneydoğusunda ilçeye 25 km. uzaklıkta bulunan eski bir yörük köyüdür. 1925 yılına kadar Harmancık nâhiyesine bağlı iken bu târihte Orhaneli'ne bağlanmıştır. bk. Kaplanoğlu, Bursa Yer Adları Ansiklopedisi, 252; Cemioğlu, age., 92.

8 Dîvân, bsm., 2-3.

9 Yâdigâr, 471.

10 Hâdi'l-uUşşâk, 441.

11 Kurtçu Mehmet Efendi'nin türbesi, Sırıl Köyü'nün 200-300 m. güneydoğusunda tarlalar içindeki bir tepenin üzerinde yer almaktadır. Türbe kareye yakın diktörtgen planlı ve üzeri kırma çatı ile örtülüdür. Yapının beden duvarları yoktur. Ahşap çatıyı dört yöndeki üçer ahşap destek taşımaktadır. bk. Türkiye'de Vakıflar Âbideler ve eski Eserler, IV, 563.

12 Yâdigâr, 471-472.

Deveciler Kabristanı[13] civârında Hasanpaşa Mahallesi'nde[14] bulunan evini zâviyeye dönüştürmüştür.[15]

Bursa Kütüğü'nde Hasan Efendi hakkında bir şikâyet vukû bulduğu ve durumun mahkemeye intikâl ettiği belirtilerek, Mihaliç kadısı Hasan Efendi'nin h.5 Ramazan 1235/ 1820 târihli bir ilânında Halil Efendi ile ilgili şu ifâdelerine yer verilmiştir: "Sincan nâhiyesinin Akçapınar ahalisi ehl-i İslâm ve reâyâ cümlesi mahkemeye gelerek otuz bir senesi bî-asıl madde zımnında müsvedde ile bizleri haps ve cezâlandırmaktan, Bursa'da Deveciler mezarlığı denilen mahalde Kaygılı Dede adındaki müzevir köyümüz ahâlisinden birkaç kişiyi iğfâl edip: "Sizleri paşaların zulüm ve teaddilerinden ve tekmil pâdişâhın tekâlifinden ve tekâlif-i örfiyye ve şakkadan afv ettireyim ve nallı atların köyünüze girmekten muhâfaza edivereyim. Benim ile Bursa mahkemesine gidip, Molla'ya: "Biz mâlik olduklarımız emlâklerimizi ve köyümüzü Kaygulu Dede'ye vakfeyledik" diye takrîr verin Bundan sonra sizden hiç kimse avârız, bedel, nüzul ve sâir şakka tekâlifinden bir akçe ve bir habbe talep edemezler" hîlesiyle Bursa mahkemesinde takrîr verdirmiş olduğundan dört senede bir ve Bekçioğlu Ahmet adındaki müzevir ile yek-dil yek-cihet olup, her sene her birerlerimizden çok şey talep ederler, vermediğimizde Bursa mutasarrıfına müsvedde ile mübâşir tayin ettirip her birerlerimizi sebebsiz cezâlandırmaktadır. Artık tahammül ve takatlerimiz kalmamıştır. Bu iki adamın şer ve mazarratlarından halasımız ancak karyemizi her nekadar vakf ederik diye dört nefer kimse takrîr etmiş ise de bizler bu davâdan rücû eyledik ve vakfiyesini de berât-ı âl-i şânı yoktur. Padişaha arzediverin" diye ricâ eylediklerinden

---

13 Bu mezarlık İnönü Caddesi'nin batısından Abdal Mahallesi'ne kadar uzanan geniş bir alan üzerinde bulunmaktaydı. Önce A.Vefik Paşa döneminde yol yapımı nedeniyle tahrib olan mezarlık, cumhuriyet döneminden sonra daha da tahrib olmuş, 1950'li yıllarda tümüyle ortadan kaldırılmıştır. Bursa'nın en büyük mezarlıklarından biriydi. Bursa'ya gelen İpek Yolu bu mezarlığın içinden geçmekteydi. Deve kervanları da burada beklediği için Deveciler adını almıştır. bk. Kaplanoğlu, age., 87.

14 Bursa'nın eski bir mahallesidir. Medrese-i Hasanpaşa da denmekteydi. Mahalleye adını veren Hasan Paşa, Alâeddin Esved'in oğlu olub Kara lakâbıyla anılırmış. Sultan II. Murad döneminde yaşamış olan Hasan Paşa kazaskerlik ve vezirlik yapmıştır. Mahalle 1608 yılında Kalender isyânı sırasında büyük ölçüde yakılmıştır. Bugün ise bu adla bir mahalle bulunmamaktadır. bk. Kaplanoğlu, age., 136

15 Yâdigâr, 472.

i'lâmla arzolunmuş vakfın ref'i hakkında Hüdâvendigâr sancağı mutasarrıfı İbrahim Paşa'ya hüküm yazılmıştır."[16]

Halil Efendi'yi "tarîkaten celvetî,[17] usûlen kâdirî,[18] meşreben üveysî[19]" diye tanıtan Bursalı M.Tâhir, onun tarikat ve meşrebini dile getiren şu mısralarını temel almış olmalıdır :

Ne dindensin dirsen bana
Muhammed ümmetiyimdir
Kangı yoldan diyem sana
Tarîk-i Celvetîyimdir

Aşkile meydâna geldik
Şevkile devrâna girdik
Sıdkile sâdıklar oldum
Usûl-i Kâdirîyimdir

Bırakdık kâlile kîli
Neden buldun sen bu hâli
Şimdi olmuşam mecnûnı
Sülûk-ı Veyisliyimdir[20]

Halil Efendi, Dîvân'ında silsilesini de şu şekilde vermiştir:

- Sırıllı Kurdçu Mehmed Efendi
- Kutub İbrâhim Efendi
- Aziz Mahmud Hüdâyî
- Üftâde
- Hızır Dede

---

[16] BK., III, 73.

[17] Celvetîlik hakkında geniş bilgi için bk. Yılmaz, Hasan Kâmil, Azîz Mahmûd Hüdâyî ve Celvetiye Tarikatı, İ.Hakkı Bursevî, Silsile-i Celvetiye, Bahadıroğlu, Mustafa, Celvetiye'nin Pîri Hz. Üftâde, Bursa, 1995, Yılmaz, Hasan Kâmil, Celvetiye, DİA, VII, 373-375.

[18] Kâdirîlik hakkında geniş bilgi için bk. Sâdık Vicdânî, (Tarikatiar ve Silsileleri), haz. İrfan Gündüz, Eraydın, Selçuk, Tasavvuf ve Tarikatlar, 431-438, Yılmaz, H.Kâmil, Anahatlarıyla Tasavvuf ve Tarikatlar, 240-242 , Gürer, Dilâver, Abdülkadir Geylani, Hayaytı, Eserleri, Görüşleri, İstanbul, 1999.

[19] Üveysîlik hakkında bk. Ocak, Ahmet Yaşar, Veysel Karânî ve Üveysîlik.

[20] Dîvân, vr.293b-294a.

- Hacı Bayram Velî
- Hamidüddin Aksarâyî
- ----
- Hasan Basrî
- Hz.Ali
- Hz. Peygamber[21]

M.Şemseddin Efendi'nin ifâdelerine göre Halil Efendi, fakirlere yardım eden, kimseye el açmayan, geceleri kabir ziyâretlerinde bulunan, rind, kalender-meşreb, hâl ve kemâl sâhibi bir kimseydi. Nefesi hastalara şifâ, zâviyesi de bir şifâhane idi.[22] 8 Kaynaklardan ve eserlerinden anlaşıldığına göre Hasan ve Hüseyin adlarında iki oğlu, Fâtıma adında bir de kızı vardır. Dîvân'da "oğlum", "kızım" diye bahsettiği ve ölümlerinden duyduğu hüznü dile getirdiği pek çok isim bulunmakta, fakat bunların öz çocukları olup olmadığı husûsu tespit edilememektedir.[23] Ramazan 1235 (21 Nisan 1820)'de[24] vefât ederek dergâhına defnedilmiş, ancak Demirtaş Meslek Lisesi yapılırken okulun doğusundaki Ebû İshak câmiine nakledilmişti. 1960 yılında belediyece türbesinin üzerinden yol geçirilmesi sebebiyle kabri Zindankapısı kabristanına nakledilmiştir.[25]

---

[21] Aziz Mahmud Hüdayî'nin vefat tarihi 1628 olduğuna göre 1820'de vefat eden Halil Efendi ile aralarında ikiden fazla kişinin bulunması gerekmektedir. Halil Efendi bu isimlere yer vermemiştir.

[22] Yâdigâr, 472.

[23] Yadigar, 472; Divan, vr. 304a-b

[24] Bursalı M.Tâhir'e göre vefât târihi 1234'tür.

[25] Turyan, Hasan, Bursa Evliyâları ve Târihî Eserleri, 103 (dipnot).

Eserleri

Dîvân

Kütüphânesi, numarası	: BEEK, Genel Kit. No:4935
Müellifi	: Kaygulu Halil
Te'lif târihi	: 15 Şaban 1231
Varak sayısı	: 320
Ölçümü	: 325x225
Satır sayısı	: Ort. 17
Yazı cinsi	: Ta'lik
Mürekkebi	: Siyah
Cildinin rengi ve nev'i	: Kenarları kahverengi, siyah meşin ciltli

Dîvân'daki şiirler, hece vezni ile yazılmış, yarım kâfiyeler hattâ çok defâ âhengini rediften alan halk nazım şekli kullanılmıştır. Dil bakımından çok sâde olan şiirlerde özellikle Yunus Emre'nin üslûb özellikleri dikkat çekmektedir.[26] Şiirler daha çok zâhidânedir, coşkun ifâdelere pek rastlanmaz. 1232/1817'de basılmıştır. Ancak basılırken Dîvân'daki şiirlerin çok az bir kısmı alınmış, seçme yapılmıştır. Seçmenin neden ve neye göre yapıldığı ise tespit edilememiştir.

Dîvân'da namaz, oruç, hac, âhiret, nefs, zühd, sabır-şükür, zikir, aşk, ilim, tarîkatlar[27] vb. konularla ilgili şiirlerin yanısıra, Halil Efendi'nin, sevdiği bazı kimselerin ölümünden duyduğu hüznü ve acıyı dile getiren, Osmanlı Devleti'nin ve ordusunun muzaffer olması için dua ettiği şiirleri de dikkat çekicidir. Ayrıca bazı mutasavvıflarla ilgili şiirler de bulunmaktadır.[28] Dîvânın diğer nüshalarının tavsîfi ise şu şekildedir: a) BEEK, Genel Böl. Nu: 4936, H.1234, vr.:280, öç.: 306x204 mm., st.: ort.15, yz.: ta'lik, ct.: Sırtı kahverengi meşin, miklepli, ebrûlu. b) BEEK, Genel Böl.

---

26 Tansel, Fevziye Abdullah, Üveys Karânî Hakkında Notlar ve Türk Edebiyâtında Şiirler, AÜİF. İslâmî İlimler Enstitüsü Dergisi. II, 238.

27 Halil Efendi'nin eserinde mensûbu olduğu Celvetiye ve Kâdiriye dışında müstakil olarak yer verdiği tek tarîkatın Nakşibendiyye olması dikkati çeken bir husustur. Bk. Vr.86a.

28 Dîvânda zikri geçen mutasavvıflar, Hamidüddin Aksarâyî, Emir Sultan, Hacı Bayram-ı Velî, Hacı Bektâş-ı Velî, Hızır Dede, Üftâde, Aziz Mahmûd Hüdâyî, Mevlânâ, Kutub İbrahim Efendi, Şemseddin Sivâsî, Râbi'atü'l-Adeviyye, Abdal Mehmed, Veys el-Karânî'dir. Fevziye Abdullah

Nu.:4937, H.1234, vr.: 280, öç.: 302x210 mm., st.: ort.15, yz.: ta'lik, ct.: Sırtı kahverengi meşin, ebrûlu. c) BEEK, Genel Böl. Nu.: 4938, H.1235, vr.: 203, öç.: 295x200 mm., yz.: ta'lik, st.: ort.15, ct.: Yeşil bez, miklepli. Nüshaların hiç birinde istinsah kaydı bulunmamakta ve her nekadar ihtimal dışı da olsa hepsi müellif hattı olarak kaydedilmektedir.

Hadi'l-Uşşâk

Kaygulu Halil'in ifâdelerine göre, şeyhinin ölümünden bir süre sonra kitap yazmaya karar verip başlamış, ancak zaman bulamamaktan dolayı bu girişim yarım kalmıştır. Birgün oğlu henüz yarım olan bu eseri çevresindekilere göstermiş, onlar da tamamlanmasını istemişlerdir. İstanbul'dan Recep Efendi[29] isimli birisi gelip Halil Efendi'ye eseri tamamlaması için ısrâr etmiş "Ya tamamlanmaz ve birinin eline geçer, bu durumda eser kaybolur ya da Sultan veya şeyhülislâm görür de onların himmetiyle eser ortaya çıkar ve onunla amel edilir" demiştir. Bunun üzerine Halil Efendi yirmi sekiz cüz yazdığını belirtir. Eserin tamamlanması 1231/1816 yılı Rebî'u'l-âhir'in sonu Cemâziye'l-ulâ'nın başına rastlamıştır.[30] Şeyhülislâm, reîsü'l-ulemâ, müderrisler, âlimler Hâdi'l-Uşşâk'ı gördüklerinde hepsi eser için "Muhammediye-i Sâniye" demişlerdir. Şeyhülislâm bir mahabbet-nâme, Sultan Mahmud da Halil Efendi'ye bir mektup göndermiştir.[31] Kitabın sonunda Ahmed İlhâmi Efendi tarafından düşürülen târihten anlaşıldığına göre Abdülmecid Han zamanında 24 Receb 1273/1856 târihinde basılmıştır.[32] Basıldığında Cerîde-i Havâdis'in 833 numaralı nüshasındaki ilanda "İkinci Muhammediye" diye reklâm edilmiştir.[33]

Tansel, Halil Efendi'nin Veys el-Karânî hakkında en çok şiiri bulunan kişi olduğunu iddiâ etmektedir. Bk.agm., 235.

29 Recep Efendi'nin kim olduğu konusunda açık ifâdeler olmamakla birlikte dîvânda da kitaplarının basımına vesile olduğunu belirterek, Recep Efendi'den övgüyle bahsetmiş ve onun için dua etmiştir. bk. 180a, 180b, 186a, 201b-202a vd.

30 Hâdi'l-Uşşâk, 441-442.

31 Hâdi'l-Uşşâk, BEEK, Genel Kit., no: 4939, vr. 1.

32 Age., 444.

33 BK., III, 73.

Hâdi'l-Uşşâk, hemen her konunun âyet ve hadisler[34] çerçevesinde ele alındığı manzûm bir eserdir. Yer yer nasîhatlara başvurulmuş, insanlar Allah'ın emirlerini yerine getirip, yasaklarından uzak durmaya, güzel huylarla donanıp, kötü huyları bırakmaya da'vet edilmiştir. Tasavvufî ve ahlâkî konuların yanısıra fıkhî ve i'tikâdî konulara da yer verilmiştir. Fıkhî konular daha çok ilmihal tarzında ele alınmış, tasavvufî izahlarına girilmemiştir. İ'tikâdî konulara gelince melekler, kitaplar, ve peygamberlere kısa kısa değinilmiş, ancak âhiret konusu geniş olarak işlenmiştir.

Dîvân-ı Sâlis

1273/1876 yılında İstanbul'da basılmıştır.[35] Dünyâyı zemm, nefis, hevâ, şeriat, tarikat, hakikat, aşk, ihlâs, sıdk, vecd, hayret, fenâ, bekâ vb.tasavvufun başlıca konuları, eserin de konularını oluşturmaktadır. Ayrıca şahsî tecrübe ve hislerini ifâde eden, aşk ve hasreti terennüm eden mısra'lar da yer almaktadır. Eser 64 sayfa olup, şiirler alfebetik olarak dizilmiştir.

Mezbûrâtü'l-Hakâyık

Diğer eserlerinde işlenen temalar, bu eserde de tekrâr edilmektedir. 91 sayfadan oluşan eserin baskı yeri ve târihi belli değildir.

Velâyetnâme

Halil Efendi'nin hayatına dâir bazı bilgileri ve menkıbelerini ihtivâ eden, içinde manzûmeler de bulunan mensûr bir eserdir. Halil Efendi, 1234/ 1819 yılında Rebîu'l-âhir'in yirmi dördüncü gecesi bu eseri yazmaya başlamıştır. 20 varaktan oluşan eser, yarım kalmış, tamamlanamamıştır.[36]

Halil Efendi'nin eserinde yer verdiği menkıbelerden biri şöyledir: Birgün bir komşuya terâzi lâzım olur ve evlerine gelerek, annesinden ister. Annesi "terâzi yok" deyince kundakta bulunan Halil Efendi "terâzi evdedir" diyerek haber verir. Annesi ve

---

[34] Eserdeki hadislerin % 30-40'ının Kütüb-i Tis'a kaynaklarında aynı ya da benzer şekilde bulunması mümkündür. Diğerlerinin önemli bir kısmı Mevzû'at kitaplarında yer almaktadır.

[35] Divan-ı Sani isimli bir eseri bulunmadığı halde bu eserin Divan-ı Salis olarak isimlendirilmesi dikkat çekicidir. Bunun nedeni hakkında Halil Efendi'nin eserlerinde ve kaynaklarda bir bilgi bulunmamaktadır.

komşu hanım bu hâdise karşısında hayretler içinde kalır ve "Ey bizim bir Allah'ımız sen kundaktaki oğlanı konuşturursun, bu nasıl bir haldir" diyerek onu mahabbetle bağırlarına basarlar.[37]

Fikirleri

Halil Efendi'nin beş eserinden dördünün manzum olması onun fikirlerini ifâde ederken şiir unsurunu öne çıkarmamız gerektiğini göstermektedir. Fikirlerinde çok yeni ve farklı denebilecek şeyler yoksa da sâde ve anlaşılır bir dil kullanmış olması düşüncelerinin herkes tarafından rahatlıkla anlaşılmasını mümkün kılmıştır. Burada dinî-tasavvufî konulardaki fikirleri, başta Dîvân ve Hâdi'l-Uşşâk olmak üzere, eserlerinden hareketle verilmeye çalışılacaktır:

İnanç ve İbadetle İlgili Terimler

1. *İbâdet*

Halil Efendi, *Hâdi'l-Uşşâk'ın* büyük bir bölümünü ibâdetler konusuna, özellikle de namaz ve oruç bahislerine ayırmıştır. Bu çerçevede ahkâm-ı şer'iyyeyi ele almış, farz, vâcib, sünnet, müstehab, mübah, haram, mekruh ve müfsid kavramlarına açıklık getirmiştir. [38] Namaz, oruç, hac, zekât, abdest, gusül ve teyemmümün farz ve sünnetlerini abdesti ve namazı bozan şeyleri açıklamıştır.[39] bunların yanısıra tuvalet temizliğine de değinmiş, bu konunun namaz açısından önemine işâret etmiştir.[40]

a) Temizlik

Halil Efendi, "Ey îmân edenler namaz kılmaya kalktığınız zaman yüzlerinizi, dirseklerinize kadar ellerinizi, başlarınızı meshedip, topuklara kadar ayaklarınızı yıkayın" (Mâide, 5/6) âyet-i kerimesini delil göstererek abdestin farzlarını, zikretmiş,

---

[36] Eseri bize ulaştırarak, inceleme imkânı veren Halil Efendi'nin torunlarından Seval Kaygulu Bey'e teşekkür ederiz.

[37] Velâyetnâme, vr.5.

[38] Hâdi'l-Uşşâk, 144-145.

[39] Age., 146-147.

[40] Age., 148-149.

ardından da sünnetlerini, mekruhlarını ve abdesti bozan şeyleri açıklamıştır.[41] Teyemmümün farzlarıyla, guslün farz , vâcip ve sünnetlerine de kısaca değinmiştir.[42] Ayrıca tuvalet temizliği üzerinde durmuş, tuvalette aya, güneşe ve kıbleye karşı oturulmaması, sağ el ile temizlik yapılmaması gerektiğini, bunun mekruh olduğunu ifâde etmiştir. Elbise üzerinde veya namaz kılınan yerde el ayası büyüklüğünde pislik varsa temizlenmesi farzdır, daha az ise sünnettir. Temizlik namazın bir şartıdır ve mü'min amellerinin kabülü için hem zâhirini hem bâtınını arındırmalı, pâk etmelidir.[43]

b) Namaz

"Şüphesiz namaz, mü'minler üzerinde vakitleri belirlenmiş bir farzdır."(Nisâ, 4/103) âyet-i kerîmesiyle namaz konusuna giriş yapan Halil Efendi, öncelikle namazın dünya ve âhirette mü'mine kazandırdıkları üzerinde durmuştur. Ona göre, namaz kılanların du'âları makbûl, rızıkları bereketli olur. Şeytan namaz kılan mü'mine zarar veremez çünkü namaz, mü'minin silâhıdır, mü'min onunla korunur, kabir azâbı çekmez, Münker ve Nekir'in sorularına kolay cevap verir ve kabri aydınlık olur. Âhirette de serin gölgelikler altında, nurdan elbisesi ve başında tâcıyla imrenilen kullar arasında yer alır.[44]

İslâma şân olan namaz
Emreylemiş ol bî-niyâz
Kılan bulur necât fâz
Namaz mü'mine farzullah[45]

Resûlüllah (sav.)'ın : "Sizden birinizin kapısının önünden bir nehir aksa ve bu nehirde her gün beş kez yıkansa, acaba üzerinde hiç kir kalır mı? İşte bu, beş vakit namazın misâlidir. Allah onlar sâyesinde bütün hataları siler."[46] hadisini zikrederek, namazın insanı hata ve günahlardan arındıran, temizleyen yönüne işâret etmiştir. Bazı hadisleri temel alarak beş vakit namazın önemini belirtmiş, namaz içinde her bir rüknün

---

41 Hâdi'l-Uşşâk, 147-148.
42 Age., 146-147.
43 Age., 148-149.
44 Age., 129; Dîvân, vr. 68b.
45 Dîvân, vr.96a.
46 Buhârî, Mevâkıt, 6 ; Müslim, Mescid, 282, (666) ; Tirmizî, Emsâl, 5, (2872) ; Nesâî, salât, 7.

insana kazandırdığı sevab ve ni'metleri açıklamıştır. Mü'min öğle namazını kılınca cehennem ateşi ona haram olur, ikindiyi kılınca bütün günahları mağfiret bulur, akşamı kılan hesab ve azâba muhatab olmaz, yatsı namazını kılan da sıratı yıldırım hızıyla geçer. [47] Yine tekbir getirip ellerini bağladığında bütün günahlarından arınır, Sübhâneke okumaya başlayınca vücûdundaki kıl adedince sevab kazanır, eûzu besmele okuyunca elli yıllık ibâdet sevabı alır, fâtihâ'yı okuduğunda hac ve umre sevâbı yazılır, rükû'a varınca Allah o mü'mine rahmet nazarı ile bakar, secde ettiğinde vücûdundaki kıl adedince köle azâd etmiş kabûl edilir ve tahiyyatta iken günahları silinerek yerine sevab yazılır. Halil Efendi, namazın en fazîletli ibâdet olduğunu ifâde ederek, Allah'ın bu emrini terk etmeme konusunda uyarmıştır.

Şerîatde budur erkân
Anı emr eylemiş sultan
Bulayım dirsen kâmil îmân
Terk eyleme kıl namazı[48]

Halil Efendi, namazı terketmenin cezâsı ve terkedenin dünya ve âhirette karşılaşacağı sıkıntılardan da bahseder. Bunun yanında namaza devam etmenin mükâfâtını açıklar. Namaza devam eden mü'minin evinde bereket olur, simâsı sâlih kimselerin simâsına benzer, kalbi huzûr ve sükûn içinde bulunur, âhirette Hz. Peygamber (sav.)'in şefâatine nâil olur ve cennette onunla komşu olur.[49] Namazı cemâatla kılmanın önemine de temâs eden Halil Efendi'ye göre cemâata devâm eden kişiyi Allah ve melekleri sever, imama uyarak namaz kılmak, yüzbin gazâya iştirâk etmekten hayırlıdır.[50] Namazın şartları, vâcipleri, sünnetleri, müstehabları, mekruhları ve müfsidleri ayrıntılı bir şekilde açıklanmakta,[51] nâfile namazlar üzerinde de durulmaktadır. Halil Efendi, receb ayında özellikle kuşluk vaktinde kılınan ve onaltı rekattan oluşan bir namazdan bahsetmekte, bu namazı kılanın kıyâmet gününde

---

47 Hâdi'l-Uşşâk, 130-131 ; Dîvân, vr. 14b-15a.
48 Age., 133-135 ; Dîvân vr. 52a, 68a-b.
49 Age., 139-141.
50 Age., 137.
51 Age.,150-155.

şehitlerle birlikte olacağını söylemektedir. [52] bunun yanısıra şaban ayında kılınan yüz rekâtlık bir namaz vardır ki, bu namazı kılmak da kişiye dünya ve âhirette pekçok ni'metler kazandırır. [53] Ramazan ayının her bir gecesinde kılınacak nâfile namazlar, bunların kaç rekât olacağı, hangi sûrelerin okunacağı ve bu namazların faziletini geniş bir şekilde ele almıştır.[54] Terâvih namazının sünnet-i müekkede olduğunu, Resûlüllah (sav.)'ın bu namazı ashabla birlikte ve hatimle kıldığını belirterek, cemâatla kılmak gerektiğini vurgulamaktadır. Halil Efendi, terâvih namazı açısından ramazan ayının her bir gecesini ayrı ayrı ele almış ve adım adım kazandırdığı lütufları zikretmiştir. Ona göre terâvih namazını cemâatla kılmak çok önemlidir, terketmek ise sünneti terketmek anlamına gelir.[55]

c) Oruç

Oruç bahsine de geniş bir yer ayıran Halil Efendi, receb, şaban ve ramazan oruçlarının faziletlerine değinmiş, ramazan ayının mü'mine kazandırdıklarını her bir günü ayrı ayrı ele alarak açıklamıştır. Ayrıca Zilhicce ayında tutulan orucun fazîleti ve eyyâm-ı bîzden de bahsetmiştir.

Receb ayında oruç tutanlar dünyada sıkıntı ile karşılaşmazlar, cüzzam, delilik, hastalık, deccalin fitnesi ve kabir azâbından emin olurlar. Bütün günahları bağışlanır ve âhirette yetmiş kişiye şefâat etme hakkı verilir.[56] Şaban ayıyla ilgili olarak, bu ayın onbirinci gecesi olan Berat Gecesi'ne temâs etmekte, bu gecenin değerine ve önemine işâret etmektedir.[57] Bu ayda oruç tutan ve bu ayı ibâdetle geçiren kimsenin Allah'ın lütuf ve inâyetine mazhar olacağını, tasvîre sığmaz sevablar kazanacağını belirtir.

Her kim olur ise sâim
Şabân-ı Şerîf ayında
Açılır cennet ebvâbı

---

[52] Age., 51-52.
[53] Age., 57-58.
[54] Age., 84-92.
[55] Age., 75-78.
[56] Age., 49-50 ; Dîvân, vr. 103a.
[57] Age., 57 ; Dîvân, vr.218a, 218b.

Şabân-ı Şerîf ayında [58]

Ramazan ayına gelince, "Ey iman edenler, sizden öncekilere yazıldığı gibi, oruç size de yazıldı."(Bakara, 2/183) âyet-i kerîmesinden hareketle orucun nefsi terbiye etmek amacıyla farz kılındığını ifâde etmektedir. Ona göre, oruç cehennemden kurtulmak için bir kalkandır. Ramazan ayında oruç tutan mü'minin mîzânda sevabları ağır gelir, sıratı kolaylıkla geçer ve kurtuluşa erer. Oruç bedene de sıhhat verir, aklı kuvvetlendirir ve nurlandırır, gam ve kasveti dağıtır, şehveti zayıflatır. [59] Resûlüllah şöyle buyurmuşur :"Ramazan ayı girdiği zaman cennetin kapıları açılır, cehennem kapıları kapanır ve şeytanlar da zincire vurulur."[60] Halil Efendi, Ramazan ayında oruçluya iftar ettirmenin önemine de işâret eder ve açları doyurmayı tavsiye eder. [61] Ayrıca kısaca orucun farzlarına değinir.[62]

Şevval ayında tutulan altı günlük orucun, Ramazan ayında tutulan oruçla birlikte mü'mine bütün bir yılı oruçlu geçirmiş gibi sevab kazandıracağını ifâde ederek, bu orucu tutmayı ve şevval'i ibâdetle geçirmeyi öğütlemektedir. Zirâ Resûlülllah (sav.) "Kim Ramazan orucunu tutar ve ona şevval ayından altı gün ilâve ederse sanki yıl orucu tutmuş olur."[63] buyurmuştur. Bu orucu tutan kimse, gafletten kurtulur ve Allah'ın rahmetine kavuşur.[64] Zilhicce ayından on günü oruçla geçirmenin, fazîletini de belirtmekte, "eyyâm-i bîz" denilen her ayın onüç, ondört, ve onbeşinci günlerinde otuç tutmanın, Hz. Peygamber (sav.)'in sünneti olması dolayısıyla,[65] değerinden bahsetmektedir. Ona göre bu günler mü'minin kâr günleridir. Halil Efendi, bu üç güne eyyâm-i bîz denilmesinin nedenini de açıklar. Rivâyete göre Hz. Âdem (as.) cennetten çıkıp, ayağını toprağa basınca vücûdunun kara olduğunu görmüş ve buna üzülmüştü. Bunun üzerine Cebrâil (as.), "Eğer âzâlarının eskisi gibi beyaz olmasını istersen üç gün

---

58 Age., 57-58 ; Dîvân, vr. 207a, 207b.

59 Age., 58-59.

60 Buhârî, Savm, 5, Bed'ül-Halki 11 ; Müslim, Sıyâm 2, (1079) ; Nesâî, Sıyâm 5, (4, 129).

61 Hâdi'l-Uşşâk, 62.

62 Age., 146.

63 Müslim, Sıyâm 204, (1164) ; Tirmizî, Savm 53, (759) ; Ebû Dâvud, Savm 58, (2432).

64 Hâdi'l-Uşşâk, 100-101.

65 Ebû Dâvud, Savm 68, (2449) ; Nesâî, Savm 83, (4, 220,221).

oruç tut" demiş, Hz. Âdem (as.) bu üç günü oruçla geçirince âzâları ağarmıştı. Bu nedenle bu günlere eyyâm-i bîz denildi.[66]

d) Zekât

Namaz ve oruç konularını ayrıntılı bir şekilde ele alan Halil Efendi, zekât konusu üzerinde fazla durmamıştır. Ona göre zekât vermemek, helâl olan malı haram hâle getirmektir. Zekât vermeyen kişi, mel'ûndur ve onun yeri cehennemdir. Zekât konusuyla birlikte öşür meselesine de temas etmesi dikkati çeken bir husustur. Öşrün verilmesi ve bu konuda hîleden kaçınılması gerektiğini söyler. [67] Sadaka-i fıtır ile ilgili olarak ise, nisâba mâlik olanların bu ibâdeti terketmemeleri gerektiğini belirtir. Çünkü orucun makbûl olmasının şartı, sadaka-i fıtrı vermektir. Böylece kişi günahlardan kurtulup, cennete lâyık bir kul olur.[68]

e) Kurban

Halil Efendi'ye göre gücü yeten kimse kurban kesmelidir çünkü, Resûlüllah (sav.) : "İmkânı olup da kurban kesmeyen, namazgâhımıza sakın yaklaşmasın"[69] buyurmuştur. Kurban kesmek, hür ve müslüman kişiye vâcibtir. Kurbanı kestikten sonra iki rekât namaz kılınmalı ve Halil İbrahim (as.)'in kurbanı gibi makbûl olması için duâ edilmelidir. Daha sonra kurban eti üçe bölünerek bir kısmı fakirlere verilmelidir. Ayrıca kurbanlık hayvanın büyük ve semiz olması gerekir. Kurban meselesinin kaynağı olarak kabul edilen Hz.İbrahim (as.)'in Hz. İsmail (as.)'i kurban etmesi hâdisesini de anlatan Halil Efendi, bu ibâdeti yerine getirenlerin âhiret gününde pekçok ikramlara mazhar olacağını ifâde eder.[70]

2. İlim

Halil Efendi, kulluk şuuruna ancak ilimle ulaşılacabileceğini ve korkunun bu şekilde kalpte yerleşeceğini belirtmekte ve "Kulları içinde ancak âlimler Allah'tan korkarlar."(Fâtır, 35/28) âyetine yer vermektedir. İlimden ve Allah korkusundan yoksun

---

66 Hâdi'l-Uşşâk, 115.

67 Age., 178.

68 Age., 83-84.

69 İbn Mâce, Ehâdî, 2; Ahmed b. Hanbel, 2, 321.

70 Hâdi'l-Uşşâk, 106-109.

olanın zâlimlerden olma tehlikesiyle karşı karşıya geleceği hususunda uyarmaktadır. Allah, kadın-erkek her müslümana ilmi farz kılmıştır. O halde hem erkek hem de kadın Allah'ın emrini yerine getirmeli ve ilim öğrenmeye çalışmalıdır. İlim yolunda olan tâlib, öğrendiği harf başına nice ni'metlerle yüz yüze gelir ve Hakk'ın huzûruna varınca selâmet bulur.[71] Resûlüllah (sav.) "Âlimler peygamberlerin vârisleridir" [72] buyurmuştur. Âlimler, peygamberlerin misyonunu sürdürmekte, Hakk'ın emirlerini halka anlatıp, yoldan çıkanları uyararak doğru yola döndürmektedir. [73] Onlar Allah katında îtibâr sâhibi olan ve ateşin kendilerine haram olduğu kimselerdir. [74] Âlim herşeyden önce kendini bilir ve istikâmet üzere olur, gönlünde Mevlâ'dan başkasına yer vermez. [75] Şerîattan ayrılmayan, dâimâ Allah'ın kelâmıyla meşgûl olip, emrince amel eyleyen kimsedir.[76]

Hâceler olur yüce
İlim edeb öğren anca
Bir kul kâmil olunca
Kelâmı kâmildir ulemâ [77]

Halil Efendi, anne-babaların çocuklarını ilme teşvik etmelerinin Allah katında yüce mertebeler kazanmalarına vesile olacağını da belirtir. [78] Ona göre eğer âlimler olmasaydı, dünyada sâlih bir kişi bulunmazdı. Nasıl tuz katılmayan bir yemeğin lezzeti olmazsa, âlimlerden yoksun bir dünyanın da tadı tuzu olmaz. Yâni âlimler dünyanın tadı tuzudur. İnsanlar ilim sahiplerine her zaman muhtaçtır.[79] Âlimleri sevip saymak ve onlara hizmet etmek gerekir, çünkü onları Allah ve Resûlü de sever.[80] İlim-amel bütünlüğüne yâni ilimle amelin birbirini gerektirdiğine dikkat çekmekte, ancak Allah rızâsı için ilim öğrenen, amellerini ilmiyle taçlandıran ve ilmiyle âmil olan kimselerin

---

71 Hâdi'l-Uşşâk, 10-11.
72 Tirmizî, İlim 19, (2683) ; Ebû Dâvud, İlim 1, (3641) İbn Mâce, Mukaddime,17, (223).
73 Hâdi'l-Uşşâk, 11 ; Dîvân, vr.131b.
74 Dîvân, vr.33b.
75 Dîvân, vr.40b.
76 Dîvân, vr.87a.
77 Dîvân, vr.90b.
78 Hâdi'l-Uşşâk, 12 ; bk. Dîvân, vr.128a-b.
79 Hâdi'l-Uşşâk, 13.

hâlis bir mü'min olabileceklerini ifâde etmektedir. Ayrıca dünya için ilim öğrenen ve ilmiyle övünen âlimi, câhilden daha âsî olduğunu söyleyerek kınamaktadır.[81]

Âlimlere eyle ihsân
Her işlerin ola asân
Hizmetinde etme noksan
İkrâm eyle âlimlere[82]

3. Ahiret

Halil Efendi, bu konuyla ilgili olarak öncelikle âhir zaman hallerine ve kıyâmet alâmetlerine yer vermiştir. ona göre âhir zaman fitne ve fesâdın arttığı, sen ben davâlarının alıp başını gittiği, kul hakkının hiçe sayıldığı bir zamandır. Evlâdlar âsî olur, nasihata kulak verilmez, nefsin hevesi şeytenın vesvesesi gâlip gelir.[83] Büyük küçük birbirini tanımaz, insanlar arasında mahabbet ve hürmet kalmaz,[84] sevgiler hep mâsivâya yönelir. İnsanlar âdetâ bir yılan gibi zararlı hâle gelirler. Riyâ, hased kalpleri sarar, edep-erkân bilinmez olur. Bu zamanda kâmiller sükûtu tercih ederler.[85] Kimse kimseye yardım etmez, adâlet ortadan kalkar, günden güne zulüm artar. Öyle ki mazlûmlar canından bezer. Kötülükler açıkça işlenir,[86] yeryüzünü yalan bühtan doldurur, doğru söyleyen bulunmaz olur. Hâkimler rüşvetsiz iş yapmaz, zenginler mala tapar, fakirler hiçbir nimete şükretmez, hocalar farzı sünneti unutur. İlme ve âlimlere itîbâr eden bulunmaz.[87] İlmi olan ilmiyle amel etmez, emir nehiy bilinmez, bilen de söylemez. Allah'ı peygamberi arayan, anan kalmaz.[88] İnsanların çoğu doğru yoldan ayrılır, ibâdetler terkedilir, sadâkat unutulur.[89]

---

80 Dîvân, 120b.
81 Hâdi'l-Uşşâk, 212 ; Dîvân, vr.137a-b.
82 Dîvân, vr.120a.
83 Dîvân, vr.175b-176a.
84 Dîvân, vr.240b.
85 Dîvân, vr.146b, 192b.
86 Dîvân, vr.114a, 165b-166a.
87 Dîvân, vr.240a.
88 Dîvân, vr.149a-b, 81b.
89 Dîvân, vr.223a.

Küçük büyük bellü değil
Ne ata bellü ne oğul
Âşıklar oldular melûl
Kelâm-ı kâmil sevilmez.[90]

Deccal, Mehdi[91] dabbetü'l-arz, yecûc-mecûc, güneşin batıdan doğması gibi kıyâmet alâmetlerine de kısaca değinmektedir. Bu alâmetlerin birer birer görülmesinden sonra zamanı geldiğinde sûra üfürülür. İlk nefhada bütün mahlûklar ölür, ikincisinde ise hepsi tekrar dirilir ve mahşer yerine gelir. Kıyâmet yürekleri yakan, zahmetli bir gündür.[92]

Halil Efendi, mahşer, sırat, mîzân, cennet ve cehennem tasvirlerine de yer vermektedir. "Sûra üfürüldüğü gün bölük bölük Allah'a gelirsiniz" (Nebe, 78/18) İnsanlar grup grup mahşer yerine sevk edilirler. O gün her mahluk birbirinden hakkını alır. Allah, adâletiyle hükmeder ve herkes dünyada iken yaptıklarının karşılığını bir bir görür.[93]

Mahşer halkı dirilirler
Bir araya cem olurlar
Mü'minler arşa varırlar
Amân yâ rab eyle sen şâd

Sırat, cehennem üstüne gerilen, kıldan ince, kılıçtan keskin bir köprüdür.[94] İnsanlar sırat üzerinden geçecekler ve geçerken de yedi yerde yedi soru ile karşı karşıya kalacaklardır. Bu sorular, îmân, abdest ve gusül, namaz, oruç, zekât, ana-baba hakkı ve sıla-i rahim hakkındadır. Sorulara istenilen cevapları verenler, yani îmânı olan, abdest ve gusûlü eksiksiz yerine getiren, namaz, oruç ve zekâtı terketmeyen, anne-babasını incitmeyip, haklarına riâyet eden ve sıla-i rahimi kesmeyenler necât bulur ve cennete girer. Gerektiği şekilde soruları cevaplayamayanlar ise cehenneme girerek azâba

---

90 Dîvân, vr.129b.
91 Dîvân, vr.81b, 192b.
92 Hâdi'l-Uşşâk, 398-399, 415-416.
93 Hâdi'l-Uşşâk, 406 ;bk. Dîvân, vr.110a-b.
94 Dîvân, vr. 74b ; Hâdi'l-Uşşâk, 424.

müstahak olur. Ayrıca yetimleri koruyup gözeten, açları doyuran ve fakirleri seven kimselerin sıratı hızlı ve rahat geçecekleri belirtilmektedir.[95]

İnsankar fırka fırka mîzânın yanına toplanır ve amelleri tartılır. Herkesin ameli mîzâna konur. Mîzânın başına toplanan insanlar beş gruptır. Bunlar : a) Muhsinler: Onlar hiç günah işlememişler, tamâ'ı terketmişlerdir. Bu nedenle amelleri tartılmadan cennete gönderilirler. b) Mîzânın yanına gelen ikinci grup kâfirlerdir ki, onların da mîzânda işleri yoktur. Îmân etmemiş oldukları için amelleri tartılmayacak, yüzlerine bile bakılmayacak ve doğruca cehenneme gönderileceklerdir. c) Amelleri tartılıp sevapları ağır gelenlerdir. Bunlar cennete sevkedilirler. d) Günahları ağır gelenlerdir. Onlar da cehenneme gönderilirler. Eğer îmânları varsa cezâsını çektikten sonra oradan kurtulurlar. e) Sevap ve günahı eşit ağırlıkta olan kimselerdir. Onlar a'rafa gönderilirler.Günahlarına karşılık bir müddet a'rafda bekler, orada cezâsını çeker, sevaplarına karşılık olarak da sonunda cennete girerler.[96]

Mîzân terâzî kurulur
Hayrın şerrin heb tartılır
İmânı olanlar kurtulur.
Aman yâ rab eyle sen şâd.[97]

Kaygulu Halil, cehennemin mahşer yerine getirilişini şöyle tasvir etmektedir : Yetmiş bin melek tarafından. ağır ağır getirilir. Bu manzarayı gören. insanlar korku içinde "nefsî nefsî" diye bağırışır. Kimse kimseyi tanımaz, herkes kendi derdine düşer. Korkudan ağlayanların gözyaşları Cebrâil aracılığıyla Hz. Peygamber (sav.)'e verilir. O da "Üskün yâ cehennem" diyerek gözyaşlarını cehennemin üzerine serper ve ateş söner. Bunun ardından sırat, mîzân kurulur, amellerinin karşılığı olarak cehennemi hakedenler oraya sevkedilirler. [98] Cehennem kâfir ve âsîlerin mekânıdır. Herbir günü, dünya ile kıyaslandığında, bin güne karşılık gelen, hiçbir aydınlığı olmayan karanlık bir yerdir. Cehennem bekçileri, cehennem ehlinin karşısına gelerek, dünyada ne işlediklerini, hangi amellerin onları buraya getirdiğini sorarlar. Muhammed ümmetinden olduğu

[95] Dîvân, vr.78a ; Hâdi'l-Uşşâk, 424-426.
[96] Hâdi'l-Uşşâk, 421-422.
[97] Dîvân, vr.110a-b.

halde onu tanımayan, farz ve sünneti bilmeyen âsîlerin cehenneme nasıl gönderildiğini anlatırlar. Bunları duyan Hz. Peygamber, imdâdlarına yetişip, onları kurtarır. [99] Dünyada nefsin hevesine, şeytanın vesvesesine uyanlara orada asla merhamet edilmeyecektir. [100]

Hulûs ile amel işleyen, cennet ve cemâl isteyen kimseler cennete girerek Allah'ın ihsan ve ikramlarına mazhar olurlar. Cennette ne sıkıntı ne korku ne hastalık ne ölüm vardır. Cennet, altın, gümüş, inci ve yakuttan yapılmış, harcına misk ve zağferan katılmıştır. Oraya girenler eskimeyen, rengi solmayan elbiseler kuşanırlar. Yaşlanma sözkonusu olmadığı gibi cennet ehlinin güzelliği ve kemâli her geçen gün daha da artar. Onlar cennet kapısına buraklarla getirilirler.[101] Hepsi bir boyda ve aynı yaşta olur. Cennete girenlere öyle elbiseler verilir ki bunlardan biri yeryüzüne getirilmiş olsa güneş onun parlaklığının yanında sönük kalır. İçlerinde her an hizmete hazır, emre âmâde yetmişbin hizmetkâr, hûrî ve gılmanlar bulunan saf altın ve gümüşten köşkler vardır.[102] Kökleri yukarıda, dalları çekirdeksiz ve lezzetli meyvelerle dolu ağaçlar, misk ve anber kokan çiçekler ve kardan beyaz baldan tatlı akarsular vardır. Cennet Allah'a îmân eden âşık, sâdık ve sâlihler yeridir.[103]

Tasavvuf ve Ahlâkla İlgili Terimler

1. Nefs

Halil Efendi'ye göre insanın dört büyük düşmanı vardır. Bunlardan biri nefs diğerleri ise şeytan, dünya ve hevâdır.[104] Nefsin de içinde yer aldığı bu dört düşman îmânın zayıflamasına neden olur ve insanı cehenneme sürükler.[105] O, nefsin hileleri ve bu hilelere aldanan kişinin durumunu on madde hâlinde açıklamaktadır:

1. Nefs, kalpde fesâda meyil oluşturur, bu da insanı zulme sevkeder.

---

98 Hâdi'l-Uşşâk, 431.

99 Age., 419.

100 Dîvân, vr.78a ; Hâdi'l-Uşşâk, 437-438.

101 Hâdi'l-Uşşâk, 432-433, bk. Dîvân, vr.124a.

102 Hâdi'l-Uşşâk, 434-436 ; Dîvân, vr.75a, 198a-b.

103 Dîvân, vr.9b-10a, 124a ; Hâdi'l-Uşşâk, 375.

104 Uludağ, Süleyman, Tasavvuf Terimleri Sözlüğü, 405-406, 155, 234.

105 Hâdi'l-Uşşâk, 157, 165 ; Dîvân, vr.162a.

2. Âlimler için nefsin hilesi, ilim meclislerine katılmayı bir sıkıntı gibi göstermesidir.
3. Câhiller için nefsin hilesi : Kişi câhil olduğu halde okumayı ilim öğrenmeyi bir utanç vesilesi olarak görür.
4. Benlik davâsına düşüp, ömrünü hevâ ile geçirir. Yanlış yolda yürüdüğü halde doğru yolda olduğunu zanneder.
5. Kendinden başkasını gözü gormez, hiç kimseye değer vermez.
6. Hem kendisi iyi ve güzel işler yapmaz, hayırlı ameller işlemez, hem de başkalarının yaptıklarına dudak büker, görmezden gelir.
7. Tembellik yapıp, ihmâl ederek, dini ve peygamberi hakkında hiçbir şey öğrenmez. Türlü sevdâlar peşinde koşar, oyalanır durur.
8. Dünyanın geçici olduğunu, bir sonu olduğunu unutup, kuru kavga ile ömür tüketir.
9. İbâdet ve taat için elinde fırsat varken değerlendirmez, dalâlete sapar.
10. Ölümü unutup, sağlığına, malına ve evlâdına güvenir. Kendini yerlere göklere sığdıramaz, her şeye gücünün yeteceğini düşünür.[106]

Halil Efendi'nin büyük düşman olarak nitelendirdiği, kötülüğü emredici olan nefs-i emmâredir. "Muhakkak ki nefs, kötülüğü emredicidir..." (Yusuf, 12/53) âyetini buna delil olarak gösterir. Nefsin hilelerinden kaçınmak gerektiğini ve nefsine uyanların yerinin cehennem olacağını söyler[107] Ona göre nefs, şehvet zamanında bir hayvan gibi olur, gazab ânında ise âdetâ yırtıcı bir arslan kesilir. Aç iken serseri gibidir, doyduğunda isyâna yönelir, musîbete uğradığında sıyan olur, nimete erdiğinde de Firavn gibi azar. Nefsin hilelerine çare olarak açlığı tavsiye etmektedir, çünkü açlık nefsin hilelerini gerçekleştirmesine engel olur. Bu sâyede şehvet ve hiddeti sükûn bulur, hevâyı terkeder. O, zikri de bir çözüm yolu olarak gösterir. Ayrıca âlimlerle birlikte olup, ilim öğrenmek ve sâlihlerin nasihatlarını dinlemek gerekir. [108] Nefsin hevâsına

---

106 Age., 157, 158.

107 Dîvân, vr.86a-b.

108 Hâdi'l-Uşşâk, 201.

uyduğı halde Allah'ın rahmetini taleb edeni ahmak olarak nitelendirmektedir. Ona göre bu amelsiz cennet istemek gibidir. Cennete girmek için nasıl ibâdet ve taat gerekiyorsa rahmet umabilmek için de nefse uymamak, hilelerinden uzak durmak lâzımdır.[109] Halil Efendi, hevânın terkedilmesi üzerinde de ısrarla durmuş, hevâsına esir olanın aklı ile hareket edemeyeceğini, çünkü hevânın aklı gidereceğini belirtmiştir.[110] Hevâ ehlinin gıybet, koğuculuk, ikiyüzlülük, hased, kıskançlık, cimrilik, açgözlülük, riyâkârlık ve kibir gibi kötü vasıflara sahip olduğunu ifâde ederek, hevâsına tâbi olan kimselerle arkadaşlık etmemeyi öğütler.[111]

Ah elinden feryâd senin
Adüv olan nefsim benim
Doğruya virdirmez gönlüm
Adüv olan nefsim benim

Beni benden ider cüdâ
Yardımcımız ola Hüdâ
Neşleyim işletmez rehâ
Adüv olan nefsim benim

Etdirir dürlüce tuğyân
Eyler beni sanki sü'bân
Getirir kalbime gümân
Adüv olan nefsim benim

Taşrada olanlar nola
İçerden hîleyi kura
İki cihân azâb ola
Adüv olan nefsim benim[112]

Nefs-i emmârenin üç hâli vardır:

a) Riyâ : İnsan halk görsün, âbid ve zâhid desin diye ibâdet ederse Allah'tan uzak olur ve âhirette azab görür. Kalbe riyâ girdiğinde amellerin sevâbı silinir gider.

b) Ucub : bu vasıfta olan kişi, kimseyi beğenmez, kendini herkesten üstün görür. İblis gibi benlik davâsına girişir. Ucub şeytanın sıfatıdır.[113]

c) Hased : Bu öyle bir hastalıktır ki, Allah yardım etmedikçe şifâsı bulunmaz. Resûlüllah (sav.) "Hased ateşin odunu yiyip bitirdiği gibi bütün hayırları yer bitirir."

---

109 Age., 203.
110 Age., 6.
111 Age., 159, 253.
112 Dîvân, vr.133b.
113 Age., 204.

buyurmuştur.[114] Hâsid, bu dünyada rahat edemediği gibi âhirette de rahat edemez, azâba düçâr olur. Mü'min ise kendisi için ne isterse kardeşi için de onu ister. Çünkü mü'minler bir vücûd gibidir. Vücûdun bir uzvu rahatsızlanırsa diğer uzuvlar da rahatsızlanır.[115]

Nefsi zabt u rabt altına almanın zorluğuna da temâs etmiştir. Ona göre Peygamberlerden başkası nefsi kolay kolay dize getiremez. Her an Allah'ın emirlerini yerine getirip, yasaklarından uzak durmak kolay değildir. Çünkü insan melekler gibi değildir, iyiye de kötüye de meyilli olarak yaratılmıştır. İnsan hiçbir şekilde isyân etmeyen, dâimâ emre boyun eğen melekler gibi olsaydı, imtihanın bir anlamı olmaz, cehennem yaratılmazdı. Nefsin varlığı maslahat gereğidir, hikmete tâbidir.[116]

"Ey itmi'nâna ermiş nefis..."(Fecr, 89/27) Bu hitâba mazhar olan kul, menzilleri bir bir aşıp, nefs-i mutmainne makâmına ulaşmış olandır. Böyle bir insana ölüm vakti geldiğinde âdetâ "ey nefs şükür, sabır, kanaat üzere bir ömür geçirdin. Şimdi rabbinin ihsan ve ikrâmı olarak cennete gir. Peygamber ve velilerle birlikte ol" diye hitâb edilir. Bu makâm, sâlihler, âşıklar, sâdıklar makâmıdır. Sâlih amel işlemeyenler ise bu hitâbdan, bu ikramdan mahrum kalırlar.[117]

Halil Efendi, nefs-i râziyye ve nefs-i merzıyyeyi nefs-i mutmainnenin iki sıfatı olarak değerlendirmektedir.[118] Nefsini terbiye edenle, onu kirlerden arındırmayı başaramayan arasındaki farka da dikkat çeken Halil Efendi'ye göre nefs, arınmadığı sürece kötülüğü emredicidir ve riyâ, kibir, hased yuvasıdır. Bu durumda olan insan hevâsına uyar, şeytanın oyuncağı olur, kalbi mâsivâ ile dolar, Hak'dan uzaklaşır ve cehenneme yaklaşır.[119] Nefsini terbiye edip, hilelerine aldırmayan kişi ise, heves ve arzulardan sıyrılır, benlik davâsına düşmez, her işinde Hak rızâsını gözetir, kimseye kötülük yapmaz, kalbi tertemizdir, Allah'tan başkası ile meşgûl olmaz, halveti sever, içinde bulunduğu hâli kimseye bildirmez. Âdetâ bir ölü gibidir. Burada sûfîler arasında

---

114 Ebû dâvud, Edeb 52, (4903).
115 Buhârî, Edeb, 27 ; Müslim, Birr 66, (2586).
116 Hâdî'l-Uşşâk, 213.
117 Hâdî'l-Uşşâk, 215 ; Dîvân, vr.12a.
118 Hâdî'l-Uşşâk, 216.
119 Dîvân, vr.133a ; Hâdî'l-Uşşâk, 249-250.

meşhur olan "ölmeden evvel önce ölünüz"[120] hikmetine vurgu yapmakta bu noktaya ulaşan insanın her nekadar dışarıdan harâb ve tükenmiş gibi görünse de bâtınen ferâha ermiş ve cânânı bulmuş olduğunu belirtmektedir.[121]

2. Zühd

Dünyaya karşı soğuk olmak, rağbet etmemek, yüz çevirmek[122] anlamlarına gelen zühd hakkında Halil Efendi'nin düşüncelerine bakıldığında her şeyden önce onun dünyayı insanın dört büyük düşmanında biri olarak değerlendirdiği görülür.[123] O, bu dört büyük düşmanın hile ve tuzaklarını ayrı ayrı açıklamıştır. Buna göre dünyanın hileleri şunlardır : İnsanı tevbeden alıkoyar, İbâdet ve taatten özellikle de namazdan uzaklaştırır, mal toplama hırsı verir. gaflete düşürüp, zikir ve tesbihin terkine sebep olur, kalbe fânî olan şeylerin sevgisini doldurur, dâimâ hesap-kitap ile meşgûl ettirir ve insana kemâle ulaştığı vehmini verir. dünya kelâmıyla meşgûl ettirip, ni'metlere şükretmeyi engeller, kalbi zikrullahtan uzaklaştırarak keder ve eleme salar, insanın sâdece kendisini sevmesine, eksiklerini görmemesine ve duâyı terketmesine sebep olur, fakirlerin sevgisini kalpten çıkarır, bunun yerine dünya sevgisini yerleştirir, malk ve mülk ne kadar çoğalırsa çoğalsın, hırs ve tama'ın artmasına vesile olur. Böylece dünyanın insan için nasıl büyük bir düşman olabileceğine ve ne gibi tuzaklara düşürebileceğine işâret eden Halil Efendi'ye göre bu düşmana aldanan kimse, nebîlerden, velîlerden, meleklerden ve Allah'tan uzak olur. Kalbi kararır, îmânı zayıflar ve azâbı hak eder.[124]

Ona göre bütün günahların ve fitnelerin sebebi dünyadır, dünya sevgisidir. Bu nedenle mal-mülk çokluğuna güvenip, dünyaya aldanmamak gerekir. İnsan er-geç ölecek, toprağa girecektir. Dünya vefâsızdır. İzzeti, şerefi, şöhreti gelip geçicidir. Hiç ölmeyeceği vehmine kapılıp, dünya sevgisine kalbinde yer vermenin sonu cehennem azâbıdır. Buna karşılık dünyayı terketmek yani sevgisini kalpten çıkarmak, ibâdetlerin

---

120 Aclunî, II, 291.

121 Dîvân, vr.44b ; Hâdi'l-Uşşâk, 278.

122 Uludağ, Süleyman, age., 593.

123 Hâdi'l-Uşşâk, 157.

124 Age., 160, 165.

başıdır.[125] Yahya b. Muaz şöyle demiştir : "Sen dünyayı terkedersen, dünya seni arar, senin peşinden gelir, dünyayı bulayım dersen bu defâ o senden kaçar " İbrahim b. Edhem'e niçin zâhid olduğu sorulmuş, o şöyle cevap vermişti :"Üç sebepten zâhid oldum birincisi, öldükten sonra kabre götürüp toprağa gömerler ve dost da kardeş de bırakır gider. İkincisi, uzun bir yoldayız. Bu yolculuk için bol azık lâzım fakat azık yoktur. Üçüncüsü, her şeye hükmeden Allah, kullardan hesap sorar ve ancak mü'minler selâmet bulur. İşte ben bunları düşünüp zâhid oldum."İbrahim Edhem, dünyayı terketmiş, tâcı tahtı bırakmış, ancak âhiretin sultanı olmuştur. [126]

Dünya sevgisinin yerleştiği gönül aynı zamanda gururun da mekânıdır. Böyle bir gönül ise huzur ve sürûrdan mahrumdur. Henüz vakit varken, ömür sermayesi tükenmeden, îmân ve amelle kuşanmak, gafletten kaçınmak gerekir. [127] Resûluulah (sav.)'ın buyurduğu gibi "Dünya mü'mine zindan, kâfire cennettir."[128]

Annadım dünya hâlini
Mü'minlere zindan olur
Münâfıklar sever bunı
Mü'minlere zindan olur.[129]

Şeddâd, Nemrud, Firavn, Kârun ve daha niceleri mal, mülk ve saltanata, dünyanın zînetine zînetine aldandılar. Ancak hiçbirine sahip oldukları şeyler fayda vermedi ve akıllarına bile getirmedikleri ölümle yüz yüze geldiler. [130] Vücûd bir rüzgâr gibidir, elbette bir gün dinecek, bu esintiden eser kalmayacaktır. Bu yüzden mağrûr olmaya gerek yoktur. Dünya bir misâfirhânedir, hiçbir yaratılmış orada kalıcı değildir. Bugün onun gülen yüzüne aldanan, yarın çirkin yüzüyle karşı karşıya gelecektir.[131] Eğer insan Bâkî'ye gönül verirse fânî olanın sevgisi gönülden çıkıp gider. Dünyaya aldanan nicelerinin yanında onun tuzağına düşmeyenler de çoktur. Bunların başında peygamberler gelmektedir. Hz. Süleyman dünya saltanatına aldanmamış, Hz.İbrahim

---

125 Age., 176-177 ; Dîvân, vr.78a-b, 236b-237a ; Kaygulu Halil, Mezbûrâtü'l-Hakâyık, 51-52.
126 Age., 173.
127 Age., 179.
128 Müslim, Zühd 1, (2956) ; Tirmizî, Zühd 16, (2325).
129 Dîvân, vr.7b.
130 Dîvân, vr.156b-157a ; Hâdi'l-Uşşâk, 187.

Halîlullah zenginliğe kanmamış, Hz. Eyyüb sabrı bırakmamış, Hz. Îsâ fakirliğine rağmen şükrü terketmemiş, Hz. Yusuf güzelliğinden dolayı gurûra kapılmamış, Hz. Muhammed Mustafa (sav.) iki cihan sultanı iken dünyaya zerrece değer vermemiştir.[132]

Resûlüllah (sav.) şöyle buyurmuştur : "Dünyada bir garip veya bir yolcu gibi ol. Kendini kabirlerde olanlardan say."[133] Halil Efendi'ye göre ömür mecâzîdir. Kısa da olsa uzun da olsa er-geç ölüm geleceğine göre ve insan dünyada bir yolcu gibi olup, nihâyetinde bu yolun da bir sonu olduğuna göre dünya sevgisini bir tarafa bırakmak, mâsivâyı terketmek gerekmektedir. İnsana lâzım olan îmân, amel, devamlı zikir, gurur, kibir, hased gibi kötü huyları terketmek, sâlihlerle beraber olmak ve istikâmet üzere bulunmaktır. [134] Kişi ölmeden evvel öldüğünü, kabre girip Münker ve Nekir'i gördüğünü düşünüp, bu şekilde nefsâniyetten sıyrılmalıdır. Bunun neticesinde arzu ve heveslerden, dünya sevgisinden eser kalmaz. [135]

"...Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın ve şeytan Allah'ın affına güvendirerek sizi kandırmasın "(Lokman, 31/33) âyeti de bu konuyla ilgilidir. İki cihanda rahat ve huzura kavuşmanın yolu, dünya hayatına aldanmamaktır. Şeytanın veveseleri, riyâ, gurur, hevâ, mal ve evlâda güvenme dünya hayatında insanın düşebileceği tehlikeli tuzaklardır. Halil Efendi, bu tuzaklardan uzak durmayı öğütlemekte ve "nefsini bil" çağrısı yapmaktadır. Çünkü nefsini bilen ayıp ve kusurlarını kendinde görür, bu sûretle doğru yol üzere bulunur. [136]

Bakma mahabbetle buna
Fânî dünya değil midür ?
Benim deyû güvenme ana
Fânî dünya değil midür ?

Eyleme keder elem

131 Dîvân, vr.27a, 242a ; Hâdi'l-Uşşâk, 188; Mezbûrât, 82.
132 Hâdi'l-Uşşâk, 188-189.
133 Buhârî, Rikak, 3.
134 Hâdi'l-Uşşâk, 242-243 ; Dîvân, vr.44a-b, 193a.
135 Hâdi'l-Uşşâk, 278; Dîvân, vr.193a.
136 Hâdi'l-Uşşâk, 244-247 ; Dîvân, vr.48b.

Birgün ola bunda ölem
Kalmaz biri buna gelen
Fânî Dünyâ deği miür?

Güvenme mâlile yâre
Bu derde bulunmaz çâre
Bu ten türâblara gire
Fânî dünyâ değil midür?[137]

"Bütün bunlar dünya hayatının geçici menfa'atidir, âhiret ise rabbinin katında takvâ sahipleri içindir."(Zuhruf, 43/35) Halil Efendi, zühd konusu çerçevesinde tama ve mal hırsı üzerinde de durmakta, insanın açgözlülüğü sebebiyle sürekli daha fazlasını istediğini, malı arttıkça hırsının da arttığını belirtmektedir. Mâdem ki insan bir gün gelip, malı mülkü geride bırakacaktır, o halde kanaâtkâr olmalı, tama ve hırsı bırakmalıdır. Zîrâ âhirette malın helâli hesâba, haramı ise azâba sebep olacaktır."[138] Hz. Peygamber bu hususta şöyle buyurmuştur : "İnsanoğlunun iki vâdi dolusu malı olsa üçüncüsünü ister. İnsanoğlunun karnını topraktan başkası dolduramaz."[139] Tama ve hırsın neticelerinden de kısaca bahsetmektedir. Bu ikisi bir tür hastalıktır, derttir. hevânın artmasına, rahat ve huzurun kaçmasına sebep olur. Tama ve hırs sahibi bir insan, zevk ve safâ ararken kendini sıkıntının, elemin ortasında bulur. Kalbi kararır, günahları çoğalır. Her geçen gün biraz daha Hak'dan uzaklaşır. O, tamakâr insanlardan uzak durmayı tavsiye etmekte ve "Gerek hoca gerek hacı, var tama'ı geriye kaç" demektedir.[140]

3. *Zikir*

"Ey îmân edenler Allah'ı çokça zikrediniz."(Ahzâb, 33/41) âyetini zikrin[141] önemine delil olarak gösteren Halil Efendi, "devlet ve izzet bulmak istersen gece gündüz Allah de" diyerek, âlemi yaratandan gönlün ayrılmaması gerektiğini söyler. Ona

---

137 Dîvân, vr.104b.
138 Hâdi'l-Uşşâk, 254- 255.
139 Buhârî, Rikak, 10 ; Müslim, Rikak 116, (1048) ; Tirmizî, Zühd 27, (2338).
140 Hâdi'l-Uşşâk, 256-257.
141 Uludağ, age., 588-589.

göre kâmil insan olmanın yolu dâimâ zikrullahla meşgûl olmaktan geçer.[142] İnsan kimi cân u gönülden severse onu sürekli anar, adını dilinden düşürmez, onu anmakla gönlü ferahlar. Bunun gibi Allah'ı seven de dâimâ onu anar, onu söyler. Yani zikir insanın Allah'a olan sevgisinin delilidir. [143]

O, zikrin mü'mine kazandırdığı faydalardan da bahsetmektedir. Zikrullah sâyesinde kalbde elem ve keder kalmaz, zikredenin gözünden ve gönlünden mâsivâ silinir. Zikir canı gafletten uyandırmanın ve Sultan'ı bulmanın yoludur. [144] "Kalpler ancak Allah'ı anmakla mutmain olur." (Ra'd, 13/28) Zikrin nûru ile insanın içi ve dışı arı-duru hâle gelir, kalbinde şek ve şüphe kalmaz, duâ ve dilekleri makbûl olur. Âşık ve sâdıkların her dem işi zikirdir. İnsan bir defâ zikirden hâsıl olan lezzeti tadarsa ondan vazgeçemez.[145] Zikir derde devâ, kalbe şifâdır. Selâmete erdirir, rahmete kavuşturur.[146] Zikredeni Allah sever. O ölüm ânında ve kabirde sıkıntı çekmez. Zikir günahları siler, kıyâmet gününde yüzü ak eder, sırat üzerinde âdetâ burak olur. Cehennem kapılarının kapanıp, cennet kapılarının açılmasını sağlar. Böylece dünyada iken zikirle meşgûl olan mü'min Allah'ın bir lütfu olarak cennete girer, cemâlullahı temâşâ eder.[147] Zikir ayrıca şeytanın iğvâlarından kurtulmaya yardımcı olur. İnsan zikir ile meşgûl olduğunda şeytan ondan kaçar, uzaklaşır. Zikir iki cihanda rahatlık ve huzûra vesiledir.[148] Halil Efendi, Kalbin iştirâk etmediği ve bazı kelimeleri dil ile tekrarlamaktan ibâret olan zikri tasvib etmez. Zikir sâdece dil ile değil kalble de olmalıdır.[149]

Her ne istersen yaradan virir
Dâimâ kul olub zikrullah eyle
Kalbine geleni yaradan bilir
Dâ'imâ kul olub zikrullah eyle

Okunur Kur'ân hak kelâmullah

[142] Hâdi'l-Uşşâk, 22.
[143] Age., 237.
[144] Dîvân, 59a-b ; Hâdi'l-Uşşâk, 245.
[145] Hâdi'l- Uşşâk, 259.
[146] Age., 242.
[147] Age., 261 ; Dîvân, vr122b.
[148] Age., 229 ; Dîvân, vr.164b-165a.
[149] Hâdi'l-Uşşâk, 259.

Murâdlar virici birdir Allah
Her derde dermândır oku ismullah
Dâ'imâ kul olub zikrullah eyle

İsm-i a'zâm budur bilesin anı
Tevhîd sürüb uyar gel cânı
İkrâr tasdîk ile eyle îmânı
Dâ'imâ kul olub zikrullah eyle

Cümle ismi anın hakdır ve gerçek
İsmini sürenler zâtın bulucak
Dâreyn içre anca ferâh göricek
*Dâimâ kul olub zikrullah eyle.*150

Tasavvuf tarihi boyunca zaman zaman sert tartışmalara sebep olan konulardan birinin de sesli zikir olduğu ve sesli zikrin dinî sınırları aşıp aşmadığı hususunda şüphelerin meydana geldiği bilinmektedir.[151] Halil Efendi'nin bazı ifâdelerinden bu tartışmaları onaylamadığı anlaşılmaktadır. O, zikir hakkında ayet ve hadisler mevcutken zikre şüpheyle bakılamayacağını,Hz. Peygamber (s.a.v.) ve Ashâbının namazdan sonra cehren tesbih ve tehlil ile meşgul olduklarını belirtir. Ona göre bu konuda ihtilâf yersizdir. Çünkü hiçbir hadisde zikirden men' söz konusu değildir. Halk içinde "Allah" demek yani cehrî zikir, Allah'ın kulu sevmesine vesile olacaktır. Çünkü bir kudsî hadiste şöyle buyurulmuştur. "Kulum beni zikredince ben onunla beraberim. O beni içinden geçirirse ben de onu içimden geçiririm. O beni bir cemaat içinde anarsa ben de onu onunkinden daha hayırlı bir cemaatta anarım."[152] Halil Efendi, cehrî zikrin beş faydasından söz etmektedir. Bunlar : a) İslâm'ın şânını gösterir. b) Cehrî zikir her taraftan işitilir, bereketi evlere, nûru gönüllere yayılır. c) İlâhî aşk ateşi bir arada zikreden mü'minlerin gönüllerini sarar. d) Yaş-kuru, canlı-cansız herşey, Allah ismini işitir ve kıyâmet gününde zikreden mü'minler için şâhitlik yapar. e) Cehrî zikir sâyesinde yıkık ve perişan gönüller huzûra kavuşur. Burada bir teşbihe de başvuran Halil Efendi'ye göre, insan bir şehre benzer. Nasıl şehir halkı günlük işleri için dört bir

---

[150] Dîvân, vr.20b..
[151] Kara, Mustafa, Bursa'da Tarikatlar ve Tekkeler, İstanbul, 2001, 360-361.

yana dağılır, fakat Cuma günü olup da Cuma vakti girdiğinde meşgûliyetlerini bir tarafa bırakıp bir araya gelirlerse, zikrullahı işittiğinde dağınık olan akıl ve fikir de zihinde toplanır.[153]

Mü'min olan bir yere de gelseler
Hû ismini cümlesi de sürseler
Anlar ancak dîdârını görseler
Mevlâ'nın ismini sürelim Hû Hû.[154]

Kelime-i şehâdet, kelime-i tevhîd ve salavâtın fazilet ve kudsiyetini de kısaca anlatmaktadır. Mü'min Allah'ın rahmetine ve resûlünün şefâatine kavuşmak isterse, devamlı kelime-i şehâdet ve kelime-i tevhîdi okumalı, dilde zikir, kalpde tasdik etmelidir. Böylece son nefesde îmânla âhirete göçmek nasib olur.[155] Halil Efendi, ayrıca iki cihan serveri Muhammed Mustafa (sav.)'ya bol bol salavât getirmeyi tavsiye etmektedir.[156] Çünkü, Kur'an'da Allah ve meleklerinin ona çokça salât ve selâm getirdikleri ifâde edilmekte ve mü'minlere de emredilmektedir. (Ahzâb, 33/56) Bu emri yerine getirmemek ise, şefâ'atten mahrûm ve cennetten uzak olmaya neden olur.[157]

4. *Şeriat-Tarikat-Hakikat-Marifet*

Halil Efendi'nin tasavvufî makamlarla ilgili tesbitlerine gelince, tasavvuf tarihinde yaygın olan bir tasnifi ortaya koymuş, şeriat, tarikat, hakikat ve marifetten[158] her birini onar makam halinde açıklamıştır. Bunlar sırasıyla şu şekildedir :

Şeriat :

1. Allah'ın birliğine îmân etmek
2. İlim öğrenmek ve ramazan orucunu tutmak

---

152 Buhârî, Tevhid, 50 ; Müslim, zikir 2, (2675) ; Tirmizî, Da'avât 142, (3598).
153 Hâdi'l-Uşşâk, 23-24.
154 Dîvân, vr.22b-23a.
155 Hâdi'l-Uşşâk, 19-21 ; bk.Dîvân, vr.8b, 51a, 51b.
156 Dîvân, vr.207b.
157 Hâdi'l-Uşşâk, 30; bk. Dîvân, vr.207b.
158 Bu terimler için bk. Uludağ, age., 492, 510-511, 215-216, 347-348.

3. Namaz kılmak, zekât vermek, hacca gitmek. Vücûdunu temiz tutup, cünuplûktan arınmak.
4. Helâl yemek, riyâyı terketmek.
5. Helâl bir evlilik yapmak
6. Nikâhın mahremlerinden biriyle olmaması.
7. Nikâhın ehl-i sünnetten biriyle olması.
8. Evlilikte her iki eşin de şefkat ve merhamet sahibi olması.
9. Yiyecek ve giyecekte helâl ve temiz olanı seçmek
10. Allah'ın emirlerini yerine getirmek, yasaklarından sakınmak, emr-i marûfu terketmemek ve doğru yoldan ayrılmamak.[159]

Tarikat :

1. Bir mürşide intisâb edip, tevbe etmek.
2. Mürid olmak[160]
3. Üzerine nasıl kıyâfet giyerse giysin gösterişe kapılmamak veya kıyâfetinden dolayı hüzün duymamak.
4. Mücâhede ile meşgûl olmak. Kalbinde nefsin hevâsına şeytanın vesvesesine ve şüpheye yer vermemek.
5. İhlâs ile şeyhe hizmet etmek.
6. Allah'tan korkmak.
7. Allah'ın rahmetinden ümidini kesmemek ve dâimâ lütfunu ummak.
8. Hırka, zenbil, makas, seccâde. Elinde her ne varsa halka dağıtmak, hediye etmek.
9. Hekesi sevmek ve herkesle sohbet etmek.
10. Aşk ve şevk sahibi olmak, dünyayı sevmeyip, âhirete hazırlanmak, dünya saltanatını reddederek sâdece Allah'ı sevmek.[161]

---

159 Age., 27.

160 Burada mutlak, mecaz ve mürted müridin tanımını yapan Kaygulu Halil'in kasdettiği mutlak mürid olmalıdır; bk. Age., 28.

161 Age., 28.

Marifet :

1. Edebli olmak
2. Sonunun ne olacağı hususunda endişeli olmak ve kurtuluş için duâ etmek.
3. Perhizkâr olmak.
4. Sabırlı olmak.
5. Hayâ sahibi olmak.
6. Cömert olmak.
7. İlim sahibi olmak
8. Fakir olmak.
9. İrfan sahibi olmak.
10. Nefsini bilmek, tanımak.[162]

Hakikat :

1. Toprak gibi olmak.
2. Tüm müslümanları eşit görmek, hepsine bir gözle bakmak.
3. Hiç kimseden bir şey beklememek.
4. İnsanların emin olduğu, güvendiği bir kimse olmak.
5. Allah'ın birliğini kabûl edip, O'nun karşısında eğilmek ve ondan bağışlanma dilemek.
6. Her zaman doğruyu söylemek.
7. Yeryüzünün her yerini mescid gibi görmek.
8. Bütün yaratılanlara bir kul gözüyle bakmak
9. İhlâs ile ibâdet etmek, münâcaatta bulunmak.
10. Müşâhede ile Hakk'a ulaşmak.[163]

Bu şekilde kırk makâmı açıklayan Halil Efendi'ye göre bu makamlardan biri eksik olsa kişi maksûda eremez hatta şeriat makamlarından biri eksik olsa îmân

---

162 Age., 28.

163 Age., 28. Kaygulu Halil'in yaptığı bu tasnif Hacı Bektâş-ı Velî'nin tasnifine büyük ölçüde benzemektedir. bk.H.Bektaş Velî, Makâlât, haz. M. Esad Coşan, Ankara, 1971, 112-121.

ehlinden bile sayılmaz. [164] O, tâc taht ve saltanatı olmadan padişah olduğunu iddia eden kişi gibi, kırk makamdan birini gerçekleştirmediği halde velî olduğunu iddiâ edeni kınamakta böyle birisinin velâyete ermeyeceğini, ona abdal da derviş de denemeyeceğini ifâde etmektedir. Padişah olmak için tâc ve taht gerekli olduğu gibi velî olabilmek için de kırk makâmın her birini gerçekleştirmek gerekir. Bu da kâmil bir mürşid bulup, ona intisâb etmek ve sâdık bir mürid olmakla mümkün olur. [165]

Hz.Peygamber (sav.) "Şeriat sözüm, tarikat fiillerim, hakikat hallerim, marifet Allah'a kavuşmam ve O'nu görmemdir."[166] buyurmuştur. Ayrıca "şeriat denize benzer, tarikat gemiye benzer, hakîkat ise, inci gibidir"[167] Şeriat Allah'ın emirlerine uyup, yasaklarını terketmektir. Şeriatin gereklerini yerine getiren, Allah'a itaat eden kişinin günahları bağışlanır ve cenneti hak kazanır. Halil Efendi, bir tarikata intisâb etmeyi, dervişler arasına katılmayı öğütler, bunun için istidâd gerektiğini de belirtir. İstikâmet üzere olan, doğru yoldan ayrılmayan kul, dünyada ve âhirette sıkıntı çekmeyecektir.[168] Kîl ü kâli terkedip, her türlü sevdâdan vazgeçmeye, edeb ve erkân öğrenmeye çağırmaktadır. Ona göre "...Allah'ın eli onların ellerinin üzerindedir..."(Fetih, 48/10) âyeti tarikatın hak olduğuna delildir ve bu âyete sadâkât göstermek gerekir. Böylece kişi, Hakk'ın inâyetine, resûlünün şefâatine erer ve cennete girer. Hakîkat denilen şey ise, ilm-i bâtındır. İlm-i bâtın kemâle ulaşmanın, Hakk'ın zâtını bulmanın yoludur. Halil Efendi, hakikat ilmi için "zübde-i güzîde" ifâdesini kullanmakta ve marifetin kaynağı olan bu ilmi sâdece insân-ı kâmilin ulaşabileceği bir nokta olarak görmektedir. [169] Marifet de öyle bir makamdır ki, bu makamda Allah kuluna rahmet nazarıyla bakar ve kul aşkın bahrine dalar. [170]

---

[164] Dîvân, vr.13a ; Hâdi'l- Uşşâk, 28.

[165] Hâdi'l-Uşşâk, 28-29.

[166] Aclûnî, age., II, 4.

[167] Bu söz Necmüddin Kübrâ'ya atfedilmektedir. bk. Necmüddin Kübrâ, Tasavvufi Hayat, haz. Mustafa Kara, 18.

[168] Dîvân, vr.169a-b ; Hâdi'l-Uşşâk, 314-315; bk.Kaygulu Halil, Dîvân-ı Sâlis,16.

[169] Hâdi'l-Uşşâk, 316; Dîvân-ı Sâlis, 18.

[170] Dîvân, vr.11b.

5. Sabır-Şükür

Halil Efendi, sabır konusunda öncelikle sabır[171] sahibi bir mü'minin özelliklerine temas etmektedir. Buna göre sabırlı bir kişi: a) Her türlü belâ karşısında sâkin olur ve kazânın hükmüne râzı olur b) Hayırlı ameller için çalışıp didinir c) Dâimâ günahlarına istiğfâr edip, Allah'tan bağışlanma diler d) Resûlüllah'tan şefaat ümit ederek salavâtı hiç terketmez e) İşlediği günahlardan dolayı pişmanlık duyar ve tevbeyi elden bırakmaz f) Amellerinde sıdk üzere olur g) Her işi hayır olur ve her amelinde hayıra yönelir h) Merhamet sahibi olur. ı) Kalbi îmân ile dolar, mü'minlere karşı şefkat besler. Sabırlı kulun her işi asân olur ve maksûda sabırla erilir. Allah sabreden kuluna yardımcı olur, böyle bir kişi Allah katında itibâr sahibi olur.[172]

"Sabret Allah sabredenlerle beraberdir."(Enfal, 8/46) Sabır konusunda insan için iki tür tutum sözkonusudur. Birincisi, musîbet karşısında sabırlı davranır, hâline şükreder ve bunun sonucu olarak "hamd evi" olan cennete lâyık bir kul olur. Mü'min bütün bir ömrünü ibâdetle geçirse, sabretmeyi bilmedikçe bu devlete eremez. İkincisi ise, sabırlı davranmamak, Hak emrine râzı olmayarak şeytana uymaktır. O, Hak'tan ne gelirse gelsin sabretmeyi, sabırsız davranmak sûretiyle günaha girmemeyi tenbihlemektedir. Zirâ Allah'ın her filinde bir hikmet vardır ve hükmetme yetkisi ancak O'na âittir. Muhammed Mustafa (sav.)'ya ümmet olan sabırlı olur.[173]

Mü'minlerin alâmeti
Sabr iden selâmet bulur
Velîlerin kerâmâtı
Sabr iden selâmet bulur

Sabır bir yüce kal'adır
Bî-karâr başa belâdır
Dostu dostundan ıradır
Sabr iden selâmet bulur

Velîlerin nişânesi

---

171 Uludağ, age., 446.
172 Hâdi'l-Uşşâk, 161-162 ; Dîvân, vr.129a.
173 Hâdi'l-Uşşâk, 192-193.

Nebîlerin nurcânesi
Mü'minlerin dürdânesi
Sabr iden selâmet bulur

Bu menzil âşıka meydân
Bu hâlile bulur erkân
Sabır ehli olur sultân
Sabr iden selâmet bulur[174]

Bir hastalığa yakalanan, evlâdını veya bir başka sevdiğini kaybeden kimse de sabretmeli, yaşadığı acı karşısında feryâd figân etmemelidir. Çünkü Resûlüllah da böyle durumlarda sabrı tavsiye etmiş ve sabredenleri müjdelemiştir.[175] Kaygulu Halil'e göre musîbet karşısında sabırsız davranan kişi, üç belâ ile karşı karşıya kalır: a) Sabretmekle elde edeceği sevab ve lütuftan mahrum kalır. b) Sevab kazanamadığı gibi günaha girer. c) Sevdiği insanı kaybetmenin acısına sabır gösteremezse ölünün azâb görmesine sebep olur.[176] Birgün Hz.Ali'ye şöyle bir soru soruldu: Dünyada göklerden daha ağır, yerlerden daha geniş, denizlerden daha boğucu, taşlardan daha katı, ateşlerden daha yakıcı, zemherîden daha soğuk, yılan zehirinden daha acı ne vardır? O şöyle cevap verdi: Bühtan göklerden daha ağır, dâimâ Hakk'ı zikreden kulun ereceği menzil yerlerden geniş, münâfıkların kalbi taşlardan katı, kalbi katı olan kimse denizlerden boğucu, adâletli olmayan beyler ateşten yakıcı, cimri zemherîden soğuk ve *sabır yılan zehirinden acıdır*." Bu rivâyeti zikrettikten sonra Halil Efendi, îmânın dört alâmeti olduğundan bahseder. Bunlardan biri sabır, diğerleri takvâ, hayâ ve şükürdür. Âhirette murâda ve mutluluğa ermenin yolu, bu fânî dünyada sıkıntılara sabretmektir.[177]

"Sabredenlere hesabsız ecir verilecektir" (Zümer, 39/10) âyetinden sabrı bir meleke hâline getiren kimselerin cennete girip, orada akıllarına bile getirmedikleri ni!met ve lütuflarla karşı karşıya gelecekleri ve Hakk'ın dîdârını müşâhede edecekleri sonucunu çıkarmaktadır. Öyle ki dünyada musîbetlere sabır gösteren kullara âhirette

---

174 Dîvân, vr.246b.

175 bk. Buhârî, Marza, 6 ; Müslim, Birr 54, (2576) ;Tirmizî, Cenâiz 36, (1021) ; Zühd 58, (2403) ; Nesâî, Cenâiz 23, (4, 23) ; Muvatta, Ayn 5, (2, 940).

176 Hâdi'l-Uşşâk, 196.

177 Age., 198.

verilen hesapsız ecri görenler, "biz de belâlara sıkıntılara marûz kalsaydık da bugün bunca ecir bulsaydık, Allah'ın yardımına kavuşsaydık" derler. Ona göre peygamberler bile elemlere gark olmuş, belâlarla boğuşmuştur. Evliyâların mertebesi, âlimlerin derecesi sabır ile yükselir.[178] Dünya mü'min için âdetâ bir zindandır. Bu nedenle musîbetlerle yüz yüze gelmesi doğaldır. Bir çokları dünyada kahramanlık davâsına kalkışmışlardır. Ancak asıl kahramanlık îmân etmek, ibâdetle meşgûl olmak, kader ve kazânın hükümlerine sabretmektir. Sabır mü'minin alâmeti velînin kerâmeti, kâmillerin nişânıdır.[179] Takvâ sabır ile olur, sabır olmadan zâhidlik, âbidlik olmaz. Kemâl sabır ile bulunur, murâda sabır ile erilir. İlim yolunda sabır gerekir, amelde devam sabır ile sağlanır. Cehennemden uzak olmak sabır ile mümkün olur. Sabır ehli âşık ve sâdıklardır. Âşık Hak'dan her gelene sabredendir, sâdık da belâları hoş görendir.[180] Sabır ile menziller bir bir aşılır ve insan sabır ile yücelir.[181]

Sabır konusunu genişçe ele alan, sabrı ısrarla tavsiye eden Halil Efendi, şükürden ise birkaç yerde çok kısaca bahsetmiştir. O, Allah'ı seven kimsenin belâlara sabretmesi kadar, her hâline de şükretmesi gerektiğini belirtir.[182] Allah'ın ni'metlerine şükretmeyen, hamd ü senâyı terkeden kimsenin zâlim olduğunu, zâlimlerin ise âhirette durumunun acıklı olacağını, azâb çekeceğini ifâde eder.[183]

6. Aşk

"İstemem Leylâ'yı Mevlâ gerekdir" diyen Halil Efendi, mecâzî aşkın değil, hakîkî, ilâhî aşkın peşinde olduğunu belirtir. Aşkı[184] bilmek istediğini, onu önce Leylâ-Mecnun, Ferhat-Şirin, Tahir-Zühre aşklarında aradığını, ama bunların mecâzî olduğunu sonunda anladığını ifâde eder. Ona göre aşkı bir kâmile sormak ondan öğrenmek gerekir.[185] Aşk derdinin dermanı yine aşkın kendisidir. Yani aşk dermanı yine kendisi olan bir derttir. Hem dert, hem dermandır. Aşk erenlerin burhanıdır. Eren, onunla

---

178 Dîvân, vr.169b, 199b-200a.

179 Hâdi'l-Uşşâk, 199; Dîvân, vr.246b ; Mezbûrât, 33.

180 Age., 200 ; Dîvân, vr.87b, 165a.

181 Age., 304.

182 Dîvân, vr.199a-b; Hâdi'l-Uşşâk, 255, 317.

183 Age., 183.

184 Uludağ, age., 59-62.

ermiştir, aşk erene delil olmuştur.[186] Dost'un cemâlini görmek, O'na yakın olmak için aşk gereklidir. Aşk olmadan kurbet olmaz, kurbet olmadan cemâl bulunmaz. Aşk, âşığı mecnûn eder ama kalbi pür-nûr eden, aklı gülbahçesine çeviren yine aşktır. Başı ve sonu olmayandır, ezelî ve ebedîdir.[187] Aşk öyle bir haldir ki, bunu ancak âşık olan bilir. Bu hâli yaşamayan, âşık olmayan âşığın hâlini bilmez, onu anlamaz.[188] Aşkı bilmeyen ise ona göre hayvana benzer.[189]

Halil Efendi, aşkın ne olduğundan çok, âşıkların kimler olduğu üzerinde durur. Âşıkları nasıl tanırız? Onların hâli nedir? Onlar gönülleri Allah aşkıyla yanan, başına gelen herşeyi Allah'tan bilen ve her hâline râzı olan kimselerdir. İşleri dâimâ Allah'ı anmaktır, bir an zikri terketmezler.[190] Yalnız Allah'a güvenen, tevekkül sahibi, doğruluktan ayrılmayan ve Hak uğrunda canını vermeye hazır olan kullardır. Âşık gaflete düşmez. Onların tek dileği dîdârdır. Onlar Allah'ı sevdikleri gibi Allah da onları sever. Dâimâ rızâ hâlinde olduklarından her ne olursa olsun gam çekmez, huzur ve sükûn içinde bulunurlar. Ne dünya bilirler ne nefis, ne hevâ bilirler ne heves. Nefsâniyeti terketmişlerdir.[191] Salih ameller işler ve sâlih kimselerle hem-hâl olurlar. Allah'tan başka kimseden bir şey beklemezler ve O'ndan başka kimseden korkmazlar. Fakirleri sever, fakirle zengin arasında ayırım yapmazlar. Kalplerinde en ufak bir şüphe yoktur, sürekli nefisleriyle mücâdele hâlindedirler. Şerîata gönülden bağlı, Allah'ın her işinden râzı, kalbi îmân nûru ile dolu kimselerdir.[192] Âşığın gözü yaşlı, bağrı yanıktır. Aşk ateşine düşenin âhı hiç kesilmez, gönül derdi hiç bitmez. Âşık belâdan azâde olmaz, zaten bunu da istemez. Çünkü bu belâlar aynı zamanda onu Dost'a ulaştıracak, cemâle kavuşturacaktır.[193]

Arzulayub gece gündüz

---

185 Dîvân, vr.49b ; Mezbûrât, 8.
186 Dîvân, vr.134b.
187 Dîvân, (bs), 31.
188 Mezbûrât, 24.
189 Dîvân, vr141b.
190 Dîvân, vr.51a, 63a, 230a-b; Hâdi'l-Uşşâk, 321 ; Mezbûrât, 24.
191 Hâdi'l-Uşşâk, 29, 261.
192 Age., 321 ; Dîvân, vr.44a.
193 Hâdi'l-Uşşâk, 25-26.

Seni seven âşıklarun
Kalb aynası açık olur
Seni seven âşıklarun

Durmaz aşkile yanar
Olur olur pervâneler
Allah dirler dîvâneler
Seni seven âşıklarun

Yanub yanub kül olmuşlar
Amân deyüb yalvarmışlar
Senden gayrı bilmemişler
Seni seven âşıklarun

Cânı teni terk iderler
Rızâ cemâl fikr iderler
Habîbin sevib giderler
Seni seven âşıklarun[194]

Onlar, bir mürşid elini tutup, kalplerini arındırmaya, bâtınlarını mamûr etmeye çalışmışlar, sıdk üzere yürüyüp, kemâle ermişlerdir. Güçlüklere sabreden, her durumda şükreden, basîret sahibi, keşf ü kerâmete ermiş, istiğrak ve mahvı yaşamış has kullardır.[195] İlm-i Ledünnü elde etmişler, başkasına sır olana onlar vâkıf olmuşlardır. Beşeriyetten sıyrılır, kalplerini her türlü kötülükten arındırırlar, tertemiz kılarlar. Hallac-ı Mansur gibi tenlerini terkeder, canlarından geçerler. Kalplerinde hevâ ve tama'ın eseri, mâsivânın tozu-toprağı yoktur. Dünyayı sevmedikleri gibi şeytana da hiçbir vakit uymazlar. Onlar, öylesine dünyadan geçip, Allah aşkıyla yanmışlardır ki, görenler onları deli zanneder.[196] Devamlı ibâdet ve taatle meşgul oldukları için sırtları yatak görmez, Allah'tan uzaklaştıracak herşeyi ellerinin tersiyle iter ve makâmları bir bir

---

194 Dîvân, vr.99b.
195 Dîvân, vr.230b.
196 Dîvân, vr.99a, 57b-58a ; Hâdi'l-Uşşâk, 317, 321 ; Mezbûrât, 27, 32.

aşarlar.[197] Nihâyet onlar sevgilerinin karşılığı olarak, Allah'ın rızâsını elde eder, îmân ile son nefesi verir ve âhirette pek çok ikramlara nâil olurlar.[198]

7. *Mürşid-Mürid*

Tasavvufî hayatta kilit noktada yer alan mürşidle[199] ilgili olarak, eserlerinde bir mürşide tâbi olmayı, kâmil bir mürşid bulmayı ısrarla tavsiye etmektedir. Kur'anda "Muhakkak ki sana biât edenler ancak Allah'a biât etmektedirler. Allah'ın eli onların ellerinin üzerindedir"(Fetih, 48/10) buyurulmuştur. Bu âyet ve Ashâb-ı-kirâmın Rıdvan ağacı altında Resûlüllah (sav.) 'a biât emesi, bir mürşide tâbi olmanın gerekliliğine işâret etmektedir. Halil Efendi, ilk biât edenin ve dolayısıyla tarikata ilk îmân edenin Hz. Ali olduğunu iddiâ eder.[200] Ona göre mürşid gereklidir çünkü, herşeyden önce Allah'ın emridir ve kemâle ulaşmak kâmil bir mürşidin elini tutmadan mümkün değildir. Mürşidi olmayan kuru kavga, sahte davâ peşindedir.[201] Derdine dermân arayan, gamlardan azâd olmak isteyen mürşid-i kâmile varmalıdır.[202]

Kılavuzsuz yola çıkılamayacağı gibi tasavvufî hayata da mürşidsiz girilmez. Önce kılavuz bulunmalı, sonra yola girilmelidir.[203] Ayrıca mürşid-i kâmili bulabilmek için istidâd gerektiği gibi istimdâda da ihtiyaç vardır.[204] Dost mürşid ile bulunur. Kâmil ve mükemmil bir mürşid uzağı yakın eder. Onunla kısa zamanda uzun mesâfeler kat'edilir. Mürşid terbiyesi sâyesinde kalbin kiri ve pası silinir, tertemiz hâle gelir. Mürid hevâ ve hevesden sıyrılır, fesad, hased, dedikodu gibi kötü vasıflardan arınır, istikâmet ve selâmet bulur, şek ve şüpheden kurtulur. Zikir ile coşar, Allah'a olan sevgisi giderek daha da artar.[205]

---

197 Hâdi'l-Uşşâk, 318.
198 Age., 262.
199 Uludağ, age., 388-389.
200 Hâdi'l-Uşşâk, 307 ; Dîvân, vr.107a, 122a.
201 Hâdi'l-Uşşâk, 307 ; Dîvân, vr.16a, 57a, 98a, 116b; Velâyetnâme, vr.4, 12.
202 Dîvân, vr.183a.
203 Hâdi'l-Uşşâk, 259; Dîvân, vr.222a.
204 Dîvân, vr.222a, 233a.
205 Dîvân, vr.30b, 82b ; Hâdi'l-Uşşâk, 307 ; Mezbûrât, 9.

İstikâmet bulmağa
Kâmil bir mürşid gerek
Dost yolların görmeğe
Kâmil bir mürşid gerek

İstimdâda irişmeğe
Hulûsile görüşmeğe
İsti'dâda karışmağa
Kâmil bir mürşid gerek

Kaldıra kîlle kâli
Mâ-sivâdan ola hâlî
Sadâkate ire cânı
Kâmil bir mürşid gerek[206]

Halil Efendi, tarikatın on makamını açıklarken üç tür müridden[207] söz etmektedir. Bunlar : a) Mutlak mürid : Şeyhinin her sözünü derhal yerine getirir, soru sormaz ve delil istemez. b) Mecâzî mürid : Nefsine ve şeytana uyduğu, kendi arzularının esiri olduğu halde, zâhiren şeyhinin arzularını yerine getirir gibi görünür. c) Mürted mürid : Şeyhinin sözünü dinlemeyen ve kendi aklına uymayan bir hâlini gördüğünde şeyhine sırt çeviren müriddir. [208] Mürid günahlarına tevbe ederek hâlis bir niyetle şeyhe bağlanmalı, onu kendine yâr edinmeli ve ihlâsla şeyhine hizmet etmelidir. Çünkü mürid, niyetine göre hâl kazanacak ve yol alacaktır. O, mürşidinin aynı zamanda manevî evlâdıdır ve onu severken, ona bağlanırken, aslında Allah'ın emrini yerine getirmekte ve rızâsını gözetmektedir. [209]

---

206 Dîvân, vr.82a.
207 Uludağ, age., 388.
208 Hâdi'l-Uşşâk, 27.
209 Dîvân, vr.168b ; Hâdi'l-Uşşâk, 28, 307.

8. Ricâl-i Gayb

Tasavvuf düşüncesinde dünyayı idâre ettikleri kabul edilen sûfiler topluluğunun adı olan ricâl-i gaybla[210] ilgili olarak, mutasavvıflar arasında gayb erenlerinin mesnedi sayılan iki hadise yer vermiştir. Bunlardan biri : "Abdal otuz kişidir. Kalpleri İbrahim (as.)'ın kalpleri üzeredir. Onlardan birisi öldüğünde Allah onun yerine bir başkasını getirir"[211] hadisidir. Diğeri ise şu hadistir : "Abdallar kırk kişidir. Yirmi ikisi Şam'dadır, Onsekizi Irak'tadır. Her ne zaman onlardan biri ölürse bir başkası onun yerine geçer. Kıyâmet ânında hepsi ölürler."[212] Abdal olarak isimlendirilen zümreden biri öldüğünde yerine bir diğeri geçtiği için onlara bu isim verilmiştir.[213] Ricâlin başı olan kutup ve darda kalındığında yardım istenen gavs Allah'ın yardımcılarıdır.[214] Bunların yanısıra evtâd, kırklar, yediler ve üçlerden de kısaca bahsetmektedir.[215] Kutub üçlerdendir. O vefât ettiğinde yerine üçlerden biri geçer, üçlerden biri ölünce yedilerden, yedilerden biri ölünce de kırklardan biri onun yerine geçer. Âhir zamanda kutub bulunmaz çünkü, bu makâma lâyık kimse olmaz. Artık o zaman kıyâmetin yaklaştığı zamandır.[216]

Halil Efendi'ye göre dünya bu erenler hürmetine ayakta durmaktadır. Eğer dünya harâb olmuyorsa onlar sayesindedir. Allah onların varlığı sebebiyle nimet ve ihsânlarını kesmez. Hasan Basrî şöyle demiştir : "Eğer abdal olmasaydı yeryüzü ve içindekiler yerle bir olurdu. Eğer sâlihler olmasaydı zâlimler helâk olurdu" Kaygulu Halil, kalbine onların sevgisini vermesi ve gönlünün onlarla coşması için Allah'a duâ etmektedir.[217] Acaba Allah'ın dostu ve has kulu olma şerefine mazhar olan bu erenler kimlerdir? Hangi özelliklere sahiptirler? Onlar gece ve gündüzlerini ihyâ etmek için çalışan, Hakk'a nazı geçen, duaları makbul olan, korku ve ümit dengesine sahip, Allah'ı bilen, gönülleri dâimâ Allah'da ve Allah ile olan, "ölmeden önce ölme" sırrına ermiş,

210 Uludağ, age., 430-431; Cebecioğlu, Ethem, Tasavvuf Terimleri ve Deyimleri Sözlüğü, 594.
211 Keşfü'l-Hafâ, I, 25.
212 Age., I, 27.
213 Hâdi'l-Uşşâk, 324.
214 Age., 319.
215 Dîvân, vr.126a, 168b.
216 Hâdi'l-Uşşâk, 326.
217 Dîvân, vr.221b, 231b; Hâdi'l-Uşşâk, 311-312.

dünya sevgisini kalplerinden çıkarmış ve şeytanın bile ilişemediği kimselerdir.[218] Allah'ın sevdiği, himmetleri yüce âşık ve sâdık kullardır. Yeryüzünü mamûr eden onların varlığıdır ve gönüller onlar sayesinde dirilir. Zevk ve safâ nedir bilmezler, cefâlar ise onları yollarından bir an olsun ayıramaz. Övülmekten dolayı sevinmeyip, kınanmakla üzülmezler ve her dem Allah'a iştiyâk içindedirler.[219]

Ol üçler yediler erler
Bir gönülde olur yerler
Bizimle cem' ola anlar
Cemâlullah deyi deyi

Üçyüzlere irişenler
Kırklar ile dolaşanlar
Ricâlü'l-gayba karışanlar
Cemâlullah deyi deyi[220]

---

218 Hâdi'l-Uşşâk, 319-320.
219 Age., 325.
220 Dîvân, vr.8b

II. BÖLÜM

DERGÂHIN TARİHÇESİ ve POSTNİŞİNLER

DERGAHIN TARİHÇESİ

Kaygulu Dergâhı Hasanpaşa mahallesinde Ali oğlu Halil tarafından inşâ ettirilmiş ve yanına bir de türbe binâ edilmiştir.[221] Hüdâvendigâr tütün gümrükçüsü Sâlih Efendi, Halil Efendi'nin vefâtından sonra dergâhı genişleterek, tevhîd-hânesini inşâ ve birkaç hücre daha ilâve etmiştir.[222] Kaygulu-zâde Hasan Efendi, dergâha vakıflar ilâve etmeye muvaffak olmuş, tevhîd-hâneyi yeniden inşâ ettirip, 15 Ramazan 1247/1831 târihli vakfiyeyi tanzim ederek, bâni-i sânî ünvânını almıştır.[223] Mehmet Âgâh Efendi ise 12 cemâziye'l-evvel 1282/1865 târihli vakfiyeyi tanzim edip, Küçük Kaygulu diye bilinen zâviyenin bânisi olmuştur.[224] Bundan dolayı dergâh, küçük kaygulu ve büyük kaygulu olmak üzere ikiye ayrılmıştır. Kaygulu dergâhının hangi tarikata âit olduğu konusunda *Yâdigâr*'da açık bir ifâde olmamakla birlikte *Bursa Kütüğü*'nde Kaygulu ve Kaygulu-zâde dergâhları celvetî olarak gösterilmektedir.[225]

Kâzım Baykal, bu dergâhlar hakkında şu bilgileri vermektedir : "Ebû İshak câmi'inin kuzeyinden Apsak sokağına doğru gelirken sağda bir ev biraz daha ilerde aynı tipten ikinci bir ev daha vardır ki, yapıları eski bir mescid ve zâviye yapısıdır. Kâgir, üstü ahşap olan bu binâlar, Kaygulu dergâhlarıdır. Alttaki küçük üstteki büyük kaygulu nâmını taşırdı."[226]

15 Ramazan 1247/1831 târihli Şeyh Hasan Efendi vakfiyesine bakıldığında Hasan Efendi'nin, dâhilinde iki beyt-i ulvî, bir sofa, bir kiler, bir gölgelik, bir mutfak, bir çeşme ve avlu, hâricinde bir beyt-i ulvî, bir sofa, bir ahır, bir samanlık, küçük bir oda, çeşme ve yüzyirmi zira kabristanı müştemil bir evi vakfettiğini ve mütevellî tayin ettiği kişinin de Şeyh Ârif Efendi oğlu Muhammed Safiyüddin Efendi olduğu görülmektedir. Vakıfla ilgili olarak ileri sürdüğü şartlar ise şunlardır :

a) Mezkûr menzil Celvetiye'den beratlı şeyh olanlara meşrût zâviye olacak, Şeyh Hasan Efendi hayatta olduğu sürece mezkûr menzilin mutasarrıfı olup, vefât

---

221 BK., III, 73.

222 Yâdigâr, 472.

223 Age., 472.

224 Age., 476.

225 BK., IV, 263-264; Akgün, Mürşid, Bursa Tekke Vakfiyeleri, 19-20; Kara, Mustafa, Bursa'da Tarikatlar ve Tekkeler, 74.

226 Baykal, Kâzım, Bursa ve Anıtları, 130.

ettiğinde meşihat, ehliyet ve liyâkat sâhibi erkek evlâdlardan birine tevcih ile zâviyeye postnişin olacak ve burada ikâmet eden diğer evlâdlar ile birlikte mutasarrıf ve sâkin olacaklar.

b) Erkek evlâdlardan hiç kimse kalmazsa hâkimu'l-vakt ve reisü'l-meşâyıh marifetleriyle meşihat, Bursa'da Celvetiye'ye müntesip ve liyâkatlı birine i'lâm ile tevcih edilecek

c) Zaman aşımı dolayısıyla bu şartların yerine getirilmesi zorlaşırsa mezkûr menzil, haremeyn ve'ş-şerifeyn vakfa ilhak edilecek ve mütevelli tarafından isteyene kirâlanarak, senelik geliri fukaraya sarf edilecek

d) Vakfın tebdil, taklil ve teksir yetkisi Hasan Efendi'ye âit olacak[227]

21 Cemâziye'l-âhir 1282/1865 târihli Mehmed Âgâh Efendi vakfiyesine göre ise vakfın gelir kaynakları şunlardır: Bir tarafında Hasan Efendi vakfından olup, kendisinin mutasarrıf olduğu tekke, bir tarafında bu tekkeye mahsûs ahır, bir tarafında Âgâh Efendi'ye âit bir arsa ve bir tarafında yol olan, dâhilinde semâhâne, üç oda, avlu, sofa ve çeşme bulunan bir ev, bu evin yanında zikri geçen arsa, bin kuruş. Bu vakıfla ilgili olarak Âgâh Efendi şu şartları ileri sürmüştür:

a) Mezkûr ev Celvetî tarîkatına âit zâviye olup, arsa üzerinde bulunan odalar bu zâviyeye mahsûs harem dâiresi olarak kullanılacak, semâhânede her Cum'a gecesi Kâdirî usûlü üzere zikir icrâ olunacaktır.

b) Mezkûr meblağı, helâl şekilde arttırma yoluna gidilecek ve elde edilen paradan, zikrolunan ev ve arsada bulunan iki adet çeşmenin devamlı akışını sağlamak üzere su yolcusuna senelik yirmi kuruş verilecektir.

c) Zâviyede meşihat hayatta olduğu sürece Âgâh Efendi'ye âit olacak, vefât ettiğinde ise evlâdları bu görevi yerine getirecektir.

d) Erkek evlâdlarından hiç kimse kalmaz ise Kâdirî hulefâsından ehil bir zâta meşihat tevdî edilecektir.

e) Vakfın tebdîl, tağyir, taklîl ve teksîr yetkisi Âgâh Efendi'ye âit olacaktır.

---

[227] Akgün, age., 37-38.

f) Zaman aşımı nedeniyle bu şartların yerine getirilmesi zorlaşırsa, vakfın sağladığı yararlar fukarâya sarf olunacaktır.[228]

Dergâhtan günümüze mîmârî unsur olarak herhangi bir şey ulaşmamış, ancak Kaygulu adı aynı mahallede "Kaygısız" olarak, Ebû İshak Kazerûnî türbesinin güney tarafındaki bir üst sokağa verilmiştir.[229]

POSTNİŞİNLER

Kaygulu Dergah

Hasan Efendi

Kaygulu Halil Efendi'nin büyük oğlu olan Hasan Efendi, babasının vefatından sonra kardeşi Hüseyin Efendi ile birlikte şeyh olmuştur. 1281/1864'de Hüseyin Efendi vefat etmiş ve şeyhlik oğlu Mehmed Âgâh Efendi (öl.1327/1909)'ye intikal etmiş ise de amcası Hasan Efendi lehine şeyhlikten ferâgat edince müstakıllen şeyh olmuştur. [230]

Nefesinin tesirli olmasıyla Şöhret bulmuş, bazı eşraf ve özellikle de Mısırlı Kâmil Paşa ve hayırsever eşi Zeynep Hanım, şeyhe duydukları sevgi ve saygı nedeni ile dergâhın genişletilmesine ve birçok vakıflar ilâve edilmesine yardımcı olmuşlardır. Hasan Efendi 1291/1874 yılında vefât edip, zâviyesinde babasının yanına defn edilmiştir. Sırıl'daki ecdadının hayratına ve Bursa'daki dergâha pek çok vakıflar ilave etmeye muvaffak olmuş, tevhid-haneyi yeniden inşa etmiş, vakfiye düzenleyerek ikinci bânî ünvanını almış[231] vakfı evlada meşrut kılmıştır. Üç çocuğundan Ali Efendi 1232/1817'de vefât etmiş, Halil Efendi İstanbul'da ikâmet etmiş ve orada vefât etmiştir. Üçüncüsü şeyh Veyis Efendidir.[232].

---

[228] Akgün, age., 43-44.

[229] Kara, Bursa'da Tarikatlar ve Tekkeler, 503.

[230] BK, II, 212.

[231] Yadigar, 472.

[232] Age., 472.

Veyis Efendi

Hasan Efendi (öl.1291/1874)'nin üç oğlundan biri olan Veyis Efendi çoğunlukla İstanbul'da bulunmuş, daha önce zikri geçen Zeynep Hanımın[233] sahilde bulunan evinde ikamet etmiştir. Bu esnada Aksaray'da bulunan Oğlanlar Dergâhı[234] boş olduğu için Veyis Efendi görevlendirilmiş, tamire ihtiyacı olan Dergâh yeniden bütünüyle inşa edilmiştir. Babası Hasan Efendi'nin vefâtı ile küçük oğlu Hüsnü Efendi'yi Bursa'da bulunan Dergâha vekâleten ta'yîn ederek büyük oğlu Gülşen Efendi'yi yanında alıkoymuştur. Halkın Kaygulu neslinin nefesinin tesirli olduğu yönündeki inancı dolayısıyla, genellikle eşraftan kimseler Veyis Efendi'ye başvururlardı. Bu sebeple rahat bir hayat yaşarken 1301/1884 tarihinde Boğaziçi'nden dergâhına dönmek istemiş, misafir olduğu evin sahibi hava muhalefetinden dolayı dönüşünü ertelemesinde ısrar etmişse de sandala binerek hareket etmiştir. Açıldıktan kısa bir süre sonra da fırtınanın şiddetinden sandal devrilmiş ve Veyis Efendi denizde kaybolmuştur. Uzun aramalara rağmen bulunamamış bir sene sonra denizde bulunan bir cesedin parmağındaki yüzükten hareketle ona âid olduğu anlaşılarak Aksaray'daki Dergâhına götürülerek defn edilmiştir. Kaygulu Dergâhı büyük evlada meşrut olduğu

---

233 Age., 472.

234 Fatih İlçesi'nde Aksaray'da Çakır Âğa mahallesi'nde Cerrahpaşa caddesi ile Millet Caddesi'nin kesiştiği yerde, Aksaray Karakolu'nun yanında idi. 1957'de Millet Caddesi'ni açmak amacıyla başlatılan yol çalışmaları sırasında yıktırılmıştır. Kaynaklarda adı "Gavsî", "Şeyh İbrahim Efendi", "Yakub Ağa" ve "Cism-i Latîf"tekkesi olarak da geçer. Tarihi II. Mehmed dönemine kadar uzanan Oğlanlar Dergâhı 1453-1461 arasında Sekbanbaşı Yakub Ağa tarafından kurulmuştur. 17. yy'ın başlarında dergâhı yeniden canlandıran kişi, "Oğlanlar Şeyhi" lakabıyla tanınan İbrahim Efendi'dir.17. yy'ın ilk yarısında Bayramî melâmîliğinin temsil edildiği Oğlanlar Dergâhı'nın bu tarihten itibâren hangi tarikata bağlandığı tespit edilememekte, ancak 19. yy.'ın başlarında Halvetîliğin Şabaniye koluna geçtiği görülmektedir. Dergâh, 1871'de Mısır hidivlerinden Prens Abbas Paşa'nın eşi Prenses Mahveş Hanımefendi tarafından yeniden inşa ettirilmiş ve bu tarihten itibâren Kâdirî tarikatının denetimine girmiştir. Bu dönemde dergâhta Hüsnü Efendi ve Meclis-i Meşâyıh reislerinden Saffet Yetkin (v.1950) tarafından Kâdiri meşihatı temsil edilmiştir. Bk.Dünden Bugüne.İstanbul Ansiklopedisi, VI, 123-124, Mustafa Özdamar, Dersaâdet Dergâhları, 131, Bandırmalı-zâde Ahmed Münib, Oğlanlar Dergâhı'nı Zikrin Pazar günleri icrâ edildiği dergâhlar arasında göstermekte ve hâl-i hazırdaki şeyhinin Hüsnü Efendi olduğuna işâret etmektedir.Bk. Mecmûa-i Tekâyâ, 7

için Gülşen Efendi Bursa'ya, kardeşi Hüsnü Efendi de Oğlanlar Dergâhı'na ta'yîn edilmiştir.[235]

Gülşen Efendi

Veyis Efendinin büyük oğlu Gülşen Efendi, Kaygulu Dergahında bir müddet tarikat faâliyetlerini sürdürmüş, ancak daha sonra buraya yerleştirilen muhacirler dergâhın hücrelerini tahrip ettikleri için her nekadar tamir için başvuruda bulunduysa da bir sonuç alınamayarak dergah harâb olmuştur. Bu nedenle tarikat faâliyetlerine devâm edilememiştir.[236]

Gülşen Efendi 16 cemaziye'l-ahir 1329/1911 tarihinde Salı günü 70 yaşını aştığı halde vefât etmiş ve dergâha gömülmüştür.O, saf tabiatlı, laubâli, gözünde büyük küçük eşit olan, bazen ağzından çıkanın farkında olmayan, haddi aşan, görünüşü çirkin, kıyafeti derbeder ancak temiz kalpli bir kimse idi. Veys ismi ile bir oğlu üç de kızı vardı.

Dergah büyük evlâda âid olduğu için Hüsnü Efendi'ye intikali gerekmişse de, Hüsnü Efendi Oğlanlar Dergâhı şeyhi olduğu ve her iki dergâhı idâre etmesi mümkün olamadığı için oğlu Mehmed Ali Efendi dergâhın postnişini olmuştur.

Mehmed Ali Efendi

Hüsnü Efendi (öl.1336/1918)'nin oğludur. Amcası Gülşen Efendinin vefâtından dergâha postnişin olana kadar geçen zaman içinde biriken maaş ve sâir âidâtı epey uğraştıktan sonra alarak tevhid-hâneyi yeniden ve ecdâdının medfûn olduğu türbeyi, dervişlerin ikâmet ettiği hücreleri, gerek dergâhın gelirlerinden gerekse kendi me'mûriyet maaşlarından harcayarak tamir etmeye çalışmış ve 31 senesi Muharremin 26. günü mersiye-i sultanü'ş-şüheda kıraatıyla açılmasını sağlamıştır.[237] Ancak

---

235 Yâdigâr, 472/473. Hüsnü Efendi oğlanlar Dergahında vazifesini ifâ ederken küçük oğlu Hasan Efendi vefât etmiş, buna çok üzülen Hüsnü Efendi, iki ay sonra 15 Cemâziye'l-âhir 1336/ 1917 tarihinde Perşembe günü İstanbul'da vefât ederek, postnişin olduğu Oğlanlar Dergâhı'na defnedilmiştir.

236 M.Şemseddin Efendi, faaliyetleri sürdürüldüğü halde bu gibi dini mekanlara muhacir yerleştirilip, sonra da tahrip edilen yerlerin tamir edilmeyerek yıkılmasına göz yumulmasının ve mahvına sebep olunmasına ayrıca sorumluların bulunmamasının üzüntü verici olduğunu belirtmektedir. bk. Yadigar, 473.

237 Yadigar, 474.

amcaoğulları ile hoş geçinemeyen Mehmed Ali Efendi pederi Hüsnü Efendi'nin yerine Oğlanlar Dergahı'na şeyh olmak üzere İstanbul'a gitmiş ve ömrü vefa etmeyerek beş Ramazan 1336/1918 tarihinde vefât etmiştir. Oğlanlar Dergahı'na ise Hüsnü Efendi'nin kızından olan torunu vekâleten geçmiştir.[238]

Abdülkâdir Efendi

Abdülkâdir Efendi, Üsküb'de Sâdiye Tarikatı meşâyihinden İslâm Efendi'nin oğludur. Tahsiline memleketinde başlamış, daha sonra İstanbul'a gelerek, burada devam etmiştir. Uzun süre çalışıp çabalayarak, tahsilini tamamlamış ve memleketine dönmüştür. Balkan savaşı sırasında da Bursa'ya hicret etmiştir. Bursa Sultanî Mektebi'nde Farsça öğretmenliğine tayin edilmiş, görevine devâm ederken vekâletle Kaygulu Dergâhı şeyhliğine tâlib olup, Kâdiriyye tarikatından Selânikli İzzet Efendi'den teberrüken icâzet almıştır. Bir müddet tarikat faaliyetlerini sürdürmüş, daha sonra dergâhın harab bir halde olması nedeniyle kapatmıştır. Tamiri için epey gayret sarfetmişse de başarılı olamamıştır. Mübtelâ olduğu hastalıktan kurtulamayarak, 25 Muharrem 1341/1922 tarihinde vefât etmiştir. Emirsultan yolu üzerinde Kaşıkçı-zâde mezarlığının alt tarafında yol kenarında bulunan çeşmenin arkasına defnedilmiştir. İlmiyle âmil, Farsça'ya vâkıf, Ehl-i Beyt âşığı, ârif-i billah bir kimseydi. Abdülkâdir Efendi'den sonra dergâh, Gülşen Efendi'nin torunu Veys Efendi (öl.1337/ 1919) 'nin oğlu Remzi Efendi uhdesine vekâleten intikâl etmiştir.[239]

Kaygulu-zâde Dergahı

Hüseyin Efendi

Kaygulu Halil'in diğer oğlu Hüseyin Efendi, kardeşi Hasan Efendi'nin dergâhının bitişiğinde bulunan evinde tarikat faaliyetlerini sürdürmekteydi. Acâib tavırları ve hârikulâde halleri ile dilden dile dolaşır, meczubâne gezer, kalblerdekini bilir, geceleri uyumaz, evliyâullahın kabirlerini ziyâret ederdi. Genellikle göğsü açık, ayağının birinde çorap, diğeri ise çıplak olarak dolaşırdı. Buna sebep 1231/1816 tarihinde vefât eden ve dergâhın kuzey tarafında Deveciler Kabristanı karşısında

---

[238] Age., 477.

[239] Age., 478

medfûn olan Âsitâneli İbrahim Dede adında bir zât imiş. Bu zât, Kaygulu Dergâhı'nda misafir iken, ertesi gün vefât edeceğini ve gasl işini de Halil Efendi'ye vasiyyet ettiğini söyler. Dervişler buna ihtimal vermezlerse de gerçekten dediği gibi ertesi gün vefât eder. Halil Efendi ihtiyarlığını sebep göstererek, yıkama işini oğluna emreder. Ölünün vücûdu çok kirli olduğundan kaynar derecede ısıttıkları su ile yıkamayı düşünürler. Suyu döktüklerinde ölü kalkar oturur. Bunu gören herkes dehşete kapılıp, kaçmaya başlar. Hasan Efendi kapıdan dışarı çıkar, Hüseyin Efendi ise, nasıl olduysa kazanın içine düşer, güçlükle çıkarırlar. Bu olaydan sonra kazanın içine giren ayağına çorap ve mest giyemez, başını da sürekli sallar olmuş. Hüseyin Efendi'nin hisleri kuvvetli, nefesi tesirli ise de süfliyyâta meyyâldi. Hakkında garip menkıbeler nakledilirdi. Bazen esmâ zikri esnasında Veysel Karânî'ye gider, dönene kadar dervişler zikir ve devranla meşgûl olurlarmış. [240]

Hüseyin Efendi'nin gâibten haber verdiği de olurdu. Mehmet Şemseddin Efendi, bununla ilgili birkaç hikâyeyi sözüne güvenilir bazı kişilerden duyduğunu belirtir ve birini de nakleder : Tuğgeneral rütbesine sâhip bir zât, Bursa Askerî Lisesinde iken talebelerinden birinin su bardağı kaybolur. iki talebesi arasında bu sebeple bir tartışma başlar. Bunun üzerine bu zât ile diğer iki kişi, Hüseyin Efendi'ye başvururlar. Ancak başdan savma cevap verir. Israr ederler "Ya bunu bulursun ya da biz buradan bir yere gitmeyiz" derler. İkindi vaktine kadar da otururlar. Nihâyet Hüseyin Efendi, "mektebte falan dolabın altında kirli çamaşırlar içindedir." diye cevap verir. Gerçekten de dediği yerde bardak bulunur. [241] Herkes kendisine mürâcaat eder, yahudiler bile muska almaya gelirlerdi.Muska yazıp, kâğıda bir iki çizgi çeker verirdi. Bununla birlikte hasta olan şifâ bulurdu. Hüseyin Efendi, 1281/ 1864 tarihinde vefât etmiş, Deveciler Kabristanı'nda yol kenarında defn edilmiştir. [242]

---

240 Age., 474-475.

241 M. Şemseddin, bu zâtın 1332 / 1914 yılında Bursa'ya geldiğini, kendisine yaşamış olduğu bu olayı anlattığını ve kendisiyle kabrini ziyâret etmek istediğini, bunun üzerine birlikte ziyâreti gerçekleştirdiklerini belirtir. bk. Yâdigâr, 475.

242 Yâdigâr, 475. Kepecioğlu'nun ifâdesine göre kardeşi Hasan Efendi ile birlikte şeyh olmuş, vefât edince yerine oğlu Âgâh Efendi intikâl etmiş, ancak o da bir süre sonra amcası Hasan Efendi'ye şeyhliği bırakmıştır. bk. BK, II, 274 ; I,53.

Mehmed Âgâh Efendi

Hüseyin Efendi'nin oğlu Âgâh Efendi, babasından kendisine intikâl eden ev ile satın aldığı arsayı vakfederek dergâha çevirmiş, 21 Cemâziyelevvel 1282/1865 tarihli vakfiyeyi tanzîm edip,[243] Küçük Kaygulu denilen zâviyeyi inşâ etmiştir. muhâcirûn komisyonunda[244] âzâ olan Âgâh Efendi, kalan zamanlarda dergâhında oturur, fakat nedense herhangi bir tarikat faâliyetinde bulunmaz, başka dergâhlara da gitmezdi. Deveciler Kabristanı bu dergâha meşrût olduğu için oradan gelen gelirle maîşetini te'mîn ederdi. İnsanlarla pek fazla görüşmez, görüştüklerine de saygıda kusur etmezdi. 17 Rebîulevvel 1327/ 1909 tarihinde Cuma günü ziyâret için Hz. Emir'e giderken meczûb görünüşlü bir kişi tarafından oniki yerinden bıçaklanarak, Şible kahveleri önünde öldürülmüştür. Cenâze namazı o gün Ulu Câmi'de kılınarak, Deveciler Kabristanı'na babasının kabrine yakın bir yere defnedilmiştir. Mezartaşında şu beyitler yazılmıştır:

Olmada dâ'im hevâ-yı nefsle pervâne Hû
Gitmede dâ'im halâik hazret-i cânâne Hû

Aşk yolunda sıdkî terk-i cân ider ol hazrete
Tiğ ile vuslat ider hazret-i canâne Hû [245]

Meczûb olduğu belirtilen kişi sâbıkalı olup, Şible Mahallesi'nden Pazarcı Hasanoğlu Hüseyin'dir. Meczûb diye cezâdan kurtulmuş, yine etrafındakileri rahatsız eder durumuş. 24 Muharrem 1332/ 1914 tarihinde Şible Mahallesi'nden Semerci Çakır

---

243 Akgün, Mürşid, Bursa Tekke Vakfiyeleri (XVII-XX. yüzyıllar), 43-44.

244 Bu komisyon, 1856-1876 yılları arasında Kırım ve Kafkasya'dan yapılan göçler sonrasında muhâcirleri isjân etmek, bu konuyla ilgili haberleşme ve yazışmaları gerçekleştirmek, yapılacak yardımları toplayıp gerekli yerlere göndermek, yardım edeceklerin isimlerini ve yardım miktarlarını *Takvim-i Vekâyi* ile *Ceride-i Havâdis'te* yayımlamak amacıyla 5 Ocak 1866 târihinde kurulmuştur. Başlangıçta *Ticâret Nezâreti'ne* bağlı olan komisyon 1861-65 yılları arasında bağımsız bir kurum olarak çalışmıştır. 1865'de göçmen işlerinin hafiflediği düşünülerek *Meclis-i Vâlâ'ya* bağlanmış ve eleman sayısı epeyce azaltılmıştır. Fakat 1867'de gelen Abaza muhâcirlerinin iskânı ve daha önce gelip tam olarak yerleştirilemeyen muhâcirlerin problemlerinin yoğunluğu sebebiyle komisyon kadrosu aralıklarla genişletilmiştir. 1867 yılında *Şûrâ-yı Devlet'e* bağlanan komisyon, 1875'te *Zaptiye Nezâreti'ne* dâhil olunmuş ve nihâyet 1878'de artan göç olaylarından dolayı bağımsız bir kuruluş hâline dönüştürülmüştür. bk. Abdullah Saydam, Kırım ve Kafkas Göçleri (1856-1876), s.105-118.

245 Yâdigâr, 476.

Mustafa Ağa'ya saldırınca Mustafa Ağa kendini korumak için onu öldürmüş. Mehmed Şemseddin Efendi, bu katil olayının Âgâh Efendi'nin öldürüldüğü mahallede meydana gelmesinin, garip bir tesâdüf olduğunu belirtir. Ona göre "el-cezâü min cinsi'l-amel" sırrı ortaya çıkmıştır. Kâtil Mustafa Ağa da birkaç gün hapsedildikten sonra nefsini müdâfaa ettiği gerekçesiyle salıverilmiştir. Makâmına oğlu Edhem Efendi ta'yin edilmiştir.[246]

Edhem Efendi

Edhem Efendi, pederi Âgâh Efendi zamanından beri kapalı kalan dergâhı açmış, cuma geceleri Kâdirî usûlü üzere zikre başlamıştır. Arakiyyecilik[247] yaparak dergâhın ihtiyaçlarını karşılamaya çalışmıştır. 1336/1918 yılında vefât etmiş, Deveciler Kabristanı'na defin işlemleri yasaklandığı için Emirsultan Kabristanı'nın alt tarafında Tokuz Selviler denilen yere defn edilmiştir.[248]

İsmail Efendi

İsmail Efendi, babası Edhem Efendi'nin vefâtının ardından 8 Cemâziyelevvel 1338/ 1919 'da postnişin olmuştur.[249] Bundan sonra kimin postnişin olduğu ve dergâhın 1925'ten sonraki durumu hakkında kaynaklarda bir bilgi bulunmamaktadır.

---

246 Age., 477.

247 Arakiyye : Daha çok dervişlerin giydikleri yünden yapılmış bir çeşit külâh. bk: Devellioğlu, Ferit, Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lugat, 35.

248 Yâdigâr, 477.

249 Age., 477.

SONUÇ

19. yy. Bursa'sında Celvetiye Tarikatı'na âit dergâhlardan biri olan Kaygulu Dergâhı'nın kurucusu Halil Efendi, bildiklerini ve hissettiklerini mısralarla aktarmaya çalışmış, fıkhî, i'tikâdî, ahlâkî ve tasavvufî pekçok husus manzûmelerinde yer bulmuştur. Kâh aşkla coşmuş, kâh firkatin nârına yanmış, kâh hasretle inlemiş, kâh vuslatla sevinmiştir. Eserlerinin basılmasında emeği geçenlere teşekkür etmeyi unutmamış, kendisini anlamayanlara sitemden de geri durmamıştır.

Yazdıklarıyla halk kadar şeyhülislâm ve sultânın da dikkatini çekmiş, Sultân Mahmud gönderdiği mektupta Halil Efendi'ye meyl ve mahabbetlerini ifâde etmiştir. Eserlerinden biri olan Hâdi'l-Uşşâk, Osmanlı toplumunda halka mâl olan en yaygın, Mevlid gibi makâmla okunup dinlenen Muhammediye'nin adıyla anılarak, ikinci Muhammediye olarak değerlendirilmiştir. Hece vezni ile ve sâde bir dille yazdığı şiirlerini ihtivâ eden Dîvân'ı Yunus Emre dîvânını andırmakta, coşkun ifâdelerden ziyâde zâhidâne bir üslûb kullanılmaktadır. Hakîkat, aşk, marifet, sıdk, vecd, hayret, fenâ, bekâ vb. tasavvufun başlıca konuları, gerek Dîvân'ın gerekse Dîvân-ı Sâlis ve Mezbûrâtü'l-Hakâyık isimli eserlerinin de konularını oluşturmaktadır. Velâyetnâme ise hayatıyla ilgili bazı bilgilerin ve menkıbelerinin yer aldığı bir eseri olup, Halil Efendi'nin ömrü bu eseri tamamlamaya vefâ etmemiştir.

Eserlerinin yanısıra tarikat faâliyetlerini sürdürdüğü dergâhı da insanların bilgi ve huzur arayışlarına cevap bulabildikleri mekânlardan biri olmuştur. Böylece o, Üftâde ile başlayıp, Azîz Mahmûd Hüdâyî ve Kutub İbrahim Efendi ile devam eden çizgide yerini alarak kendisinden sonra gelenlere özellikle şiirleriyle ışık tutmuş, yol göstermiştir.

BİBLİYOGRAFYA

Aclûnî, Keşfü'l-Hafâ, Beyrut 1351

Ahmed b. Hanbel, el-Müsned, Mısır 1949

Akgün, Mürşid, Bursa Tekke Vakfiyeleri, UÜ SBE, basılmamış yüksek lisans tezi, Bursa 1996

Ayverdi, Ekrem Hakkı, Osmanlı Mîmârisinin İlk Devri, İst.1966, Baha Matbaası

Bahadıroğlu, Mustafa, Celvetiye'nin Pîri Hz.Üftâde, Bursa 1995, Üftâde Kur'ân Kursu Öğrencilerini Koruma Derneği

Bandırmalızâde, Ahmed Münib, Mecmû'â-i Tekâyâ, İst.1307, 'Âlem Matbaası

Baykal, Kâzım, Bursa'da Ulucâmi, Bursa 1989, Bursa Eski Eserleri Sevenler Kurumu yay.

Baykal, Kâzım, Bursa ve Anıtları, İst.1982 (2.bas.), Cenkler Matbaacılık

Buhârî, Ebû Abdullah Muammed b.İsmail, es-Sahîh, Kâhire 1958

Bursalı Mehmet Tâhir, Osmanlı Müellifleri I-II-III ve Ahmed Remzi Akyürek Miftâhu'l-Kütüb ve Esâmi-i Müellifîn Fihristi, Ankara 2000, Bizim Büro Basımevi

Bursevî, İsmail Hakkı, Silsile-i Celvetiye, İst. 1291

Cebecioğlu, Ethem, Tasavvuf Terimleri ve Deyimleri Sözlüğü, Ankara, 1997, Rehber yay.

Cemiloğlu, Mustafa, Bursa Dağ Köylerinde Türkmen Kültürü, Bursa 2002, Uludağ Üniversitesi yay.

Devellioğlu, Ferit, Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lugât, Ankara 1999, Aydın Kitabevi yay

Dünden Bugüne İstanbul Ansiklopedisi, İst.1994, Kültür Bakanlığı ve Târih Vakfı Ortak Yayını.

Ebû Davud, Süleyman es-Sicistanî, es-Sünen, Kahire 1952

Eraydın, Selçuk, Tasavvuf ve Tarikatlar, İst.2001, MÜİF Vakfı yay.

Gürer, Dilâver, Abdülkâdir Geylânî Hayatı, Eserleri, Görüşleri, İst. 1999, İnsan yay.

Hacı Bektâş-ı Velî, Makâlât, haz. M.Esad Coşan, Ankara 1971, Sehâ Neşriyât

İbn Mâce, Ebû Abdullah Muhammed b. Yezid, es-Sünen, Beyrut 1988

Hızlı, Mefâil, Osmanlı Klasik Döneminde Bursa Medreseleri, İst.1988, İz Yayıncılık

Kara, Mustafa, Bursa'da Tarikatlar ve Tekkeler, İst. 2001, Sır yay.

Kara, Mustafa, Tasavvuf ve Tarikatlar Târihi, İst. 1998, Dergâh yay.

Kaplanoğlu, Raif, Bursalı Şâir Yazar ve Ünlüler, Bursa 1998, Avrasya Etnografya Vakfı yay.

Kaplanoğlu, Raif, Bursa Yer Adları Ansiklopedisi, Bursa 2001, Avrasya Etnografya Vakfı yay.

Kaygulu Halil, Dîvân, BEEK, Genel 4935

Kaygulu Halil, Dîvân, İst.1272, Litografya Basım

Kaygulu Halil, Hâdi'l-Uşşâk, BEEK, Genel 4939

Kaygulu Halil, Hâdi'l-Uşşâk, İst.1273

Kaygulu Halil, Dîvân-ı Sâlis, İst.1273, Litografya Basım

Kaygulu Halil, Mezbûrâtül-Hakâyik, İst. trs.

Kaygulu Halil, Velâyetnâme, Seval Kaygulu Özel Ktp.

Kepecioğlu, Kâmil, Bursa Kütüğü, I-IV, BEEK, Genel Kit., nu. 4519-4522

Müslim, İbn el-Haccac, es-Sahîh, Beyrut 1955

Necmüddin Kübrâ, Usûlü'l-aşere, (Tasavvufi Hayat), haz. Mustafa Kara, İst.1996, Dergâh yay.

Nesâî, Ebu Abdirrahman, es-Sünen, İstanbul 1981

Ocak, Ahmet Yaşar, Veysel Karânî ve Üveysîlik, İst.1982, Dergâh yay.

Özdamar :Mustafa, Dersaâdet Dergâhları, İst.1994, Kırk Kandil yay.

Sâdık Vicdânî, Tomar-ı Turûk-ı Aliyye, (Tarikatlar ve Silsileleri), haz.İrfan Gündüz, İst.1995, Enderun yay.

Saydam, Abdullah, Kırım ve Kafkas Göçleri (1856-1876), Ankara 1997, Türk Târih Kurumu Yay.

Tansel, FevziyeAbdullah, Üveys Karânî Hakkında Notlar ve Türk Edebiyatında Şiirler, AÜİF İslâm İlimleri Enstitüsü Dergisi, II, 1975

Tirmizî, Ebû İsa Muhammed, es-Sünen, Beyrut 1988

Turyan, Hasan, Bursa Evliyâları ve Târihî Eserleri, İst.1997, Hünkâr Ofset

Uludağ, Süleyman, Tasavvuf Terimleri Sözlüğü, İst.1999, Marifet Yay.

Ulusoy, Mehmed Şemseddin, Yâdigâr-ı Şemsî, (Bursa Dergâhları), I-II,Haz. Mustafa Kara-Kadir Atlansoy, Bursa 1997, Uludağ Yay.

Yılmaz, Hasan Kâmil, Azîz Mahmûd Hüdâyî ve Celvetiye Tarikatı, İst.trs., Erkâm yay.

III. BÖLÜM

DÎVÂN METNİ

Şeyḫ Ḳayġulu Baba'nın ilāhiyāt, ḳavāfiyāt, mezmūrāt, taṣavvufāt, tecenniyāt, teselliyāt, tercemesi, ʿālimler, ʿaḳiller, kāmiller, zāhidler, ʿābidler, ṣāʾimler, ṣābirīnler, şākirīnler, müʾminler, müʾminātlar, müslimler, müslimātlar, ve ehl-i īmān ve ehl-i İslām cemʿi cümle nazar idüb oḳuyalar inşāʾallah tesellī bulalar. Āmin bi ḥurmeti Resūlüllah hū.

Elḥamdü-lillāhi Rabbi'l-ʿĀlemīn
Allah Allah Allah
Ḫaṣ ḳulları müslimīn
Allah Allah Allah

Kerīm Allah Ḳadīrdur
Raḥmān Allah Raḥīmdur
Şerīki yoḳ ʿAẓīmdur
Allah Allah Allah

İḥsānı ḥakdır Vedūd Bārī
Ḳılar ḳullarını arı
Mü'minlerin odur yāri
Allah Allah Allah

Birdir Allah şübhe yoḳ
Ġanī Allah Vedūd Ḥaḳ
ʿİnāyeti anuñ muṭlaḳ
Allah Allah Allah

Şeyḫ Ḳayġulu dilleri
Sever dāim anları
Arı iden canları
Allah Allah Allah

Ben severim Muḥammed'i
Canlar cānı cān Aḥmed'i
Umaram ah şefāʿati
Senden şefāʿat yā Aḥmed

Yüzü ḳara ümmetiñem
Şefāʿatiñi umaram
Her nefes seni añaram
Senden şefāʿat yā Aḥmed

Cümleye senden şefāʿat
ʿĀlemlere sensiñ raḥmet
Sensiñ Muḥammed yā Aḥmed
Senden şefāʿat yā Aḥmed

Seniñ ümmetleriñ yüce
Bulurlar yüce derece
Ferāḥ bulurlar añıñca
Senden şefāʿat yā Aḥmed

Şeyḫ Ḳayġulu dilde söyler
İçerüden durma ağlar
Sensiz cihānları neyler
Senden şefāʿat yā Aḥmed

Tañrı'yı bir bilen ḳulları ola
Yaradan birdir Ḳadīr'dir Mevlā
Maḥbūb ma' şūḳ çoḳdurur evlā
Himmetciler vardır anlar veliyyullah
Şefā' at ṣāḥibi Muḥammed Resūlüllah
Hidāyet ' ināyet idicü Allah

Buyurnuşdur Ḥaḳ kelāmullah
Ḳulları var anıñ mensūb-ı billāh
' Āşıḳān ṣādıḳān ḳurbiyetullah
Himmetciler vardır anlar veliyyullah
Şefā' at ṣāḥibi Muḥammed Resūlüllah
Hidāyet ' ināyet idicü Allah

Göñül ola nūr ' ala nūr ola
Aḥmed Aḥad'a ḳurbiyet ḳıla
İstiḳāmet rāhı her demde dura
Himmetciler vardır anlar veliyyullah
Şefā' at ṣāḥibi Muḥammed Resūlüllah
Hidāyet ' ināyet idicü Allah

Fenā fillah olan Ḥaḳḳ'a yaḳındır
Nefsāniyetten ḳalbi ṣāfīdur
Mürşid-i kāmilden irşād olubdur
Himmetciler vardır anlar veliyyullah
Şefā' at ṣāḥibi Muḥammed Resūlüllah
Hidāyet ' ināyet idicü Allah

Şeyḫ Ḳayġulu erkān yerleri arar
' Ārif billāh olan murāda erer
Ledünnī ' ilmini bilen göñül Ḥaḳ'da ḳarār
Himmetciler vardır anlar veliyyullah
Şefā' at ṣāḥibi Muḥammed Resūlüllah
Hidāyet ' ināyet idicü Allah

Tañrı birdir yoḳdur benim gümānım
Her ḥüküm kendiniñ vardır īmānım
Bulunmamaış ḳuzum derde dermānın
Gurbetlik ellerde ḳalan Şerife'm

Ḥaḳḳ'ıñ emri ile virdim bir ere
Yüreğimde ḳoydun zaḫımlı yāre
Götürdi gurbete bulmadım çāre
Gurbetlik ellerde ḳalan Şerife'm

Deñize girince dalga cūş olub
Emine'm mevtiñe sebeb olub
... Āliye'ye varınca ölüb
Gurbetlik ellerde ḳalan Şerife'm

Garīb anañ ağlar cūş ider yanar
Ḳardeşleriñ babañ yasıñı dutar
Günden güne firḳatim ziyāde artar
Gurbetlik ellerde ḳalan Şerife'm

Şeyḫ Ḳayġulu direm saña derdimi
Eşsiz ḳodu ḳuzum bunda yurdunı
Böyle acı her ḳuluna oldu mı ?
Gurbetlik ellerde ḳalan Emine'm

Ḳadīr Mevlā'm bize ṣabırlar vire
Ḥüküm Allah'ındır çāre ne ola
Garīb anañ seniñ yasıñı ḳura
Ḥasret ḳıyāmete ḳalan ey oğul

Bir yetimiñ ḳaldı gerüde ağlar
Gören kimselerin yüreğin dağlar
İki gözüm ḳanlı ḳanlı yaş ağlar
Ḥasret ḳıyāmete ḳalan ey oğul

Ḳardeşleriñ geldi bulmadı seni
Türāba ḳomuşlar şol nāzik teni
Yas idüb ağlar dün ile güni
Ḥasret ḳıyāmete ḳalan ey oğul

Neyleyeyim dünyā fānīdir fānī
Uçurdum elimden Memiş'im seni
Ya sensiz neyleyeyim bu cihānı
Ḥasret ḳıyāmete ḳalan ey oğul

Şeyḫ Ḳayġulu derdim dinleyüb durur
Cümleniñ başına bu ölüm gelir
Ne ḳadar yaşasañ birgün gel olur
Ḥasret ḳıyāmete ḳalan ey oğul

Her nefes göñlüm ārzūlar
Aḥad Allah cemāliñi
Ḳalbim coşar seni ister
Aḥad Allah cemāliñi

Mecnūn oldum dīdārına
ʿĀşıḳım ah cemāline
İḥsān ile kemālinle
Aḥad Allah cemāliñi

Cümle ṣādıḳların ola
Seni sevib seni bula
Lüṭfuñula inʿām ile
Aḥad Allah cemāliñi

Bī-çāreyim amān amān
Mensūb-ı billāha hemān
Ḳalbime eylegil dermān
Aḥad Allah cemāliñi

Şeyḫ Ḳayġulu ṭabīb ara
Her işden olmuş avāre
Efendim naṣībler eyle
Aḥad Allah cemāliñi

Gezerdim seyrānda
Göñül ḫayrānda
Her neye baḳsam
Günüm bayrāmda

Aradım eri
Bulmadım yāri
Baḳarken gördüm
Seyr-i seyrānda

Eṭrāfı gezdim
Oḳudum yazdım
Görmedim nesne
Rāh-ı kervānda

Irağı yaḳın
Kendiñi saḳın
Ḥāline baḳın
Şāh-ı fermānda

Ḳayġulu direm
Baṣīret görem
Böyle bir ḳulum
Ḳalma gümānda

Dīvāne göñlüm pervāne döner
ʿAşḳın ateşine durmayub yanar
İçüb ʿaşḳın şarābını ḳanar
Bir ʿaşḳa düşmüşem yanub giderim

Şöyle bir mecnūna döndüm yanarım
Vuṣlat şarābını içüb ḳanarım
Dīvāne olmuşam ġayrı neynerim
Bir ʿaşḳa düşmüşem yanub giderim

Gice gündüz Allah Allah dimeğe
Çalışıram anca dīdār görmeğe
Bu cānı yoluna ḳurbān virmeğe
Bir ʿaşḳa düşmüşem yanub giderim

Raḥmetiñle bizi ḳandırmaz mısıñ ?
Ḥużūr-ı maḥşerde güldürmez misin ?
Ey Ḫüdā'm keşfile bildirmez misiñ ?
Bir ʿaşḳa düşmüşem yanub giderim

Göñlüm çıḳmaḳ ister saña Sübḥān'ım
Ḳurbān olsun olsun yoluña cānım
Şeyḫ Ḳayġulu söyler ağlar Allah'ım
Bir ʿaşḳa düşmüşem yanub giderim

Ḳadīr Mevlā'm ḳullarına
İḥsān iden Kerīm'dir Ḥaḳ
'Afv idici ẕünūbları
İḥsān iden Kerīm'dir Ḥaḳ

Ḳuluñ günāhına baḳmaz
Niyāzını geru dutmaz
Dāreyn içre 'aẕāb etmez
İḥsān iden Kerīm'dir Ḥaḳ

Bir ulu sulṭāndır Allah
'Aẓīm Cebbār Ḳadīm Allah
Oḳudum hem ḳul hüvallah
İḥsān iden Kerīm'dir Ḥaḳ

Cürmümüz bağışlar bizim
Ḳara iken ağ ider yüzüm
Ḳabūl ider Ḥaḳ niyāzım
İḥsān iden Kerīm'dir Ḥaḳ

Şeyḫ Ḳayġulu ir murāda
Dermān virir cümle derde
Her emrine rāżı ol da
İḥsān iden Kerīm'dir Ḥaḳ

Yandı ciğerciğim yandı
Ateş düşüb biryān oldu
Muḥammed'im Hacı'm öldü
Çāresiz derde uğradım

Muṭālib'im Süleyman'ım
Her gün yanar benim cānım
Ṣabır ver benim sulṭānım
Çāresiz derde uğradım

Naṣībimle oldu iḥsān
Ḫarāb oldu yeri yeksān
Dayanmaz buna her cān
Çāresiz derde uğradım

Iraḳım ednā oldu
Cümle mānī geru ḳaldı
Ḥaḳḳ'ın emri başa geldi
Çāresiz derde uğradım

Şeyḫ Ḳayġulu baḳ şu derde
Buna dermān çāre nede
Ḳarīb ana durmaz ...
Çāresiz derde düş oldum

Gemiyi saldım deryāya
Açıvirdim yelkenini
Uruzgārı ...
Yürür olmaz bozḳunu

Çaldım ḫançeri daşa
Kesdirdim başdan başa
Baḳmaz mısın bu işe ?
...

Deñize ṣaldım elim
Kesdirdim söylemez dilim
Evvel āḫir hem dā'im
Gül beñzimiñ ağı

Bir balıḳ başdan ḳoḳar
Deryā-yı ʿummāndan çıḳar
Ḳartallar tenim çeker
Ḳafam üstünde Ḳaf dağı

Şeyḫ Ḳayġulu ḳarınca
Ḳısmet arar yolunca
Karġa bülbül olunca
Söyleriz sözüñ ṣağı

İki gözlerimiñ nūrı
Ah Ḥasan'dır ah Ḥüseyin'dir
Ḳarīb göñlümüñ serveri
Ah Ḥasan'dır ah Ḥüseyin'dir

Seni sevenler ʿaşḳla
Ḳalmaz bir işi meşḳle
Yanar ağlarım ṣıdḳla
Ah Ḥasan'dır ah Ḥüseyin'dir

Yezid'e eylerim laʿnet
Sevenler bulurlar raḥmet
Sevdikleridir Muḥammed
Ah Ḥasan'dır ah Ḥüseyin'dir

Kerbelā'ya erişdiler
İki ḳarındaş görüşdüler
Mü'minler heb ağlaşdılar
Ah Ḥasan'dır ah Ḥüseyin'dir

Şeyḫ Ḳayġulu ağla söyle
Bilmeyeni irşād eyle
İki cihān sulṭānı ola
Ah Ḥasan'dır ah Ḥüseyin'dir

Bu dünyāya gelenlerin
Her biri birgün ölür
Kimi iği nāzilen
Kimi kemter ḳul olur

ʿİbret alır ʿālemden
Ḥiṣṣe alır ḳalemden
İki cihān faḫrinden
Sürer tevḥīd el olur

ʿAşḳ-ı Mevlā'ya yandım
Pervāneler olub döndüm
Şeyḫ iḫtiyāra vardım
Merd olanlar pīr olur

Gelen gider bilmezler
Her kāmili sevmezler
Kelāmımdan duymazlar
Oturanlar er olur

Şeyḫ Ḳayġulu nicedir
Doğru sözler yücedir
Oḳu doğru hecedir
Aḳar cūylar göl olur

Göñül ayna gibi ola
Mā-sivālar gerü ḳala
Dost cemālin ḳullar bula
Cemālullah ister göñül

ʿĀşıḳlara belālar hemān
Ṣādıḳlara każā erkān
Öyle sever ḳulun sulṭān
Cemālullah ister göñül

Sırr-ı maʿa'llah'a iren
Ḳurbetullah'a varan
"Min habli'l-verīd" duyan
Cemālullah ister göñül

Her nefes ola Sırrullah
Bunda ola mensūb billah
Baṣīretle diriz Allah
Cemālullah ister göñül

Şeyḫ Ḳayġulu ola ḥayrān
Ḳalbler ile gelir bayrām
Gazā-i ekberi ḳılam
Cemālullah ister göñül

Geldi lādan sözleri
Ḫūn eyledi bağrımı
Yaḳdı yüreğim yaḳdı
Cevr eyledi cānımı

Seyr eyledim ʿālemi
Ẕikr eyledim rabbimi
Şunda benim ʿaklımı
Zāy eyledi dāimī

Ḳoca ḳuşuñ hüneri
Büyük ḳalıb gösterir
Çeb çevremi aldılar
Ḳurutdılar ḳanımı

Yel eseniñ ...
Siner çıḳmaz meydana
Gelmiş kizbi söylenir
Döndürem dir yönümi

Şeyḫ Ḳayġulu dilleri
Fāre yolu yolları
Bilmem nedir dilleri
Şaşıram dir nānımı

Gel meydana gir erkāna
İḳrār taṣdīḳ eyle cāna
Yaḳın olma helecāna
Ẕikrullah eyle gel yā hū

Ṭūl-i emelleri bıraḳ
Kibri kini ḳalbden ırad
Tevekküle eyle īrād
Ẕikrullah eyle gel yā hū

Mürşidin yedine yapış
Bir göñülde ol göñüldaş
Erlerile ol pīrdāş
Ẕikrullah eyle gel yā hū

Cana başa ḳıyan gele
Hū hū diye tevhīd süre
ʿĀşıḳ maʿşūkunı bula
Ẕikrullah eyle gel yā hū

Şeyḫ Ḳayġulu beyle hāle
Kāmiller kemāli ola
Ḳalb ile miʿraca ire
Ẕikrullah eyle gel yā hū

Bu dünyâya ʿakıl ermez
Çoğunda bulunmaz fikir
ʿÂşık olan eyler şükür
Şükre düşmüşem Allah

Kimi ġâfil kendin bilmez
Eğri yola gider dönmez
Bir Mevlâ'ya ḥamdlar ḳılmaz
Ḥamd ideyim dâim Allah

Gelmiş gider nice erler
Kimi ḳoca kimi pirler
Gice gündüz çoḳ tesbīḥler
Tesbīḥ idem ḳâim Allah

Söylerem yüreğim yâre
Ciğer bugün pâre pâre
Yakmandı bizi nâre
Nâra yaḳma Ġaffâr Allah

Şeyḫ Ḳayġulu benim sözüm
Geçer ola bu niyâzım
Soña yalvarmağa yüzüm
Yüzüm ağ idesiñ Allah

Şu dünyâda eğlenmesi
Hemen bir devrâna beñzer
Ne ḳadar dursañ gel unud
Bozıḳ değirmene benzer

Kervan gibi ḳanar göçeñ
Baḥrī gibi deryâ geçeñ
Yükledir medaḥın açañ
Hemân bir kervâna beñzer

Niceleri ah iderler
Şu dünyâyı dev iderler
Tâ soñunda ḳor giderler
Hemen bir seyrâna beñzer

Dünyâ benimdir de diseñ
Mala ... pek güvenseñ
Şu ʿâleme cellat olsañ
Gelenler meydana beñzer

Şeyḫ Ḳayġulu seniñ işiñ
Âsân ola ḳarīb başıñ
Ne görürseñ baḳ gör düşün
Fânī bir ḫâneye beñzer

Gel ey ḳardeş saña övüd
Bildim fenādır durulmaz
Geldim cihānıñ içine
Gider oldum eğlenilmez

Yalan dirler buña erler
Geldi geçti nice pirler
Durulmaz bunda yārenler
Gider oldum eğlenilmez

Ah idüb devrāna çıḳdım
Göñülden riyāyı atdım
Ecel vardır fikir etdim
Gider oldum eğlenilmez

Nice peyġamberler geldi
Cümlesi türāba girdi
Muḥammed Muṣṭafā'yı aldı
Gider oldum eğlenilmez

Şeyḫ Ḳayġulu düşün buña
Göñlüñü vir Ḥaḳ'dan yaña
Gele ölüm birgün saña
Bildim fenādır durulmaz

Añladım dünyā hālini
Müminlere zindān olur
Münāfıḳlar sever bunı
Mü'minlere zindān olur

Kimi düşer Allah içün
Bağışlar Mevlāsı suçun
Ġamlı ... gidiyor göçüm
Mü'minlere zindān olur

Münāfıḳlar bayram ider
Sever dünyāyı seyr ider
Ḥased baḫīl ṣafā ider
Mü'minlere zindān olur

Geldi geçdi 'ömrüm benim
Çile cefā çeker canım
Çürür gider benim tenim
Mü'minlere zindān olur

Şeyḫ Ḳayġulu ah eyledi
Yandı yandı çoḳ ağladı
Ḥażretden dīzār diledi
Mü'minlere zindān olur

Bir ḳarāra eyle ṣabır
Ṣabr ile ola ḥayrān
Sırr-ı Sübḥān isterseñ gör
Sabrile ide gör seyrān

Ṣabrıñ menzili a'lā
Sever ḳulunı böyle Mevlā
Ulılardan olur a'lā
Ḥaremullah ola yārān

Nefsiñe ide gör noḳsān
Güzel 'amellere evzān
Birgün dağılır bu devrān
Göçer gider yürür kervān

Derdim baña dermān ola
Murādına ḳullar ire
Cümle 'āşıḳlarun ile
Çeke belā ide vicdān

Şeyḫ Ḳayġulu irişelim
Ṣādıḳlarla bilişelim
Dervişlerle görüşelim
Yardımcıdur ḳula Ḥannān

Ḥayrān oldum sırlarına
'İbādetiñ güllerine
Cennet-i a'lā illerine
Arżular cānımız bizim

Cennet-i a'lā yerlerine
Altun gümüş evlerine
Anın ṭūbā dallarına
Arżular cānımız bizim

Cennet illerin isteyen
Tedārikin ḥazırlayan
Allah'ını ẕikr eyleyen
Arżular cānımız bizim

Allah'ın emri bilindi
Gören canlar duyundı
Ey 'āşıḳ sende gör imdi
Arżular cānımız bizim

Şeyḫ Ḳayġulu arżu çeker
Yüzüm ḳaraların çıḳar
Gözlerinden ḳan yaş aḳar
Arżular cānımız bizim

Şeyẖ efendim çıḳdı tefsīr eyledi
Ḥaḳḳ'ın emrini beyān eyledi
Āẖiret yollarını bir bir söyledi
Cevābında dosta yarar işi var

Şeyẖ efendim bunı beyle söylese
Ḥaḳḳ'a yarar ʿamel cevābı dise
Mevlā'yı sevenler yoluna girse
Cevābında dosta yarar işi var

Vaṣiyyeti budur söyler diñlersiñ
Naṣīḥatin dutub yola gidersiñ
Ḳabir içinde nurdan nūra batarsıñ
Cevābında dosta yarar işi var

Vaṣiyeti dutub giderler yola
Ṣırāṭı buraḳla geçerler hele
Cennet-i aʿlāda kevs̱erden ḳana
Cevābında dosta yarar işi var

Şeyẖ Ḳayġulu dāim tefsīr eylese
Āẖiret ḫallerini beyān eylese
Dīzār görsem deyū göñli dilese
Cevābında Ḥaḳḳ'a yarar işi var

Cihān gözüme görünmez
Cemālullah deyī deyī
Yanarım rūz u şeb durmam
Cemālullah deyī deyī

Ol üçler yediler erler
Bir göñülde olur yerler
Bizimle cemʿ ola anlar
Cemālullah deyī deyī

Üçyüzlere irişenler
Ḳırḳlar ile dolaşanlar
Ricalü'l-Ġayba karışanlar
Cemālullah deyī deyī

Muḥammed dininde ʿayān
Oḳunur Ḳur'an'da beyān
Hużūr-ı dīzāra varam
Cemālullah deyī deyī

Şeyẖ Ḳayġulu erlerile
Cemʿ ola gör cānlarile
ʿĀşıḳ maʿşūḳunu bula
Cemālullah deyi deyi

Ḥaḳ şükürler olsun adın añarız
Tevḥīd dinleyüb ḥamdlar ḳılarız
Mevlā'yı bir bilüb tevḥīd ideriz
Tevḥīd ile geçer ʿömrümüz bizim

Tevḥīd olmayınca ḳalbler ḳararır
Tevḥīd idenleriñ ḳalbi arı olur
Günahları giderir mağfiret bulur
Tevḥīd ile geçer ʿömrümüz bizim

Tevḥīd eyleyince mağfiret olur
ʿĀşıḳ olanların ḳalbi arı olur
Dervīş olan dervīş şeyḫden el alır
Tevḥīd ile geçer ʿömrümüz bizim

Doğrı gidem ʿömrüm āḫir olunca
Eşim dostum baña hasret ḳalınca
Ecel şerbetini içüb ḳanınca
Tevḥīd ile geçer ʿömrümüz bizim

Şeyḫ Ḳayğulu ister bunı bilmek
Tevḥīdini sürüb yolun aramaḳ
Bu yolda cān tenini fedā eylemek
Tevḥīd ile geçer ʿömrümüz bizim

Arżu çeker saña mümin olanlar
Seni sever seni cānda bulanlar
Muḥammed yoluna ḳurbān olanlar
Muhammed'e cānım fedādır benim
Arżu çeker çeker dāim göñlüm

Ebūbekir ʿÖmer ʿOsmān ʿAli'dir
Anlar anuñ ḫaṣṣu'l-ḫaṣ yāridir
Seni seven Ḥaḳḳ'ıñ Ḥaḳḳ'ıñ ḳuludur
Muhammed'e cānım fedādır benim
Arżu çeker çeker dāim göñlüm

Efendim şānına levlāke levlāk
Yaradmazdım deyu buyurdı eflāk
Ḳomuşam yoluña cān baş emlāk
Muhammed'e cānım fedādır benim
Arżu çeker çeker dāim göñlüm

Yarın maḫşer güni meydanlar ola
Ḳıyamet gününde ʿaraṣat dola
Cümle ʿümmetine şefāʿat ḳıla
Muhammed'e cānım fedādır benim
Arżu çeker çeker dāim göñlüm

Şeyḫ Ḳayğulu Muḥammed'i sevince
Yanar özü o ṣulṭan'ı bulunca
Cennet ile cemāline irince
Muḥammed'e canım fedādır benim
Arżu çeker çeker dāim göñlüm

Cehennem yalıñı yanar durulmaz
Ona girenleriñ ḥali bilinmez
Īmānile giden anda ḳalamaz
Dünyā fānī şunda bize yār olmaz

Cehennemiñ hāli müşkildir müşkil
Ona girenleriñ ḥāli ne şekil
Ona varmamağa şunda çalışgil
Dünyā fānī şunda bize yār olmaz

Dünyā ʿibādetin şunda işler
Şeyṭan iğvāsını görünce başlar
Cehenneme doğru idersiñ yoldaş
Dünyā fānī şunda bize yār olmaz

Cümle iğvāları biz de ḳoyalım
Ṣırāṭı āsānlığla geçelüm
Vesveseyi ḳalbimizden seçelim
Dünyā fānī şunda bize yār olmaz

Şeyḫ Ḳayġulu şunda ḳorḳular vardır
Ḳurtulayım dirseñ nefsiñi öldür
Cennet-i aʿlānın ṣāfāsı boldur
Dünyā fānī şunda bize yār olmaz

Allah emri ile biz de gezeriz
Duʿā yerlerinde raḥmet sezeriz
Oḳuyub kitabı sözler yazarız
Duʿā bizden raḥmet senden Allahım

Ḳabūl olur hele tevbeler bunda
Yārın mahşer güni Ḥaḳ dīvānında
Ol ḥabībiñ sancağınıñ dibinde
Duʿā bizden raḥmet senden Allahım

Ḥabīb-i Ekrem'dir cümleniñ başı
Mümin olan ḳulun heb birdir yaşı
Arżu çeker iseñ ey ġafil kişi
Duʿā bizden raḥmet senden Allahım

Ġafil olan ḳullar niden ne bilir
Yārın ḳıyāmetde yeri od olur
Cehennem ateşi kaynayub durur
Duʿā bizden raḥmet senden Allahım

Şeyḫ Ḳayġulu āhı göñülde ağar
Yāriniñ kelāmını dilinde añar
Duʿā eyleyenin göñlini eyler
Duʿā bizden raḥmet senden Allahım

Ah yanarım olmuşam kül
Baña gerekmez gül bülbül
Her ḳanda görsem anı
Medḥini ider ḳarīb dil

Yücelere irelim
Ṣağı ṣolu bir görelim
Cevher ṣatar alırıḳ
Bu ḥalden ḫaber virelim

Gezerem dağ ile bağı
Yaḳaram sönen çerağı
Sen neden bilesiñ anı
Kāmilleriñ bu durağı

Gördüm bayır yerlerde
Baḥre berre göllerde
Aradım şahanı buldum
Her ḳanda ovalı çöllerde

Şeyḫ Ḳayġulu gezerim
Maʿrifetler yazarım
Dürlü incü mercanlar
Buldum anı dizerim

ʿAḳıl ermez yaradanıñ işine
Neler gelir ḳullarınıñ başına
Firdevs-i aʿlāda saray köşküne
Arżularım ben de göreyim deyū

Firdevs-i aʿlāda ırmaḳlar aḳar
Mü'min olan ḳullar seyrine baḳar
Şaḳıyub bülbüller ḳuşları öter
Arżularım ben de göreyim deyū

Yapraḳları vardır yemişler dutar
Ona girenler heb nūra batar
Kökleri yuḳarı meyveler biter
Arżularım ben de göreyim deyū

Ḳoḳar çiçekleri misk ü ʿamberden
Her bir hulleleri nurla nurdān
Cennetiñ içinde ṣafā bulmakdan
Arżularım ben de göreyim deyū

Şeyḫ Ḳayġulu görsem deyū çalışır
Ona girenler dīzār görüşür
Yüzleri iden arı baḳışır
Arżularım ben de göreyim deyū

Ey ʿazīzim saña direm
Buna ġāfil olmayasın
Kāmiliñ işi fiġandır
Cāhile yār olmayasıñ

Küfrile yürüme bunda
Cān eylenir iken tende
Dime şeyle beyle sen de
Laʿinlere irmeyesin

Mü'minleriñ şānı
Anlar ṣadāḳat kānı
Ḳavī eyleyesiñ dīni
Nefse ḳul olmayasıñ

Olma işlerde āvāre
Verme göñüle yara
Uyma aġyār ile yāra
İdbār ... bilmeyesiñ

Şeyḫ Ḳayġulu arar anı
Terk eyler cānı teni
Ḫarāba irgürem dīni
Yolu ṣarba ṣarmayasıñ

Be yārenler dünyā fānīdir fānī
Doġrı yola gidiñ ḳoyuñ ḥarāmı
ʿĀṣī olanlar günahdan yanı
Āsān eyle Rabb'im imdād sendedir

Hidāyet olunca ʿafv eyler gider
Kişi ne iderse kendine ider
Yılanlar çıyanlar teniñi yudar
Āsān eyle Rabb'im imdād sendedir

ʿAẕābda olanlar dā'im aġlaşır
Her birisi ʿaẕābınca çıġrışır
Ḳabirde yılan çıyan ḳaynaşır
Āsān eyle Rabb'im imdād sendedir

Ḳabir ʿaẕābı müşkilce olur
Tenleri türābda cānları ḳalır
Türlü türlü anda ʿaẕāblar olur
Āsān eyle Rabb'im imdād sendedir

Şeyḫ Ḳayġulu bunı söyler işidiñ
Görüñ ḥallerini baḳın ...
Ḳardeş bugün durmañ cümle yas idiñ
Āsān eyle Rabb'im imdād sendedir

Saña diriz saña ey ġāfil insān
Söyleme diliñden cürümle noḳṣān
Sevilmez anda olmazlar āsān
Kerem eyle Allah yüzüm ḳaradır

Dīn yolunda duram günāhım ḳaldır
Ḳabrimi yā Rabbī nūr ile doldur
Īmānla gitmek şekerler baldır
Kerem eyle Allah yüzüm ḳaradır

Yüzüm ḳarasını silindi yā Rab
Günāhkārlar ṣuçı görünür yā Rab
Ḳabriñ içine gireceğiz heb
Kerem eyle Allah yüzüm ḳaradır

Çalış ey ḳardeşim yüzün ağ olsun
Niyāzıñı eyle raḥmet bulursuñ
Ne ḳadar dursañ sen de ölürsüñ
Kerem eyle Allah yüzüm ḳaradır

Şeyḫ Ḳayġulu raḥmet umar Bārī'den
Yüzüm ḳaraların yuyub andan
Günāh-kārım bunda ey Bārī Ḫüdā'm
Kerem eyle Allah yüzüm ḳaradır

İki cihānıñ sulṭānı
Muḥammed Ḥabībullah
Ümmetleriñ burhānı
Muḥammed Ḥabībullah

Cümle enbiyā' velī saña
Velīlerdür etḳıyā aṣfiyā
Aḥmed Muḥammed Muṣṭafā
Muḥammed Ḥabībullah

'Āşıḳım efendim saña
Sevgiñ ḳıdādır cānā
Şefā'at ḳılan cümleye
Muḥammed Ḥabībullah

Bī-çāreyim amān amān
Ṭabībsin derdime dermān
Ḫātemü'l-enbiyā' āḫir zamān
Muḥammed Ḥabībullah

Şeyḫ Ḳayġulu Muḥammed'iñ
Ümmetidür cān Aḥmed'iñ
Ḥaḳ dīzārına ileten
Muḥammed'dür Ḥabībullah

Şerī'at 'ilmi yücedir
Dutması a'lā derecedir
'İlm-i ẓāhir incedir
Ehl-i īmān kāmil olur

Ṭarīḳına başar ḳadem
İstiḳāmet üzre ādem
Rāhı 'aşḳadır dem-be-dem
Ehl-i amān kāmil olur

Ḥaḳīḳat yoluna naẓar
Ḥaḳ ile eyler bazar
'Aşḳıñ baḥrinde gezer
Ehl-i bī-gümān kāmil olur

Ma'rifetden ḫaber duyar
Li- ma'allaha erer
Ḳalbi olur bir ḳarār
Ehl-i 'ummān kāmil olur

Şeyḫ Ḳayġulu ol 'āşıḳān
Ledünnī 'ilminde ṣādıḳān
Zaḫīre kānı bu mekān
Ehl-i kāmān kāmil olur

Dağlar başlarında du'ā ideriz
Geceler geçince tevḥīd ideriz
Görüñ ḳardeşler bizler nideriz
Cehennem ateşi ḳaynayub durur

Gece tesbīḥleri ... olur
'Āṣīler de bize gülegen olur
Du'ā ṣenā bilmez maḥrūmda ḳalır
Cehennem ateşi ḳaynayub durur

Bize mecnūn diyen maḥrūmda ḳalır
Mecnūn olan ḳullar dīzārın görür
Tevḥīd sürelim bize bu ḳalır
Cehennem ateşi ḳaynayub durur

Cümle yücelerde du'ālar olur
Ṣāfī olanlar bir yere gelir
Du'ā meclisinde ḳabūller olur
Cehennem ateşi ḳaynayub durur

Şeyḫ Ḳayġulu ferāḥ tevḥīd eyle
Naẓar yerlerinde du'ālar eyle
Tañrı'yı bir deyüb fikirler eyle
İnkār idenleriñ yeri od olur
Cehennem ateşi ḳaynayub durur

Behey yārenlerim bir yere geliñ
Allah'ın emrini bir yana ḳoyuñ
Cumʿa namāzını dā'imā ḳılıñ
Allah'ın emridir ḳılalım ḳardeş

Cemʿ olalım bir araya varalım
Naṣīḥat olur ḥiṣṣe alalım
Hele bugün çoḳ çoḳ s̱evāb bulalım
Allah'ın emridir ḳılalım ḳardeş

Cünle gök meleği duʿā iderler
Cumʿa ḳılanlara s̱enā iderler
Mü'min olanlara görüñ niderler
Allah'ın emridir ḳılalım ḳardeş

Her kim bu namāzı ḳılub işlese
Ḫulūṣ idüb niyetine başlasa
Günāhları gider s̱evāb işlerse
Allah'ın emridir ḳılalım ḳardeş

Şeyḫ Ḳayġulu anı añar ḳılmaġa
Allah'ın emrini söze dimeğe
Günāhları gidüb maġfūr olmaġa
Allah'ın emridir ḳılalım ḳardeş

Şerīʿata īmān iden
Ẓāhirini eyler aḳ
Dil ile eyleyince iḳrār
Ẓāhirini eyler pāk

Ṭarīḳata girir insān
Vücūdunı eyler yeksān
Müşkilleri olur āsān
Bāhirini eyler çāk

Ḥaḳīḳata iren erler
Göñüldaşlar olur anlar
Arı olur ġāfil cānlar
Fāhirini eyler ḫāk

Maʿrifeti bilir güẕel
Ḫüdā eyler aña naẓar
ʿAşḳıñ baḥrinde gezer
Ḳāhirini eyler fāk

Şeyḫ Ḳayġulu arar dört
Bu derdü bilenler merd
Bulunur bunlarla murād
Şāhirini eyler şāk

Dünyā ḳayġuların gerüye atub
Varıb anda zessis yerlerde yatub
Ölüm ḥāline görüb de baḳub
Neyleyeyim ḳardeş ölüm yaḳındır

Ölüm görünce şaşırır dilim
Söylemez olursa söyleyen dilim
Ya nice olur bu ḳarīb ḥālim
Neyleyeyim ḳardeş ölüm yaḳındır

Ölümüñ ġāyet de müşkilce olur
Münāfıḳlar baḳub şaşar da ḳalır
Birgün olur nevbet bize de gelir
Neyleyeyim ḳardeş ölüm yaḳındır

Münāfıḳlar cānlarını çekerler
Cehennem içine varıb dönerler
Yanar dā'im nār içinde baḳarlar
Neyleyeyim ḳardeş ölüm yaḳındır

Şeyḫ Ḳayġulu ḳorḳar ölüm ḥālinden
Münāfıḳlar ḳaçar mü'min yanından
Ḥasedlerin fiġanından ününden
Neyleyeyim ḳardeş ölüm yaḳındır

Nefs-i emmāreyi gider
Nefs-i levvāmeler keder
Nefs-i mülhimeyi nider
Ah elinden feryād enīn

Nefs-i muṭmainne(ye) iriş
Rāżiyeye durma çalış
Merżıye ile gel biliş
Mücāhede ile yoluñ

Nefs-i kāmileye iren
ʿĀşıḳ ṣādıḳlar olan
Ledünnī ʿilmini bilen
Müşāhede ile duruñ

Cennet-i ām olur zāhid
Ḥūrī ġılmān bula ʿābid
ʿAmeline göre lāyıḳ
Ṣāfīlerile eyle devriñ

Şeyḫ Ḳayġulu söyler böyle
Kelāmını gelüb dinne
Herkes sevdiğini bula
Kāmil kemālini görüñ

Kendine iş eddiñ ādem oğlanı
Etdiğin işleriñ ḳalır gümānı
Cehennem içinde yalın dumanı
Ona girmemeğe ağlıyam bugün

Zebānīler çevre yanıñı alır
Herkes etdiğince cezāsın bulur
Dükenmez ʿaẕābı eziyyet olur
Ona girmemeğe ağlıyam bugün

Her gün ağlar iseñ ateşi söner
Raḥmet melekleri göklerden iner
Ḥased olanlara laʿnet ...
Ona girmemeğe ağlıyam bugün

Ḥased iseñ ḳardeş iğvāñı ḳaldır
Şeyṭanı kör idüb melinler gönder ?
Eğer işler iseñ ateşe yandur
Ona girmemeğe ağlıyam bugün

Şeyḫ Ḳayġulu ateş ḥālinden ḳaçar
Oḳuyub kitabı maʿrifet açar
Ecel şerbetini birgün de içer
Ona varmamağa ağlıyam her gün

Yedi yerde bize suʾāl olunur
Herkesiñ etdiği anda görünür
ʿĀḳıbet köprüye varılır
Burāḳ ile geçem amān yā Rabbī

Buraḳ gelüb geçsem nice olur
Cehennem ateşüne girilir durur
Cümle ʿālem anıñ üstüne varır
Burāḳ ile geçem amān yā Rabbī

Zebānīler ağzın ağzın açarlar
Günāh-kārlar zaḳḳum ḳaṭran içerler
Müʾmin olan Buraḳ ile geçerler
Buraḳ ile geçem amān yā Rabbī

Berātı gelmeyen maḥrūmlar ḳalır
Zebānīler anı ağzına alır
Olmaz eyü dāʾim ʿaẕābda ḳalır
Buraḳ ile geçem amān yā Rabbī

Şeyḫ Ḳayġulu Buraḳ ister Bārī'den
ʿĀṣīler de geçmezler ordan
Bizim işimizi bilir yaradan
Buraḳ ile geçem amān yā Rabbī

Şol cānı ḳurbān etsem
Evliyālar erkānında
Velīler ziyāretinde
Seyyāḥ olub durma gezelim

Himmetleri olur aʿlā
Sevenleri sever Mevlā
Dertliler dermānın bula
Seyyāḥ olub durma gezelim

Olsam velīlerin ḳulu
İstiḳāmet olur yolu
Erenlerin beyle cānı
Seyyāḥ olub durma gezelim

Her kim ki var anları
Fedā olur heb cānları
Ḥaḳḳ'ın ulu sulṭānları
Seyyāḥ olub durma gezelim

Şeyḫ Ḳayġulu sever cāndan
Ḳurtarır göñlüñi gümāndan
Ayırma Allah'ım anlardan
Seyyāḥ olub durma gezelim

Deli diyen disiñ baña
Benim yönüm Ḥaḳ'dan yaña
İçir kevs̱erinden ḳana
İçirindi yā Rabbenā

Allah diyen maḥrūm ḳalmaz
Īmānı olan nāra girmez
ʿĀṣīlere ḳısmet olmaz
İçirindi yā Rabbenā

Ḥavż-ı Muḥammed virdiñ
Ümmetini cennete ḳoduñ
Niceleri göñül virdi
İçirindi yā Rabbenā

Cümle sormaz olan varır
Muḥammed yüzüni görür
Cennetiñ içinde olur
İçirindi yā Rabbenā

Şeyḫ Ḳayġulu kevs̱er umar
Doğrı yollarını arar
Mü'min olan andan ḳanar
İçirindi yā Rabbenā

Şerī'ati sorar iseñ
On maḳamdır eksik olmaz
Biri eksik olur ise
Ehl-i īmāndır denilmez

Ṭarīḳata vardır cevāb
On maḳamdır olur s̱evāb
Muḳaddem ide tevbe
Mürşidsiz irşād olmaz

Ḥaḳīḳata iren 'ummān
On maḳamdır bil hemān
Derdiñe bulunur dermān
Şübhesizdir gümān olmaz

Ma'rifetden alıñ ḫaber
On maḳamdır it i'tibār
Anda yoḳdur zerre keder
Bu 'ummāndan su'āl olmaz

Şeyḫ Ḳayġulu ...
Biliñ bunlar kırḳ maḳāmdır
Ḳāl ḥāl ḳīl üzredir
Sen ben da'vāları olmaz

Āḫir vaḳit dünyāya gelmişiz
Muḥammed'in ümmetinden olmuşuz
Şimdi doğru yolu biz de görmüşüz
Doğru gidem 'ömrüm āḫir olunca

Doğru giden yollar yolunca gider
Yaḳını göreñ anlar soñra nider
Ḳabriniñ içinde ṣafālar ider
Doğru gidem 'ömrüm āḫir olunca

Söyleyen doğruyı bilindi bunda
Bulan ṣafāları ... anda
İki melek durur iki yanñda
Doğru gidem 'ömrüm āḫir olunca

Yolunca gidene raḥmetler olub
Raḥmetini isteyen cümlesi bulub
Rabbisini bilmeyen maḥrūmda ḳalub
Doğru gidem 'ömrüm āḫir olunca

Şeyḫ Ḳayġulu doğru yolları arar
Eğer gider iseñ Mevlā'ya yalvar
Birgün olur ölüm bize de uğrar
Doğru gidem 'ömrüm āḫir olunca

Ādeme anda vardım
İnsanı anda buldum
Dost olam dirken
İblis'i gördüm ʿadüv

Nūḥ neciyyullah
Vardır ḥikmetullah
Buldı necātullah
Ḳavim aña oldu ʿadüv

Ḫalīl İbrāhim'i gör
Kimlerdendir bil
Nūr ʿalā oldur nūr
Nemrūd aña oldu ʿadüv

Gör neddiler Mūsā
Muʿcizesi var aʿṣā
İḳrār etdiyse nisā
Firʿavn aña oldu ʿadüv

Şeyḫ Ḳayġulu arada
Erer dāreynde murāda
Īmān eyle Muḥammed'e
Ebū Cehil aña ʿadüv

Ġurābı gördüm
Ḥālini ṣordum
Bilinmez birşey bildim
Çevgan elinde

ʿAndelīb söyler
Feryādın eyler
Gül içün ağlar
Meydān elinde

Ḳartallar nider
Dağlara gider
Dāʾimā keder
Ṣaydān elinde

Şahanı gördüm
Ḥayrānlar oldum
Arslanı sevdim
Ceylān elinde

Şeyḫ Ḳayġulu gel
Arıdan al bal
Kuzu bilir fal
ʿÜnvān elinde

Râvîler şeyle buyurmuş
Ḥaḳ bile emir eylemiş
Ṣabāḥ namāzı ḳılanıñ
Günāhları mağfūr olmuş

Allah bize farż eylemiş
Ḳılsın deyu emr eylemiş
Öyle namāzı ḳılanıñ
Cennet yolların bulsuñ dimiş

İkindi namāzını ḳılan
Muḥammed ümmeti olan
Yārın ṣafāların süren
Dermānda ḳalsıñ dimiş

Aḫşam namāzın ḳılanlar
Ḳılma bütün diyenler
Dīzāra ʿāşıḳ olanlar
Dīzārımı görsüñ dimiş

Yatsu namāzın ḳıla
Vitrini hem bile
Şeyḫ Ḳayġulu ...
Dā'imā ḳılam dimiş

İlāhī dilerim senden yāRab
Rūz u şeb dilerem ṭaleb
Cümleye şefāʿat eyleye Aḥmed
Ḳıl şefāʿat yā Muḥammed Muṣṭafā

Ben anuñ yoluna olam ḳurbān
Her nefes eyliyem ṣalāt selām
Dāreyn içre ah efendim el-amān
Ḳıl şefāʿat yā Muḥammed Muṣṭafā

Seniñ içün yaradıldı kāināt
Seniñ içün cümleye olur raḥmet
Ẕünūbluya ʿafv olunur mağfiret
Ḳıl şefāʿat yā Muḥammed Muṣṭafā

Ümmetleriñ sevgilidir cümleden
Bulur selāmetler ʿaẕāblardan
Ḳurtarırsıñ muʿcibince ʿiḳāblardan
Ḳıl şefāʿat yā Muḥammed Muṣṭafā

Şeyḫ Ḳayġulu ednā ümmeti olsam
Maḥşer ʿaraṣat günleri bulsam
Mübārek cemālini bir kere görsem
Ḳıl şefāʿat yā Muḥammed Muṣṭafā

Resūlüllah şeylesine buyurdı
Ümmetine cümlesini duyurdu
Ümmeti olanlar cümle ḳayırdı
Emrini dutalım dā'imā hū hū

Baḳındı söyledi ey ehl-i kāmil
Farżla sünneti ḳılmağa mā'il
Nefsini öldürmez şeyṭana mā'il
Emrini dutalım dā'imā hū hū

Ümmet olur iseñ ḳurtarır seni
Eğer gider iseñ emrinden yanı
Hidāyetiñ olur ḳuluñdan yanı
Emrini dutalım dā'imā hū hū

Eğer ḳul olursañ ismini söyle
Hidāyetini umub göynüni eyle
Yolunca gitmeğe virdiñi dile
Emrini dutalım dā'imā hū hū

Şeyḫ Ḳayġulu dā'im emrince duru
Olalım dā'imā Allah'ıñ ḳulu
Emrini dutmayan cümle deli
Emrini dutalım dā'imā hū hū

Cehennem ateşi yanar durulmaz
Ona girenlerin ḥāli bilinmez
Īmānla giden anda ḳalmaz
Īmān naṣīb eyle amān yā Rabbī

Īmānı olmayan ḳarīb de olur
Ateş içinde ḥāli nice olur
Zebānīler ele ṭopuzlar alır
Īmān naṣīb eyle amān yā Rabbī

Īmānı olmayan bir yere gelir
Anda dürlü dürlü 'aẕāblar olur
Dükenmez 'aẕābı fiġanda ḳalır
Īmān naṣīb eyle amān yā Rabbī

Ey kişi işi kendiñe itdiñ
Cehennem içinde zaḳḳumlar yudduñ
Doğruyı bıraġub eğriye giddiñ
Īmān naṣīb eyle amān yā Rabbī

Şeyḫ Ḳayġulu sen bu ḥālden ḳaçagör
Ḫayrıñı şerlüden şimdi seçegör
Raḥmet ḳapuların bunda açagör
Īmān naṣīb eyle amān yā Rabbī

Ben Allah'ın ḳuluyumdur
Ẕünūblar ʿafv ider sulṭān
Mağfiret ṣāḥibi odur
Ẕünūblar ʿafv ider sulṭān

Raḥmeti ḥaḳ Ġanī Ḫüdā
Cemālinden etmez cüdā
Hū hū deyib eyle ṣadā
Ẕünūblar ʿafv ider sulṭān

Celāline dayanılmaz
Cemāline hiç doyulmaz
Kemālinden ḳulu ayırmaz
Ẕünūblar ʿafv ider sulṭān

Aḥad Ḥannān Kerīm Mennān
Eyle dā'im beyle īmān
Görmez ʿaẕāb amān diyen
Ẕünūblar ʿafv ider sulṭān

Şeyḫ Ḳayġulu yaradan Ḥaḳ
Ġaffāru'ẕ-ẕünūbdur muṭlaḳ
Settāru'l-ʿuyūbdur ancaḳ
Ẕünūblar ʿafv ider sulṭān

Umar iseñ ʿ ināyeti
Görürsüñ hidāyeti
Fażlınıñ yoḳ nihāyeti
İnle dā'im Allah Allah

ʿİnāyeti olan ḳullar
Oḳur ismini hem diller
Cennet içinde bülbüller
Şaḳır Allah Allah

Hidāyeti olur ise
İgi ḳullar girir ise
Mü'min olan durur ise
Dirler Allah Allah Allah

Ḥaḳ ile bāṭılı seçeñ
Ṣırāṭ köprüsüni geçeñ
Ḫayrını şerlerden seçen
Söyler Allah Allah Allah

Şeyḫ Ḳayġulu seçer iseñ
Aʿdā görüb ḳaçar iseñ
Cümlesinden geçer iseñ
Di sen dā'im Allah Allah

Bir Mevlā'ya varmasına
Lāzımdır bir kāmil mürşid
İrşād olub bulmasına
Lāzımdır bir kāmil mürşid

Delīli eylegil Ḳur'ān
Ḥadīṣe eyle sen īmān
Anları bulmağa hemān
Lāzımdır bir kāmil mürşid

Seni senden ala n'ola
Seni alub saña vire
Aḥmed Aḥad'ı bulmağa
Lāzımdır bir kāmil mürşid

Yed alub eyleye bī'at
Tevbe idüb bula raḥmet
Bī-niyāza niyāz etmek
Lāzımdır bir kāmil mürşid

Şeyḫ Ḳayġulu şeyḫe vardı
Şeyḫ iḫtiyārı buldu
Zāhir bāṭın ḳulu oldu
Lāzımdır bir kāmil mürşid

Ey Ādem oğlanı oḳur yazarsıñ
Oḳuyub yazarken ġāfil gezersiñ
Ḳalbiñ ile dā'im yazı yazarsıñ
Oḳuyam yazayım emriñi yā Rab

İẕin olmayınca ḳalem alınmaz
Emir olmayınca bir iş görülmez
Emirden çıḳınca cennet virilmez
Oḳuyam yazayım emriñi yā Rab

Ḳalem ile yazı aldım yazarım
Oḳuyub kitabı sözler yazarım
Niçün şu dünyāda ġāfil gezerim
Oḳuyam yazayım emriñi yā Rab

Emriñi işlesem yerli yerince
'Azrā'il gelüb rūḥum alınca
Yazılmaz defterim ele gelince
Oḳuyam yazayım emriñi yā Rab

Şeyḫ Ḳayġulu iẕin olursa yazar
Derūn-ı ḳalbinden ma'rifet düzer
Mevlā'nıñ iẕniyle şimdilik gezer
Oḳuyam yazarım emriñi yā Rab

Bu dünyāda şimdi ġāfil gezerim
Umarım raḥmetiñ dā'im isterim
Raḥmet olanlara dīzār gösterñ
Raḥmetiñi gönder ḳanayım yā Rab

Günāhkāram bunda gezerim ġāfil
Ḳapuña varmışım olmuşam sā'il
Murādıma olabilirsem nā'il
Raḥmetiñi gönder ḳanayım yā Rab

Murādıma erer görürsem bunda
Yarın maḥşer güni Ḥaḳ dīvānında
Ol ḥabībiñ sancağınıñ dibinde
Raḥmetiñi gönder ḳanayım yā Rab

Günāhkārım bunda yüzüm ḳaradır
Raḥmetiñi gönder anca ağardır
Sā'il olanlara raḥmetiñ vardır
Raḥmetiñi gönder ḳanayım yā Rab

Şeyḫ Ḳayġulu raḥmet isterse amān
Günāhkārdır bunda yüreği yanar
Tevbe ider göñlüñ anuñla eyler
Raḥmetiñi gönder ḳanayım yā Rab
ʿAffeyle günāhım amān yā Allah

Söyleme bize lādān kelām
Sen ben daʿvāları olmaz bizde
Her ḳanda arar(san) yaradan birdir
Sen ben daʿvāları olmaz bizde

Nefse uyub gavġa nedir bilmeyüb
Bir nān içün ġamlar görmeyüb
Münkirler yanımıza varmayub
Sen ben daʿvāları olmaz bizde

Bir ḳarındaş gibi biz oluruz
Ḥużūr-ı Ḥaḳḳ'a beyle varırız
İḳrār taṣdīḳ birle bile dururuz
Sen ben daʿvāları olmaz bizde

Fenā fillāh maḳāmıdur yerimiz
Ḥasan Baṣrī'ye erer elimiz
Ḥaḳḳ'ın cemālinde dā'im göñlümüz
Sen ben daʿvāları olmaz bizde

Şeyḫ Ḳayġulu ʿāşıḳlara ḳavışa
Maʿşūḳıyla durma durma görüşe
Cennet içre aḳ müşkden yere irişe
Sen ben daʿvāları olmaz bizde

Bakma(z)mısıñ şu dünyānın ḥāline
Şeyḫimiñ ḫizmetinde olan ḳuluna
Cennet-i a'lāda dībā dalına
Doğru yollar söyler gideyim yā Rab

Şeyḫimiñ ḫizmetinde dā'imā oluram
Gizli sırlarıñı yā Rabbī görem
Murādım maḳṣūduma irem
Doğru yollar söyler gideyim yā Rab

'Āşıḳ olan cennete varır
Varıb bir mürşidiñ ḫizmetini görür
Firdevs-i a'lāda saraya girir
Doğru yollar söyler gideyim yā Rab

Eğer ḫizmetinde olursam dā'im
Beş vaḳit namāzda olayım ḳā'im
Dutalım orucu olalım sāim
Doğru yollar söyler gideyim yā Rab

Şeyḫ Ḳayġulu doğrı yolları söyle
Dervīş olanlarıñ ḥalleri beyle
Baḳindi tevḥīde göñlüni eyle
Doğru yollar söyler gideyim yā Rab

Şu dünyāya gelenlerden
'İbret alsan devrāndan
Ḳudretullah bilenlerden
İḫtiyār pīr-i fānī olduk

İḫtiyarlık irdi bize
Yalvarırız bī-niyāza
Erişdir yarın fāza
İḫtiyār pīr-i fānī olduk

Ağlar gözüm yanar özüm
Yaradana var niyāzım
Arı ola ḳalbim özüm
İḫtiyār pīr-i fānī olduk

Birgün ola ecel ire
Can ḳafesden cüdā ḳala
Tenim türāblara gire
İḫtiyār pīr-i fānī olduk

Şeyḫ Ḳayġulu pīr-i fānī
Ḳafesden uçurur cānı
Ḥaḳ'dan ister ḥub cemāli
İḫtiyār pīr-i fānī olduk

Behey yārenlerim geliñ
Bu geceden ḥiṣṣe alıñ
Cum'a gecesini bilüñ
Ẕikriñi süreyim bugün

Ẕikir tesbīḥ sürmez isen
Bugün bunda güler isen
Yārın anda ağlarsıñ
Ẕikriñi süreyim bugün

Ḥiṣṣe alırsañ ādem yeter
Yükçe de raḥmet dartar
Ölüleriñ du'ā ister
Ẕikriñi süreyim bugün

Eğer bilir iseñ bunı
Ẕikir eyle dünile güni
Cümle melekler ẕikrini
Ẕikriñi süreyim bugün

Şeyḫ Ḳayġulu dile ki al
Ġafleti ḳo şükre dal
Bu tesbīh ẕikir bil
Ẕikriñi süreyim bugün

Bir şeyḫe gel eyle ḫizmet
Ḫadimi saña yār ola
Pīr yedine yapışınca
Dāmeni saña kār ola

Dīninde olasıñ dindāş
Pīriyle olasıñ pīrdāş
Göñülden olasıñ yoldaş
... sañ ḫār ola

Erenlere ire anlar
Ṣadāḳatle ola canlar
Dost yoluna ola ḳurbanlar
Yāreni saña cār ola

Nūş ide 'aşḳın şarābın
Virmeye nefsiñ murādın
Dermāna irişe her derdiñ
Dāreni ? saña dār ola

Şeyḫ Ḳayġulu sözüm bu
Her nefes diyesin yā hū
Ḳalb eyle şems nūr māh-rū
Zāreni saña vār ola

Bakmaz mısıñ şu dünyānıñ işine
Neler gelir ḳullarınıñ başına
Yazıḳ benim genç özüme yaşıma
Söyleyeyim cevāb vireyim yā Rab

ʿAzrā'il'iñ ḳaṣdı cāna oluncaḳ
Rūḥum çıḳub ten muaʿllaḳ ḳalıncaḳ
Eşim dostum yasımı da ḳuruncaḳ
Söyleyeyim cevāb vireyim yā Rab

Söylemez olursa söyleyen dilim
Neler söyler bunda baḳındı ḥālim
Gece ḳāim olsam gündüzün ṣāim
Söyleyeyim cevāb vireyim yā Rab

Amān yā Rabbenā mevtiñ ḥālinden
Döner dostlarım benim ṣalımdan
Etdiğim işlere pişmān olmadan
Söyleyeyim cevāb vireyim yā Rab

Şeyḫ Ḳayġulu gelir seniñ başıña
Ölümüñ ḥalleri girir düşüñe
Tevḥīd ẕikir eyle dā'im diliñe
Söyleyeyim cevāb vireyim yā Rabbī

Ṣanma zāhid bizi ġamda
Biz ulu dīvāndayuz
Bize elem keder yoḳdur
Biz ulu sulṭāndayuz

Bize yardımcıdur erler
Himmetcidür cümle erenler
İmdāda yetişir anlar
Biz ulu kervāndayuz

Şefāʿatcidür Muḥammed
Cānlar içinde cān Aḥmed
İder Ḫüdā dāim rahmet
Biz ulu burhāndayuz

Cemāline arżu çeküb
Nefsiñ hevāların yaḳub
ʿĀşıḳlar ḳatarına yetüb
Biz ulu nurcāndayuz

Şeyḫ Ḳayġulu ṣādıḳlarla
ʿĀşıḳ maʿşūḳ her dem bula
Ḳalb içinde miʿrāc ola
Biz ulu Sübḥāndayuz

Şu dünyāda durmayam
ʿAybı olanı görmeyem
Saña bir bir söyliyem
Emrini bilelim ʿāşıḳ

Āḫirete ʿāşıḳ olanlar
Allah'a niyāz ḳılanlar
Mevlā'ya göñül virenler
Emrini bilelim ʿāşıḳ

Göñlüñi bağla Mevlā'ya
Gece gündüz ḳan ağlaya
Secdeye yüzler ḳomağa
Emrini bilelim ʿāşıḳ

Secdeye başıñ ḳoyasıñ
Ḳalbiñ nūr olur bilesiñ
Dīzāra ʿāşık olasıñ
Emrini bilelim ʿāşıḳ

Şeyḫ Ḳayġulu secde eyle
Bārī'niñ kelāmın söyle
ʿĀşıḳ olan ḳullar böyle
Emrini bilelim ʿāşıḳ

Şu dünyāya ʿaḳıl ermez
Murādım vücūda gelmez
Bunda yüzümüz aḳ olmaz
Meded amān Allah meded

Baḳ bu dünyā fānīdir
Münāfıḳlar bayrāmıdır
Ancaḳ şimdi seyrānıdır
Meded amān Allah meded

Amān yüzümüz aḳ olsun
Günāhlar gerüye ḳalsıñ
Günāhile bile ölürsem
Meded amān Allah meded

Günāhkārım amān amān
Şeyṭan iğvasını ḳovmam
Erde geçde bunda durmam
Meded amān Allah meded

Şeyḫ Ḳayġulu sen varındı
Emrini dāim bilindi
Göñül ḳarasın silindi
Meded amān Allah meded

Söyleme lādanı
Seyri seyrānı
Göñülden çıḳarma
Nūr-ı nūrana

İnḳılāba irme
Münkiri görme
Kiẕbe inanma
Emn-i emānı

İşde bu meydān
Çıkma aradan
Ṣādıḳlar merdān
Etme gümānı

Uzağı yaḳın
Kendiñi ṣaḳın
Ḥāline baḳın
Yoḳdur zamānı

Şeyẖ Ḳayġulu deli
Olmuşdur ulı
Ne dirse anı bil
Baḥr-i ʿummānı

Şu dünyāya nice ḫayrānsıñ
Bu dünyāda münāfıḳlar eylensüñ
Gözlerimden hiç durmasun ağlasun
Ağlayalım birgün güleriz ola

Münāfıḳlar bayrām günidir güni
Yarın āḫiretde yerleri ṭamu
Bugün ağlayalım cümlemiz ḳamu
Ağlayalım birgün güleriz ola

Ḫayrān oldum ama ellere girse
Ḳamu günahlarım sevāba dönse
Bunca gidenler ağladursa
Ağlayalım birgün güleriz ola

Başını melāikler alırlar
Çoḳ tesbīḫler tehlīl ḳılarlar
Münkir olan cümle ḫayrān ḳalırlar
Ağlayalım birgün güleriz ola

Şeyẖ Ḳayġulu ağla dāimā ağla
Gözüñüñ yaşıyla göñlüñi eyle
Derviş olanlara tenbīhler eyle
Ağlayalım birgün güleriz ola

Aṣl-ı İslām'ı ṣorarsañ
Merd gibi merdān olur
Ṭaşrada añı ararsañ
Sonrası lādān olur

Mü'minler olurlar ḳardeş
Müslimler olurlar adaş
Dürüst īmānla ḥāldaş
Sevgiler cāndan olur

Buyurmuşdur "mine'l-ḳalbi ile'l-ḳalb"
Beyleye naẓar eyleyesin heb
Yardımcıdur bize Aḥad Rab
Sanasın cümle bir vücūddan olur

Uzaḳlara ṣalma kendiñ
Kendiñi bilirseñ eyleme didüñ
Neden yabanlara irdiñ
Ḳalb ḳalbe olınca heb nūrdan olur

Şeyḫ Ḳayġulu gezem yabanda beyle
'Acā'ib ḥāller beyānlar eyle
Durma göñlüñ arı eyleyüb ṣaġla
Ṣadāḳat didikleri īmāndan olur

Şu göñlüm yemişi benim
Anca tevḥīd ola dilim
Şunda ġamda ḳasāvetde
Anda ṣafālar sürelim

Ey 'āşıḳ derdimend olam
Ancaḳ ṣafāların bulam
Cennetiñ içinde ḳalam
Anda ṣafālar sürelim

Āşıḳları neden bilüñ
Ẕikir tesbīḥ ele aluñ
Çoḳ çoḳ mertebeler buluñ
Anda ṣafālar sürelim

Tevḥīdi sürelim 'āşıḳ
Doğruya gidelim ṣādıḳ
Cennetin güllerin derseñ
Anda ṣafālar sürelim

Şeyḫ Ḳayġulu 'āşıḳ ola
Mü'minler bir yere gele
Cümlesi de güle güle
Anda ṣafālar süreyim

Ḫayrān olañ ʿālimlere
Bilmez misin kāmillere
Şu dünyāda ẓālimlere
İşyānla gelüb gider

ʿĀlimleri sever iseñ
Ḫiznetinde olur iseñ
Münāfıḳlar görür iseñ
İşyānla gelüb gider

ʿĀlimler naṣīḥat ider
Doğru yol üzre gider
Münāfıḳlar baḳ ne ider
İşyānla gelüb gider

Kāmillere baḳ göründi
Kelāmından ḥiṣṣe alındı
Ḥasūdları heb yerindi
İşyānla gelüb gider

Şeyḫ Ḳayġulu baḳma söze
Cümlesi de döner ize
Şimdi bunda ġāfil gezen
Günāhile gelüb gider

Bugün meydāna gelmişim
Medāḥımı alan alsun
Arada perde ḳalmadı
Ṣadālarım duyan gelsün

Neler söyler budur cevāb
Bu dünyānıñ soñı ḫarāb
Oḳuyub añnayan iʿrāb
Gedālarım duyan gelsün

Sene bene düşen bilmez
Rabbisine o ḳul olmaz
Helecānlı göñül olmaz
Fedālarım duyan gelsün

Her umarız yerde ḥāżır
Yaradan mevcūddur nāẓır
Ẕerre bulunmaz aña ʿöẕür
Nidālarım duyan gelsün

Şeyḫ Ḳayġulu bilir añı
Cānlar içinde cānānı
Göñülden dost seveni
Edālarım duyan gelsün

Ey göñül neden ferāḥsıñ
ʿİṣyānlar görüb gülersiñ
Şimdi bu dünyāda ṣafā sürersiñ
Birgün olur sen de ḳarīb olursun

Ferāḥ etseñ seniñ olmaz bu fānī
Hemān ferāḥ ile bulursuñ anı
Yoluna ḳomazsıñ baş ile cānı
Birgün olur sen de ḳarīb olursun

Baḳar baḳar şu dünyāda gezersiñ
Oḳuyub kitabı sözler yazarsıñ
Anca bunda yalanları düzersiñ
Birgün olur sen de ḳarīb olursun

Ṣafāları olsa bize yār olmaz
Bunda gülen yarın anda da gülmez
Ne ḳadar dursañ bu saña ḳalmaz
Birgün olur sen de ḳarīb olursun

Şeyḫ Ḳayġulu bāḳī sanub aldanma
Bu dünyāya ẕerre ḳadar güvenme
Göñül virüb ṣaḳın buña dayanma
Birgün olur sen de ḳarīb olursun

Saña ārzū çeker göñlüm
Yā Muḥammed yā ḥabīb
Cūş ider vücūd ḳalbim
Yā Muḥammed yā ḥabīb

Benim derdim seniñ ʿaşḳıñ
Deryālar gibi coşdum
ʿAşḳıñ şarābından içdim
Yā Muḥammed yā ḥabīb

Medīne'ye varsam irsem
Ravżaña yüzümi sürsem
Kemter ümmetinden olsam
Yā Muḥammed yā ḥabīb

Göñül kaʿbesini görem
Beytullaha bunda varam
Bī-çāre ümmetim amān
Yā Muḥammed yā ḥabīb

Şeyḫ Ḳayġulu ol sulṭāna
Ṣalavāt getirir aña
Şefāʿat eyle varam saña
Yā Muḥammed yā ḥabīb

Bir küfür-gān kimse idim bilmedim
Allah'ıñ ẕikrini dile almadım
Şimdiye dek bu dünyāda gülmedim
Murādıma erdim gördüm inşā'allah

Bu fırṣadı ḳaçırırsam elimden
Aldırırım tevḥīdimi dilimden
Ben yolları açıḳ gördüm düşümde
Murādıma erdim gördüm inşā'allah

Bu yollarıñ delīli de tevḥīddir
İhmāl etdiğimiz anca ġafletdir
Şimden geru inşā'allah açıḳdır
Murādıma erdim gördüm inşā'allah

Fırṣad elde eğer şimdi bilirsem
Delīlimi aldım yollar alırsam
Rabb'im seniñ dīzārını görürsem
Murādıma erdim gördüm inşā'allah

Şeyḫ Ḳayġulu yollar arardı arar
Bu menzillere münāfıḳlar girer
Derviş olan derviş ṭarīḳin arar
Murādıma erdim gördüm inşā'allah

Her ne ister iseñ yaradan virir
Dā'imā ḳul olub ẕikrullah eyle
Ḳalbine geleni yaradan bilir
Dā'imā ḳul olub ẕikrullah eyle

Oḳunur Ḳur'ān ḥaḳ kelāmullah
Murādlar virici birdir Allah
Her derde dermāndır oḳu ismullah
Dā'imā ḳul olub ẕikrullah eyle

İsm-i a'ẓām budur bilesin anı
Tevḥīdi sürüb uyar gel cānı
İḳrār taṣdīḳ ile eyle īmānı
Dā'imā ḳul olub ẕikrullah eyle

Cümle ismi anıñ ḥaḳdır ve gerçek
İsmini sürenler ẕātın bulucak
Dāreyn içre anca ferāḥ göricek
Dā'imā ḳul olub ẕikrullah eyle

Şeyḫ Ḳayġulu bıraḳmandı ẕikri
Getir ḳalbe her dā'imā şükri
Murād maḳṣūda irdirir ol ḳulu
Dā'imā ḳul olub ẕikrullah eyle

Ey ḳardeşim şerbet gele
Raḥmet mağfireti ola
Mü'min olan güle güle
Şerbetiñ mübārek ola

Şerbet gelir içer iseñ
Münāfıḳdan ḳaçar iseñ
Bir meclis açar iseñ
Şerbetiñ mübārek ola

Raḥmetini isteyen ḳullar
Şerbetiñ ḫizmetin eyler
Bunda yenmez anda ballar
Şerbetiñ mübārek ola

Mü'min olan gelir geçer
Mü'minler şerbeti içer
Cennet ḳapusını açar
Şerbetiñ mübārek ola

Şeyḫ Ḳayġulu du'ā ister
Şerbet ṣāḥibi raḥmet ister
Allah dīzārını göster
Şerbetiñ mübārek ola

Neye maḫzūn olursun
İn'ām iḥsān iden Allah
Getirme ḳalbiñe gümān
İn'ām iḥsān iden Allah

Evliyā' enbiyā' cümle
Ḳuldur ḳulluḳ ider anna
Ġafletle ẕerre ḳalma
İn'ām iḥsān iden Allah

Ḳuluñ ḳuṣūruna baḳmaz
Cehennem nārına yaḳmaz
Ḳapusundan ırağ etmez
İn'ām iḥsān iden Allah

Mürşid-i kāmile varan
İrşādıyla irşād olan
Aḥmed'i Aḥad'ı seven
İn'ām iḥsān iden Allah

Şeyḫ Ḳayġulu naẓar ola
Bu cihānda ḳulluḳ ḳıla
Cennetde cemāline ire
İn'ām iḥsān iden Allah

Be hey ġāfil insān sen ne bilirsiñ
Eğer bilir iseñ Ḥaḳḳ'ı bulursuñ
Yarın ḳıyāmetde yerin görürsüñ
Mü'minlerle cemʿ eylendi Bārī

Ġāfil olan mü'min yanına gelmez
Mü'min olanlara ʿaẕāblar olmaz
Buraḳ ile geçer eziyyet görmez
Mü'minlerle cemʿ eylendi Bārī

Ḥaḳḳ'ı bir bilirseñ maḳāmlar görüñ
Cennet sarayların içine giriñ
Mü'min olanlara kevs̱erden virin
Mü'minlerle cemʿ eylendi Bārī

Mü'minler ʿarş gölgesinde oturur
Melekler de ḫizmetini bitirir
Cümlesine raḥmetini getürür
Mü'minlerle cemʿ eylendi Bārī

Şeyḫ Ḳayġulu mü'minlerden ayırma
Cehennem ʿaẕābın aña duyurma
Raḥmetinden cümlemizi ayırma
Mü'minlerle cemʿ eylendi Bārī

Ṣaḳın ey ḳardeş aldanma
Saña bāḳī ḳala ṣanma
Cehennem ateşin görme
Gid olursa nideyim

Fānīyi bāḳī bilirsiñ
Yanar ateşe girersin
Yana yana bir ḳalırsın
Gid olursa nideyim

Yanar ateşi bilün
Cehennem içinde ḳalun
Be hey ġāfil yanar duruñ
Gid olursa nideyim

Cānları içinde yanar
Ḳaṭranlı ḳazanda döner
Aḳreb yılan anda ḳaynar
Gid olursa nideyim

Şeyḫ Ḳayġulu sen bilindi
Āḫiret ḥālini göründi
Gece gündüz ağlayındı
Gid olursa nideyim

Ben gördüm cihānı
Āḫir zamānı
Rāżıyım maḳbūl
Emir fermānı

Gezerken gördüm
Kendimi bildim
Aradım buldum
Derde dermānı

Her yanım yoldur
Dikenli güldür
Nefsiñi öldür
Şimdi zamānı

Sırra erilmez
Ẓāhir bilinmez
Himmet görünmez
... dumanı

Şeyḫ Ḳayġulu annadım
Ḳulaḳ urub dinnedim
Dağ bağ söyledim
Düz eyledim ormanı

Be hey ʿāşıḳ sen ḳırma
Mü'min yanından ayrılma
Kötüler yanına varma
Yollar iste āsān ola

Be hey ʿāşıḳ ḫayrān iseñ
Emānet yerine ḳoyasıñ
Doğrı yol üzre giresin
Yollar iste āsān ola

Derviş olan yolda olur
Allah'ın emrini bilir
Mü'min olan menzil alır
Yollar iste āsān ola

Münāfıḳlar ayrı gider
Herkes kendisine ider
İki melek bile gider
Yollar iste āsān ola

Şeyḫ Ḳayġulu var yollara
Baḳındı mü'min ḳullara
Ġāfilleri uyarmağa
Yollar iste āsān ola

Şeyḫ iḫtiyārı sevenin
Cūş ider göñli anıñ
Bula ol sulṭānı cānım
Şeyḫim iḫtiyār veliyyullah

Himmetine irişirler
Baṣīretle bilişirler
Ḫulūṣ ile ḳavuşurlar
Şeyḫim iḫtiyār veliyyullah

Ḳulu kölesiyem anıñ
Yoluna fedādır cānım
Efendimdir hem sulṭānım
Şeyḫim iḫtiyār veliyyullah

Sınl'da eylenir sulṭān
Mevlüdi mekānı evṭān
ʿĀşıḳlara ider erkān
Şeyḫim iḫtiyār veliyyullah

Şeyḫ Ḳayġulu şeyḫi sever
Dā'imā rıżā'sını arar
Mensūb-ı billāha irer
Şeyḫim iḫtiyār veliyyullah

Be hey ġāfil sen misin ?
Ḍaṭlu cāna ḳıyar mısın ?
Nār ʿaẕābın görür müsün ?
Uyarındı ġāfil cānıñ

Ḳabriñ ʿaẕābı ṣorulur
Mīzān terāzī ḳurulur
Bunda ʿaẕāblar olunur
Uyarındı ġāfil cānıñ

ʿAẕābları dükenmez
Zebānīler ḫālī durmaz
Nār ateşine girilmez
Uyarındı ġāfil cānıñ

Ateşler yanar sönmez
Mü'min olan aña girmez
Bunda gülen anda gülmez
Uyarındı ġāfil cānıñ

Şeyḫ Ḳayġulu güler iseñ
Sen bu nāra girer iseñ
Ġafletile boyanırsañ
Uyarındı ġāfil cānıñ

Allah ismini oḳursañ
Dīzārın anda görürsün
Ey ġāfil ḫayrān ḳalırsın
Ḳalbiniñ ḳarasın ḳaldır

Ḳalbi ḳara ḳul görmez
Sırlarıña hiç irmez
Bir işi Ḥaḳḳ'a yaramaz
Ḳalbiniñ ḳarasın ḳaldır

Sırlarıña irem görem
İsmiñi dilime alam
Cennet dīzārını görem
Ḳalbiniñ ḳarasın ḳaldır

Burāḳları gelir görüñ
Binmesine ḫayrān kaluñ
Beş vaḳit namāzı ḳılıñ
Ḳalbiniñ ḳarasın ḳaldır

Şeyḫ Ḳayġulu arar bilüñ
Allah'ın emrini bilüñ
Ḳalbi anlardan olun
Ḳalbiniñ ḳarasın ḳaldır

Baḳındı dünyāya 'ibret alındı
Be hey yārenlerim siz de gelindi
Lā ilāhe illāllah hū deyindi
Mevlā'nıñ ismini sürelim hū hū

Hū deyince derde dermān oluna
Lā ilāhe illāllah hū denile
Biñ ismiñ cümlesi de sürüle
Mevlā'nıñ ismini sürelim hū hū

Hū ismiyle günāh gider cümlesi
Her birine yardım ider Mevlā'sı
Be hey ġāfil sen de bundan ne añarsıñ
Mevlā'nıñ ismini sürelim hū hū

Mü'min olan bir yere de gelseler
Hū ismini cümlesi de sürseler
Anlar ancaḳ dīzārını görseler
Mevlā'nıñ ismini sürelim hū hū

Şeyḫ Ḳayġulu sen bu ismi vird eyle
Eğer añnar iseñ her gün ẕikr eyle
Şükürler ḳılarsın tevbeler eyle
Mevlā'nıñ ismini sürelim hū hū

Bu meydāna giren ʿāşıḳ
Mevlā içün mecnūn olur
Mücāhede ile ārzū
Mevlā içün mecnūn olur

Tevḥīd düşürür dili
Münevver eyler göñülü
İstiḳāmet üzere yolu
Mevlā içün mecnūn olur

Erenler yoluna girir
Keşif kerāmeti bulur
Aḥmed'e Aḥad'a varır
Mevlā içün mecnūn olur

Ne gerek aña bu dünyā
Neylesüñ fenā bu fenā
Ḳalbini ḳomaz gümāna
Mevlā içün mecnūn olur

Şeyḫ Ḳayġulu söyler amān
Dā'im ider Ḥaḳḳ'a īmān
Anca ister cemāl dīvān
Mevlā içün mecnūn olur

Şefāʿat idesin bize Muḥammed
Yüzü ḳaralara eylendi meded
Eğer gelmez ise Bārī'den ḫiṭāb
ʿĀṣī olam dir de ḳorḳar ağlarım

Neylerim dünyāda malı melāli
Ebū Bekir ʿÖmer ʿOs̱mān da ʿAli
Ḥāżırlanır ise cehennem nārı
ʿĀṣī olam dir de ḳorḳar ağlarım

Bu dört yār bir yere de gelirler
Īmānı olanı nārdan alırlar
Eğer olmaz ise nārda ḳalırlar
ʿĀṣī olam dir de ḳorḳar ağlarım

Mü'min olan ṣafā zevḳinde olur
Evliyā'lar cümle bir yere gelir
Maẓlūmlar ẓālimden ḥaḳḳını alır
ʿĀṣī olam dir de ḳorḳar ağlarım

Şeyḫ Ḳayġulu ḳorḳar ḳuluñ Ḥaḳ'dan
Cümle ḳorḳulardan ḫālī yangında
Eğer dirler ise bunı neddiñ de
ʿĀṣī olam dir de ḳorḳar ağlarım

Şu dünyāda murādıma ireydim
Sırlarıñı Rabb'im bunda bileydim
Ḥużūr-ı maḥşerde dīzār göreydim
Murādıma irem amān el-amān

Bunca ḳullar du'āları ḳabūldür
Olmayanlar yarın anda zebildir
Tevbeler ider bunda ḳabūldür
Murādıma irem amān el-amān

Ḳabūl olsa tevbem yüzüm ağ olur
Cehennem ateşi gerüye ḳalır
Murādım maḳṣūdum vücūda gelir
Murādıma irem amān el-amān

Hidāyetiñ igi ḳullara olur
Cennet-i a'lāda maḳāmlar bulur
Ḥūrīler ġılmānlar yanıña gelir
Murādıma irem amān el-amān

Şeyḫ Ḳayġulu dā'im neyleri umar
Eğer virir ise murāda erer
Cennet ḳapusunda bize ḳıl ḳarār
Murādıma irem amān el-amān

Tañrı'yı sevenler
Murāda irenler
Eylegil taṣdīḳ
'Āşıḳlar anlar

Çekerler belā
Olurlar a'lā
Bulurlar Mevlā
'Āşıḳlar anlar

Bunda olur meydān
Erenlerde erkān
Çekerler vicdān
'Āşıḳlar anlar

Olur fenā fi'llāh
Mensūb-ı bi'llāh
İder żikrullah
'Āşıḳlar anlar

Şeyḫ Ḳayġulu bilir
Kemāli bulur
Vāṣıl-ı ilāllah olur
'Āşıḳlar anlar

Şerī' atden kendin ayırmayanlar
İslām'ıñ şānıdır īmānıñ nūru
Allah'ı bir bilüb iḳrār ...
İslām'ıñ şānıdır īmānıñ nūru

Oḳuram kitābı eylerem īmānı
Yardımcımız ola yaradan Sübḥān
Suçumı ' affeyle dime yā Ġufrān
İslām'ıñ şānıdır īmānıñ nūru

Gece gündüz ağlar gözim ağlar
Firḳatde ḥasretde ciğerim yanar
Allah Allah deyib ẕikr idenler
İslām'ıñ şānıdır īmānıñ nūru

Geliñ şerīk ile ḳardeş olalım
Āḫiret içün ' amelleri ḳılalım
Resūlüllah sancağına varalım
İslām'ıñ şānıdır īmānıñ nūru

Şeyḫ Ḳayġulu cihānı neylesüñ
Kāmillerin kemālini diñnesiñ
Ẕünūbları çoḳdur hemān ağlasıñ
İslām'ıñ şānıdır īmānıñ nūru

Fānī olan maḳāmları
Niçün ister göñlüm benim
Yaradan bāḳīdür anca
Anı ister göñlüm benim

Cümleyi yaradan O'dur
Her dā'imā ẕikrim hū'dur
Efendim sırlarıñ vardır
Anı ister göñlüm benim

Bir pul değil dünyā baña
Sevgilerim Mevlā'm saña
Gece gündüz yana yana
Anı ister göñlüm benim

Senden ġayrı kimi bilem
Seni bulub saña varam
Yaradana kemter ḳul olam
Anı ister göñlüm benim

Şeyḫ Ḳayġulu Allah ulu
Müslümānıñ budur ḥāli
Ayırma Allah'ım senden beni
Seni ister göñlüm benim

Bir mürşide ben de göñül bağladım
Gece gündüz durma durma ağladım
Ol Ḫüdā'ya nice niyāz eyledim
Ġayrı şimden geru şeyḫim el-vedā'

Yandı ciğerciğim biryāna döndi
Dervişleriñ seniñ melilde ḳaldı
Ah idüb fiġanım göklere ağdı
Ġayrı şimden geru şeyḫim el-vedā'

Çoḳ şükür Ḫüdā'ya göñül de virdim
Ağlayub eşiğine yüzüm sürdüm
Bu cānı yoluna ḳurbān da virdim
Ġayrı şimden geru şeyḫim el-vedā'

Derdim çoḳdur dermānını bilemem
Öksüz ḳaldım çāresini bulamam
El-firāḳdır şeyḫim efendim göremem
Ġayrı şimden geru şeyḫim el-vedā'

Şeyḫim iḫtiyārı bunda sevenler
Ḳayġulu'nun firḳatini duyanlar
Raḥmet oḳusunlar dostlar yārenler
Ġayrı şimden geru şeyḫim el-vedā'

Biz isteriz ḳalbi arı
Bize lāzım değil diller
Ḥaḳḳ'ı sevmek içden ola
Nūrdan arı ola gerekler

Ẓāhirā sevmeyiz lisān
Ola işler cümle āsān
Türāb gibi ola yeksān
Ola arı cümle cānlar

Pīr ile olalar pīrdaş
Sanasıñ bir vücūd ḳardeş
Dāreynde olalar yoldaş
Ḳalḳa ḳalbden gümānlar

Çıḳa içerüden kinler
Mü'mine ola bayramlar
Nūrdan münevver ola īmānlar
'Adāletle ḥükümātlar

Şeyḫ Ḳayġulu irerseñ
Bildiğini bir bilseñ
Seni seveni sevseñ
Dost yoluna ol ḳurbānlar

Ārzūm saña
Dā'im yana
Efendim ḳurbāna
Geldim yā Resūl

Hem seni seven
İḳrārlar ḳılan
El-amān diyen
Didim yā Resūl

Şefā'at kānı
Ḳıyāmet güni
'Aẓīm sulṭānı
Bulduñ yā Resūl

Göñülleri yanıḳlar
Seven ṣādıḳlar
Olan 'āşıḳlar
Buldur yā Resūl

Ḳayġulu añam
Fażlını övem
Durmayub añan
Ḳuldur yā Resūl

Cihān baña dar olmuşdur
'Aşḳ baña yār olalıdan
'Aḳlım perīşān olmuşdur
'Aşḳ baña yār olalıdan

Doldu göñlüm benim doldu
'Aşḳullaha biryān oldu
Ciğerim kebāba döndü
'Aşḳ baña yār olalıdan

Nice nice benim işim
Dükenmez gözümden yaşım
Gidmez bir dem ağlayam
'Aşḳ baña yār olalıdan

Dertliyem dermāna geldim
Allah deyüb mecnūn oldum
Bir dem bunda hiç gülmedim
'Aşḳ baña yār olalıdan

Şeyḫ Ḳayġulu buña çāre
Oñulur mu böyle yāre
Ārzū çekerim sulṭāna
'Aşḳ baña yār olalıdan

Dān eyleme bizi münkiri lādān
Şerī' atden ġayrı işimiz var mı ?
Ẕikrullah tesbīḥ her dā'im müdām
Ṭarīḳatdan ġayrı işimiz var mı ?

Gülüb inkār iden bilmez bu ḥāli
Zemm ile ġıybetle düşürmüş dili
Ṣıdḳ ile dīzārın göreyim deyi
Ḥaḳīḳatdan ġayrı işimiz var mı ?

Gece gündüz ' aşḳullaha yanarım
Allah Allah deyüb derdim söylerim
Şu dünyāda bir kār eylerim
Ma' rifetden ġayrı işimiz var mı ?

Allah deyüb yanub biryān olanlar
Birliğine dā'im īmān virenler
Nedir bu velvele sizde diyenler
Ṣabr etmekden ġayrı işimiz var mı ?

Şeyḫ Ḳayġulu Aḥad sulṭānım didi
Allah Muḥammed īmānım didi
Mü'min olanlara bu kārlar igi
Ḳanā' atdan ġayrı işimiz var mı ?

Aradım yāri
Bulurum anı
Bir yere cem' olub
Görelim biz anı

Aradım dostu
Erenler postu
Olmuşam mesti
Fedādır cānı

Eyleme elemler
Olmaya ġamlar
Derdime demler
'Āşıḳlar şānı

Ṣādıḳa burhān
Emrile fermān
Bir ulu kervān
Sulṭānlar ḫānı

Şeyḫ Ḳayġulu var
Bulagör bir yār
Olagör dindār
Sev sen sulṭānı

İlişme ?
Seni alır yolundan
Bilinmez lādānlar
Ḳurtulasıñ dilinden

Fenā dünyānın mesleğine ?
Karışmazsıñ sen ḫalḳına
Münkir lādān derdine
Düş olmuşam ey Ḳayġulu

Mā-sivāyı görme
Münkire uyma
Eleme dalma
Ayırır yārinden

İster yārān ister ḳardeş
Günāhım çoḳ elim hiç boş
ʿAşḳ ateşi baña yoldaş
Cūş olmuşam ey Ḳayġulu

Yanıña azıḳ
Yüreği yazıḳ
ʿAmeli bozuḳ
Bilme ḥālinden

İşim gücüm dā'im amān
Āḫir demde bize īmān
Ḳısmet ider ise Raḥmān
Ḫoş olmuşam ey Ḳayġulu

Seni anlar alır
Gerüye ḳalır
Naşıl ḥāl olur
Dime zārından

Derd iderim gece gündüz
Çile cefā çekeriz biz
Düni güni saña niyāz
Nūş olmuşam ey Ḳayġulu

Şeyḫ Ḳayġulu diyem
Nefsimi bilem
Tañrı'yı bulam
Nūr cemālinden

Ḳayġulu bī-çāre ḳuldur
Miskin olan żaʿīf oldur
Ey Ḫüdā'm keşf ile doldur
Gūş olmuşam ey Ḳayġulu

Ananı ey kuzum melin eylediñ
Yandırıb yüreğin biryān eylediñ
Derdim çoḳdur derd ziyā(de) eyledin
Uçurdum elimden oğul Ḥüseyini'm

Ḫarcını göreyim de öleyim dirken
Dünyā benim deyüb güvenir iken
Bu yalan dünyā benim ṣanırken
Uçurdum elimden oğul Ḥüseyini'm

Sīnemin yaraları oñulmaz
Bu derdime benim dermānlar olmaz
Bu yalan dünyāda ġayrı görünmez
Uçurdum elimden oğul Ḥüseyini'm

Anañ yalñız evlerde ḳaldı
Gece gündüz âhı fiġana irdi
Ḥaḳḳ'ın emri beyle çāre olmadı
Uçurdum elimden oğul Ḥüseyini'm

Şeyḫ Ḳayġulu derdim benim ne çoḳdur
Ḳuzum atañ ḳalbi daşlardan pekdir
Benim firḳatiñle ciğer yanıḳdır
? uçar elimden oğlum Ḥüseyin

Beşerlere ġāyet ḳorḳu
Ṭūl-i emel dersin oḳu
Ṣabır şükür göñül pākı
Arı etmeğe insān gerek

Virir niʿmetine şükrān
Birliğine eyle īmān
Getirmez ḳalbiñe gümān
Arı etmeğe insān gerek

Ḳanāʿat kenz-i lā yuğnā
Doyurur ḳalbi ḳıdā cāna
Ḥaḳīḳat kelām bu ama
Arı etmeğe insān gerek

Mücāhede ile olur
Müşāhede ile görür
Kişi sevdiğini bulur
Arı etmeğe insān gerek

Gide nefs-i emmāreler
Bilinmeye levvāmeler
Mülhimede ḳalmayalar
Arı etmeğe insān gerek

Şeyḫ Ḳayġulu muṭmaʾinne
Rāżiyye merżıyyeyi añna
Nefs-i kāmilīnden dinne
Arı etmeğe insān gerek

ʿĀşıḳ olan ʿaşḳile
Zāhid ʿābid cümleylen
Dervişiñ ḳalbi cūş ider
Bu meydānda bu meydānda

Erenler ṭarīḳi beyle
Ẕikrullahı dā'im eyle
ʿĀşıḳ cān göñülden seve
Bu meydānda bu meydānda

Meşāyıḫın her gün virdi
Allah Muḥammed'dir derdi
Göñlüñ ʿaşḳullaha virdi
Bu meydānda bu meydānda

Derdi olan ṭabīb olan
Dīzārına muḥib olan
Ḥūrī ġılmān şimdi umar
Bu meydānda bu meydānda

Yanar yanar biryān olur
Cānı teni ḳurbān virir
Şeyḫ Ḳayġulu dīvāne olur
Bu meydānda bu meydānda

Ḥaḳ'dan imdād iste aʿlā
Yardım ḳıla ḳula Mevlā
İder ḳulun Ḫüdā evlā
Kerīm Allah Ḳadīr Ḳayyūm
Raḥmān Allah Rezzāḳ Raḥīm

Bir ḳuluna ider naẓar
Cümle işi olur güzel
Yardımcı olur lem-yezel
Kerīm Allah Ḳadīr Ḳayyūm
Raḥmān Allah Rezzāḳ Raḥīm

Dâreynde eyler ʿafv saʿīd
Kederlerden ider baʿīd
Dā'imā her demi vaʿīd
Kerīm Allah Ḳadīr Ḳayyūm
Raḥmān Allah Rezzāḳ Raḥīm

Günden gün bulur derece
Cümle işleri olur yüce
İftiḫāra erer anca
Kerīm Allah Ḳadīr Ḳayyūm
Raḥmān Allah Rezzāḳ Raḥīm

Şeyḫ Ḳayġulu buñı düşün
Āsān ola hemān işiñ
Ḳaldır ḳalbiñden teşvīşiñ
Kerīm Allah Ḳadīr Ḳayyūm
Raḥmān Allah Rezzāḳ Raḥīm

Dünyāya gelenler gider
Bu fānī kimlere nider
Cümleyü türāb yudar
Dünyā beyle bir dünyādır

A'lā olsañ ednā olsañ
Faḳīr olsañ ġanī olsañ
Alır seni Loḳman olsañ
Dünyā beyle bir dünyādır

Dostum çāresi olmaz
Fenādır kimseye ḳalmaz
İnsi cinni biri durmaz
Dünyā beyle bir dünyādır

Güler güler şimdi yüze
Gece gündüz dur niyāza
Siyah görünür birgün bize
Dünyā beyle bir dünyādır

Hiç ilācını kimse bilmez
Ẓerre buña güvenilmez
Şeyḫ Ḳayġulu eğlenilmez
Dünyā beyle bir dünyādır

Her ḳuluñ bir derdi vardır dünyāda
Bu derdime dermān çāre olur mı ?
Yanġındır yüreğim bir ilāc olmaz
Yetimler öksüzler bunda güler mi ?

Yetimleriñ yüreği yanġındır yanġın
Bilmez ḫālini ḳalbleri şıkkın
Dünyā yalan ama ne zamān ?
Ḳarīblerin gözi yaşı solar mı ?

Ḳarīb olan kendi kendin bilmez
Yaraları anuñ bir laḥza sönmez
Ġanīler bu nedir deyu hiç añmaz
Zengin olan saḫāvetde olur mı ?

Ağlayub yas etmek igi kişiye
Gülmezler bunda ne çoḳ yaşaya
Cümle zenginler düşmüş ḫaşye
Cömerdliğin mertebesini bulur mı ?

Şeyḫ Ḳayġulu cümle 'ameller bozuḳ
Hemān anca ḫażır eyle sen azıḳ
Ṣabr etmeyen faḳīrlere de yazıḳ
Ṣabr etmeyen yohsul faḳīr olur mı ?

? baḳsañ görünen saña
Fānīde ḫulūṣ ḳıdā vir cāna
Amān Allah desen varsan amāna
Reddetmez ḳulunu Aḥad sulṭāndır

ʿAbd-i ʿāciz ḳulum deyince ḳulı
ʿAmeline göre kemāli ḥāli
Taṣdīḳ eyler ḳalbi söylerse dili
Reddetmez ḳulunu Aḥad sulṭāndır

Bī-çāreyim deyu deyince amān
Ḳaldıra ḳalbinden ola bī-gümān
Amān deyüb yalvarınca her zamān
Reddetmez ḳulunu Aḥad sulṭāndır

Her emriniñ var ḥikmetullah
ʿAdālet ṣāḥibi var ḳudretullah
Ṣıdḳile deyince amān yā Allah
Reddetmez ḳulunu Aḥad sulṭāndır

Şeyḫ Ḳayġulu eyler Ḫüdā'ya niyāz
Efendim aʿlā odur bī-niyāz
Dāreyn içre ḳullara eyleyici fāz
Reddetmez ḳulunu Aḥad sulṭāndır

Cümle ʿālemiñ dili
Tevḥīdile tesbīḥi
Diyenler olur velī
El-ḥamdüli'llāh el-ḥamdüli'llāh

Allah'ına ḥamd iden
Rabbisini ẕikr iden
Her dā'imā vird iden
El-ḥamdüli'llāh el-ḥamdüli'llāh

İgi kişiler işi
Aḳıdır gözden yaşı
Cümle tesbīḥin başı
El-ḥamdüli'llāh el-ḥamdüli'llāh

Bunu beyle bilmeli
Düni güni sürmeli
Hiç durmayub añmalı
El-ḥamdüli'llāh el-ḥamdüli'llāh

İgi ʿamel isterseñ
Şeyḫ Ḳayġulu göstersin
Ḥaḳḳ'a vāṣıl olayım dirseñ
El-ḥamdüli'llāh el-ḥamdüli'llāh

A'lā 'amel ister iseñ
Durma eyle zikrullah hū
Ḥaḳḳ'ı bulmaḳ arar iseñ
Durma eyle zikrullah hū

Ḳīlle ḳālile olmaz
Ben sen da'vāsı ḳurulmaz
Helecānlar menzil bulmaz
Durma eyle zikrullah hū

İlişme mā-sivā ḳalsıñ
Ṣadrıñ nūr-ı īmān dolsuñ
Hemān Ḥaḳ'dan yardım umsuñ
Durma eyle zikrullah hū

Nefisle şeyṭana uyma
Ġurūriyet ḳurub durma
İki cihān 'azāb görme
Durma eyle zikrullah hū

Şeyḫ Ḳayġulu özü aḳdır
Ṣādıḳlarıñ ḳalbi pākdır
Zikrullaha şübhe yoḳdur
Durma eyle zikrullah hū

Eyle Allah'ım eyle raḥmet
Muḥammed'e etdiñ ümmet
Sensiñ sulṭān sensiñ Aḥmed
Ṣallū 'alā Resūlinā Muḥammed

Medīne'de olur ḳabriñ
Şefā'at eyle bu faḳriñ
Her dā'imā bunu oḳuram
Ṣallū 'alā Resūlinā Muḥammed

Ḫüdā'nın sevdiği sensiñ
Mü'minlere şefī' olsuñ
Ümmetisin bunı bilsiñ
Ṣallū 'alā Resūlinā Muḥammed

Livā'ü'l-ḥamde götürür
'Arşıñ gölgesinde oturur
Mü'minler dile getirir
Ṣallū 'alā Resūlinā Muḥammed

Allah Resūlüm didiği
Ḥabībim deyib sevdiği
Ḳayġulu'nuñ bu sürdüği
Ṣallū 'alā Resūlinā Muḥammed

Günāhım çoḳdur benim
Yanar yanar bu cānım
Etdiğime pişmānım
Estağfirullah tevbe

Ġaffārsıñ sen ya ʿ Aẓīm
İdemedim ben taʿ ẓīm
Bağışlandi günāhım
Estağfirullah tevbe

Bir günāhkār mücrimim
Niçün bunda ağlamam
Pişmān oldum işlemem
Estağfirullah tevbe

Günāhımı bilmişim
Kapusuna varmışım
Tevbeye de düşmüşüm
Estağfirullah tevbe

Şeyḫ Ḳayġulu zārından
Durulmaz firāğından ?
Geçdim cümle günāhımdan
Estağfirullah tevbe

Bu meydāna arżu çeken
Bizimle yār ola gelsüñ
Ḥaḳḳ'ın dīzār İsteyen
Bizimle yār ola gelsüñ

Ehl-i tevḥīdiz bizler
İderiz Ḥaḳḳ'a niyāzlar
Ārı eylemeyenler özler
Bizimle yār ola gelsüñ

Kimseye dimeyüz lā lā
Ṭarīḳa düşmüşüz ḥālā
Her nefes diyenler Mevlā
Bizimle yār ola gelsüñ

Ġıybet hemen ola ıraḳ
Ḥased kini ġamı bıraḳ
İsteyen cennetde duraḳ
Bizimle yār ola gelsüñ

Şeyḫ Ḳayġulu cemālullah
Bulmaḳ ister kemālullah
Diyenler dāim Allah
Bizimle yār ola gelsüñ

Vardım şeyḫim iḫtiyāra
Mecnūn oldum ben dīvāna
Himmet ider dervişlere
Benim şeyḫim şeyḫim şeyḫim

Şeyḫimiñ de dadlı dili
Ṭarīḳı müstaḳīm yolu
ʿĀşıḳlara evrād virir
Benim şeyḫim şeyḫim şeyḫim

Mürşiddir irşādı öğren
Tevḥīd tesbīḥ sürer yārān
Allah Muḥammed diyen
Benim şeyḫim şeyḫim şeyḫim

Kopusuna varanlar
Ḥallerini bilenler
Çoḳdur şeyḫimsiñ diyenler
Benim şeyḫim şeyḫim şeyḫim

Erenleriñ yolları
Bulunur mı ḥalleri
Ḳayġulu'nuñ dilleri
Benim şeyḫim şeyḫim şeyḫim

Eğer arar iseñ Mevlā
Andan ʿazīz kelām yoḳdur
Ẕikrullah eyle dāim
Andan ʿazīz kelām yoḳdur

Nefisle şeyṭanı gider
Hevā-yı sevgiler keder
Kalbini ṭaḥīr ider
Andan ʿazīz kelām yoḳdur

Saña yār bu ola anca
Bu sevdāya düşen bunca
Hū hū deyüb dil deyince
Andan ʿazīz kelām yoḳdur

Cūş eyleye göñül içi
Bağışlar bir Ḫüdā suçı
ʿAẕablardan olsuñ nācī
Andan ʿazīz kelām yoḳdur

Şeyḫ Ḳayġulu sever anı
Ġafletden uyara canı
Bulursuñ sen Sübḥānı
Andan ʿazīz kelām yoḳdur

Seni seven kişiler
Yoluña cān virirler
Ḥaḳ dīzārın görürler
Yā Muḥammed yā Muhammed

Allah'ın da sevdiği
Cümleniñ bildiği
Ḫüdā'nıñ öğdüği
Yā Muḥammed yā Muhammed

Nebīlerin başı olan
Ümmetini çoḳ seven
İki cihān faḫri olan
Yā Muḥammed yā Muhammed

Derdimin de dermānı
İki cihān Sulṭānı
Sensiñ şefā'at kānı
Yā Muḥammed yā Muhammed

Şeyḫ Ḳayġulu vardığım
İḳrār īmān virdiğim
Anca budur bildiğim
Yā Muḥammed yā Muhammed

Lādāna uyma
Ġaflete dalma
Ḥaḳ kelām deyince
Gerüye dönme

İşde bu erkān
Ṭopla cevgān
La'ībe dalma
Bulunur sulṭān

Irağı yaḳın
Ḥaline baḳın
Münker görürseñ
Kendiñi şaḳın

Ola gör 'azīz
Birdir Rabbimüz
Bunda kimi sevseñ
Anda buluruz

Şeyḫ Ḳayġulu benne
Cevābım dinne
Taṣavvuf söyledim
Gelindi añña

Hidāyetin umduğum
Mağfiretin gördüğüm
Her dāimā añduğum
Allah Allah Allah

ʿĀşıḳ olan ʿaşḳıyla
Zāhid ābid cümleyle
Tā göñülden istekle
Allah Allah Allah

Ḳabusuna varayım
Dīzārıñı göreyim
Cān göñülden süreyim
Allah Allah Allah

Velī nebī hepisi
Anlar olmazlar ʿāṣī
Dilde göñülde dersi
Allah Allah Allah

Cümlenin de ṣāḥibi
Ḳayġulu'nuñ didiği
İḳrār īmān etdiği
Allah Allah Allah

Ḳişi kendin bilince
Rabbisini bilir anca
Celāli var Allah'ıñ
Cemālini bulur görünce

Hevā-yı hevese irme
Kimselerde ʿayıb görme
Nemmām ġammām olma bunda
Özneñi ? verme

Erdiñ ise bu ḥāle
Düşmeyesiñ ḳīl ḳāle
Tevekkül bābında dura
Ṣabrile irgil kemāle

Göñülü eyle bir ḳarār
Eyleme Ḥaḳ'dan firār
Nārı var nūrı var
Ḳulları var anda yanar

Şeyḫ Ḳayġulu söyle gel
Sen bundan ḥiṣṣeler al
Bunda neyi seversen
Anda saña ol olur yār

Ağlayı ağlayı ḳalmadı mecāl
Cümlemizi alır bir günde ecel
Añsızın ḳafesden bu can da uçar
Din ile īmāndan ayırma yā Rab

İşim gücüm dāim günaha beñzer
Ḳadīr Mevlā'm bize eylendi naẓar
Kirāmen kātibīn sevābın yazar
Din ile īmāndan ayırma yā Rab

Mecnūna döndüm de ah fiġānım
'Aşḳıñ ateşine durma yanarım
Bu yalan dünyāyı ġayrı neylerim
Din ile īmāndan ayırma yā Rab

Gönderdiñ sen bize selver Muḥammed
Şefā'at umduğum anda can Aḥmed
Yā Allahım eyle sen bize raḥmet
Din ile īmāndan ayırma yā Rab

Şeyḫ Ḳayġulu dāim yanar yüreğim
Ḥaḳ yoluna terk idsem bu serim
Ḳurbān olsun Muḥammed(e) bu canım
Din ile īmāndan ayırma yā Rab

Şu dünyāyı bilmem fānīdir gerçek
Ölüm vardır başımıza gelecek
Mevt irişüb cümlemiz de ölicek
Yüreğim yangındır uğradı ölüm

Küçüğü büyüği bilmeyüb alır
Yalandır bu dünyā kimlere ḳalır
Acısı yürekde dāimā durur
Yüreğim yangındır uğradı ölüm

Evliyā' enbiyā' cümlesi geldi
Ecel geldi hepsine aldı
Geze geze bize yolu uğradı
Yüreğim yangındır uğradı ölüm

Ateşe düşmüşem bir yāna döndüm
Bir nāra yanmışam vücūdum aldı
Ah idüb fiġanım göklere ağdı
Yüreğim yangındır uğradı ölüm

Mevlā'nın raḥmeti ḳuluna çoḳdur
Ġaffār'dır Raḥmān'dır Raḥīm'dir Ḥaḳ'dır
Şeyḫ Ḳayġulu buña bir ilac yoḳdur
Yangındır yüreğim uğradı ölüm

Ġafletle gelenler
Mürşīdden yed alanlar
Alır seni senden o
Ḳalmaz ḳalbde gümanlar

Bir şeyḫe eyle ḫizmet
Ol Muḥammed'e ümmet
İrişince himmeti
Ḫüdā'dan olur rahmet

Gide mā-sivā andan
Sev ʿāşıḳları candan
Ola basīreti güzel
Dertleri ola dermandan

Göñülle ola mirʿāc
Bütün ʿameller ola ḫarāc
Maḥv eyleye ġurūriyyet
Ṣanasın Manṣūr Ḥallāc

Şeyḫ Ḳayġulu söylerim
Dünyāyı ben neylerim
Gerekmez bir nesne baña
Cemālullah içün ağlarım

Giderim āhirete unutmañ beni
ʿAzrā'il gelince alır bu canı
Ḫayır duāʿ ile anıñ siz beni
El-vedāʿ göçüyom āḫirete ġayrı

Ecelim gelince ḳabż olur rūhum
Ya nice olur bu karib ḥālim
Yārenlerim baña duāʿ eyleyüñ
El-vedāʿ göçüyom āḫirete ġayrı

Yalan bu dünyā kimlere ḳalır
Buña gelen cümle türāba girir
Pādişāh da olsañ birgün gel olur
El-vedāʿ göçüyom āḫirete ġayrı

Velīler nebīler buña geldiler
Nice Nice ḥüküm ḥüküm ḳıldılar
Tā soñuñda anlar dahī öldüler
El-vedāʿ göçüyom āḫirete ġayrı

Cürmile çoḳdur benim günāhım
Birdir Allah Ḥaḳ Muḥammed īmānım
Şeyḫ Ḳ ayġulu yoḳdur yoḳdur günāhım
Göçüyem āḫirete el-vedāʿ gayrı

Allahım severim seni
Kerem kānı bir Sulṭan'sıñ
Terk eylesem teni cānı
Kerem kānı bir Sulṭan'sıñ

Gerekmez baña bu fenā
Ẕikr eylesem yana yana
Ḳıda ola seviñ cāna
Kerem kānı bir Sulṭan'sıñ

Yüzü ḳara bir ḳul olam
Aḳ eyle efendim amān
Ḳullarına senden in'ām
Kerem kānı bir Sulṭan'sıñ

Gece gündüz yanar özüm
Yaradana var niyāzım
Diseñ bu ḳuldur bizim
Kerem kānı bir Sulṭan'sıñ

Şeyḫ Ḳayġulu yalvar aña
Aḥad Ṣamed Ferd Sübḥān'a
Ṣıdḳile gelmiş īmāna
Kerem kānı bir Sulṭan'sıñ

Dertliyem dermānın bilmezem ḳardeş
Uğradı şu ölüm ḳardeşim aldı
Olaydı saña īmān da yoldaş
Uğradı şu ölüm kardeşim aldı

Bu dünyāya geldi gülmedi başı
Duā' dan unutmañ dostlar ḳardeşi
Göçdü şu dünyadan otuz beş yaşı
Uğradı şu ölüm kardeşim aldı

Bilmedim ḳardeş seniñ ḳıymetiñ
Yatınca döşeğe ?
Düzüldü ḳoşuldı ağaçdan ebīn
Uğradı şu ölüm kardeşim aldı

Buña dermān Loḳman olsa bulmaz
Ana ata ḳardeş ġayrı görmez
Bu yalan dünyā da kimse durmaz
Uğradı şu ölüm kardeşim aldı

Mevt irişüb bir gün 'azrail gelir
Şeyḫ Ḳayġulu nevbet saña da varır
Ḳardeş gider kardeş melinde kalır
Uğradı şu ölüm ḳardeş aldı

Cihān içre gezer gezersiñ bunda
Himmet senden bize yā Ḫıżır İlyas
Devr idersiñ suda çöllerde
Himmet senden bize yā Ḫıżır İlyas

Günāhım çoḳdur ki niyāza varsam
Allah yüzün göster bir kere görsem
Gece gündüz görsem deyu ağlasam
Himmet senden bize yā Ḫıżır İlyas

Allah'ıñ sevgili nebīsi olan
Mü'minlere a'lā himmetler ḳılan
Muḥammed ḥürmetine bize de amān
Himmet senden bize yā Ḫıżır İlyas

Du'āñ seniñ geçer 'Aẓīm sulṭāna
Du'ānı alması güzel iḥsāna
Bizim içün yalvarırsıñ Raḥmān'a
Himmet senden bize yā Ḫıżır İlyas

Ḳayġulu bī-çāre yalvarır Ḥaḳḳ'a
Buña ḳavuşan kimseler devlete baḳa
Bir nefesi anuñ hiç olmaz hebā
Himmet senden bize yā Ḫıżır İlyas

Gezerken yabanda
Bulmadım dermān
Elime alınca seyfi
Geçüb gider kervān

Yüceye çıḳdım
Çöllere baḳdım
Şeyle gördüm ki
Maḥv olmuş orman

... geldi
Pāyimāl ḳıldı
Bu ḥāle irdi
Şimdi bu zamān

Oldum āvāre
Uğradım ḥāre
Olmuş bī-çāre
Emrile fermān

Şeyḫ Ḳayġulu görelim
Nerelere irelim
'Ummānlara şalalım
Yaḳar perileri nīrān

Ṣabāḥ oldı mü'min uyan
Dayan dertli yürek dayan
Cümle ḳuşlar öter 'ayān
Mü'min iseñ uyanındı

Mü'min olan abdest alır
Melākeler ḥayrān ḳalır
Erkenden namāzın ḳılub
Mü'min iseñ uyanındı

Mü'min olan ḳalḳar ḳılar
Mevlā'sına ḥācet diler
Yarın ḳıyāmetde güler
Mü'min iseñ uyanındı

Ḳuşlar ẕikr ider Allah'ı
Yarlığa bizi İlāhī
Ḳılmamanıñ çoḳ günāhı
Mü'min iseñ uyanındı

Şeyḫ Ḳayġulu uyanındı
Bir Mevlā'ya dayanındı
'Āşıḳlara söyleyindi
Mü'min iseñ uyanındı

Ne ḳālim var ne ḳīlim
Dā'im Allah gerek baña
İstemezem ġayrı sevdā
Dā'im Allah gerek baña

Muḥammed'e oldum ümmet
Bize şefā'at yā Aḥmed
Umarım Mevlā'mdan raḥmet
Dā'im Allah gerek baña

Bu sevdāya düşen ḳulu
Mecnūn gibi olur deli
Güẕel eyleyem 'ameli
Dā'im Allah gerek baña

Neylerem fān olan fānī
Sevdiğim Aḥad'dır Ġanī
Fedā ḳılsam yoluna cānı
Dā'im Allah gerek baña

'Āşıḳlar ile irişem
Ṣādıḳlar ile buluşam
Maḥabbetiyle sevişem
Dā'im Allah gerek baña

Şeyḫ Ḳayġulu bil Mevlā'yı
Ol evlālardan evlāyı
Bul a'lālardan a'lāyı
Dā'im Allah gerek baña

Be hey ġāfil iḥmāl sende
Durursuñ kötü yerlerde
Ağlayı ağlayı gurbet ellerde
Doğru yollar arayalım yārenler

Ol ʿAẓīm Mevlā'ya göñlüni bağla
Gurbetlik ellerde göñli eyle
Bu fānī dünyāda dāʾimā ağla
Doğru yollar arayalım yārenler

Güvenmeyem ḳanmayam dār-ı fenāda
Ne ṣuçum var ise pişmān olmada
Ḥużūr-ı maḥşerde dīzār görmede
Doğru yollar arayalım yārenler

ʿAşḳımıñ deryāsı boylardan aşdı
Ġāfiliñ benim de sırrıma düşdü
Mevlā'nıñ maḥabbeti cānlara geçdi
Doğru yollar arayalım yārenler

Şeyḫ Ḳayġulu derde dermānlar ara
Vardır yüreğimde zaḫımlı yara
Eğriyi bıraġub doğruyı ara
Doğru yollar arayalım yārenler

Şu dünyāya geldim fikr eyledim
Hiç gülmedim bu vīrānda ağladım
Göñlümi Mevlā'ya dāʾim bağladım
Arayalım doğrı yolları yā Rab

Küçüğü büyüği şimdi bilmez
Müʾmin olan bu vīrānda gülmez
Doğru gidem ṣanır yolı bulamaz
Arayalım doğrı yolları yā Rab

Tevḥīdiñ s̱evābını bilen müʾminler
Bunda ağlayanlar yarında güler
Emrini dutanlar dīzār görürler
Arayalım doğrı yolları yā Rab

Müʾmin iseñ uyan ġafletden uyan
Ey ḳardeş gel sen rabbiñe dayan
Seḥer vaḳitlerinde uyḳudan uyan
Arayalım doğrı yolları yā Rab

Şeyḫ Ḳayġulu şu dünyāyı düşünme
Doğru yoldan sen kendiñi şaşırma
ʿĀṣīler yanıda ne işiñ ne
Arayalım doğrı yolları yā Rab

Allah'ı bulmağa
Ḳulluḳ gerekdir
Maḥv ide varlığını
Durmaḳ gerekdir

Yabanda gezme
Kendiñi üzme
La'ible yazma
Ṣormaḳ gerekdir

Arama elde
Nevarsa dilde
Münevver ḥalde
Görmek gerekdir

Mücāhede ola
Taṭhīrler bula
Baṣīret göre
Varmaḳ gerekdir

Şeyḫ Ḳayġulu diyem
Zaḫımlı yārem
Raḥmān'a irem
Varmak gerekdir

'Aşḳ ateşi yaḳdı beni
Oldu ciğerciğim ḳanı
Dostlar bugün Ḥaḳ'dan yanı
Gidmezsem ḥāl nice olur

'Aşḳ ateşi yüreğimde
Bir Mevlā'yı arayam da
Doğru yollar ireyim de
Gidmezsem ḥāl nice olur

Göñül veren Mevlā'sına
Mü'minler(in) baḳ yasına
Evliyālar nefesine
Gidmezsem ḥāl nice olur

Mürşidleri sen bilindi
Münkirlerden ayrılındı
Eteğine yüz sürindi
Gidmezsem ḥāl nice olur

Şeyḫ Ḳayġulu mürşid ara
Vardır yüreğiñde yara
Mü'min olan tevḥīd seve
Sürmezsem ḥāl nice olur

Her kişiniñ ʿameli
Dime onda bunda olur
Bunda ne işler kişi
Yārın yanında olur

Seni saña ḳomazlar
Sen ben nedir bilmezler
Cins olmayanı sevmezler
Her kişiniñ şānında olur

Meydāna gelir kişi
Görünür ḥalleri işi
Ḳaldıralar teşvīşi
ʿAmeller şād-mend olur

Mihenkdir insana dünyā
Gelindi sen anı añna
Gördükleriñi benne
Her ḥaller kemend olur

Şeyḫ Ḳayġulu bul duraḳ
Dīvāneye dirler meraḳ
Bunuñ ṣoñı olur çoraḳ
Vücūdlar cümle bend olur

Tā ezelden görmesine naẓarım
Maʿrifetler şeyḫim bunda yazarım
ʿAşḳıñ deryāsında şimdi yüzerim
Naṣīb oldu gördüm elḥamdü-lillah

Gece gündüz niyāz idem Bārī'ye
Günahlarım gidüb yunub arına
Şeyḫimiñ himmeti benimle ola
Naṣīb oldu gördüm elḥamdü-lillah

Benim şeyḫim mürüvvetlü'dür mürüvvetli
Ġayetle ġayet bize ḥürmetli
Ḫizmetinde olanlara himmetli
Naṣīb oldu gördüm elḥamdü-lillah

ʿAşḳımıñ deryāsı boylardan aşdı
Geldi bir güzel tekkeye düşdü
Göñlümüñ fiġānı boylardan aşdı
Naṣīb oldu gördüm elḥamdü-lillah

Şeyḫ Ḳayġulu gördüñ şükürler eyle
Var mürşide sen de ḫizmetler eyle
ʿĀşıḳ ile maʿşūḳ bir yere gele
Naṣīb oldu gördüm elḥamdü-lillah

Oḳur ʿilmi ider ʿamel
Aʿlā olandır ʿulemā
Ṣāliḥ olunca olur ʿāmil
Aʿlā olandır ʿulemā

Naṣīḥat cümleye ider
Ẕünūblar mağfiret gider
Ḳomaz ḳalbine hiç keder
Aʿlā olandır ʿulemā

Cennetden virir ḫaber
İder aña Ḥaḳ iʿtibār
Ḥaram olur anlara nār
Aʿlā olandır ʿulemā

Cehennemden ola azād
Yollarını eyler küşād
Günāhından ider feryād
Aʿlā olandır ʿulemā

Şeyḫ Ḳayġulu ola ʿālim
Sevenler olmazlar ẓālim
Anlarla olur ferāḥım
Aʿlā olandır ʿulemā

Kapuña gelmişem amān
Benim ḥālceğizim yaman
İsterem senden de īmān
Naṣīb eyle yā Rabbenā

Kapuña varmışam seniñ
Bu ʿāṣī de seniñ ḳuluñ
Rabbiñize şükür ḳılıñ
Naṣīb eyle yā Rabbenā

Mü'min iseñ ḳıl şükri
Budur ẕākirler ẕikri
Cennet içinde oturur
Naṣīb eyle yā Rabbenā

Allah'ıñ ismini bilir
Cennet içinde ḳalır
Cümle mü'min olan varır
Naṣīb eyle yā Rabbenā

Şeyḫ Ḳayġulu unutmandı
Tevḥīd gerü etmendi
Doğruyı sen bıraḳmandı
Naṣīb eyle yā Rabbenā

Bir Allah'ıñ emri budur
Ḫüdā emrini gel bildir
Er rıżāsından olan ḳuldur
Görür anlar cennet cemāl

Rıżāda olmaz bir nisā
Müstaḳīm bulmaz ḥāşā
Ḫoşnūd olunca ...
Görür anlar cennet cemāl

Ḫizmetini ider eriñ
Cennet olur anıñ yeri
Güzel eyleyince ...
Görür anlar cennet cemāl

Ḥavva anamıza olur
Asiye Meryem bulur
Fāṭımatü'z-Zehrā'yı olur
Görür anlar cennet cemāl

Şeyḫ Ḳayġulu söyler anca
Ḳıyāmet gününe varınca
Erler ḫoşnūd olunca
Görür anlar cennet cemāl

Naẓar eyle şu dünyāya
Beyle beyle göynüñ eyle
Gece gündüz şimdi ağla
Beyle beyle göynüñ eyle

Bu dünyā cümleye fānī
Üstümüzde 'Aẓīm Ġanī
Cümle 'ālemiñ sulṭān'ı
Beyle beyle göynüñ eyle

Göñül ḳarasını silem
Beş vaḳit namazı ḳılam
Cennet-i a'laya girem
Beyle beyle göynüñ eyle

Gece gündüz işim āhi
İnilerim zāri zāri
Cümle 'ālemiñ sulṭan'ı
Beyle beyle göynüñ eyle

Şeyḫ Ḳayġulu ağlayalım
Ḥaḳḳ'a göñül bağlayalım
Göñlümüzi eyleyelim
Beyle beyle göynüñ eyle

Yüzi ḳaralarız bunda
Duruyoruz şu vīranda
Erenleriñ ṭarīḳında
Gideyim de amān yā Rab

Ḳara yüzlü ḳul gidmez
Erenler yolun güdmez
Çoḳ kimseler buna ermez
Gideyim de amān yā Rab

Bu fānīye göñül virmem
Erde geçde bunda durmam
Canımı ḳurbān ideyim
Gideyim de amān yā Rab

Ḳalbim ḳara nedir çāre
Sildirmeğe mürşid ara
Göñlüñi Mevlā'ya bağla
Gideyim de amān yā Rab

Şeyḫ Ḳayġulu sil ḳayḳıyı
Mevlā'ya ver hem sayḳıyı
Tevḥīdle vir vārıñı
Gideyim de amān yā Rab

Şu ḳırdan baḳdım
Bülbül gördüm
Feryād ḳılmış
Ḥālini bildim

Ṣanasıñ ġurāb
Oḳuyor i'rāb
Döndürmüş yönüni
Eylemiş miḥrāb

Aḳıyor cūylar
Ḳoḳuyor güller
Reyḥān aḳṣa
Kederden söyler

İçerden coş
Zāhire düş
Perīşān olmuş
Sersem dervīş

Şeyḫ Ḳayġulu o
Dilinde Ḥay hū
Bilmez bir kelām
Münkir değil bu

Ağladan da sensiñ güldüren sensiñ
Öldüren de sensiñ dirgüren sensin
Ḳalbimi nūrile dolduran sensiñ
Güldürmeğe meded kerem seniñdir

Gece gündüz benim işim fiğandır
Şu ʿāṣī ḳuluñ da saña amāndır
Ġayrı şimden gerü āḫir zamāndır
Güldürmeğe meded kerem seniñdir

Güldirindi vardım seniñ kapuña
Yüzler sürmüşem ḥake ṭapuña
Maḥrūm göndermendi sen şu ʿāṣīyi
Güldürmeğe meded kerem seniñdir

Gelmişem ḳabuña nedir çāresi
Oñulur mı yüreğimin yāresi ?
Silindi de yüzümüñ de ḳaresi
Güldürmeğe meded kerem seniñdir

Şeyḫ Ḳayġulu şimdi düşdi fiġana
Varmışdır ḳapuña kalmış amāna
ʿAḳlını fikrini virmiş amāna
Gülmesine meded kerem seniñdir

Allah'a ḳul olan mü'mini biliñ
Birdir Allah bilüb ṣıdḳile durur
Muḥammed Resūldür iḳrār eyleyüb
Birdir Allah bilüb ṣıdḳile durur

Mü'minler şanı şanı bu olur
Tevḥīdi eyleyüb ḫulūs bulur
Cennetine müştaḳ cemālin görüb
Birdir Allah bilüb ṣıdḳile durur

Kitabımız Ḥaḳ'dır ḥaḳ kelāmullah
Yardımcımız Aḥad Ṣamed'dir Allah
Cümle emri anuñ heb hikmetullah
Birdir Allah bilüb ṣıdḳile durur

Gelindi ey müslim eylendi īmān
Getirme ḳalbiñe ẕerrece gümān
Ehl-i īmān olur bu yolda ḳurbān
Birdir Allah bilüb ṣıdḳile durur

Şeyḫ Ḳayġulu Muḥammed'iñ ümmeti
Umar andan dāim ah şefāʿati
Anuñ içün ḳılar ʿināyeti
Birdir Allah bilüb ṣıdḳ ile durur

Şu dünyāya naẓar eyle
Küçük eyle büyük beyle
Cümlesi de şeyṭana uya
Ġayrı şimden geru āḫir zamāndır

Naẓar iderseñ cümlesine
ʿĀṣīler nefsine uya
Cehennem içinde ḳala
Ġayrı şimden geru āḫir zamāndır

Küçük büyük bu dünyāda bilinmez
Niçün bu fenādan ʿibret alınmaz
Yarın ḳıyāmetde cennet görünmez
Ġayrı şimden geru āḫir zamāndır

Şeyṭanıñ iğvāsı anı söyledir
Zebānīler yarın anı ağladır
Birgün içün yarın anı ağladır
Ġayrı şimden geru āḫir zamāndır

Şeyḫ Ḳayġulu sen de bunu beyle bil
Yarı ḳıyāmetde selāmetdür
Şerri bıraḳ ḫayır ile gid gör
Ġayrı şimden geru āḫir zamāndır

Şeyḫ efendim geldim
Yüzümi sürdüm
Mesrūrlar oldum
El-ḥamdüli'llāh

Şeyḫ efendim ağlar
Göñüller bağlar
Dervişler anlar
El-ḥamdüli'llāh

Şeyḫ efendim söyler
Yürekler deler
Tesbīḥler eyler
El-ḥamdüli'llāh

Dervişleri sever
Tevḥīdler eyler
Cümlesi de güler
El-ḥamdüli'llāh

Şeyḫ Ḳayġulu bilir
Duʿālar ḳılur
Mü'minlerden olur
El-ḥamdüli'llāh

Ah neyleyim derdim çoḳ
Kerīm olan birdir Ḥaḳ
Meded senden amān yā Rab
Ġaffār Settār Ġufrān Allah

Bir yüzü ḳara ḳulam
Bilirim birsiñ yoḳ elem
Senden mağfiret umaram
Ġaffār Settār Ġufrān Allah

Cihān gözüme görünmez
Derdime çāre olmaz
Senden bu ḳalbim ayrılmaz
Ġaffār Settār Ġufrān Allah

Benim ẕünūbların ʿafv it
Ḳadīr Ḳayyūm'dur Aḥad
Baña senden senden meded
Ġaffār Settār Ġufrān Allah

Şeyḫ Ḳayġulu ah nidem
Yana yana ḳanda gidem
Raḥmetiñ umaram her dem
Ġaffār Settār Ġufrān Allah

Ḥamd iderim cümle bile
Cümlesi de güle güle
ʿĀşıḳ maʿşūḳunı bula
Ārzūlarım görem deyi

ʿĀşıḳın hū ismine
Mü'minleriñ cümlesine
Allah'ın biñ bir ismine
Ārzūlarım görem deyi

Duʿālar idedur bize
Dilerim hem cümlemize
Derviş olanlar deñize
Ārzūlarım görem deyi

Ḥaḳḳ'ın dīzārın görelim
Uzaḳ menzile irelim
Dīzāra ʿāşıḳ olalım
Ārzūlarım görem deyi

Şeyḫ Ḳayġulu sen çalış
Erenlere buluş
Doğrı yolları görüş
Ārzūlarım görem deyi

Ḳaribce ḳaribce fiğana başlar
Düşürmüş göñlüñü feryāda bülbül
İlkbahar erib de vaḳti gelince
Düşürmüş göñlüñü feryāda bülbül

İbrāhim Ḫalīl'iñ nārına girdi
Anuñ içün cānın fedālar ḳıldı
Güle ʿāşıḳ olup ḫayretde ḳaldı
Düşürmüş göñlüñü feryāda bülbül

Ṭoḳuz ay dili bağluca durur
Üç ay şaḳıyub şaḳıyı ḳalır
Seniñ derdiñ duyan dīvāne olur
Düşürmüş göñlüñü feryāda bülbül

Ḥasretlik ateşi bağrını yaḳar
Dertlice dertlice ḳarīb ḳuş öter
Ah idüb figanı göklere çıḳar
Düşürmüş göñlüñü feryāda bülbül

Şeyḫ Ḳayğulu gördüm ahını bildim
Gülüñ ḥasretine derdini duydum
Ṣıdḳ ile ʿāşıḳ maʿşūḳunı sevdim
Düşürmüş göñlüñü feryāda bülbül

Benim cānım şeyḫim seni özüler
Maḥabbetiñ nārıñda ārzūlar
Alnıma yazılan ḳara yazılar
Ağarmağa delīl olundı amān

Şeyḫimiñ nefesi var idi bunda
Yarın maḥşer güni Ḥaḳ dīvānında
Yüzüm ağarmağa çāre eylendi
Ağarmağa delīl olundı amān

Maḥabbet virmişem evvel ezelden
Maʿrifet oḳuyub söz yazaldan
Eylendi bize güẕel naẓardan
Ağarmağa delīl olundı amān

Göñlümüñ mesrūr olması sende
Yüzümüñ ḳarası ḳalmasın şunda
Delīlimi buldum ben şu fānīde
Ağarmağa delīl olundı amān

Şeyḫ Ḳayğulu şimdi yoluñ kāmili
Yolunca gidindi bulduñ ʿameli
Himmeti şeyḫim senden umarım
Ağarmağa delīl ol indi amān

Bülbüle iren
Gülünü seven
Ḳalb aynıñ açıḳ
Sırrına iren

Gelindi bülbül
Görmediler gül
Cūş ider ama
Söyler ḳarīb dil

Yüreği yanıḳ
Ciğerden ...
Düşün bir kere
Ḫalḳ iden Ḫālıḳ

Ahlanır yanarım
Durma ağlarım
Derdini bildim
Göñliñ eylerim

Şeyḫ Ḳayġulu bilen
... ḳelam
Yüreği yara
Zaḫmına çāreler olam

Ḳapuna gelmişem murādım gördüm
Niyāz eylemişem maḳṣūda irdim
Doğruya gidersem ben Ḥaḳḳ'ı buldum
Doğrı yoldan ayırmandı Allah'ım

'Āṣī ḳuluñ murādı da sendedir
Eğriyi bıraġub doğruya gönder ?
Īmānla gitmek cevheri nurdur
Doğrı yoldan ayırmandı Allah'ım

Niyāzımı etsem ḳabūl olur mı?
Ḳabuña varır gerū döner mi?
Bir yolda olursam suāl olur mı?
Doğrı yoldan ayırmandı Allah'ım

Dağrıyı bıraġan eğriye gider
Görüñ ḳardeşler kendine ider
Yılanlar çıyanlar ḳabirde yudar
Doğrı yoldan ayırmandı Allah'ım

Şeyḫ Ḳayġulu doğru yoldan ayrılmam
Bir Mevlā'dan ġayrısına güvenmem
Bu dünyāya ẕerre ḳadar dayanmam
Doğrı yoldan ayırma indi yā Rabbi

İmdād sende kaldı yā Rab
Ḳara yere giriceğiz heb
Bu vīrānda āḫiretiñ yab
Birgün olur pişmān oluñ

Yönümi döndürdüm saña
Kapuña varmışam hele
Cümle cürüm günāhile
Birgün olur pişman oluñ

Cümlemiz ḳabire varır
İki melek suāl ṣorar
Cennet-i aʿlāda maḳām görmez
Birgün olur pişman oluñ

Oḳurlar kitabı yazarlar kelām
Cümle gider bunda mekānlar dutan
ʿAḳlını fikrini dünyāya viren
Birgün olur pişman oluñ

Şeyḫ Ḳayġulu bu dünyāyı bilirsiñ
Şu fenāda münāfıḳlar eylensiñ
Sen söylendi anlar ḥiṣṣeler alsıñ
Doğruyı bıraġub eğriye gider

Mevlā'yı sevenler
ʿĀşıḳ olanlar
Yanar özü anıñ
ʿAşḳa yananlar

Arandı Ḥaḳḳ'ı
Eylendi şükri
ʿAşḳullaha düşüb
Eyle sen fikri

Ṣādıḳlar ulu
Olurlar velī
Anları sevenler
Ḥaḳḳ'ın ḫaṣ ḳulı

Dāreynde saʿīd
Olmağa ḳarīb
Tañrı'yı bir bilenler
Her demi vaʿīd

Şeyḫ Ḳayġulu dir Allah
Hū diyen olur mensūb-ı billah
Ḥubbu'llah olanlar
Görür Ḥaḳ cemālullah

Be hey yārenlerim eğriyi ḳoyuñ
Doğrı yol üzre dāimā varıñ
Varıb bir mürşid öñüne varıñ
Birgün olur bize niyāzı ola

Eğri yola gidseñ ötesi çıḳmaz
Gözüñ perdelidir dāimā aḳmaz
Dervīş olanlar emirden çıḳmaz
Birgün olur bize niyāzı ola

Doğru yol üzere dāimā gidsem
Şeyḫimiñ ḫizmetinde dāimā ...
Şimdi bu fānīde ḫizmetin etsem
Birgün olur bize niyāzı ola

Bir mürşid ki ola bulam
Allah'ın dīzārın yārında görem
Doğrı yol üzre menziller alam
Birgün olur bize niyāzı ola

Şeyḫ Ḳayġulu farż sünnete baḳar
Gözleriniñ yaşı sel olmuş aḳar
Ḫizmetinde olduğum bile yeter
Birgün olur bize niyāzı ola

Ḥaḳḳ'a irmeğe
Anı bulmağa
Ġafletle olmaz
Dosta varmağa

Mü'minler işi
Aḳıdır yaşı
'Aşḳullaha düşenler
Oldur er kişi

Eyle gil niyāz
Bulasıñ sen fāz
Ḳabūl ider seni
Ġanī bī-niyāz

Arı eyle özü
Nem eyle gözi
Her nefes hiç durma
Aḳ eyle yüzi

Şeyḫ Ḳayġulu ağla
Cihānı neyle
Bāḳīdür Allah
Göñlüñi bağla

Āsān eyle Rabbim ʿāşıḳ söylesiñ
ʿAşḳıñ ateşiyle göynün eylesiñ
Şu dünyāda hiç durmasıñ ağlasıñ
Ancaḳ kerem eyle sileyim yā Rab

Asān olur ise söylerem hergün
Şu Karīb göñlümde yüreğim yangın
Şu yalan dünyāda derdimi bildim
Ancaḳ kerem eyle sileyim yā Rab

ʿAşḳıñ ateşiyle yüreğim yanar
Mü'min olan ḳullar niyāza ḳalḳar
Bülbül gibi diller şaḳıyub öter
Ancaḳ kerem eyle sileyim yā Rab

Şu fenānıñ bulamadım vefāsın
Çoḳ görmüşem ancak cevr ü cefāsın
Maʿrifet söyleyem kerem ḳılasıñ
Ancaḳ kerem eyle sileyim yā Rab

Şeyḫ Ḳayġulu yüzün döndürmüş aña
Bu ʿāṣīye sen de ḳılasıñ ʿaṭā
Ḳabir içinde anca nurlara bata
Ancaḳ kerem eyle sileyim yā Rab

Ey göñül gel şu fenāda
Bir ḳararda dur heman
Cevlān idüb devr eyleme
Gelir geçer gider kervān

Mā-sivālara sen dalma
Dosta cüdā olub ḳalma
ʿÖmrüñü hevāya ṣalma
Bula gör derdine dermān

Oḳu ʿilim eyle ʿamel
Bulasıñ kāmil-i kemāl
Göstere Allahım cemāl
Birgün gelir emir fermān

Ṣāliḥ ʿamellere iriş
Güzel kimselerle görüş
Āḫiret içün bunda çalış
Ḥaḳ yoluna ol sen ḳurbān

Şeyḫ Ḳayġulu asān ola
Cümle mü'minlerle bile
Cennetde cemāl göre
Seve ḳulun Ḫüdā Sulṭān

Bir kişi ata ölünce n' olur
Oğluñ acısı yürekde ḳalır
Ata gidiyinen öksüzler olur
Her biri bir yerde ağlaşır ḳalır

Ata öldüynen evlādın arar
Öksüz yetimler yüreği yanar
Ananıñ acısı yüreği ḳaynar
Her biri bir yerde ağlaşır ḳalır

Kimisi büyükdür kimisi küçük
Kimisine Rabbim imdād ḳılıcak
Kimi ṣafā kimi cefā görecek
Her biri bir yerde ağlaşır ḳalır

Ata gider oğul ḥāli nice olur
Yürekde yarası ġāyet güç olur
Ne ḳadar ağlasa hepsi hiç olur
Her biri bir yerde ağlaşır ḳalır

Şeyḫ Ḳayġulu benim ḥālimden bilür
Cümle yetimlere du'ālar kılur
Atanıñ acısı yürekde durur
Her biri bir yerde ağlaşır ḳalır

Dervīşlikdir yolumuz
Ya nice olur ḥālimüz
Ẕikrullahdır dilimüz
Sürmekdedir işimiz

Ẕikrullaha varalım
Tevḥīdini sürelim
Ḥaḳḳ'ıñ emrin bilelim
Bilmekdedir işimiz

'Āşıḳ iseñ gel buña
Yoluñ Mevlā'ya ire
Dervīşlere kār ola
Kār etmekdir işimiz

Tevḥīd sürenleriñ
Emrini bilenleriñ
Sırrına erenleriñ
İrmekdedir işimiz

Şeyḫ Ḳayġulu gel yola
Mevlā ismin al dile
Dervīşler de hem süre
Sürmekdedir işimiz

Ah efendim ümmetiñe
Şefāʿat ḳıl yā Muḥammed
Oluram yoluña ḳurbān
Şefāʿat ḳıl yā Muḥammed

Ṣalāt selām ola saña
Fedādır canım yoluña
Severim seni dāimā
Şefāʿat ḳıl yā Muḥammed

Cümle evliyāʾlar ḫaṣı
Enbiyālaʾrıñ evlāsı
Heb mürselleriñ aʿlāsı
Şefāʿat ḳıl yā Muḥammed

Bir żaʿīf ümmetiñim seniñ
Ṣıdḳ ile sever bu göñlüm
Ḥaḳḳ'ıñ ḥabībisiñ bilirim
Şefāʿat ḳıl yā Muḥammed

Şeyḫ Ḳayġulu seni bildi
ʿAşḳıñ ile ḳalbi doldu
Seni seven seni buldu
Ḳıl şefāʿat yā Muhammed

Mevlā ʿaşḳına da düşdüm
Tevḥīd ister göñlüm benim
Yüce yüce dağdan aşdım
Tevḥīd ister göñlüm benim

ʿAşḳı ateşi düşdü baña
Göñlüm benim Ḥaḳ'dan yaña
ʿĀşıḳ olan hergün süre
Tevḥīd ister göñlüm benim

Yana yana biryān oldum
Bu meydana şimdi geldim
Ḥaḳḳ'ın ẕikrini de bildim
Tevḥīd ister göñlüm benim

Şu dünyāya naẓar etdim
Ḥaḳḳ'ıñ emrini fikr etdim
Bu canımı ḳurbān etdim
Tevḥīd ister göñlüm benim

Şeyḫ Ḳayġulu şöyle düşdi
ʿAşḳıñ deryāsını aşdı
Dīzārına ḳanad açdı
Tevḥīd ister göñlüm benim

Ne ḳālim var ve ne ḳīlim
Aḥad Sulṭān'ım var benim
Ne vücudum var ne lisānım
Aḥad Sulṭān'ım var benim

Ne elem var ne keder
Kişi kendisine ider
Ne nemlim ve ne ḥaydar
Aḥad Sulṭān'ım var benim

Ne dünyāya erer elim
Ne āḫirete düşer göñlüm
Benimle bir ola yārim
Aḥad Sulṭān'ım var benim

Ne oğul isterem ne ḳız
Ḳara iken aḳ ola yüz
Ne ādemüz ne insanuz
Aḥad Sulṭān'ım var benim

Şeyḫ Ḳayġulu iftiḫārım
Aḥad bir Ṣamed Sulṭānım
Baña benden yaḳın canım
Aḥad Sulṭān'ım var benim

Rebīʿ-i evvelde Muḥammed geldi
Dünyānıñ yüzi nurile doldı
On ikinci gece melekler indi
Raḥmet aylarıdır bu iki aylar

Mevlūd oḳurlar maʿnā virirler
Muḥammed'in doğduğunı bilirler
Raḥmet umarlar ṣāim olurlar
Raḥmet aylarıdır bu iki aylar

Nūr ile dolar iki kişiler
Ellere girmez beyle mücdeler
Cennet-i aʿlāda saray alırlar
Raḥmet aylarıdır bu iki aylar

Mü'min olan buña naẓarlar eyler
Mevlā'nıñ ismini dilinde söyler
Gece gündüz durmaz dāimā ağlar
Raḥmet aylarıdır bu iki aylar

Şeyḫ Ḳayġulu umindü de raḥmeti
Çekindi fānīde ġāyet zaḥmeti
Medīne'de bulalım da Aḥmedi
Raḥmet aylarıdır bu iki aylar

Ey dervīş nicedir ḥāliñ
Ṭarīḳ ola seniñ yoluñ
Cennetde ṭūbā dalın
Gösterindi yā Rabbenā

Dervīş iseñ gel yoluña
Baḳındı kendi ḥāliñe
Firdevs'iñ ırmağlarına
Gösterindi yā Rabbenā

Yolumuz müstaḳīm ola
Münāfıḳlar ḥayrān ḳala
Cümle mü'min güle güle
Gösterindi yā Rabbenā

Allah naẓar ider ḳula
Gelmeyenler gelir yola
Dīzārıñı benden yaña
Gösterindi yā Rabbenā

Şeyḫ Ḳayġulu gel gidelim
Varalım Ḥaḳḳ'a yitelim
Cennetde mekān dutalım
Gösterindi yā Rabbenā

ʿAnkebuta eyle naẓar
Dürlü ağlarını düzer
Decācla bazār eylemiş
Dīkle maʿanca gezer

Esede irişir seyrān
ʿAndelībe oldum ḥayrān
Baʿūżını gördüm ki
Şahan gibi cenāhān

Ẕeīb cebeller içinde
Laḳlaḳa durma gücünde
Tilkü fitneye başlamış
Ceylan daʿvāsı öcünde

Ḳartala ḳarşu uğradım
Ġanemden ṭalāḳ doğradım
Cemele irince yolum
.... bağladım

Şeyḫ Ḳayġulu varındı gör
Cāhillerden ʿilimler ṣor
Ẕeheb fiżżayı cemʿ eyle
ʿAmeller ḥālin söyledür

Mü'min olan ḳalḳ ġafletden
Uyar cānıñ iğvālardan
ʿİbādeti göñüllerden
Uyanındı hemen uyan

Ġafleti ko şükre baḳ
İğvāları gerüye at
Bu dünyānıñ vefāsı yoḳ
Uyanındı hemen uyan

Abdest alub namaza baḳ
Yönüni hem ḳıbleye dut
Ḳabriñde nūrlara bat
Uyanındı hemen uyan

Dürlü çiçek ṣabaḥ ḳoḳar
Ḳuşlar ṣabahleyin öter
Ġāfil olan ādem yatar
Uyanındı hemen uyan

Şeyḫ Ḳayġulu baḳ şunlara
Uyanıḳ olan ḳullara
Tevḥīd süren cānlara
Uyanındı hemen uyan

Eğer Mevlā'yı severseñ
Candan ʿazīz sevmek gerek
Birliğini bilem dirseñ
Ṣadāḳatle bilmek gerek

Yoluna olagör ḳurbān
Kerem kānı ider iḥsān
ʿAfv ider ẕünūb işyān
İstiʿdādla bulmaḳ gerek

Mürşīde irişe eliñ
İrşād ile anı buluñ
Baṣīretle pür-nūr oluñ
İstimdādla varmak gerek

ʿAşḳ eserine irenler
Sırrı-ı Sübḥān-ı duyanlar
Ḥubbullaha erenler
Derūnundañ durmak gerek

Şeyḫ Ḳayġulu söyle ulu
Erkān bilen olur velī
ʿĀşıḳlarıñ Ḥaḳ'dır yāri
Müşāhede ile görmek gerek

Düşmüşem bir ʿaşḳa yanaram yā hū
Mevlā'nıñ ʿaşḳına dönerem yā hū
Gizli sözleriñi bilelim yā hū
Yüzümüz dergāha sürelim yā hū

Gece tevḥīdini sürelim yā hū
Gündüz ṣā'imde olalım yā hū
ʿİzzet menzilini bilelim yā hū
Yönümüz dergāha olalım yā hū

Mürşid-i kāmile varalım yā hū
Virdimizi dāim sürelim yā hū
Dīzārına ʿāşıḳ olalım yā hū
Dīzāra yüzümüz sürelim yā hū

Allah'ıñ emrini bilelim yā hū
Beş vaḳit namazı kılalım yā hū
Dāimā tevḥīd sürelim yā hū
İsmiñi dāimā añalım yā hū

Şeyḫ Ḳayġulu ʿaşḳa düşmüşdür yā hū
ʿAşḳıñ şarābını içelim yā hū
Mevlā'nıñ emrini bilelim yā hū
Emrince dāimā gidelim yā hū

ʿĀlimler kāmil olunca
Doğrı yollara girince
Cennetden menzīl alınca
Çalışalım bu vīrānda

ʿĀlim olan kendin bilir
Doğru yol üzere yürür
Cennetde mertebe bulur
Çalışalım bu vīrānda

Ṣırāṭı geçer durmaz
Burāḳ gelir yolda ḳalmaz
Tevḥīd süren olmaz
Çalışalım bu vīrānda

ʿĀlimler ağlar da gülmaz
Hemmāzlıḳ ġammāzlıḳ bilmez
Mevlā'dan ġayrısını sevmez
Çalışalım bu vīrānda

Şeyḫ Ḳayġulu doğrı gid
Mevlā'dan ġayrısını unud
Gece gündüz tevḥīd it
Çalışalım bu vīrānda

Baṣīrete iren ʿāşıḳ
Ġayrı sevdā neylesün
Ṣadāḳatle olan ṣādıḳ
Ġayrı mā-sivāyı neylesün

Ḳalbe düşe ʿaşḳullah
Dāimā deyince Allah
Oḳuyunca ḳul hüvallah
Ġayrı hevāyı neylesün

Muḥammed'e ola ümmet
Şefāʿat idici Aḥmed
Dāreynde bulan raḥmet
Ġayrı revāyı neylesün

Geçe dünyā sevdāları
Gele uḳbā kemalleri
Ḳaldırınca gümānları
Ġayrı devāyı neylesün

Şeyḫ Ḳayġulu özüñ arıd
Hū hū deyū meydān alub
Bu sevgiye vāṣıl olub
Ġayrı ārāyı neylesün

Vardım ḳapuñda amān
Yüreğimde derd ḳomasam
Mevlā'dan ġayrısını bilmem
Şöyle bir ʿaşḳa yar oldum

Kapuña varanlar dönmez
Gerū dönüb gide dönmez
ʿAşḳıña düşen yorulmaz
Şöyle bir ʿaşḳa yar oldum

Ḳapuña varmışam amān
Yüreğimde yoḳdur gümān
Saña sığınmışam Mevlām
Şöyle bir ʿaşḳa yar oldum

Raḥmetiñ umaram seniñ
Hidāyetiñ bilem seniñ
Ḳurbān ideyim bu canım
Şöyle bir ʿaşḳa yar oldum

Şeyḫ Ḳayġulu düşdi ʿaşḳa
Erenler hāli ne başḳa
Ey kişi Mevlā'ña düş de
Şöyle bir ʿaşḳa yār oldum

Okuduğum yedullahdır
Bilince mürşide yapış
Aradığım dāim Allah
Bilince mürşide yapış

Gele ḳalbe dola vicdān
Olasıñ ʿaşḳla ḥayrān
Bulam dirseñ derde dermān
Bilince mürşide yapış

Delīliñ ol ola seniñ
Uyara ġafletden canıñ
Kāmil olmağa īmānıñ
Bilince mürşide yapış

Ala seni senden gide
Seni alub saña nʿide
Düşürmez seni firḳate
Bilince mürşide yapış

Şeyḫ Ḳayġulu söyler cevāb
Yol bulmayan olur ḫarāb
Mensūb-ı billaha miḥrāb
Bilince mürşide yapış

Hidāyet bir Mevlāmdan olunca
Mü'minler de gül gibi de ṣolunca
Geceler geçince tevḥīd olunca
Sürelim tevḥīd dā'imā hergün

Eğer sever iseñ Mevlā'ya yorar
Mü'min olan ḳullar igiyi arar
Allah'ıñ ismini dā'imā sürer
Sürelim tevḥīd dā'imā hergün

Durmayalım tevḥīdi de sürelim
Cennet-i aʿlāda maḳām bulalım
Ḥużūr-ı maḥşerde dīzār görelim
Sürelim tevḥīd dā'imā hergün

Uyḳu uyuyanlar maḥrūmda ḳalır
Tevḥīd sürene raḥmetler olur
Bu dünyā fānīdir bize bu ḳalır
Sürelim tevḥīd dā'imā hergün

Şeyḫ Ḳayġulu durma tevḥīd eyle
Yārī'niñ kelāmını diliñde söyle
ʿÖmür gelir geçer tevḥīd eyle
Tevḥīd sürelim dāimā hergün

Yabanda gezme
Kendiñi üzme
Olmayasıñ lādan
Kiẕibler düzme

Arayan bulur
Meydanı alır
Bī-gümān olasıñ
Ḫulūṣlar bulur

Eriş kāmile
İgi ʿamellere
Şübhelenme buna
Var kāmillere

Yanıña azıḳ
Doğruda kiẕib
Münkir olursañ
Dāreynde yazıḳ

Şeyḫ Ḳayġulu azı
Beyledir yazı
Ṣoñu yoḳ fānī
Arı eyle özü

Yā Rabbenā sen bilirsiñ ḥālimi
Yarlığandı şu dīvāne ḳulunı
Şimdi Ḳuran āḫir demde īmānı
Naṣīb ola amān amān el-amān

Bu ʿāṣī kuluñuñ ḥāli maʿlūmdur
Cümle Rabbim seniñ ḳulundur
Ne ḳadar dursam gene ölümdür
Naṣīb ola amān amān el-amān

Mecūn olan saña sāyil olmuşdur
Münāfıklar bu ne deyū gelmişdür
Mü'min olanlar naṣībini almışdır
Naṣīb ola amān amān el-amān

Īmānla olamasam nice olur
Ḳıyāmetde ḫalceğizim güç olur
Īmānlılar īmānsızdan seç olur
Naṣīb ola amān amān el-amān

Şeyḫ Ḳayġulu seniñ ḥāliñ yücedir
Ḫayrı şerlerden şimdi seçegör
Āḫiret yollarını anca açagör
Naṣīb amān amān el-amān

Yaradanı bulayım diyen
Mü'minlerle yār olurlar
Ḥaḳ dīzārın görem diyen
Mü'minlerle yār olurlar

Olurlar canda ḳarındaş
Dininde olurlar dindaş
Göñülden olurlar pirdaş
Mü'minlerle yār olurlar

Bir vücudda gibi olur
Ḳil ḳāl heb ḳaldırır
Ḳalbin dostluğa döndürür
Mü'minlerle yār olurlar

ʿAmelleri olur aʿlā
Anları çoḳ sever Mevlā
Cümle işleri olur evlā
Mü'minlerle yār olurlar

Şeyḫ Ḳayġulu bileñ anı
Mü'minseñ sev sen mü'mini
İsteyen ḥub cemālini
Mü'minlerle yār olur

Geze geze bizi bulur
Birgün olur nevbet gelir
Ölüm arayıb da yürür
Ele geçeriz birgün

ʿAzrā'il de ḳona cāna
Ciğerim döne biryāna
Ecel şerbetinden ḳana
İçeriz de alır birgün

Cān tenden ayrıla çıḳa
Gözleri gevheri döke
Tenim teneşire çıḳa
Çıḳarız da alır birgün

Eşim dostum gelir görür
Ağlayub yasımı ḳılur
Üstümüzi çimen bürür
Bürünür dururuz birgün

Şeyḫ Ḳayġulu bunı söyler
Gözleriñden ḳan yaş ağlar
Çürür şu nāriñ tenler
Tenim türāb olur birgün

Bu dünyānıñ vefāsı yoḳ
Hemen cevri cefāsı çoḳ
Ẕerre ḳadar ṣafāsı yoḳ
Mü'min iseñ çoḳ ağlandı

Bu dünyāya baḳdım gördüm
Naẓar ḳıldım fikir virdim
Doğrı yollarını bildim
Mü'min iseñ çoḳ ağlandı

Mü'minleriñ nişānı ola
Münāfıḳlar ḥayrān ḳala
Şeyṭan iğvāsına uya
Mü'min iseñ çoḳ ağlandı

Şeyḫ Ḳayġulu gülme gülme
Bu dünyāya göñül virme
Doğrı yollardan ayrılma
Mü'min iseñ çoḳ ağlandı

Neylerem yalñız
Var ola yāriniz
Cem' olub bir yere
Bulalım sulṭānımız

Mine'l-ḳalbi ile'l-ḳalb
Oḳuyundı bunı heb
... bilince
Yardım ider ḳula Ḥaḳ

Sene bene alışma
Şeyṭan 'ameline düşme
Hevāyı hevesi kes
Nefsāniyete aşma

Mü' min olanlar yüce
Bulur a'lā derece
Bir ḳardeş gibi olan
Ḫüdā'ya varır anca

Şeyḫ Ḳayġulu nideyim
Ḳangı yana gideyim
Ḥaḳḳ'a ḳul olayım dirseñ
Mü' minlere sevgü ideyim

Dostlar benim ḥālim şudur
İşim gücüm dā'im budur
Arar yürür ölüm vardır
Ḳurtulmağa çāre yoḳdur

Ölüm arayıb da gezer
Çoğunun düzenini bozar
Eşim dostum ḳabrim ḳazar
Ḳurtulmağa çāre yoḳdur

Ma'ṣūmları alır gider
Anasını melin ider
Ḳara türāb tenim yudar
Ḳurtulmağa çāre yoḳdur

Eşim dostum gelir görür
Hepsi de ağlar yürür
Bu dünyā kimlere ḳalır
Ḳurtulmağa çāre yoḳdur

Şeyḫ Ḳayġulu söyler bunı
Ağlayalım düni güni
Cümlemiziñ gelir yolu
Ḳurtulmağa çāre yoḳdur

'Avretlere lāzım olan
Dost yolların bulayım diyen
Cennete gireyim diyen
Er rıżāsında olur nisā

Emr eyledi Ḥabībullah
Muḥammed'dir Resūlüllah
Beyle ḳulun sever Allah
Er rıżāsında olur nisā

Ferāḥa irişse cānı
Ḫizmetinde ola ḫānı
Bütün ider īmānı
Er rıżāsında olur nisā

Ḳıyāmet güni olunca
Vaṣfa gelmez s̱evāb anca
Felāḥa irişür bunca
Er rıżāsında olur nisā

Şeyḫ Ḳayġulu emr-i Ḥaḳ'dır
İgi ḳalbler ola pākdır
İki cihānda yüzi aḳdır
Er rıżāsında olur nisā

Aṣlımız Ādem'dir bizim
Ağlandı iki gözüm
Cennetiñ içinden izin
Çıḳmasına sebeb kimdir ?

Durmaz bunda ağlar iseñ
Cennet yolun arar iseñ
Ağlamayub gülmesine
Vesveseyi viren kimdir ?

Cennetiñ içinde duran
Şecer ağacından yiyen
Ḥūr ile ṣafā ḳılan
Ayrılmağa sebeb kimdir ?

Cennetiñ içinde ḳalan
Miftāḥını ele alan
Eli ayağı kesilen
Kesilmeğe sebeb kimdir ?

Şeyḫ Ḳayġulu sen şuna baḳ
Vesveseyi göñülden at
Doğru yola göñlüñi at
Dutmasına sebeb kimdir ?

Günāh ile ʿiṣyān bilinmez oldu
Muḥammed ümmeti ʿiṣyāna daldı
Maẓlūmuñ ḥaḳḳı ẓālimde ḳaldı
Hele bilüñ ḳardeş āḫir zamāndır

Küçük ile büyük şimdi bilinmez
Ṣoñ pişmānlık ṣoñra fāʾide virmez
Şimdi gülen maḥşer gününde gülmez
Hele bilüñ ḳardeş āḫir zamāndır

Ġāfil olmañ ḳardeş āḫir zamāndır
Cümlemiziñ ḥalceğizi yamandır
Ẓālimler maẓlūmlara anda amān dir
Hele bilüñ ḳardeş āḫir zamāndır

Be hey ġāfil ṣaḳın buna aldanma
Bu dünyāya ẕerre ḳadar güvenme
Maẓlūmuñ ḥaḳḳını alub dayanma
Hele bilüñ ḳardeş āḫir zamāndır

Şeyḫ Ḳayġulu ẓālim yanına varma
ʿAḳlını fikrini ʿummāna ṣalma
Maẓlūmuñ ḥaḳḳını yanıña alma
Hele bilüñ ḳardeş āḫir zamāndır

Ḳavuşdım baḳara
Ġāyet şaḳara
Günden ʿayān
Birgün çıḳara

Gördüm ʿankebūt
Ḳurulmuş tabut
Añnamaz kelāmım
Olmuş lā-yemūt

Gezdim arada
Buldum burada
Cūylar gördüm
Göller arada

Baḥre irişdim
Berre girişdim
Beyle ḥālile
Ḥāle ḳavuşdım

Şeyḫ Ḳayġulu göre
Şecere şemetre ire
Hirelere baḳ
Fāreler fāriğ ola

Ey Allah'ım saña ḥālim maʿlūmdur
Cümle ʿālem Rabb'im seniñ ḳuluñdur
Şu faḳīri murādına irgürdür
Murādıma irem görem Allah'ım

Benim ḥālim Rabb'im sen de bilirsiñ
Raḥmet isteyene raḥmet virirsiñ
Müʾminler içinde müʾmin ḳılarsıñ
Murādıma irem görem Allah'ım

Bu ʿāṣī ḳullarıñ bunda elemde
Ġamla olurlar dāʾim kederde
Murādına bu ḳuluñı irgir de
Murādıma irem görem Allah'ım

Sġʾil oldum murādımı viresiñ
Tevbeler eyledim ḳabūl ḳılasıñ
Sırlarıñdan bize sırlar viresiñ
Murādıma irem görem Allah'ım

Şeyḫ Ḳayġulu bunda dilekler dile
Bunda ağlayanlar yarın güle
Nūr ile münevver ḳalbimi eyle
Murādıma irem görem Allah'ım

Dost cemālin görmeğe
Ḥubbullaha ʿāşıḳ olur
Verir bir mürşide iḳrār
Ḥubbullaha ʿāşıḳ olur

Muḥammed'e olur ümmet
Cānlar içinde cān Aḥmed
Umar bir Ḫüdā'dan raḥmet
Ḥubbullaha ʿāşıḳ olur

Ḳaldırır ḳīl ḳāli
Edeble bilir erkānı
Taṭhīr eyler ḳalbi cānı
Ḥubbullaha ʿāşıḳ olur

Bir ... faḳirle bay
Dimez birine vah hay !
Göñlünü eylemez ẕerre dar
Ḥubbullaha ʿāşıḳ olur

Şeyḫ Ḳayġulu istiḳāmet
Naṣīb olur ḳula cennet
Umunca Ḥaḳ'dan ʿināyet
Ḥubbullaha ʿāşıḳ olur

Sen ʿāşıḳ ṣanma kendiñi
ʿĀşıḳlar beyle de olmaz
Söylersiñ ilk söz bu
ʿĀşıḳlıḳ beyle de olmaz

ʿĀşḳa düşdüm deyu söyleñ
Dürlü lādānlıġı eyleñ
Eyleñ söylediğin söyleñ ?
ʿĀşıḳlıḳ beyle de olmaz

Ṣāfīlikde seni bildim
Ṣāfīlikden geru ḳaldıñ
Ne şekilde ʿāşıḳ olduñ ?
ʿĀşıḳlıḳ beyle de olmaz

Dervişleriñ ḥāli budur
İşi güci dā'im hū'dur
Gel nefsiñi sen de öldür
ʿĀşıḳlıḳ beyle de olmaz

Şeyḫ Ḳayġulu söylemendi
Ḫilāf sözler eylemendi
Kendiñe de güvenmendi
ʿĀşıḳlıḳ beyle de olmaz

Şu dünyāya güvenmendi
Gece gündüz ağlayındı
Ölüm uğrar sen bilindi
Gideriz de gelmek olmaz

Bir misāfir gibi dururuz
Cümlemiz de hem ölürüz
Topraḳa yüzler süreriz
Batarız da gelmek olmaz

Ölüme uğramaz yoḳdur
Yüreğime her gün oḳdur
Günāhım da benim çoḳdur
Tevbe idelim gülmek olmaz

Yüreciğim pāre pāre
Vardır yüreğimde yāre
Derdime nedir de devā
Dermān bulub gülmek olmaz

Ḳorḳducağım Mevlā'm nārdır
Gizli sırlarıñı bildir
Şeyḫ Ḳayġulu nefsiñ öldür
Gideriz durmaḳ olmaz

Arayanlar ah Mevlā'yı
Göñlüni ar ider ? nūrdan
Bulayım diyenler a'lāyı
Göñlüni ar ider nūrdan

Şeyṭan iğvāsına uymaz
Hevā-yı hevese irmez
Dürlü vesveseler ḳurmaz
Göñlüni ar ider nūrdan

Nefsine ṭābi' olunca
Cüdā olur Ḥaḳ'dan anca
Bir ḳul Allah'ı sevince
Göñlüni ar ider nūrdan

Ḥased riyāyı ḳaldırır
Nefsiñ hevāsını öldürür
Ḳalbiñi nūurla doldurur
Göñlüni ar ider nūrdan

Şeyḫ Ḳayġulu dostu ara
Ṣadrını münevver eyle
Cümle mü'minlerle bile
Göñlüni ar ider nūrdan

Ecel gelir birgün olur
Yerlerimiz ıssız ḳalır
Bütün türābları görür
Gel olur gideriz birgün

ʿAzrāil de gelir cāna
Gideriz de o cihāna
Ecel şerbetinden ḳana
İçer gideriz de bir gün

Ölüm dirler ḳorḳu vardır
Uğramıcak biri yoḳdur
Ḥayyü'l- Ḳayyūm gerçek Ḥaḳ'dır
Emāneti viririz bir gün

Ah idüben iñilerim
Gece gündüz fikr eylerim
Rabbim seni ẕikr eylerim
Durmaz gideriz de bir gün

Şeyḫ Ḳayġulu işim āhī
ʿAẓīm'dir Kerīm Bārī
Hepimiziñ gelir yolu
Göçer gideriz de bir gün

Geliñ siziñ ile bile olalım
Dost Muḥammed cemālini görmeğe
Cemʿ olub bir yere ḥaşir olalım
Dost Muḥammed cemālini görmeğe

Efendim fedādır yoluña cānım
Her nefes derdime ṭabīb dermānım
Ḥabībullah erkānına ḳurbānım
Dost Muḥammed cemālini görmeğe

Şefāʿat umaram senden Aḥmed
Sensiñ ālemlere cümleye raḥmet
Dilerüz andan dāim istimdād
Dost Muḥammed cemālini görmeğe

Muḥammed Mahmud'dur odur Muṣṭafā
Dāreyn içre ümmetleri pür-ṣafā
En ednā kemteri görmez bir cefā
Dost Muḥammed cemālini görmeğe

Şeyḫ Ḳayġulu efendimi göreydim
Maḥşer günlerinde anı bulaydım
Ḥaḳḳ'ıñ dīzārına bile varaydım
Dost Muḥammed cemālini görmeğe
Varsam ḳademine yüzüm sürmeğe

Düşmüşem Mevlā ʿaşḳına
Yanaram hū hū deyū
Günāhıma tevbe etdim
Yalvarıram hū hū deyū

Bir ʿāsī ḳulum da bunda
Ẕikr eylesem düni günde
Her dāima fikrimde
Durdursam hū hū deyū

Benim ʿaşḳım Mevlā yilen
Ḳandır señ raḥmetiñ ile
İki cihān faḫri ile
Yürüsem hū hū deyū

Düş olmuşam ben saña
Yalvarıram gene gene
Ḳabūl ḳıl duʿāmı hele
Ağlasam hū hū deyū

Menziller ıraḳ mı ḳaldı
Mevlā ʿaşḳı ḳalbe doldu
Şeyḫ Ḳayġulu ah eyledi
Yalvarsam hū hū deyū

Cūş eyler bu ḳalbim benim
Muḥammed'iñ ʿaşḳı ile
Ferāḥ bulur göñlüm cānım
Muḥammed'iñ ʿaşḳı ile

Ebū Bekir ʿÖmer ʿOs̱man
Ḥażret-i ʿAli gerçek arslan
Varsam saña ḫulūṣılan
Muḥammed'iñ ʿaşḳı ile

Cümle aṣḥabları aʿlā
Seniñle bulunur Mevlā
Varam sevgüsiyle aña
Muḥammed'iñ ʿaşḳı ile

Bī-çāre miskinem ama
Cānım fedā olsuñ saña
Ṭabībdir cümle dermāna
Muḥammed'iñ ʿaşḳı ile

Şeyḫ Ḳayġulu ol Sulṭān'a
Anıñla varır Raḥmān'a
İrilür cümle kemāle
Muḥammed'iñ ʿaşḳı ile

Düşdü yüreğime ḳorḳu
Īmānla göçür beni
Şeyṭan arada giriyor
İğvāsından ḳaçır beni

Kadīr'dir Mevlā'm benim
Çevirdim her dāim yönüm
Gelir geçer birgün ʿömrüm
Īmānla göçür beni

Şeyṭan iğvasına uyanlar
Ḥaḳ emrini dutmayanlar
Cehenneme girir anlar
? ḳaçır beni

Mü'min olan ḳullar böyle
Girirler serverler ile
Cennet-i aʿlāya bile
Mü'minlerle uçur beni

Kevs̱er şarābından içir
Dīzārıñ semtine uçur
Şeyḫ Ḳayġulu'yu īmānla göçür
Ḥaşr olandan eyle beni

Buña yalan dünyā dirler
Gelmişdir nice erler
Ḳara yerde bize olur
Ḳazılıcak sen bilmemiñ

Maḥabbet virmek de olmaz
Gelenleriñ biri ḳalmaz
Benim deyüb güvenilmez
Gidiceğiñ sen bilmemiñ

Bir misāfir gibi şimdi
Sen kendiñ böyle bilindi
Buna göre güvenindi
Göçüceğiñ sen bilmemiñ

Ağlayub yas ider gözüm
Saña yalvarmaḳdır sözüm
Ṭopraka olursa izin
Yanıcağıñ sen bilmemiñ

Ah büker belimi ölüm
Birgün olur gelir yolum
Şeyḫ Ḳayġulu seniñ diliñ
Tutulacağın sen bilmemiñ

Ne daʿvāya ilişirem
Ne sevdāyı düşünürem
Ne ḳāl ile ve ne ḳīlem
Uğradım derde bī-dermān

Ne güz baña ne yazlar
Bir ḳarār gece gündüzler
Bir oluyor yaz güzler
Cümle vücūdum heb biryān

Ne ʿamellere irişdim
Ne fereclere girişdim
Ne ḥallerile ḳarışdım
Geçüb gider yürür kervān

Hemen mecnūn muyum bilmem
Ne ağlarım ve ne gülmem
Cihān fānī bunda ḳalmam
Gelir birgün emir fermān

Şeyḫ Ḳayġulu Allah Bāḳī
Gelindi bu dersi oḳu
Bulayım dirsen bunda Ḥaḳḳ'ı
Baṣīretle seyir seyrān

Günāhım çoğdu
Yüzü ḳara ḳuldum
Benim hālim niceydi
Elimde birşeyʿ yoğdu

Tevbeye de düşmüşem
Ḥaḳ yoluna aşmışam
Gece gündüz ben bunı
Durmayub da sürmüşem

Tevḥīd sürerim deyū
Mevlā'yı bulayım deyū
İstemezem Leylā'yı
Dīzārıñ göreyim deyū

Nideyim Allah ʿaşḳına
Pervān oldum düşdüm
Bir günahkār ḳulunuñ
ʿAşḳ deryāsını aşdım

Şeyḫ Ḳayġulu ya nice
Tevḥīd bir ʿamel anca
ʿAşıḳ olan ʿāşıḳlar
Ẓāhiri bāṭından ṣeçe

Allah'ı bulmağa
ʿAmel gerekdir
Kemale irmeğe
Kāmil gerekdir

ʿĀşıḳlar ulu
Ḫaṣ olan ḳulu
Mürşīd-i kāmile
Ararlar yāri

İgiye yaḳın
Kötüden ṣaḳın
Varma yanına
Ḥāline baḳın

Oḳuram ezber
Virirem ḫaber
Olagör kāmil
Ḳalbi muʿteber

Şeyḫ Ḳayġulu bile
Ne söyle ḳula
Gelindi diñne
Ṭarīḳat bula

Yana yana varsam seniñ ḳabriñe
Şefāʿat ḳıl meded selver Muḥammed
Şerīʿat üzere bunda yürüsem
Şefāʿat ḳıl meded selver Muḥammed

İki cihān faḫri sulṭānı olan
Mevlā'nıñ emrince doğruya varan
Dünyāyı sevmeyüb āḫireti seven
Şefāʿat ḳıl meded selver Muḥammed

Nebīlerin serveri sensiñ
Evliyāʾ enbiyāʾ serdarı sensiñ
Ḳıyāmet gününde şefīʿ olasıñ
Şefāʿat ḳıl meded selver Muḥammed

Mevlā'nıñ sevgili Aḥmed'i olan
Ümmetine yardım yardım da ḳılan
... ṣağ yanında oturan
Şefāʿat ḳıl meded selver Muḥammed

Şeyḫ Ḳayġulu seniñ ḳabriñi görse
Maḥşer günlerinde arasa bulsa
Sancağıñ dibinde ḥaşir de olsa
Şefāʿat ḳıl bize selver Muḥammed

İstemezem ben dünyāyı
İster Mevlā'yı bu göñül
Neyneyim fānī cihānı
İster Mevlā'yı bu göñül

Celāli var Allah'ıñ
Cemāli var Mevlā'nıñ
Gösterse görsem cemālin
İster Mevlā'yı bu göñül

Cennet içre ḥūrī ġılmān
Ni'met-i şarābla vildān
Nārı nūrına bī-gümān
İster Mevlā'yı bu göñül

Kemal ile olan 'āşıḳ
Her emrine oldum ṣādıḳ
Sevdiğim Ġanī'dir Ḫālıḳ
İster Mevlā'yı bu göñül

Şeyḫ Ḳayġulu 'āşıḳam ah
İstiḳāmet üzre ola rāh
İstediğim dīzārullah
İster Mevlā'yı bu göñül

Hele hele 'āşıḳ oldum
Benī ādem olduğuma
Ümmet olub can Aḥmed'e
Īmān virüb durduğuma

Gelmişem giderim bunda
Terbiye olmuşam pirde
Çoḳ şükür iderim bunda
Ol şeyḫime vardığıma

Kāh yanaram kāh dönerem
Ah ile ben iñilerem
Ol Sulṭān'a ḥamd iderem
Birliğini bildiğime

Mecnūn oldum Allah içün
Günāhkārım vardır ṣuçum
Gider birgün benim gücüm
Mevt ḥāline irdiğime

Şeyḫ Ḳayġulu varsam varsam
Müşkil ḥallerimi ṣorsam
Şeyḫim yüzünü de görsem
Ġam yemezdim öldüğüme

Gezme yabanda
Ṣoñ söz fenāda
Eleme irme cānım
Olma gümānda

İftiḫar yoḳdur
Ẕünūbum çoḳdur
Mevlā'dan ġayrı bilme
Anı bilenler ḥaḳdır

Kiẕbe irme sen
Ġayrı bilme sen
Vefā gelmeyene
Bıraḳma ẕerre cān

Maḳāma eriş
Bāḳī'ye giriş
Kāmil insan iseñ
Mürşide ḳavış

Şeyḫ Ḳayġulu söyle
Kelāmım diñne
Yabanda gezme
Ṣahibiñ añna

Nefs ḥāline bunda
Cehenneme girer anda
Kendiñi bilmezseñ sende
Rabbim saña meded ḳılmaz

Şeyṭan iğvāsına uysañ
Eğri yol üzre varsañ
Muḥammed'i sen sevmeseñ
Rabbim saña meded ḳılmaz

Nefisle şeyṭanıñ işi
Iradır doğrudan kişi
Yoluna ḳomazsañ başı
Rabbim saña meded ḳılmaz

Dünyāyı sevib duranlar
Āḫiret ʿamelin ḳoyanlar
Benim deyüb güvenenler
Rabbim saña meded ḳılmaz

Kişi kendini de bilmez
Şeyḫ Ḳayġulu güvenilmez
Tevbesiz dīzār görülmez
Rabbim saña meded ḳılmaz

Şu dünyāya naẓar eyle
Āḫiret anuñ ile olur
Dime istemezem anı
Āḫiret anuñ ile olur

Buyurmuşdur Resūlüllah
Dünyā mezraʿ ü'l-āḫira
Bunuñ ile ...
Āḫiret anuñ ile olur

Dünyāya gelince bildik
Āḫiret bāḳī anı duyduk
ʿAmeliñ ne anı gördük
Āḫiret anuñ ile olur

Ṣālih ʿamellere ir gel
Seḫāvetlere yolu ṣal
Rıżāullah ola viṣāl
Āḫiret anuñ ile olur

Şeyḫ Ḳayġulu bu fenā
Fenāda bulunur ġınā
Şemāḥ günahdır ama
Āḫiret anuñla olur

Yaradan bir mevlām medḥ ? seni
ʿAşḳıyla yanmışam dün ile güni
Keremler kānıdır ʿAẓīm Bārī
Şefāʿat ḳıl meded selver cān Aḥmed

Onsekiz bin ʿāleme şāhid olan
Ümmetine yardım imdādlar ḳılan
Günāhkār olana niyāz eyleyen
Şefāʿat ḳıl meded selver cān Aḥmed

Göz yaşıyla ah idüben ağlayan
Gece gündüz mevlāsından dileyen
Ümmetine canını ḳurbān eyleyen
Şefāʿat ḳıl meded selver cān Aḥmed

Sen bir Ahmedsiñ sevgili ḳulsuñ
Velīler nebīler sulṭānı sensiñ
Maḥşer günlerinde benimsiñ desiñ
Şefāʿat ḳıl meded sever can Aḥmed

Şeyḫ Ḳayġulu seni seni arżular
ʿAşḳıyla dolub dāimā ağlar
İnşā'allah bizi biri de diler
Şefāʿat ḳıl meded selver Aḥmed

Bildim şu dünyāyı yalandır yalan
Mevlā'ya ḳul olur igide olan
Terk idüb dünyāyı āḫireti bilen
Ġāfilem bu ḥāli bilemiyorum

Şöyle bir ḥāle düşdüm gezerim
ʿ Aşḳın deryāsını şimdi yüzerim
Hidāyet umuben sende naẓarım
Ġāfilem bu ḥāli bilemiyorum

Benim ḥālim saña diyem maʿ lūmdur
Bu günahkār ʿ āṣī seniñ kuluñdur
Ne ḳadar yaşasañ gene ölümdür
Ġāfilem bu ḥāli bilemiyorum

Sen bir ʿ Aẓīm Ġanī Kerīm Sulṭān'sıñ
Aḥad'sıñ Samed'siñ Rezzāḳ Mevlā'sıñ
Cümle aʿ lālardan diyem aʿ lāsıñ
Ġāfilem bu ḥāli bilemiyorum

Şeyḫ Ḳayġulu seniñ sözüñ beyledir
Īmānı olanı ġāyet ağladır
ʿ Āşıḳ olan ʿ āşıḳ yüz de beyledir
Ġāfilem bu hāli bilemiyorum
Mecnūn oldum bunı diyemiyorum

Ey göñül sen yār olma aña
Seni aldadmasuñ dünyā
Seni senden alır bilmeñ
Seni aldadmasuñ dünyā

Buyurmuşdur Ḥabībullah
Dünyā sevene ṭabībullah
Cīfe gibi deyū añna
Seni aldadmasuñ dünyā

Āḫiret içün ola işi
Ḳaldır ḳalbinden teşvīşi
Sevdiğini bulur kişi
Seni aldadmasuñ dünyā

Dünyā sāʿ atlerinde siz
ʿ İbādet eyleyelim biz
Aḳ ola dāreynde bu yüz
Seni aldadmasuñ dünyā

Şeyḫ Ḳayġulu gözet kendin
Görindi cihānıñ fendin
Hemen Ḥaḳ ola murādıñ
Seni aldadmasuñ dünyā

Ḥaḳ'dan ḫiṭāb gelüb nebī olanlar
Durdurun hidāyeti raḥmet bulanlar
Biri Davud biri Musa'dır bunuñ
Biri ʿĪsā biri Muḥammed anuñ

Dörtdür muḳarrebīn melāikleri
Ġayrı senden anlar büyükdür ulu
Cebrāil Mikāil bunlar ḫürmetde
İsrāfīl ṣūrdadır ʿAzrāil mevtde

Dörtdür kitab ancaḳ bildire beyān
Oḳuyanlar diller ʿayāndır ʿayān
Biri Zebūr biri Tevrat'dır bunuñ
Biri İncīl biri Furḳan'dır görüñ

Dörtdür mezhebimiz telḳīn eyleyen
Doğrı yolları da bir bir söyleyen
Biri Aʿzām biri şāfiʿī mezhebi
Biri Mālikī'dir biri Ḥanbelī

İki cihān içre selver Muḥammed
Sevdi candan göñüle aldı Aḥmed
Biri Ebū Bekir biri ʿÖmer
Biri ʿOsman biri ʿAli Ḥaydar

Şeyḫ Ḳayġulu din Muḥammed'in dini
Dörtdür sevmeseñ hem daḫī yolu
Biri şerīʿatdir biri ṭarīḳat
Biri maʿrifetdir biri Ḥaḳīḳat

Ādem oğlanı iṣyanda
ʿAffeyleyen Ġufrān Allah
İnsan ẕünūbla olur
ʿAffeyleyen Ġufrān Allah

İki yol virdi bize
Biri nārdır şaḳī yüze
Biri nūrdur olur fāze
ʿAffeyleyen Ġufrān Allah

Bulurlar baʿżılar felāḥ
Ḳalmaz işyān gider günah
İstiḳāmete olur rāh
ʿAffeyleyen Ġufrān Allah

Muḥammed dininde olan
Anuñ ümmetine inʿām
Çoḳ eylemiş Ḫüdām iḥsān
ʿAffeyleyen Ġufrān Allah

Şeyḫ Ḳayġulu birdür Allah
Settār Ġaffār Vedūd Allah
Necāt virir ḳudretullah
ʿAffeyleyen Ġufrān Allah

Bir yüzi ḳara da ḳulum
Günāhıma baḳma benim
Cürüm günāh çoḳdur bizde
Günāhıma baḳma benim

ʿÖmrüm geldi gider bundan
Ḫizmet edemedim dinde
Ölüm uğradı ... ḥālde
Günāhıma baḳma benim

Gelmişem kendim bilemem
Güç olur bunda duramam
Ḳorḳarım suʾāl viremem
Günāhıma baḳma benim

Söyledim ciğerim yāre
Yaḳmayındı bizi nāre
Maḥşer günlerinde hele
Günāhıma baḳma benim

Şeyḫ Ḳayġulu beyle sözüm
Yalvarmağa var mı yüzüm ?
Gece gündüz bu niyāzım
Günāhıma baḳma benim

Yalvarıram bir Allah'a
Ḳuluñ ʿiṣyānına baḳmaz
Ġaffārü'ẕ-ẕünūb deyince
Cehennem nārına yaḳmaz

Ḳabūl idici ḥācātı
Yetirir heb münācātı
Dāreynde bulur necātı
Settāru'l-ʿuyūb'dur atmaz

Ḳadīr Kerīm Raḥīm Allah
Ḥayyü'l-ḳayyūm Vitr Allah
Her işinde ḥikmetullah
Sulṭāndır şānı bıraḳmaz

Bir ḳul illāllah hū diye
Ḳāl ile ẕikrullah ḳıla
Sübḥān Allah anı seve
Cemālinden anı ıradmaz

Şeyḫ Ḳayġulu bil Mevlā'yı
Ol aʿlālardan aʿlāyı
Bulayım dirsen felāḥı
Eyle niyāz geru gitmez

Mecnūna döndüm be hey dīvāne
Dīvānelik gerek Ḥaḳḳ'ı sevene
Bir zamān dünyāda Leylā dir iken
Düşürdüm göñlümi Mevlā'ya ey cān

Ferḥadleyin dağlar deleyim dirdim
Şirin'im deyu ben zārı ḳılardım
Gece gündüz durma durma ağlardım
Murādım maḳṣūdum Celīl ey cān

Ẓann iderdim kendim döndüm Ṭāhir'e
Geçerdi 'ömrüm ah zār ile
Bıraḳdım ... şimdi ḥāliyle
Ağlarım yalvaram ? Allah'a ey cān

Ġamber'iñ çekdiği çileler gibi
Ārzū'ya iḳrārı virdiği gibi
Bıraḳdım cümlesin ararım Ḥaḳḳ'ı
Şimdi göñlüm Ḥaḳḳ'adır ey cān

Ne ḳadar 'aşḳdır ger mecāzī olur
Süre süre ḥaḳīḳate de varır
Şeyḫ Ḳayġulu tevbem ḳabūller olur
Tevbeye düşmüşem Ġaffār'dır ey cān

'Āşıḳ oldum bir Mevlā'ya
Yanaram hū deyu deyu
Pervān urub döne döne
Anaram hū deyu deyu

Gece gündüz işim āhī
İñilerem zāri zāri
Ol Kerīm Rezzāḳ Bārī
Dilerem hū deyu deyu

İşim gücüm ah efġan
Hiç durmayub seni añam
Yola cānımı virem
Vireyim hū deyu deyu

Günāhkārım yüzüm ḳara
Vardır yüreğimde yara
Allah ismin yana yana
Añaram hū deyu deyu

Şeyḫ Ḳayġulu biryān oldı
Mevlā 'aşḳı ḳalbe doldı
Göñlüm benim saña vardı
Çıḳaram hū deyu deyu

Erenleriñ ḫizmetinde
Olanlara ... olur
Ḫulūṣ ile iḳrār iden
Cihān içre bir şān olur

Taṣdīḳle anca duran
Ḳavī eyleyince īmān
Getirmeyen ḳalbe gümān
İki cihān nūrcān olur

İdince anlara ḫizmet
İder ol ḳuluna ḥürmet
Muḥammed'e olur ümmet
Ḳullar içinde ḫān olur

Her kim severse velīler
Olur uludan ulular
Anlar birbirin bulurlar
Girmeğe bir erkān olur

Şeyḫ Ḳayġulu ḫaṣ olanlar
Ẕerre maḥabbet bilenler
Geçmezler birinden bunlar
Ḥażret-i Ḥaḳḳ'da dīvān olur

Ağlayı ağlayı geldim
Deli dīvāneler oldum
Mevlā'nıñ emrini bildim
Ḥaḳ emriyle gider oldum

Bir yüzi ḳara ḳuldum
Mürşid-i kāmile vardım
Dostuñ yollarını bildim
Ḥaḳ emriyle dutar oldum

Ciğerciğim pāre pāre
Vardır yüreğimde yāre
ʿĀşıḳlar tevḥīdi süre
Dost emriyle sürer oldum

Kimisi dīvāne olmuş
Kimisi sırlara ermiş
Göñlüm benim saña varmış
Dost emriyle dutar oldum

Şeyḫ Ḳayġulu gel varalım
Bir Mevlā'ya sığınalım
Gece gündüz ağlayalım
Ḥaḳ emriyle ağlar oldum

Erişdim kelbe
Ḳıṭmir'e beñzer
Aṣḥāb-ı Kehf'e uymuş
Cenneti gözler

Erişdim aña
Helecān baña
Dört dıvar aña
Nereyi gözler

Her yanı ḳal'a
Nereden vara
Ḥücreden dıvara
Ne şekil sözler

Atılır ṭoplar
Her yanın yoḳlar
Yetmez ḳollar oḳlar
Ḳatılar özler ?

Şeyḫ Ḳaygulu var
Beyle güẕel kār
Ne lāzım dıvar
Çāre niyāzlar

Ārzūlayub saña geldim
Şeyḫim merḳadiñi gördüm
Çoḳ ağladım zārı ḳıldım
Raḥmet oldun şeyḫim benim

Bu zamānda şu fenāda
Söyledin nice bin diller
Tevḥīdle gece gündüz
Süreridin şeyḫim benim

Şeyḫimin de dadlı dili
Arıdır da hem göñlü
Arar iken doğrı yolu
Bulmuş sende şeyḫim benim

Bu dünyā fānīdir bildiñ
Mevlā'nıñ sırrına erdiñ
Göñül ḳarasını sildiñ
Pāk etmişsiñ şeyḫim benim

Şeyḫ Ḳaygulu bunı söyler
'Āşıḳ Yunus da ağlar
Ḳara yerde dutmuş evler
Nūrlar ola şeyḫim benim

Mevlā'yı sevenler
ʿĀşıḳ olanlar
Ṣıdḳ ile duranlar
Hū deyib yanar

Arı olur özü
Ḥaḳḳ'a niyāzı
Emrine rāżı
Hū deyib yanar

Temizdir ḳalbi
Bulur ṭabībi
Olur ḥabībi
Hū deyib yanar

Hū deyince Allah
Aḥad ḳul hüvallah
Söyler illāllah
Hū deyib yanar

Şeyḫ Ḳayġulu diyem
Ağlayub yanam
Dir deyu enīsim
Hū deyüb ağlar

Biñbir ismiñ ṣāḥibi
Cümleniñ sen ḫālıḳı
Mü'miniñ ʿibādeti
Lā ilāhe illāllah

Gece gündüz durmayub
Bir laḥẓa eğlenmeyüb
Dilde ḳalbde söyleyüb
Lā ilāhe illāllah

Muḥammed'iñ ümmeti
Umarlar hidāyeti
Sürer bulur raḥmeti
Lā ilāhe illāllah

Gözüm yaşı cūş olub
ʿAşḳ deryāsına dalub
Cān göñülden eyleyüb
Lā ilāhe illāllah

Allah'a ḳul olan ḳul
Nice güẕelce ʿamel bil
Şeyḫ Ḳayġulu durma sür
Lā ilāhe illāllah

ʿĀşḳullaha yanmalı
Durma durma sürmeli
Cān göñülden sevmeli
Lā ilāhe illāllah

Dervişleriñ evrādı
Bunı diyen yanmadı
Dilde ḳalbde irmedi
Lā ilāhe illāllah

Günāhları pāk ider
Cümlesini ḥaḳ ider
Mü'min olan ẕikr ider
Lā ilāhe illāllah

Ḥaḳḳ'ın raḥmeti çoḳdur
Bizim şübhemiz yoḳdur
Bunı diyenler pākdır
Lā ilāhe illāllah

Şeyḫ Ḳayġulu sür bunı
Terk eyle cānı teni
Kāmillerñ kelāmı
Lā ilāhe illāllah

Her kim severse Allah'ı
Maḥrūm ḳomaz billāhi
Ḳalmaz ẕerrece günāhı
ʿAşḳullaha düşüb yanan

Beyle ʿaşḳa düşen kişi
Pür-nūr olur içi dışı
Muḥammed'e olur komşu
ʿAşḳullaha düşüb yanan

Evliyālarıñ aʿlāsı
Bu sevgiyle olur ḫaşı
Ḳabūl olur her duʿāsı
ʿAşḳullaha düşüb yanan

Bulurlar mertebe yüce
Ulı olur olur bunca
Şād olur cennete girince
ʿAşḳullaha düşüb yanan

Şeyḫ Ḳayġulu söyledim kelām
Dertlerime dermān bulam
Cemālinden bulur dīvān
ʿAşḳullaha düşüb yanan

Benim göñlüm saña vardı
ʿAşḳıñ baña ġālib oldu
Ṣādıḳlarıñ dā'im virdi
Lā ilāhe hū hū

Nice erler pīrler dirler
Seniñ birliğini birler
Aḥad ismiñi sürerler
Lā ilāhe hū hū

Cümleniñ ṣāḥibi sensiñ
Günāhkārlar Ġaffār'ısıñ
Heb ʿālemiñ sulṭānısıñ
Lā ilāhe hū hū

Bize peyġamber gönderdiñ
Āyet ḥadīs̱i bildirdiñ
İḳrār īmānla doldurduñ
Lā ilāhe hū hū

Şeyḫ Ḳayġulu baḳındı gör
Kāmillere bir kere sor
Leyl ü nehār durmayub sür
İllāllah hū hū

Gel ey mü'min saña diyem
Terk eyleme ḳıl namāzı
Anıñla Mevlā'ya varam
Terk eyleme ḳıl namāzı

Şerīʿatda budur erkān
Anı emr eylemiş sulṭān
Bulayım dirseñ kāmil īmān
Terk eyleme ḳıl namāzı

Birgün olur ecel gele
ʿAzrā'il cānıñı ala
ʿAmelleriñ ḳarşu gele
Terk eyleme ḳıl namāzı

Ṣırāṭ üzerine duram
Mīzānda s̱evābın bulam
Cenneti görem diyen
Terk eyleme ḳıl namāzı

Şeyḫ Ḳayġulu ḳıl namāzı
İde ḳabūl bī-niyāzı
Dīzārına ilter bizi
Terk eyleme ḳıl namāzı

Yanub ʿaşḳullaha
Tevbe günāha
Yalvaram Allah'a
İllāllah hū

Ṣādıḳlar kānı
Şād olur cānı
Mü'miniñ dīni
İllāllah hū

Ḥaḳḳ'ıñ emrinde
Dünyā fānīde
Diyem dā'imde
İllāllah hū

Ne güẕel eẕkār
ʿAcāyib bir kār
Mīzāna ilter
İllāllah hū

Ḳayġulu söyler
Ṣıdḳile eyler
Cümle bir dirler
İllāllah hū hū

Gece gündüz durma durma
Mevlā'm seni ister göñül
Her dā'imā ārzū çeker
Mevlā'm seni ister göñül

Buluşa ʿāşıḳa maʿşūḳ
Sevdiğine güle maḥbūb
Cümlesine Ḳadīr Ḫālıḳ
Mevlā'm seni ister göñül

Ne dünyā isterem bunda
Ne fānīye elem bende
Hemān sevgim dā'im sende
Mevlā'm seni ister göñül

Olmuşam şeyle bir mecnūn
Bu cihānı neyler cünūn
Ḳalbim içinde gel bulun
Mevlā'm seni ister göñül

Şeyḫ Ḳayġulu durma coşar
ʿAşḳın deryāsını aşar
Deryā mevc gibi coşar
Mevlā'm seni ister göñül

Cān göñülden añarım
Bu ʿaşḳile yanarım
Allah deyüb dönerim
Allah Allah Allah

Velī nebīler geldiler
Allah deyub durdılar
Cümle bunı bildiler
Allah Allah Allah

Erenleriñ ḥalleri
Doğrı gider yolları
Anca budur dilleri
Allah Allah Allah

İki cihān sulṭānı
Şefāʿatiñ o kānı
Dāim dimişdir bunı
Allah Allah Allah

Raḥmetini umduğum
Şeyḫ Ḳayġulu bildiğim
Budur benim sevdiğim
Allah Allah Allah

Ağlayub gezerim bunda
Maḥabbetiñ seniñ canda
Şefāʿat umaram senden
Yā Muḥammed yā Muḥammed

Velī nebī başı olan
Ümmetim ümmetim diyen
ʿĀṣīler hem ḳurtaran
Yā Muḥammed yā Muḥammed

Livāü'l-ḥamd elinde
Cennet-i aʿlā yolunda
Yardım ʿaraṣat gününde
Yā Muḥammed yā Muḥammed

Medīne'de ḳabriñ seniñ
Yoluna ḳurbān olsun canım
Günahkārları ḳurtarıñ
Yā Muḥammed yā Muḥammed

Şeyḫ Ḳayġulu söyler candan
Muḥammed ʿaşḳına yandı
Şefāʿat senden umardı
Yā Muḥammed yā Muḥammed

Dünyāya bakınca gördüm
Şöyle bir ḥāle irdim
Ṣanasıñ meydana gelmiş bildim
Sivrisinek ejderhā olmuş

Ḳartala erişince elim
... dikeni oldu gülüm
Asya'ya geldim gördüm
Devrānı bayrāmdır deviñ

Aḳbabayı görenler
ʿÖmürün ṭavīl bilenler
Nemle döner ʿameli
Cevābı kāmil bilenler

Vardım ceylanı bulam
Ẕi'b ile ḳarındaş olam
Ḥaydar'dan hüneri aldım
Ḳuzḳun gibi yoḳ ...

Şeyḫ Ḳayġulu hümālarıñ
... ḳıdāların
Şeyle bir maʿrifetiñ yoḳ
Ne çoḳ çıḳar ṣadālarıñ

ʿAşḳım doldu daşdı cāna
İçeyim ben yana yana
Āşıḳ olan her gün süre
Ḥayyü'l-Ḳayyūm Allah hū

Dertliyim dermānı sende
Maḥabbetiñ vardır canda
Diye ʿāşıḳ bu meydanda
Ḥayyü'l-Ḳayyūm Allah hū

Doldu göñlüm benim doldu
ʿAşḳullaha biryān oldı
Ḳalbim coşub dile geldi
Ḥayyü'l-Ḳayyūm Allah hū

Allah deyüb ẕikr eyleyüb
Her dāimā fikr eyleyüb
Allah ismiñi söyleyüb
Ḥayyü'l-Ḳayyūm Allah hū

Ah idüb vah idüb dursam
ʿAşḳıñ deryāsına dalsam
Şeyḫ Ḳayġulu durma desem
Ḥayyü'l-Ḳayyūm Allah hū

Şeyle bir ʿaşḳa düş oldum
Yā Muḥammed deyu deyu
Bu ḳalbim aña cūş oldu
Yā Muḥammed deyu deyu

Arżuların amān amān
Severim seni bī-gümān
Bir nefes zerrece durmam
Yā Muḥammed deyu deyu

Zaʿīf ümmetleriñ bunda
Şefāʿat umarlar senden
Ḫulūṣ-ı ḳalble dilde
Yā Muḥammed deyu deyu

Ebū Bekir ʿÖmer ʿOsman
Hażret-i ʿAli gerçek arslan
Ṭabībimsiñ derde dermān
Yā Muḥammed deyu deyu

Şeyḫ Ḳayġulu ola ümmet
Bize yardımcıdur Aḥmed
Dāʾimā vireyim ṣalāt
Yā Muḥammed deyu deyu

Hū diyen ʿāşıḳ
Ḳalbi olur ṣādıḳ
Cümlemiz sürdük
Yā hū yā men hū

Hū diyen Ḥaḳḳ'a
Göñlü olur ...
Dīzāra çıḳa
Yā hū yā men hū

ʿAcāyib ḥāle
Baḳındı ḳula
Ne güzel dile
Yā hū yā men hū

Ağlayub coşan
Hū deyib düşen
Dillerde gülşen
Yā hū yā men hū

Zikrullah idüb
Ḥaḳḳ'ı zikr idüb
Ḳayġulu didik
Yā hū yā men hū

Benim āhım göğe çıḳar
Bilenler ḳalbini yıḳar
Bu sevgü ? baña yeter
Muḥamed'dür Ḥabībullah

Allah'ıñ ḥabībi a'lā
Maḥabbeti ulu evlā
Seveni sever bir Mevlā
Muḥamed'dür Ḥabībullah

Ümmetleri olur yüce
Dāreynde bulur derece
Şefā'at ṣāḥibi anca
Muḥamed'dür Ḥabībullah

Yarin maḥşer günlerinde
Mīzān ṣırāṭ yanlarında
Yetişen yük günlerinde
Muḥamed'dür Ḥabībullah

Şeyḫ Ḳayġulu görsem anı
Odur cānların cānı
İki cihānıñ sulṭānı
Muḥamed'dür Ḥabībullah

Seniñ 'aşḳınla yanam
Cānımı ḳurbān eyleyem
Daḫī cān göñülden sürem
Ṣallū 'alā Resûlinā Muḥammed

Efendim vaṣfıñı duyanlar
Yoluña ḳurbān olanlar
Dir şefā'atiñ umarlar
Ṣallū 'alā Resûlinā Muḥammed

Ḥabībullah ṭabībullah
Şefī' sensiñ Resūlüllah
Sever cümle 'ibādullah
Ṣallū 'alā Resûlinā Muḥammed

Seni sevenler 'aşḳile
Ḳalmaz bir işi meşkle
Ḫulūṣla hem ṣıdḳile
Ṣallū 'alā Resûlinā Muḥammed

Seni seven nāra girmez
Giren daḫī anda durmaz
Şeyḫ Ḳayġulu unudulmaz
Ṣallū 'alā Resûlinā Muḥammed

Seniñ ʿaşḳıñ beni yaḳdı yandırdı
ʿAḳlımı perīşān idüb döndürdi
Gece gündüz ismiñ sürüb añdırdı
Yā Raḥmān yā Raḥīm yā Laṭīf

Cümleniñ ṣāḥibi Kerīm pādişāh
Yüzümüñ ḳarasın pāk eyle ilāh
Dilimle ḳalbimle añarım Allah
Yā Raḥmān yā Raḥīm yā Laṭīf

Muḥammed ʿaşḳına günāhım ʿafv it
Cümle ẕünūbumı sen mağfiret it
İsmiñle ʿaşḳıñla göñlümi şād it
Yā Raḥmān yā Raḥīm yā Laṭīf

Allah Muḥammed deyuben ağlayam
Āh ile vāh ile göñlüm eyleyem
Esmā'ü'l Ḥüsnānıñ ʿaşḳla söyleyem
Yā Raḥmān yā Raḥīm yā Laṭīf

Laṭīf Raḥīm Raḥmān sulṭān
Şeyḫ Ḳayġulu mücrim ḳuluña iḥsān
Ẕikrullah idene idersiñ ikrām
Yā Raḥmān yā Raḥīm yā Laṭīf

Ah efendim yana yana
Görsem seni ḥabībullah
Pervān olub döne döne
Bulsam seni ḥabībullah

Yanar özüm ağlar gözüm
Ayağına sürsem yüzüm
Tañrı'dan olunca izin
Bulsam seni ḥabībullah

ʿAşḳına düşünce göñlüm
Fedādır yoluña cānım
Ārzū çekdiğim cemāliñ
Bulsam seni ḥabībullah

Bī-çāreyim eyle iḥsān
ʿAşḳıñ ile olsam yeksān
Ṭabībsiñ derdime dermān
Bulsam seni ḥabībullah

Şeyḫ Ḳayġulu anca saña
ʿAşḳıñı doldurmuş cāna
Sulṭānsıñ iki cihāna
Görsem seni ḥabībullah

Ḥamdine düşüb
Fikrile coşub
Ẕikir ...
El-ḥamdüli'llāh el-ḥamdüli'llāh

Mü'minler işi
Ṣādıḳlar kişi
Her dem deyişi
El-ḥamdüli'llāh el-ḥamdüli'llāh

Ḥaḳḳ'ı bir bilüb
'Aşḳile dolub
'Aşḳile añub
El-ḥamdüli'llāh el-ḥamdüli'llāh

Derdiñe dermān
Gelir hem īmān
Dilimden ayırmam
El-ḥamdüli'llāh el-ḥamdüli'llāh

Ḳayġulu oḳu
Durmayub şaḳı
Allah'dır Bāḳī
El-ḥamdüli'llāh el-ḥamdüli'llāh

Aḥad sulṭānım Allah
Ṣıdḳile diyem ẕikrullah
Her emriñ heb ḥikmetullah
Ḫüdā birdir Kerīm Allah hū hū

Seniñ 'aşḳıña düşen
Ḳalbi içi olur rūşen
Bulur derdine heb dermān
Ḫüdā birdir Kerīm Allah hū hū

'Abd-i 'āciz ḳullarıña
Hidāyetiñ var anlara
İḥsān idersiñ cānlara
Ḫüdā birdir Kerīm Allah hū hū

Sen Ġanī'siñ Ḳadīr Bārī
Ḳılarsıñ emir fermānı
Viren cennet cinānı
Ḫüdā birdir Kerīm Allah hū hū

Şeyḫ Ḳayġulu eyle ārzū
Ḳara iken aḳ ider yüzü
Cünleniñ odur bī-niyāzı
Ḫüdā birdir Kerīm Allah hū hū

Günāhım çoḳdur benim
Estağfirullah tevbe
Dağlar gibi ʿiṣyānım
Estağfirullah tevbe

Günāhımı bildim çoḳ
Ġaffār Allah Kerīm Ḥaḳ
Cürme nādim ola baḳ
Estağfirullah tevbe

Ẕünūba oldum pişmān
Yardım eyle yā Sübḥān
İkrām senden yā Raḥmān
Estağfirullah tevbe

Cümleniñ sen ṣāḥibi
Ḥaḳḳ'ıñ sensiñ ḫālıḳı
ʿAfv idersiñ ṣādıḳı
Estağfirullah tevbe

Şeyḫ Ḳayġulu devr ider
Gece gündüz ẕikr ider
Allah mağfiret ider
Estağfirullah tevbe

Dertlere dermān
Yoḳdur hiç gümān
Añaram durmam
Hū hū

Hidāyet olur
Müʾminler bilir
Mağfiret olur
Hū hū

ʿĀşıḳlar dirler
Dāʾimā birler
ʿAşḳile söyler
Hū hū

Aḥad'dır sulṭān
Kerīm er-Raḥmān
Dilimden ayırmam
Hū hū

Ḳayġulu añam
Fażlını umam
Ne güẕel kelām
Hū hū

Efendim sensiñ a'lā Allah hū diyem
Ulu ʿ Aẓīm Ḳadīr Mevlā Ḳalmaya gümān
Ḳılan ḳullarını evlā Söylerem durmam
Ḥayyü'l-Ḳayyūm Vitr Allah hū hū Hū hū

On sekiz biñ ʿ ālemlere Ḥaḳḳ'ıñ ʿ aşḳına
Ten viren nice cānlara Dā'im düşdüm
Sevgiñ düşür göñüllere Ẕikir ḳoşdum
Ḥayyü'l-Ḳayyūm Vitr Allah hū hū Hū hū

Cümleye yardımcı olan Mü'minler gelir
Celāli cemāli var duyan Meydānlar alır
ʿ Āşıḳ ṣādıḳları seven Ḥaḳḳ'ı bir bilür
Ḥayyü'l-Ḳayyūm Vitr Allah hū hū Hū hū

Velīler nebīler anlar ʿ Āşıḳlar işi
Maḥabbetli ḳuluñ bunlar İgi olan kişi
Birliğine yoḳ gümānlar Dā'imā işi
Ḥayyü'l-Ḳayyūm Vitr Allah hū hū Hū hū

Şeyḫ Ḳayġulu eyle nidā Ḳayġulu direm
Yaradan Ḥaḳ birdir Ḫüdā Ṣıdḳile sürem
Cānım saña olsun fedā Ḳalble severem
Ḥayyü'l-Ḳayyūm Vitr Allah hū hū Hū hū

ʿAvretler cennete girmez
Er rıżāsı olmayınca
Muḥammed şefāʿat ḳılmaz
Er rıżāsı olmayınca

Ẕikrullah eyleyib dili
Olmaz ʿibādet maḳbūlı
Dime olur olmaz velī
Er rıżāsı olmayınca

İsterse ḥacca irişe
Äavm ile durma çalışa
Nāra gider beyle ḥāşā
Er rıżāsı olmayınca

Fāṭıma anayı sevmez
ʿĀyişe rıżāyı bulmaz
Ḥadīcetü'l-Kübrā irmez
Er rıżāsı olmayınca

Şeyḫ Ḳayġulu eyler cevāb
Bundan ḫaber viren s̱evāb
ʿAcūzeniñ işi ḫarāb
Er rıżāsı olmayınca

ʿAşḳla Allah
Dāʾimā Allah
Diyem ẕikrullah
Allah Allah

Adıñ señiñ añılır
Ġafletden uyanılır
İsm-i ʿAẓam sürülür
Allah Allah

Kerīm'siñ sen yā Raḥīm
Raḥmān'sın sen yā Kerīm
İsmiñ dilde sürerim
Allah Allah

Müʾmin olan sürerler
Raḥmetini umarlar
Seni her dem añarlar
Allah Allah

Şeyḫ Ḳayġulu iḳrārıñ
Kerem ile iḥsānıñ
Birliğine īmānım
Allah Allah

Gelindi söyleyem cevāb
Kelāmıma eyle tevvāb
Bu cihānıñ ṣoñı
Fānī dünyā ḫarāb olur

Buna gelen cümle ölür
ʿAzrāʾilʾe emir gelir
Cümle cānları o alır
Mevt irişür dura dura

Ḳanı ağa olan beyler
Salṭanatım var diyenler
Āḫiret içün eyle ʿameller
Fānī dünyā ḫarāb olur

ʿAḳlıñı diren başıña
Hele bir kere düşüne
Güvenme şimdi yaşına
Fānī dünyā ḫarāb olur

Şeyḫ Ḳayġulu söylediğim
Budur anca añnadığım
Fānīdir fānī bildiğiñ
Fānī dünyā ḫarāb olur

Seni sevenler
İḳrār ḳılanlar
Adın añarlar
Allah Allah

ʿAşıḳlar sever
Adıñı añar
Ṣıdḳile sürer
Allah Allah

Ṣādıḳlar işi
Dükenmez yaşı
Her dem deyişi
Allah Allah

Pāk ider özi
Geçirir nāzı
Müʾminler sözi
Allah Allah

Şeyḫ Ḳayġulu baḳ
Kibri geru at
Durmayub di yat
Allah Allah

ʿAşḳullaha yanmışam
Çağırıram dost dost
Ẕikrullah eylemişem
Çağırıram dost dost

Gece gündüz ağlarım
Ḥaḳḳ'a göñül bağlarım
Dağda daşda söylerim
Çağırıram dost dost

İşim gücüm zārilen
Gelir geçer āhilen
Ḫulūṣile ṣıdḳla
Çağırıram dost dost

Allah ismin ẕikr idüb
Durma durma fikr idüb
Gözüm yaşın aḳıdub
Çağırıram dost dost

Ḳayġulu'nuñ dilleri
Şādılığa cānları
Yoḳdur hiç gümānları
Çağırıram dost dost

Şeyḫ Ḳayġulu sen uzan
İgi ʿameller ḳazan
Her gün oḳuyub yazam
Çağırıram dost dost

Allah'ı bilmeğe
Mürşid gerekdir
Tañrı'ya varmağa
Mürşid gerekdir

Bu yolda erkān
Top ile çevgān
Her derde dermān
Mürşid gerekdir

Yalñız olmaz
Ġāfiller bilmez
Mā-sivā ḳalmaz
Mürşid gerekdir

Yanıña lāzım
Olunca nāzıñ
Maḳbūl niyāzıñ
Mürşid gerekdir

Şeyḫ Ḳayġulu ara
Cüdā olur nāra
Bu derde çāre
Mürşid gerekdir

Ārzūlarım dā'imā
Allah Allah dimeği
Nefis şeyṭān arada
Ḳula ḳurmuşdur ağı

Durmaz göñül ah ider
Hū hū deyib ẕikr ider
Münkir lādān zemm ider
Vurur ayağa bağı

ʿĀşıḳ olanlar durmaz
Ḥay Ḥay ismini ayırmaz
Ḥased münāfıḳ bilmez
Söz yüzümüñ ağı

Dervişleriñ özleri
Yā Ḥaḳ ? ḥaḳdır sözleri
Zemm iden ġammāzlarıñ
Yıkar inadı dağı

Şeyḫ Ḳayġulu ḫoş kelām
Yā Ḳahhār Ḳahhār diyen
Tevḥīd nedir bilmeyen
Bilmez çürüği ṣağı

Şeyle bir meydāna geldim
Er olan devrāna gelsün
Hū hū deyüb anı sevdim
Er olan devrāna gelsün

Ola ḳalbi ola arı
Ẕikrullah ile bula yāri
Yanmaz ḳıla ḳalbi cānı
Er olan devrāna gelsün

Nāra urur pervāneler
Vurur tene yāreler
Allah deyüb dīvāneler
Er olan devrāna gelsün

ʿAşḳullaha düşe özi
Bī-niyāza var niyāzı
Şevḳile sevince bizi
Er olan devrāna gelsün

Şeyḫ Ḳayġulu eyle devrān
Getirme ḳalbiñe günān
Ṣıdḳile ʿāşıḳān olan
Er olan meydāna gelsün

Allah diyen durmaz
Dilinden ayırmaz
Münkirler bilmez
Ẕikrullah nedir

Erenlere iren
İḳrārlar ḳılan
Ne bilsün lādan
Fikrullah nedir

ʿ Āşıḳlar ulu
Sanarlar deli
Bilmez münker ehli
Şükrullah nedir

Dervīş(e) tevḥīd
Söyler dir vāḥid
Ne añnar kāẕib
Nurullah nedir

Şeyḫ Ḳayġulu dir
İgi ʿ amel ḳıl
Görmez gözi kör
Lüṭfullah nedir

... söyler kelām
Kelāmını bildim yaban
Ṣaḳın lafa virme göñül
Ṣanasın ... yalan

Arar idim ṣādıḳı
Bulayım dirken ʿ āşıḳı
Görünce ḳarşudan beri
Bilmez idemez göremez ḫaẕıḳı

Ḳarışdı işe mervān
Her cānibi oldu orman
Ekme biçme yoḳiken
Ḳurulur kuru ḫarmān

Kāẕibe verme ḳulaḳ
Seni sevmez bir Ḫallāḳ
Göẕet yoluñı igi
Ol mecnūn dime merāḳ

Şeyḫ Ḳayġulu görünce
İgiyi kötüyü sezince
İstiʿ dād gerekdir ʿ āşıḳ
İstimdādı bulunca

Ẕikrullah idenler
Tevḥīd sürenler
Allah diyenler
Durub dinlemez

Atarlar ṭaşı
Dutarlar başı
Gözüñden yaşı
Aḳıt dükenmez

Çoḳ olur ...
Bol olur ḥased
Bulunur maḳṣūd
Göze görünmez

Ḥaḳḳ'a yarar iş
Hū hū deyib coş
Allah deyüb düş
Boşa varılmaz?

Şeyḫ Ḳayġulu ah
Gece gündüz vah
Pervanla şemāh
Dönüb durulmaz

Kemāl bulayım dir iseñ
Durma eyle ẕikrullah
Cemāl göreyim dir isen
Durma eyle ẕikrullah

Dervişleriñ işleri
Ḳomuş yola başları
Atarlarsa taşları
Durma eyle ẕikrullah

ʿĀşıḳ olan söylerse
ʿAşḳ deryāsın boylarsa
Dime bunı dirlerse
Durma eyle ẕikrullah

Bir kez Allah hū diyen
Pervāne olub dönen
Ḳıyām gerek ḳuʿūdlan
Durma eyle ẕikrullah

... kendiñ yere
İt kendiñ pāre pāre
Şeyḫ Ḳayġulu olma avāre
Durma eyle ẕikrullah

... gördüm
... gezdirir
Maḥabbet eylemiş güẕel
Candan anı bezdirir

... türāb içinde
Simleri? var ucunda
Vuḥūşa eyle naẓar
Ṭayyār baḥre içinde

İncüleri ẕedefden
... lisandan
Ayırma kendiñi dinñe sen
Her kemāli insandan

Sefīneye irişdim
Rīḥlerile şavaşdım
Ġam değil ḳaralar amā
Beyle bir ḥāle girişdim

Şeyḫ Ḳayġulu pireler
Ḥacer eşcārlar arar
Dimez ki cihān fānī
Olmuş beyle avāreler

Biñ ikiyüz yerde açıldı sefer
Yardım senden Ḫüdām eylendi meded
Dīn-i İslām askerine eyle sen imdād
Amān yā Rab Āl-i ʿOs̱man'a vir nuṣret

Düşmanıñ niyeti buraya gelmek
Dīn-i İslāma nice eziyet ḳılmaḳ
Bize Allah senden yardım virmeḳ
Amān yā Rab Āl-i ʿOs̱man'a vir nuṣret

Bize Allah senden ola ināyet
Muḥammed ümmetin güldürüb şād it
Oğlunı ḳızını cümle yesir İt
Amān yā Rab Āl-i ʿOs̱man'a vir nuṣret

Pādişāhım Sulṭān ʿAbdülḥamīd'i
Kesmezler Allah'dan vardır umūdu
Asker-i İslāma uğraş günüdür
Amān yā Rab Āl-i ʿOs̱man'a vir nuṣret

Nice ḳahramanlar rüstemler varsa
Muḥammed ḥürmetine meydanlar alsa
Oğlı ḳızı cümle yesir olsa
Amān yā Rab Āl-i ʿOs̱man'a vir nuṣret

Şeyḫ Ḳayġulu duʿālar ider duʿā
Dinsiz kāfir gelsiñ gelsiñ imāna
Mosḳofuñ ḳralı gelsiñ imāna
Amān yā Rab Āl-i ʿOs̱man'a ver nuṣret
Kılıcın keskin it kāfiri helāk

Ey göñül gel seniñ ile
Dost Muḥammed'e gidelim
Benimle olasıñ yār
Dost Muḥammed'e gidelim

Enbiyā'larıñ ulusu
Evliyā'larıñ a'lāsı
Ḥabībim dimiş Mevlā'sı
Dost Muḥammed'e gidelim

Odur ʿālemleriñ cānı
Canlar içinde canānı
İki cihānıñ sulṭānı
Dost Muḥammed'e gidelim

Dāreyn içre odur saʿīd
Ümmetleri ider vaʿīd
Olalım ol dosta ḳarīb
Dost Muḥammed'e gidelim

Şeyḫ Ḳayġulu o sulṭānı
Odur ʿālemleriñ cānı
Allah sever sevenleri
Dost Muḥammed'e gidelim

Allah hū diyen
Bulur o amān
Günāhları affolur
Ḳavī olur īmān

Diyen ʿaşḳile
Ḳalmaz meşkle
Ṣıdḳile diyen
Naẓar olur kişiye

Ḫaber aldım mürşidden
Ayrılmazam irşaddan
Ḫalḳ beni dān eylese
Dönmezem ben tevḥīdden

Vardım kāmil pirlere
Doğrı yolları ṣora
Pervān olub yaḳılan
Ḥaḳḳ'ıñ dīzārın göre

Göñülleri aḳ ider
Ḳara ḳalbi pak ider
Şeyḫ Ḳayġulu ẕikrullah
Günahları pak ider

Ey benim Mevlām
Raḥīm Raḥmānım
Ġanī Sulṭānım
Efendim yā hū

Ḳadīr 'dür Mennān
Kerim es-Sübḥān
Derdime dermān
Efendim yā hū

'Aẓīm'dür Ġanī
Aḥad'dur Bārī
Ẕünūb Ġufrānı
Efendim yā hū

Vitirdir Ḳadīm
'Allāmü'l- 'Alīm
Sevgili canım
Efendim yā hū

Şeyḫ Ḳayġulu bile
Ẕikrullah eyle
İrgür cemāle
Efendim yā hū

Ma'rifetler durma yaz
Söyleme ẕerre ẕerre az
Ṣaḳın göñül yıḳma sen
Dirlerse de Ḥaḳḳ'a bāz

Tevḥīd eyle ḳış yaz
Dönüb dururam pervaz
Ṣaḳın göñül yıḳma sen
Dirlerse de Ḥaḳḳ'a ...

Dirlerse çalınır saz
Dönüb dururam pervaz
Çile cefā gözlerim
İsterse disiñler ḳaz

Göñlüm duru oldu fāz
İdemezem ẕerre naz
Ḥaḳīḳat yollarına
Şimdi olmuşam ḥemmāz

Şeyḫ Ḳayġulu ol hemmāz
Ḥaḳ yola giden dönmez
Yolu iki eyleyen
Helbet menzili almaz

Tevḫīd iden ere
Oñulur yare
Kıyāmet gününde
Ḳavuşur yāre

Eyleme sen ar
Dileme sen dar
Kesmen diliñden
Ḥarām olur nār

... lāzım
Ne güzel bu kār
Doğruya yürü
Eyleme sen ar

Söyleme ʿ āşıḳlara
Dime ṣādıḳlara
İşiñ gücüñ yoğsa
... kāẕiblere

Şeyḫ Ḳayġulu dillere
Gül gülistan illere
Bırağır mı ẕikri
Uğramışdır ḥallere

Ne ġam baña bu cihanda
Aḥad Sulṭānım var benim
O'dur Ferd Bāḳī Ḳadīm
Aḥad Sulṭānım var benim

On sekiz biñ ʿ ālemlere
Ḳıdadır heb cānlara
Fırṣat viren bu ḫānlara
Aḥad Sulṭānım var benim

Odur Raḥmān olan Raḥīm
İki cihān içre Kerīm
Ḥayyü'l- Ḳayyūm O'dur Ḳadīm
Aḥad Sulṭānım var benim

Virir ḳullarına inʿ ām
İder nice nice iḥsān
Ḥannān Mennān odur burhān
Aḥad Sulṭānım var benim

Şeyḫ Ḳayġulu bilir Allah
Şerīki yoḳ Ferd'dir billah
ʿ Ābidler maʿ būdu Allah
Aḥad Sulṭānım var benim

Derviş olanlar varır
Kāmillerden el alır
Ne bilsüñ inkār iden
Bu ʿamelden gerü ḳalır

ʿĀşıḳ olanlar işler
Tevḥīd tesbīḥ başlar
Kāmil anca odur ki
Maʿrifete gül işler

Dervişleriñ dilleri
Gül gülistan ḥalleri
Durmaz aḳar ağzından
Sükker şeker balları

Erenlere erilmez
Ḥāli sırrı bilinmez
Şimdi fenā dünyāda
Kārı gibi görünmez

Şeyḫ Ḳayġulu söylenen
Cihān içre dillenen
Birgün göç olur bize
Anca budur söylenen

Ẕikrullah eyleyüb
Gelen meydana
Ṭarīḳa irişüb
Erer kervana

Ḳalbini ḳılar
Ḳarası arar?
Ẕünūblar firār
İrer dermāna

İşiñi sağla
Göñlüñi bağla
Her nefes ağla
Emir fermāna

Fānīdir cihān
Diyesiñ amān
ʿÖmürler tamam
Āḫir zamāna

Şeyḫ Ḳayġulu gel
Şundan sened al
Ṣoñı budur ḥal
Gelir gümāna

Cihāna gelmişem bunda
Elem keder dāim şunda
Ḳurtulsam ḳasāvet ġamdan
Olayıdım ben ḳayḳısız

Her dāim düşmüşem derde
Ṣabır etmek ne fayda
Şu fenāda ol bāḳīde
Olayıdım ben ḳayḳısız

Dilden dile oldum destān
Cile cefā yoḳ gülistan
Ah zārım çoḳdur yasdan
Olayıdım ben ḳayḳısız

Göñül ağlar ẕerre gülmez
Bir kimse ḥālimi bilmez
Böyle yaralar oñulmaz
Olayıdım ben ḳayḳısız

Şeyḫ Ḳayġulu seniñ sözüñ
Erir geçer durmaz özüñ
Allah virir ise izin
Olayıdım ben ḳayḳısız

Görme elde ʿayıbları
Kendiñe eyle sen naẓar
Söyleme dürlü ġaybları
Kendiñe eyle sen naẓar

İlişme elleri görme
Kötüler yanına varma
Ġuru ġavġalara dalma
Kendiñe eyle sen naẓar

Uzatma ilerü diliñ
Temiz eyleyi gör yoluñ
Nār eyleme yārın yeriñ
Kendiñe eyle sen naẓar

Nemmāmlara irmeyesiñ
Ġammāmları bilmeyesiñ
Ḥaḳ'dan ayrı olmayasıñ
Kendiñe eyle sen naẓar

Şeyḫ Ḳayġulu beyle ḥalde
Olanlara baḳma nide
Cān eylenir iken canda
Kendiñe eyle sen naẓar

Amān yā Rab amān yā Rab
İmdād senden kerm senden
Düş olmuşam dilden dile
İmdād senden kerm senden

Şu ʿālemler beni diller
Dürlü bühtanlar eyler
İgi görse kötü söyler
İmdād senden kerm senden

Cümleniñ sen ṣāḥibisiñ
Hepsi seniñ Sübḥān'ısıñ
Derdim çoḳdur devā ḳılsıñ
İmdād senden kerm senden

Dürlü ġıybetim iderler
Zemmimi idüb giderler
Bulsalar helāk iderler
İmdād senden kerm senden

Şeyḫ Ḳayġulu söyler sözi
Arıtmışdır teni özi
Bir Allah'dan budur yazı
Olayıdım ben ḳayḳısız

Hiç bilmezem şuçum ne
Şu ḫalḳ beni istemez
Cürmüm nedir bilemem
Şu ḫalḳ beni istemez

Allah birdir īmānım
Yoḳdur benim gümānım
Yoḳ kimseye żarārım
Şu ḫalḳ beni istemez

Medīne'de Muḥammed
Resūlündür cān Aḥmed
Olmuşam aña ümmet
Şu ḫalḳ beni istemez

Kimselere żarārım
Var mı deyu yanarım
Allah ismin söylerim
Şu ḫalḳ beni istemez

Şeyḫ Ḳayġulu zārilen
İşim gücüm żorilen
Meraḳ yoḳ bilmezliklen
Şu ḫalḳ beni istemez

Ġurābı gördüm
ʿAndelib bildim
Lisānı yañnış
Yanına vardım

Ḥaydar'ı görem
Hireden bilem
Fāresiz ḳalmış
Derdini soram

ʿAnkebut bellu
Maʿrifet yolu
Nemil ne bilsün
Ġāyetle ḥaylü

Decāca baḳma
Dīkeye akma
Sen sen bilmeseñ
Şaḳlaban etme

Şeyḫ Ḳayġulu nice
Kelāmı anca
Söylediğim budur
Her yere aḳma

Hem ağlasam hem iñlesem
ʿAceb derdim oñulır mı?
Kendim pāre pāre eylesem
ʿAceb derdim oñulır mı?

Gece gündüz yoḳdur ḥużūr
Ṣafā yoḳdur cefā ḥāżır
Ẕerrece olmasa ʿöẕür
ʿAceb derdim oñulır mı?

Şu fenāya ben geleli
Gelüb mekān bağlayalı
Bu ʿaşḳ şarābın içeli
ʿAceb derdim oñulır mı?

Kimseler bilmez ḥālimden
Durmazam ben elemden
Ḳayḳısız olsam gümāndan
ʿAceb derdim oñulır mı?

Şeyḫ Ḳayġulu saña dirim
Ṭarīḳ-i müstaḳīm yolum
Göklere çıḳıyor āhım
ʿAceb derdim oñulır mı?

Eğer insān olam dirseñ
Atamuz Ādem ṣafiyyullah
Necāt bulma ister iseñ
Ḳıl naẓar Nūḥ neciyyullah

Seḫāvet isterseñ aña
Cömerdlerden a' lā benne
Milletiñdür anı söyle
İbrāhim'dir ḫalīlullah

Tekellüm baṣīretle eyle
Kāmillere kelām söyle
Mā' 'aṣāsı mu' cizātla
Bilindi Mūsā kelīmullah

Neslini ararsañ nūrı
Kemāl ile kāmil ḥāli
Ḫalīl İbrāhim'iñ oğlı
İsmā' īl'dir ẕebīhullah

Şeyḫ Ḳayġulu olundı ümmet
Şefā' at ṣāḥibi Aḥmed
Anuñla cümleye raḥmet
Muḥammed'dir Resūlüllah

Yandı yüreğim yandı
'Aşḳullaha biryān oldu
Ciğerim biryāna döndü
'Aşḳ baña yār olalıdan

Cihān gözüme görünmez
Cümlesin bir pula almaz
Dışım güle içim gülmez
'Aşḳ baña yār olalıdan

Dolub daşdım deryā gibi
'Ummān yüzen baḥrī gibi
Aḳar çaylar seller gibi
'Aşḳ baña yār olalıdan

Ne vücūdum ḥasta ne ṣağ
Benim de ḳalmadı hiç ...
Görünmez bağile hem dağ
'Aşḳ baña yār olalıdan

Şeyḫ Ḳayġulu söyler sözün
Türāba sürüyor yüzün
Dīvāneyim kışın yazın
'Aşḳ baña yār olalıdan

Ben derdime dermān olun istemem
Yaradan sulṭānım Sübḥān var iken
Devāsı var diseler de istemem
Yaradan sulṭānım Sübḥān var iken

Cümle ʿālem ? devā şu dise
Her birisi buña ilāc virse
İster ise Loḳman melhemi olsa
Yaradan sulṭānım Sübḥān var iken

Bildiğim şudur ki īmānım Ḥaḳḳ'a
Cennet-i aʿlāda dīzāra baḳa
İnşāʾallah anda nūrlara bata
Yaradan sulṭānım Sübḥān var iken

Bunda yanıb yanıb biryān olmuşam
Ciğerim tutuşub nāra dönmüşem
Ḳayırmazam emir Ḥaḳḳ'ıñ bilmişem
Yaradan sulṭānım Sübḥān var iken

Şeyḫ Ḳayġulu beyle beyle övüdü
Ne güzel bişinmen şağ şağ umdu
Ġam çekmendi senden senden yanıdır
Yaradan sulṭānım Sübḥān var iken

Göñlümüñ nūrı sensiñ
Yā Muḥammed Muṣṭafā
Cānımıñ cānānı sensiñ
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Seniñ ʿaşḳıñla benim
Arı olur ḳalbim cānım
Şefāʿat ṣāḥibi sulṭānım
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Yarın maḥşer güni ola
Mīzānıñ yanına gele
Ṣırāt üzerinde dura
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Cümle nebīler saña
Īmān eylediler aña
Ṭabībsiñ cümle dermāna
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Şeyḫ Ḳayġulu ola ümmet
Yardımcıdur bize Aḥmed
Ümmetleriñ var ʿināyet
Yā Muḥammed yā Muṣṭafā

Benim mecnūn olducağım
Şu ʿāleme şān değil mi ?
Zār içinde ḳaldıcağım
Şu ʿāleme şān değil mi ?

Dilden dile düşüb gezmek
Iraḳ yerden ḫaber ṣormak
Ah idüb derdiyle dolmaḳ
Şu ʿāleme şān değil mi ?

Ẕikrullah eyleyüb yanam
ʿAşḳıñ şarābından ḳanam
Belālara ṣabır ḳılam
Şu ʿāleme şān değil mi ?

ʿĀşıḳıñ zevḳi ṣafāsı
Çoḳdur anlarıñ cefāsı
ʿAşḳ maʿrifetiniñ dersi
Şu ʿāleme şān değil mi ?

Şeyḫ Ḳayġulu beyle söyler
Ḥaḳīḳi gerçek dirler
Kendin dīvāneler eyler
Şu ʿāleme şān değil mi ?

ʿAşḳı olan ʿāşıḳın
ʿAşḳı ẕikrullah olur
Kāmil olan ṣādıḳıñ
ʿAşḳı ẕikrullah olur

Ḳalbinde olur Mevlā
Taṣdīḳātla olur aʿlā
Düşer ʿaşḳa şevḳile
ʿAşḳı ẕikrullah olur

Göñülden ider naẓar
Baṣīretle olur güẕel
ʿAşḳıñ kitabını yazar
ʿAşḳı ẕikrullah olur

Ḳalb ʿaynasını açar
Ẓāhiri bāṭını seçer
Dīzārına yol açar
ʿAşḳı ẕikrullah olur

Şeyḫ Ḳayġulu dervişleri
Cemʿ eyleyüb cānları
Berātı bayrāmları
ʿAşḳı ẕikrullah olur

Reyiz oldum gemiye
Dümeninde oturam
Deryāları gezerim
Ṣusuz yerden getürem

Yelkenini açarım
ʿUmmānları geçerim
Dalġası hiç olmasa
Göz açınca uçarım

Kürek çekmesi benim
Ebed uṣanmaz cānım
Ḳaraları görmese
Ẕerre yorulmaz tenim

Tabīlerim yoruldu
Baña benden ṣoruldu
Temir atdım oraya
Nedir aṣlı denildi

Şeyḫ Ḳayġulu usṭadır
Çıraḳları ḫastadır
Medāḥım çoḳ içinde
Göñül ḳara yasdadır

Eğer arar isen Ḥaḳḳ'ı
Hū hū deyib durma ṣaḳı
Ledünnī dersini oḳu
Erenler erkān yeridir

Hevāyı hevesi gider
Nefsāniyet aña nider
Ġurūriyet senden çıḳar
Erenler erkān yeridir

Dünyā bir pul değil aña
Mā-sivālar öñden ṣoña
Terbiye eyle tene cāna
Erenler erkān yeridir

Meyl eyleme riyā bilme
Ḳalbiñi uzağa ṣalma
Ḥaḳ'dan ıraḳ olub ḳalma
Erenler erkān yeridir

Şeyḫ Ḳayġulu beyle meydān
Mürşidle bulunur sulṭān
Dolar ṣadrı nūr-ı īmān
Erenler erkān yeridir

Ben doldum boşalmaḳ olmaz
Giddsem yola dönmek olmaz
Ağlasam gülmesi olmaz
Gene bir ḳarāra göñül

Kāh zaman dolub döner
Kāh kāh yürek yanar
Cefa görüb ṣafā sürer
Gene bir ḳarāra göñül

Ne işler ne yapar bilmem
Derdim çoḳdur ilāc bulmam
İgi varken almam
Gene bir ḳarāra göñül

Şu ʿālem beni dān etse
Tenim pāre pāre eylese
Ġıybetimi çoḳ eylese
Gene bir ḳarāra göñül

Şeyh Ḳayġulu dolar daşmaz
Dalġası çoḳ boydan aşmaz
Doğrı yoldan ayrı düşmez
Gene bir ḳarāra göñül

Ālem beni dilden dile
Söyleşseler gene gene
Medḥ etseler oña oña
Gene bir ḳarāra göñül

Diseler ki beylesi olmaz
Cihān içre hiç bulunmaz
İsterse disiñler sevilmez
Gene bir ḳarāra göñül

Yürek yandı biryān oldu
Ciğerim kebāba döndi
Kül olub biryāna döndi
Gene bir ḳarāra göñül

Ṭarīḳ-i müstaḳīm arar
Allah Muḥammed'e yanar
Çoḳ kimseler durma diller
Gene bir ḳarāra göñül

Şeyḫ Ḳayġulu ʿaşḳa gele
ʿAşḳın şarābından ḳana
İgidir kötüdür diñne
Gene bir ḳarāra göñül

Ṣorarsañ evliyā yolu
Edeb erkān anlarda olur
İstiḳāmet bulam dirseñ
Edeb erkān anlarda olur

Nebīlere sevgü viren
Velīlerden irşād duyan
Kāmil menziller arayan
Edeb erkān anlarda olur

Ḥubbullaha olur ʿāşık
Ṣadāḳatle durur sādıḳ
Severse mecnūnı ḫālıḳ
Edeb erkān anlarda olur

Ne ḳadar mecnūna dönse
Pirleriñ ḥāline girse
ʿAşḳ ile meydāna gelse
Edeb erkān anlarda olur

Şeyḫ Ḳayġulu bu ḥallerden
Ḫaber virir ṣāfīlerden
Bir vücūd gibi bir göñülden
Edeb erkān anlarda olur

Bu dünyāya kim gelirse
Bāḳī değil rüzgār gider
Ne ḳadar devleti olsa
Birisini almaz gider

Oğlum ḳızım var diyenler
Fenāyı sevib gidenler
Kendi kendine öğünenler
Ne olduğunı bilmez gider

Dünyā işi fayda virmez
Bu cihanda eğlenilmez
Ağlasa yas etse gözüm
Nedir ḥālini bilmez gider

Ağlasa yas etse gözüm
Yaradana geçe sözüm
Mü'minlere olsa izin
Cefālara irmez gider

Şeyḫ Ḳayġulu dile geldi
Çoḳdur anuñ sevdikleri
İnşāallah emir ḳıldı
Geçer ele çıḳmaz gider

Müslüman olan
Allah'ı bilen
Ḳul olur aña
Doğruya varan

Tañrı'nın işi
Ḳaldır teşvīşi
Nūr īmān duyan
Ṣabrile kişi

Bir Ḫüdā nāẓır
Her yerde ḥāẓır
Sen anı yaḳın bil
Ḳalb bula hużur

Yaradanı seven
Ḫaṣ ḳulu olan
Bir Allah'ı bilir
Cemāle varan

Şeyḫ Ḳayġulu gelem
İşidüb duyan
Tevḥīde düşer
Baṣīret duyan

Ḫüdām baña yardım ḳılsa
Göñül andan şād olmaḳda
Sen benim ḳulumsuñ dise
Göñül andan şād olmaḳda

Yalvarayım Ġanī Sübḥān
İnʿām andan iḥsān andan
Īmānla çıḳsam bundan
Göñül andan şād olmaḳda

ʿAşḳullaha yana yana
Ṣafā virir cana cana
Ẕikrullah aña aña
Göñül andan şād olmaḳda

Muḥammed Muṣṭafā'nın
Şefāʿatin umam anuñ
Ümmetim dise ol benim
Göñül andan şād olmaḳda

Şeyḫ Ḳayġulu durma disem
Cennet-i aʿlāya girsem
Allah dīzārıñı görsem
Göñül andan şād olmaḳda

Arayı arayı bulam
Murāda maḳṣūda irem
Fānīdir bilirem cihān
Ḳula inʿām iden Allah

ʿAbd-i ʿāciz olur kullar
Ẕikrullah eyleye diller
Maḳbūl ola heb duʿālar
Ḳula inʿām iden Allah

Bī-çāreyem anca miskīn
Eyleme kimseye ḥased kīn
Hemen ḳavī eylesiñ dīn
Ḳula inʿām iden Allah

Ḥaḳ'dan dilerseñ istimdād
Varsa sende istiʿdād
Ḳabūl olur cümle murād
Ḳula inʿām iden Allah

Şeyḫ Ḳayġulu diñne anı
Uyar ġafletden sen canı
Cümle ʿālemin sulṭānı
Ḳula inʿām iden Allah

Hū diyen diyen
Ẕikrullah ḳılan
Terk idüb dünyāyı
Āḫireti sayan

Allah dir söyler
Durmayub ağlar
Şükürde fikirde
İşini sağlar

Söyler ki vâḥid
Çıkarmaz zâhid
Dilinde ḳalbinde
Birliğine şahid

Ol Ġanī Rezzāk
Sen bize azâd?
Kıyamet gününde
Ḳuluñı azâd

Añna Ḳayġulu
Dâim añduğı
Ḳabirden ḳalḳınca
Beyle umdığı.

Söyleseler sözleri
Arasalar izleri
Geçmez ki medāḥ bunda
Satamazam yer bezleri

Geçemezem nārından
Perdesi var gözünde
Ṭarīḳatı nedir ki
Ḳar yağmışdır izinde

Gider yola uşlanmaz
Deli değil uşanmaz
Her yanları ḳaradır
Eyle olan islenmez

Kendi nedir elinde
Tevḥīd nedir dilinde
Kimse bir pul değildir
Kibir çoḳdur yanında

Şeyḫ Ḳayġulu firāḳda
Ünü gelir ıraḳda
Mübtedīler çoḳ şimdi
Usṭa değil çıraḳda

Göñülden ağla
İşiñi sağla
Ḫüdā'yı bir bilüb
Niyāzlar eyle

Ḫüdā'dır Kerīm
Raḥmānü'r-Raḥīm
Ḳulun reddetmez
Ġanī'dür ʿAẓīm

Bir ḳarāra ol
ʿAbd-i ʿāciz ḳul
Bī-çāre olunca
İḥsānı çoḳ bol

Dalma ġamlara
İrme elemlere
Eyle sen ḫulūṣ
İriñ demlere

Şeyḫ Ḳayġulu bilen
Sübḥān'a varan
Bir ḳarāra kendi
Aʿlāyı ednā ḳılan

Şu ʿāleme fāş olmadan
Kendiñi setr etmek igi
Dilden dile sen düşmeden
Kendiñi setr etmek igi

Bilirler seni kötü (...)
Bu hezāle kendi yeter
Hemān gördüğüñi yapar
Kendiñi setr etmek igi

Ḥicāb perde sende ola
Ciğeriñ biryāna döne
Çoḳ kimseler seni bile
Kendiñi setr etmek igi

Doldu göñül dalḳalandı
Her yanlarım bergelendi
Ġıybet bühtānlar söylendi
Kendiñi setr etmek igi

Şeyḫ Ḳayġulu ... ola
Ṣoyunub ʿüryāna döne
Meydān içre pervān ola
Kendiñi setr etmek igi

Şerīʿat ehli olub
Aña fermān eylerüz
Ṭarīḳata ḳadem başub
Derde dermān eylerüz

Ḥaḳīḳat sırrını bilüb
Nūrile münevver olub
Mensūb-ı billāha irüb
Ulu kervān eylerüz

Maʿrifete irişince
Dostla dosta irince
Sırrullaha varınca
Yolu servān eylerüz

Dört meẕhebcikdir bellü
Oniki imāmlar ulu
Dörtdür cihār-yāri
Anlara bī-gümān eylerüz

Şeyḫ Ḳayġulu cümle nebī
Himmetciler olur velī
Ḥaḳḳ'ıñ ḥabībi cihān serveri
Muḥammed resūldür īmān eylerüz

Doğrı yola varanları
Varıb menzil alanları
Kendin igi görenleri
Kibri kini ziyādedir

Sen kendiñi görüñce ṭopraḳ
Ṭopraḳdan açılır yapraḳ
İḥsān etdi bize Rezzāḳ
Fażlı nūrı ziyādedir

ʿUmmāna ṣalma özüñi
Ṭopraḳa sür sen yüzüñi
Şimdiden aç gözüñi
Perde ḥicāb ziyādedir

Bu ḳafesden ecel ḳuşı
Uçmaḳdadır anuñ işi
Ne küçük bilir ne kişi
Ḳorḳusı var ziyādedir

Şeyḫ Ḳayġulu azād olan
Cennet-i aʿlāya giren
Ḥaḳḳ'ın dīzārına varan
Raḥmet rāḥat ziyādedir

Göñül pervāz pervāz vurur
Cevlān idüb idüb durur
Ḳarīb başa neler gelir
Nerden gelir diyen kim kim

Yaradanı bilegör sen
İḥsānını umagör sen
ʿAşḳullaha yanagör sen
Bundan ġāfil olan kim kim

Maḥabbeti perākende
ʿÖmrüñ geçer nedir fayda
Ḥaḳḳ'ı dā'im sever cānda
Bunı bilüb diyen kim kim

Devr idüb dünyāyı gezen
Oḳuyub maʿrifet yazan
ʿUmmānları gezib yüzen
Boğulmayub duran kim kim

Şeyḫ Ḳayġulu boşa gitmez
Kimse hiç kimseye etmez
Yaradan Ḥaḳ ḳulun atmaz
Amān deyüb duran kim kim

Şīn ile irdim yola
Benim ḥālim kimler duya
Tıya gelince dersimi
Yā-y-ile bile uya

Ḥā-y-ile bildir ḥālim
Anı bilmesi lāzım
Ḥā ḳafa irelim biz
Bize gele bu taʿẓīm

Mime irem anı bulam
Dört mimle bile duram
İnsān olan bellü
Elif ḥā mim dala irem

Ḳaf rı mim te bulan
Ḳaf rı ḳafi duyan
İki *mim* bir *ḳafa* irer
Bununla irer dosta iren

Şeyḫ Ḳayġulu etme inkār
Ḳalbiñi eylemegil dar
Sırr-ı maʿallaha irenler
ʿĀdetullah beyledir cārī

Maʿmūrluḳda ḳalmaz düzen
Bozulmaz mı birgün niẓām
Ḥaḳḳ'ın hidāyetin sezem
Āvāre oldum neme neme

Ol Muḥammed Muṣṭafā'nıñ
Şefāʿatin umam anuñ
Ḳurbān olsuñ yoluna cānım
Bunda ḳalan neme neme

Boşa ṣalma sen işiñi
Ḫayra yoragör düşüñi
Aḳıt gözüñden yaşıñı
Gülüb durmaḳ neme neme

İşim gücüm işlenir mi ?
Ḥaḳ dīzārı boşlanır mı ?
Ḫatırcığım ḫoşlanır mı?
Fenā dünyā neme neme

Şeyḫ Ḳayġulu senden ġayrı
Fikrullahdan düşme ayrı
Eliñden geldikce ḫayrı
İşlememek neme neme

Düşdüm firḳate
Ah nedāmete
Bunda ḥasrete
Efendim yā hū

Cüdā olunca
Ayrı ḳalınca
Seni bulunca
Efendim yā hū

Vücūdum yandı
Biryāna döndü
Dostum sevindi
Efendim yā hū

Düşmüşem ʿaşḳa
ʿAşḳile şevḳe
İrgürsen zevḳe
Efendim yā hū

Şeyḫ Ḳayġulu āhı
Ah ile vāhı
Bulsam sen şāhı
Efendim yā hū

Ḥaḳḳ'ıñ emrini bilmişem
Amān deyüb hem durmuşam
Kendim hevāya ṣalmışam
Oldum bunda āvāreler

Gözlerimden ḳan yaş aḳa
Aḳub deryālara döne
Dilim çoḳca ẕikir eyleye
Oldum bunda āvāreler

Göñül cūş eyleyüb durdı
Varıb bir menzile irdi
Murādını kimler buldu
Oldum bunda āvāreler

Dükenmez ah ile vāhım
Yüzüm ḳara çoḳ günāhım
Saña yalvarayım Allah'ım
Oldum bunda āvāreler

Şeyḫ Ḳayġulu güler gülmez
Kimseler ḥālimi bilmez
Bu sevdāya dalar dalmaz
Oldum bunda āvāreler

Eyle sen *şīna* naẓar
Anıñla eyle bazar
Kirāmen kātibīnler yazar
ʿAfvı ẕünūblar yazar

ʿAyn irince *yā*-y-ile
Özi oynadır hūyile
Ḳaf ile *lām beye* baḳ
Bir olagör birile

Ḥā-y-ile ḥālile bul
Elif ʿayn te ḳaf med *dāl* bil
Ṣād dāl yā ḳaf ola
ʿAyn şīn ḳafa gel gel

Murādına ire mim
Maḳṣūdunı gördi cim
Dāh ḳavī eyleyince
Rāhı olur müstaḳīm

Şeyḫ Ḳayġulu ʿ*ayn* ... ne var
Anuñla *mim ḥā mimler dāl* var
Beyi bulursañ anda
Anda olur dārü'l-ḳarār

Ḥaḳḳ'ın emri gelceğiz durulmaz
Gelen gelir giden gider ḳalınmaz
Eceliñ gelince amān virilmez
Ah belimi büken ölüm değil mi ?

Birgün olur gören gözüñ görmez
Söyleyen dilleriñ seniñ söylemez
Bu fenā dünyā kimseye ḳalmaz
Ah belimi büken ölüm değil mi ?

Heb gelenler gitdi bunda durmadı
Bir uzaḳ yoldur ki giden gelmedi
Malı mülki benim diyeñ ḳalmadı
Ah belimi büken ölüm değil mi ?

Şeyḫ Ḳayġulu var mı seniñ umūduñ
Güvenme sen buña oradır yurduñ
Dimez ki bir kimse bundan ḳurtuldum
Ah belimi büken ölüm değil mi ?

Bir diñne ṣoḥbetim
Andan ẕemmim ... benim
Eğer ẕerre cehlim var ise
Atdıcağım daş benim

Şimdi saña yetmez öğüt
Söylediğiñ kelāmı unud
Ḥğṭırım ḫoş gel yeğild
Etdiceğim ḫoş benim

Sen seni gör sen seni
Dimeyesiñ ben beni
Daḫī neğe söyledirsiñ
Baḳ ... ḳuş benim

Ḳayġulu ne güẕel söyleñ
Şimdicek tenbīḫler eyleñ
İrşād olayım dirse yoluñ
Yapdıcağım veş benim

Göñülleri arı ider
Sevince Sulṭān Emīr'i
Ḳalblerde ḳalmaz hiç keder
Deyince Sulṭān Emīr'i

Odur ʿıẓām-ı evliyāʾ
"Veledī" buyurdı enbiyāʾ
ʿAşḳile ḳoyasıñ cāna
Varınca Sulṭān Emīr'i

Buḫāra'dandır gelişi
Pür-nūr olmuş içi dışı
İrşād idici er kişi
Ṣorunca Sulṭān Emīr'i

Dertlilere olur dermān
Erenlere oldu iḫvān
Kerāmetle aldı meydān
Görünce Sulṭān Emīr'i

Şeyḫ Ḳayġulu ol sulṭāna
Her dāʾim varır amāna
ʿAşḳıyla olur dīvāne
Bulunca Sulṭān Emīr'i

Mü'min olunca müslümān
Ḳalbi olur nūrdan envār
Birliğine ider ʿayān
Ḳalbi olur nūrdan envār

Tā ḳālū belā'dan beri
Īmān ider bulur yāri
Yoluna cān viren cānıñ
Ḳalbi olur nūrdan envār

Ḳalbi arı olur cānım
Ḳulu olur ol Ḫüdā'nıñ
Ẕikrine düşer Mevlā'nıñ
Ḳalbi olur nūrdan envār

İsterler cennet-i aʿlā
Ḥūrī ġılmān bulur evlā
Her nefes diyeniñ Mevlā
Ḳalbi olur nūrdan envār

Şeyḫ Ḳayġulu di ẕikrullah
Oḳuyundı ḳulhüvallah
Sevince ah cemālullah
Ḳalbi olur nūrdan envār

Namāzı ḳılmaḳ mü'mine
Beş vaḳtini dā'im eyyām
Terk etmeye anı her gün
Farż eyledi anı Raḥmān

Daḫī farż vācibleri
Sünnetini bıraḳmaya
Mü'min olur işler ise
Düşe raḥmetine ʿayān

Resūlüllah buyurmuşdur
Namāz ḳılmaḳ dīn direği
Eğer ḳā'im olur ise
Dīni anuñ ḳavī yapan

Eğer ümmetimden kimse
Namāzını terk iderse
Yaḳar dīnini ol kimse
Dinne senin değil bu cān

Namāzını ḳılan ḳuldur
Allah'ını bilen oldur
Resūlüne uyan oldur
Bırağır mı anı insān

Farż işleyen uyar Ḥaḳḳ'a
Şerīʿat üzre muṭlaḳā
Yollar cinān cennete
Ḳoyar anı ʿAẓīm sulṭān

Şeyḫ Ḳayġulu ʿibādete
Düşegör sen iṭāʿate
Mü'minler dīzāra baḳa
Fażlından ḳullara iḥsān

Resūlüllah buyurmuşdur
Namāz içün çoḳ ḫayırlar
İde ta'ẓīm ile şa'īr
Medḥini ... āgāh

Muḥammed ümmeti bunda
Sever resūlüni cānda
Şefā'ati bulur anda
Ġāfil ider olur vah vah

Eğer medḥ idem dir ise
Diyemez denizde ḳaṭre
Neyleyeyim ...
Söyleyeyim medḥini gāh gāh

Namāz ḳılan rıżā' bulur
Ḥaḳḳ'ıñ dīdārını görür
Ḫüdā emri yerine gelir
Terk eyleme işle ah ah

Ḳabūl olur hem a'māli
Bereketlenir rızḳı
Bedeni rāḥata varır
'Adüvlere silāḥ silāḥ

Şeyṭān ıraḳ olur andan
Resūlüllah sever cāndan
Göçeriken bu cihāndan
İmān bulur felāḥ felāḥ

Şeyḫ Ḳayġulu seniñ işiñ
'Ameliñi igi düşün
Aḳıt gözleriñden yaşın
Du'āñ ḳabūl olur şāh şāh

Erenleri sevmeğe
Bir ulu dīvān gerek
Sevgisiyle bulmağa
Bir ulu meydān gerek

Ricālü'l-ġayba iren
Üçler yediler duyan
Ḳırḳlarile yār olan
Bir ulu 'ünvān gerek

Olurlar anlar 'āşıḳān
Göñülleri ṣādıḳān
Bir vücūd gibi olur cān
Bir ulu vicdān gerek

Enbiyā'lar gibi a'lā
Evliyā'lar sever Mevlā
Baṣīretle olur evlā
Bir ulu seyrān gerek

Şeyḫ Ḳayġulu anlarıñ
Ḳulu ola cānlarıñ
Cān içinde cānlarıñ
Bir ulu burhān gerek

Sirāc olur anıñ ḳabri
Döşenir taḫtla dībāc
Cevābı Münker Nekir'e
Vire andan bula necāt

Ḳabri mūnis ola anuñ
Tā ḳıyāmet gününe dek
Aydın olur sirāc ola
Bula andan bunca ferāḫ

Ḳaçan kim olsa ḳıyāmet
Gölgelene üstleri
Eğnine giye libāsı
Ola nūrla ...

Sağı solu nūr ola
Tamām başıyla ayağıñ
Mü'minlere huccet gele
Vara dīzāra vara

Şeyḫ Ḳayġulu baḳındı gör
Mīzānda s̱evāb ağır gele
Mü'minleri cennete ḳoyar
Ṣırāṭ üzre vire cevāb

Ḥimāra baḳma
Meylile aḳma
Ḥuyu ḥuy değil
Ḳalbine ṣoḳma

Dīkle decāc
Çıḳarır zecāc
Temerrüd görme
Söyler istidrāc

Ġurābla durma
Kelāmın bilme
Laḫme düşer ah şeyle
Bir ḥālde ḳalma

ʿAndelīb gördüm
Ṣaḳıyor bildim
Ġavġālar bilmez
Derdini didim

Şeyḫ Ḳayġulu nemile
Ḥaydara cemele
Ankebuta eriş
... añna

Berḳu'l-ḫāṭif gibi gece
Miftāḥını al cennetiñ
Zīrā ṣalāt içre tesbīḥ
Taḳdīs ḳırā'at du'ā'

Tehlīl temcīd taḥmīd
Cümle a'māl-i küllīsi
Namāz içre olur ancaḳ
Bıraḳma eyle ṣemāḥ

Şeyḫ Ḳayġulu dilde söyle
Ḥaḳḳ'ın emrin beyān eyle
Leyl nehār secde eyle
Ne güzel ḳuluna iḥsān

Vaḳtiyle ḳılıñ namāzı
Dīniñ direği bil hemān
Cemā'atle cem' olub
Bu yola ḳoyasıñ cān

Günāhıñı yarlıġar Ḥaḳ
Ne güzel iḥsān baḳ
Leyl nehār fikr it
Bulasıñ cennet-i cinān

Ḥaḳ Te'ālā ḳullarına
Nice iḥsān eyledi
Emrini ṭut nehyinden ḳaç
Görme sen tā ki nār-ı 'ummān

Resūlüni sevmeyenler
Farż sünneti bilmeyenler
Mücde secde görmeyenler
Anda olurlar pişmān

Buyurmuşdur Resūlüllah
Ḥabībullah ṭabībullah
Sever anı te'ālāllah
Seven olur ḫalīlullah

Didi kim cennete girmez
Ẕerre mis̱ḳāl kibr eyleyen
Eğer işler ise riyā'
Ṇāra ḳoyar Celīlullah

Īmānla gidmesine
Ẕerre ḳadar yaḳmasına
Ebed ḳalır cehennemde
Yaḳar cānın göründi ah

Ẕerre mis̱ḳāl īmānı olan
Helbet girir cennete
Ba'żı mü'min nār görmez
Varır doğrı bulur Sübḥān

Şeyḫ Ḳayġulu beyle ḳullar
Emri nehyi bilen anlar
Gece gündüz Allah dirler
Yetişir aña fażlullah

Erenleriñ ḫaṣlar ḫaṣı
Ḳara ḳalbden siler pası
Oḳudur ledünnī dersi
İrşād ider şeyḫimiz var

Himmeti yücedir aʿlā
Yardımcı ḫalḳ etmiş Mevlā
Sevenler olurlar evlā
İrşād ider şeyḫimiz var

Baṣīret yolları açıḳ
Mürşid-i kāmildür ancaḳ
Ḳalbiñ ḳalbine uyucaḳ
İrşād ider şeyḫimiz var

Şeyḫimiñ göñli arı
ʿİnāyet eylemiş Bārī
O yārile bulam yāri
İrşād ider şeyḫimiz var

Şeyḫ Ḳayġulu şeyḫ iḫtiyār
Anıñ göñlü ile bir yār
ʿAşḳ ile umar dīzār
İrşād ider şeyḫimiz var

Gördüñ mi ki bir kimse
Buna bāḳī ḳalmışdur
Az yaşasa çoḳ dursa
O geçide varmışdur

Şimdi görmez gözleri
Ṭopraḳ olur yüzleri
İgi ʿamel ḳılanıñ
Geçer anda nāzları

Ne bilirem ḫālimi
Ne bilirem datımı
Bunda ġāfil gezerken
Döndüreyim dir yönümi

Bunda gezib yürüyen
Cānı teni sürüyen
Dökülür ḳalmaz biri
Diñne cevāb arayan

Şeyḫ Ḳayġulu anca bu
Kelām-ı kāmil anca bu
Saña ḳalan şudur kim
Deyindi durma yā hū

ʿAşḳ eserine gireli
Cihān baña dar olur
Şevḳile bile olalı
Cihān baña dar olur

Olmuşam şeyle bir mecnūn
Buyurnuşlar anı fünūn
Ḥaḳḳ'a çevireli yönüm
Cihān baña dar olur

Neyleyeyim ben cihānı
Yoḳdur ḳalbimiñ gümānı
Birliğine iderim īmānı
Cihān baña dar olur

ʿAşḳile gelene meydān
Erenlere edeb erkān
Ḳalbime girince sulṭān
Cihān baña dar olur

Şeyḫ Ḳayġulu ʿazīzlere
Ḳalble var sen anlara
İrişince cemāline
Cihān baña dar olur

Saña yalvarıram Ġanī sulṭānım
Derdime dermān amān sulṭānım
Lüṭfuñla bize bize iḥsānıñ
Murāda maḳṣūda irgür Allah'ım

Sen bir Aḥad'sıñ şübhemiz yoḳdur
Göñlümüz ḳalbimiz ġāyetden pākdır
Lüṭufla inʿāmıñ ḳuluña çoḳdur
Murāda maḳṣūda irgür Allah'ım

Şuçumı bilirem günāhım çoḳdur
ʿAfv iden yaradan yaradan Ḥaḳ'dır
Senden ġayrı benim bir kimsem yoḳdur
Murāda maḳṣūda irgür Allah'ım

Muḥammed Muṣṭafā'nıñ dostluğı içün
İṣyānım çoḳdur bağışla şuçum
Dīnle īmānla āḫirete göçem
Murāda maḳṣūda irgür Allah'ım

Şeyḫ Ḳayġulu ağlar yaşı görünmez
Ezkārile o menzile varılmaz
Raḥmetiñ olunca nāra girilmez
Murāda maḳṣūda irgür Allah'ım

*Elif*den *be*ye irsem
*Te*ye varınca duysam
Se cim ḥā geldim
Ḫı-y-ile anı sevdim

Dāl aradılar
Zāl ile eyle bildiler
Rā-y-ile *ze* geldi
Sīn şīn ile bildiler

Ṣād ne güzel olur
Żād ṭā ile durur
Ẓı beyle cüdā olub
ʿAyn ġayn beyle bulur

Fe ... irişdim
Ḳafa ḳarışdım
Ḳāf lām mīm ḳanda
Aña bilişdim

Şeyḫ Ḳayġulu nūn var
Ḥā-y-ile kelām al
Lā deyib durma
Yā-y-ile ayrı ḳalma

Göñülden oḳu
Durmayub şaḳı
Bilindi Ḥaḳḳ'ı
Ṣor lāzımsa

Doğrı yolları
Geç sen belleri
... illeri
Bul lāzımsa

Menziller alan
Cefālar bulan
Kendiñe az baḳ
Gör lāzımsa

Mü'miniñ yeri
Ḫarc eyler varı
Ġāyetden arı
Żor lāzımsa

Şeyḫ Ḳayġulu yaz
Ḥaḳḳ'a et niyāz
Beş vaḳit namāz
Ḳıl lāzımsa

Şu fenāya geldiceğiñ
Gelüb bunda durducağıñ
Ġayb idersiñ sevdiceğin
Ḳoya ? görseñ görmesen boş

Fenā içre baḳub görmek
Kāh doğru kāh azmaḳ
Kāh sevdā kāh bezmek
Ḳoya sevseñ sevmeseñ boş

Kendiñi hevāya ṣalma
Şeyṭān iğvāsına uyma
Doğru yollardan ayrılma
Ḳoya ayrılmasañ pek ḫoş

Ẕikrullah eyleyüb dā'im
Gece namāz gündüz ṣā'im
Cehennemden ḳurtar cānıñ
... mecnūn deseler ḫoş

Şeyḫ Ḳayġulu birgün ölür
Teniñ türāblara girir
Cān tenden ayrılır
Ḳoya uçdı ... ḳuş

Gel meydāna be hey ʿāaşıḳ
ʿĀşḳile ʿāşıḳ olagör
Gir erkāna kāmil ṣādıḳ
ʿĀşḳile ʿāşıḳ olagör

Severseñ sev evliyā'yı
Ayırma ḳalbinden anları
Bilince bil o cānları
ʿĀşḳile ʿāşıḳ olagör

ʿĀşıḳlar sever maʿbūd
Aḥad'dır Ġanī'dir Vedūd
Tā bulununca bir maḥbūb
ʿĀşḳile ʿāşıḳ olagör

Bulagör bir mürşid-i kāmil
ʿİlmiyle ola ʿāmil
Ẓāhir bāṭın ola maʿmūr
ʿĀşḳile ʿāşıḳ olagör

Şeyḫ Ḳayġulu ola irşād
Mecnūn olub ola Ferhād
Her nefes feryād yā Ḥaḳ
ʿĀşḳile ʿāşıḳ olagör

Dise bir kimse bunı
Muḥammed'e ṣalāt
Bir laḥẓaca durma
Muḥammed'e ṣalāt

Günāhları dökülür
Cümlesinden ḳurtulur
Uçmaḳ içre uçurur
Muḥammed'e ṣalāt

Mü'min odur dükenmez
Vaṣfa gelüb söylenmez
Deyindi boşa dükenmez
Muḥammed'e ṣalāt

Bu yol Muḥammed'in
Cān göñülden seviñ
Disiñ 'āşıḳ olan
Muḥammed'e ṣalāt

Şeyḫ Ḳayġulu durmayub
Anın 'aşḳına yanıḳ
Durma durma söyleyüb
Muḥammed'e ṣalāt

Ey benim Mevlā'm Aḥad sulṭānım
Birliğiñe seniñ ḳurbāndır cānım
Her ne gelir senden emir fermānıñ
Ḥükmüñe irmeğe bu göñlüm rıżā'

Seni seven senden ayrılır mı ola
Ḳażā'ya rıżā-yı ṣabırlar bula
Hidāyet idici sulṭānım vara
Ḥükmüñe irmeğe bu göñlüm rıżā'

Eyyüb'e virdiñ ṣabrile anı
Nebī eylediñ ol 'azīz cānı
'Afv idici Allah Ġanī Sübḥān'ım
Ḥükmüñe irmeğe bu göñlüm rıżā'

Bir ḳuluñu sevsen ḳılarsıñ a'lā
Derecesi yüce ider evlā
Ah efendim birsiñ Ḳadīr'siñ Mevlā
Ḥükmüñe irmeğe bu göñlüm rıżā'

Şeyḫ Ḳayġulu söyle niyāzıñ eyle
Leyl nehār durma göñülden ağla
Ḫarābe ḳalbiñi ṣıdḳile bağla
Ḥükmüñe irmeğe bu göñlüm rıżā'

Saña saña yalvarırım
Durma durma ağlarım
Cġnım ḳurbān eylerim
Yā Muḥammed yā Muḥammed

Leyl nehār ağlarım
Zārī efġan eylerim
Senden şefā' at umarım
Yā Muḥammed yā Muḥammed

Ḥaḳ resūlsüñ īmānım
Yoḳdur yoḳdur gümānım
Cān göñülden severim
Yā Muḥammed yā Muḥammed

Sen didiñ ki ümmetī
Ḥaḳ ḳatında himmeti
Bir sulṭānıñ Aḥmed'i
Yā Muḥammed yā Muḥammed

Şeyḫ Ḳayġulu diyeyim
Ümmetinden olayım
Ḥaḳ cemālin göreyim
Yā Muḥammed yā Muḥammed

Cürüm günāh çoḳdur bizde
Ġaffār Allah Ġufrān Allah
Ẓünūbumuz vardır özde
Ġaffār Allah Ġufrān Allah

Bir yüzü ḳara ḳul olam
' Afv ṣāḥibi nedir elem
Ḳadīr Mevlā'm ile kerem
Ġaffār Allah Ġufrān Allah

Ḳuluñ ' iṣyānına baḳmaz
Dergāhından ırağ etmez
Cehennem nārına yaḳmaz
Ġaffār Allah Ġufrān Allah

Aḥad'dır sulṭānım ' Aẓīm
Raḥmeti çoḳ Ġanī Kerīm
Vitir'dir Raḥmānü'r-Raḥīm
Ġaffār Allah Ġufrān Allah

Şeyḫ Ḳayġulu beyledir ḥāl
Etmeyesiñ ḳīl ḳāl
Güẓelce eylendi a' māl
Ġaffār Allah Ġufrān Allah
Efendimdür Sübḥān Allah

Kimse hiç kimseye etmez
Kişi ider kendine
Her biri bir yana gitmiş
Baḳındı gör fendine

İnanmandı beyle beyle
Yalancının andına
Dīzār ister görür mü ki
Bilmez ki menendi ne

Eli bağlı gezer bunda
Bilmez ki şān menendi ne
Boğazında zincir zincir
Belinde kemendi ne ?

Yüz aşağı gidiverür
Baḳındı gör ẓandına
Tenine ḥaceri vurmuş
Naẓar eyle bendine

Her yanları pāre pāre
Göründi baḳ ẓandına
Şeyḫ Ḳayġulu biryān oldu
Vücūd yandı bendine

Ẕünūbuñ baḥri bendedir bende
Mağfiretiñ şānı sendedir sende
Dalmışam ʿişyāna ilāhī bunda
Tevbeler eyleyüb geldim amāna

ʿAẓīm'siñ şānıñ bir ulu yüce
Ḳadīr'siñ Kerīm'siñ Ḳadīm'siñ anca
ʿAfv idersiñ bir ḳuluñı sevince
Tevbeler eyleyüb geldim amāna

Ḥamdü-li'llāh bize eylediñ iḥsān
Cümle müşkilleri eyleyen āsān
Cürümler bağışlar bir Ġanī sulṭān
Tevbeler eyleyüb geldim amāna

Raḥmeti çoḳ ḳullarına ol Ḫüdā
Eyleme bābuñdan efendim cüdā
ʿAdālet ṣāḥibi ararım rıżā
Tevbeler eyleyüb geldim amāna

Şeyḫ Ḳayġulu ḳomuş yola bu cānı
Her dā'im severim Aḥad sulṭānı
Ġaffār Settār Allah yoḳdur gümānı
Tevbeler eyleyüb geldim amāna

Ḫüdā'nıñ emridir çāre olur mı ?
Dünyāyı terk itseñ ilāc olur mı ?
Pādişāh da olsañ sañа ḳalır mı ?
Kimseyi ḳomayub alan ölümdür

Nice peyġamberler uğramış aña
Çevirmiş yönüni ölümden yaña
Ḳalmamış birisi evvelden ṣoña
Kimseyi ḳomayub alan ölümdür

Devletiñ ni'metiñ ziyāde olsa
Ḥışmıñ aḳrabañ gāyet çoḳ olsa
Cümle 'ālem seniñ du'ācıñ olsa
Kimseyi ḳomayub alan ölümdür

Evliyā' enbiyā' cümlesi geldi
Gene āḫir ölüm anları aldı
Düşüne düşüne bağrımı deldi
Kimseyi ḳomayub alan ölümdür

Şeyḫ Ḳayġulu sañа yetmez mi övüd ?
Bu köprüye uğrak ? cümlesini unud
Ḳurtulmağa yoḳdur yoḳdur bir umūd
Kimseyi ḳomayub alan ölümdür

Bu dünyāda bir kimse
Bir kimseye beñzemez
Gerek 'aḳıl gerek fikir
Birbirine beñzemez

Cehennemiñ 'aẕābı
Çoḳdur anıñ 'iḳābı
Türlü türlü şiddeti
Birbirine beñzemez

Cennet-i a'lā yücesi
Yücedir derecesi
Hiç bulunmaz ḳocası
Birbirine beñzemez

Her biriniñ bir derdi
Ararlar mı hiç merdi
Her kim kim kemālin buldu
Birbirine beñzemez

Şeyḫ Ḳayġulu işlerim
Ẕikre fikre başlarım
Şol görünen dişlerim
Birbirine beñzemez

Seversen̄ Mevlā'yı gel sev
San̄a gerek odur san̄a
Taṣdīḳile ḳalbin̄e al
San̄a gerek odur san̄a

Bir ḳuluna yardım olur
Derdlerine dermān bulur
ʿİnāyet hidāyet görür
San̄a gerek odur san̄a

Arı eyle ḳalbi özi
Bulursun̄ ʿināyet fāzı
Birliğine it niyāzı
San̄a gerek odur san̄a

Müstecāb ola duʿālar
Ḳabūl ola heb s̱enālar
ʿĀşıḳ maʿşūḳunı bulalar
San̄a gerek odur san̄a

Şeyḫ Ḳayġulu aldın̄ dersi
Olursun̄ ḫaşların ḫaşı
Silindi gön̄ülden pası
San̄a gerek odur san̄a

Ṣaḳın dünyā benim ṣanma
Bu kimseye ḳalmaz ḳalmaz
Benim deyüb güvenme
Bun̄a gelen durmaz durmaz

Aldanmandı sen daḫī
Çıḳarma gön̄ülden āhı
Unutmandı Allah'ı
Seni yabana ṣalmaz ṣalmaz

Her dā'imā düşünü
Sağlayındı işin̄i
Aḳıt gözden yaşın̄ı
Din̄ne yabana varmaz varmaz

Etmeyindi ferāḥı
İşlemendi günāhı
Durma deyindi yā hū
Diyen nāra yanmaz yanmaz

Şeyḫ Ḳayġulu söylerim
Ḥaḳḳ'a gön̄ül bağlarım
Şeyle ʿaşḳa yanarım
Ẓerre ḳadar sönmez sönmez

Şu göñlümüñ serveri olan
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır
Ḳalbin nūrdan envār ḳılan
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Olmuşam ezelden ʿāşıḳ
Ṣıdḳile severim ṣādıḳ
İki cihān şefāʿati lāyıḳ
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Ḳalb ʿaynasını açan
Ẓāhiri bāṭını ṣeçen
ʿĀşıḳlar göñlünde nūrcān
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Ümmetine yardım olan
Cümle derde dermān olan
Günāhkārları dileyen
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Şeyḫ Ḳayġulu Muḥammed'i
Göñülden sev cān Aḥmed'i
Çekdiren Livā'ü'l-ḥamdi
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Fikr idüb durmaḳ
Şükürde ḳalmaḳ
Ẕikrullah ḳılmaḳ
Dimek ne güẕel

Ġanī Sübḥān'ı
ʿAẓīm sulṭānı
Her dā'im anı
Añmaḳ ne güẕel

Enbiyā' velī
Görmezler nārı
Ẕikr ider dili
İsmi ne güẕel

... olan
ʿAşḳıyla dolan
Erkenden uyan
Ḳalḳmaḳ ne güẕel

Şeyḫ Ḳayġulu uyan
Bu ʿaşḳa boyan
Gelsiñ uyanan
Duymaḳ ne güẕel

Ṭarīḳatıñ ibtidāsı
Evliyā'lar ser-çeşmesi
Ḥabībullah'ıñ ol ḫaṣı
Ḥażret-i 'Ali'dürür Ḥaydar

Fāṭıma ananıñ yāri
Erenleriñ ser-ḫānı
'İlm-i ledünnī sulṭānı
Ḥażret-i 'Ali'dürür Ḥaydar

Ḥasan Ḥüseyin'e ata
Şehīd oldular Kerbelā
Sevgüsi ḳıdadır cāna
Ḥażret-i 'Ali'dürür Ḥaydar

Anı sevdi Ġanī Cebbār
Anuñila olasıñ bir yār
Kāfire çeker ẕü'l-fikār
Ḥażret-i 'Ali'dürür Ḥaydar

Şeyḫ Ḳayġulu bulsam anı
Velīleriñ ser-sercānı
İki cihānıñ sulṭānı
Ḥażret-i 'Ali'dürür Ḥaydar

Yedi yerde cehennemiñ ḳapusı
Ateşden dıvarınıñ yapusı
Girir aña bunda olan ḫaṭāsı
Dayanılmaz cehennemiñ nārına

Yalıñ ateş olur saraylar anda
Kötü 'amel ḳazanmandı sen bunda
Ḳurtulmağa çāre bulundı şunda
Dayanılmaz cehennemiñ nārına

Āāyet deriñ dibinde varınca
Yanar biter ebed varıb durunca
Kimine şeyṭānı bağlarlar yanınca
Dayanılmaz cehennemiñ nārına

Ḳıldan ince ṣırāṭ anuñ üstünde
Zebānīler ağzın açar altında
Şeyṭāna uyanlar aşağı dibinde
Dayanılmaz cehennemiñ nārına

Şeyḫ Ḳayġulu düşen bir kere buna
Kāfirler münāfıḳlar durmayub yana
Yediğiñ içdiğiñ zaḳḳum ḳaṭrana
Dayanılmaz cehennemiñ nārına
Amān yā Rab naṣīb etme birine

Ḳuṭb-ı ʿālemlerin şāhı
Ḥaydar'dur Ḥażret-i ʿAli
Erenleriñ māh-ı rāhı
Ḥaydar'dur Ḥażret-i ʿAli

Taññı'nıñ arslanı velī
Resūlüllah'ıñ ḫaṣ yāri
Faḳrile eyler iftiḫārı
Ḥaydar'dur Ḥażret-i ʿAli

Ebū Bekir ʿÖmer ʿOs̱mān anlar
Bu dördi cihār-yārlar
Görünce ḳorḳar küffārlar
Ḥaydar'dur Ḥażret-i ʿAli

Düldüle binince yürür
Ẕülfikārı eline alır
Nağrasından kāfir ölür
Ḥaydar'dur Ḥażret-i ʿAli

Şeyḫ Ḳayġulu erenleriñ
Ḳulu kölesi anlaruñ
Cihādla geçirdi günlerin
Ḥaydar'dur Ḥażret-i ʿAli

Sekiz olur cennet-i aʿlā ḳapusı
Ṣāfī nūrdan her yanınıñ yapusı
Ferāḫ olur giren aña hepisi
Doyulur mı ol cennetiñ nūrına

Nūrdan ulu köşkler saraylar evler
Ḳarībi bulunmaz cümlesi begler
Eğerli ... burāḳlar gelir
Doyulur mı ol cennetiñ nūrına

Yemişleriñ kökleri yuḳarı
Yapraḳları gümüş gümüş aşağı
Südden beyāż baldan ṭatlu ṣuları
Doyulur mı ol cennetiñ nūrına

Şeyḫ Ḳayġulu aññа bülbüller öter
Ona giren nūrlara batar
Aña varan dīzārullaha baḳar
Doyulur mı ol cennetiñ nūrına
Allah naṣīb eyle varam ben aña

Göñülden çıḳarma āhı
Bıraḳmandı āhı vāhı
Sāfī eyle göñlüñ ṣāfī
ʿĀḳıbet ḳurbete yoluñ

Sen kendiñi iyi ṣanma
Bütün saña ḳalır ṣanma
Nefisle şeyṭana uyma
ʿĀḳıbet ḳurbete yoluñ

İsterseñ pādişah olsan
İster ʿālemde ednā olsan
Ḥaḳḳ'ın ʿaşḳına uyan uyan
ʿĀḳıbet ḳurbete yoluñ

Hemen bir seyrāna beñzer
Böyle bir devrāna beñzer
Birgün seni küser üzer
ʿĀḳıbet ḳurbete yoluñ

Şeyẖ Ḳayġulu seniñ işiñ
Aḳıt gözleriñden yaşıñ
Haḳ yoluna ḳosan başıñ
ʿĀḳıbet firḳate düşer yoluñ

Geliñ siziñ ile bile
Sevelim Ḥaydar ʿAli'yi
Ḳul olub yoluna ḳurbān
Sevelim Ḥaydar ʿAli'yi

On yaşında şerīʿate
İḳrār etdi Muḥammed'e
Yetişdirdi yük gününde
Sevelim Ḥaydar ʿAli'yi

Yezīd'e eylerüz laʿnet
Ḥasan Ḥüseyin'e ḥürmet
Resūlüllah'a dāmat
Sevelim Ḥaydar ʿAli'yi

... Muhammed buyurdu
Cengine cengi duyurdı
Ḥabībiñ ʿammisi oğlu idi
Sevelim Ḥaydar ʿAli'yi

Şeyẖ Ḳayġulu veliyullah
Erenler şāhı yaraddı Allah
İbtida ṭarīḳata billah
Sevelim Hażret-i ʿAli

ʿAzrāʾil bunca sinn-i cana vurunca
Gözlerimiñ feri feri gidince
Tenim ṭopraḳlara varıb girince
Cevāb virmezsem ḥālim nice olur

İki melek gelir suʾāl ṣorarlar
Rabbiñden nebiñden cevāb ṣorarlar
Müʾmin olan güẕel güẕel söylerler
Şaşar dimezsem ḥālim nice olur

ʿĀḳıbet menzilim ölüm değil mi?
Her geleniñ ora yeri değil mi?
Büyük ḳorḳunun biri o değil mi?
Şaşar söylemezsem ḥālim nice olur

Ne kapu var ne baca var aydınlıḳ
Çevre yanı duvar duvar ḳaranlıḳ
Ḥaliñ nedir deyu deyu ṣoran yoḳ
Rāḥat bulmazsam ḥālim nice olur

Şeyḫ Ḳayġulu dir ki bu menzil yeri
Müʾmine raḥatlık ne güẕel igi
Īmānla gideniñ huẕūru igi
Görüb bulmazsam ḥālim nice olur

Size bir kelām söyleyem bilüñ
Erenleriñ şāhı sulṭānı duyun
Ḥubb-i lillah anı göñülden seviñ
Sevdiğiñiz var mı Ḥaydar ʿAliʾyi

ʿĀşıḳlarıñ odur aʿlā yücesi
Dāreyn içre çok derecesi
Sevenleriñ artar hem mertebesi
Ṣorduğuñuz var mı Ḥaydar ʿAliʾyi

Ḫayber kalʿasında cihād eyleyen
Kāfiri tār-mār ḫarāb eyleyen
Muḥammed dininde dindārdır ʿayān
Duyduğunuz var mı Ḥaydar Aliʾyi

Oḳurdı Kurʾānʾı iderdi īmānı
Getirmez ḳalbine ẕerre gümānı
Habībullahʾın ḫaṣṣüʾl- ḫaṣ yāri
Bildiğiñiz var mı Ḥaydar ʿAliʾyi

Şeyḫ Ḳayġulu bilir sever ol ḫānı
Sevgüsiyle fedā yoluna cānı
İki cihān içre Tañrı arslanı
Gördüğüñüz var mı Ḥaydar ʿAliʾyi

ʿAşḳ eseri gelir gelir
Pervāne olur bu meydanda
ʿĀşıḳ olan deli olur
Dīvāne olur bu meydanda

Dünya gözüne görünmez
Bu fenāya güvenilmez
Dolar dolar hiç boşalmaz
Dīvāne olur bu meydanda

Allah Allah deyüb gezer
ʿAşḳıñ deryāsını yüzer
Yaradandan umar naẓar
Dīvāne olur bu meydanda

Her kim görse bu eseri
Terk iderdi cānı seri
Kemāle ermeniñ yeri
Dīvāne olur bu meydanda

Şeyḫ Ḳayġulu gelir erler
Menzīl almış bunda pirler
Bu sevdāya girmez nirler
Dīvāne olur bu meydanda

Göñül dolu
Nedir ḥāli
Didi beli
Neden durmaz

ʿAşḳa yanıḳ
Durur ...
Ṣanki ḳanuḳ
Neden durmaz

Güna(h) ? bahri
Añna şehri
Söyler küfri
Neden durmaz

Söyler söyler
Cevāb diñner
Gelir añnar
Neden durmaz

Ḳayġulu var
Gene ol yar
Āhile zār
Neden neden durmaz

Size bir ḫaber
Oluñ muʿteber
Cihār ol yār
ʿAli Ḥaydār

Şöyle nām-dar
Arslandır bir er
Eyleme inkār
ʿAli Ḥaydār

Fāṭıma ana
Sevgili cana
İrme gümāna
ʿAli Ḥaydār

Cümle erenler
Yoluna girenler
Velīdür anlar
ʿAli Ḥaydār

Şeyḫ Ḳayġulu bildim
Göñülden sevdim
Arayub buldum
ʿAli Ḥaydār

Bir ḥāle uğradım
Kendimi bildim
Bir ʿaşḳa düşmüşem
Ẕerre yorulmam

Faḳrile bend olub
... bunda
Zīnet bezenib
Yolum yanılmam

Bu sevdā ġālibdir
Göñlüm yanıḳdır
Akıl ṭonuḳdur
Ağlaram gülmem

ʿUmmānlar yüzüb
Maʿrifet yazıb
Şu candan bezib
Bir daḫī durmam

Ḳayġulu gezdi
Ḥayāle sezdi
Ya neden azdı
Kimseye dimem

ʿ*Ayn* ile gel ḥāle
Ġayn ile firāḳ ola
Sen naẓar eyle *nūna*
Āḫiri te ırağ ola

Ola? cānım
Ṭı ile bile fermānım
Gelindi *rā* añna
Bilenlere ḳurbānım

Cim ile bilindi rāh
Şīn Ṣād ile māh
Cümle gerçekdir amā
Dörde de var īmānım

Ḥā bildim ḥālile
Ḳafi ḳaldır ḳālile
Eğer dost ararsañ
Dura gör ṣād ile

Şeyḫ Ḳayġulu *mim*
Cemʿ olalım *ḫı*
Söylediği taṣavvuf
İstiʿdādile añna

Yaradanı seven kişi
Pür- nūr olur içi dışı
Allah Muḥammede ḳomşu
Olmasını naṣīb eyle

Ol Ḫüdā bir Aḥad Kerīm
Er- Raḥmān er- Raḥmānü'r- Raḥīm
Cümle ḳorḳulardan emīn
Durmasını naṣīb eyle

Günāhım çoḳdur benim
Ḳatı ḳorḳar ḳorḳar canım
Tevbe olsun çoḳ ʿ işyānım
İrmesini naṣīb eyle

Ol cihānda çok meşaḳḳat
Ḳatı çoḳdur ʿ aẕāb şiddet
Efendim Sulṭānım Aḥad
Görmesini naṣīb eyle

Mücrim bī- çāreyem bundan
Ḳayġulu derdimend andan
Umaram dīzārı senden
Görmesini naṣīb eyle

Sīn(e) vardım
Sīn(i) bildim
Ḥaḳ kelām söze
Rıżāda gördüm

Be geldi aña
Elif ʿAyn ṣora
Bilince ḥālin
Ṭı vav vire

Nūn lar geldiler
Mim durdular
Sīn elif...
Ṣoñra anı didüler?

Nūn sīn irdi
Nūn mim te vardu
Te ṣād ile bile
Cim nūn te irdi

Şeyḫ Ḳayġulu *ze*-y-le
Mim nūn be rā ola
Nice emlāk var iken
Gene *ṣādile ḥā* ola

Ḥaḳ emriyle bu sevdāya ben
İreli çoḳ zamandır çoḳ zamandır
Dünyā baña dar olalı
İreli ben çoḳ zamandır çoḳ zamandır

Şeyle ʿaşḳına düşeli ben
Ararım canla ten ben
Gelindi olmadan yan yan
Yanalı ben çoḳ zamandır çoḳ zamandır

Kül olub savrılub bunda
Vücūdum ḳalmadı tende
Āhile şu cihanda
Ḳalalı ben çoḳ zamandır çoḳ zamandır

Ağlayub zār etmek işim
Gözlerimden aḳar yaşım
Daşlara dutarım başım
Varalı ben çoḳ zamandır çoḳ zamandır

Şeyḫ Ḳayġulu ağlar coşar
Nice beller yerler aşar
Ḥaḳ emrine yanub düşer
Duralı ben çoḳ zamandır çoḳ zamandır

Cihān içre durur iken
ʿAceb ḥāle uğramışam
(...)
(...)

Deli dīvāneler olub
Kāh ağlayub kāh gülüb
Serseri serseme dolub
ʿAceb cāra uğramışam

Güler güler dünyā yüze
Düşürdüm kendimi nāza
Gerek kış gerek yaza
ʿAceb kāra uğramışam

Buña gelen gelen gider
Kişi kendisine ider
Ḳara yerler bizi yudar
ʿAceb dâra uğramışam

Geldiler gördiler bunu
Çevirirler cümle yönü
Şeyḫ Ḳayġulu diñne anı
ʿAceb yāra uğramışam

Yā Rabbenā cehennem ateşi
Her dāʾimā yanar yanar ṭuṭuşur
Zaḳḳumdan ḳaṭrāndan ṣuyuyla aşı
Gösterme sen bize cehennem nārın
Azād eyle müʾminlerin sen cānın

Ḍolu iken ʿaḳreble yılanlar
ʿAẕāba uğrar nice biñ cānlar
Cehennem virmez amānlar
Gösterme sen bize cehennem nārın
Azād eyle müʾminlerin sen cānın

Ḳurulmuşdur maḥşer yerine mīzān
Ḫayırlar şerler ṭartılır amān
Atarlar bulunmazsa ẕerrece īmān
Gösterme sen bize cehennem nārın
Azād eyle müʾminlerin sen cānın

Ṣırāṭ üzerinde ṣorulur suʾāl
Yedi yirde cevāb virilir bu ḥāl
Eğer bulunmazsa ḫayırlı aʿmāl
Gösterme sen bize cehennem nārın
Azād eyle müʾminlerin sen cānın

Şeyḫ Ḳayġulu cehennemiñ nārına
Yazıḳ anda īmānsızıñ cānına
Zebānīler ḥürmet itmez birine
Gösterme bize cehennem nārın
Azād eyle müʾminlerin sen cānın

Şol cihānda salṭanata binenler
Malım mülküm var deyüb de duranlar
Kendi kendisini durub öğenler
ʿĀḳıbet toprağa girirler birgün

Oğlum ḳızım var deyüb de öğünen
Dünyā bemim deyüb deyüb ṣalınan
Tercemānla kelām kelām söyleyen
ʿĀḳıbet toprağa girirler birgün

Kiminiñ başı altun tāc olur
Kimisi bir yola ... olur
Cümlesi eceli gelince ölür
ʿĀḳıbet toprağa girirler birgün

Kiminiñ ḥāli yüce yücedir
Kimine dimezler ḥāliñ nicedir
Kimi bir şey bilmez kimi cücedir
ʿĀḳıbet toprağa girirler birgün

Şeyḫ Ḳayġulu bunı añnayan var mı ?
Arayıb bir kāmile ṣorması żor mu ?
Bir kimse dimez ki ḥāliñ igi mi ?
ʿĀḳıbet toprağa girirler birgün
O menzile cümle varırlar birgün

Ey benim Mevlā'm
Cümleden aʿlām
Ḳuluna erḥam
Virir cennet-i aʿlā

Ḥūrile ġılmān
Doludur vildān
Olurlar sulṭān
Virir cennet-i aʿlā

Ḥulleler nūrdan
Ṭaʿām envārdan
Şarāb şekerden
Virir cennet-i aʿlā

Çevre dıvarı
Ḳoḳarlar ḥarı
Arı olur cānı
Virir cennet-i aʿlā

Şeyḫ Ḳayġulu cennet
Cānlara himmet
Her yanı raḥmet
Virir cennet-i aʿlā

Buña gelen biri durmayub gider
ʿ Aḳlımı perişān iden ölümdür
Kimi gelir kimi durmayub gider
ʿ Aḳlımı perişān iden ölümdür

Buña gelen biri biri durmadı
Loḳmān daḫī aña ilāc bulmadı
Fenā dünyā kimselere ḳalmadı
ʿ Aḳlımı perişān iden ölümdür

Kimi devlet mürüvvet görürler
Kimi salṭanatda kimi yürürler
Pādişāh da olsa cümle ölürler
ʿ Aḳlımı perişān iden ölümdür

Gece gündüz durma durma ağlasam bunda
Cān eylenir iken tenim içinde
Īmān naṣīb eyle āḫir gücümde
ʿ Aḳlımı perişān iden ölümdür

Şeyḫ Ḳayġulu şunda ağlayub gezer
Allah raḥmetiñle eyle sen naẓar
Ecel birgün bizi küsüb de üzer
ʿ Aḳlımı perişān iden ölümdür

İlāhī dilerem senden
Senden ġayrıya yalvartma
Ağlayub yalvarayım saña
Senden ġayrıya yalvartma

Şol göñlümi yaḳma benim
Ṣafā bulsuñ bulsuñ cānım
Efendimsiñ hem sulṭānım
Senden ġayrıya yalvartma

Günāhım çoḳ yüzüm ḳara
Yalvarıram gene gene
Raḥmetiñ çoḳ sen yarlığa
Senden ġayrıya yalvartma

Aḥad'sıñ sen Ṣamed'siñ sen
Biñ bir ismiñ ṣāḥibi sen
Rezzāḳ Vehhāb'sıñ sen
Senden ġayrıya yalvartma

Şeyḫ Ḳayġulu gerçek işiñ
Ṣıdḳile ḳoyula başıñ
İki cihān ola işim
Senden ġayrıya yalvartma

Mürşid-i kāmil ararsañ
Şeyħim ʿazīzimdir benim
İrşād iden bulam dirseñ
Şeyħim ʿazīzimdir benim

İstiʿdādı olanlara
Ħaber virirem cānlara
İrmişdür ol erenlere
Şeyħim ʿazīzimdir benim

Ṭarīḳ-i Celvetī yolu
Uṣūl-i Ḳādirī ḥāli
Sülūk-ı Veyisli ḳulu
Şeyħim ʿazīzimdir benim

Muḥammed'e ʿāşıḳ olan
Sırrıyla sırdaş bilen
Nūr-ı īmānla dolan
Şeyħim ʿazīzimdir benim

Şeyħ Ḳayġulu ḳuṭb-ı ʿālem
Himmetini aʿlā bilem
Kāmil kemāllere irem
Şeyħim ʿazīzimdir benim

Şol cihāna ben geleli
Gelüb mekān bağlayalı
Zār içinde ağlayalı
Ḳasāvet baḥrine daldım

Göñül coşar āh içinde
Ḳalmışam ben vah içinde
Bu fenāda ġam içinde
Ḳasāvet baḥrine daldım

Loḳmān gelse dermān bulmaz
Nedir çāre ilāc olmaz
Żerrece şu başım gülmez
Ḳasāvet baḥrine daldım

Yandı yürek ḥarāretde
Dem bulunmaz ḳasāvetde
Durmazam ırāḥatda
Ḳasāvet baḥrine daldım

Şeyħ Ḳayġulu söyler sözün
Ateş gibi yaḳar özün
Allah viriceğiz izin
Ḳasāvet baḥrine daldım

Meclisine varam anuñ
Yoluna ḳurbān bu cānım
Olsam ḳul ol sulṭānım
Şeyḫimle dursam bir ḳarār

Himmetine iren ʿāşıḳ
Ṣıdḳile olurlar ṣādıḳ
Anuñla bile olaydıḳ
Dāreyn içre maʿa'l-ebrār

Tevḥīd görünce coşar
Görenleriñ ʿaḳlı şaşar
Muḥammed sırrına düşer
Göñülleridir bir ḳarār

Erenleriñ odur şāhı
Cihānıñ māh-tābānı
Ḳalbi doğruyadır rāhı
İstiʿdādlı kimse duyar

Şeyḫ Ḳayġulu ʿazīzim var
ʿAzīz olan ʿızze uyar
Mensūb-ı billāha irer
Bulur cemāl-ullah dīzār

Ḫüdā emriyle sefer açıldı
Ḳalyoncı bayrağı gelüb dikildi
Yiğit oğlum vardı aña yazıldı
Bir oğlum Ṣāliḥ'im gitdi gelmedi

Giddi kāfir ... yürür ṭaburları
Ḳarīb anañ seniñ başı gülmedi
Mevlā'm ḳullarını ḳażādan ṣaḳlar
Bir oğlum Ṣāliḥ'im gitdi gelmedi

Yoldaşlarıñ seniñ söylerler ḥāliñ
Ḳapdan başa dimiş şehīd cānım
İnşā'allah cennet olur durağın
Bir oğlum Ṣāliḥ'im gitdi gelmedi

Benim oğlum ... eller ḳalır
Nice başına bu işler gelir
İḫtiyār atanıñ beli bükülür
Bir oğlum Ṣāliḥ'im gitdi gelmedi

Şeyḫ Ḳayġulu ağlamada işimiz
Şimden geru gülmemede başımız
Dökünür mi gözden gözden yaşımız
Bir oğlum Ṣāliḥ'im gitdi gelmedi

Erenleriñ meydānına
Varsam bile şeyḫim ile
Uṣūlüne erkānına
Girsem bile şeyḫim ile

Sülūkuna naẓar etsem
Ḳademine yüzüm sürsem
Ḫizmetinde ḳulu olsam
Görsem bile şeyḫim ile

Muḥammed dīninde dīndaş
Sırrı ile olsam sırdaş
Cümle ʿāşıḳlarla ḳardeş
Olsam bile şeyḫim ile

Şeyḫimiñ ḥalleri yüce
Ferāḥ bulurum görünce
Göñülden severim anca
Sevsem bile şeyḫim ile

Şeyḫ Ḳayġulu şeyḫini bilir
Anuñ ile bir yār olur
Ṣādıḳlıḳ maḳāmın bulur
Bulsam bile şeyḫim ile

Bu dünyā mü'mine zindān
Olur kāfirlere cennet
Allah emrine rāżı ol
Terk eyleme farż sünnet

Kederden ḫālī olmayan
Fānīdir bunda gülmeyen
Elem görmez yarın anda
Bunda ṣafā zevḳ sürmeyen

Gel olunca Ḥaḳ'dan bize
Ṣanki cihāna gelmedik
(...)
(...)

Gözüm ağlar özüm ağlar
Yaradana göñül bağlar
Ḳulluḳ iden rabbisine
Şimdi bunda işin ṣağlar

Şeyḫ Ḳayġulu gerçeğe baḳ
Kibri kini gerüye at
Ḥaḳ dīzārın görem dirseñ
Yıḳma göñül göñüli yab

Göçerim fenādan āḫir ʿākıbet
Buña dermān Loḳmān daḫī bulmadı
Bunca peyġamberler geldi durmadı
Buña dermān Loḳmān daḫī bulmadı

Entişem budur ki azığım yoḳdur
Ẕünūbuñ baḥrine dalmışam çoḳdur
Her ne emr iderseyaradan Ḥaḳ'dır
Buña dermān Loḳmān daḫī bulmadı

Emir Allah'ıñ ḳarşu ḳarşu durulmaz
Bir nefes alır ve gerüye almaz
Fenā dünyā buna kimseler ḳalmaz
Buña dermān Loḳmān daḫī bulmadı

ʿAmeliñ iği olsa ṣafālar sende
Cefā şıḳlet olur ḳaranlıḳ sinde
Cān gider ten çürür ḳaranlıḳ sinde
Buña dermān Loḳmān daḫī bulmadı

Evvel āḫir budur bizim yolumuz
Şeyḫ Ḳayġulu dinle dinle ḥālimiz
Ne ḳadar yaşasañ birgün ölürüz
Buña dermān Loḳmān olsa bulmaz
İlācsız bir derddir çāre olmaz

Ḳadīr'dir Mevlā
Aḥad'dır aʿlā
Yaratmış evlā
Şeyḫimi benim

Odur ḳuṭb-ı ʿālem
Olmuşam ḫayrān
Ḳalbinde vicdān
Şeyḫimi benim

ʿİlimde ʿālim
ʿAmelde ʿāmil
Yaradmış kāmil
Şeyḫimi benim

Baṣīretle görür
Himmeti olur
Cemāle irgürür
Şeyḫimi benim

Şeyḫ Ḳayġulu ara
Şeyḫine vara
Dīzāra irgüre
Şeyḫimi benim

Gece gündüz durmayub
Ẕikre düşürsem dilim
Deryā gibi mevc urub
Fikre düşürsem göñlüm

Cümle derdime dermān
Şeyḫimiñ himmeti baña
İrişür deyince amān
Şeyḫimiñ himmeti baña

Bir dem bunda durmasam
Durma durma ağlasam
Allah āsān eylesen
Ṣabra düşürsem göñlüm

Olmuşam aña ʿāşıḳān
Her emri emirdir fermān
Şübhem yoḳdur bī-gümān
Şeyḫimiñ himmeti baña

Derd-mendim bī-çāreyim
Cümle işden avāreyim
Durma saña yalvarıram
ʿAḳla düşürsem göñlüm

Göñülden severem anı
Odur cānların cānānı
Yetişir elem zamānı
Şeyḫimiñ himmeti baña

Ġanī ʿAẓīm pādişāh
Cümleden aʿlā o şāh
Şerīkiñ yoḳ yā İlāh
Şükre düşürsem göñlüm

Şeyḫim yücedir aʿlā
ʿAzīz yaradmış bir Mevlā
Nuṭḳ-ı hümāyunı evlā
Şeyḫimiñ himmeti baña

Şu söylenen gelir Ḥaḳ'dan
Irağ olma ʿamelden
Şeyḫ Ḳayġulu kemālden
Naḳle düşürsem göñlüm

Şeyḫ Ḳayġulu şeyḫe vardı
Pīr-i iḫtiyārı sevdi
Dir ḳalbim münevver ḳıldı
Şeyḫimiñ himmeti baña

Şu ḫalḳ bizi görürler
Sanırlar ki bu derviş
Dilden dile söylerler
Dirler bunlar igiymiş

Bizim günāhımız çoḳ
Yalvarmağa yüzüm yoḳ
Ġaffār olan Kerīm Ḥaḳ
Cürüm bağışlarmış

Söylemeler sözünde
Ne var seniñ özüñde
Diñne maḥşerde sen de
Añna beyān olur imiş

Şeyḫ Ḳayġulu gördüğüñ
Añnadıñ mı didiğim
Beyle cevāb virdiğim
Ḥaḳīḳatda ʿayān imiş

Ṣanmayındı dünyā dünyā düzele
Ḳapladı cihānı şimdi hezāle
Mehdī çıḳınca gelmez niẓāma
Müʾminlere rāḥat ḳalmadı şimdi

Günden gün geldikçe artıyor zīnet
Şerīʿat arar yoḳ ʿirfānı ?
Ağaya beglere iderler minnet
Müʾminlere rāḥat ḳalmadı şimdi

Bilmezem şunda ya nedir ḥālim
Allah cehennemden sen ḳurtar cānım
Derdde meşaḳḳatda fıḳarā ḳuluñ
Müʾminlere rāḥat ḳalmadı şimdi

Ḳażīler rüşvetsiz ḳażīlik etmez
Ġanīler riyāsız merḥamet etmez
Doğrı söz söyleyen ḥużūr tatmaz
Müʾminlere rāḥat ḳalmadı şimdi

Derviş olayım diyen
Şeyḫ emrin dutar
Temerrüd olanlar
Ḥükmünden çıḳar

Ḳanı var mı ʿāşıḳ ?
Sözünde ṣādıḳ
Birini sevince
Sever bir ḫālıḳ

Arı ide özü
Ḳabūldür sözü
Ḫizmet idince şeyḫe
Sever bī-niyāzı

ʿAşḳile dura
Şevḳile ḳala
Ḳalbi nūr olub
Yāre anuñla vara

Şeyḫ Ḳayġulu söyle
Şeyḫiñi añna
Ḳalbiñi göñlüñi
Mehmed iḫtiyāra bağla

Tā ḳālū belādan beri
Çağırıram dost dost
Şu cān tene ḳavuşalı
Çağırıram dost dost

Düni güni sözüm bu
Durma durma sürerim hū
Yeri göği yaradan o
Çağırıram dost dost

Bu cümleyi yoḳdan var iden
Andan ġayrı yoḳ yaradan
Kendim pāre pāre idem
Çağırıram dost dost

Dağda daşda ṣaḥrā'larda
Gül gül-istān ? ḥāllerde
Şu fānīde ol bāḳīde
Çağırıram dost dost

Şeyḫ Ḳayġulu beyle sözüm
Yaradana var niyāzım
Dīdārını görünce gözüm
Çağırıram dost dost

İstiḳāmet bulmağa
Kāmil bir mürşid gerek
Dost yolların görmeğe
Kāmil bir mürşid gerek

İstimdāda irişmeğe
Ḫulūṣile görüşmeğe
İsti' dāda ḳarışmağa
Kāmil bir mürşid gerek

Ḳaldıra ḳīlle ḳāli
Mā-sivādan ola ḫālī
Ṣadāḳate ire cānım
Kāmil bir mürşid gerek

Ala seni saña vere
Cümle sevdā geru ḳala
İrişdirmeğe yāra
Kāmil bir mürşid gerek

Şeyḫ Ḳayġulu dervişleri
Cevāb virir her işleri
Selāmet bulmağa başları
Kāmil bir mürşid gerek

Ẕünūb baḥrindeyim Allah Allah
Vücūd şehrindeyim Allah Allah
Lüṭfuñ umandım Allah Allah
Ġaffār'sıñ sen Settār'sıñ sen Allah Allah

Ḳuluñ günāhına baḳma Allah Allah
Cehennem nārına yaḳma Allah Allah
Raḥmetiñden ırağ etme Allah Allah
Raḥmān'sıñ sen Cebbār'sıñ sen Allah Allah

Bī-çāreyim saña vardım Allah Allah
Kimseden yoḳ senden yardım Allah Allah
Kerem kānı senden umdım Allah Allah
Rezzāḳ'sıñ sen Vehhāb'sıñ sen Allah Allah

Birgün ecel gele ölem Allah Allah
Ḳara yer altına girem Allah Allah
Andan maḥşer ṣırāṭ görem Allah Allah
Fettāḥ'sıñ sen Ḳahhār'sıñ sen Allah Allah

Ḳayġulu aña varınca Allah Allah
Arşıñ altına erince Allah Allah
Allah dīdārıñ görünce Allah Allah
Ḳayyūm'suñ sen Ḳadīr'siñ sen Allah Allah

Ey göñül gel senñ ile
Kāmil bir şeyḫe varalım
Her emrine rāżı olub
Kāmil bir şeyḫe varalım

Nefsile mā-sivā gide
Şeyṭān iğvāları bunda
Maḥabbeti ola canda
Kāmil bir şeyḫe varalım

Muḥammed'e irişdire
Erenlere ḳarışdıra
Ricālü'l-ġayba buluşdura
Kāmil bir şeyḫe varalım

İde göñlümüzi arı
Bulalım anuñla yāri
Temiz eyleye bu cānı
Kāmil bir şeyḫe varalım

Şeyḫ Ḳayġulu ola irşād
Mecnūn olmuş Leylā Ferhād
Cümle ġamdan bulub necāt
Kāmil bir şeyḫe varalım

Yā Rabbenā sen bilirsiñ ḥālimi
Senden ġayrı kimsem yoḳdur sulṭānım
Esirgersiñ her ḳażā'dan ḳuluñı
Senden ġayrı kimsem yoḳdur sulṭānım

Mecnūnleyin dağda daşda gezerim
Efendim raḥmet raḥmet sezerim
Bī-çāreyim eksik etme naẓarıñ
Senden ġayrı kimsem yoḳdur sulṭānım

Günāhım çoḳdur ḥadden ʿaşḳındır
Yüzü ḳara olan anda düşgündür
Yalvarıram saña ḥālim şaşḳındır
Senden ġayrı kimsem yoḳdur sulṭānım

Ciğer pārelendi yürek yaralı
Neler gördüm şu cihāna geleli
ʿAmelim ? ʿömrüm olalı
Senden ġayrı kimsem yoḳdur sulṭānım

Ṣoñı yoḳdur bunuñ vīrāndır vīrān
Biri durmaz durmaz fānīye gelen
Ḳayġulu'nuñ senden umduğı īmān
Senden ġayrı kimsem yoḳdur efendim

Gece gündüz añarım
Seni seni yā Muḥammed
Şefā῾ atiñ umarım
Seniñ seniñ yā Muḥammed

Cümleden evvel yaratdı
Seniñ rūḥuñı ḫalḳ etdi
Şu ῾ ālemlere şāh etdi
Cānıñ cānıñ yā Muḥammed

Bu fenāya sen geldiñ
Ümmetī ümmetī didiñ
Ravża-i Muṭahhara'ya girdi
Teniñ teniñ yā Muḥammed

Olmuşam ben saña ḥayrān
῾ Aceb ideydim seyrān
Düni güni yeriñ nūrān
Günüñ günüñ yā Muḥammed

Ḳayġulu bundan varınca
Varıb şefā῾ at umunca
Amān deyib yalvarınca
Görüñ görüñ yā Muḥammed

Ḥamdü lillāh dīnimiziñ serveri
İki cihānıñ odur sulṭānı
Maḥabbetle eylemişem īmānı
Sevenlere şefā῾ atçi Muḥammed

Doğunca ümmetim ümmetim diyen
Allah'ıñ ḥabībi ṭabībi olan
Günāhkārlar içün Ḥaḳḳ'a yalvaran
Bilenlere şefā῾ atçi Muḥammed

Ümmetleri anı severler bunda
Sevgüsi göñülde maḥabbet cānda
Yetişir imdāda maḥşer yerinde
Duyanlara şefā῾ atçi Muḥammed

Ebū Bekir ῾ Ömer ῾ Oṣmān ῾ Ali yāri
Budur anıñ dörd cihānı
Ümmetçün ider āhile zārı
Görenlere şefā῾ atçi Muḥammed

Şeyḫ Ḳayġulu mīzān yanına vara
Ṣırāṭ üzerinde burāḳlar gele
Livā'ü'l-ḥamd sancağın ῾ Ali'ye vire
Varanlara şefā῾ atçi Muḥammed

Varıb şunda rāhımız
Bizi bizi alır yürür
Neden neden ...
Bizi bizi buluyorur

Varıb varıb yücesinde
Oḳuyorum ḫocasında
Bu günleriñ gecesinde
Bizi bizi görüyorur

Gezib gezib bucağında
Gül dikenli ocağında
Ḳademe baḳ ocağında
Bizi bizi vuruyorur

Kişi kendisini diller
İli dimez kendin söyler
Aḳan şular esen yeller
Bizi bizi buluyorur

Ḳayġulu'nuñ yoḳ özünde
Perde çekilmiş gözünde
Şu dünyānıñ yüzünde
Bizi bizi seviyorur

Sevdiğim derde ṭabīb
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır
Göñlümüñ serveri ḥabīb
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

ʿAşḳile sevdim anı
Yoḳdur ḳalbimiñ gümānı
Getiren ḳadīm Ḳur'ān'ı
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Şevḳile anı seven
Resūldür īmān ḳılan
Şefāʿat ṣāḥibi olan
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Ebū Bekir ʿÖmer ʿOs̱mān ʿAli
Ḥażret-i ʿAli Ḥaydār arslan
Yetişen cümle ḫaṣlar ilen
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Şeyḫ Ḳayġulu Muḥammed'e
Īmānım var cān Aḥmed'e
Ümmetiyle varan Aḥad'a
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Ḫayrān oldum ḫayrānda
Sseyrān etdim seyrānda
Vaḥdetdeyim keṡretde
Ḥāl bizimdir ḥāl bizim

Vücūdumda ten durur
Ten içinde cān durur
ʿAşḳullah yandırır
Yol bizimdir yol bizim

Gördüm şunda bir dāne
Geldi çıḳdı merdāne
Kāmil gelmiş erkāna
Ḳul bizimdir ḳul bizim

Gördüm dikenli güller
Şaḳıyub öter bülbüller
Ẕikrullah idib dururlar
Dil bizimdir dil bizim

Kendisini arıdan
Hū hū deyüb ...
Şeyḫ Ḳayġulu gel gidem
Nūr bizimdir nūr bizim

Ben Mevlā'mı severim hū
Baña Mevlā'm gerek baña
ʿAşḳıyla yanarım hū
Baña Mevlā'm gerek baña

Görünmez baña bu cihān
Ağlarım yanarım amān
Her derdime budur dermān
Baña Mevlā'm gerek baña

Neyleyeyim fānīdir fān
Sevdiğim Aḥad'dır Sulṭān
Viren baña tenle cān
Baña Mevlā'm gerek baña

İstemem ḥūrī ġılmān
Ne isterim virse vildān
Ḳalbimiñ ṭabībi Sübḥān
Baña Mevlā'm gerek baña

Şeyḫ Ḳayġulu ḳudretullah
Her emri ḥükm-i ḥükmullah
ʿĀşıḳam ah cemālullah
Baña Mevlā'm gerek baña

Cihāna geldi Ādem
Türāba başdı ḳadem
Tevbesin ḳabūl iden
Ġaffār olan sulṭānım var

Nūḥ'a gemiyi düzdüren
Deryā içinde yüzdüren
Dünyāyı ṣuyla dolduran
Settār olan sulṭānım var

İbrāhimi ateşe atdıran
Yerini gül gülistān iden
Soñra Ka'be'yi yabdıran
Cabbār olan efendim var

Mūsā'yı deryāya ṣalan
Deryā içinde yol viren
Fir'avnı helāk eyleyen
Ḳahhār olan sulṭānım var

Şeyḫ Ḳayġulu Muḥammed'e
Īmānım var can Aḥmed'e
Mü'minleri ḳor cennete
Raḥmān olan efendim var

Benim şöyle söylenen
'Ālem içre hem dillenem
İgi kötüler bennenen
Zār içinde ḳaldım ḳaldım

Kimi sevdālara dalar
Kimi 'aşḳ şarābın ḳanar
Ateş gibi yürek yanar
Dār içinde ḳaldım ḳaldım

Baña dirler budur deli
Kimi dir kim Allah ḳulu
Ah āhile geçer günüm
Nār içinde ḳaldım ḳaldım

Görünmez ḳalbdeki olan
Bilinmez göñle gelen
Kāmillerden erkān öğren
Yār içinde ḳaldım ḳaldım

Şeyḫ Ḳayġulu añna gezer
Ma'rifet dersini yazar
Bahrī gibi 'ummān yüzer
Kār içinde ḳaldım ḳaldım

ʿĀşıḳlara burhān olan
Ẕikrullahdır diyelim hū hū
Ṣādıḳlara kemāl iren
Ẕikrullahdır diyelim hū hū

Her nefes deyince Allah
Oḳunur hem Ḳulhüvallah
Sürelim dāim ismullah
Ẕikrullahdır diyelim hū hū

Ḳullarına ider yardım
Viren Ḥaḳ'dır her murādım
Ẕikirdir anca maḳṣūdum
Ẕikrullahdır diyelim hū hū

Mü'minleriñ budur şānı
Uyanır ġafletden canı
Ehl-i İslām'ıñ īmānı
Ẕikrullahdır diyelim hū hū

Şeyḫ Ḳayġulu şöyle coşar
Allah deyüb yanıb düşer
Ḥaşr olalım cümle beşer
Ẕikrullahdır diyelim hū hū

Ben derdimin dermānını
Ġayrı yerlerde aramam
Yaradan Bārī var iken
Ġayrı yerlerde diyemem

Yok iken vār iden anı
ʿArşı kürsi levḥ ḳalemi
Ḫalḳ eyleyen cānı teni
Ġayrı yerlerde ṣoramam

Fānīdir kimseye ḳalmaz
Buña gelenler üñlenmez
Göç olur bunda durulmaz
Ġayrı yerlerde duramam

Günden gün geldikçe uzar
ʿÖmrüñ geçer günüñ uzar
Nefsiñe eylendi naẓar
Ġayrı yerlerde göremem

Şeyḫ Ḳayġulu gelir başa
Naẓar eyle sen bu işe
Kimi ḳalḳub kimi düşe
Ġayrı yerlerde añamam

Ey benim Allahım
Aḥad Sulṭānım
Birliğiñe īmānım
Efendim yā hū

Sen Ġanī'siñ Ġanī Ġanī Sulṭānım
Kerem eyle kerem kānı iḥsānıñ
Ḥālimden sen bilen Ḳadīr Sübḥānım
Cümleyi yoḳdan vār iden Allah

Kimini iden a'lā
Kimini ednā
Ḳadīr'siñ Mevlā
Efendim yā hū

Sen bilirsiñ ḳuluñ ḥālinden yā rabbī
Ayırma sen bizi ḳıl bizi yāri?
'Aẓīm yaradansıñ cümleniñ şāhı
Cümleyi yoḳdan vār iden Allah

Kerīm'siñ Ḫüdā
Eyleme cüdā
Bu cānım fedā
Efendim yā hū

Ağlarım yanarım ġayrı kimsem yok
Ẕünūbuñ baḥrine dalmışam pek çoḳ
Ḳadīr'dir Ġaffār'dır Kerīm'dir bir Ḥaḳ
Cümleyi yoḳdan vār iden Allah

Ağlayub yanam
'Aşḳıñla ḳalam
Derdime dermān
Efendim yā hū

Tenim emānetdir canım emānet
Amān Allah Allah eyle 'ināyet
Yüzüm ḳara ḳara eyle hidāyet
Cümleyi yoḳdan vār iden Allah

Şeyḫ Ḳayġulu n'ola
Ẕikrullah ḳıla
Ḳalbimde dura
Efendim yā hū

Şeyḫ Ḳayġulu düşün sen buña düşün
Kimseler bilmez az mı çoḳ yaşıñ
Muḥammed ḥürmetine eser başım
Cümleyi yoḳdan vār iden Allah

ʿAşḳile severim
Şevḳile göñül
Dīzāra varır
Tevḥīde yürü

Cemʿ olur ẕākir
İderler ẕikir
Mü'minler oḳur
Tevḥīde yürü

Kārı olur eriñ
Nūr olur yeriñ
Ferāḥ eyle vārıñ
Tevḥīde yürü

Didi cān Aḥmed
Bize Muḥammed
Olur selāmet
Tevḥīde yürü

Ḳayġulu vārı
Söndürür nārı
İslām'ıñ nūrı
Tevḥīde yürü

Geliñ ẕikrullaha
ʿAşḳile meydān
Göñülleri açar
Olunca vicdān

İçerden coşa
Maḥabbet düşe
Dostla sevişe
Bulunca meydān

Olunca ẕikir
Eylendi şükür
Şevḳile oḳur
Hūyile Ḥaydan

ʿĀşıḳa iren
Maʿşūḳı bilen
Yaradan seven
Ḫālıḳ-ı Yezdān

Şeyḫ Ḳayġulu n'ola
Kemāle ire
Hū hū deyüb dura
ʿĀşıḳlar birden

Ārzū çekdiceğim ol Muḥammed'i
Göster bize görem görem Allah'ım
Düni güni anı görmek isterem
Göster bize görem görem Allah'ım

Şeyle bir ʿaşḳdır ki yaḳar yandırır
Mü'ninlerin kevs̱erinden ḳandırır
Günāhkārı cehennemden ḳurtarır
Göster bize görem görem Allah'ım

Çoḳdur anı anı anı sevenler
Yoluna cānın başın virenler
Cümle ʿālem şefāʿatiñ umarlar
Göster bize görem görem Allah'ım

Ḳıyāmet ḳopunca seni seveni
Ḳurtarırsıñ z̲erre īmānı olanı
Ümmetī ümmetī deyüb duranı
Göster bize görem görem Allah'ım

Şeyḫ Ḳayġulu saña didiğim budur
Allah'ıñ ḥabībi sevdiği odur
Anıñla cennete sen bile ...
Göster bize bize görem yā Allah

Ḥabībullaha yār olur
Ṭarīḳ-i Naḳşibendīler
Ḳalbleri arı olur
Ṭarīḳ-i Naḳşibendīler

Ebū Bekir uṣūlidür
Ṣıddīḳ ol ḫaṣ yāridür
İslām'ıñ güz̲el şānıdur
Ṭarīḳ-i Naḳşibendīler

Anlar olurlar ʿābidler
ʿİbādete hem zāhidler
Göñülleri heb ṭaḥīrler
Ṭarīḳ-i Naḳşibendīler

Cümle ṭarīḳatlar gerçek
Ṭabībullaha ...
Livā'ü'l-ḥamd cemʿ olucak
Ṭarīḳ-i Naḳşibendīler

Şeyḫ Ḳayġulu bilir anı
Olalar dāreyn sulṭānı
Görürler Ḥaḳ cemālini
Ṭarīḳ-i Naḳşibendīler

ʿÖmrüñ āḫir oluncaya dek
Göñlüñ eyle ṣudan duru
Vaḳit tamām oluncaya dek
Göñlüñ eyle ṣudan duru

Nefsiñ hevāsına uyma
Kendiñ ʿummānlara ṣalma
Ben ben deyüb daʿ vā ḳılma
Göñlüñ eyle ṣudan duru

Şeyṭān ādemi azdırır
Doğru yollardan azdurur
Dürlü sevdāya gezdirir
Göñlüñ eyle ṣudan duru

Nefs-i emmāreler şaşar
Dalġa boğar boydan aşar
Aña uyan nāra düşer
Göñlüñ eyle ṣudan duru

Ḥased münāfıḳlar işi
Kibir kin eyleyen kişi
Şeyḫ Ḳayġulu diñne başı
Göñlüñ eyle ṣudan duru

Eğer ister iseñ Ḥaḳḳ'ı
Ṭarīḳatla ola erkān
Şerīʿ ati cüdā ḳılma
Irağ ola nefis şeyṭān

Ḥaḳīḳata irişenler
Ḫulūṣile ḳarışanlar
Hū hū deyib çalışanlar
Olurlar vecd vicdān

Gelince maʿ rifet saña
Dördü cemʿ olunca cāna
İrişirler bir sulṭāna
Cümle derde bulur dermān

Olunca bunda ʿāşıḳān
Ṣıdḳile olur ṣādıḳān
Deyince yā Rabbī amān
Sever ḳulun Aḥad Sübḥān

Şeyḫ Ḳayġulu bula yāri
ʿĀdetullah beyle cārī
Bulunca mürşid-i kāmili
Ḳalbin ola münevver nūrān

Mü'minleriñ şunda şunda nişānı
Beş vaḳitde elleri bağlayan
Ḳarīb olanlarıñ nicedir şānı
Durma durma yaşın yaşın ağlayan

'Aḳlı olan kişi bilir kendini
Eli görmez görür kendi nefsini
Kimi bilir söyler eliñ eliñ naḳlini
Kāmil ol ki kendi naḳlin söyleyen

Ḳul olan ḳul ḳulluḳ ider benneyüb
Varıb bir mürşidden ḫaber añnayıb
Her ne iderse anı anı diñneyüb
Yañış değil güzel güzel benneyen

'Āşıḳ olan 'āşıḳ ma'şūḳa varır
Arar arar maḥbūbunı hem bulur
'Aẓīm sulṭān ḳullarını güldürür
Ne iğidir işin işin sağlayan

Nefisle şeyṭāna bunda uyanlar
Ben ben deyüb da'vāsını ḳılanlar
Şeyḫ Ḳayġulu kibir eyleyüb duranlar
Doğrı söz söyleseñ yañlış añnayan

Allah saña yalvarayım
Ġayrı nesne neylerim
Dilde göñülde söylerim
Dertliyem ḳalbe sen dermān

Sen Sübḥān'sıñ hem Aḥad
Hem burhānsın hem Ṣamed
(...)
(...)

Yüzüm ḳaraları çoḳ
Bī-çāreyim Kerīm Ḥaḳ
Mü'minler ḳatarına at
Göçüb gidiyor kervān

Buña gelenler añılmaz
Söyleyen diller söylemez
Emrine ḳarşu durulmaz
Ölür öküz ḳalır ḫarman

Şeyḫ Ḳayġulu ne ḥāl ola
Dünyā bile ḫarāb ola
Ḳırḳ yıl cihān ıssız dura
Bunuñ ṣoñı olur vīrān

Ḥaḳ Te῾ālā sever ḳulun
Sevindi ῾ālimleri
Şerī῾at üzre giderler
Bilindi ῾ālimleri

Oḳurlar ḥaḳ kelāmullah
Bilirler var ḥikmetullah
῾Amelleri olur emrullah
Duyundı ῾ālimleri

Ḥabībine ider īmān
Ḳomazlar ḳalbinde gümān
Dertlilere olur dermān
Ṣorundı ῾ālimleri

Buyurmuşdur şeyle ḥabīb
῾Ulemā᾿ enbiyā᾿ var ṭabīb
Temiz eyleyince ḳulūb
Göründi ῾ālimleri

Şeyḫ Ḳayġulu ῾ulemā᾿lar
Enbiyā᾿lar gibi anlar
Sevince göñülden cānlar
Bulundı ῾ālimleri

Atılmış elvāna beñzer
Ṣatılmış meyveyi gezer
Gelmiş bunda durur ...
Kendim deyüb ḳumar oynar

Alub idüb ider naẓar
Çevresinde olur azar
Örümcek gibi ağ düzer
Nideyim deyüb umar oynar

Ne bilsün doğruyı ġayrı
Düşürmüş kendini ayrı
Gelmiş ilinden ḫaberi
Ḳandayım deyüb añar oynar

Beñliğe virmişdir ödin
Bulamaz ağzınıñ dadın
Kimseniñ dutmaz öğüdün
Żandayım deyüb tımār oynar

Şeyḫ Ḳayġulu baḳındı gör
Şunuñ bir ḥālini gel sor
Yolda görmüş geñiş yer
Bendim deyüb ḥimār oynar

Her bir ʿamele başlasañ
ʿAẓīm ṣabır gerek aña
İstiʿdād bile bilmeli
ʿAẓīm ṣabır gerek aña

İstimdādile olanlar
Kemāle irenler anlar
Ṭarīḳa rāhı varanlar
ʿAẓīm ṣabır gerek aña

İctihādile yürür
Ḳalbi nūr münevver olur
Müşāhede ile bulur
ʿAẓīm ṣabır gerek aña

Eğer kāmil olam dirseñ
Cennet cemāl görem dirseñ
Dāreyn içre ferāḥ olursuñ
ʿAẓīm ṣabır gerek aña

Şeyḫ Ḳayġulu sever anı
Anı eyler esved cānı
Bulmaḳ isterseñ felāḥı
ʿAẓīm ṣabır gerek aña

Ādem bir günāh işledi
Soñra tevbeye başladı
Allah ṣuçunı bağışladı
Ḫaberiñ var mıdır andan ?

Nūḥ yalvarıb duʿā ḳıldı
Duʿāları ḳabūl oldu
Ṭūfān başından silindi
Ḫaberiñ var mıdır andan ?

Yaʿḳūb döker idi yaşı
Yasdı(ğa) ḳomazdı başı
Yusuf oldu Mışır şāhı
Ḫaberiñ var mıdır andan ?

Eyyüb'üñ teni çürüdü
Vücūdunı ḳurdlar yedi
Ẕikri şükri unutmadı
Ḫaberiñ var mıdır andan ?

Şeyḫ Ḳayġulu bunlar anlar
Ḥaḳḳ'ıñ dīdārın umanlar
Cefā çeker ḳul olanlar
Ḫaberiñ var mıdır andan ?
İşidmediñ mi sen cāndan ?

Şimdi ? ḫīlelere
Āḫir vaḳte irişdik biz
Bundan ṣoñra neler ola
Āḫir vaḳte irişdik biz

ʿĀlimlere yoḳdur ḥürmet
Ẓālime iderler mürüvvet
Ḳalmadı cihānda rāḥat
Āḫir vaḳte irişdik biz

Küçük büyük bellü değil
Ana ḳız bilinmez oğul
Ne ḫoca bellü ne kāmil
Āḫir vaḳte irişdik biz

Cihān beyle olucak fān
Nā-ḥaḳ yere dökülür ḳan
Meyl eyledi ẓulme insān
Āḫir vaḳte irişdik biz

Şeyḫ Ḳayġulu vaḳit geldi
ʿÖmürler āḫire irdi
Fenā dünyā ḫarāb oldu
Āḫir vaḳte irişdik biz

Şīna irem diyen
Şānla olur
Ṭıya gelince cānım
Ḥā ile bulur

Mīmi bıraḳma gel
Dört *mīm* ile ḳal
Elife iriñ
Be yi buluñ ḥāl

ʿAyn ile bilesiñ
Ġayn ile olub durursuñ
Ṣāda iriş *cīm* ile
Dāl ile anı bilesiñ

Ẕāl ile olur cümle
Cīm ile bilindi añña
Teye düşünce
Kāf ile diñne

Şeyḫ Ḳayġulu *vāva* gel
Ḥā-y-ile anda ḳal
Dime şeyle beyle olur
Ṣād dāl ḳaf beyle durur

Şol erenler pīr olanlar
Himmetiñiz olsun bize
Ḳuṭub olanlar ġayb erenler
Himmetiñiz olsun bize

Ol üçler yediler ḳırḳlar
Ricālü'l-ġayb olan erler
Kāmil olan güzel pīrler
Himmetiñiz olsun bize

Ḥorasan'dan çıḳan eri
Balḳar yüzleriniñ nūrı
Pīr Ḥacı Bekdaş Velī
Himmetiñiz olsun bize

Şimdi yār olmuşdur vaṭan
Āḫir yerler olur mekān
Ḥacı Bayram Velī Sulṭān
Himmetiñiz olsun bize

Seyyid Aḥmed Bedevī
ʿAbdülḳādir Geylānī
Naḳşibendī hem Rıfāʿī
Himmetiñiz olsun bize

Ṭarīḳimiz Celvrtī
ʿĀşıḳlar ider himmeti
Şeyḫim İḫtiyār Efendi
Himmetiñiz olsun bize

Saʿdīler ile ʿUşşāḳī
Mevlevīlerle Celvetī
Gülşenīlerle Edhemī
Himmetiñiz olsun bize

Ebū Bekir ʿÖmer ʿOs̱mān
Ḥażret-i ʿAli gerçek arslan
Velīler ṣādıḳlar ḫaşlar
Himmetiñiz olsun bize

Oniki imām ṭarīḳ başı
Ḥaḳīḳat anlarıñ işi
Cümlesiniñ heb dervişi
Himmetiñiz olsun bize

Şeyḫ Ḳayġulu Muḥammed'e
Īmānım var cān Aḥmed'e
Şefīʿ olan cümle ümmete
Himmetiñiz olsun bize

Şu dünyāya gelen gülmez
Mü'min olan ḳullar ferāḥda olmaz
Derdim çoḳdur aña ilāc bulunmaz
Yanarım ağlarım ah ʿĀ'işe'm deyi

Ḫüdā emri geldi çāre olur mu ?
Ölüme bir kimse dermān bulur mu ?
Ḳuzusuñ aldıran ana güler mi ?
Yanarım ağlarım ah ʿĀ'işe'm deyi

Ḳarīb babañ durma yasıñı eyler
Ḳardeşleriñ gülmez feryādlar eyler
Firḳatiñ ḥasretiñ bağrımı deler
Yanarım ağlarım ah ʿĀ'işe'm deyi

Genç iken irişdi bu ölüm saña
Yandı ciğerciğim döndi biryāna
A ḳuzum derdiñe oldum dīvāne
Yanarım ağlarım ah ʿĀ'işe'm deyi

Şeyḫ Ḳayġulu irdim beyle bu ḥāle
Dilerim Allah'dan ḳalbiñ nūr ola
Yaradan bir Mevlā'm ṣabırlar vire
Yanarım ağlarım ah ʿĀ'işe'm deyi
Ah idüb yanarım ah ḳuzum deyi

Ādem oğlanları n'oldu
Anlarıñ ḥāli bilindi
Beşer bir vaḳde irdi
Fitne ṭuğyān insān şimdi

Azaldı niyāz namāz
Kötü fiʿle iderler ḥaz
Düşünmezler var bī-niyāz
Fitne ṭuğyān insān şimdi

Riyālara düşünürler
Ḥased kibir ile demler
Āḫiret içün etmez ʿameller
Fitne ṭuğyān insān şimdi

Āḫir zamāna erişdik
Ne geldi anı bildik
Bu ḥāl üzerinde ḳaldıḳ
Fitne ṭuğyān insān şimdi

Şeyḫ Ḳayġulu bu ḥāl nedir
Eyle ḳulluḳ Tañrı birdir
ʿAmeliñ igiye döndür
Fitne ṭuğyān insān şimdi

Bir başıma ḳaldım yanar ağlarım
Cümlesi birden giden ḳuzular
Dīvāneler olub dā'im yanarım
Cümlesi birden giden ḳuzular

Muḥammed'im öldü yüreğim yandı
Aḥmed'im ölünce biryāna döndü
Añsızın şu ölüm uğrayıb aldı
Cümlesi birden giden ḳuzular

Muṣṭafā'm āhile çāre olmadı
Ḫalīl'im gitdi yeri ḳalmadı
... bu başım gülmedi
Cümlesi birden giden ḳuzular

Gözüm nūr(ı) oğlum öldü Ṣāliḥ'im
Belirmeğe yoḳdur yoḳdur ṭāliḥim
Göklere çıḳıyor fiġanım āhım
Cümlesi birden giden ḳuzular

Daḫī neler geldi ḳuluñ başına
Gece gündüz perişānım düşüne
Vefā gelse dirdim ḳuzım 'Ā'işe
Cümlesi birden giden ḳuzular

Şeyḫ Ḳayġulu gör niceñiz ḥālimi
Ölüm bükdi bunda benim belimi
Ḳıyāmet günlerinde bekleñ yolumı
Ḥasret ḳıyāmete ḳalan yavrılar
Cümlesi birden giden ḳuzular

İlāhī dilerem senden
Arı eyle melin ḳalbim
Ẕünūblarım 'affeyle benden
Arı eyle melin ḳalbim

Cürmile günāhım çoḳ
Ḳadīr Mevlām Kerīm Ḥaḳ
İşyānım eyle mağfiret
Arı eyle melin ḳalbim

Ġaffār olan Aḥad Bārī
Yarlığa bizi yā Ġanī
Cümleniñ Settār Sulṭān'ı
Arı eyle melin ḳalbim

Aḥad Ḫüdā Ferd 'Aẓīm
Laṭīf Allah Raḥmān Raḥīm
Ebed Bāḳī sensiñ Ḳadīm
Arı eyle melin ḳalbim

Şeyḫ Ḳayġulu dir ağlarım
Günāha tevbe eylerim
Mağfiret ṣāhibi Allahım
Ārī eyle melin ḳalbim

Arżūlayub Medīne'ye gelmişdür
Ḥabībullaha "yā ceddī" dimişdür
Ravżasından "yā veledī" buyurmuş
Sulṭān Emīr Şemsüddin Mehmed

İrşād içün gidüñ deyū buyurdı
Bursa şehrine mekān virildi
Keşif kerāmātı ẓāhir olundı
Sulṭān Emīr Şemsüddin Mehmed

Aşikāre oldı bunca kerāmet
Her dā'im Tañrı'dan bulur 'ināyet
Sevenler bulurlar biliñ selāmet
Sulṭān Emīr Şemsüddin Mehmed

Şereflenir sancağını çekerler
Ṣādıḳlar 'aşḳile aña baḳarlar
Oğlı ḳızı türbesinde yatarlar
Sulṭān Emīr Şemsüddin Mehmed

Şeyḫ Ḳayġulu anıñ ednā ḳuludur
Efendim velīler başı olurdur
Resūlüllah'ıñ onyedinci oğludur
Sulṭān Emīr Şemsüddin Meḥmed
Ḫaṣṣü'l-ḫāṣ evlādı Resūl'üñ ümmet

Ḥabībullah evlādıdır ol Sulṭān
Emīr Sulṭān dirler efendimiz var
Ḳabir içinde nūra ġarḳ olub yanan
Emīr Sulṭān dirler efendimiz var

Buḫārādan Medīne'ye gelmişdür
Resulüllah ravżasına durmuşdur
Ḥabībullah aña oğlum dimişdür
Emīr Sulṭān dirler efendimiz var

İrşād eyle ümmetime var diyen
Göster doğrı yolu Ḥaḳḳ'ı bildir diyen
Ümmetime in'ām ikrām eyleyen
Emīr Sulṭān dirler efendimiz var

Kerāmeti yüce kendisi a'lā
Güẕel iḥsān etmiş yaradan Mevlā
Resūl'üñ evlādı 'iẓām evliyā
Emīr Sulṭān dirler efendimiz var

Şeyḫ Ḳayġulu anı sevenler nolur
Anı seven Aḥmed Aḥad'i bulur
Herkim kimi sever anuñla olur
Sulṭān Emīr dirler efendimiz var
Emīr Sulṭān dirler Sulṭānımız var

Ey göñül gel ḳalma ġamda
Günden güne igiye varmaz
Dime ... vardır bunda
Günden güne igiye varmaz

Çoğalır fānīde ṭuğyān
Ṣanırsıñ her biri sü' bān
Yaḳın geldi āḫir zamān
Günden güne igiye varmaz

Maḥabbet ḳalmadı şimdi
Keẕẕāblar çoḳ ider andı
Gün-be-gün fenāya irdi
Günden güne igiye varmaz

Azaldı ʿilmile ʿamel
Arar ḳalmadı hiç kemāl
Bunuñ ṣoñı ḫarāba irer
Günden güne igiye varmaz

Şeyḫ Ḳayġulu ʿibret alır
Kāmiller kelāmın bilir
Külli ? ḳarīb olur
Günden güne igiye varmaz

Kim severse Muḥammed'i
Cān içinde cān Aḥmed'i
Muḥammed'iñ bir evlādı
Gel olur Sulṭān Emīr'e

Aḥad Allah sever bunu
Seversen göñülden anı
Ġafletden uyarır canı
Dil olur Sulṭān Emīr'e

ʿĀşıḳlar ṣādıḳlar işi
Aʿlāya irse bir kişi
Ḳaldırır ḳalbden teşvīşi
Yol olur Sulṭān Emīr'e

Herkim kimi sevse olur
Sevdiğiyle ḥaşir olur
Şādlıḳ ferāḥ andan gelir
Gül olur Sulṭān Emīr'e

Şeyḫ Ḳayġulu ider arżu
Rūz şeb ider niyāzı
Kavuşdırsa Allah bizi
Ḳul olur Sulṭān Emīr'e

Sevince sizler anları
Kelāmı Kāmildir ʿulemā'
Düşünce ḳalbe sevgileri
Kelāmı Kāmildir ʿulemā'

Ḫaceler olur yüce
ʿİlim edeb öğren anca
Bir ḳul Kāmil olunca
Kelāmı Kāmildir ʿulemā'

Ṭālib olub oḳuyunca
ʿAfv olur ẕünūbı anca
ʿİlmiyle ʿamel olunca
Kelāmı Kāmildir ʿulemā'

Sever Allah ʿālimleri
ʿAmeliyle kāmilleri
Sev görünce ṣāliḥleri
Kelāmı Kāmildir ʿulemā'

Şeyḫ Ḳayġulu eyle arżū
Aḳ olur cihānda yüzi
Āgāh iden cümlemizi
Kelāmı Kāmildir ʿulemā'

Sulṭānım sevenler seni
Uyanır gafletden canı
Ḳalmaz ḳalbinde gümānı
Ḳul olur Sulṭān Emīr'e

Ḫizmetinde olan kişi
Pür-nūr olur içi ṭışı
Muḥammed'iñ o sırdaşı
Ḳul olur Sulṭān Emīr'e

Efendimin yüce ḳadri
Tevḥīd ile dolmuş ṣadrı
Ḥabībullah etmiş medḥi
Ḳul olur Sulṭān Emīr'e

Bir ḳul anı sever candan
Kerāmātı aʿyān günden
Maḥabbet etse göñülden
Ḳul olur Sulṭān Emīr'e

Şeyḫ Ḳayġulu ḳapusında
Ḳalsam ṭapu ṭapusunda
İki cihān arasında
Ḳul olur Sulṭān Emīr'e

Her nefes arżu saña
Yā Muḥammed yā Ḥabīb
? ḳıdā cāna
Yā Muḥammed yā Ḥabīb

Cümle nebīler şāhı
Cihānıñ māh-tābānı
Sensiñ şefā'at kānı
Yā Muḥammed yā Ḥabīb

Sensiñ göñüllere rūşen
Ṭabībsiñ dertlere dermān
Ferāḥ bulur sevince cān
Yā Muḥammed yā Ḥabīb

Ümmetleriñ olur a'lā
Seni seven Ḳadīr Mevlā
Dāreyn içre olañ evlā
Yā Muḥammed yā Ḥabīb

Şeyḫ Ḳayġulu sever anı
Resūlullaha var īmānı
Görsem güzel ḥub cemāli
Yā Muḥammed yā Ḥabīb

Erenleriñ odur şāhı
Yeryüzünüñ budur māhı
İki cihānıñ sulṭānı
Efendimsiñ Emīr Sulṭān

Yüzü ḳaralara himmet
Himmetiñ canlara minnet
Şübhem yoḳ evlād-ı Aḥmed
Efendimsiñ Emīr Sulṭān

Ḳalblere gelince sevgü
Sevenlere olur sevgü
Ferāḥ olur cümle bilgü
Efendimsiñ Emīr Sulṭān

Şaz olur Burūsa belde
Medḥ iderler dā'im dilde
Seniñ şānıñ her yerlerde
Efendimsiñ Emīr Sulṭān

Bī-çāreyim senden ola
Muḥammed şefā'at ḳıla
Aḥad'dan hidāyet dile
Efendimsiñ Emīr Sulṭān

Şeyḫ Ḳayġulu saña vardı
Himmetiñ dileyüb durdı
'Āşıḳlar ṣādıḳlar sevdi
Efendimsiñ Emīr Sulṭān

Gelіñ siziñ ile arżu çekelim
Anıñ türbesine yüzler sürelim
Ceddi Muḥammed'dir anı sevelim
Arżū çeker göñlüm Emīr Sulṭān'a

Muḥammed'in sırrı sırdaşı odur
Her dā'imā sürer sürdüği hū'dur
Erenleriñ şāhı sulṭānı odur
Arżū çeker göñlüm Emīr Sulṭān'a

Türbesini görünce ḳaldırıñ ġamı
Ṣafāya irişir uyanır canı
Mensūb-i billaha irgürür seni
Arżū çeker göñlüm Emīr Sulṭān'a

Ḥaḳ Te'ālā anı sevgili eyledi
Kerāmetler nice iẓhār eyledi
Muḥammed evlādım deyū söyledi
Arżū çeker göñlüm Emīr Sulṭān'a

Şeyḫ Ḳaygulu ol sulṭāna varaydım
Ḳara yüzüm eşiğine süreydim
Bī-çāreyim beni ḳabūl ḳılaydın
Arżū çeker göñlüm Emīr Sulṭān'a

Arzu çeker göñlüm efendim saña
Muḥammed'iñ yüzi münevver nūrdan
Seniñ sevgin virsün Allahım baña
Muḥammed'iñ yüzi münevver nūrdan

Bunca nebīler geldi iḳrār eyledi
Seniñ ḥürmetiñe enbiyā' oldu
'Āşıḳlar ṣādıḳlar can fedā ḳıldı
Muḥammed'iñ yüzi münevver nūrdan

'Aşḳla olur cümle evliyā'
Şevḳiñle durur nice aṣfiyā
Sevdiğimsiñ yā Muḥammed Muṣṭafā
Muḥammed'iñ yüzi münevver nūrdan

Ümmetçün Ḥaḳḳ'a Ḥaḳḳ'a yalvaran
Doğunca Ḫüdā'dan dostdan dileyen
Ẕünūbluyı cehennemden ḳurtaran
Muḥammed'iñ yüzi münevver nūrdan

Şeyḫ Ḳaygulu za'īf ümmetiñ seniñ
Ah efendim yoluña ḳurbān bu canım
İki cihān sensiñ benim Sulṭānım
Muḥammed'iñ yüzi münevver nūrdan

Efendim seni seveydim
Ḳapuña ḳullar olaydım
Dir ki türābıñ olaydım
Dīvāne olmuş Şeyḫ Ḳayġulu

Söyle dilim deyū söyler
Kendini yerlere atar
Emīr Sulṭān deyū yanar döner
Dīvāne olmuş Şeyḫ Ḳayġulu

Sulṭānım yanında bazar
Her ḳanda olursa naẓar
Ġam baḥrine düşüb gezer
Dīvāne olmuş Şeyḫ Ḳayġulu

Amān deyüb kendin eyler
Yüzüm ḳara deyüb söyler
Gece gündüz durma ağlar
Dīvāne olmuş Şeyḫ Ḳayġulu

Sulṭān Emīr ġāyet ulu
Şeyḫ Ḳayġulu himmet deyu
Redd olmaz ḳapularından deyu
Dīvāne olmuş Şeyḫ Ḳayġulu

Cümleyi var iden Allah
Seniñ ʿaşḳıñ baña yeter
Her emriñ var ḳudretullah
Seniñ ʿaşḳıñ baña yeter

Senden ġayrı yoḳ arada
Seniñle irem murāda
Göñlüm seniñ ile sende
Seniñ ʿaşḳıñ baña yeter

Bu ḳalbime ḳodum seni
Terk eyler? Teni canı
Şevḳile Aḥad Sulṭān'ı
Seniñ ʿaşḳıñ baña yeter

Neylerem fānīdür cihān
Yalvarıram amān amān
Getirmem ḳalbime gümān
Seniñ ʿaşḳıñ baña yeter

Şeyḫ Ḳayġulu cān göñülden
Severim ol dostu her dem
Efendim seniñdir Hüdā'm
Seniñ ʿaşḳıñ baña yeter

Gelmiş meydana söyler sözümü
Eylemiş ġāyet bize nazını
Bilindi ey ʿāşıḳ sen bu kelāmı
Arıtmış olanı kendi özünü

Baḳarım dilinde kelāmı gerçek
Söyleyince bilir her ne olacak
Ḳorḳarım cihānda Kemāl bulacak
Uyur uyanıḳ mı açar gözünü

Kül olub söyledi hevāya gider
Bizlere böylece bir iḥsān ider
Erişdirmez zerre zerrece keder
Birden baña çevirmiş güler yüzünü

Görmendi Tañrı'nın işi ne beyle
Şeyḫ Ḳayġulu bunu söyleyeñ diñne
Gelindi ey aḥbāb ḥayrān diñne
Cevāb Ḥaḳ'dan bilüb diñne ḳışa özünü

Tañrı birdir ki Aḥad'dır
Ḥabībullah Muḥammed'dir
Evvel ölen Muḥammed'dir
Öldü niçün ağlamıyam

Ḳalmadı ḳalbimde gümān
Naṣīb eyle Allah īmān
Gözüm nūrı oğlum Oṣman
Öldü niçün ağlamıyam

Başımda yoḳdurur ṭāliḥ
Emr-i Ḥaḳ'durur ṣāniʿ
Göñlümüñ yemişi Ṣāliḥ
Öldü niçün ağlamıyam

Dünyāda istemem ṣafā
Çekdiceğim cevr-i cefā
Sevdiğim güzel Muṣṭafa
Öldü niçün ağlamıyam

Ḳadīr Mevlām bize Kerīm
Kimseye dimezem ḥālim
Ciğer pāresi İbrāhim
Öldü niçün ağlamıyam

Şeyḫ Ḳayġulu böyle işe
Ciğerim yanub tutuşa
Oğullarım ḳızım ʿĀyişe
Öldü niçün ağlamıyam

Allah'ı sevenler
Ẕikrullah etsiñ
Birliği bilen
Ẕikrullah etsiñ

Yaradan ʿAẕīm
Ḫüdā'dır Kerīm
Bir bilen cānım
Ẕikrullah etsiñ

Yücedir Sübḥān
Eyleyen iḥsān
El-amān diyen
Ẕikrullah etsiñ

Olmuşam ʿāşıḳ
Bu yolda ṣādıḳ
Sevenler ḫāliḳ
Ẕikrullah etsiñ

Şeyḫ Ḳayġulu bilem
ʿAşḳıyla diyem
Şevḳine iren
Ẕikrullah etsiñ

Bir başıma ḳaldım yanar ağlarım
Üçü de birden giden ḳuzular
Gece gündüz durma durma yanarım
Üçü de birden giden ḳuzular

Ṣāliḥim Muṣṭafam Eminim öldü
Ciğerim ṭuṭuşub biryāna döndi
Añsızın şu ölüm cümlesini aldı
Üçü de birden giden ḳuzular

İki gözüm gözüm ḳanlı yaş ağlar
Oğul ḥasretiñiz bağrımı deler
Ah idtikçe āhım göklere ağar
Üçü de birden giden ḳuzular

Yalñız evlerde ḳalmışam ḳanı
Aldırdım elimdem sevgili canı
Ḳara ġamda duram dünile güni
Üçü de birden giden ḳuzular

Şeyḫ Ḳayġulu belim ḥālimi añna
Ecelim gelince yanarım böyle
Bī-çāre şimdi ḳalmışam böyle
Üçü de birden giden ḳuzular
Firḳatde ḥasretde böyle yazılar

Ey ṣūfī sen bilmez misiñ?
Ādem ṣafiyyullah dimez misiñ?
Ḥavva anayla bile oldular
Hiç kimseye ṣormaz mısıñ?

Nūḥ neciyyullah geldi
Tamam seksen kişi oldu
Bu dünyāyı şu aldı
Derūnuña ḳomaz mısıñ?

İbrāhim Ḫalīlullah bil
Nemrūd nārına atdı duy
... aldı bir göñül
Andan daralmaz mısıñ?

Mūsā Kelimullah añna
Hārunla bile idi benne
Fir' avnla cihādın diñne
Bu derslere ḳanmaz mısıñ?

Şeyḫ Ḳayġulu eyle kelām
Ebūbekirle Muḥammed aleyhi's-selām
Mekke'den Medīne'ye hicreti zamān
Bundan ḥiṣṣe almaz mısıñ?

Hamdü-lillah bize fütūḥāt oldu
İslām şereflendi şükür yā Rabbī
Mü'minler gözyaşını dökerken geldi
İslām şereflendi şükür yā Rabbī

Dinsiz kāfir geldi atıyor ṭopun
Yer gök ... topa baḳın
İzin virdi Allah eylediñ şükür
İslām şereflendi şükür yā Rabbī

Dalḳılıçlar çıḳdı uğraş eyledi
Kġfir(i) tār-mār eyleyüb gitdi
Aḥad olan Bārī ' ināyet itdi
İslām şereflendi şükür yā Rabbī

Tatar ḫānıñ tedbīriyle yürüdü
Nemçe ? fetḥ idüb yerine sürüldü
Yeniçerilere çelenk verildi
İslām şereflendi şükür yā Rabbī

Amān kāfir eyledi minnet
Şehīd olanların durağı cennet
Ġāzīlere oldu bu cenkde himmet
İslām şereflendi şükür yā Rabbī

Şeyḫ Ḳayġulu ... yardım
Sürūrla doldı vücūd her dem
... istenen ...
İslām şereflendi şükür yā Rabbī

Ādem ṣafiyyullah gör
Atamızdır anı bil
Ṣaf derūndur ḳalbi anuñ
Ḥamdile Ḥaḳḳ'a buldı yol

Nūha neciyyullah eren
Bī-niyāza (niyāz) ḳıla
Du'āları oldu ḳabūl
İkinci atamız o ola

İbrāhim Ḫalīlullah
İsmā'il ẕebīhullah
İbrāhim yanmadı nāra
İsma'il'e ḳoç gönderdi Allah

Mūsā oldu kelīmullah
'Īsā oldu rūḥullah
Mūsā'ya Tevrat virdi
Īsā'ya İncīl Allah

Şeyḫ Ḳayġulu Muḥammed'iñ
Ḥabībidür bir Aḥad'iñ
Aña Kur'ān etdi inzāl
Umarlar cümle şefā'atin

Allah'ıñ emridir çāresi olmaz
Sefer yollarında ḳalan Muṣṭafā'm
Bundan giden ġayrı bir dahī gelmez
Sefer yollarında ḳalan Muṣṭafā'm

Arzulayub gitdi kāfir üstüne
Ḥaḳḳ'ıñ emriñ dutmaḳ dutmaḳ ḳaşdına
Ġāzī olub Resūlüllah 'aşḳına
Sefer yollarında ḳalan Muṣṭafā'm

Yoldaşlarıñ geldi söyler seni
Uçurdum ḳafesden ol arı cānı
Ḫoşnud ola ola yüce Sübḥān'ı
Sefer yollarında ḳalan Muṣṭafā'm

Ḳardeşleriñ seniñ yas idüb ağlar
İşiden dostlarıñ ciğerin ṭağlar
Ḳarīb anañ seniñ ḳanlı yaş ağlar
Sefer yollarında ḳalan Muṣṭafā'm

Ḳayġulu benim Şerif'im öldü
İnşā'allah şehīd şühedā oldu
Ḥasret ḳıyāmete el-firāḳ ḳaldı
Sefer yollarında ḳalan Muṣṭafā'm
Genç iken āḫirete giden Şerif'im

Olagör gel ʿaḳl-ı dānā
Alagör ata duʿāsı
Muḥabbetin irgür cāna
Alagör ata duʿāsı

Ḳabūl olur irer duʿā
Eyleyince sizlere s̱enā
Ḳalbi irişdirme gümāna
Alagör ata duʿāsı

Allah'ıñ emridir aʿlā
Sever ḳulun Ḳadīr Mevlā
Olursuñ evlādan evlā
Alagör ata duʿāsı

Muḥammed böyle buyurdı
Yoluna canlar virindi
Hemen duʿāsını alındı
Alagör ata duʿāsı

Şeyḫ Ḳayġulu söylediğim
Dört kitabda buyurduğıñ
Rıżāsında ḳulu oluñ
Alagör ana duʿāsı

Velī babanıñ meydanı
Çoḳdur anlarīn erkānı
Şaʿd olur geleniñ cānı
Tekkeñiz rūşenler ola

İlāhī dilerem Ḥaḳ'dan
Mesrūrāt eyleye çoḳdan
Göñlüñüz pāk ola pākdan
Tekkeñiz rūşenler ola

İbrāhim Efendi başı
Çıḳarma gözünden yaşı
Āsān ola cümle işi
Tekkeñiz rūşenler ola

Erenleriñ ola şāhı
Yeryüzünüñ, ola māhı
Kemālile dola daḫī
Tekkeñiz rūşenler ola

Şeyḫ Ḳayġulu gelir gezer
ʿAşḳı gālib neler düzer
Ḥaḳ'dan ola size naẓar
Tekkeñiz rūşenler ola
Ḳalbiñiz nūrile dola

İlāhī dilerem senden
Eksik etme yār olanı
Gösterme sen bize nesne
Cihān iare zār olanı

Erenlerde Velī Dede
Tekkesini Rūşen ide
Ṭarīki müstakīm gide
Terk etmeye var olanı

Ḥaḳ Te' ālā malın mülkin
Etdirmye kimseye kin
Ṣādıḳ olalar gün-be-gün
Göñlü acı ḥār olanı

Nāmerde muhtāc olmadan
İki cihānda ağlamadan
Ayırmaya hem gülmeden
Göstermeye nār olanı

Ferāh ola günden güne
Ṣafā vire tende cana
Şeyh Ḳayġulu himmet ḳıla
Duyurmaya kār olanı

Mü'minlere yaḳın olañ
Anlarile bile durañ
Sevgisiyle sevgi bulañ
'Aşıḳlara bir şān olur

İşte 'aşıklara meydān
Edeble ola erkān
Sevince sizler göñülden
'Aşıḳlara bir şān olur

'Azīzlere olañ yaḳın
Mā-sivāyı sevme ṣaḳın
Hevāyı hevesden geçin
'Aşıḳlara bir şān olur

Ṣādıḳlar ḥamd ḳıla durur
Kāmiller kemāli görür
Varır bir mürşide varır
'Aşıḳlara bir şān olur

Şeyh Ḳayġulu etme elem
Kelāmıñ kāmildir kelām
İki cihān 'azīz olam
'Aşıḳlara bir şān olur

Ecel geldi buna çāre olur mı?
Bundan giden ġayrı buna gelir mi?
Oğuldan ayrılan ana güler mi?
Ġayrı ḳıyāmete ḳala Yaʿḳubum

Gece gündüz durmaz gözümüñ yaşı
Ah idüʿb ağlaşır kavmi kardeşi
Terk etdim ey oğul acıñla işi
Ġayrı ḳıyāmete ḳala Yaʿḳubum

Ateş yalımı yanar ciğerim tüter
Ẕerrece eksilmez dertlerim artar
İnşa'allah kardeşiñ yeri dutar
Ġayrı ḳıyāmete ḳala Yaʿḳubum

Ansıdak geldi başa bu ölüm
Dünyāya özenirken ey benim oğlum
Firḳate ḳurbete düşürdüñ yoluñ
Ġayrı ḳıyāmete ḳala Yaʿḳubum

Şeyḫ Ḳaygulu böyle baş ne olur
Günden güne dahī şiddetde kalır
Fenā dirler buna kimlere ḳalır
Ḫasret ḳıyamete ḳala Yaʿkubum
Genç ahirete giden ey oğul

Kim severse evliyāyı
Himmetleri irer aña
Ṣıdḳile sevince cānı
Himmetleri irer aña

Anlardır ulu veliyyullah
Bulmuşlar ʿaşḳ ʿaşḳullah
İzin virir ḳudretullah
Himmetleri irer aña

İdeler bu ḳalbi arı
Olurlar Resūl'üñ yāri
Hüda'nıñ emir fermanı
Himmetleri irer aña

Dāreyn iare ider himmet
Ḳabūldür niyāz minnet
Yaradan iledir ġāyet
Himmetleri irer aña

Şeyḫ Ḳayġulu aʿlā ulu
Tañrı'nıñ ḫaṣṣṣü'l-ḫaṣ ḳulu
Dünyā āḫiret bile durur
Himmetleri irer aña

Gönlüme gelmezdi böyle bu ḥäller
Ne şekil vaṣf etsiñ seni bu diller
Gelenler gider fänīde dirler
Aldırdım elimden Yaʿḳubum seni

İḫtiyär anañıñ beli büküldü
Yärenlerin melin melin çekildi
Ḳara yer altında evler yapıldı
Aldırdım elimden Yaʿḳubum seni

Özenirdim seni seni görmeğe
Fenä ire mürüvvetiñe irmeğe
Gidem dirken şu ḫarcıñı görmeğe
Aldırdım elimden Yaʿḳubum seni

Ḳardeşleriñ çevre yanıñı aldı
Ah idüb fiġānıñ göklere ağdı
Ciğer paralandı yüreğim yandı
Aldırdım elimden Yaʿḳubum seni

Şeyḫ Ḳayġulu benim yüreğim yandı
Oğuldan ayrılan mecnuna döndü
Ḥasret ḳıyāmete el-firāḳ ḳaldı
Uçurdum elimden Yaʿkubum seni
Aldırdım elimden a ḳuzum seni

Cümlenin sulṭānı Allah
Yardımcıdır ḳullarına
Ḥikmeti var Sübḥān Allah
Yardımcıdır ḳullarına

Ebed ezel O'dur Bāḳī
Ledünnī dersini oḳu
Maḫluḳuñ O'dur Ḫālıḳı
Yardımcıdır ḳullarına

Yaratdı cümle enbiyāʾ
Evliyāʾlar ve aṣfiyāʾ
Ḳoma ḳalbiñi gümāna
Yardımcıdır ḳullarına

Celāli var cemālile
Ḳudreti var suʾālile
Hidāyet kemālile
Yardımcıdır ḳullarına

Şeyh Ḳayġulu söyler yā Rab
İderim lüṭfuñu ṭaleb
İnʿām eyleyici Çalab
Yardımcıdır ḳullarına

Allah emri ile izin olunca
Genç iken āḫirete giden Muṣṭafam
Vaḳit tamam olub ecel gelince
Genç iken āḫirete giden Muṣṭafam

Bir acıdır düşdi yüreğim içine
Dayanılmaz oğul oğul acına
Ḫaber virdi ḳardeşiñe bacıña
Genç iken āḫirete giden Muṣṭafam

Dostlarıñ virdi ḫaberiñ seniñ
Yas idüb ağlaşır ey oğul canım
Raḥmet oḳusunlar cümle yārānıñ
Genç iken āḫirete giden Muṣṭafam

Şeyḫ Ḳayġulu anlar ağlayub durur
Bu yalan dirler kimlere ḳalır
ʿ Āḳıbet ölüme bu cümle varır
Genç iken āḫirete giden Muṣṭafam
Āḫir ölüb giden ey oğul

Cāhillik doldu vilāyetimize
Kāhillik doldu heb cümlemize
Şeref kıldı bizim īmānımıza
Ḥaş Ḥüsñi Ḥüseyin Ağa

Saʿ düddin pīr-i ʿ azizi anuñ
Ḳurbān olsun anuñ yoluna canım
Yoḳdur anuñ ṭarīḳinde gümānım
Ḥaş Ḥüsñi Ḥüseyin Ağa

Ehl-i ṭariḳ kāmil kemāle irmiş
Ḳalbi anuñ tevḥīd nūrile dolmuş
Ḥamdü-lillah bize irşāda gelmiş
Ḥaş Ḥüsñi Ḥüseyin Ağa

Meclisine varan ḳaldırır ġamı
Gece gündüz gitmez ẕerrece demi
Ṣādıḳān ʿ āşıḳān olan īmānı
Ḥaş Ḥüsñi Ḥüseyin Ağa

Şeyḫ Ḳayġulu dinñe eyle mesrūrāt
İlāhī sen eyle durağı cennet
Ben mecnūna etdi kerem ʿ ināyet
Ḥaş Ḥüsñi Ḥüseyin Ağa

İslām'a şān olan namaz
Emreylemiş ol bī-niyāz
Ḳılan bulur necāt fāz
Namāz mü'mine farżullah

Bildirdi Kur'ān'da anı
Farż eyledi 'Aẓim Ġanī
Eyle beyle sen īmānı
Namāz mü'mine farżullah

Terk etmeyen mü'minleri
Ḳoyar cennete anları
İ' tiḳad üzre dinleri
Namāz mü'mine farżullah

Cehenneme olur perde
Beş vaḳti ḳılındı bunda
Ŝevābı ağır mīzānda
Namāz mü'mine farżullah

Şeyḫ Ḳayġulu emre uyar
Müslüman namāz ḳılar
Cennetde dīzāra irer
Namāz mü'mine farżullah

Ḫüda'nıñ emrine baḳ sen
Öldü benim ḳuzularım
Günden güne arżūlarım
Öldü benim ḳuzularım

Ah etdikçe çıkar yalıñ
Eri geci ölüm yoluñ
Anañıza ḳarşu gelin
Öldü benim ḳuzularım

Acı gören ādem gülmez
Ḳuzularım gidi gelmez
Firḳat ateşleri sönmez
Öldü benim ḳuzularım

Ḥaticem derde uğradı
Çāre ilāc hiç olmadı
Buña dermān bulunmadı
Öldü benim kuzularım

Ḥadīce'ye mevt gelince
... olunca
Esmāmı ġālib sevince
Öldü benim ḳuzularım

Şeyḫ Ḳayġulu sözüm aña
Günden güne yana yana
Ḥasret ḳıyāmete ḳala
Öldi benim iki kuzum
Biri Ḥadīcem biri Esmā

Ey göñül gel seniñ ile
Cemālullaha irelim
Görüb cennet görüb dizār
Cemālullaha irelim

Geçelim mā-sivālardan
Nefis dünyā hevālardan
Cümle ʿāşıklarla bir dem
Cemālullaha irelim

Bilmeyelim elem keder
Göñül ġuṣṣaları nider
Kişi sevdiğine gider
Cemālullaha irelim

Cennet-i aʿlā yücedir
Ulu ʿaẓīm derecedir
Müşāhade buluncadır
Cemālullaha irelim

Şeyḫ Ḳayġulu mücāhade
Sonra olur müşāhade
Cennetde aḳ müşgden yerde
Cemālullaha irelim
Dostuñ dīzārın görelim

Ah idüb yasile durdum
Ḳardeşim Muṣṭafām deyi
Ta ölünce ölünce añam
Ḳardeşim Muṣṭafām deyi

Bu derdile yürek yanar
Bilmezem ya neden söner
Dilim dirse göñlüm añar
Ḳardeşim Muṣṭafām deyi

Buna gelenler durmadı
Bilen eğlenmedi
Bu dert benden ayrılmadı
Ḳardeşim Muṣṭafām deyi

Bir gün de bunda ölürem
Ḳara yer altına girirem
Gün-be-gün mecnūn dönem
Ḳardeşim Muṣṭafām deyi

Şeyḫ Ḳayġulu cūşa gele
Bu ḥaller heb başa gele
Söylemesem nedir çāre
Ḳardeşim Muṣṭafām deyi

Ḳılındı namāz
Eyle gel niyāz
İdince ḳulluḳ
Necātile fāz

Abdest alınca
Yüzüñ yuğunca
Ẕünūb mağfiret
Namāz ḳılınca

Müslümān ṣañı
İḳrārı dīni
Terkeyleme gel
Nūr eyle cānı

Ḫüdā'nıñ emri
Mü'miniñ yāri
Ḫuluṣile ḳıl
Bulursuñ yāri

Şeyḫ Ḳayġulu diñne
Ṣalat añna
Emr-i Ḥaḳ'dır bu
Āşikār söyle

Mecnūnleyin sersem gezerim bunda
Ayrıldım gülmezem ḳardeş Muṣṭafām
Ẕerrece hiç çıḳmaz acıñ bu cānda
Ayrıldım gülmezem ḳardeş Muṣṭafām

Ecel dirler buña başa gelince
Dururlar fānīde vaḳit gelince
ʿÖmür tamāmına tamām irince
Ayrıldım gülmezem ḳardeş Muṣṭafām

Ḳardeş ayrılan ayrılan gülmez
Ḳara yer iline girenler gelmez
Bu dünyā fānīdir kimseye kalmaz
Ayrıldım gülmezem ḳardeş Muṣṭafām

Alnıma yazılmış nedir çāresi
Yürekden çıḳar mı anuñ yāresi
Dükenmez ḳardeş acısı
Ayrıldım gülmezem ḳardeş Muṣṭafām

Şeyḫ Ḳayġulu dir ki nedir bu hāliñ
Görmedim kimselerde böyle bir yalıñ
Göklere dayanır ah fiġānım
Ḳardeşim Muṣṭafām deyi

Gökler ağlar yerler ağlar
Ḳızım Ḫadicem Esmām deyi
Gözüm ağlar özüm ağlar
Ḳızım Ḫadicem Esmām deyi

Yandı yürek yaralanır
Şol vücūdum paralanır
Ah idib dilim söylenir
Ḳızım Ḫadicem Esmām deyi

Firkate düşürdüm kendim
Mecnūnleyin divāne oldum
Ḥasretliğe nidelim
Ḳızım Ḫadicem Esmām deyi

Ḫadicem bir derde düşdü
Bir yıl tamāmen ṣavaşdı
Ciğerim yandı dutuşdı
Ḳızım Ḫadicem Esmām deyi

Şeyḫ Ḳayġulu sözüñ doğru
Düşürdüñ anları ayrı
Duymaz oldum ġayrı
Ḫadicem Esmām deyi deyi

Seni sevenleriñ yāri
Sensiñ ya Ḥabībāllah
Mü'minleriñ nūr cānı
Canlara cansıñ yā Ḥabībāllah

Sensiñ Ḫüdā'nıñ ḥabībi
Dertli göñüller ṭabībi
Seniñle bulurum raḫmeti
Cānlara cānsıñ yā Ḥabībāllah

Sever seni Aḥad Sulṭān
Göñüllerde ola evṭān
Seniñle yaradıldı mekān
Dertliye dermānsıñ yā Habībāllah

ʿĀşıḳlar seni sevdi
Şevḳiñle ṣādıḳ oldu
Seni seven seni buldu
Resūl bī-gümānsıñ ya Habībāllah

Şeyḫ Ḳayġulu Muhammed'e
Şefāʿat ider ümmete
İrgüren cümleyi selāmete
Cümleye sulṭansıñ yā Habībāllah meded

Arżūlayub giden yola
Ah Eminim vah Eminim
Böyle nesne gelmez göñle
Ah Eminim vah Eminim

Yoldaşlarıñ seniñ geldi
Nolduğunı ḫaber virdi
Ḥasret ḳıyamete ḳaldı
Ah Eminim vah Eminim

Yetimleriñ seniñ ağlar
Ciğerim pāre pāre eyler
Göñül yanar dilim söyler
Ah Eminim vah Eminim

Benim göñlüm biryān oldu
Bu vücūdum nāra döndü
Bu dünyā kimlere ḳaldı
Ah Eminim vah Eminim

Şeyḫ Ḳayġulu diñne bunı
Ḳaranlıḳ eyledim güni
Uçurdum elimden anı
Ah Eminim vah Eminim

Yaradanı bilmesine
Mürşid-i kāmil gerek
ʿĀşıḳ maʿşūḳ bulmasına
Mürşid-i kāmil gerek

Ḫizmetle ola müdām
Himmetini bula her dem
Ḳalbiñe komağa yardım
Mürşid-i kāmil gerek

Olasıñ anuñla irşād
Ḳabul ola her murād
Ḫulūṣāne eyle īrād
Mürşid-i kāmil gerek

Mā-sivālar gide senden
Sevesin cān-ı gönülden
Benniği ol alır senden
Mürşid-i kāmil gerek

Şeyḫ Ḳayġulu anı sever
Göñülleri nūra döner
Şeyḫiyle dīzāra irer
Mürşid-i kāmil gerek

Gözüm nūrı benim ḳuzım
Dayanmaz saña özüm
Ḳanlar ağlar ağlar gözüm
Çāresiz bir derde düştüm

Gece gündüz işim āhi
İñilerim zāri zāri
Elimden aldırdım seni
Çāresiz bir derde düştüm

Ciğer pāre pāre oldu
Ölüm geldi ḳuzum aldı
Şol aḳlım perīşān oldu
Çāresiz bir derde düştüm

Ah firḳate irdi elim
Deli dīvāneler olam
Cennet durağına varan
Çāresiz bir derde düştüm

Kimseler ḥalimi bilmez
Oğuldan ayrılan gülmez
Günden gün derdiñ oñulmaz
Çāresiz bir derde düştüm

Şeyḫ Ḳayġulu bak şu hāle
Ḥasret ḳıyāmete ḳala
Oñulmaz yürekde yara
Oñulmaz derde düş oldum

Her nefes seni isterem
Mevlā'm seni bulam seni
Seni bulub seni isterem
Mevlā'm seni bulsam seni

Aḥad'dir Sulṭānım yüce
Ḳullarını sever anca
Bu göñlüm saña varınca
Mevlā'm seni bulsam seni

İstemezem bu cihānı
Ḳalmış varmı bunda ḳanı
Severim Aḥad Sulṭāni
Mevlā'm seni bulsam seni

İki cihānda bu cānım
Birliğiñe var īmānım
Yoḳdur benim hiç gümānım
Mevlā'm seni bulsam seni

Şeyḫ Ḳayġulu dola ḳalbi
ʿAşḳile var maḥabbeti
Eyle Rabbim ʿināyeti
Mevlā'm seni bulsam seni

Gene arżūladı gönül
Yaradan Sübḥan'ı ister
Bir nesneyi ḳabūl etmez
Vār iden Sübḥān'ı ister

Kendim ʿummānlara ṣalam
Amān deyüb saña varam
ʿĀşıḳ olanları seven
Yār iden Ġufran'ı ister

ʿĀşkla dolmuşum ġālib
Dīzārıña oldum ṭālib
Olur dostuñ nūra lāyık
Ḥār iden Raḥmān ister

Derdimiñ dermānı sende
Maḥabbetiñ vārid cānda
Bu cihānda o cihānda
Dar iden Deyyān ister

Bilmediği bilmeli
Kāmil mürşīde varmalı
Ḳayġulu doğrı olmalı
ʿĀr iden burhānı ister

Sevenler seni
Terk ider teni
İrgüren cānı
Duyan ʿāşıḳlar

Ḫare eyler vārın
Nūr ider yerin
Şād eyler rūḥın
Olan ʿāşıklar

Dutarsıñ emri
Söndürür nārı
Mü'miniñ yeri
Dolan ʿāşıḳlar

Bakındı buna
Ṣafā vir cāna
Ḥaḳīḳat bile
Ṣoran ʿāşıḳlar

Ḳayġulu vardı
Murāda irdi
Dīzārı gördi
Gelen ʿāşıḳlar

Eğer ʿâşıkları bilseñ
Ḫüda'dan ġayrı istemez
Ne beg bilir ve ne başa
Ḫüdā'dan ġayrı istemez

Ġam yemez dünyā içün
ʿAffeyler yaradan suçun
Cümle sevdālardan geçüp
Ḫüdā'dan ġayrı istemez

Muḥammed Aḥad Ḥabībi
Derdiniñ odur ṭabībi
Niyāz eyler deyüb Rabbī
Ḫüdā'dan ġayrı istemez

Bilmez ne olur dünyā
Irağ olur şeyṭan hevā
Maḥabbetleri ʿâşḳile aña
Ḫüdā'dan ġayrı istemez

Şeyḫ Ḳayġulu bildiğim bu
Ẕikrullah süre Hū
Cān göñülden sevdiğim o
Ḫüda'dan ġayrı istemez

Benim şöyle bir dillenen
ʿĀlem içre hem söylenen
ʿĀsīdir deyüb ...
Mücrīm-i bī-çareyim bunda

Kimisi muḥallid dirler
Kimisi sāzende dirler
Kimi zındıḳ fesad benner
Mücrīm-i bī-çareyim bunda

Kimi dirler ẕikirde o
Kāh dirler ʿameli şu
Kāh dirler müfsiddir o
Mücrīm-i bī-çareyim bunda

Diñnediñ mi şu cānları
Ġıybet bühtān olanları
Kemāl bulur ṣabır ideni
Mücrīm-i bī-çareyim bunda

Ḳayġulu miskindir bir ḳul
Neden irsiñ kemāle ol
Derdimend dīzārın sen bul
Mücrim-i bī-çareyim bunda
Taḳṣirātım çoḳ çoḳ şunda.

Aldanma cihāna
Bāḳī değildir
Ṣaḳın güvenme
Bāḳī değildir

Yüzüñe güler
Yönünü döner
Kimlere yarar
Bāḳī değildir

Pādişāh olsañ
Salṭanat görseñ
Fānīdir bil sen
Bāḳī değildir

Ġaflete dalma
Hevāya irme
Göñülden sevme
Bāḳī değildir

Şeyḫ Ḳayġulu bile
Yürekde yāre
Maḥabbet virme
Bāḳī değildir

Arżūlayub gece gündüz
Seni sevenʿ āşıḳlaruñ
Ḳalb ʿaynası açıḳ olur
Seni seven ʿāşıḳlaruñ

Durmaz ʿaşḳile yanar
Olur olur pervāneler
Allah dirler dīvāneler
Seni seven ʿāşıḳlaruñ

Yanub yanub kül olmuşlar
Amān deyüb yalvarmışlar
Senden ġayrı bilmemişler
Seni seven ʿāşıḳlaruñ

Cānı teni terk iderler
Rıżā ʾ cemāl fikr iderler
Ḥabībiñ sevib giderler
Seni seven ʿāşıḳlaruñ

Ḳayġulu derd-mend varır
Bī-çāredir ilāc bulur
Ṣādıḳ olub dīzār görür
Seni seven ʿāşıḳlaruñ

Iraḳda arama anı
Göñül evi beytullah'dır
Ṣāf olur ʿāşıḳlar cānı
Göñül evi beytullah'dır

Oḳu ledünnī ʿilmini
Bilesiñ edeb erkānı
Ḳalb içinde bul sulṭan'ı
Göñül evi beytullah'dır

Türābdan ḫalk oldu beden
Cihāna geldi Ādem
Ẕikrullah idince ḳalbden
Göñül evi beytullah'dır

Uzağa iletme yolu
Olasıñ sevgili ḳulu
ʿĀşıḳ maḥbūbunı bulur
Göñül evi beytullah'dır

Şeyḫ Ḳayġulu Aḥad Bārī
Şevḳile sevince yāri
Başiretle görem anı
Göñül evi beytullah'dır

Ya Rabbenā sen bilüñ
Ḳullarına ḳıl kerem
Düşmüşleri ḳaldırıñ
Ḳoma ḳalbimde elem

Yüzüm benim ḳaradır
Senden olan çaredir
Cümle ikrām bizedir
Seni ʿāşḳınla ḳalam

Muḥammed'e it ümmet
Senden şefāat Aḥmed
Ḳıl Sulṭanım sen raḥmet
Günāhımdan ḳurtulam

Nefsimi ben bilmişem
Ṭopraḳdan ḫalk olmuşam
Meşaḳḳatde ḳalmışam
Efendim eyle selām

Bī-çāredir Ḳayġulu
Neden böyle saykılu
Mü'minleri güldürür
Derdime dermān bulam

Fenā cihanda dururken
Birgün göç olsa gerek
Ne ḳadar yaşasān az çoḳ
Bu ʿömrün hiç olsa gerek

Nice yüzbin ḳul alırsān
Taht-ı Süleymān-ı bulsān
Salṭanatla yürüseñ
Cümleden geç olsa gerek

Bu fānīye gelen n'olur
Tā soñuñda fenā bulur
Ecel gelir tamām olur
Varlığıñ ṣeç olsa gerek

Ol gelenler durdu mı?
Sen bundan ḥiṣṣe aldıñ mı?
Anlardan biri ḳaldı mı?
Bize de göç olsa gerek

Bī-çāre Ḳayġulu n'ola
Mü'minlere ḫulle gele
Nurdan burāḳlara bine
Başınā tāc olsa gerek

Birgün ola ecel gele
ʿAzrā'il canīnı ala
Bu derde çāre olmaya
Ah eliñden ölüm seniñ
Cüdā olur birgün cānım

Ne oğul kapısı ne ḳız
Ḳara olunca bütün yüz
Tenle cāndan ayrılırız
Ah eliñden ölüm seniñ
Cüdā olur birgün cānım

Geleler yanıña yārān
Ciğer tutuşa ola biryān
Gözleriñ cevheri giryān
Ah eliñden ölüm seniñ
Cüdā olur birgün cānım

Gerü ḳala nāmla şān
Gelir ölüm virmez amān
Ḥaḳk'dan irişince fermān
Ah eliñden ölüm seniñ
Cüdā olur birgün cānım

Şeyḫ Ḳayġulu eyle naẓar
Ḥaḳile eyle gel bazar
Ecel bizi arar gezer
Ah eliñden ölüm seniñ
Cüdā olur birgün cānım

Bir kazan kaynayınca
Düşer küfi dökülür
Odun kömür olunca
Küli neden yaḳılır

Çoban olan ḳoyunda
Çocuklar oyunda
Ġulām olan bugünde
Alınır hem ṣatılır

Ustası olan şākirdler
Birbirini övüdler
Derdi olan ṣayıḳlar
Her yerlerden atılır

Bināsı olan yerlere
Ṭımar olan bağlara
Ṣağ olan çürüklere
Niçün beyle ḳatılır

Ḳayġulu'nuñ dilinden
Nesne gelmez elinden
Herkes yerli yerinden
Yıḳılır hem yapılır

Bugün velileri seven
Bizimle meydāna gelsiñ
Maḥabbeti cāna ḳoyan
Er olub ṣaydāna gelsiñ

Yaḳın olunca anlara
Himmet iderler cānlara
İrmeyen gümānlara
Yār olup cirāna gelsiñ

Dostla olmuşam ʿāşıḳ
Ma'şūḳa irişür ṣādıḳ
Böyle sever ḳulun hālıḳ
Var olub seyrāna gelsiñ

Ol üçlere yedilere
Ḳırḳlarile üçyüzlere
Ricālü'l-ġayb erenlere
Dār olub ḥayrāna gelsiñ

Şeyḫ Ḳayġulu erenlerüñ
Ḳulu kölesi anlaruñ
Cānımıñ cānānı cānlarıñ
Ṣār olub devrāna gelsiñ

Ādem'i gör Ḥavva'ya baḳ
Yıḳma göñül göñlü yab
Āḫireti gör dünyāyı ṣat
Dimesen sen sen ben ben

Nūh görüb Dāvud aña
Sulṭan Süleymān'ı bene
Eyyüb gibi ṣabır eyle
Dimesen sen sen ben ben

Ya'ḳūbuñ göziniñ yaşı
Yusuf oldı Mışır şāhı
Durma ṣaḳın göz yaşı
Dimęsen sen sen ben ben

İbrāhim ateşe atdı
Anı nā-merd Nemrud atdı
Bunca peyġamber gitdi
Dimesen sen sen ben ben

Şeyḫ Ḳayġulu ḳahramānlar
Ḳaldı mı hiç pehlivanlar
Ben ben dimiş nice cānlar
Dimesen sen sen ben ben

Arżūlayub seni seni
Añsam seni yā Muḥammed
Gece gündüz hiç durmayıb
Añsam seni yā Muḥammed

Ḳalbimde ʿaşḳıñ ġālib
Maḥabbetiñle yanık
Seni sevib saña varıb
Görsem seni yā Muḥammed

Seni seven ʿāşıḳları
ʿĀşıḳlarla ṣādıḳları
Şād eylersiñ ol canları
Ṣaysam seni yā Muḥammed

Ḳıyāmet gününde bulsam
Ḳara yüzüm saña sürsem
Ümmetliğe ḳabūl ḳılsañ
Äarsam seni yā Muḥammed

Ḳayġulu derdimend fakīr
Bī-çāredir ismiñ oḳur
Saña ümmet etmiş şükür
Bulsam seni yā Muḥammed

Kişi sevdiğini bulur
Sevgisiyle eyler ḳarār
Kimi sever ise bunda
Anuñladır ma' a'l-ebrār

Ḳalbe olunca naẓar
Münevver olur güzel
Taḳdīr evvelde eẕel
Yazılan olmaz firār

Sevince bunda ālimleri
'İlmiyle 'amel idenleri
Görünce siz kemālleri
İstimdād üzre yarar

Ṣabır ehli olur a'lā
Gelir çeker bulur belā
Olurlar anlar evlā
Ḥarām olur aña nār

Şeyḫ Ḳayġulu böyle kelām
Ẓāhir bāṭın budur beyān
Murāda maḳṣūda iren
Bulur ṣadr içinde arar

Gördüm şunda bir ileş
Birikmiş başına ġarġā
Ḳuzḳunlar cem' olub aña
Anuñ içün olur ġavġā

Bülbülleriñ dilleri
Arar arar gülleri
Şahānlarıñ yerleri
Ağar giderler dağa

Keklik girer ormana
Laḳlaḳ irer yuvaya
Doğan gider evine
Uçub göklere ağa

Bayġuş arar viranlıḳ
Aḳababa arar ...
Ḳırlanḳıç ḳalḳar ḳaranlıḳ
... rabbi du'ā

Ḳayġulu cümle ḳuşlar
Ḥaḳḳ'ı ẕikr etmeğe başlar
Yanḳılanır dağlar daşlar
Cümle iderler s̱enā

İstemezem ben Leylā'yı
Bir Mevlām yetişir baña
Mecnūn gibiyimdür amā
Bir Mevlām yetişir baña

Neylerem ḥurīyi ġılmān
Sevmezem virilse vildān
Girince cennet cinān
Bir Mevlām yetişir baña

Bu sevgiler kimde ola
Ġayrı sevdā bulunmaya
Maḥabbetle varam yāra
Bir Mevlām yetişir baña

Deryā gibi göñül coşar
Mevc urub ṭaşraya daşar
Görenlerin ʿaḳlı şaşar
Bir Mevlām yetişir baña

Şeyḫ Ḳayġulu ola yār
Ġayrı sevgi bilmez duyar
Sevdiğim cemālullah dīzār
Bir Mevlām yetişir bāna

Cümle ervāḥ bir araya cemʿ olub
Ḥażret-i Ādemle cihāna gelüb
Aḥad olduğuna īmān eyleyüb
Yoḳdan yaradana uğradım geldim

Bu cümleyi yoḳdan yoḳdan vār ider
Nebīleri cümlesinden arı ider
Ḫālıḳ olan maḫlūḳuna bir ider
Nūrdan olan münevvere uğradım geldim

Günden gün geldikçe artıyor zīnet
Şerīat arar yoḳ ʿirfāna ?
Muḥammed'e oldum evvelden ümmet
Ḳandildeki nūra uğradım geldim

İrdiñ mi sen bu işleriñ fehmine
Düşdüñ mi sen cümlesinin derdine
Atanıñ ṣulbünden ana raḥmine
Şöyle bir ḫalvete uğradım geldim

Canım tene gelüb şöyle girince
Rūh ile bir yere ḥaşir olunca
Şu yalan dünyāya gelüp gelince
Diñne zāra dāra uğradım geldim

Şeyḫ Ḳayġulu eydür be hey erenler
Dizilmişler bir araya yārenler
Sen bu ʿilmi kimden aldıñ diyenler
Şeyḫ iḫtiyār pīre uğradım geldim

İlişme ġurāba
İrer ḫarāba
Ṣayd iden olur
Ḳıyma irʿāba

İsmidür ḥacer
Sanasıñ şecer
Baʿżı beyledür
Dünyāsı ...

ʿAndelīb bilmez
Menzili almaz
Bir karār deseñ
İḳrārda ḳalmaz

İrişür dāra
İreler fāre
Böyle olucak
Ne fayda çāre

Şeyḫ Ḳayġulu elem
Yürekde yārem
Hidāyet irişe
Ola mükerreb

Eğer ister isen Ḥaḳḳ'ı
Digil Lā ilāhe illallah
Durma oḳu durma saḳı
Digil Lā ilāhe illallah

Āsān ölüm göreyim
Īmānla gideyim
Derseñ ʿaẕāb görmeyim
Digil Lā ilāhe illallah

Şu kabrimden ḳalḳayım
ʿArş altına çıḳayım
Derseñ raḥmet bulayım
Digil Lā ilāhe illallah

Ol Ḥabībi seveyim
Ḥaḳ dīzārın göreyim
Dirseñ mü'min olayım
Digil Lā ilāhe illallah

Ḳayġulu derdimendim
Çıkınca cān cihāndan
Ayrılınca cān tenden
Digil Lā ilāhe illallah Muḥammed Resūlüllah

Diñle imdi sözümi
Diñle saña ne dir yāriñ
Mü'minler(le) ḥaşr olasıñ
Burda ḳaldı ḳalır zārıñ

Ṭarīḳ-i müstaḳim ara
Ḫarc eyle eldeki vārıñ
Boşa gidmez emeğiñ hiç
Ḥaḳ içün olursa kārıñ

Nefsin hevāsına uyma
Manṣūr gibi ola dārıñ
Muṭmainne eyle kendiñ
Ḥoşnūd ola senden yāriñ

Ḳalbiñi eyle pāk temiz
Olmasıñ zerrece ʿārıñ
İgi ʿamel işlerseñ
Kötü olmaz olmaz kārıñ

Doğruya dönder yüziñi
Kesme kesilmeye aḳa
Şeyḫ Ḳayġulu derdimend
Gösterme sen aña nārıñ

Cehennem olmazdı
İḳrār bulunsa
ʿAzāblar görmez
Taṣdīḳ olunsa

Doludur kāẕib
Bulmaz ḥazıḳ
Mā-lā-ya'nī duyan
ʿÖmrüne yazık

İşitme sözler
Eyleme nazlar
Ḥīle kār şimdi
Bunlardır şādlar

Doğruya yürü
Olasıñ ulu
... az ḳaldı
Kāmile yürü

Şeyḫ Ḳayġulu nere
Bu ʿālem beyle
Dili dutasıñ
Ḳulağın verme

Ġaflete virme kendiñi
Receb-i şerif ayında
Aç gözüñi uyar canıñ
Receb-i şerif ayında

Mü'minlere lāzım olan
Yārın kıyāmetde bulan
Ṣā'im olub olub duran
Receb-i şerif ayında

Receb dirler şu var idi
Baldan ḍatlu anıñ dadı
Dut orucu etme ...
Receb-i şerif ayında

Resūlüllah emr eyledi
Duyana neler söyledi
Bu ayıñ medḥini eyledi
Receb-i şerif ayında

Ḳayġulu derdimend bunda
Ṣā'im olsa dāim anda
Şehr-i şaʿbān aylarında
Receb-i şerif ayında

Göñül arżū çeker bugün
İster cennet cemālullah
ʿĀşḳile sevdiğim hergün
İster cennet cemālullah

Olmuşam emriñe rāżı
Ḫüdā'm vire bize fāzı
Cümle ʿāşıḳlarla sizi
İster cennet cemālullah

Şu ḳalbim ecirden ḍüşdü
Pervāneler olub daşdu
Dostla dostum buluşdı
İster cennet cemālullah

Açıla ḳalbiñ ʿaynası
Siline göñlüñ pası
Gelmez Ḥaḳḳ'ıñ sevisi
İster cennet cemālullah

Şeyḫ Ḳayġulu sever anı
Fedādır ten ile cānı
Ağlar yanar düni güni
İster cennet cemālullah

Eğer ʿâşıḳ iseñ
Oruç ol Şaʿbān ayında
Dīzārıñ görmek isterseñ
Oruç ol Şaʿbān ayında

ʿİbret alam dir bundan
Her biri bir nūr olur
Naẓar eyleyince candan
Her biri bir dūr olur

Ḥaḳḳ'ın ʿāşıḳları anda
Yemek yemez günlerinde
Recb Şaʿbān aylarında
Oruç ol Şaʿbān ayında

Kişi sevdiğini bulur
Anuñ ile ḥaşir olur
ʿAmeller meydana gelir
Her biri bir ḥūr olur

ʿAzīz aylar ʿazīz günler
Mü'minler iyice benner
Ḥabibullah anı söyler
Oruç ol Şaʿbān ayında

İyiye uyana cevāb
Bulur yarın ʿaẓīm s̱evāb
Bunuñ ṣañı olur türāb
Her biri bir zūr olur

Ġaflet gömleğini giyme
Şeyṭān iğvāsına uyma
Kendiñi ʿummāna ṣalma
Oruç ol Şaʿbān ayında

Eyle ṣāliḥ ʿamelleri
Bulagör kāmilleri
Bunda bul fażılları
Her biri bir cūr olur

Ḳayġulu doğrudur kelām
Dutarsıñ dāʾimā ṣıyām
Bütün olur olur īmān
Oruç ol Şaʿbān ayında

Şeyḫ Ḳayġulu bu ḥālile
Olmayasın ḳīl ḳālile
Cümlesi Ḥaḳ emriyle
Her biri bir nūr olur

Allah bize ikrām ḳıldı
Mü'minlere iḥsān ḳıldı
Bir ay oruç farż eyledi
Ramażān-ı şerif ayında

Mü'minleriñ zīneti
İderler Ḥaḳḳ'a minneti
Tamām eyler farż sünneti
Ramażān-ı şerif ayında

Ḳadīr geceleri anda
Bayrām geceleri anda
Şeyṭān bağlanır ol günde
Ramażān-ı şerif ayında

Terāvīḥi ḳılanlara
Cennet açılır anlara
Raḥmet olur mü'minlere
Ramażān-ı şerif ayında

Ḳayġulu diñne övüdüm
Kesme Allah'dan umūduñ
Mübārek günleri gördüñ
Ramażān-ı şerif ayında

Kāfir çoḳdur islām'a olmuşdur ḳarib
Amān eyle sen bizi sa'īd
Leylimiz berāt it nehārı va'īd
Amān yā Rab bize sen kerem eyle

Sulṭan Selīm Ḫān'ı murāda irgür
Allahım ağlatma sen anı güldür
Kāfir kiliselerin cāmiye döndür
Amān yā Rab bize sen kerem eyle

Keskin eyle Āl-i 'Osmān'ıñ kılıcını
Ḳomasıñ kāfiriñ puṭla ḥaçını
Mü'mine gösterme dinsizin gücüni
Amān yā Rab bize sen kerem eyle

Düşmān gālib geldi ? beri
Żabṭ eyledi şehirleri köyleri
Yesir etdi ağaları begleri
Amān yā Rab bize sen kerem eyle

Şeyḫ Ḳayġulu ağla Ḫüdā'ya yalvar
İnşā'allah nuṣret-i İslām eyler
Şereflenir sancak bayraḳlar ṭuğlar
Amān yā Rab bize sen kerem eyle
Ol moşḳof kāfirin ḫor ḥaḳīr eyle

Baḳma maḥabbetle buña
Fānī dünyā değil midür?
Benim deyü güvenme aña
Fānī dünyā değil midür?

Eyleme keder elem
Birgün ola bunda ölem
Ḳalmaz biri buna gelen
Fānī dünyā değil midür?

Güvenme malile yāre
Bu derde bulunmaz çāre
Bu ten türāblara gire
Fānī dünyā değil midür?

Ne ḳadar yaşasañ bunda
Cān eylenir şimdi tende
Gel olur bunuñ ṣoñunda
Fānī dünyā değil midür?

Şeyḫ Ḳayġulu diyem kelām
ʿĀḳıbet ... fenā
Göñül virmezem ben buña
Fānī dünyā değil midür?

ʿAvretleriñ müslümānı
Er rıżāsını bilendir
Ḳavī olur hem īmānı
Er rıżasında durandır

Uyarlar emrine Ḥaḳḳ'ıñ
Āḫıreti yüce olur
Ḥürmetine
Er rıżasında olandır

Rıżā'sında olur anlar
Ferāh bulur anca cānlar
ʿAẕab ḥisāb bilmez bunlar
Er rıżasında görendir

Nārından bulurlar necāt
Cehennemden olur azād
Olur maḳbūl cümle murād
Er rıżasında ḳalandır

Şeyḫ Ḳayġulu eyle bula
Dünyā āḫiret bile ola
Cennetine vara gire
Er rıżasında varandır

Dört köşeye fermān fermān dağıldı
Āl-i ʿOsman'ıñ orduları ḳuruldu
Nice yiğit arżulayub çekildi
Amān yā Rab eyle mü'mini aʿlā

ʿİṣyānımız çoḳdur ḳuṣūra baḳma
Kāfir helāk olsun Şād ferāḫ etme
Mü'min şereflene ḫorluğa atma
Amān yā Rab eyle mü'mini aʿlā

Dīn-i islām'ıñ keskin ola ḳılıcı
Çāre senden ola yardım ḳılıcı
Yetişe kāfire İslām'ıñ güci
Amān yā Rab eyle mü'mini aʿlā

Gülmeye ol kāfir tār-mār ola
Yerlerine cümle Müslümān dola
Sulṭan Selīm Ḫān'ıñ murāda ire
Amān yā Rab eyle mü'mini aʿlā

Şeyḫ Ḳayġulu ağlar ağlayub coşar
İnşā'allah moşḳof kāfiri şaşar
Dinsiz kāfir ḳılıç altına düşer
Amān yā Rab eyle mü'mini aʿlā
Ḳadīrsiñ Kerīmsiñ yaradan Mevlā

Baş ḳaldırdı kāfir ? beri
İslām askerine yā Rabbī yardım
Yaḳub yıḳar şehirleri köyleri
İslām askerine yā Rabbī yardım

Mü'min olanların yüreği zızı
İderler dāimā Ḥaḳḳ'a niyāzı
Yesir etdi piri oğlanı ḳızı
Amān yā Rab eyle mü'mini aʿlā

Azād eyle esirleri ḳul etme
Senden ġayrı kimselere yalvartma
Bī-çareyiz Allah bizi ağlatma
Amān yā Rab eyle mü'mini aʿlā

Ḳadir Mevlām bize nuṣretler vire
İnşā'allah kāfir ḫor ḥaḳīr ola
Dinsiz kāfir mü'minlere kul ola
Amān yā Rab eyle mü'mini aʿlā

Şeyḫ Ḳayġulu söyle sözüñi ulu
Naṣib ola kāfirleriñ yerleri
Mesrūr eyle Allah mü'min ḳulları
İslām askerine yā Rabbī yardım
Mü'minleri güldür güldür efendim

Ey benim Mevlā'm
Cümleden evlā
Ḳuluyum anuñ
Ḳıl bizi aʿlā

Sensin bir ʿAẓīm
Aḥad'sıñ Kerīm
Raḥmānü'r-Raḥīm
Ḳıl bizi aʿlā

Ağlayub yanam
Amān el-amān
ʿİnāyet umam
Ḳıl bizi aʿlā

Bir yüzi ḳarayım
Ben bī-çāreyim
Yalvarub varam
Ḳıl bizi aʿlā

Şeyḫ Ḳayġulu
Bī-niyāza eyle niyāz
Saʿīdlerle bile yaz
Ḳıl bizi aʿlā
Efendim Mevlâ

Ḳadir Mevlām bize virdi
Biri Ḫadīcem biri Hüsna
İki ḳuzum aldı ölüm
Biri Ḫadīcem biri Hüsna

Melin gönlüm mesrūr oldu
Bir hafta içinde öldi
Bu cihāna kimler ḳaldı
Biri Ḫadīcem biri Hüsna

Ḳaçan añsam yürek yanar
Ciğerim pāre pāre eyler
İki gözüm ḳan yaş ağlar
Biri Ḫadīcem biri Hüsna

Ah ölüme çāre olmaz
Bundan giden ġayrı gelmez
Ḳuzulara dayanılmaz
Biri Ḫadīcem biri Hüsna

Ata ana döker yaşı
Güler mi anlarıñ başı
Uçurdum iki ḳarındaşı
Biri Ḫadīcem biri Hüsna

Şeyḫ Ḳayġulu baḳ derdime
Naẓar eyle şu ḥālime
Melhem olmaz bu yaraya
Biri Ḫadīcem biri Hüsna
İki ḳuzum aldı ölüm

Tevekkül bābında otur
Bir derde biñ devāsı var
Olmaz işim āsān dime
Cümleniñ çāresi var

Tevekkül olmaz keder
Ġam gelir geçer gider
Birgün Allah ferāḥ ider
Merḥem olur yāresi var

Ḳulu sever Allahım
Ẕünūbum çoḳ vardır āhım
Aḥad olan bir Sulṭān'ım
Lākin yüzüm ḳāresi var

Ḳullar eyleyince niyāz
Yaradan Ḥaḳ bī-iyāz
Ḳalmaya birikmiş emrāż
Ġuṣṣalar pāresi var

Şeyḫ Ḳayġulu Ḥabībullah
Oḳu "tevekkeltü te'ālāllah"
Diyesin dāimā Allah
Nefsiñ emmāresi var

Göñülden āhı
Bıraḳma vāhı
Kendini ṣāfī
Dutmak ne iyi

'Āşıḳlar sözi
İder mi nāzı
Döndürmez yüzi
Ṣıdḳ ne iyi

Olma avāre
Kendiñi ara
İki olu pāre
Yakmak ne iyi

Ḳılındı namāz
Yabanda ḳomaz
Dāimā niyāz
Etmek ne iyi

Ḳayġulu señi
Uyandır cānı
Ḳaviyle dini
Dutmaḳ ne iyi

Oḳuyub yazan
Serseri gezen
Dağılır düzen
Ṣeçilir birgün

Kendiñe işi
Gözüñden yaşı
Bıraḳma başı
Göçülür birgün

Olma avāre
Hacerli yāre
Ne yaman ẓora
Geçilir birgün

Durmayub oḳu
Bilindi faḳı
Durmayub şaḳı
Açılır birgün

Ḳayġulu anı
Ḳaviyle dīni
Fukarā cānı
Uçurur birgün

Ġam yemem bir şey' bunda
Settār olan Sulṭan'ım var
Ẕünūblarım affidici
Ġaffār olan efendim var

Ben kul olan ola Sulṭan
Aḥad Aẓim birdir Sübḥan
Ḳulu amān deyince amān
Cebbār olan efendim var

Ulu a'lā O'dur şāfi
Ḳadir Vehhāb biliñ anı
Selāmete irgüren cānı
Feḥḥar olan efendim var

Ḳuluna eyler o iḥsān
Ba'żısını ider yeksān
Cümle emri ola asān
Ḳahhār olan Sultanım var

Şeyḫ Ḳayġulu bilir anca
Amān Ḥaḳ deyince
Bir derde biñ dermān bunca
Raḥmān olan efendim var

Yaradanı bilmek bilmek
Birliğiñe īmān virmek
Cennetini sevmek sevmek
Cümleden a‛ lā değil midir ?

Her sevdāyı terk eylendi
Ḥaḳīḳati sen bilindi
Ḥaḳḳ'a göñül bağlandı
Cümleden a‛ lā değil midir ?

Seniñ işiñ küçük n'ola
Düşün düşün ‛ āsḳıñ dola
Īmān idüb bu iḳrāra
Cümleden a‛ lā değil midir ?

Allah Muḥammed'i seven
Gözüñi aç açub uyan
Ḳavi eyleyindi īmān
Cümleden a‛ lā değil midir ?

Şeyh Ḳayġulu düşüb coşar
‛ Āşḳı ġālib boydan aşar
Bu sevdāya yanub düşer
Cümleden a‛ lā değil midir ?

Eğer Mevlā'yı bulam dirseñ
Mürşīd-i kāmile varmalı
Anuñla bir olayım dirseñ
Mürşīd-i kāmile varmalı

Bulasıñ kendiñe bir yār
Ağyār ile olma ağyār
Nefesleridür kerem-kār
Mürşīd-i kāmile varmalı

Yedullah āyeti geldi
Ṭarīḳat ẓāhir bilindi
İbtidā ‛ Ali bey‛ at aldı
Mürşīd-i kāmile varmalı

Aṣḥablar cümle geldiler
Muḳaddem şerī‛ at bildiler
Fetiḥ sūresini oḳudular
Mürşīd-i kāmile varmalı

Şeyẖ Ḳayġulu Kelāmullah
Dutanlar ‛ ārif-i billah
İrşād ol eyle ẕikrullah
Mürşīd-i kāmil bulmalı
Varıb bir şeyẖe varmalı

Ḥaḳḳ'ı ẕikretmek
Hergün fikr etmek
Doğruya gitmek
Bize bir şeref

Olmalı ṣā'im
Geceler ḳā'im
Şā'd olur canıñ
Bize bir şeref

Bülbüllerde tevḫīd
Birliğine şāhid
Çoḳ olsa ʿāşıḳ
Bize bir şeref

Ḳayġulu cemʿ it
Ẕikrullah çoḳ it
Hū Hū deyip git
Bize bir şeref

Etmek ẕikrullah
Dāimā Allah
Rıżāullah
Ne güẕel ṣafā

Dönüb duranı
Kesme amānı
Ḳaldır gümānı
Ne güẕel ṣafā

Cemʿ olur ẕikir
Bülbüller şaḳır
Maʿrifet oḳur
Ne güẕel ṣafā

Allah'dır vāhid
Birliğine şāhid
Durur mı ʿāşıḳ
Ne güẕel ṣafā

Ḳayġulu bunı
Şād eyle anı
Uyarmak cānı
Ne güẕel ṣafā

Bilmedim fānīde lezzet
Mürşīdim eyledi mürüvvet
Ḫizmetinde aldım himmet
ʿĀşḳ baña yār olalı

Görünmez gözüme cihān
Derdim banā oldu dermān
Vecdile olurum vicdān
ʿĀşḳ baña yār olalı

Pervāneler gibi yanam
Baḥr ʿummānlara dalam
Direm yā rabbenā amān
ʿĀşḳ baña yār olalı

İçerüden çıḳar āhım
İstiḳāmet ola rāhım
Ferāḥ şād olur rūḥum
ʿĀşḳ baña yār olalı

Şeyḫ Ḳayġulu eyle arżū
Arı eyle gel sen özü
ʿĀşḳ doldurdu göñlümüzi
ʿĀşḳ baña yār olalı

Āḫireti yapan
Dünyāyı ṣatan
Deyindi amān
ʿAmel iyi yap

Bıraḳma bunı
Ḳaviyle dīni
Dünile güni
ʿAmel iyi yap

Ne güẕel bu iş
Ne yaman pek hoş
Yazile hem ḳış
ʿAmel iyi yap

Unutma Ḥaḳḳ'ı
Şaḳıyub oḳu
Añnandı ...
ʿAmel iyi yap

Şeyḫ Ḳayġulu sen
Uyarnd cān
Bu sevdāya yan
ʿAmel iyi yap

Erenleriñ şāhı olan
Murtażā ʿAli Ḥaydār nām-dār
ʿĀşıḳlar maʿşūḳı olan
Murtażā ʿAli Ḥaydār nām-dār

Naʿrasından erir küffār
Yardımcısı anıñ Cebbār
Ḥabībullah anuñla ider ġār
Murtażā ʿAli Ḥaydār nām-dār

Üçler yediler ḳırḳlar başı
Üçyüzleriñ ser-sırdaşı
ʿĀşḳ şarābıyla nūşı
Murtażā ʿAli Ḥaydār nām-dār

Resūlün ʿammisi oğlı
Dāmāt idindi anı
Velileriñ cānlar cānı
Murtażā ʿAli Ḥaydār nām-dār

Şeyḫ Ḳayġulu bil ʿamberi
Şıdḳile seven ġamberi
ʿĀşıḳlarıñ şirindārı
Murtażā ʿAli Ḥaydār nām-dār Düldül ve'z-zülfiḳār

Allah seni ḳul yaraddı
Ḳul olduğına şükür it
Emeli nedir bil sen anı
Nolduğına fikir it

Türābdan yaratdı insan
Çoḳ eyledi bize iḥsan
Virdi bize güzel lisān
Bildiğiñe zikir it

Bize yolladı Muḥammed
Ol sevdiği ol cān Aḥmed
Bizi etdi aña ümmet
Sevdiğine ʿaḳıl it

Nārı nūrı ḫalḳ eyledi
Baḳındı gör o neyledi
Mü'minleri nūr eyledi
Gördüğiñe şabır it

Şeyḫ Ḳayġulu senden kelām
Arayıb kendini bulan
İḳrar īmān üzre ḳalan
Ḳaldığıña ... it

Erenleriñ şāhı olan
Ḥaydārdur Murtażā ʿAli
Esḫiya nām-dār velī
ʿĀşıḳlarıñ gönlü seven
Ḥaydārdur Murtażā ʿAli
Esḫiya nām-dār velī

Ebū Bekirdurur ṣıddīḳ
ʿÖmerü'l-Fāruḳ et-taḳī
ʿOs̱man ẕin-nūreyn ez-zekī
Ḥaydārdur Murtażā ʿAli
Esḫiya nām-dār velī

Muḥammed ʿāşḳıyla duran
Şefāʿatin dā'im uman
İbtidā ṭarīḳata giren
Ḥaydārdur Murtażā ʿAli
Esḫiya nām-dār velī

Buyurmuşdur Ḥabīb aña
"El-ʿilmü ene medīne ʿAli bābühā"
Şevḳile ḳoyındı cāna
Ḥaydārdur Murtażā ʿAli
Esḫiya nām-dār velī

Şeyḫ Ḳayġulu Ḥażret-i ʿAlī
Evliyālar ser-çeşmesi veli
Resūlüllah'ın ḫaş yāri
Ḥaydārdur Murtażā ʿAli
Esḫiyā şirindar ʿAli

Dir ki Muḥammed
Sevdi can Aḥmed
ʿĀleme raḥmet
Olurlar vāris̱

ʿĀlimiñ aḳlı
çoḳ olur fikri
Bilindi şükri
Görürler vāris̱

Cāhil yüzünden
Aññar izinden
ʿĀlim sözünden
Aññışlar vāris̱

Ġāfiliñ işi
Geçirir yaşı
ʿUlemā başı
Varırlar vāris̱

Ḳayġulu añña
Cevābı bene
Gelindi diñne
Ararlar vāris̱

Sen kendiñi iyi ṣanma
Nefisle seyṭana uyma
Bu benim deyüb güvenme
Ḳıyāmet vardır gözüñ aç

Fenā benim deyüb durma
Günāhlar işleyüb ḳalma
ʿAmeli hevāya ṣalma
ʿAlāmet vardır gözüñ aç

Buña kimler benim didi
Tā soñuñda anlar ḳodu
Nolduğunı öyle bildi
Melāmet vardır gözüñ aç

Ṣanma sen seni görürler
Cümle bir yere gelirler
Uzaḳ menzile varırlar
Nedāmet vardır gözüñ aç

Şeyḫ Ḳayġulu bu ne hāldir
Ṣafā ferāḥ bulan ḳuldur
Yönüñi doğruya döndür
Selāmet vardır gözüñ aç

Bugün bir seyrāna uğradım
Kāmilden kelām diñnedim
Gözlerim ceyhūn eyledim
Ḳuruldu ʿāşḳın meydānı

Yandı özüm ağlar gözüm
Bilirim ḳaradır yüzüm
Bir Mevlā'ya var niyāzım
Bulundı ʿaşḳıñ çevganı

Dertlerime dermān olmaz
Kimseler ḥālimi bilmez
Mü'minler fānīde gülmez
Göründi ʿāşḳıñ fermanı

Mü'minlere dünyā zindān
Yanarım yanarım her dem
Firḳate düşmüşem candan
Dayandı ʿāşḳıñ kervanı

Şeyḫ Ḳayġulu ola irşād
Olmuş mecnūn söyler Ferhād
Āḫiret dünyā içün īrād
Varındı ʿāşḳıñ pervanı

Sen bir ʿAzim Ġanī Kerīm Pādişāh	Belā burcunda ʿāşıḳlar
Şerīkiñ yoḳ nezīriñ yok bir ilāh	Ṣabrile olurlar aʿlā
Ben bir ḳulum cürmüm çoḳdur çok günāh	Każā ʾ içinde ṣādıḳlar
Günāhıma baḳma eyle sen ferāḥ	Ṣabrile olurlar aʿlā
Aḥad Ṣamed'siñ Ṣamed'siñ sulṭānım sensiñ	Bir ḳulunı sever Ḥaḳ
Ġaffār'sıñ Raḥim'siñ Raḥmān'ım sensiñ	... virir muṭlaḳ
İṣyānıma benim benim baḳmasıñ	Ḳalbi eylemeğe pāk
Günāhıma baḳma eyle sen ferāḥ	Ṣabrile olurlar aʿlā
Ḳadir'siñ hem Laṭif'siñ hem Kerīm	Belā irişince size
Hem Ġafūr'suñ hem Settār'sıñ hem Rahīm	Dir iseñ bu nedir bize
Iraḳ etme bizi bizden iḥsānıñ	Eyle nāzı bī-niyāza
Günāhıma baḳma eyle sen ferāḥ	Ṣabrile olurlar aʿlā
Rezzāk'sıñ Vehhāb'sıñ Celīl Cebbār	Enbiyā' evliyā' geldi
Biñbir ismiñ ṣaḥibisiñ yā Ḳahhār	Nice elemlere irdi
Yalvarıram ẕünūbum amān amān var	Mücāhedeyle müşāhede buldı
Günāhıma baḳma eyle sen ferāḥ	Ṣabrile olurlar aʿlā
Şeyḫ Ḳayġulu durma deyindi yā Hū	Şeyḫ Ḳayġulu bu ne düşün
Terk eyleme di sen illallah yā Hū	Ṣabrile ola işiñ
Senden ġayrı kimsem yoḳdur yā men Hū	Selāmete irer başıñ
Günāhıma baḳma eyle sen ferāḥ	Ṣabrile olurlar aʿlā
Ṣamed'siñ Sübḥān'sıñ eyle sen ferāḥ	

İlāhī dilerem senden
Ṣıdḳile tā cān göñülden
Deli mecnūn olalıdan
Devr idüb iderim semāḫ

Şunda bir kez Allah diyen
Amān amān deyip duran
Bu sevdāya yanam yanam
Devr idüb iderim semāḫ

Cevlān idüb idüb dönem
Pervān olub olub yanam
Vuṣlat şarābına ḳanam
Devr idüb iderim semāḫ

Şanki yanar yanar içim
ʿAceb eksilir mi acım
Kendime yetdikçe gücüm
Devr idüb iderim semāḫ

Şeyh Ḳayġulu neden yanıḳ
Anda göñlüm olmaz ḳanıḳ
ʿAşḳullaha yanıb yanıb
Devrān idüb idem semāḫ

Efendim göñlüm saña yār
Sevdiğim Veys el-Ḳarānī
Sensiz banā bu cihān dār
Sevdiğim Veys el- Ḳarānī

Muḥammed'i sevdi cāndan
Arżuladı tā Yemen'den
Ümmet oldu ġāibāndan
Sevdiğim Veys el- Ḳarānī

ʿÖmer ʿOs̱mān ʿAli vardı
Tācla ḫırḳayı virdi
Yemen'de sulṭānı buldu
Sevdiğim Veys el- Ḳarānī

Ḥażret-i ʿAli buyurdu
Ḫāliḳa yaḳın olsam didi
Didi ḫalvetiñ ...
Sevdiğim Veys el- Ḳarānī

Şeyḫ Ḳayġulu görsem anı
Sevdiğim ʿAzīz sulṭānı
Sülūk-ı ʿAzīz el-Ḳarānī
Sevdiğim Veys el- Ḳarānī

Kimsem yoḳdur senden ġayrı
Irağ etme bizden ḫayrı
Naṣīb etme Allah şerri
Senden Allah'ım meded

Raḥmetiñ çoḳ Ġanī Sübḥān
İmdād senden senden Raḥmān
Lüṭfıñla eyle fermān
Senden Allah'ım meded

Mücrim bī-çāreyim bunda
Dīvāneyim bunda şunda
Yārın maḥşer günlerinde
Senden Allah'ım meded

Cürmile iṣyānım ne çoḳ
Saña yarar ʿamelim yoḳ
Günāhımı eyle sen pāk
Senden Allah'ım meded

Şeyḫ Ḳayġulu buna geldi
Ẕünūbun baḥrine daldı
Gene dīzārıñı umdu
İmdād senden Allah'ım

İlāhī dilerem senden
Amān yā Rab eyle sen şād
Ferāḥ bulub ṣafā sürüb
Amān yā Rab eyle sen şād

Bu cihāndan geçdiğimde
Ḳabir içinde ḳaldığımda
Daḫī andan ḳalḳdığımda
Amān yā Rab eyle sen şād

Maḥşer ḫalḳı dirilirler
Bir araya cemʿ olurlar
Mü'minler ʿarşa varırlar
Amān yā Rab eyle sen şād

Mīzān terāzī ḳurulur
Ḫayrıñ şerriñ ṭartılır
Īmānı olanlar ḳurtulur
Amān yā Rab eyle sen şād

Şeyḫ Ḳayġulu ṣırāṭ ince
Geçüb cennete girince
Muḥammed'e ḳomşu olunca
Amān yā Rab eyle sen şād

Yemen illerinde gezen
Efendim Veys el-Ḳarānī
Mecnūn olub deve güden
Sulṭānım Veys el-Ḳarānī

Her kim sever o sulṭānı
Bulur cenneti cinānı
Muḥammed ʿāşḳına īmānı
Sulṭānım Veys el-Ḳarānī

Ḫalḳıñ arasından çıḳan
Şevkile anaya baḳan
Avucunda nūrıñı dutan
Sulṭānım Veys el-Ḳarānī

Sülūkuna giren ʿāşıḳ
Ṣıdḳile severler ṣādıḳ
Maḥbūb eylemiş ḫalıḳ
Sulṭānım Veys el-Ḳarānī

Şeyḫ Ḳayġulu anı sever
Her nefs durmayub añar
Dir yārile bulsam bir yār
Efendim Veys el-Ḳarānī

Dünyā benim diseñ
Buna güvenseñ
Salṭanata binseñ
Gerüye ḳalır

Bunca gelenler
Ḳalmaz erenler
Kendin bilenler
Gerüye kalır

... varın
Malile ẓorun
Bunda olan yeriñ
Gerüye kalır

Bulamaz azıḳ
Baḳındı yazıḳ
Ağlata ḳazık
Gerüye kalır

Ḳayġulu belī
Cevābı dolu
Cihānıñ yeri
Gerüye kalır

Şerīʿatde beyān olan
Āşikāre olur āsān
Olursuñ sen ehl-i īmān
Eyler ḳalbini envārdan

Tarīkate girir anca
Ẕikrullaha düşer bunca
Mā-sivālar maḥv olunca
Eyler ḳalbini envārdan

Ḥaḳīḳate irişenler
Hū mevlām deyib düşenler
Kāmillere ḳavuşanlar
Eyler ḳalbini envārdan

Maʿrifete girer li'llāh
Olurlar ʿārif-i billāh
Kerāmetler virir Allah
Eyler ḳalbini envārdan

Şeyḫ Ḳayġulu ḳırḳdır maḳām
Cümlesine ire tamām
Mensūb-ı billāha hemam
Eyler ḳalbini envārdan

Olsañ āvāre
Varsañ amāna
Fenā cihāna
Kimseler ḳalmaz

İşiñi şağla
Yaşınā ağla
Sözümi diñle
Kimseler ḳalmaz

Yanıña azıḳ
Yoğise yazıḳ
ʿAmeli bozuḳ
Kimseler ḳalmaz

Doğru sözünde
Ne var özüñde
Dünyā yüzünde
Kimseler ḳalmaz

Ḳayġulu alan
Cümlesi yalan
Allah'dan ḳalan
Kimseler ḳalmaz

Emānetlik da'vāsı
Ne çokdur ki olması
Nolduğunı bilmezem
Bil saña lāzım ise

Göñlü kibire verme
Ben ben deyüb güvenme
Anı elde arama
Bul saña lāzım ise

Türābdandır vücūduñ
Neden böyle yüceldiñ
Aṣlı nedir sücūduñ
Ṣor saña lāzım ise

Bize ḫoca olmalı
Bilmediğiñ bilmeli
Ṣol mekānda durmalı
Żor saña lāzım ise

Şeyḫ Ḳayġulu söyle dur
Seni ne menzile ḳor
Eli görme kendiñ gör
Gör saña lāzım ise

Ḳulu Ḥaḳ'dan ıraḳ iden
Riyā kibir ḥased ider
Dostu dostdan firāḳ iden
Riyā kibir ḥased ider

Ẓerrece olursa kibir
Ḳalmaz ḳalbında hiç ṣabır
Söylerem olasıñ ḫabīr
Riyā kibir ḥased ider

Dime kelāmıma lā lā
İletir nāra anı Mevlā
Teni türāb cānı nāra
Riyā kibir ḥased ider

İblis eyledi ḥased
Cehenneme atar cesed
Iraḳ olur aña cennet
Riyā kibir ḥased ider

Şeyḫ Ḳayġulu etme riyā
Eyle tevbe budur fenā
Böyle sevgi virme cāna
Riyā kibir ḥased ider

Ġāfiliz gezmeden
Candan bezmeden
ʿUmmān yüzmeden
Şimdi fikre düş

Söylerem anı
Terkeyle teni
Dosta vir canı
Şimdi ẕikre düş

Hasediñ çoğu
Yoḳ ider yolu
Bıraḳma şunı
Şimdi şükre düş

Münāfık azar
Yalanlar düzer
Bu iş ñe güẕel
Şimdi ṣabra düş

Ḳayġulu didim
İyi övüdüñ
Ya niçün geldiñ
Şimdi ʿaḳla düş

Ehl-i ʿāşḳ olanlar
Vesvese hevā nedir bilmez
Ṣıdḳile ṣādıḳ olanlar
Vesvese hevā nedir bilmez

Zāhidler eylemez ḳarār
ʿĀbidler bilmezler iḳrār
Olmaz bunlar maʿa'l-ebrār
Vesvese hevā nedir bilmez

Kimler ʿāşḳ eserine gire
Kemalile ḳalbi dola
ʿĀḳıbet sevgin bula
Vesvese hevā nedir bilmez

Irağ olur laʿīn şeyṭan
Dutmaz gönlüñde evṭān
İçerde olunca Sübḥān
Vesvese hevā nedir bilmez

Şeyḫ Ḳayġulu fenā dünyā
... diyem saña
Dost īmān olan ḳula
Vesvese hevā nedir bilmez

Allah'ın emrine
Doğru yoluna
Hergün ẕikrine
Eyle sen ḫuluṣ

İşiñi bıraḳ
Ah firāḳ
Bu dünyāya direk
Eyle sen ḫuluṣ

Bu yola yanmak
Ḥaḳ yola dönmek
Ṣıdḳile girmek
Eyle sen ḫuluṣ

Terk etme bunı
Ḳaviyle dīni
Denile köti
Eyle sen ḫuluṣ

Ḳayġulu işi
Gözüñden yaşı
Ḳavī eyle başı
Eyle sen ḫuluṣ

Her ne gelse Ḥaḳ'dan gelir
Kimseden gelmez maraż
Andan ġayrı kimse yoḳdur
Kimseden gelmez maraż

Ḳalbiñi eylendi ṣāfī
İyi dīne sözi ṣūfī
Çıḳar göñülden āhı
Kimseden gelmez maraż

Bu fenāda kimse kalmaz
Gelenleriñ biri durmaz
Eli gören ḳulun sevmez
Kimseden gelmez maraż

Seni yaradan Allah'ı
Ḳulluḳ eylendi lillāhī
Ḫaşı olub etme günāhı
Kimseden gelmez maraż

Ḳayġulu'nuñ bildiği şu
Bu sevdādan eliñi yu
Sözüñ neticesidir bu
Kimseden gelmez maraż

İstiḳāmet arar iseñ
Mürşīd-i kāmile irüñ
Ben anı bulayım dirseñ
İstiʿdādile siz buluñ

Gel sen ṣūfī
Ol sen ṣāfī
Söyle gāhī
Bize ifrāṭ

Sırrile olur ʿamelleri
Günden ʿayān kemālleri
Sevince siz bu cānları
İstimdādile buluñ

Nice gezin
Ola izin
Benim sözüm
Size ifrāṭ

Aramağla bulunmaz
Yaḳını ırağı olmaz
Kimselere bu ṣorulmaz
Ben ben daʿvāları ḳoyun

Ḳandı başı
Ṣağla işi
İffet yaşı
Göze ifrāṭ

Nefsāniyetden geçin
Żāhir bāṭını seçin
Ledünnī dersini açın
Kim bilirse aña varıñ

Hem şeriʿat
Hem ṭarīḳat
Hem ḥaḳīḳat
Düze ifrāṭ

Şeyḫ Ḳayġulu ola miʿrāc
Baṣīretle ḳalbiñi aç
Cümle ḳul Tañrı'ya muhtāc
Mürşid-i kāmile ṣoruñ

Ḳayġulu dur
Murāda ir
Maʿrifet gör
Yaza ifrāṭ

Bu canı yoluna ḳodum
Şeyḫimdir iḫtiyār benim
Kerāmet ṣāḥibi bildim
Şeyḫimdir iḫtiyār benim

Kerāmātı günden ʿayān
Ḳalbi içi nūrdur beyān
Çoḳdur ʿāşıḳ anı seven
Şeyḫimdir iḫtiyār benim

Musaḫḫar ḳurdla ceylan
Kemālile dolmuş sultān
Maḥbūb eylemiş Ġanī Sübḥān
Şeyḫimdir iḫtiyār benim

İsmi Muḥammed veliyullah
Ḥabīb etmiş ḥikmetullah
Ṭabībi göñlümüñ billah
Şeyḫimdir iḫtiyār benim

Şeyḫ Ḳayġulu ol üçlere
İrmiş yediler ḳırḳlara
Himmeti irişür sevenlere
Şeyḫimdir iḫtiyār benim

Dervişlere dervişlere
Bu cihāna gelmişlere
Kendi kendin görmüşlere
Geçirir ne güzel elfāẓ

Ṣular gibi alçaḳ aḳar
Kötü olsa iyi baḳar
Baʿżı yılan gibi ṣoḳar
Ḳaçırır ne güzel elfāẓ

Ṣanki bir meyvaya beñzer
Görenler iderler naẓar
Herbiri bir ʿamel sezer
Uçurur ne güzel elfāẓ

Kimi bilir kimi bilmez
Kimi sever kimi sevmez
Kimi ağı virir bitmez
İçirir ne güne güzel elfāẓ

Şeyḫ Ḳayġulu eyle diliñ
Mü'minlerle cemʿ ola yoluñ
Īmānla bundan varıb
Geçirir ne güzel elfāẓ

ʿĀşıḳlarıñ olur merdi
Erenler sulṭānı olan
Dermān aña derdi
Erenler sulṭānı olan

Mücāhedeler gelir
Çileleri tamām olur
Cümlesini Ḥaḳ'dan bilir
Erenler sulṭānı olan

Sevdiğine virir Bārī
Yarlığar anuñla anı
Yār ider kendine yāri
Erenler sulṭānı olan

Müşāhedelere irer
Sırlarına dostuñ irer
Ḳalbleridir nūr münevver
Erenler sulṭānı olan

Şeyḫ Ḳayġulu erenlere
Cānı ḳurbān o cānlara
Himmetleri sevenlere
Erenler sulṭānı olan

Gezdiğim yerler
Gördüğüm pīrler
Ḳavuşur erler
Size el-vedā

Göründi düşüm
Ne yavuz başım
Dostlar kardeşim
Size el-vedā

Buna beñzemez
Durub aññamaz
Gidenler gelmez
Size el-vedā

Dururuñ bunda
Cān durur tende
Āḫir bir anda
Size el-vedā

Ḳayġulu ḳula
Bir uzaḳ yola
Duʿālar uma
Size el-vedā

Gel ey mü'min diyem sana
Şimdi fitne devri oldu
Ġamı irgürme sen cāna
Şimdi fitne devri oldu

Kimseler söylemez doğrı
Şerrü'n-nāsıñ fenā fi'li
Elemde kim var ḫayrı
Şimdi fitne devri oldu

'Adālet az çoḳdur ṭuğyān
Yeżurru'n-nās 'ayān beyān
Erişdi āḫire zamān
Şimdi fitne devri oldu

Ḥırşla mala düşdüler
Dünyā içün şavaşdılar
Cümle ḥileye düşdüler
Şimdi fitne devri oldu

Şeyḫ Ḳayġulu söyler cāndan
Su'al ḳalmadı īmāndan
Ḳalmadı umūd fenādan
Şimdi fitne devri oldu

Ḳalmışam dārıñ içinde
Āhile zārıñ içinde
Āḫir demde ol göçümde
Yüzüm ḳara eyle ağ

Belli olmaz bunda igi
Añnamazlar şimdi şağı
Naṣīb eyle bize nūrı
Yüzüm ḳara eyle ağ

Raḥmetiñ çoḳ Ġani Ḥüdā
Eyleme sen bizi cüdā
Bu fenāda ol bāḳīde
Yüzüm ḳara eyle ağ

'İnayetiñ hidāyetiñ
Yıḳılmadan 'imāretiñ
Irağ etme fażīletiñ
Yüzüm ḳara eyle ağ

Şeyḫ Ḳayġulu ne uzan
Yola gelir gelir azan
Ḫüdā'ya yalvarıb gezen
Yüzüm ḳara eyle ağ

Tekke dervişi
Bize bir şeref
Tevḫīd sürüşü
Bize bir şeref

Hū deyib girmek
Oḳuyub yazmaḳ
Günahdan bezmek
Bize bir şeref

ʿĀşıḳlar dolu
Ne güẕel yolu
Dirler bu deli
Bize bir şeref

Bunda hemmāzlar
Ne çoḳ ġammaāzlar
Gelir görmezler
Bize bir şeref

Ḳayġulu dalmaḳ
Çamurda ḳalmaḳ
Kibri kaldırmaḳ
Bize bir şeref

Elif oḳurdum *be* ile
Te ẕuhūra geldi *s̱e* ile
Cim irişince cānım
Ḥā kemāl buldu *ḫı* ile

Dāla düşdüler *ẕel* irdi
Rı ilerüye vardı
Ze'ye baḳınca
Şīn oldu ʿālemiñ derdi

Ṣād nedir bilmez
Żad gerüye ḳalmaz
*Ẓı*yı kimseler bulmaz
*ʿAyn*ile *ġayn* bir yere gelmez

Fe düşdüler cümle
Ḳaf ile kāmiller dura
Kef neylesün seni *lamile*
Mim ile dāreyn kemāl bula

*Nun*la dolar cihān
Vāv iledir cihān evṭān
He-y-ile *lamelif* bir yere gelmez
Şeyḫ Ḳayġulu *ye* duta mekān

Derviş meydānı
Çoḳdur erkānı
Dilerler anı
Söylenir ʿāşıḳ

Hū deyüb çıḳar
Āhiretini yapar
Münkir ẕemm ider
Dillenir ʿāşıḳ

Derviş sözünde
Cihān yüzünde
Bühtān izinde
Dallanır ʿāşıḳ

Ḳayġulu özi
Çevirme yüzü
Çoğaldır azı
Göllenir ʿāşıḳ

Günahkārım bir mücrim ḳul
Günāhımdan eyle pāk
Ey Ḫüdām saña yalvarayım
Günāhımdan eyle pāk

Yüzüm ḳarasına baḳma
Cehennem nārına atma
Raḥmetinden ıraḳ etme
Günāhımdan eyle pāk

Sen Ġanī'siñ Ġanī Sulṭañ
Su'ālimi eyle asān
Çoḳdur bizde ẕünūb işyān
Günāhımdan eyle pāk

ʿİnāyetiñ hidāyetiñ
Muḥammed'iñ şefāatiñ
Umaram senden ʿizzetiñ
Günāhımdan eyle pāk

Şeyḫ Ḳayġulu gözi yaşı
Arı eyle içi dışı
Bir Allah'a yalvarışı
Günāhımdan eyle pāk

Ḥub ceālini görsem seniñ
Yā Muḥammed yā Aḥmedā
Odur Mahmūd Muṣṭafā
Ṣād olur bu melin gönlüm
Yā Muḥammed yā Aḥmedā
Odur Mahmūd Muṣṭafā

Ben seniñ kemter ümmetiñim
Seniñ ʿāşḳıña naṣıl doyam
Şefāʿ atiñle saña varam
Yā Muḥammed yā Aḥmedā
Odur Mahmūd Muṣṭafā

Sevdiler seni enbiyāʾlar
Evliyaʾ aṣfiyālar
Yoluña fedā şühedālar
Yā Muḥammed yā Aḥmedā
Odur Mahmūd Muṣṭafā

Maḥbūbların olur ʿāşıḳān
Şevḳini bulan ṣādıḳān
Anca seni seven Raḥmān
Yā Muḥammed yā Aḥmedā
Odur Mahmūd Muṣṭafā

Şeyḫ Ḳayġulu sever anı
ʿĀşḳına düşmüşdür cānı
Cümle mürseller sulṭānı
Yā Muḥammed yā Aḥmedā
Odur Mahmūd Muṣṭafā

Neḳadar yaşasam bunda
Cān ayrılır bu bedenden
Bu fenāya gelen gelen
Buna göre baḳındı gör

Ben benim deyüb duran
Tā ṣoñuñda ayrılan
Ṭoprağa ḳarışır bu ten
Buna göre baḳındı gör

Şu ʿāleme sulṭān olsañ
Tācı taḫtı ele ḳosañ
Dermān olmaz olur deseñ
Buna göre baḳındı gör

Bize dünyā bir seyrāndır
Lāzım olan bir īmāndır
Ağlayıcak bu zamāndır
Buna göre baḳındı gör

Şeyḫ Ḳayġulu söyler coşar
Ecel gelince yaşar
Mü'min olmayanlar şaşar
Buna göre baḳındı gör

Her nefes aradığım
Sevdiğim Muḥammed benim
Anuñla şāz olur canım
Göñlüm içinde sevdiğim
Sevdiğim Muḥammed benim
Anuñla şāz olur canım

Dāimā etsem ṣalāt
Anuñla olur necāt
Sevdiğim Ḥabīb Aḥmed
Sevdiğim Muḥammed benim
Anuñla şāz olur canım

Birgün ḥaşir ola
Cümle ʿālem neşir ola
Kişi sevdiğini bula
Sevdiğim Muḥammed benim
Anuñla şāz olur canım

Mīzān terāzīye vara
Ṣırāṭ üzerine ire
Ümmetin Ḥaḳ'dan dileye
Sevdiğim Muḥammed benim
Anuñla şāz olur canım

Şeyḫ Ḳayġulu anı bula
Anuñla cennete gire
Mensūb-ı billāha ire
Sevdiğim Muḥammed benim
Anuñla şāz olur canım

Bezirgānım geçerim
Doluları içerim
Her birinde geçerse
Medāḥımı açarım

... āvāre giderim
Yoḳuşlarda yiderim
Çayır çimen bulunca
Ol maḥahlde güderim

Ẓıżıladı dizlerim
Görmez oldu gözlerim
Kar yağub çamur olsa
Ḳuru yerde izlerim

İşim gücüm ṣağlarım
Doğrusunu söylerim
Biñe alsam bire versem
Gene kārın izlerim

Şeyḫ Ḳayġulu almasam
Alışveriş bilmesem
Fayda fayda çoḳ ḳalır
Hiç yanına varmasam

Tañrı kullarıñı sever
Mü'min mü'mini sevince
ʿAmelleri Ḥaḳḳ'a yarar
Mü'min mü'mini sevince

Ḳarındaş gibi olalar
Aḥmed'e Aḥad(e) ereler
Ḥużūr-ı Ḥaḳḳ'a varalar
Mü'min mü'mini sevince

Ḳalbleri olursa arı
Bulurlar bir olan yāri
Görürler ʿAẓīm Sulṭānı
Mü'min mü'mini sevince

Dost olmaya dünyā içün
Anlarıñ bağışlar şuçuñ
Ġayrı sevdālardan geçiñ
Mü'min mü'mini sevince

Şeyḫ Ḳayġulu anca söyler
Āḫiret içün ʿamel eyler
Bir vücūd gibi ola anlar
Mü'min mü'mini sevince

Allah emrini
Emrini nehyini
Hergün ẕikrini
Sürindi ey cān

Ḥaḳḳ'ıñ ʿāşḳına
Gōñül coşḳuna
Dā'im şevḳine
Yüründi ey cān

Durdurma dili
Arama eli
Doğruya yolu
Virindi ey cān

Eyleme azı
İtsen niyāzı
Ġayb olmaz izi
Göründi ey cān

Ḳayġulu alañ
Bir kere şorañ
Şimdi bir günüñ
Görindi ey cān

Gel saña virem övüd
Başḳa sevdāyı unud
Kesme Allah'dan umud
Durma deyindi yā Hū

Gider gider günāhıñ
Ḳalmaz yürekde āhıñ
Anca seniñ şemāḥıñ
Durma deyindi yā Hū

Budur Ḥaḳḳ'ıñ ẕikri
İrgürindi fikri
Ayırma dilden şükri
Durma deyindi yā Hū

Herkim dirse Allah Hū
Lā ilāhe illallah Hū
Müslümanlar şānı şu
Durma deyindi yā Hū

Şeyḫ Ḳayġulu bir andan
? çıḳarma candan
Söyle cān göñülden
Durma deyindi yā Hū

Hużūr-ı dīvāna varmağa
Kāmil bir mürşīd gerek
İstiḳāmeti bulmağa
Kāmil bir mürşīd gerek

Ala seni senden ire
Gene seni saña vire
Ḳalbin bir ḳarār dura
Kāmil bir mürşīd gerek

Yedullah āyetin oḳ
Bilindi Ḫüdā'dır bākī
ʿĀşḳıñ şarābından saḳī
Kāmil bir mürşīd gerek

İçerden mā-sivā iḫrāc
Göñül eyleye dā'im miʿrāc
Ḫizmetinde cenāḥ aç
Kāmil bir mürşīd gerek

Şeyḫ Ḳayġulu buldum anı
Fedādır yoluna cānı
Anuñla buldum bir Yār'i
Kāmil bir mürşīd gerek

Şimdi bunda yanmalı
ʿAşḳullaha dalmalı
Bir nefes durmamalı
Diyelim Allah Allah Hū

Şu gözümden yaş aḳub
Aḳub yüreğim yaḳub
Hiç durmayub şaḳıyub
Diyelim Allah Allah Hū

Gelüb bunda duranlar
Ḥaḳ yoluna dönenler
Cān göñülden sürenler
Diyelim Allah Allah Hū

ʿĀşıḳlarıñ özleri
Erir geçer özleri
Anca budur sözleri
Diyelim Allah Allah Hū

Şeyḥ Ḳayġulu varınca
Murādına erince
Dizārıñı görünce
Diyelim Allah Allah Hū

Bir vaḳide irdik şimdi
Ṣamtla olur selāmet
ʿAlāmetlere irişdik
Ṣamtla olur selāmet

Fitneler meydānlar aldı
Ẓulümle bu cihān doldu
İhsan çilelere daldı
Ṣamtla olur selāmet

Elemlere irer Maẓlūm
Günden güne artar ẓulüm
Fikre girmez oldu elem
Ṣamtla olur selāmet

Birgün ola ölüm gele
Herkes etdiğini bula
Sākin olan rāḥat yola
Ṣamtla olur selāmet

Şeyḫ Ḳayġulu tecribeler
Āḫir zaman ḥālin söyler
Soñı yoḳ fenāyı neyler
Ṣamtla olur selāmet

Ey benim Sulṭanım
Ġanī Ḥünkār'ım
Saña yalvarıram
Ḳıl bizi a'lā

Ġayrısı neme
Raḥmetiñ uma
Ṣafā vir cāna
Ḳıl bizi a'lā

Mü'min ḳullarıñ
Doğrı yollarıñ
Bildir sırlarıñ
Ḳıl bizi a'lā

Şimdilik türāb
İşimiz ḫarāb
Vir bize burāk
Ḳıl bizi a'lā

Ḳayġulu nerde
Gezdiğim yerde
İki cihānda
Ḳıl bizi a'lā

Sen ḳulsuñ eyle ḳulluḳ
Unutmandı Sulṭānı
Ben ben da'vāsına düşme
Unutmandı Sulṭānı

Şeyṭana uyub gezme
Doğru yollardan azma
Göñülden küsüb üzme
Unutmandı Sulṭānı

Yüce Sübḥan'dır Ġanī
Ẕerre döndürme yöni
Terk eyle cānı teni
Unutmandı Sulṭānı

Şimdi yanub kül olan
'Aşḳullaha yanub duran
Ḳul olub ḳulluḳ eyleyen
Unutmandı Sulṭānı

Şeyḫ Ḳayġulu unutma
Saḳın kendiñi yañıltma
Bu sevdāyı bıraḳma
Unutmandı Sulṭānı

Ḥamdü-lillah bugün bize
Himmet-i aʿlā yetişdi
Şu göñlüm melin olunca
Himmet-i aʿlā yetişdi

Ḳalbime dolar iʿtiḳad
Mürşidile oldum irşād
Mecnūn gibi oldum Ferhād
Himmet-i aʿlā yetişdi

Cihādile geçdi ʿömrüm
İstiḳāmete irdi yolum
Arı oldu ḳarib göñlüm
Himmet-i aʿlā yetişdi

Dāreyn içre olam ferāḥ
Ṭarīḳ-i müstaḳīme rāh
ʿİnāyet eyleyen ilāh
Himmet-i aʿlā yetişdi

Şeyḫ Ḳayġulu bula himmet
Şefāʿat ṣāḥibi Aḥmed
Amān deyince yā Ferd
Himmet-i aʿlā yetişdi

Ḥaḳḳ'ı ẕikir iden
Her gün fikr iden
ʿÖmrüñ ḫarc iden
Görür mi cefā

Gülmeyen bunda
Maḥabbet cānda
Ḳaranlıḳ sinde
Görür mi cefā

Durmayub oḳur
Bülbüller şaḳır
Dilleri ẕākir
Görür mi cefā

Bilindi anı
Ḳaviyle dini
Dinli īmānlı
Görür mi cefā

Ḳayġulu günü
Bıraḳma şunu
Bulan īmānı
Görür mi cefā

Evliyālar ziyāreti
Ġam göñüli ferāḥ eyler
Def' iderler beliyyātı
Ġam göñüli ferāḥ eyler

Ṣıdḳile varanlar aña
Şevḳler irişür cāna
Himmetçidür sevenlere
Ġam göñüli ferāḥ eyler

Velīlerin ḫaṣlarıñ ḫaṣı
Silindi ḳalbiñden pası
Ḳabūl olur heb du'āsı
Ġam göñüli ferāḥ eyler

Erenler olurlar a'lā
'Azīz ḳılmış ulu Mevlā
Ḳalbiñ çürüğüni ṣağla
Ġam göñüli ferāḥ eyler

Şeyḫ Ḳayġulu veliyyullah
Her ḥalleri ḥikmetullah
Sevenleri sever Allah
Ġam göñüli ferāḥ eyler

Bir sinecik görmüşem
Ḳanadı yoḳ uçuyor
Bilemedim ne sırda
Yedi deryā geçiyor

Bir şahānıñ ḳanadı
Etmeyindi inadı
Deñiz deryā dayanmaz
Bir nefesde içiyor

Bakındı gör kazları
Yoḳdur anuñ gözleri
Her biriniñ gözleri
Sanki bir den göçüyor

Gördüm ġarġa işinde
'Askeri var başında
Ḳaba ağaç var dişinde
Ḳurulan yaş seçiyor

Şeyḫ Ḳayġulu sözünde
Gördüm dünyā yüzünde
Çınar bitmiş gözünde
Yapraḳların açıyor

Şöyle bir sevdāya irdim
Bu derdime dermān olmaz
Göñülde şevḳi var anıñ
Bī-çāreyim amān olmaz

Yandı özüm ağlar gözüm
Yaradana var niyāzım
Ḳabūl eyle bī-niyāzım
Bu sevgüden su'al olmaz

Her nefes yalvarayım amān
Cümle derdim baña dermān
Birliğine yoḳdur gümān
Bāḳīden ġayrı bulunmaz

Her ḥaliñe eyle ṣabır
Bu sırrı ʿāşıḳlar oḳur
Virdiğine eyle şükür
Fānīdir bunda durulmaz

Şeyḫ Ḳayġulu bilür anı
Fedādır yoluna canı
Ḥaḳḳ'ıñ gelince fermāanı
Reddine çāre bulunmaz

Ne çoḳdur ki ustası
Yoḳdur anıñ ḥastası
Bir işe ki başladım
Ḳardan ṣovuḳ buz ṭası

Ne çoḳ olur devrānım
Bilmezler ne seyrānım
Arasalar izimi
Görmezler ḥayrānım

Her birisi bir söyler
Sözlerin yañlış eyler
Gördüm bazarda kendim
Alan almayan diller

Dünyā göze görünmez
Boşa menzil alınmaz
Nefis hevā kibir şeyṭān
Çıḳmayınca dīzār görünmez

Şeyḫ Ḳayġulu yollarda
Neler vardır bellerde
Pak değil mi çapak çamır
Neler aḳar cūylarda

Ne ʿaḳıl irer ne fikir
Kāh ṭuṭuk kāh şaḳır
Bir nesneye beñzemez
Ne zengindir ne faḳir

Şanki bir şehr-istān içi
Ne başı var ne ḳıçı
ʿUmmān deñiz deryādan çoḳ
Arasañ bulunmaz ucu

Göz açıb yumunca gezen
Alır şatar ider bazar
Görür misli yoḳdur eğer
Hem ḳışalır hem uzar

Kımıldanmaz gider ıraḳ
İşler usṭa durur çıraḳ
Nolduğunı bilmedim
Ne şağı var ve ne şolaḳ

Şeyḫ Ḳayġulu añnamadım
Ne söylediğin bennemedim
Sen bunı bileyim dirsiñ
her birinde bir olur iki olur ?

Enbiyā'ların vārişi
Mü'minlere virir dersi
Müslümanlar aʿlāsı
İslāmıñ şānı ʿulemā

ʿİlimle eyler ʿamel
Kemāle irer kemāl
İster cennetle cemāl
İslāmıñ şānı ʿulemā

Cennet içre olur yüce
Şereflenir anda anca
Ḥużūr-ı dīvāna irince
İslāmıñ şānı ʿulemā

Ṭaleb eyle ʿilimlere
Düşegör ʿamellere
Şefāʿatçi günāhkāara
İslāmıñ şānı ʿulemā

Şeyḫ Ḳayġulu ola ʿālim
ʿİlimle ışlaḥdır ẓālim
ʿAẕābdan ḳurtarır cānın
İslām'ıñ şānı ʿulemā

Herkim arżu çeküb gelse
Resūlullah mevlūdine
Ṣıdḳile niyet eylese
Resūlullah mevlūdine

Evinden ḳalḳub durunca
Varıb diñleyüb gelince
Günāhı kalmaz varınca
Resūlullah mevlūdine

Oḳudanı Ḥaḳ yarlığar
Diñleyenler görmezler nār
Varalım bir ʿacāyib kār
Resūlullah mevlūdine

Bir kez ṣalat etse kişi
Muḥammed'e olur komşu
Durma var bıraḳ her işi
Resūlullah mevlūdine

Şeyḫ Ḳayġulu böyle s̱evāb
Vaṣfa gelmez diñle cevāb
Varan alır nūrdan berāt
Resūlullah mevlūdine

Doğrı yolu arar iseñ
Ulemā'dan su'āl eyle
Emri nehyi bileyim dirseñ
ʿUlemā'dan su'āl eyle

ʿĀlimleri sever Allah
Hem Muḥammed Resūlüllah
İstiḳamet ararsañ rāh
ʿUlemā'dan su'āl eyle

Oḳurlar Ḳur'ān-ı ʿAẓīm
Erkānile ola taʿẓīm
Temiz ideyim dirseñ yüzüñ
ʿUlemā'dan su'āl eyle

Ḥelāli yi ḥarāmı s̱eç
Ġuru daʿvālardan gel geç
Nefis şeyṭan ola ḫurūc
ʿUlemā'dan su'āl eyle

Şeyḫ Ḳayġulu sevenleri
Öğretegör ʿilimleri
Olam dirseñ ḫaṣ ḳulları
ʿUlemā'dan su'āl eyle

Mü'minlere lāzımdır
Geliñ diñleñ mevlūdi
İki ay değil hergün
Varıñ diñleñ mevlūdi

Resūlüllah'ın medḥini
Anasından doğduğunı
Ümmetini sevdiğini
Duyuñ diñleñ mevlūdi

Faḫri ʿālem Sulṭāna
Naṣıl gelmiş cihāna
Ḳuvvet virir īmāna
Yürüñ diñleñ mevlūdi

Ṣalāt etse cevābı
Dükenir mi s̱evābı
Görmez nārı ʿaẕābı
Duyun diñleñ mevlūdi

Şeyḫ Ḳayġulu bu işe
Emeğin gitmez boşa
Varıb dīzāra ḳavuşa
Duyuñ diñleñ mevlūdi

Ḥaḳḳ'a yaḳın olam dirseñ
İkrām eyle ʿālimlere
Dereceler bulam dirseñ
İkrām eyle ʿālimlere

ʿĀlimlere eyle iḥsān
Her işleriñ ola asān
Ḫizmtinde etme noḳṣān
İkrām eyle ʿālimlere

Bir ʿālime naẓar itseñ
Berāberce yola gitseñ
ʿİlmiyle ʿamel etseñ
İkrām eyle ʿālimlere

ʿĀlimlerle oturan
Öğrenür dīnile īmān
Ḳalbiñe getirme gümān
İkrām eyle ʿālimlere

Şeyḫ Ḳayġulu ʿulemā'ya
Maḥabbet vir ṣulehā'ya
Ḳalbiñ döner nūr envāra
İkrām eyle ʿālimlere

Duyub işiden
Mevlūde gelsün
Göñlü cūş iden
Mevlūde gelsin

Nārından necāt
Reddolmaz ḥācāt
Olur münācāt
Mevlūde gelsin

Oḳuyan diñleyen
Oḳudub duran
Ḳalmaz hiç işyān
Mevlūde gelsin

Adımı başı
Gelüb gidişi
Ḳurtarır başı
Mevlūde gelsin

Ḳayġulu bilen
İşidüb duyan
Muḥammed'i seven
Mevlūde gelsin

ʿİbret alayım dirseñ saña
Ölenler yetmez mi ʿibret
Çevir yüzüñ Ḥaḳ'dan yana
Ölenler yetmez mi ʿibret

Bir kimseye ḳalmaz bāḳī
Ẕikrullah oḳuyub şaḳı
Gece gündüz durma oḳu
Ölenler yetmez mi ʿibret

Malı mülki benim deseñ
Bu fenāya sen güvenseñ
Salṭanatla yürüseñ
Ölenler yetmez mi ʿibret

Buna kimseler ḳalmamış
Peyġamberler de durmamış
Pādişāhlar taḫtın ḳomuş
Ölenler yetmez mi ʿibret

Şeyḫ Ḳayġulu diñlediñ mi?
Söylediğim añnadıñ mı?
İgi ʿamel eylediñ mi?
Ölenler yetmez mi ʿibret

Din ʿilmi öğrenmeğe
Ḥocalara eyle taʿẓim
Doğru yolları bilmeğe
Ḥocalara eyle taʿẓim

Oḳuyalar ḫocalarda
Sevgileri ola cānda
Selāmet iki cihānda
Ḥocalara eyle taʿẓim

Gelindi ʿilmi oḳu
Bülbül gibi durma şaḳı
Eyle emre nehye farḳı
Ḥocalara eyle taʿẓim

Görünce anları seviñ
Ḳalble maḥabbet viriñ
Ḫizmetinde ḳulu oluñ
Ḥocalara eyle taʿẓim

Şeyḫ Ḳayġulu oḳuyanlar
Anlardır Ḥaḳḳ'ı bir bilenler
Girir cennetine anlar
Ḥocalara eyle taʿẓim

Bu virānda ben gülmeden
Baña ağlaması igi
Şād olub ferāḥ olmadan
Baña ağlaması igi

Şu vücūdum ʿüryān ʿüryān
Ciğerciğim biryān biryān
Derdimi kimseye dimem
Baña ağlaması igi

Bir hāle uğradım bunda
Dīvāneyim şunda bunda
Cān eylenir iken tende
Baña ağlaması igi

İşi gücü etme fesād
Çürür birgün erir cesed
Gülsem vardır yārın ʿaẕāb
Baña ağlaması igi

Şeyḫ Ḳayġulu duyurındı
İnsān fitne fücūr oldu
Bu fenā kimlere ḳaldı?
Baña ağlaması igi

Her nefes ʿāşḳıñla cānım
Yā ʿAli Murtażā
Seni sever ḳarib göñlüm
Yā ʿAli Murtażā

Sensiñ evliyālar ḫaṣı
Cümle velīler rei'si
Oḳuyan ledünnī dresi
Yā ʿAli Murtażā

Ḥabībullah'ıñ ... yāri
Erenleriñ māh şāhı
İsmiñ ʿAli ve Ḥaydar'ı
Yā ʿAli Murtażā

Seniñle açıldı İslām
Allah'ıñ sevdiği arslan
Cümleden aʿlā ḳahramān
Yā ʿAli Murtażā

Şeyḫ Ḳayġulu ola ḳulu
Nur münevver ḳalbi dolu
ʿĀşıḳıñ ferāh sürūrı
Yā ʿAli Murtażā

ʿAşḳına yandığım
Biryān olduğum
Şefāʿat umduğum
Dost Muḥammed'dir

Allah'ıñ sevdiği
Sevib öğdüği
Ḥabībim didiği
Dost Muḥammed'dir

Ümmetim diyen
Ḥaḳḳ'a yalvaran
ʿAẕābdan ḳurtaran
Dost Muḥammed'dir

Ümmetini seven
Ḥaḳ'dan dileyen
El-amān diyen
Dost Muḥammed'dir

Ḳayġulu uyan
Eylendi īmān
Yaradanı seven
Dost Muḥammed'dir

Şimdi seni sever göñül
Görsem seni yā Muḥammed
Gece gündüz arżum saña
Görsem seni yā Muḥammed

Şol gözlerim yumulmadan
Tenim türāblar olmadan
Canım ʿAzrāil almadan
Görsem seni yā Muḥammed

Allah'ıñ sensiñ sevdiği
Ḥabībim deyib öğdüği
Velīler nebīler bildiği
Görsem seni yā Muḥammed

Ḳabriñizden ḳalḳıncağız
Ol ḳıyāmet kopuncağız
Ümmeti siz deyinceyiz
Görsem seni yā Muḥammed

Şeyḫ Ḳayġulu ʿāşḳı ġālib
Allah Resūlüni sevib
Bī-çāreyim saña varıb
Görsem seni yā Muḥammed

Severseñ bir Sulṭānı sev
Seniñle ola ol yār
Ḳalbi ṣabırda bir ḳarār
Himmet yā veliyullah ʿAli

Ḥabībiñ ʿammisi oğlı
Ebū Bekr ʿÖmer ʿOs̱mān yārī
Ḥaydardur ḳahramān veli
Himmet yā veliyullah ʿAli

Ḥasan Ḥüseyine baba
Zvcesi Fāṭımatü'z-Zehrā
ʿAmelleri dāim rıżā
Himmet yā veliyullah ʿAli

Yārın maḥşer güni ola
Livā'ü'l-ḥamdi eline ala
Ehl-i īmān seniñle ferāh bula
Himmet yā veliyullah ʿAli

Şeyḫ Ḳayġulu ola o şāh
Anuñla yār Ḥabībullah
Bile görem cemālullah
Himmet yā veliyullah ʿAli

Ġafil gezerken
Gel olur bize
Kendiñ düzerken
Gel olur bize

Kimseye ḳalmaz
Gelenler durmaz
Yaşasañ az çok
Gel olur bize

Ne yavuz işiñ
Bir kere düşün
Ḳurtulmaz başıñ
Gel olur bize

Neden ağlamañ
İşiñ ṣağlamañ
Gider gelemeñ
Gel olur bize

Ḳayġulu iste
Vücūdu ḥasta
Şol ḳara yasta
Gel olur bize

Şeriʿat üzre olan
Ṣabrile murāda iren
Ḥabībullah'a yār olan
ʿAli Murtażā Ḥaydar

İbtidā ṭarīḳe īmañ iden
Veliler erkānına giden
Sırrullaha beyān müdām
ʿAli Murtażā Ḥaydar

Ḥaḳīḳat yolların duyan
Kerāmātı günden ʿayān
Ẓāhir bāṭın maʿmūr duran
ʿAli Murtażā Ḥaydar

Maʿrifeti bilir dāim
Kemālile göñlü ḳā'im
Seven Ḥaībullah cemālin
ʿAli Murtażā Ḥaydar

Şeyḫ Ḳayġulu dörtdür erkān
Eyle ʿamel ḳırḳdır maḳām
Eyler ẕikir birdir Ḫüdā'm
ʿAli Murtażā Ḥaydar

Cem' olalım dervişler
Zikir idelim ḳardeşler
Ḥaḳḳ'a yarar bu işler
Geliñ geliñ tevḫīe

Durma söyle illāllah
Her dā'imā di Allah
Deyiñ rıżā'ullah
Geliñ geliñ tevḫīde

İgi 'amel başıdır
Dervişleriñ işidir
Āḫiretiñ yoldaşıdır
Geliñ geliñ tevḫīde

Şeyḫ Ḳayġulu bu cevāb
Cümleden ulu s̱evab
Teniñ olmadan türāb
Geliñ geliñ tevḫīde

Buyuruñ buyuruñ dervişler
... ḳardeşler
Lāzım lāzım bu işler
Geliñ geliñ tevḫide

Mü'minleriñ kārıdır
Ne güzelce yeridir
Bir Allah'ıñ ismidir
Geliñ geliñ tevḫide

Atmaz seni nārına
Varıñ cennet yerine
Süren yārın sevine
Geliñ geliñ tevḫide

Kendiñe yarayan şu
Durma durma deyindi yā Hū
Erenler meydānı bu
Geliñ geliñ tevḫide

Şeyḫ Ḳayġulu sözüñüz
Pāk eylendi özüñüz
Ağardır bu yüzüñüz
Geliñ geliñ tevḫide

Ah yanarım budur erkān
Şerī' at ḥāline irsem
Mü'minlere budur meydān
Ehl-l islām ḥālini görsem

Ṭariḳata basṣam ḳadem
İnsān olur idim ādem
Yedullah āyetine müdām
Mürşid-i kāmile varsam

Ḥaḳīḳat yolları açıḳ
Żāhir bātınları ṣeçüb
Dizārına ḳanad açub
Baṣīret gözlerin açsam

Ma' rifete irişenler
' Āşḳ yoluna duruşanlar
Dostla ḥub sevişenler
Anlarla imtizāc etsem

Şeyḫ Ḳayġulu diñne anı
Edeb erkān ola kānı
Bulagör böyle sulṭānı
Birdir göñül vir baḳsam

Şu göñlümi ferāḥ iden
Ḥasan ile Ḥüseyin'dir
Ḳalbimi dāim şād iden
Ḥasan ile Ḥüseyin'dir

Şehidleriñ a' lāsı olan
Kerbelā' şehrine varan
Ḥaḳīḳat sırlarını duyan
Ḥasan ile Ḥüseyin'dir

Yezid'e eylerüz la' net
Bulmaz dāreynde raḥmet
Ṣusuz eylediler feryād
Ḥasan ile Ḥüseyin'dir

Muḥammed ' āşḳına anlar
Fedā ḳıldı anlar cānlar
Dertli göñlüme dermānlar
Ḥasan ile Ḥüseyin'dir

Şeyḫ Ḳayġulu ah ider ah
Yardım ider Ġanī İlāh
Şefā' at ṣāḥibi billah
Ḥasan ile Ḥüseyin'dir

Ẕikrullah budur
Şükrullah budur
Bize raḥmetdir
Nūr-ı tevḥidiñ

Ol Ḫüdā Kerīm
Raḥmānü'r-Raḥīm
Ḳalb ider selīm
Nūr-ı tevḥidiñ

Şeyṭān gelmez
Yoldan almaz
Günāhı ḳomaz
Nūr-ı tevḥidiñ

Diliñden ıraḳ
Etmendi firāḳ
Gönüllere direk
Nūr-ı tevḥidiñ

Ḳayġulu alır
Ne güẕel bilir
Dīzāra varır
Nūr-ı tevḥīdiñ

Derdiñe bir dermān bulaydım oğul
Uçurdum elimden Eminim seni
Emrullaha ḳarşu ḳarşu durulmaz
Uçurdum elimden Emin'im seni

Emrullaha ḳarşu ḳarşu durulmaz
Yaralarım çoḳdur çoḳdur oñulmaz
Ḥaḳ'dan gelen ḳażālarda reddolmaz
Uçurdum elimden Emin'im seni

Derdin çoḳdur seniñ ah nideyim
Yana yana fakīr yana gideyim
Ölüme çāre yoḳ ya ben nideyim
Uçurdum elimden Emin'im seni

Ah etdikçe āhım göklere ağar
Cümle dostlar gelüb ah idüb ağlar
Ciğerim dutuşub yüreğim yanar
Uçurdum elimden Emin'im seni

Oñulmadı Eminimiñ yarası
Oḳurken mektebde kelām-ı ḫaṣı
Atanıñ ananıñ ciğer pāresi
Uçurdum elimden Emin'im seni

Şeyḫ Ḳayġulu seniñ seniñ ḫaline
Doymadım gözüm gözüm nūrına
Kimse uğramaya böyle ölüme
Uçurdum elimden Emin'im oğul
Aldırdım elimden oğul ey oğul

Ṣıdḳile ṣādıḳ olan
Nān ʿazīz ḥub bilir
Ḳalbi ṣadāḳatle dolan
Nān ʿazīz ḥub bilir

Neylesün lādānlar kemāl
Bulmaz görmez cemāl
Şevḳile olursa aʿmāl
Nān ʿazīz ḥub bilir

Münkire eyleme sevdā
Söyler sözleri ġuru ġarġā
ʿĀşıḳlar göñlü bir yerde
Nān ʿazīz ḥub bilir

Bir loḳmayı ṣayar sever
Temerüdlük olur firār
Maḥabbeti ḳalbe ḳurar
Nān ʿazīz ḥub bilir

Şeyḫ Ḳayġuludur Veyisli
Anuñla bir ola canı
Ḳahramānlar erkānı
Nān ʿazīz ḥub bilir

Şol gözlerim yumulmadan
Tenim türāba varmadan
ʿAzrāʾil canım almadan
Īmān yoldaş eyle Allah

Nefis şeyṭān ara yerde
Azdırma yā Rabbī bunda
Cān eylenir iken tende
Īmān yoldaş eyle Allah

Sen Ġaffār'sıñ Ġanī Sübḥan
Kerim'siñ Raḥim'sin Raḥmān
Ḳara yer olmadan mekān
Īmān yoldaş eyle Allah

Dünya hevā güler yüze
Sevdirme bunları bize
Birgün bizi küsüb üze
Īmān yoldaş eyle Allah

Şeyḫ Ḳayġulu seniñ özüñ
Yaradana it niyāzıñ
Mevlām ḳara etme yüzüm
Īmān yoldaş eyle Allah

Birgün bir seyrāna indim
Feryāda irmiş bülbül
Fiġanla ider zārı
Feryāda irmiş bülbül

ʿAndelībdür dili şakır
Ġurāb değil güzel okur
Görmeğe bir Ḥaḳḳ'ı faḳīr
Feryāda irmiş bülbül

Ṣoñı olur bunuñ vīrān
Bir gün olur döner devrān
Naẓar eyler bize ʿummān
Feryāda irmiş bülbül

Görmez gülleri ağlar
Gül içün feryādlar eyler
Görmez ... bağlar
Feryāda irmiş bülbül

Şeyḫ Ḳayġulu neden bellü
Ġamlanır içersi bağlu
Oturur ḳafesde ...
Feryāda irmiş bülbül

Sen Ġanī'siñ Ġanī Ġanī sulṭānım
Mücrīm bī-çāreyim eyle iḥsānıñ
Naṣīb eyle eyle bize envārıñ
Cennet illerine yā Rabbī bizi

Mü'min olanlarıñ odur yeri
Ḥurīler ġılmānlar içinde dolu
Ḳardan beyaz baldan ṭatlu ṣuları
Cennet illerine yā Rabbī bizi

Sāfī altun gümüş evler saraylar
Ṣayılmaz içinde olan vildānlar
Ḳokar ḳokar misk misk ʿanberler
Cennet illerine yā Rabbī bizi

Türlü türlü anda çiçek açılır
Ḥaḳḳ'ıñ raḥmetleri anda ṣaçılır
Nurdan ḳanadlı Buraḳlar uçurur
Cennet illerine yā Rabbī bizi

Şeyḫ Ḳayġulu anıñ kesilmez nūrı
Īmānla gideniñ odur yerleri
Ne ölür ne ḳocar ne ... yeri
Cennet illerine yā Rabbī bizi
Ol mekāna gönder göster sen bizi

İlāhī dilerem senden
Du'ālarım ķabūl eyle
Bī-çāreyim senden dermān
Du'ālarım ķabūl eyle

Günāhıma baķma benim
Cehenneme atma cānım
Saña yalvarayım Allah'ım
Du'ālarım ķabūl eyle

Yüzüm ķara senden dermān
Kimsem yoķdur amān amān
Yalvarıram saña Ḫüdā'm
Du'ālarım ķabūl eyle

Raḥmet deryāsına daldır
İki cihānda sen güldür
Allah 'ināyetiñ boldur
Du'ālarım ķabūl eyle

Şeyḫ Ķayġulu ķaynar özüm
Yaradana geçse sözüm
Bir Allah'a bu niyāzım
Du'ālarım ķabūl eyle

Bülbül arar idim
Ġurāba irdim
... bilmez
Remmāli gördüm

Nemiller ķaynar
Zaḫīre dirner
Eleme irişmiş
Çöp çimen oynar

Ķurmuşlar ağı
İgiye darı
Gerü redd olmaz
'Ādetullah cārī

Kendiñi şaķın
Eṭrāfa baķın
La'ib bilirler
Üskünü oķun

Şeyḫ Ķayġulu erler
Yürekde ķalsıñ yārelar
Feleğin çarḫı beyle
Bulunmaz aña çāreler

Allah saña yalvarayım
Senden ġayrı kimsem yoḳ
Biñbir ismiñ ṣāḥibi
Senden ġayrı kimsem yoḳ

Ḫālıḳ sensiñ yaradan
Nāẓırsıñ sen gözeden
Raḥmetiñ çoḳ cümleden
Senden ġayrı kimsem yoḳ

Bī-çâreyim ḳuluña
Düşür bizi dirliğe
Atma bizi ḫorlığa
Senden ġayrı kimsem yoḳ

Niyāz saña namāz saña
Ṣafā virsin cāna cāna
Vardım amān amāna
Senden ġayrı kimsem yoḳ

Şeyḫ Ḳayġulu bu söz
Yalvarıram ḳara yüz
Cümleniñ ṣaḥibi siz
Senden ġayrı kimsem yoḳ

Bir vaḳide irdik şimdi
İnsān ġāyet fitne şimdi
ʿĀḳıbet ḫarāba irer
Cihān īile ile doldu

ʿĀlimler olmazlar ʿāmil
Azaldı ḳalmadı kāmil
Beşerler bühtāna vāṣıl
Cihān ḥīle ile doldu

Bilmez eminle amān
Aramazlar dīnile īmān
İşleri ṭuğyāndır hemān
Cihān hīle ile doldu

İderler ʿucubla riyā
Ḥased kibir kinler ola
Güvenirler bu fenāya
Cihān ḥīle ile doldu

Şeyḫ Ḳayġulu söyler cevāb
Maḫlūḳuñ işleri ḫarāb
Aramazlar şimdi ṣevāb
İnsān ġayet fitne oldu
Cihān ḥīle ile doldu

Yā Rabbenā cehennemiñ ateşi
Dā'im yanar yanar yanar ṭuṭuşur
Kāfir ḥasedler anda ağlaşır
Yanarım ağlarım şuna yanarım

Ateşden ṭopuzlı zebānī gelir
Karşudan görünce seğirdir gelir
Biri ḳırḳbin kāfir ateşe vurur
Yanarım ağlarım şuna yanarım

Ateşden yalıñdan dere tepesi
Ḥużūr rāḥat bulmaz giren hepsi
Ḳaṭrandan zaḳḳum olur libāsı
Yanarım ağlarım şuna yanarım

Münāfıklar aña varır girirler
Dürlü dürlü ʿaẕāb şiddet görürler
Yanar biter olmaz ebed ḳalırlar
Yanarım ağlarım şuna yanarım

Şeyḫ Ḳayġulu cehennemiñ ḥālini
Ḳoymaz aña mü'min olan ḳulunu
İşiddiñ mi īmānsızıñ yerini
Ağlarım yanarım aña ağlarım
Yanarım ağlarım aña yanarım

Müslümanın şānı
Tevḥīd değil mi?
Allah'ı birleden
Tevḥīd değil mi?

Dervişler fikri
Kesilmez şükri
Allah'ın ẕikri
Tevḥīd değil mi?

Cem ʿolur erler
Ḳavuşur pirler
Mü'minler birler
Tevḥīd değil mi?

Şu ʿAẓim Ġanī
Ḳuluna anı
Ḳavi iden dīni
Tevḥīd değil mi?

Ḳayġulu şunı
Dünile güni
Ḳurtaran canı
Tevḥīd değil mi?

Güvenmeyindi cihāna
Birgün bize gelir ölüm
Düşmeyindi sene bene
Bir gün bize gelir ölüm

Ne ḳadar yaşasañ bulur
ʿAzrāʾil caññı alır
Tenin türāblara girir
Bir gün bize gelir ölüm

Ḫayır işler olur ʿayān
Şerler anda olur beyān
Tenler çürür çıḳar bu cān
Bir gün bize gelir ölüm

Ḳabre girince insān
Ḥaşir neşir güni yeksān
Ṣırāṭ geçeler āsān
Bir gün bize gelir ölüm

Şeyḫ Ḳayġulu ola mü'min
Ehl-i īmān bula ʿamelin
Görür ʿāşıḳ Ḥaḳ cemālin
Bir gün bize gelir ölüm

Ġāfil olub gezer iken
Birgün ecel uğrar baña
Bu fenāya özenirken
Birgün ecel uğrar baña

Olmuşam şunda serseri
ʿAḳlıñ başa düşür yürü
Arar iken yoğı varı
Birgün ecel uğrar baña

Şol gözlerim yumulmadan
Murādıma ben irmeden
İşimi tamām görmeden
Birgün ecel uğrar baña

Mecnūn gibi şunda bunda
Tedārikim yoḳdur bunda
Cān eylenir iken tende
Birgün ecel uğrar baña

Şeyḫ Ḳayġulu saña dirim
Āḫiret tedārikin görüñ
Ḥaḳḳ'ın emri bunu biliñ
Birgün ecel uğrar baña

Āgāh olayım dirseñ buna
Erenler erkānına gir
Ferāḥ irgüre gör cana
Erenler erkānına gir

Anlardur abdāl evtād
Ḳutb-i ʿālem olur ābād
Ẕikrullah eyle īrād
Erenler erkānına gir

Hū'dur anıñ cezbeleri
Üçler yediler ḫādimleri
Sevindi üçyüz ḳırḳları
Erenler erkānına gir

ʿĀşıḳlar ma'şūḳullah
Olurlar maḥbūb billāh
Bulurlar bir yüce dergāh
Erenler erkānına gir

Şeyḫ Ḳayġulu biz varalım
Göñülden sevgi virelim
Mensūb-ı billāha irelim
Erenler erkānına gir

Söz söylesem diñnemez
Ṣoḥbet nedir añnamaz
Nolduğunı işiden
Ḥiṣṣe nedir bennemez

Eline almış ḳazları
Vurur ḳırar ḳozları
Neçoḳ söyler sözleri
Kelām nedir diñnemez

Ne çürükde ne ṣağda
Ne çoḳ ider o ġavġā
Birikmiş başına ġarġa
Selām nedir söylemez

Eline almış çınarı
Dutar almış feneri
Çuval çıval şamanı
... nedir görünmez

Başı dönmüş künbete
Doymaz çayıra ota
Bazarda ciğer ṣata
Baḳın nedir ṣorulmaz

Ḳayġulu gördi anı
Ne yavuz çıḳar unu
Ab(a) ḳuşaḳ ḥaṣır giyini
Cevāb nedir yorulmaz

Erenleri sevenleriñ
Cānları mercān olur
Ḳalble sevgi virenleriñ
Yolu bir erkān olur

Mā-sivā bilmezler anlar
Mürşīd bulmuşdur bunlar
Ṭabīb olur ṭabīb cānlar
İki cihān sulṭān olur

Ben da'vāları gider
Belālara ṣabr ider
Göñlüne getirmez keder
Aña ḥuccet burhān olur

Bir dinde olurlar dindāş
Bir göñülde olalar göñüldāş
Pīrlerile rūḥları pīrdāş
Ḳalbleri māh-tābān olur

Şeyḫ Ḳayġulu erenler ḫānı
Yoluna ḳomuşlar başla cānı
Hū ismiyle demi ider dem devrānı
... yoluna ḳurbān olur

Bu vaḳīd ādemi
... ḳullanır
İgi görse kötü dir
Bilmez kendin söylenir

Ṭokmaḳ vurur başıña
Ağı ḳatar aşıña
Bakar eliñ işine
Görmez kendin ne ?

Ayağına daḳar ip
Añnamaz cevābı ḫaṭīb
Dört yanına baḳınıb
Ṣorub kendin görmez

Eline alır ṣabanı
Atar yanın yanını
Ne çok döker ...
Vurur kendin ayırmaz

Ḳayġulu bu işleri
Görme ṣaḳın boşları
Bunlar kāẕib başları
Yürür kendin duymaz

Arama uzaḳda ṣaḳın
Mü'miniñ ḳalbi beytullah
Baṣīret gözlerin açıñ
Mü'miniñ ḳalbi beytullah

Eyleyigör ḳalbi arı
'Ādetullah beyle cāri
Göñlü eyle Ḥaḳḳ'ıñ nūrı
Mü'miniñ ḳalbi beytullah

Mürşīdile ola irşād
Abdāl ola gerek evtād
Bildire bunları üstād
Mü'miniñ ḳalbi beytullah

Çıḳa içerüden şeyṭān
Dünyā hevā ...
Dostla ola bir mekān
Mü'miniñ ḳalbi beytullah

Şeyḫ Ḳayġulu ola āgāh
İçerdedür ulu dergāh
Bulam dirseñ bir ulu şāh
Mü'miniñ ḳalbi beytullah

Erenler şānı
Çoḳdur erkānı
Arandı eri
Bil bul meydānı

Tevḥīd dili
Doğruya yolu
Ḳul olayın dirseñ
Bıraḳma anı

Boş yere gezmeñ
Doğrudan azmañ
Allah Hū di sen
Kendiñi üzmeñ

Ḳayġulu vardı
Şeyḫini gördü
Pīr ḳapusında
Ölünce durdu

Seḥer vaḳtinde uyanan
Abdest namāza durunan
Ẕikrullah eyleyüb duran
Erkenden uyanır ḳalḳar

Erken ḳalḳan ḳullarına
Raḥmet olur cānlarına
Rāḥat bulur tenlerine
Erkenden uyanır ḳalḳar

Nice nice s̱evāb bulur
Ḳabri anuñ pür-nūr olur
Ḥaḳ emrine muṭīʿ olur
Erkenden uyanır ḳalḳar

Ḳabūl olur duāʿları
Ḳavī olur īmānları
Çoḳ çoḳ ider ʿamelleri
Erkenden uyanır ḳalḳar

Şeyḫ Ḳayġulu ḳaldır başıñ
Gözleriñden aḳıt yaşın
Allah'ıñ emrine düşen
Erkenden uyanır ḳalḳar

Ḫüdā ṣağda ṣolda değil
Mü'miniñ ḳalbinde ara
Ne öñdedir ve ne artda
Mü'miniñ ḳalbinde ara

Yedi gökler anıñ tamām
Yedi yerler anıñ tamām
Vācibü'l-vücūd her zamān
Mü'miniñ ḳalbinde ara

Her yerlerde olur nāẓır
Ḳullarıñ ḳalbinde ḥāżır
Çıḳmaz içerde muntaẓır
Mü'miniñ ḳalbinde ara

İki cihān O'dur aʿlā
Aḥad Sulṭān birdir Mevlā
ʿĀşḳile şevḳile yola dura
Mü'miniñ ḳalbinde ara

Şeyḫ Ḳayġulu ola mekān
Ṣadr içinde bula insān
Eyleme kelāma gümān
Mü'miniñ ḳalbinde ara

Mü'minlere bayram
Cum'a günleri
Şād olur anlar
Cum'a günleri

Olur naṣīḥat
Görürler rāḥat
Bulurlar raḥmet
Cum'a günleri

Cem' olur faḳīr
Ẕikrullah oḳur
Ẕāḳirler şaḳır
Cum'a günleri

'Ālimler söyler
Tefsirler eyler
Bilmeyen diñler
Cum'a günleri

Ḳayġulu pīrler
Kavuşur erler
Allah hū dirler
Cum'a günleri

Şöyle bir 'āşḳa yār oldum
Bu vücūdum cevlān ider
Bir nefes rāḥatım yoḳdur
Melin göñlüm devrān ider

Dolmuşam 'āşḳile cānım
Ah iderim ah sulṭānım
Bilir çoḳdur işyānım
Ṣadr içinde seyrān ider

Lādānlar gülüşür baña
Münkir seyri irmez aña
Şevḳile ḳomuşam cāna
İçerüden vicdān ider

Bu derdime çāre olmaz
Nūr münevver olan sönmez
Ṭabībler ilācın bulmaz
Mü'min olan ḥayrān ider

Şeyḫ Ḳayġulu ola 'āşıḳ
Ṣıdḳile olmuşdur ṣādıḳ
Bır ḳulu severse ḫālıḳ
'Āşḳ yolunda dindār ider

Cihān güneşi
Didi bu işi
Çevir başı
Ḥocaya var sen

Evlādın varsa
Bir ḥarf öğrense
Ḳalmaz günāh olsa
Ḥocaya var sen

Nādān dinneme
Günāhıñ ḳoma
Uyan uyuma
Ḥocaya var sen

Nice biñ s̱evāb
Yazılır berāt
Olmadan türāb
Ḥocaya var sen

Ḳayġulu bunu
Añnadı şunu
Dünile güni
Ḥocaya var sen

İlkbahārıñ vaḳti vaḳti gelicek
Bülbülüñ feryādı yaḳdı bağrımı
Gülleriñ dalına ḳonub ötüncek
Bülbülüñ feryādı yaḳdı bağrımı

A bülbül derdiñi gel baña söyle
Söyleyüb andan feryādlar eyle
Neden yanıḳ seniñ yüreğiñ beyle
Bülbülüñ feryādı yaḳdı bağrımı

Ṣabaḥ ṣabaḥ sesiñ ḳulağıma girer
Yüreğimi delik delikler ider
A bülbül fiġanıñ beni deli ider
Bülbülüñ feryādı yaḳdı bağrımı

Sen bir ḳarīb kuşsuñ ʿaceb derdiñ ne ?
Firḳatde ḳalmış bilmem ḥaliñ ne
Şaḳıyı şaḳıyı öteñ diliñle
Bülbülüñ feryādı yaḳdı bağrımı

Şeyḫ Ḳayġulu anıñ derdini bilṣem
... firḳatini alsam
Neden feryād ider bir kere duysam
Bülbülüñ feryādı yaḳdı bağrımı

İslāmlarıñ şerīfi
ʿĀmil olan ʿulemāʾ
Beşerler seyidi
ʿĀmil olan ʿulemāʾ

Varındi ʿilim oḳu
ʿAndelīb gibi şaḳı
Bildir bir olan Bāḳī
ʿĀmil olan ʿulemāʾ

Vāriṡ-i enbiyā olan
ʿİlmile ṣadrı dolan
Kelāmullah oḳuyan
ʿĀmil olan ʿulemāʾ

Otura meclise ʿālim
Iṣlāḥ ola nice ẓālim
ʿAfv iddirir günāhını
ʿĀmil olan ʿulemāʾ

Şeyḫ Ḳayġulu ʿālimleri
Seve gör gel kāmilleri
İḳrar taṣdiḳde dīnleri
ʿĀmil olan ʿulemāʾ

Bir acıdır düşdü göñlüm içine
Bilmedim ḳardeş seniñ ṣuçuñ ne
Bir ateşden düşdü gönlüm içine
Aldırdım elimden ḳardeş Oṡman'ım

Eşiñe dostuña gidüb gelmediñ
Kimseden ḫaberiñ ḳardeş duymadım
Nolduğuñı seniñ seniñ bilmedim
Aldırdım elimden ḳardeş Oṡman'ım

Ciğerim ṭuṭuşur yüreğim yanar
Firḳatlik ḥasretlik bağrımı deler
Düşmanıñ çoğumuş bilmedim kimler
Aldırdım elimden ḳardeş Oṡman'ım

Bağlamışlar ellerini dutunca ?
Ḳurşunla bıçaḳla ... vurunca
Yürek mi dayanır bunu duyunca ?
Aldırdım elimden ḳardeş Oṡman'ım

Şeyḫ Ḳayġulu benim derdim
Āhile fiġanla dükenmez firāḳ
Günden gün geldikçe oldu ki ıraḳ
Aldırdım elimden ḳardeş Oṡman'ım

Ṣabır evinde duran kişi
Bir ḳarāra durur ḳalbi
Asān olur cümle işi
Bir ḳarāra durur ḳalbi

Yardımcısı olur Ḫüdā
Gönlü olmaz andan cüdā
Cānını eyler fedā
Bir ḳarāra durur ḳalbi

Şerīʿatle ider ʿamel
Ḫulūṣla bulur kemāl
Yārın bulur dīzār cemāl
Bir ḳarāra durur ḳalbi

Yüce ḳılar anı Mevlā
Olur aʿlālardan aʿlā
Müʾminler içinde ulu evlā
Bir ḳarāra durur ḳalbi

Şeyḫ Ḳayġulu söyler kelām
Ḥiṣṣe al kemāli tamām
Dāreynde emīn olam diyen
Bir ḳarāra olur ḳalbi

Bir ḥāle uğradım işidiñ ḳardeş
Benim derdim gibi bir derd olur mu?
Yüreğime düşdü böyle bir acı
Benim derdim gibi bir derd olur mu?

Düşmanlar elleriñ bağlayub durdu
Dağdan dağa bağlu bağlu sürüdü
Ana ata ḥaliñ ellerden duydu
Benim derdim gibi bir derd olur mu?

Yalvarıb düşmana amān deyince
Tenim pāre pāre oldu ölünce
Ecel vaḳti tamām olunca
Benim derdim gibi bir derd olur mu?

Gözlerimiñ yaşı aḳıb yürüdü
Ciğerim dutuşub yüreğim yandı
Ḳardeşiñ Aḥmed'e ḫaberi virildi
Benim derdim gibi bir derd olur mu?

Şeyḫ Ḳayġulu ʿaceb işime eller
Ḳanına ġarḳ oldu dağlar şu yeller
Anam atam kardeşim durmadan ağlar
Düşmana yalvara yalvara adam ölür mü?

Bir zamāna geldik şimdi
Kelām-ı kāmil sevilmez
Sükūnetle dur imdi
Kelām-ı kāmil sevilmez

Küçük büyük bellü değil
Ne ata bellü ne oğul
ʿĀşıḳlar oldular melūl
Kelām-ı kāmil sevilmez

Bunuñ soñı olur fenā
Getirme ḳalbiñe ġınā
Az ḳaldı bir ʿāḳıl dānā
Kelām-ı kāmil sevilmez

Emri nehyi kimse bilmez
Bilenler daḫī söylemez
Mü'minler rāḥata irmez
Kelām-ı kāmil sevilmez

Şeyḫ Ḳayġulu tecribe eyle
Gece gündüz durma ağla
Nefsiñi terbiye eyle
Kelām-ı kāmil sevilmez

Senden ġayrı kimsem yoḳdur
Amān yā Rabbenā yā Rab
Cürüm günāh bizde çoḳdur
Amān yā Rabbenā yā Rab

Benim bir yüzü ḳara ḳul
Niyāzımı sen ḳabūl ḳıl
Bu yürek yandı ḳurudu dil
Amān yā Rabbenā yā Rab

Sen Ġanī'siñ senden ġayrı
Ne kimsem var nidem anı
... cānile benim
Amān yā Rabbenā yā Rab

Cümle ʿālemiñ Sulṭānı
Hepsiniñ sen Sübḥān'ı
Mücrim eylemendi beni
Amān yā Rabbenā yā Rab

Şeyḫ Ḳayġulu ḳullar böyle
Dīzārını vara bula
İki cihānda şād eyle
Amān yā Rabbenā yā Rab

Elifle be ireyim dirseñ *rıya*
Hem ḳoy *yā*-y-ile *mimi* araya
Ġam değil ferāḥa irer
Mimin derdine bulur çāre

Ṣular gibi aḳar göñül
Bī-çāreyim hem derdimend
Görünmez göze ḳız oğul
Bī-çāreyim hem derdimend

Mim ḥa iki mim dāl gele
ʿAyn lām yā-y-ile bile ola
Mim ḥā mim ve *dāl* belini büker
Kaf lām be ne güne ḥareket bula

Göñül dolub dolar çağlar
Gözlerim ḳanlı yaş ağlar
Cihān baña güler neyler
Bī-çāreyim hem derdimend

Ṣad be rıya ir ... ḫayırlı
Mim lām nūn saña ġayet belli
Bu ḥāle iren ʿ āşıḳān
İbrahim Ḫalilullah gibi ḥalli

Aḳar cūylar gibi aḳar
Yanan ateş gibi yaḳar
Münkir ḳaṣdile baḳar
Bī-çāreyim hem derdimend

ʿ Āşıḳa erkān gerek
Ṣādıḳa burhān felek
Söyler taṣavvufāt kelām
Dime kendinden dilek

Ḳatı çoḳ āhile vāhım
Baña senden meded şāhım
Dağlardan yüce günāhım
Bī-çāreyim hem derdimend

Şeyḫ Ḳayġulu ḳahramān ol
Kāmilleri arayub bul
Çıḳar helecanlığı göñülden
Mürşīd-i kāmilden terbiye al

Şeyḫ Ḳayġulu seniñ diliñ
Ḳatı zebūn olmuş ḥālin
Yalvarayım saña Allahım
Bī-çāreyim hem derdimend

Gece gündüz Allah saña yalvarayım
Muḥammed'iñ cemālini göreydim
Niyāzım saña dır yoḳdan vāriden
Muḥammed'iñ cemālini göreydim

ʿĀşḳile dolmuşam yüreğim dolar
Bu sevdā göñlümde durmayub çağlar
Şü gözlerim ḳanlı yaşları ağlar
Muḥammed'iñ cemālini göreydim

Günāhım çoḳdur ki anı bilirem
ʿĀşıḳam yoluna ḳurbān oluram
Maḥabbetiñ cānda deli oluram
Muḥammed'iñ cemālini göreydim

Yārın maḥşer yerinde gelincek
ʿArş-ı aʿlā üstünde duruncak
Cihān güneşini anda görüncek
Muḥammed'iñ cemālini göreydim

Şeyḫ Ḳayġulu şimdi bunda deli olur
İnşā'allah anda şefāʿat bulur
Ẕerre īmānı olan ḳurtulur
Muḥammed'iñ cemālini göreydim
Ḳara yüzüm ayağına süreydim

Ḳalbe getirme ġurūrlar
Mücāhede müşāhedeye irer
Ḳālile ḳīlile olmaz
Mücāhede müşāhedeye irer

Fāniye geldi enbiyā'lar
Etḳıya' aṣfiyā'lar
Ṣabır içinde evliyā'lar
Mücāhede müşāhedeye irer

Eyyüb ṣabırlara irdi
Evvelki ḥālini virdi
Tecribeler eyleyindi
Mücāhede müşāhedeye irer

İrāde-i cüz'iyeler saña
Terbiyeler andan aña
Bu erkānı duyur cāna
Mücāhede müşāhedeye irer

Şeyḫ Ḳayġulu olam āgāh
Aḥad olan efendim şāh
Göñülden eyle gel semāh
Mücāhede müşāhedeye irer

ʿAsker-i İslām çekilüb vardı
Ḥamdü-lillah ġāzīler meydānlar aldı
Ordunuñ içinde bu cenk ḳuruldı
Dīn-i İslām'a Allah nuṣretler virdi

Yeniçeri ... oturdı
Kāfir geldi başı ucuna dikildi
Dalḳılıçlar dahi anı ol dem ḳaçırdı
Dīn-i İslām'a Allah nuṣretler virdi

Dinsiz ʿaskerile ḳarşuya geldi
Bayraḳdār ḳalḳub üstüne vardı
Kelleler kesüb kāfirler ḳırdı
Dīn-i İslām'a Allah nuṣretler virdi

Şeyḫ Ḳayġulu yardım Allah'dan gelir
İnşā'alla kāfir ḫor ḥakīr olur
Dāimā ḳılıcın altına gelir
Bu cenk Ḥażret-i ʿAli cengine döndü
Dīn-i İslām'a Allah nuṣretler virdi

Ḥūrī ġılmān ister iseñ
Yaradan Mevlā'yı gel sev
Cennet Cemāl ister iseñ
Bir Mevlā'yı göñülden sev

Ararsañ doğruya yolu
Olam dirseñ ḫaṣdan ḳulu
Bulam dirseñ ʿAẓīm yāri
Bir Mevlā'yı göñülden sev

Muḥammed ʿāşḳına düşüb
Deryā mevc gibi daşub
Hū deyüb ẕikrile coşub
Bir Mevlā'yı göñülden sev

Cihān gözüme görünmez
Ġafletle bu bulunmaz
Ṣādıḳlar göñlü ayrılmaz
Bir Mevlā'yı göñülden sev

Şeyḫ Ḳayġulu söyler sözü
Yaradana var niyāzı
Arı eylendi özü
Yaradan Mevlâ'yı gel sev
Bir Mevlā'yı göñülden sev

Āl-i ʿOs̱mān'a nuṣret virindi yā Rab
Kāfir helāk olsun ḫor ḥaḳīr ola
Muḥammed ʿāşḳına amān yā Rabbī
Kāfir helāk olsun ḫor ḥaḳīr ola

Arżulayub varan varan yoldaşıñ
Göñlüñ mesrūr eyle mü'min kardeşiñ
Ṣallar ḳılıcı kesseler başın
Kāfir helāk olsun ḫor ḥaḳīr ola

Ḥamdü-lillah ġazīliḳler virildi
Kāfir helāk olub yesir sürüldü
Düşmanıñ üstüne ṭopraḳ atıldı
Kāfir helāk olsun ḫor ḥaḳīr ola

Atlı yaya vardı düşman üstüne
Oğlan ḳızları yesir etme ḳaṣdına
Yeniçeri dursuñ anuñ yerine
Kāfir helāk olsun ḫor ḥaḳīr ola

Şeyḫ Ḳayġulu söyler durmayub ağlar
Yalvarıb Ḫüdā'ya niyāzın eyler
Yetişiñ imdāda şol erler pīrler
Kāfir helāk olsun ḫor ḥāḳir eyle
Din-i İslām kılıcın sen keskin eyle

Göñül ağlar yürek ağlar
Ḳızım Ḥafsa'm deyi deyi
Özüm ağlar gözüm ağlar
Ḳızım Ḥafsa'm deyi deyi

Yanarım yanarım size
Günden gün geldikçe üze
Ḥaḳḳ'ıñ emri geldi bize
Ḳızım Ḥafsa'm deyi deyi

Benim işim gücüm āhi
İñilerim zāri zāri
İki gözlerimiñ nūrı
Ḳızım Ḥafsa'm deyi deyi

Yetimleriñ seniñ ağlar
Ciğerim pāre āre eyler
Gece gündüz gözüm ağlar
Ḳızım Ḥafsa'm deyi deyi

Şeyḫ Ḳayġulu buna baḳam
Kendimi odlara yaḳam
Bu derdile yanub tütem
Ḳızım Ḥafsa'm deyi deyi

Ḥaḳḳ!ın sevgili ḳulları
ʿĀmil olan ʿulemā
Nūrdan münevver cānları
ʿĀmil olan ʿulemā

Oḳuduğı kelāmullah
İḳrār ider Aḥad Allah
Enbiyāʾ vāriṣi billāh
ʿĀmil olan ʿulemā

Bildiren ḫayrile şerri
Duyḳuran emrile nehyi
İslām'ıñ ṣafı ferāḥı
ʿĀmil olan ʿulemā

Resūlüllah buyurdı
Ālime maḥabbet virin didi
Dāreynde bula muradı
ʿĀmil olan ʿulemā

Şeyḫ Ḳayġulu ʿālimleriñ
Ḳulu olsam ben anlaruñ
Görür Ḥaḳḳ'ıñ cemāllerin
ʿĀmil olan ʿulemā

Asdılar Orḫan'ım dāraġacına
Dimezler bir kimse ʿaceb suçu ne
Hiç bilmedim baña bir dost yoġmuş
Kendi ḥālimdeydim ʿadüvvüm çoġmuş
Taḳdīr ezelde yā Rabbim buymuş
Asdılar Orḫan'ım dāraġacına

Bir bühtān etdi cümle ʿālem bildi
Yalancı şāhidler çevremi aldı
Ḳatlim içün ḥuccet ḥuccet yazıldı
Asdılar Orḫan'ım dāraġacına

Cümle dostum baña durmayub ağlar
Ġazā yolunda oğlum ʿaceb kim söyler
Bulunmadı baña merḥamet eyler
Asdılar Orḫan'ım dāraġacına

... ḫānem benim benim durur mı?
Misāfirler gelüb meydan olur mu?
Kendi ... gibi açıḳ ḳalır mı?
Asdılar Orḫan'ım dāraġacına

Şeyḫ Ḳayġulu kendi şuçumı bilsem
Nedir cürmüm cürmüm ben daḫī disem
Ġam yemezdim aşmaḳ münāsib olsa
Asdılar Orḫan'ım dāraġacına
Dimezler bir kimse seniñ şuçuñ ne

Zürriyetim şorarlarsa
Ādem ata Şafiyyullah
İkinci atamuz odur
Nūḥ nebī Neciyyullah

Milletim oldur ki bildim
Ḥaḳ nebīdir iḳrār ḳıldım
Oğlı İsmaʿil'dir anıñ
İbrāhim Ḫalīlullah

Naẓar eyle şu kelāma
Gelmedi Firʿavn īmāna
Şu aṣā muʿcizātına
Ḥażret-i Mūsā Kelīmullah

Salṭanat atına binen
Dünyāyı cevlān ḳılan
İki cihān ferāḥ gören
Süleymān Nebiyyullah

Şeyḫ Ḳayġulu diñne anı
Odur cānlarıñ cānı
Ḥaḳḳ'ıñ ḥabībi sulṭānı
Muḥammed Resūlüllah

Düşmanıñ çoğmuş seniñ
Ah firḳate giden ...
Ḥasretle giden giden
Ah firḳate giden ...

Ḳoduñ malını mülküñi
Bilir idin sen şükriñi
Eksik etmedin aḳlıñı
Ah firḳate giden ...

Oduñ ateşini yaḳam
Ciğerim odula yaḳam
Kimsem yoḳdur kime baḳam
Ah firḳate giden ...

Gelmedi göñlüme bu iş
Bilmezem ḫayāl mi düş
Tükenmez gözümdem yaş
Ah firḳate giden ...

Şeyḫ Ḳayġulu gelen gider
Kişi heb kendine ider
Yanub ciğerciğim düter
Ah firḳate giden ...
Ḥasretile giden ...

On sekizbiñ ʿālem içinde
Şāh olan Muḥammed Muṣṭafā
ʿĀşḳla ḳalbim içinde
Māh olan Muḥammed Muṣṭafā

Ben seniñ kemter ümmetiñ oldum
Ḥaḳ nebīsiñ seni bildim
Yalvarub ṭapu(na) irdim
Rāh olan Muḥammed Muṣṭafā

Senin içün yaradılan
ʿĀşıḳ olur seni bilen
Efendim cemālin görem
Ah olan Muḥammed Muṣṭafā

Ḳıyāmet güni ola
Ḥaşir neşir beşer bula
Senden şefāʿat ire
Vāh olan Muḥammed Muṣṭafā

Şeyḫ Ḳayġulu Muḥammed'iñ
Ümmetidür cān Aḥmed'iñ
İster anıñla cennetin
Cāh olan Muḥammed Muṣṭafā

Ḥasrete ḳurbete gitdin ey oğul
Derdiñe bir dermān bulmadım ġayrı
Oğul seni seni görmem ġayrı
Düşürdü düşmānlar bağımdan ayrı
Ne şekil gözümüñ nūrı
Derdiñe bir dermān bulmadım ġayrı

Cümle ḳomşuñ seniñ medḥini eyler
Eşiñ dostuñ gelüb yasıñı eyler
ʿAdüvleriñ sözü yüreğim dağlar
Derdiñe bir dermān bulmadım ġayrı

Oğul Emin Emin seferde ḳaldı
Bu ḥāliñden seniñ ḫaber olmadı
Bir uzaḳ menzildir giden gelmedi
Derdiñe bir dermān bulmadım ġayrı

Böyle iftirā kimselere olmasıñ
Allah bir ḳuluna dahī virmesiñ
Dilerem Mevlā'dan ḫaneñ sönmesiñ
Derdiñe bir dermān bulmadım ġayrı

Şeyḫ Ḳayġulu deyib bir kere
Ciğeri tutuşub biryāna döndi
Cürümsüz işyansız kimler aşıldı
Derdine bir dermān bulmadım ġayrı

Ah elinden amān feryād
Bu nefsimiñ ḥīlesi var
Mürşidle olam irşād
Bu nefsimiñ ḥīlesi var

Getirir ḳalbime ġurūr
Bilmezem eylerem sürūr
Bizi ider Ḫüdā'dan dūr
Bu nefsimiñ ḥīlesi var

İşledir kibirle riyā
İrgürür cānımı nāra
Çeker bizi hevā yere
Bu nefsimiñ ḥīlesi var

İrişdirir belālara
Girişdirir każā'lara
Şeyṭānla dünyā bile
Bu nefsimiñ ḥīlesi var

Şeyḫ Ḳayġulu uyma aña
Vur boynunu ḳoma cāna
Dost olma gel bu düşmāna
Bu nefsimiñ ḥīlesi var

Bir ḳuluna böyle iftirā olmaya
Bir ḳuluna daḫi Allah virmeye
Allah emri geldi çāresi olmaz
Bu fenādan giden bir daḫi gelmez
Alnımıñ yazısı çāre bulunmaz
Bir ḳuluna daḫi Allah virmeye

Seğirciler geldi cümle yanıma
Ḳaşdetdiler benim żaʿīf canıma
Ruḳanı daḳdılar benim boynuma
Bir ḳuluna böyle iftirā olmaya
Bir ḳuluna daḫi Allah virmeye

Cürmüm olmadığın cümlesi bildi
Ne şekil ḳatlime fetvālar virdi
Bī-çāre olduğum anda bilindi
Bir ḳuluna böyle iftirā olmaya
Bir ḳuluna daḫi Allah virmeye

Hiç kimse dimedi ḫānesi söner
Gece gündüz anuñ ateşi yanar
Ḥayf ḥayf deyu duyanlar ağlar
Bir ḳuluna böyle iftirā olmaya
Bir ḳuluna daḫi Allah virmeye

Şeyḫ Ḳayġulu saña bir söz diyeyim
Bilmedim ṣuçum ṣuçum yanayım
Ḥużūr-ı maḥşerde daʿvācı olayım
Böyle iftirā bir ḳuluna olmaya
Bir kimseye Allah Allah virmeye

... baña gelüb
ʿAşḳullaha yanub yanub
Mecnūnleyin dīvāne olub
Gezeli çok zamān oldu

Göñül āhile ḳalalı
Bu sevdāya hem yanalı
ʿAḳlım perīşān olalı
Sezeli çoḳ zamān oldu

Şöyle ateş gibi yaḳar
Ciğerim ṭutuşub düter
Göñül gibi ḳanı atar
Süreli çoḳ zamān oldu

Dağı daşı bütün gezem
Baḥri gibi ʿummān yüzem
Her sevdādan kendim üzem
Üzeli çoḳ zamān oldu

Şeyḫ Ḳayġulu āhile ah
Gece gündüz vāhile vāh
Bu fikre kāhile kāh
Bezeli çoḳ zamān oldu

Ah eliñden feryād seniñ
ʿAdüv olan nefsim benim
Doğruya virdirmez göñlüm
ʿAdüv olan nefsim benim

Etdirir dürlüce ṭuğyān
Eyler beni şanki şüʿbān
Getirir ḳalbime gümān
ʿAdüv olan nefsim benim

Beni benden ider cüdā
Yardımcımız ola Ḫüdā
Neşleyim işletmez rehā
ʿAdüv olan nefsim benim

Ṭaşrada olanlar nola
İçerden ḥīeyi ḳura
İki cihān ʿaẕab ola
ʿAdüv olan nefsim benim

Şeyḫ Ḳayġulu ...
Anlardır Ḥaḳḳ'ı bulanlar
Cennet cemāle irenler
ʿAdüv olan nefsim benim

Saña saña yalvarayım
Kendim dīvāne eylerim
Bu ʿaşḳile yanarım
Yanub tütüyor göñül

Raḥmetini añarım
Cennetiñi umarım
Senden dīzār isterim
Sevinib tütüyor göñül

Göndermendi nārıña
Ḳandırındı nūrıña
İki cihān faḫrine
Deyüb tütüyor göñül

Şol görünen gözlerim
Ḳara ḳara yüzlerim
Söylediğim sözlerim
Añub tütüyor göñül

Şeyḫ Ḳayġulu pīrleri
Gördüñ mi sen erleri
Şeyḫim şeyḫ iḫtiyārı
Bilib tütüyor göñül

Şöyle bir ḥāle irdim
Mecnūn gibi āvāreyim
Ẕünūbuñ baḥrine daldım
Mecnūn gibi āvāreyim

Ararım bulmazam yāri
Bilirem var dostuñ nārı
Durmaz bu ḳalbimiñ şārı
ʿ Mecnūn gibi āvāreyim

Ne dünyāya elim irdi
Ne ʿuḳbādan ḫaber duydu
Bu ʿālemler ʿibret aldı
Mecnūn gibi āvāreyim

İşim gücüm āh zār
Şu göñül durmaz bir ḳarār
İki cihān başıma dar
Mecnūn gibi āvāreyim

Şeyḫ Ḳayġulu ağlar yanar
Dīvāneler olmuş döner
Hū Hū deyüb pervān eyler
Mecnūn gibi āvāreyim

Çoḳdan ʿâşıḳdım yüzüñ görmeğe
Ḥamdü-lillāh bugün meydāna geldik
İster idim ḥāliñ seniñ bilmeğe
Şükrü-lillāh bugün meydāna geldik

Medḥ iderem seni seni ġāyet ziyāde
Dilerem Ḥaḳ'dan erem murāda
Muhibb-i ṣādıḳ güzel arada
Lüṭfu-lillāh bugün seyrāna geldik

İbrāhim Efendi meşāyıh şānı
Gün-be-gün ṣafāda bulundı cānı
Ḳavilene anuñ dīni īmānı
Ẕikr idelek bugün ḥayrāna geldik

Meclisine varan ġamı ḳaldırır
ʿİlmiyle ḥāliyle neler bildirir
Münkir lādānlar nefsin öldürür
Fikrü-lillāh bugün bayrama geldik

Şeyḫ Ḳayġulu arżu çeker beyle
Kelāmile nazmile kelāmlar söyle
Ḥaḳḳ'ıñ ṣadāḳatin ṣıdḳile eyle
ʿAḳlü-lillāh bugün dīvāne geldik

ʿĀşḳın meydanına giren
Pervāneler gibi dönen
Hū deyince özi yanan
Gider kötü iḳtiżāra

Mürşīde irişeli
İstiḳāmet üzre ulu
Mecnūn gibi olur deli
Arar bulur iḳtiḥāra

ʿĀşıḳ menzilini arar
Dost deyüb Ḫüdā'ya irer
Ṣādıḳlar kemāli ḳarār
Ḳarār ola baḫtiyāra

Ḫüdā'yı arayan ḳullar
Sürer tevḥidini diller
Bir yere cemʿ olub cānlar
İrer dürlü iʿtibāra

Şeyḫ Ḳayġulu ʿāşḳa gele
Varıb mürşīdini bula
Ḥaḳḳ'a yaḳın olan ḳula
İrer yolu iḫtiyara

ʿĀşıḳ olub bir Allah'a
Pervān olur dīvāneler
Maḥabbet Resūlullah'a
Pervān olur dīvāneler

Yanar teni ile özü
Hū Hū der dā'imā sözü
Yaradana ider niyāzı
Pervān olur dīvāneler

Dost deyu yanar içi
ʿAfv ola ẕünūb şuçı
Cezbeleri ola nācī
Pervān olur dīvāneler

ʿĀşḳile olurlar sekrān
Ḳalblerine gelir şükrān
Bu derde istemez dermān
Pervān olur dīvāneler

Şeyḫ Ḳayġulu ider rāhī
Erenleriñ şāh-ı māhı
ʿĀşḳile ararlar rāhı
Pervān olur pervāneler

ʿĀrif-i billāh olanlar
ʿĀşḳile olurlar āgāh
Sırrı- Sübḥanı bilenler
ʿĀşḳile olurlar āgāh

Oḳurlar ẕikrile Hū
Bulurlar cezbeler ya Hū
Şevḳlere irişür göñlü
ʿĀşḳile olurlar āgāh

Ḥalḳa-i ẕikre iren
Göñlüni eyler vīrān
Her nefes diyen amān
ʿĀşḳile olurlar āgāh

Ḳalbler olur ḳamer māh
Göñülleri şems şāh
Bir ulu dīvāne rāh
ʿĀşḳile olurlar āgāh

Şeyḫ Ḳayġulu ʿāşıḳlaruñ
Sırrına ire anlarñ
ʿĀşḳıña virir cānların
Şevkile olurlar āgāh

Kalbiñi pāk idem dirseñ
Varındı sen mürşide
Göñlüñi arıdasıñ
Pāk idüb irşād ide

Münkir bilmez bu ḥāli
Bulmaz da hem yolu
Ḥaḳḳ'ıñ emrin dutagör
Ḳo disiñler bu deli

Kāmil gerek añnaya
Bu sözleri benneye
Gülüşür lādān olan
Dervişler de ağlaya

Delilsiz yollar çıḳmaz
Varıb menzile yetmez
Kimi yolun şaşırmış
Ḳalbi ḳarasını atmaz

Şeyḫ Ḳayġulu nolursuñ
Mürşīdiñi bulursuñ
Gece gündüz sür tevḥīd
Bir menzile varırsıñ

Dertli oldum düşünmeden
ʿĀciz ḳaldım söylemeden
Elim deymez ağlamadan
Şimdiki ḥāl ağlar oldum

Çāresi ne yalvarırsam
Duʿālarım ḳabūl ḳılsın
Mü'min ḳuluñdan eylesiñ
Ḫizmetiñi eyler oldum

Yüzüm ḳaradır ḳara
Dertliyem eyle çāre
Birgün olur ölüm gele
Bunı da fikir ider oldum

Sen bir ʿAẓīm Mevlā'sıñ
Günahları yarlıġarsın
Keremler kānı Allah'sıñ
İḥsānıñı umar oldum

ʿAḳlile fikirler eyle
Bir Mevlā'ya göñül bağla
Şeyḫ Ḳayġulu durma söyle
Ḥaḳ emriyle söyler oldum.

Yabanda arama Ḥaḳḳ'ı
Dost cemāli gönüldedir
Tamām eyleyegör ṣıdḳı
Dost cemāli göñüldedir

Uzaḳlara gitme ṣaḳın
Yedi baṭn içinde baḳın
ʿAyne'l-yaḳīn Ḥaḳḳa'l-yaḳīn
Dost cemāli göñüldedir

Saña senden yaḳın ola
Sen anı bulamam dime
Andan ġayrı ya kim ola
Dost cemāli göñüldedir

Emmāre levvāme bilme
Nefs-i mülhimede ḳalma
Münkir-i lādāana ṣorma
Dost cemāli göñüldedir

Şeyḫ Ḳayġulu söyler aʿlā
Ḥāżır nāẓır Ḳadīr Mevlā
Ṣadrıñ içi nurlar dola
Dost cemāli göñüldedir
Ḥaḳ cemāli göñüldedir

Göñül saña uyarısam
İletirsiñ nāra beni
Doğrı yoldan şaşar iseñ
Cehenneme atar seni

Düşün göñül buñı düşün
Ağlayındı yaşın yaşın
Zebānīler hem yoldaşıñ
... göñül seni

Nefse uyan göñüle uyar
Öldüneyin eyle duyar
İki melek su'al ṣorar
Mīzānda ḳorlar seni

Uymayndı kötülere
Düşür tevḥīd bu dillere
Baḳmandı ʿāṣī ḳullara
Cefālarda ḳorlar seni

Şeyḫ Ḳayġulu sözüñ gerçek
Başa bunlar heb gelicek
Herkes etdiğini bulucak
Ḫayrıñ şerriñ bulur seni

ʿĀşḳı olan ʿāşıḳıñ
Göñlü gül-istān arar
Ṣıdḳı olan ṣādıḳıñ
Dilleri destān arar

Baḥr gibi urur mevc
Derdine olur ilāc
Ḳalbi idince sirāc
Demleri destān arar

Deryā gibi ider cūş
ʿĀşḳ şarābın ider nūş
Olur sırrı sırdan veş
Pīrile yoldan arar

Şeyḫ Ḳayġulu irelim
Bir kāmile varalım
İrşādile bulalım
Āgāh şār-istān arar

Düşürdüm kendimi ʿāşḳın yoluna
Mevlām naẓar ider mü'min ḳuluna
Ne ḳadar yaşasam gene ölüme
Yanaram yanaram buna yanarım

ʿİbret alır isem ölenler yeter
Burada añarsam orada yeter
Ne zaman düşünsem şu derdim artar
Artırdım derdimi buña yanarım

Baḳub şu dünyāya naẓar eyledim
Göñlümi Ḫüdā'ya dāim bağladım
Gece gündüz durmayub da ağladım
Ağkarım ağlarım buna ağlarım

Gelmişem fenāya durulmaz bunda
ʿİbret eylemişem doğrıda dinde
Yārın maḥşer güni Ḥaḳ dīvānında
Yüzüm ḳara oldu dir de ağlarım

Şeyḫ Ḳayġulu bunā fikirler eyle
Her dāim ʿaḳlıñı Mevlā'ya bağla
Günahkārım ölsem ḥalim ne ola
ʿĀṣi olam dir de ḳorḳar ağları

Anadan doğmuşam dünyāya geldim
ʿÜryān idim dürlü libaslar giydim
Tā ṣoñunda ʿüryanlar ḳıldım
Bıraḳdım libāsım giymezem ġayrı

Evvelim türābdır āḫirim türāb
İdemedim saña yarar bir s̱evāb
Öñü de ṣoñı da dünyānıñ ḫarāb
Terk idüb dünyāyı gelmezem ġayrı

Ne ḳadar yaşasañ vefāsı olmaz
Mü'min olan buña göñül de virmez
Bunda ẕerre ḳadar ṣafā sürülmez
Çekdiğim cefāyı görmezem ġayrı

ʿAmelsiz olanlar dīzārı görmez
Maḥşer günlerinde ṣafālar sürmez
Muḥammed Muṣṭafā yardım eylemez
Buña düşünürem bilmezem ġayrı

Şeyḫ Ḳayġulu saña etmede iḳrār
Sürürüb tevḥid etmez ol inkār
Selver Muḥammed şefāʿat eyler
Umduğum şefāʿat durmazam ġayrı

Maḳṣūdına iren ʿāşıḳ
Ḳalbi nūrdan münevverdir
Ṣıdḳile duran ṣādıḳ
Ḳalbi nūrdan münevverdir

Ricā'ü'l-ġayb yetişir
Himmetleri çoḳ irişir
Baṣīretle ol görüşür
Ḳalbi nūrdan münevverdir

Ḳuṭb-i ʿālem ola şāh
Ġavs̱ü'l-vāṣılīn āgāh
Mürşīd-i kāmile dergāh
Ḳalbi nūrdan münevverdir

Ola ʿiẓām evliyā'
Bula kerem enbiyā'
Ḫulūṣile vara yāre
Ḳalbi nūrdan münevverdir

Şeyḫ Ḳayġulu bula yariñ
Kesile āhile zārıñ
Keşifle kerāmetle cānım
Ḳalbi nūrdan münevverdir

ʿAḳıl virüb buña bunda düşündüm
Her biri bir sevdāya düşüb de gezer
Kimi eğri kimi doğrı yola
Kendi beñnediğine düşünüb gezer

Bir naẓar eyledim hiç mis̱āli yoḳ
Kerīmdir bir Bāri raḥmeti de çoḳ
Günāhına tevbe eylemişdür pek
Ḫulūṣ-ı ḳalble söyleyüb gezer

Kimi mürşīd eteğine yapışmş
Kimi Ḫüdā ʿāşḳına da düşmüş
Kimi ḳalbini de arı eylemiş
Ḥaḳ peyġambere düşünüb gezer

Dīn Muḥammed dīni döndüğüm odur
İşimiz gücümüz dāʾimā budur
Beş vaḳit namazı şimdilik ḳıldur
Farżile sünneti düşünüb gezer

Şeyḫ Ḳayġulu saña bir cevābım var
Dutındı kelāmım etmeyindi ar
Gece gündüz işim āhile zār
Şeyṭan iğvāsını öldürüb gezer

Ḳadir Allah Kerīm Bāri
Ḳuluñ günāhından geçer
Anuñla yār olsam bāri
Ḳulun günāhından geçer

İsmi Settāru'l-ʿuyūb
Bir ismi Ġaffārü'ẕ-ẕünūb
Arı olunca ḳalb ḳulūb
Ḳulun günāhından geçer

Ẕenbime nādim oldum
Cürmümi efendim bildim
Ağlayub niyāza vardım
Ḳulun günāhından geçer

Bir ḳul yalvarınca amān
Getirme ḳalbiñe gümān
Cümle günāhı ʿafv hemān
Ḳulun günāhından geçer

Şeyḫ Ḳayġulu Ḥaḳḳ'a yalvar
Terk eyle dārile diyār
Eyle göñlüñi bir ḳarār
Ḳulun günāhından geçer

Dünyāaya şunlar geldi
Her biri bir sevdādaydı
Kimi eğri kimi doğru yola
Kimi Mevlā'sını ẕikir iderdi

Vardım baḳdım yücelere
Beyte varan ḥacılara
Cümlesi ... yolun
Dünyā malın hecelere

Görmüşem ki bir de ṣūfī
Ṭışı kāmil göñlü ḳara
Ṣanasın velī de dirsiñ
Dā'im işi çoḳ günāha

ʿĀlimler cāhilden ʿāṣī
Dünyā içün oḳu dersi
Mslümānım deyüb söyler
Ḳalbi ḳara dışı ṣāfī

Şeyḫ Ḳayġulu bu yol başḳa
Daḫī neler gele başa
ʿAmel ḳalmadı kimsede
ʿAşḳı Mevlā'ya düşe

Dünyāya gelmişem bunda durulmaz
Maḥabbet versem ... olmaz
Fānīdir fānī kimseye ḳalmaz
Dünyā leẕẕetine aldanub durma

Ne ḳadar yaşasañ bir gün gel olur
Bu ten türāblarda çürüyüp ḳalır
Herkes iddiğiniñ cezāsın bulur
İṣyānla günāh işleyüb durma

Bilerem ki şunda merd oğlı merdi
Mevlā'nın ʿāşḳına dāimā derdi
İzin virmez şunda kitabıñ derdi
Şerīʿātden kendiñ ayırub durma

Doğrı yol arayan geriye gitmez
Kāmiller sözini gerüye atmaz
Eğri yola giden doğruya gitmez
Ḳalanı vefāsız aldanub durma

Bu sözi söyle de eylendi fikir
Yeri göği yaradana vir aḳıl
Şeyḫ Ḳayġulu sen de postuñda otur
Başḳa sevdālara aldanub durma

Kim ararsa dostunı dost
Dostu bulur düşmān olmaz
Yaḳın olub sevince o
Nefis şeyṭan kār eylemez

Hevā yere gezme yaban
Olagör Ḥaḳḳ'a ʿāşıḳan
Uyar ġafletde ise cān
Ṣadıḳlar ġaflete girmez

Geçerse ʿömürler hevā
Bunuñ ṣoñı olur hebā
Ḳanı bula cennet Ṭūbā
Girer nāra firḳat sönmez

Şeyḫ Ḳayġulu nola girem
Dileñe Livāʾü'l-ḥamd ʿālem
Ḥabībullaha anda varan
Girir cennete çıḳılmaz

Ne ġam ve ne elem
Cümleden oldum bī-żarār
Ne ferāḥ bilir ne dem
Ḫālıḳ yaradmış nūr nār

Celāliyle cemāli var
Kemāliyle ẓevāli var
Ne vücudum vardır benim
Helecān ḳalbim bī-karār

Ne ʿilmime oldum ʿāmil
Ne kemāle oldum kāmil
Ne dünyā yār oldu baña
Ne āḫireti göñül duyar

Dīvāneyim desem güldüm
Birdir Allah anı bildim
Fānī cihāna ben geldim
Ne ḫayra irdim ve ne şerār

Şeyḫ Ḳayġulu böyle ḥuyu
Eyleme ġāyetle ...
Bulunca bir Ḳadir Bārī
Cümle keder olur firār

Söyledim bir kelām bu da ḥikāyet
Münkir olanlara gelir şikāyet
Cümleyi yaradana sen fkirler it
ʿ Aḳlile fikrile menzil alırsıñ

...
... aḳçeye bunu da bilseñ
Maʿ deni eyledir terbiye olmaz
Neḳadar kāmil üstād da olsañ

Ḥiṣṣe ḳapar iseñ arıda yeter
Türlü çiçeklerden maʿ cūn da yapar
Ṣabaḥıñ seḥerinde kuşlar da öter
Her biri dilince söyleşür durur

Bir ḳuyu başına varsañ dursañ
Ḳovasız ṣuyunu alayım diseñ
Bilmediğiñ yola delilsiz gitmeseñ
ʿ İbret alayım dirseñ bunlar da yeter

Kāmil olan kāmil sözünden añnar
Herne görür ise ḥiṣṣeler benner
Şeyḫ Ḳayġulu buna tasavvuf söyler
Bilmez lādān olan bu nedir diñner

Her biri bir ʿ aşḳa düşüb gezer
Kimi doğru yolu bilmez de azar
Ḥażret-i Mevlā'mda eylese naẓar
Ḳakbini pāk eyler hem ḳaralardan

Ḳalbini pāk idüb arı eylese
Mevlā'nıñ āşḳına göñül bağlasa
Gece gündüz buna fikir eylese
Ḳurtarır başını zebānīlerden

Cümle sevdāları gerüye ḳoşan
Farżile sünneti terk eylemesen
Hemān dā'im Mevlā derdini bilseñ
Olursun da ol mü'minlerden

ʿ Araṣat ehli de bir yere gelir
Türlü ʿ azāblar orda da olur
Herkes ettiğine pişmānda ḳalır
Ḳurtulmaz olañ günahlarıñdan

Şeyh Ḳayġulu seniñ işiñ de ḫarāb
Örtülür üstünde ḳara da ṭopraḳ
Büyük ḳorḳum anca ṣırāṭı geçmek
Umaram ey Mevlā'm cenneti senden

Mekānımdan firār oldum
Melin göñlüm benim gülmez
Ḳurbetlik ellerde ḳaldım
Ne yārim var derdim bilen
Ḳurbetlik ellerde kaldım
Mekānımdan firār oldum

Arasam bulamam yoldaş
Diyār-ı ḳurbetde ḳardeş
Derdime benim yoḳdur sırdaş
Ḳurbetlik ellerde kaldım
Mekānımdan firār oldum

Ḥasrete irişdi yoldaş
Ġamla geçiyor günüm
Ne ḫışmım var ḳavimim
Ḳurbetlik ellerde kaldım
Mekānımdan firār oldum

Benim yazım böyle olmuş
Ciğerim biryāna dönmüş
Vücūdum firḳatle yanmış
Ḳurbetlik ellerde kaldım
Mekānımdan firār oldum

Şeyḫ Ḳayġulu diyārından
Cüdā düşmüş mekānından
Durulmaz ah zārından
Ḳurbetlik ellerde kaldım
Mekānımdan firā oldum

Dünyāya gelmişem bunda giderim
Uzaḳ menzilleri yaḳın iderim
Neḳadar malı mülk salṭanat olsa
Cümlesini bıraġub öyle giderim

Nice peyġamberler geldi durmadı
Cefālar çekdi ṣafā görmedi
Ḳahramān Rüstem pehlivan olañ
Ölüme de dermān çāre olmadı

İki cihān faḫri selver Muḥammed
İsterdi Mevlā'dan dāimā raḥmet
... görsem deyu isterdi
Ḥabībiñ dünyāda murādı cennet

Umduğum Mevlā'dan dāimā dīzār
Allah'ım sen eyle raḥmetle naẓar
Ol gelenler bunda etmedi bazar
Hemān iste Ḥaḳ'dan dāimā dīzār

Şeyḫ Ḳayġulu sen de dīzār umındı
Dünyā ṣafāların gerü ḳoyındı
Şer' at ṭarīḳat yolun görindi
Ḳıyāmet gününde ṣafā ne güzel

Ey gönül seniñ ile
Ḥacı Bayram'a gidelim
Bir olub anıñ ile
Aḥmed Aḥad'a gidelim

İrelim sırlarına
Kavuşalım pīrlerine
Cān fedādır yollarına
Aḥmed Aḥad'a gidelim

Bulayım mürşīdle erkān
Ala topla çevgān
Ola cümle lā-mekān
Aḥmed Aḥad'a gidelim

Şeyḫ Ḥamīd-i Aḳsarāyī
Anıñ mürşīdi yāri
Ṣıdḳile sevelim anı
Aḥmed Aḥad'a gidelim

Erenler gerçek ḫaṣı
Ḳabūl olur ḥeb du'āsı
Oḳuyub ledünnī dersi
Aḥmed Aḥad'a gidelim

Şeyḫ Ḳayġulu ḳudretullah
'Āşıḳ ṣādıḳ ḥikmetullah
Şübhem yoḳdurur veliyullah
Hacı Bayram'a gidelim
Bir olub anuñ ile
Aḥmed Aḥad'a gidelim

Maḥabbetler ġayrı ḳaldı
'Ālem fitneliği dutdu
Her biri bir ḳanda gitdi
Dünyā fitne fücūr oldu

Kimi zemlere döner
... yoluna aşar
Kebābirden günāh ?
Mü'min olan az ḳaldı

Allah'ıñ emrini bilmez
Münāfıḳlar elden ḳomaz
Doğru yer nedir añnamaz
... az kaldı

... īmān deyüb söyler
Gece gündüz işyān eyler
Ḳıyāmet gününde añlar
İşlediğine pişmān ḳaldı

Şeyḫ Ḳayġulu söyle bunı
Ağlayindi düni güni
'Āṣileriñ çıḳar oyunı
... az kaldı

Göñül vir vir ʿâşḳa
Bir kāmile düşegör
İstiḳāmet eyleyüb
Ḥaḳ yoluna düşegör

Kalbiñi arı eyle
Kendi özün zārī eyle
Doğru yola fikir eyle
İleteler seni menzile

Düşünegör Mevlā'ya
Ḥaḳḳ'a göñül bağlaya
Selāmetleri göre cümle
Doğrı yolları bula

İşlediğim günahlar dünyā içündür
Dutagör buna aḳlı
Müminler ...
Menzil alır ...

Şeyḫ Ḳayġulu düşegör
Ḥaḳ yola sen aşagör
Bildiñ ki ṣafāsı yoḳ
Bu yollardan aşagör

Bu fenāya kimler gelir
ʿĀḳıbet türāba girir
Göñlü kimi sever ise
Āḫiretde anı bulur

Kişi sevdiğinden geçmez
Yaradan Ḥaḳ anı şeçmez
Meyl eyle aʿlā ḫuylara
Ġayrı yerden ḳapu açmaz

Ḳuluna virdi fırṣat
Şimdi elde olur fırṣat
Gezme yabanlarda ġayrı
Bulasıñ dāreynde nuṣret

Bunda gülen yārın ağlar
Ḥarām olur ferāh demler
Hevā-yı hevese uyma
Güẕel geçer ʿömür günler

Şeyḫ Ḳayġulu tecribler
Tedārikler ḥāżır eyler
Vefāsızdır güvenme ten
Selāmete ire cānlar

Mürşīd-i kāmile ḫizmet eylesem
Terbiyesi derde dermānlar olur
Ḥaḳḳ'ın emrini yerine koşan
Ḥużūr-ı maḥşerde hidāyet olur

Her ma' den aṣlına ma' dene çeker
Gözlerimiñ yaşı durmayub aḳar
Cümle ḳuşlar dilli dilince öter
Bülbüller fiġanlı ötegen olur

Ṣarrāf gerek altun ḳıymetin bile
Mihenge vurub nolduğın duya
Kāmiller ince terāsin vura
Dirhemi tamāma geçen olur

Vardım ma' denin bunda kānına
Ḳarışmaz her biri biri yerine
... meydāna almış eline
Gördüği gibice terbiyesi olur

Şeyḫ Ḳayġulu kāmil gerek añnaya
Her ne görür ise hiṣṣe benneye
'Āḳil olan bu ḫaberden diñneye
Münkir lādānlar söyleyen olur

Cūş eyler göñlümüñ içi
'Āşḳ baña yār olalı
Nūş idüb bulunca nācī
'Āşḳ baña yār olalı

Cihān görünmez göze
... oldu fāza
Yalvarayım bī-niyāza
'Āşḳ baña yār olalı

Neyleyim hevāyı hevesi
Severim ḫayru'n-nāsı
Giymişem ... palası
'Āşḳ baña yār olalı

'Āşḳın şarābından içüb
Ẓāhiri bāṭını seçüb
Başīret gözlerin açub
'Āşḳ baña yār olalı

Bu ḳalbim içerden coşar
Deryā mevci gibi daşar
Göñül Ḥaḳ'dan yāna düşer
'Āşḳ baña yār olalı

Şeyḫ Ḳayġulu söyle aña
Fedādır bu şevḳ baña
Cān virüb irem cāna
'Āşḳ baña yār olalı

Şu dünyāyı terk iden
Mevlā'sını ẕikr ider
Gece gündüz ʿaḳl iden
Mevlā'sına düş olur

Bildim dünyā ḫarāb
Cennetiñ yolu ıraḳ
Bu ten olub hem türāb
Topraḳlara düş olur

Cehennemiñ ateşi
Yanar yanar ṭuṭuşur
ʿAḳreb yılan ḳaynaşır
Īmānsızlar düş olur

Maḫhşer ḫalḳı dirile
Bölük bölük yoluna
Ṣırāṭ yola girile
Günāhkārlar düş olur

Şeyḫ Ḳayġulu bilindi
Allah'a ḳul olundı
Gece gündüz yanındı
Ġāfillere düş olur

Ey benim göñlüm şunda eğlenme
Bir misāfir gibi durındı şimdi
Fenādır dünyā birgün gel olur
Āḫiret tedārikin görindi şimdi

ʿİbret ister iseñ ölenler yeter
Her dā'imā benim dertlerim artar
Neyneyim fenāyı bir ṭopız yeter
Terk idüb dünyāyı durayım şimdi

Aldansañ dünyāya vefā bulmañ
Allah'ıñ emrini yerine koymañ
Günāh defterini ẕerre söylemeñ
Cevrile cefāda olalım şimdi

Mevlā'sını sevenler dīvāne olur
Farżile sünneti dā'imā bilir
Ḥesābı suā'li asālar olur
Emrine muṭiʿ olalım şimdi

Şeyḫ Ḳayġulu sen de rāżı olasıñ
Her ne buyurursa yerine ḳoyasıñ
İḳrārile īmān ġayret göresiñ
Dīzārına ʿāşıḳ olalım şimdi

Erenleriñ şāhı olan
Sevdiğim Veys el-Ḳarānī
Cihānıñ māh-tābānı
Sevdiğim Veys el-Ḳarānī

Ben anuñ yolunda ölem
Anuñla bilece olam
Benim cānım ola ḳurbān
Sevdiğim Veys el-Ḳarānī

Muḥammed bildirdi anı
Fedā ḳılam ḳarīb cānı
Evliyā'larıñ sulṭānı
Sevdiğim Veys el-Ḳarānī

Muḥanned'e geldi eve
Ana rıżāsında dura
Veliyullah sırrı ola
Sevdiğim Veys el-Ḳarānī

Şeyḫ Ḳayġulu ol sulṭāna
Yolunda cānı ḳurbāna
Dertlilere heb dermāna
Sevdiğim Veys el-Ḳarānī
Efendim Veys sulṭanı

Ḥaḳḳ'ı isteyenler
Düşer bu dervişliğe
Doğru yolı arayan
Düşer bu dervişliğe

Ṭarīḳin yolun arar
Her işi Ḥaḳḳ'a yarar
Kāmillere hem ṣorar
Düşer bu dervişliğe

Ḳalb ḳarasın çıḳarır
Kibri kini dükenir
Günāhlardan pāk olur
Düşer bu dervişliğe

Yanar yüreği yanar
Mevlā'sın dā'im sever
Cennet-i a'lāyı umar
Düşer bu dervişliğe

Doġruya düşen bilir
Dīzāra 'āşıḳ olur
Şeyḫ Ḳayġulu ḳul olur
Düşer bu dervişliğe

Arżūlarım şöyle ere
Seniñle bir olam bir yār
Yā Ḥacı Bekdaş veliyullah
Yoluñda olam pāy-māl
Yā Ḥacı Bekdaş veliyullah

Ẓāhir oldu kerāmātlar
Erişdi cümle himmetler
Bahādırlara ḳuvvetler
Yā Ḥacı Bekdaş veliyyullah

Erenleriñ serveri
Ṭarīḳatiñ pīr perveri
Bāṭın ʿilmiñ ḳahramānı
Yā Ḥacı Bekdaş veliyyullah

Seni sevmeyen ırar
Ḫüdā'dan olur firār
Göñlüm göñlüñde ḳarār
Yā Ḥacı Bekdaş veliyyullah

Şeyḫ Ḳayġulu söyler kelām
Ḳadīr Allah etmiş inʿām
Efendim ḳulunum amān
Yā Ḥacı Bekdaş veliyyullah

Ġafletile yatmayasıñ
ʿAzr'aīl de gelir saña
Emrinden de çıḳmayasıñ
Olur vardır uğrar saña

Emrince yürüyen ḳullar
Farżile sünneti ḳılar
Teneşir üstünde yunar
Ṭanışmanlar gelir saña

Ḳara yere iletirler
Ṭopraḳ üzre yatırlar
Türlü suʾāl söyledirler
İki melek gelir saña

Maḫşer ḫalḳı da dirilir
Bölük bölük de bölünür
Mīzān terāzī ḳurulur
Ḫayrıñ şerriñ gelir saña

Şeyḫ Ḳayġulu cennet umar
Ṣırāṭ köprüsüne yanar
ü'minler kevs̱erden ḳanar
Ḥūrī ġılman gelir saña

Her kim iḳrārında durur
Veliyullah olan odur
Taṣdīḳile ṣıdḳı bulur
Veliyullah olan odur

Sen bene düşme ṣaḳın
ʿAmel-i ṣāliḫe baḳın
İgiye olunca yaḳın
Veliyullah olan odur

Her kim bir karāra durmaz
Mürşīdden ḫaberin almaz
Münkir lādān sevmez
Veliyullah olan odur

Anlar olurlar aʿlā
İrişirler bile ḥālā
Ḳalbiñ çürüğüni ṣağla
Veliyullah olan odur

Şeyḫ Ḳayġulu olam arı
Himmet alma anıñ kārı
Nūr münevver ola göñlü
Veliyullah olan odur

ʿĀşıḳ iseñ saña Mevlā'm yeter
ʿĀşḳı ġālib olan dalġası artar
Dünyāyı terk idüb āḫireti tutar
ʿĀşḳ ḥālini bilmeyen ḥayān miṣāli

ʿĀşḳ ġalib olunca kendin bilmez
Dünyā mallarına fikir ḳılmaz
Göñlüñi evlā'dan ẕerre ayırmaz
Bilmeyen bu ḥāli ḥayvan miṣāli

Ḫırṣile dünyāya benim dir söyler
Dünyā malı içün niyāzlar eyler
Yatar ḥayvān gibi uyḳuya dalar
Ġafletle durur ḥayvan miṣāli

Şeyṭāna uymuşdur ayrıca gider
Kimseye idemez kendine ider
Varıb bir mürşidden terbiye almaz
Doğruya gitmez ḥayvan miṣāli

Cehennem ateşi durmayub yanar
Doğru söyleyenler oradan ırar
Şeyḫ Ḳayġulu bu dünyāyı sevenler
Ġāfil odur biliñ ḥayvan miṣāli

Ḥaḳḳ'ın sevgili ḳulları
Yā Ḥıżır İlyas yetiş
Yaradanıñ ḥabibleri
Yā Ḥıżır İlyas yetiş

Sizi himmetçi yaratdı
ʿĀlem içre şāh etdi
İki cihān māh etdi
Yā Ḥıżır İlyas yetiş

Ẓāhiren olur muʿcizāt
Bāṭınen cümle ʿameller kerāmāt
Himmetiñle olur selāmāt
Yā Ḥıżır İlyas yetiş

Bī-çārelere siz dermān
Yüklüye ḥükmüñüz hemān
Her nefes el-amām el-amān
Yā Ḥıżır İlyas yetiş

Şeyḫ Ḳayġulu ola ḥāżır
Dāreynde olalar nāẓır
Ledünnī ʿilminde vezīr
Yā Ḥıżır İlyas yetiş

Her sevdādan geçmişem ah
Maḥv eyledim cümle vārı
İstiḳāmete düşürdüm rāh
Maḥv eyledim cümle vārı

Nice bir ideyim ḳīl ḳāl
Mecnūn olub oldum abdāl
Ne vücūdum var ve ne ḥāl
Maḥv eyledim cümle vārı

İstemezem fānī dünyā
Ne ṣafā baña ne elem süfehā
Ne derdim var ne dermān baña
Maḥv eyledim cümle vārı

Cümle ḥallerden geçüb
ʿAşḳıñ şarābını içüb
Başīretle gñnül açub
Maḥv eyledim cümle vārı

Şeyḫ Ḳayġulu oldum nādim
Dīzārına var murādım
Cümle derde dermān buldum
Maḥv eyledim küllī vārı

Ey ġāfil insan ġafletde durma
Ḫırṣile ḥarāma meyl eyleme
Şeyṭāna uyana baḳub da uyma
Azıdır doğrıdan şaşırır seni

Mü'minler sevilmez ḥāli bilinmez
Münāfıḳlar hemmāzlıkdan ayrılmaz
Ḥaḳ yolu gösterseñ doğruya baḳmaz
Uzatmış yolunu şaşırır seni

Uzatmış yolunu uzağa gider
Kişi ne iderse kendine ider
Ḳararmış ḳalbleri eğriye gider
Varmayındı yanına şaşırır seni

Beş vaḳit namazın birini ḳılmaz
Abdest alub mescid yanına varmaz
Farżile sünneti edā eylemez
Gidmeyün yolunâ şaşırır seni

Şeyḫ Ḳayġulu sözüñ mü'mine ḳoyar
ʿĀṣīleriñ ... fiġānı ...
Cehhenm ateşi durmayub yanar
Baḳmayındı bunlara yaḳarlar seni

Düşmüşem bir ʿaşḳa bilmezem kendim
Mecnūna dönmüşem ẕikr idem Allah
Göñlümi dāʿimā saña virmişem
Ḫāṭırım ḫoş eyle fikr idem Allah

Münkirler bilmezler ḥālimiz yaman
Derdimi ġayrı kimseye dimem
Ẕikr iʿdem Allahım dūni gün hemān
Dilimi cūş eyle dāʿimā Allah

Sen Ġanī Ḫüda'sıñ saña yalvarayım
Dertliyem dermānın senden dilerim
Gece gündüz durmayub da ağlarım
Göñlümi cūş eyle dāʿimā Allah

Raḥmet deryāsına bizi de daldır
Mevlām sırlarıñı her günde bildir
Göñlüm ḳarasını Ġaffār'sıñ ḳaldır
Cümle günāhımdan boş eyle Allah

Dīzārına ʿāşık olub du(ru)ram
Günāhım da çoḳdur anı bilirem
Şeyḫ Ḳayġulu bir gün ben de ölürem
Īmānla göçür bizi de Allah

Dertliyem dermāna irem Allahım
Ḳarib gōñlüm melin sen ferāḥ eyle
Senden ʿināyet ? benim Sulṭānım
Ḳarib gōñlüm melin sen ferāḥ eyle

Kerim'siñ Rāḥīm'siñ Ġanī pādişāh
Gece gündüz yanar bu ḳalbim ah ah
Yüzüm ḳara ḳara çoḳdur bilirem günāh
Ḳarib gōñlüm melin sen ferāḥ eyle

Saña gelen ḳulu reddeylemezsiñ
Amān deyince ḳul gerü dimezsiñ
Ġaffar'sıñ Settār'sıñ Çalab Sulṭansıñ
Ḳarib gōñlüm melin sen ferāḥ eyle

Bī-çāreyim ama yüzüm ḳara
Ġafūr'suñ efendim iḥsānlar eyle
Cümle ẕünūbumı mağfiret sile
Ḳarib gōñlüm melin sen ferāḥ eyle

Şeyḫ Ḳayġulu yaradana yalvarır
Murāda maḳṣūda Tañrı irgürür
Ḥaḳ'dan ġayrı kime ḥālin bildirir
Ḳarib gōñlüm melin sen ferāh eyle

Yana yana hiç durmasam
Gece gündüz hep ağlasam
Ḥaḳḳ'a göñüller bağlasam
Bağlasam hu deyu deyu

Cümle ʿāşıḳlar gelirler
Emriñe muṭīʿ olurlar
Allah deyüb yalvarırlar
Söylesem hū deyu deyu

ʿĀşıklarıñ ʿaşḳı ola
Münkirler bunu ne bile
Bir Mevlā yardımlar ḳıla
Yalvarsam hū deyu deyu

Mürşid'iñ ḥāli bilinmez
Tevḥid sürenler yorulmaz
Doğru yollardan ayrılmaz
Yürüsem hū deyu deyu

Şeyḫ Ḳayġulu seniñ ḥāliñ
Tevḥid tesbiḥ ola diliñ
Asān ola hem suʿāliñ
Söylesem hū deyu deyu

Arżūlayıb saña varam
Arżulayıb saña varam
Bize farż olan Beytullah
Ḳara yüzüm saña sürem
Bize farż olan Beytullah.

Ḥuccāc-ı müslimīn varır
Seni sevib seni görür
Ḥaḳḳ'a yaḳın o ḳul olur
Bize farż olan Beytullah

ʿArafāt dağında nidā
Ḳurbānlar eylerler fedā
Ḥacıları seven Ḫudā
Bize farż olan Beytullah

Ḳıyāmet güni olunca
Maḥşer yerine gelir anca
Ḥacılara şefāʿat ider bunca.
Bize farż olan Beytullah

Şeyḫ Ḳayġulu varsam görsem
Teveccüh istiḳbāl ḳılsam
Eṭrāfın ṭavāf eylesem
Bize farż olan Beytullah

Terk iderler bu dünyāyı
Żikr iderler hem Mevlā'yı
Żikr ider pāk söylerler
Ḳayġulu'nuñ dervişleri

Bir Mevlā'dan çoḳ ḳorḳarlar
Her dāʿimā fikr iderler
Virdiğine şükr iderler
Ḳayġulu'nuñ dervişleri

Hepsi de yolun arar
Bir Allah'a işi yarar
Gece gündüz tevḥīd sürer
Ḳayġulu'nuñ dervişleri

İşi güci dāʿim Ḥaḳ'dır
Ḳalbi ḳara değil pākdır
Ḥak'dan umdukları çoḳdur
Ḳayġulu'nuñ dervişleri

Şeyḫ Ḳayġulu bunu söyler
ʿAşḳıñ deryāsını söyler
Ṭarīḳatde olan çağlar
Ḳayġulu'nuñ dervişleri

Ağla hey gözlerim ağla ḳan ağla
Bu ḳarīb başıña neler de gele
Birgün olur saña bir nidā gele
'Azrā'il pençesin vurduğı zamān

Baḳub dünyāaya aldanub ḳalma
Düşün bir kere gönüller virme
Eşine dostuna güvenib durma
Kefen bezleriñ de dikildi(ği) zamān

Yārenlerim gelmiş yasımı eyler
İmām müeẕẕinler ṣuyum ḥazırlar
Teneşir üstüne tenimi ḳorlar
Meyyit namazım da ḳılındı(ğı) zamān

Dört kişi götürür benim ṣalımı
Ḳara yere uğradılar yolumı
Ah gidi ölüm bükdi benim belimi
Āḫiret menziline gitdi(ği)m zamān

İlterler beni ḳara da yere
benim ḥallerimi kimler de bile
Şeyḫ Ḳayġulu saña birgün gel ola
'Azrā'il'iñ oḳu dokunduğı zamān

Her dāimā teveccühüm
Namāz içre Beytullah'dır
Yüzümi yere sürdiğim
Namāz içre Beytullah'dır

Göñlümi irgürem aña
Sevgisini ḳo cāna
Getirem kalbimi gümāana
Namāz içre Beytullah'dır

Ẓāhiren görmez gözüm
Baṣīretle ola izin
Baṭn içinde var niyāzım
Namāz içre Beytullah'dır

Ḫalīl İbrāhimullah ?
Bġnisi o emrullah
Āyetle var ḥükmüllah
Namāz içre Beytullah'dır

Şeyḫ Ḳayġulu ḳalbi ara
Yedi baṭn içinde dura
Her nefes ḳalbinde göre
Namāz içre Beytullah'dır

Kendiñi ... neylersiñ eli
Olalım Mevlā'nıñ mü'min de ḳulu
Kimin ḳuṣūrına naẓar idsersiñ
ʿAyıblama seniñ başıña gelir

Her ne arar iseñ kendiñde ara
Ḳıyāmet gününde su'āli ola
Şeyṭan iğvāsıdır bakmandı buna
Ṣañı yoḳdur bunuñ pişmān olursuñ

Umarmıñ anca raḥmet Bārī'den
Cümlemiz ol Allah'dır yaradan
Cümlesinden şaşḳın faḳīr de ḳulum
Ḳalbim ḳarası çoḳ çıḳsa aradan

Şeyḫ Ḳayġulu żaʿīf ednā ḳuldur
Raḥmetiñle yā Rab bizi de ḳandır
Hemān ancaḳ kendi özüñi ṭanı
Nefis şeyṭānı fānīde öldür

Mü'min iñ ḳalbini yıḳma
Biñ kere Beytullah yıḳma gibi
Ḫāṭırın ele alınca
Biñ kere Beytullah yapma gibi

Beytullah yapısı ṭaşdan
Ancak seversin sen içden
Geçince hevā-yı hevesden
Biñ kere Beytullah yapma gibi

Mü'minler ḳalbi arı
Ḥaḳḳ'ıñ münevverdir nūrı
Yıḳma ṣaḳın sen göği
Biñ kere Beytullah yapma gibi

Hevāyı hevesi bırak
Nefsāniyet ola ırak
Ḳalbi eyle gel çıraḳ
Biñ kere Beytullah yapma gibi

Şeyḫ Ḳayġulu müslim ḳalbi
Nūrdur mü'minleriñ ṣadrı
Ṣabrile eyle gel ʿaḳlı
Biñ kere Beytullah yapma gibi

Baḳdım gördüm şu dünyāya
Kāmiller sözüme aňna
Birgün ola ölüm gele
Ḳorḳar iken bulur seni

Nice peygamberler geldi
Cümlesini ecel buldu
Bu dünyāya kimler ḳaldı
Ḳaçar iken bulur seni

Eşim dostum heb gelirler
Ağlayub yasım ḳılarlar
Malımı ḥisāb iderler
Ḳazandığın bulur seni

Ne ḳadar yaşasaň ölüm
Ebsem olur birgün dilim
Ne etdiňse sen su'āliň
Virirsiň de bulur seni

Şeyḫ Ḳayġulu düşünegör
Ḫayır ʿamel ḳazanagör
Bu tertībe düzenegör
Ne ekdiňse bulur seni

Güle ʿāşık bunda oldum
Dikeni var ... baňa
Güẕel güẕel ḳoḳub durur
Aṣlı nedir dimez baňa

Zümbüle de ḫayrān oldum
Boynunu eğip de durur
ʿĀşıḳa da ṣafā virir
Ne sırdadır dimez baňa

Ḳaranfil bir ḫoşça ḳoḳar
Gāfil bilmez anı atar
Bülbül gül-istānda öter
Derdi nedir dimez baňa

Menevşe çiçeğin açar
ʿAşıḳlar doluyu içer
Ẓāhir bāṭını şeçer
ʿİlmi nedir dimez baňa

Nergize de naẓar eyle
Şeyḫ Ḳayġulu durma söyle
ʿAşıḳlarıň ḥāli böyle
Ne ʿaşḳı dimez baňa

Cezbelü ʿâşıḳlaruñ
Demleri devrān olur
Ṣıdḳile ṣādıḳlarıñ
Demleri devrān olur

ʿAşḳile ḳalbi cūş
Şevḳin şarābıyla nūş
Ṣanasıñ sekrāna dönmüş
Demleri devrān olur

Girin ḫalḳaya dāʿim
Ṣafāya eyler ḳāim
Hū hū deyu eyler ẕikrin
Demleri devrān olur

Bu ʿaşḳı bulmaz lādān
Cevlān eyler kāmil adam
Zevḳile olurlar müʾdām
Demleri devrān olur

Şeyḫ Ḳayġulu eyler devrān
Seyrile eyler seyrān
Geceleri berāt gündüzi bayrām
Demleri devrān olur

Dervişlik yolu ḳolaylı olsa
Giyerdim başıma tāc ile ḫırḳa
Mürşidsiz yollar çıḳacak olsa
Bulurdum helbette duracak tekke

Kendüni pāk idüb meydāna girse
Ṭarīḳiñ nidiğini añnasa bilse
Ṣoyunub dervişlik yoluna girse
Bulunmaz çileler ġamlar çekecek

Erenler uṣūl yolun güdenler
Menzil almasına murād idenler
Mevlā'yaı bir bilüb fikir idenler
Ḥaḳḳı'ıñ dīzārına ḳanad vuracak

Bunda varıb kāmil eteğin dutsam
Ḥiżmetin eyleyüb himmetin alsam
Bu cānı yoluna ḳurbān eylesem
Pīrleriñ duʿāsı cevher olucak

Şeyḫ Ḳayġulu seniñ yoluñ nicedir
Dervişleriñ yolu ġāyet güççedir
Dervişleriñ yārın anda bilicek.
Münkir yārın anda bilicek

Bir muḥāle irişdim
Garībeye girişdim
Göründi baña cinān
Kelblerile görüşdüm

Gezedim dağ bostān
Her yerler gül gül-istān
Münkirler ḳaṣdile baḳdı
Bilsim yārile yār-istān

Mücāhedeye irişsem
Seyrile seyrāana buluşsam
Ne gām baña ve ne elem
Murādıma irişsem

Müşāhedeler ara
Bāṣiretle kim dura
Derviş aña dirler
Ṣabır dersine ire

Şeyḫ Ḳayġulu gelegör
Her ḥālile duradur
Her ne gelir tene cāna
Bir ḳarāra olagör

Ben bir ḳulum şu dünyānıñ yüzünde
Ḥilāf ḳomam her cevābda sözümde
Leẕẕet virmem şu cānımda tenimde
Bilirem acıdır ṣoñı da acı

Kābe'yi yapdırdı Ḫalīl peyġamber
Mü'minlere reyḥān miskle amber
Evvelinde Beytü'l-ma'mūr varidi
Ol zamānda ābāsı idi du'ācı

Ḥażret-i Ademe rūḥlar cem' aldı
Dünyā yüzüne evlāları geldi
'Arş -ı a'lāya nūrı da ḳandı
Ümmetine şefī' olucı

Erenler ḥālini bilmez münkirler
Bu nedir deyu söyler anlar
Ārzū çekdiceğim ġayb erenler
Cümlesi Muḥammed yürür ṣorucı

Ḥażret-i Ādeme hidāyet aldı
Tevbeleri anuñ ḳabūl bilimdi
Şeyḫ Ḳayġulu bundan ḥiṣṣe alındı
Yardım ider ḳula yardım idici

ʿĀşıḳlar(ı) ṣorarsañ
Bir ḳarāra göñülleri
Ṣādıḳlar bulam dirseñ
Bir ḳarāra göñülleri

Emr-i Ḥaḳḳ'a irem göñül
ʿİlmiyle ola ʿāmil
Ola kemālile kāmil
Bir ḳarāra göñülleri

Mürşīde irişe eli
İstiḳāmet ola yolı
Rāhata irişür cānı
Bir ḳarāra göñülleri

Mā-sivālar gide senden
Seversin Ḫüdā'yı cāndan
Ḳurtarır kendin gümāndan
Bir ḳarāra göñülleri

Şeyḫ Ḳayġulu ola murād
Ḳabūl ola heb maḳṣūdat
ʿAşḳullaha düşen bi'ẓ-ẓāt
Bir ḳarāra göñülleri

Kāmil olan mü'min iḳrār bulur
Mevlā'nın emrine muṭīʿ de olur
Ḥażret-i Mevlā'dan naẓar da gelir
Kendimi bilmezem neylerem ġayrı

Ḥażret-i Ādem babamız bizim
Yetmiş millet(e) olmuşdur izin
Her dāʿim Ḫüdā'ya sürersem yüzüm
Mezhebim İmām-ı Aʿzām bilmezem ġayrı

Ṭarīḳiñ on iki yolu vardır
Münkir olanlara gitmesi ardır
Oḳuram Ḳur'ānı bildiğim odur
Bilirem Ḳur'ānı bilmezem ġayrı

... resūl atasın bilem
Sünnet olduğundan ... alam
Yoluna cānımı fedā ḳılam
kāmiledir sözüm bilmezem ġayrı

Şeyḫ Ḳayġulu nefsiñ eğmek igidir.
Cümlemiz de bir Allah'ıñ ḳuludur
Mü'min olanlarıñ yeridir
Dīn Muḥammed dīni bilmezem ġayrı

Dünyāya gönül vermesem
Cānımı Ḥaḳ yola ḳosam
Bir Mevlā'ya çok yalvarsam
Ḳabūl ider du'ām benim

Gözüm yaşı ceyḥūn olmuş
Aḳa aḳa hiç ḳalmamış
Ciğerim pāre pāre olmuş
Ḳabūl ider du'ām benim

Cānı başı fedā ḳıldım
Çoḳ ağlayub arı ḳıldım
Senin birlğini bildim
Ḳabūl ider du'ām benim.

Bir ḳarīb dervişem bunda
Ẕikr iderim dā'im şunda
Şimdi bunda bu fānīde
Ḳabūl ider du'ām benim

Şeyḫ Ḳayġulu dīñne bunı
Birliğine eyle īmānı
Ġafletden uyar cānı
Ḳabūl ider du'ām benim

Ḫulbeye vardım
... yol gösterir
Māra irdim
Çāre gösterir

Ġurāblar gezer
'Andelīb üzer
... olmuş
Ormanda gezer

Nemile baḳsañ
Türāba atsañ
'Ankebutum dir
Tuzağa atsañ

Vuḥūşa geldim
Ṭuyūra dönmüş
Berre irince anı
Baḥreye dalmış

Şeyḫ Ḳayġulu neme
İrişmiş bugün ġama
Her ḥālīñde sākin ol
Dut diliñi söyleme

Yanar yüreciğim yanar
Mevlā'nın ʿaşḳına döner
Yarın ḳıyāmetde güler
Ḳaygulu'nuñ dervişleri

Ġafletle durmaz bunda
Ṣafālarda olur anda
Ḳomaz kendini gümānda.
Ḳaygulu'nuñ dervişleri

Şu dünyāya göñül virmez
Göñül virüb ṣafā bilmez
Cehenneme lāyıḳ olmaz
Ḳaygulu'nuñ dervişleri

Doğru yola gitmek işi
Pak our içi dışı
Asān olur anlaruñ işi
Ḳaygulu'nuñ dervişleri

Şeyḫ Ḳayġulu sende özür
Gece gündüz var niyāzı
Bī-niyāza ider niyāzı
Ḳaygulu'nuñ dervişleri

Āḫir zamāna irişdik
Kāmiller kelāmı sükūt
Nefisle bile bilişdik
Kāmiller kelāmı sükūt.

Fenā cihāna gelenler
Āḫir vakitde erenler
Ẓāhir olmaz ʿāşık cānlar
Kāmiller kelāmı sükūt

Kelāmlar olursa fiżża
Sükūtu eyle gel ẕeheb
Ṣamt dersi oḳurlar heb
Kāmiller kelāmı sükūt

Büyükler küçüğü bilmez
Birbirine mutīʿ olmaz
Beşerler maḥabbet ḳurmaz
Kāmiller kelāmı sükūt

Şeyḫ Ḳayġulu ola fenā
Ḳalmaz insan āḳıl dānā
Üskün dersini lisāna
Kāmiller kelāmı sukūt

Yardımcımız ola Ḳadir bir mevlām
Günāhkārım bunda yüzüm ḳaradır
Dertliyem dermānı sendedir sende
ʿAfv eyle günāhım yüzüm ḳaradır

Raḥmetiñle beni pāk eyle meded
Yardım eyle bize yā Rābbī imdād
Tevbedir işim sürerim bī-ʿaded
ʿAfv eyle günāhım yüzüm ḳaradır

Sen bir ʿAẓīm Ḳadīr Mevlā'sıñ
Aḥad'sıñ Ṣamed'siñ bir Ḫüdā'sıñ
Gece gündüz durma durma ağlasam
ʿAfv eyle günāhım yüzüm ḳaradır

Ağlayub niyāzım sañadır saña
Yüreğim oldu pāredir pāre
Mağfiret eyle Ġaffār'ım baña
ʿAfv eyle günāhım yüzüm ḳaradır

Şeyḫ Ḳayġulu ʿaṣī olması ḫaṭā
Sürerim tevḥīdi eylerem nidā
Ben ednā ḳuluna eylendi iʿṭā
ʿAfv eyle günāhım tevbeler olsun

Ḥasan Baṣrī'ye gelen
Rābiʿa-i Adeviyye
ʿAvretler sulṭānı olan
Rābiʿā-i Adeviyye

Ḥasan Baṣrī'ye irdi
İrşād olub anı bildi
Kerāmeti ʿayān aldı
Rābiʿā-i Adeviyye

İbrāhim Edhem'e
Pirdaşırdur göñül heme
Giren erler erkānına
Rābiʿā-i Adeviyye

Postdaḳi üstüne oturan
Beyne'ʾs-semā ve'ʾl-arż duran
Kerāmetiolan beyān
Rābiʿā-i Adeviyye

Şeyḫ Ḳayġulu odur velī
Olmuş Allah'ıñ ḫaṣ ḳulu
Cemālullaha müştāḳ ulu
Rābiʿa-i Adeviyye

Dünyāyı gezmişem fānidīr fānī
İḳrār eylediğim Muḥammed dīni
Īmān ḳazanmanıñ şimdidir güni
Āḫiret ʿamelini ḳazanmalıdır

Mevlā'dan umduğum dāīmā raḥmet
Çekelim fānide şimdilik zaḥmet
Arżū çekdiceğim selver Muḥammed
Yarın şefāʿatin hem ummalıdır

Her gördüğüñ işleyem dirseñ
Tevbesiz bir işe başlayam dirseñ
Ḫüdā'nıñ emrince yürüyem dirseñ
Tevḥid tesbiḥ çoḳ sürmelidir

Arżūlasam saña yüzümi sürsem
Yalvarıb şefāʿatin dāimāumsam
Dileyüb Mevlā'ya ümmetim dirseñ
Īmānı olanı ḳurtarmalıdır

Şeyḫ Ḳayġulu sözüñ söyledi doğru
Bilindi oradır kişiniñ yeri
Sancağı dibinde ḥaşr eyle beni
Mü'minler cemʿ olub birikmelidir

Gece gündüz Allah ʿaşḳına düşşem
Ẕikr eylesem dāim hiç yorulmasam
Ben ednā ḳuluña inʿām eyleseñ
Keremler kānıdır ummağa geldik

Sen Ġanī Ḫüdā'sıñ yalvarı geldim
Dertliyim dermānı senden isterim
Mü'min olanlara dīzār gösteriñ
Dīzārını seniñ görmeğe geldik

Bu dünyāda mü'min ... olmaz
Bunda gülen yārın anda gülmez
İmānı olanlar eziyet görmez
Ḫulūṣla īmānı dutmağa geldik

Arżū çekdiceğim selver Muḥammed
Mü'min ḳullara olur raḥmet
Çekelim fānide şimdilik zaḥmet
Hidāyetiñ rabbim ummağa geldik

Şeyḫ Ḳayġulu sen de bir ... düşün
Ẕikr eyle Mevlā'yı yazile ḳışın
Yārın güler ise bu ḳarib başıñ
İsterem gülmeği bulmaya geldik

ʿAvretleriñ sulṭānıdur
Rābiʿa-i Adeviyye
Mü'minlerin ferāḥıdur
Rābiʿa-i Adeviyye.

Beytullah'a varan odur
Ẕikrullahı dā'im sürür
Kerāmātı cümle sırdır
Rābiʿā-i Adeviyye

Ġama irişse bir göñül
Añınile ferāḥ bulur
Kemālleri kāmil olur
Rābiʿā-i Adeviyye

ʿĀşıklarıñ sevdiği o
Ṣādıḳlarıñ bildiği bu
Bedir ḳamer gibi māh-rū
Rābiʿā-i Adeviyye

Şeyḫ Ḳayġulu sevdim anı
Ḳodum cānım içre cānı
İki cihānıñ sulṭānı
Rābiʿa-i Adeviyye.

Kāmil olan az ḳaldı
Dünyā ... ah beter oldu
Ālem fitne ile doldu
Mü'minler bilinmez oldu.

Baḳsam kötü olan işe
Ne iderseñ gelir başa
İgiler ḥarāma düşe
İgiler bilinmez oldu.

Şimdiden ṣoñra ʿakıl irmez
İgi olanlar sevilemz
Aṣıl kāmiller bulunmaz
ʿĀlimler bilinmez oldu.

ʿAmel ḳalmadı kimsede
İşler günāhı bilse de
Ölüceğini dise de
... bilmez oldu.

Şeyḫ Ḳayġulu söylemendi
Ḫilāf yere içer andı
Dünyā içün olur derdi
Mü'minler bilinmez oldı.

Cānımıñ cānānı olan
Rābiʿa-i Adeviyye gel yetiş
Himmetiñ yücedir aʿlā
Rābiʿa-i Adeviyye gel yetiş.

Seniñ himmetleriñ olur yüce
Yetişirsiñ amān himmet deyince
Eleme kedere göñlüm irince
Rābiʿa-i Adeviyye gel yetiş.

Nisālarıñ sensiñ anca aʿlāsı
Sevmiş bu ḳulunu Ḳadīr Mevlā'sı
İrşād eyle göñlüm gidsiñ ḳarası
Rābiʿa-i Adeviyye gel yetiş.

Civā'ü'l ḥamd sancağına varayım
Cümle ʿāşıḳlar ile olayım
Cennet içre cemāliñi göreyim
Rābiʿa-i Adeviyye gel yetiş.

Şeyḫ Ḳayġulu ʿavretleriñ bu ḫaşı
Sevindi silinsiñ ḳalbiniñ pası
İki cihān maḳbūl olan duāsı
Rābiʿa-i Adeviyye gel yetiş.

Ol Ġanī Ḫüdā neler yaraddı
Her biri bir yönde olundı
Öksüzler yetimleri de ağlatdı
... ölünce ağlayub gider

Kimi dünyāda devleti bulur
Anadan atadan gerüye ḳalır
Kiminiñ başında gümānlar olur
... ölünce ağlayub gider

Ağlasam iñlesem fayda virmez
Ölüme de çāre dermānlar olmaz
Evvelā gülmiyen ṣoñunda gülmez
... ölünce ağlayub gider

Türlü türlü yetimleri çekerler
Elleriñ eline bunda baḳarlar.
Ḫışmıñ aḳrabañ seni atar atarlar
... ölünce ağlayub gider

Şeyḫ Ḳayġulu bewnim ḥālimden bilir
Analı atalı olan da ölür
Dünyādan gidince ah ider durur
... ölünce ağlayub gide.

Günāhkārmıyam bilmem
Cevr-i cefā eksik değil
Añnamadım da neden
Her ḳażā᾽ eksik değl.

Şu fānīyi bilmedim
Bir ḥālinden añnamadım
Bir derdimi añnamadım
Başımda ḥāl eksik değil.

Dertliyem dermānı nedir ?
İşim gücüm dā᾽im zārdır
Elem keder başda boldur
Ah zār eksik değil.

Ẕerrece ṣafā da bilmem
Fānīde bir kere gülmem
Kimseye derdimi ṣormam
Münkir lādān eksik değil.

Şeyḫ Ḳayġulu düşdi derde
Söz düşmez de şimdi merde
Āḫiret tedārikin gör de
Lādānlar eksik değil.

Muḥammed dininden olan
Rābi῾ā-i Adeviyye
Ḥasan Başri᾽ye iren
Rābi῾ā-i Adeviyye

Ṭārīḳ-i ḥālvetī yolu
Cümle ṭārīḳatiñ yeği
῾Avretlerñ şirindārı
Rābi῾ā-i Adeviyye

Ḫādīcetü᾽l- Kübrā sever
Fāṭımatü᾽z- Zehrā arar
Ṣādıḳlar maḳāmına iren
Rābi῾ā-i Adeviyye

Nūrdan münevverdir ḳalbi
Cemālullah anca derdi
Cānı teni fedā kıldı
Rābi῾ā-i Adeviyye

Şeyḫ Ḳayġulu böyle kelām
Velīler sultānı hemān
Şevḳile tevḥīde giren
Rābi῾ā-i Adeviyye.

... ʿālem bilse seni
Çevirseñ Mevlā'ya yönü
Ẕikr eylesem düni güni
Bilmezler aña seni.

Başda ḥāl eksik değil
Meydana düşürse de dil
İşim gücüm dā'im zārdır
Herbiri bahāne bula seni.

Cümleniñ aʿlāsı olsañ
Ẓerrece ḳuṣūr da ...
Dünyā ṣafāsına dalsañ
İği dirler aña seni.

Cevrile cefā da olsañ
Allah'ıñ emrini bilseñ
Yğrın ḳıyāmetde gülseñ
Ṣafālarda ḳarlar seni.

Şeyḫ Ḳayġulu söyleme kelām
Her ne söylerse gelir yalan
Cümleniñ derdini bilen
Ulu Mevlā bilir seni.

Elemlere irişenlere
Yā Ḥıżır İlyās yetiş
Ġuṣṣalara düşenlere
Yā Ḥıżır İlyās yetiş.

Ġamlara erişdi göñlüm
Bu ḥālile tenim canım
Ḥaḳ nebīsiñ yoḳ gümānım
Yā Ḥıżır İlyās yetiş.

Seni sevdi Ḳadīr Allah
Her emri çün ḳudretullah
Şefāʿatçisiñ ḥikmetullah
Yā Ḥıżır İlyās yetiş.

Bu ḳara yüzüm ola aḳ
Ḥasretiñile idem feryād
Himmetiñ olmaya ıraḳ
Yā Ḥıżır İlyās yetiş.

Şeyḫ Ḳayġulu bildim anı
Ṭabībdir derdiñ dermānı
Ḳurtarıñ yükde olan cānı
Yā Ḥıżır İlyās yetiş.

Doğruyu söyleyen bulunmaz oldu
Dünyānıñ içi ġamlan doldu
Ḥaḳḳ'ı peyġamberi arar az ḳaldı
Ġayrı şimden gerü fenādır dünyā.

Āanī olanlar mala ṭapdılar
Ḥacılar ḥocalar göñül dutdılar
Farżile sünneti hem unutdılar.
Ġayrı şimden gerü fenādır dünyā.

Fuḳarāda ṣabır ḳarār ḳalmadı
Her ne virdi ise şükür ḳılmadı
Allah'ıñ emrini yerine ḳomadı
Ġayrı şimden gerü fenādır dünyā.

Abdest alub mescid yanına varmaz
Beş vaḳit namazın birini ḳılmaz
Muḥammed ümmeti olayım demez
Ġayrı şimden gerü fenādır dünyā.

ʿİlmi olan ʿamel eylemez oldu
Mevlā'ya niyāzı eylemez oldu
Şeyḫ Ḳayġulu cihān hezāle daldı
Ġayrı şimden gerü fenādır dünyā.

Kāmil isen saña sözüm
Dut Mevlā'ya sen de özüñ
İdegör Ḥaḳḳ'a niyāzıñ
Hak emrine düşeyidem.

Gelmişem dünyā içine
Müʾmin ḥarāmdan ḳaçına
Günāhkārlarıñ ṣuçına
Ey Mevlām yarlıġasayıdıñ

Düşdüm raḥmetiñle ḳandır
İḥsānıñ lüṭfuñı bildir
İşyānımı Rabb'im ḳaldır
maġfiret eyleyidiñ

Ya Ḥaḳḳ'ın divānında
Ḫizmet eylesem de dinde
Ben ʿāṣī ḳuluñum bunda
Dīzārıñı göreyidim.

Şeyḫ Ḳayġulu yalvar yakar
ol Allah'a niyāz eyler
Müʾminler orada güler
Cennetiñe gireyidim.

Ferāḫ bulur bu fenāda
Ḥıżır İlyas'a irişen
Şād olur ġamları gider
Ḥıżır İlyas'a irişen.

Nebīlerdür gören bulur
Derdine ṭabībler olur
İki cihān küşād durur.
Ḥıżır İlyas'a irişen.

Kim ki himmetine irer
Şefā' atin 'ālem arar
'Āşıḳ olub cāndan sever
Ḥıżır İlyas'a irişen.

Allah'ıñ ḫaṣ odur ḳulu
Ẕikrullahdır dā'im dili
Nūr münevver olur göñlü
Ḥıżır İlyas'a irişen.

Şeyḫ Ḳayġulu ola yüce
Söyler kelām mertebece
Ṣādıḳlar sırrına erer anca
Ḥıżır İlyas'a buluşan.

Anadan doğdum dünyāya geldim
Nice ṣafālara fānīde irdim
Cümlesine bugün pişmānlar oldum
'Azrā'il'in ḳaṣdı olduğı zaman

Her ne etdiysem başa da gelir
Herkes cezāsında eziyet görür
Arariken ecel bizi de bulur
Dünyāda ḳısmetim kesildiği zaman

Kişi ne iderse endine ider
Ḳarayerler bizi bir gün yudar
İki melek saña su'aller ider
Tenim ṭopraḳlara girdiği zaman.

İmamlar müeẕẕinler ṣuyu ḳorlar
Kefen bezlerimi dikerler ḳorlar
Tā ṣoñunda bir ṭop bize ṣararlar
Āhirete intiḳāl etdiğim zaman.

Şeyḫ Ḳayġulu bir gün saña gel olur
Bu ten türāblarda çürür ḳalır
Cümlemiziñ nevbedi de gelir
Cān teslim olub gitdiğm zaman.

Mü'min olan ḳullar ağlar
Bir Mevlā'ya niyāz eyler
Yarın maḫşerde de güler
Güldürindi yā Rabbenā

Farżile sünneti ḳılan
Emrine muṭīʿ olan
Gece gündüz tevḥīd süren
Sürdürirdi yā Rabbenā

Allah yalvarsam da saña
Ẕikr eylesem yana yana
Beş vaḳi namāzı ḳıla
Ḳabūl eyle yā Rabbenā

Sā'il oldum saña vardım
Hiç ḳulluḳ eylemedim
Mevlām yalvarmağa gedim
Boş gönderme yā rabbenā

Şeyḫ Ḳayġulu uzan uzan
Bu tertībe sen de düzen
Ḫayır ʿamel bunda ḳazan
Ḳısmet eyle yā Rabbenā.

Allah'ıñ ḫaṣ ḳulları
Yā Ḥıżır İlyas yetiş
Uyaran ġafletden cānları
Yā Ḥıżır İlyas yetiş

Üçler yediler ḳırḳlar
Üçyüzler ʿāşıḳlar pīrler
Şefāʿatçi ola nebīler
Yā Ḥıżır İlyas yetiş

Oniki imamla bile
Dört meẕheb maʿan ola
Cihār-yār anlarile
Yā Ḥıżır İlyas yetiş

Sizleri sevdi Allah
Himmetçiler veliyullah
Muḥammed Muṣṭafā ḥabībullah
Yā Ḥıżır İlyas yetiş

Şeyḫ Ḳayġulu anlar beni
Yardımcı yaraddı Rabbi
Buldur bize yaradan Ḥaḳḳ'ı
Yā Ḥıżır İlyas yetiş

Saña bir su'ālim diñne şimdi
Mürşidiñ irşādı ne şekil olur
Bilmezsiñ kāmili terbiyeñ yoḳdur
Ancaḳ işiñ ḥayvān gibi de olur.

Aḫşam yatar ṣabaḥ uyḳudan ḳalḳar
Söylemez bir şey'i ġafletde yatar
Ġurāb gibi dili durmayub ter
Cümleden ednā ḫor ḥakīr olur

Varıb bir mürşidden irşād değildir
Maḥabbeti maḥabbet değildir
Her ne söyler kendisi öğer bil
Kendisi bilmez böylece olur.

Kişi kendiniñ de ḥaddini bilse
Dünyā sevdāsını gerüye ḳosa
Cümlesini ḳoyub Mevlā'yı sevse
Ḥaḳḳ'ıñ emrine muti' de olur

Şeyḫ Ḳayġulu seniñ ḥāliñ nicedir
Ḥaddini hem bilmek iğcedir
Ṣabrı ideniñ mertebesi yücedir
Anuñ sevdālsrı āḫiretde olur.

Velīleriñ şāhı olan
Ḳarībce 'Ali Baba'dır
Yeryüzünüñ māhı olan
Ḳarībce 'Ali Baba'dır

'Ali Seydi pīri anuñ
Mürşididür irşād canım
Sevgisiyle durur göñlüm
Ḳarībce 'Ali Baba'dır

Dertlilere olur devā
Gelenlere bulurlar şifā
Maḥabbeti 'āşıḳa ṣafā
Ḳarībce 'Ali Baba'dır

Himmetini ider yüce
Bulmuşdur a'lā derece
Dermāndır dertliye anca
Ḳarībce 'Ali Baba'dır

Şeyḫ Ḳayġulu erenleriñ
Ḫizmetinde ola anlaruñ
Şād eylemiş mekānlarıñ
Ḳarībce 'Ali Baba'dır

Düşündüm dünyāya fikirler ḳıldım
Vefāsı yoḳdur ki anı da bildim
Dīn Muḥammed dīni mutī' oldum
Ġayretim bunadır bilmezem ġayrı

Selver cān Aḥmed de beni dilese
Ümmetim dise de ḳabūller ḳılsa
Ḳıyāmet gününde şefī' de olsa
Dileriem bunları bilmezem ġayrı

Benim arżum anca selver Muḥammed
Ḫüdā eylese de bize raḥmet
Mīzānda ṣırāṭda eylese imdād
Umduğum budur bilmezem ġayrı

Ḳorḳu çekdiceğim ṣırāṭ köprüsi
Buraḳ bulur anda ḳuluñ igisi
Sevilmez 'āşīniñ anda kötüsi
Ḳorḳarım anlardan bilmezem ġayrı

Şeyḫ Ḳayġulu ḳorḳar çeker de elem
Mevlā'nıñ 'āşḳını dā'imā bilem
'Aḳlımı fikrimi 'ummāna ṣalan
Düşündüm bunları bilmezem ġayrı

Ḥaḳḳ'ıñ emrine düşdüm
Dilimde bir kārım yoḳ
Mevlā emrine baktım
Elimde ḳurbānım yoḳ

Göñül virdim dīzārına
Ereyidim naẓarına
Varsam deyü cennetine
Elimde fermānım yok

Ḥaḳ bize naẓar eylese
Dīzārın naṣīb eylese
Ḥaḳ bize naṣīb eyleye
Görmeğe bir 'amelim yoḳ

Yardım gelir saña Bārī'den
Gider günahlar aradan
İki cihānda buradan
Yalvarmağa mecālim yoḳ.

Şeyḫ Ḳayġulu amel ḳazan
Doğru yoldan şimdi azan
'Aşḳı Mevlā'ya düzen
Dutmasına ṭamaḥım yoḳ

Arżūlayub varanlara
Himmet eyler Ḳarībce ʿAli Baba
Ḳabrini ziyāret idenlere
Himmet eyler Ḳarībce ʿAli Baba

Ḫizmeinde olsam ḳulu
Erenleriñ ḫaşı ulu
Erkānıile olur yolu
Himmet eyler Ḳarībce ʿAli Baba

Seyyid ʿAli'ye erişmiş
Kemālile tamām duruşmuş
ʿĀşıḳlara o karışmış
Himmet eyler Ḳarībce ʿAli Baba

Ledünnī ʿilminde āgāh
Şems gibi kamerdür māh
İstiḳāmete ḳalbi rāh
Himmet eyler Ḳarībce ʿAli Baba

Gel ʿazīse yaḳın ol
Maḥabbetiyle kemāli bul
Nūr olmuş ʿala nūr
Himmet eyler Ḳarībce ʿAli Baba

Şeyḫ Ḳayġulu sever anı
Fedādır ʿazīze canı
Erenler şāhı sulṭānı
Himmeti eyler Ḳarībce ʿAli Baba

Virmezem dünyāya göñül
Biriniñ de aṣlı yoḳdur
Ne ḳadar ferāḥ eylesem
Günāhile işyān çoḳdur.

Dünyā malını seven
Fuḳarā haḳḳını yiyen
Benim deyüb göñül viren
Birisiniñ aṣlı yoḳdur

Ḥarāma baḳmandı bunda
Yaḳarlar seni de anda
Yārın ol maḥşer yerinde
İsterler de aṣlı yoḳdur

Arasañ dermānlar olmaz
Oldığı güvenilmez
Pişmān olsañ fayda virmez
Baḳmayındı aṣlı yoḳdur

Güvenmendi sen dünyāya
Gece gündüz ḳan ağlaya
Şeyḫ Ḳayġulu ya nice ola
Biriniñ de aṣlı yoḳdur

Ġamdan az̠ād olam dirseñ
Ḳarībce ʿ Ali Baba'ya var
İki cihān ferāḥ durayım dirseñ
Ḳarībce ʿ Ali Baba'ya var

Mürşidle olmuş irşād
Göñlü anuñ arı abād
Ḳalbiñi eyleyem dirseñ küşād
Ḳarībce ʿ Ali Baba'ya var

Uzağı yaḳını birdir
Şecāʿ at ṣāḥibi erdir
Kerāmmātı ẓāhir pīrdir
Ḳarībce ʿ Ali Baba'ya var

Nūr gibi arıdur canı
Kemālile dolmuşdur ḳalbi
Şifādır ḳabrinde ḫāḳı
Ḳarībce ʿ Ali Baba'ya var

Şeyḫ Ḳayġulu söyler bilir
Erkānına ḳarār virir
Anı seven Ḥaḳḳ'ı bulur
Ḳarībce ʿ Ali Baba'ya var

Düşmüşem ki bir ʿ aşḳa
Yanaram Allah deyu
Gülmezem de ...
Çağıram Allah deyu

Bildim dünyā fānīdir
Öleceğim bellidir
Cümleniñ bu yoludur
Söylerim Allah deyu

Gelmişem cihāna
Söylemezem lādāna
Düşdüm Allah derdine
Yardım Allah deyū

Aṣıl kāmil añnaya
Ḥaḳ cevābı benneye
Durma tevḥid eyleye
Durmazam Allah deyu

Yaḳdı ʿ aşḳıñ ateşi
Ciğerciğim duduşdu
Şeyḫ Ḳayġulu yetişir
Z̠ikr idem Allah deyu

Ben sanırdım ʿadüvvi
Sürakaya beñzer o
Şeddādile firʿavn imiş
Nemrud'a benzer imiş o

Çalalım zencile kudüm
ʿAşk eseri gelir bildim
Kavm-i Nūḥ gibi ṭuğyān
Ebū Cehil gibi bildim

Ebrehe gibi söyler
İblis gibi vesvese eyler
... gibi ḥīleleri
Buḫtu'n-naṣar gibi çağlar ?

Yahudi kavmine beñzer
Hevā-yı hevesde gezer
Dürlü nefsāniyet özde
Ṣoñ deminde gördi mezar.

Şeyḫ Kayġulu ṣabır ider
Ṣabır selāmete gider
Bir kimseden żarār yokdur
Herkes kendi kendine ider.

Şeyle bir ʿāzīzi sevdim
Karībce ʿAli Baba'dır
Sevgisini göñüle kodum
Karībce ʿAli Baba'dır

Şemsile ol māha beñzer
Ḫüdā eylemişdür naẓar
Ḥakkile eyleyen bazar
Karībce ʿAli Baba'dır

Ben anuñ ʿaşkına yandım
Şevkiyle dāʾimā kandım
Ḫizmetinde kulu oldum
Karībce ʿAli Baba'dır

ʿĀşıklara işde meydān
Ṣādıklara budur erkān
Çekendür fānīde vicdān
Karībce ʿAli Baba'dır

Şeyḫ Kayġulu veliyyullah
Bulmuşdur mensūb-ı billāh
Himmet iden kudretullah
Karībce ʿAli Baba'dır

Bilüñ Mūsā ile Hārun
Hele bundan ʿibret alun
Cümle emir ḥikmetullah
Bu vaḳtiñ ḳārūn bilüñ

Gelıñ size kemāl diyem
Āşık ḥālini duysam
Nġẓar-ı kimyā bilsem
Ne günedir bilin er ḳız

İşitdiñ ...
Cİhādile geçirdi ʿömrüñ
... etme ġamlar
Her işiñ ṣoñu var ṣayuñ

Ḳarībce ʿAli'yi gördü
Bir nefesde himmet aldu
Kerāmāta beyān irdi
Ne günedir bilin er ḳız

İderüz devrile devrān
Tevḥid bize ḳurbān bayrām
ʿĀşıḳlar ṣādıḳlar işi
Dertli dervişe bu dermān

Sebeb oldu aña lādān
İftirā eyledi nādān
Şimdi ʿalāmeti müdām
Ne günedir bilin er ḳız

Nemil Süleyman'a vardı
Merdāndan dāvā ḳıldı
Aldılar Süleyman'dan izin
Ḳarıncalar etin yedi.

Gelenler derdine dermān
Ḳalmaz ḳalbinde hiç gümān
Cümle yaradandan fermān
Ne günedir bilin er ḳız

Şeyḫ Ḳayġulu beyle işler
Ṭuġyān ider nice başlar
Ṣabrile selāmeti bul
Göreyim Allahım neşler.

Şeyḫ Ḳayġulu odur nisā
Her kim arżū çeküb varsa
Bī-çāreyim amān dise
Ne günedir biliñ er ḳız

Size doğru söyleyem
Deliler velī sever
Göñlüni eylegil arı
Kibirli iblis sever

Muḥkem eylemişem ḳalbi
ʿĀşıḳlarıñ budur derdi
Erenleriñ olur merdi
Kibirli iblis sever

Ben ben deyüb deyüb yatma
Kendiñi nārına atma
Ḳalbiñi anlara uğratma
Kibirli iblis sever

Sen sen dāvāsına düşme
Doğru yollardan şaşma
Şuna buna hiç alışma
Kibirli iblis sever

Şeyḫ Ḳayġulu erenlere
Ona buna irenlere
Uyagör iyi olanlara
Kibirliyi iblis sever.

İki kişi yola girdik
Bir menzile bile vardık
Ordan bir su çıḳardık
Leylā'yı arar Mecnūn bulur

Bir keçeye işledik
Eṭrāfını daşladık
Sırma ile işledik
Ārzū arar Ġamber olmuş

Şunda bunda gezerken
Oḳuyub maʿrifet düzerken
ʿAşḳ kitābını yazarken
Şirin arar Ferhād bulur

Bir yere irdik
Yoldan ayrı durduk
Bir yeryüzi bulduk
... arar Ṭāhir bulur

Şeyḫ Ḳayġulu gelirdim
Bu ḥālleri bilirdim
Mecāzīden buluram
Ḥaḳīḳat arar maʿrifet dīzār bulur

Arżularım dā'imā anı
İskender Baba'ya varalım
Şevḳile severim cānı
İskender Baba'ya varalım

Ġayb erenlerine eren
Bī-nīyāz ḳılan
'Āşıḳ-ı ṣādıḳ olan
İskender Baba'ya varalım

Bir yücedürür ḳabri
Oḳurmuş faḳrile faḫri
Ḥabībullah iftiḫārı
İskender Baba'ya varalım

Ḳarībce Baba'ya ḳomşu
'Āşḳıñ şarābından nūşı
Bir iḫtiyār ulu kişi
İskender Baba'ya varalım

Şeyḫ Ḳayġulu beyle eri
Yārile yār olmuş cānı
Derdine bulmuş dermānı
İskender Baba'ya varalım

Bir belāya irişince
Eyle ṣabır bul selāmet
İgilerle görüşünce
Eyle ḫabīr bul 'alāmet

Kişi kendisini görür
Görür kendin eli ṣanır
İgiler igiyi bulur
Eyle ṣağīr bul kerāmet

Yürü alçaḳlarayürü
Tabī'ātıñ eyle eyü
Mü'minleriñ böyle ḥuyu
Eyle ta'bīr bul şefā'at

Görürsüñ eliñ 'aybını
Söylersiñ eliñ derdini
Ararsıñ iliñ merdini
Eyle faḫr bul irāḥat

Şeyḫ Ḳayġulu kelāmına
Söyler aḫlāḳ niẓāmına
Beşerleriñ 'ameline
Eyle faḳr bul irādet.

Şu yalan dünyā benim dir iken
Uğradı şu ölüm bağrımı deldi
Ṣanırdım cihānı vefālı biri
Uğradı şu ölüm bağrımı deldi.

Bildim malı mülki vefāsı yoḳdur
Hemān bu cihānıñ cefāsı çoḳdur
Kerim Allah Ḳadīr Ḳadīr Ḥaḳ'dır.
Uğradı şu ölüm bağrımı deldi.

Oğul ḳıza güvenmendi dünyāda
ʿAmel olmayınca saña ne fayda
Birgün giririz ḳaranlıḳ sinde
Uğradı şu ölüm bağrımı deldi.

Pādişāh da olsañ bunuñ ṣoñı yoḳ
Yüzüm ḳara ḳara bī-çāreyim çoḳ
Yardımcımız da yaradan bir Ḥaḳ
Uğradı şu ölüm bağrımı deldi.

Şeyḫ Ḳayġulu söyler ölüm ḥālini
Bir kimseye ḳurtamaz ḳarib cānını
Birgün uğradılar ölüm yolunı
Uğradı şu ölüm bağrımı deldi.

Ḳuṭb-ı ʿālem olan şānı
Seyyid ʿAli Baba'mız var
Ferāḥ bulan dāʿim cānı
Seyyid ʿAli Baba'mız var

Ġavṣü 'l-vāṣilīn eren
Kemālile kāmil olan
Erenler meydanına giren
Seyyid ʿAli Baba'mız var

Mürşid-i kāmildir o
Ẕikrullah her nefes hū
Şecāʿat mehābet ṣāḥibi o
Seyyid ʿAli Baba'mız var

İrşādile irişdi
Ḳarībce ʿAli Baba görüşdi
Nice ʿāşıḳlar bilişdi.
Seyyid ʿAli Baba'mız var

Şeyḫ Ḳayġulu anı sevdi
Sevenler murāda erdi
Kerāmāt ẓāhir oldu
Seyyid ʿAli Baba'mız var

Gel saña diyem
Naṣīḥāt öğren
Ey nemmān olan
Neylersiñ işi

Kendini düşün
Aḳıdub yaşıñ
Selāmet başıñ
Neylersiñ işi

Ameliñi gör
Nefsiñi sen bil
Selāmeti bul
Neylersiñ işi

Gelindi diñne
Kelāmın añna
İgiyi söyle
Neylersiñ işi

Şeyḫ Ḳayġulu bu
İyi eyle ḥuyu
Arı eyle yeri
Neylersin eli.

Ḳarībce ʿAli Baba'ya ḫidām
ʿAbdullah Dede'dir ʿāşıḳ
Ḫizmetinde dā'īm müdām
ʿAbdullah Dede'dir ʿāşıḳ

terk eylemiş malı emlāk
Vücūdun eylemişdür ḥāḳ
Ṭarīḳinde ʿameli pāk
ʿAbdullah Dede'dir ʿāşıḳ

Derdine bulmuş dermānı
Ḥubbullah şevḳiyle cānı
Ḫuluṣiledür erenler erkānı
ʿAbdullah Dede'dir ʿāşıḳ

Bir yere eyledi iḳrār
Ṣadāḳāti tekrār tekrār
Anuñla bulsam dir yār
ʿAbdullah Dede'dir ʿāşıḳ

Şeyḫ Ḳayġulu ala mürşid
Cān ḳulağınıla kelām işid
Leyl-i berāt yevm-i vaʿīd
ʿAbdullah Dede'dir ʿāşıḳ

Cihān içinde gezerken
Bir firķate düşdi göñül
Düni güni güler iken
Bir feryāda düşdi göñül

Ṣanırdım cihānı ebedī
Bilmezdim nedir derdi
Ah efendim şimdi bildim
Bir feryāda düşdi göñül

Meğer zindānmış dünyā
Ṣoñra virān oldı baña
Ateş gibi yana yana
Bir feryāda düşdi göñül

Gece gündüz ah eylesem
Eyleyüb Ḥaķķ'a yalvarsam
Derdimiñ ilācını bulsam
Bir feryāda düşdi göñül

Şeyḫ Ķayġulu ağlar coşar
Görenleriñ ʿaķlı şaşar
Bī-çāredir ... düşer
Bir firķāte düşdi göñül

Ah nideyim arżularım
Sevdiğim Muḥammed Muṣṭafā
Göñül sever ister anı
Efendim Muḥammed Muṣṭafā

Żaʿīf ümmetleriñ bunda
Şefāʿat umarlar senden
Cümle mü'min olan şunda
Efendim Muḥammed Muṣṭafā

ʿĀşıķlarıñ sever seni
Ṣādıķlarıñ virir cānı
Cümleniñ dini īmānı
Efendim Muḥammed Muṣṭafā

Şerīʿatiñ aʿlā ola
Ṭarīķatiñ yüce bula
Ḥaķīķat sırları dola
Efendim Muḥammed Muṣṭafā

Şeyḫ Ķayġulu Muḥammed'i
Cānlar cānı cān Aḥmed'i
İki cihān şefāʿati
Efendim Muḥammed Muṣṭafā

Erenleriñ erkānına
Girenler nūr-ı Sulṭān olur
Sırlarına erenleriñ
Sırları sırr-ı Sübḥān olur

ʿĀşıḳlara ilişilmez
Bir işine ḳarışılmaz
Helecanla sevişilmez
Demleri dem-i burhān olur.

Dutarlar emrile nehyi
Ṭarīḳ-i müstakīm rāhı
Anlarıñ aʿlādır şānı
Sırları heb seyrān olur.

Başar ṭarīḳa ḳadem
Kāmil insan olur ādem
Şevḳile dururlar müdām
Kemālleri erkān olur.

Şeyḫ Ḳayġulu söyle arı
Bulasıñ yārile yari
Oḳrlar ledünnī ʿilmini
ʿAmelleri nūrcān olur.

Ben Allah'ı severim Hū
Allah Ḳadīr Mevlā'm Kerīm
Birliğine etdim īmān
Allah Ḳadīr Mevlā'm Kerīm

Ḳullarını seven Allah
Şefāʿatçi Resūlüllah
Virir necāt Vedūd Allah
Allah Ḳadīr Mevlā'm Kerīm

Bir yüz ḳara ḳuluyum
Hidāyeti var bilirim
Amān Allah bī-çāreyim
Allah Ḳadīr Mevlā'm Kerīm

Nārından necāt virir
Nūrundan selāmet bulur
Seni seven seni görür
Allah Ḳadīr Mevlā'm Kerīm

Şeyḫ Ḳayġulu seven anı
Birliğiñe var īmānı
Göster Mevlām sen cemālini
Allah Ḳadīr Mevlā'm Kerīm

Allah bize iḫsān etdi
Receb şehrullah ayında
Senede bir in' ām bize
Receb şehrullah ayında

Melekler cem' olur ḥaşir
Cebel-i ḳafda olur neşir
Güñlüñi ṣavma düşür
Receb şehrullah ayında

Cennetde bir ırmaḳ aḳar
Ṣuyı ' amber gibi ḳoḳar
Recebde oruç içer
Receb şehrullah ayında

Üç aylarda kimler erer
' İbādete ta' ẓīm ḳarār
İblis vesvesesi irer
Receb şehrullah ayında

Şeyḫ Ḳayġulu eyle ta' ẓīm
Ḳadīr Kerīm Allah ' Aẓīm
' Ameller çoḳ eyle sever Ḳadīm
Receb şehrullah ayında

Şöyle bir zamāna irdik
Neler geldi neler gördük
Şahanlar ḳarınca olmuş
Ḳuzḳun Rüstem olmuş bildik

Aḳbaba da' vāya düşer
Hümāyım dir dilde coşar
Cāmusuñ ḳuvveti gitmiş
Tilküler mevc urub daşar

Bülbüle virirler güli
Serçeyi ṣanırlr bülbüli
Ġarka bilmez şunu bunu
Bilirler doğan ḳartalı

Sivrisinek olmuş deve
Arḳasını viriyor dağa
Geyik ... deyüb
Ejderhā olmuş pire

Şeyḫ Ḳayġulu buna cevāb
Beyażım dir esved-i ' Arab
Felek çarḳı çevirmişdür
Māmūrlar olaydı ḫarāb.

Naẓār eyle sen cihāna
Gördüğüñ ẓıll-i ḫayāl
Her nereye varırsañ
Bildiğiñ ẓıll-i ḫayāl

Pādişāhlarıñ taḫtı
Bilirsin ki ṣafāda vaḳti
Paşalarıñ salṭanatı
Duyduğuñ ẓıll-i ḫayāl

İgi günler geçirdim dir
Devletimi uçurdum dir
Malım mülküm çoḳ benim dir
Didüğüñ ẓıll-i ḫayāl

Bu fenānıñ ṣafāsını
Ṣafā bilir cefāsını
Göreñ ağıñ ḳarasını
Ṣorduğuñ ẓıll-i ḫayāl

Şeyḫ Ḳayġulu ʿİbret söyler
Kim bilir kimler ki añlar
Ṣoñunda baḳ saña neyler
Sevdiğiñ ẓıll-i ḫayāl

Baʿżıları didiler şöyle
Ṣamt ṣavmdan aʿlā olur
Kelāmları diñne añna
Ṣamt ṣavmdan aʿlā olur

Ġıybete düşünce diliñ
Savm s̱evābıñ ḳanda buluñ
Üskün dersini oḳuyuñ
Ṣamt ṣavmdan aʿlā olur

Nemmām ġammāma başlañ
Ḥuyu fenā fiʿl işleñ
Ḥarāmla ḳalbiñi ḫoşlañ
Ṣamt ṣavmdan aʿlā olur

Nefsi terbiye iderler
Hevā-yı hevese gidenler
Kāmil olan her demler
Ṣamt ṣavmdan aʿlā olur

Şeyḫ Ḳayġulu ola ṣāʾim
Leyllerde ola ḳāʾim
Söyleme bir nesne dāʾim
Ṣamt ṣavmdan aʿlā olur

Dünyāyı ḳoruma ṣaḳın
Buna kime iremez
Neḳadar ardına düşseñ
Buna kime iremez

Nemrūd şedād düşdüler
Tā ṣoñuñda şaşdılar
Ölüme irişdiler
Buna kime iremez

Buḫtunaṣara geldi
Fir' avn da' vālar ḳıldı
Ecel gelince öldü.
Buna kime iremez

Ebū Cehil neşledi
'Adāvete başladı
Ḥīlelere ḳarışdı
Buna kime iremez

Şeyḫ Ḳayġulu niceler
İgileri niceler
Mā-sivādan geçeler
Buna kime iremez

Allah'ın ḥabībi olan
Ḥubbu-lillāh olur derviş
Dertlilere ṭabīb olan
Ḥubbu-lillāh olur derviş

Buyurmuşdur ḥabīb-i yār
"El-faḳru faḫrī" diye iftiḫār
Görmez yārın aẕāb nār
Ḥubbu-lillāh olur derviş

Cennetin sekiz ḳapusı
Açıḳ dervişe yedisi
Bulur amber reyḥān ḳoḳusı
Ḥubbu-lillāh olur derviş

Palas altındaır şimdi
Rıżāullah olmak derdi
'Ārif-i billāh buldı
Ḥubbu-lillāh olur derviş

Şeyḫ Ḳayġulu dervişlere
'Aşḳile sevgisi anlara
Şevḳile cān vir o cānlara
Ḥubbu-lillāh olur derviş

Güvenme cihāna ġāfil
Bu cihāna kimse ḳalmaz
Fenāya irişmez ʿāḳıl
Bu cihāna kimse ḳalmaz

Şimdi güler yüzümüze
Ecel düşer izimize
Türāb dolar gözümüze
Bu cihāna kimse ḳalmaz

Bu dünyānıñ yoḳdur ṣoñı
Ġafletden uyarıñ canı
Gördüñüz mi igi güni
Bu cihāna kimse ḳalmaz

Ucunu kimseler bulmaz
Gidenler şimdi gelmez
Bundan kimse dad almaz
Bu cihāna kimse ḳalmaz

Şeyḫ Ḳayġulu elem irse
Gösteriñ ḳalmış var ise
Tāc-ı tahta salṭanat olsa
Bu cihāna kimse ḳalmaz

Göñül seniñ ile bile
Söyleşelim hele hele
Uzaḳ yaḳın mekān ola
Yetişilmez göñül saña

Nerelerde bulam seni
Uzaḳ yaḳın görem seni
İrişdirem disem teni
Yetişilmez göñül saña

Uzaḳ yaḳın saña birdir
Seni żabṭ eyleyen pīrdir
Benimle gel imdi gel dur
Yetişilmez göñül saña

Neye meyl iderseñ olur
Ḥarekāt sekenāt gelir
Saña tenler heb ḳul olur
Yetişilmez göñül saña

Şeyḫ Ḳayġulu ḳalbiñ ara
Aradığıñ anda dura
Vücūdun sulṭānı ola
Yetişilmez göñül saña

Eyleme kimselere sen ḥasedi
Beñne kendiñi türāb değil miñ ?
ʿĀḳıbet ṣoñunda ḫarāb değil miñ ?
Ġurūrlara daldırmandı cesedi
Benne kendiñi türāb değil miñ ?
ʿĀḳıbet ṣoñunda ḫarāb değil miñ ?

Eğer ʿaḳlıñ olsa bu dünyā fenā
Kibri terk eyleyüb olurduñ dānā
Düşürme kendiñi her dem gümāna
Benne kendiñi türāb değil miñ ?
ʿĀḳıbet ṣoñunda ḫarāb değil miñ ?

İblis daʿvāsını göñülden çıḳar
Cehennemin nārı cānıñı yaḳar
Rüsvay olañ ʿālem yüzüne baḳar
Benne kendiñi türāb değil miñ ?
ʿĀḳıbet ṣoñunda ḫarāb değil miñ ?

Ne mağrur duñ kendiñi görüñ
Ten seniñ değil cān seniñ değil biliñ
Ölüm gelir türāb içinde çürüñ
Benne kendiñi türāb değil miñ ?
ʿĀḳıbet ṣoñunda ḫarāb değil miñ ?

Şeyḫ Ḳayġulu buna kimler gelirse
Şerri defʿ eyleyüb ḫayırlar görse
Ḳurtulur aẕābdan nefsini bilse
Benne kendiñi türāb değil miñ ?
ʿĀḳıbet ṣoñunda ḫarāb değil miñ ?

Bu insana naẓar eyle
Herbiri bir gūne olur
Kimi deli kimi uṣlu
Herbiri bir gūne olur

İnsanı yaraddı ādem
Kimi ṣafāda dem-be-dem
Kimi aʿlādır müdām
Herbiri bir gūne olur

Kimseler ḥālini bilmez
Bir ḳarāra kimse ḳalmaz
Bī-dānā ṣabrını bilmez.
Herbiri bir gūne olur

Kimine irişür hevā
Baʿżılar olur süfehā
Çekerler baʿżılar cefā
Herbiri bir gūne olur

Şeyḫ Ḳayġulu tecribeler
Cihāna gelmişdir neler
Naẓar eyle var mı anlar
Her biri bir gūne olur

Olma mağrūr vezirliğe
İẕlāller var bilmez misiñ
Çün anadan ṭoğanlarñ
Emvātı var bilmez misiñ

Ġubār gelince saña
Ötesini duıyur cāna
Şükrüni bil diyem saña
İdbārı var bilmez misiñ

İḳbāle düşünce biri
Mükemmel eyleye igi
Ḳaldıra ḳalbinden kibri
İfḳārı var bilmez misiñ

Aʿlāya irişe iliñ
Şaḳlaban olursa diliñ
Anı tecribeler ḳılıñ
Ednāsı var bilmez misiñ

Şeyḫ Ḳayġulu görüñ kendiñ
Bilesiñ nefsiñiñ fendin
Ne ḥāle irersem nideyim
İfḫārı var bilmez misiñ

Söyle bir zāra uğradım
Cihānıñ fendi kārile
Eṭrāfına naẓar etdim
Fenānıñ kendi zārile

Bldirdi baña neleri
Ḳaldırdı şomile nārı
İrgürdi ḫarile dārı
Beḳānıñ bendi cārile

Örümcek gibi ağları
Bürümcük gibi ṭonları
Anlar Ḥaḳile kārları
Saḳanıñ menendi ḥārile

Āşikāre olan söze
Ḳalbde olmayan niyāza
Burhansız olan beyāża
Cefānıñ kemendi fārile

Şeyḫ Ḳayġulu ḳulaḳ ṭolu
Kimi uṣlu kimi deli
Eyle ʿamelleriñi igi
Ṣafānın menendi yārile.

Dervişleriñ ednāsınıñ
Ḳadem türābı olsam gerek
Ben anlarıñ kölesiyem
Bu yolda cān virsem gerek

Arı olur özleri
Kāmil olur sözleri
Geçer Ḥaḳḳ'a niyāzları
Her mekāda bulsam gerek

Uyms ağyārile yāra
Ḳalbiñe eylegil çāre
Her bir vücūdum biñ pāre
Yollarında ḳurbān etsem gerek

Muḥammed sevdi anları
Şeḳile sevdi canları
ʿAşḳiledir īmānları
Göñülden nūrcān olsam gerek

Şeyḫ Ḳayġulu giye libās
Neyler dervş dibā aṭlas
Ḳul olmuşlar ḫaṣṣü'l-ḫaṣ
ʿAşḳile āşıkān olsam gerek.

Ben arardım şahānları
Başıma ḳandı sinek
Hümā gibi ... ararken
Aşıma kondı ...

Doğanlar gezerdi ḳarşu
Nemiller eyledi çarşu
ʿAnkebūtlar ağ ...
Aşıma ḳondı ...

Leylekle yarışdım gördüm
Ḥulbe barışdım bildim
Kilāblar düşer didim
Düşünme ḳondı cemnek

Ḳurtla erşdi elim
Aḳbabalar ider düğün
Ḳırlanḳıç arar ṣuyun
Nūşuma ḳandı demnek

Şeyḫ Ḳayġulu çile bilir
Ṣabırlar ṣafāya varır
Mezmūrat söyleyüb durur
Hoşuma ḳondı remnek

Amān yā Rabbenā Allah
Senden çāre bī-çāreyiz
Tevekkeltü te' āl-allah
Senden çāre bī-çāreyiz

Ḳulların bī-çāre oldu
Cihān fitne ile doldu
Ġayrı āḫir zamān oldu
Senden çāre bī-çāreyiz

Sen ' Ālim'siñ Kerīm Raḥmān
Amān Allahım el-amān
Senden ola ḳula dermān
Senden çāre bī-çāreyiz

Firāḳile yanar içim
Ġayretle çoḳdur şuçum
Zaḥmımıñ virsen ilācın
Senden çāre bī-çāreyiz

Şeyḫ Ḳayġulu ağlar yanar
Ġam baḥrine dalmış döner
Efendim iḥsānın eyler
Senden çāre bī-çāreyiz

Kendi ḥālimde gezerken
Serseriyim bī-zārken
Çile cefā sezerken
İrdi ṣafāya elim

Ḥoş eyleyüb ḥaḳḳımı
Nūş eyleyüb zaḳḳumı
Çeldirmiş bildim ' aḳlını
İrdi cefāya yolum

Ḳaynar coşar içimüz
Blmedik ṣuçumuz
İçerüden içimiz
İrdi vefāya ẓulüm

Baḥrile berre göller
Ne söyler bilmem diller
Seḥer oldu her bir yerler
İrdi şifāya ṭūlim

Şeyḫ Ḳayġulu sözüñ gerek
Lāzımdır ... yürek
çöp üstünde durur mu direk
İrdi cefāya ...

Ah ölüm geldi bağrımı deldi
Ciğerim biryāna döndü
Firḳat de ḥasret de bağrımı deldi
Ölüm geldi ʿĀyişe anamı aldı

Bu fenāya gelen birisi ḳalmaz
Anadan ayrılan kimseler gülmez
Bu derde çāreler Loḳmān bulmaz
Ölüm geldi ʿĀyişe anamı aldı

Bilirem fānīdir bu cihān yalan
Gider durmaz biri vīrāna gelen
Dertli göñlüm dayan bu derde dayan
Ölüm geldi ʿĀyişe anamı aldı

Kimseler buna ilaç bulmadı
Bu derde ṭabībler çāre görmedi
Dünyā sulṭān Süleyman'a kalmadı
Ölüm geldi ʿĀyişe anamı aldı

Şeyḫ Ḳayġulu benim vâlidem öldü
Bu firkāte düşdüceğim bildi
Oğullarıñ ʿAli İsmaʿil kurbette ḳaldı
Ḥasret ḳıyāmete ıraḳ oldu
Ölüm geldi ʿĀyişe anam aldı.

Bir vaḳide geldik şimdi
Dermān meğer Ḥaḳ'dan ola
Elemlere daldık şimdi
Dermān meğer Ḥaḳ'dan ola

Ḳadīr Allah o'dur Ḳadīm
Kerīm Allah Vedūd Raḥīm
Necāt vire bize ʿAẓīm
Dermān meğer Ḥaḳ'dan ola

İrişdi ġamlara göñül
Görünmez göze ḳız oğul
Dāʾimā bu ḳalbim ʿāṭıl
Dermān meğer Ḥaḳ'dan ola

Ola ḳullarına yardım
Ferāḥ bulam bu murādım
Aḥad Allah vir maḳṣūdum
Dermān meğer Ḥaḳ'dan ola

Şeyḫ Ḳayġulu yalvaragör
Her nefesde ağlayagör
Tevekkül bābında gel dur
Dermān meğer Ḥaḳ'dan ola
Aḥad Allah senden ola

Behey dostlar ben size direm
Dört oğlum birden öldü
Ḳardeşlerim gelin̄ görün̄
Dört oğlum birden öldü

Benim ola benim ḥālim
Ağlama oluyor kārım
Uçdu elden güzel ʿAlim
Dört oğlum birden öldü

Çekdiceğim cevr-i cefā
Bulamadım ẕerre ṣafā
Öldü oğlum güzel Muṣṭafā
Dört oğlum birden öldü

Ḳadīr Allah Raḥmān Raḥīm
ʿAzīz Allah Laṭīf ʿAẓīm
Āḫirete gidi ʿAbdülkerim
Dört oğlum birden öldü

Şeyḫ Ḳayġulu böyle emrullah
Ḫüdā emri el-ḥükmü li'llāh
Dört oğuldaan biri ʿAbdullah
Dört oğlum birden öldü
Ḳarib anan̄ melin oldu

Her nefes ẕikrullah idem
El-amān yā Rabbenā ya Hū
Yalvarayım Aḥad Ḫüdā'm
El-amān yā Rabbenā ya Hū

Yüzüm ḳara sileverem
Bī-çāreyim amān diyen
Cümle murāda irgüren
El-amān yā Rabbenā ya Hū

Bir sulṭān'sın̄ ʿAlīm-i ʿAllām
Ḳalbimin̄ zaḫmına dermān
Maḳṣūdlar virici Raḥmān
El-amān yā Rabbenā ya Hū

Senden ġayrı kim ola kim
Derde dermān ola ol kim
Ebed Bāḳī Ṣamed Raḥīm
El-amān yā Rabbenā ya Hū

Şeyḫ Ḳayġulu yaradan Ḥaḳ
Her emri gerçekdir muṭlāk
Ġaffār Settār Cabbār Aḥad
El-amān el-amān
El-amān yā Rabbenā ya Hū

Bu cihāna ben geldim
Şöyle bir sevdāya daldım
Uyḳu mı dostlar gördüm
Ah Meryem ḥelālim öldü

Yedi yıl namzadlı idi
Altı ay niḳaḥlı durdu
Ḥasret ḳıyāmete ḳaldı
Ah Meryem ḥelālim öldü

... aldım
İslambol şehrine geldim
Derdiñe çāre bulamadım
Ah Meryem ḥelālim öldü

Ana baba firḳātleri
Ayrılıḳ oldu dertleri
Ölüm alır çoḳ mertleri
Ah Meryem ḥelālim öldü

Şeyḫ Ḳayġulu işideli
ʿAli Efendi cūş ideli
Mecnūndur āḫirete gideli
Ah Meryem ḥelālim öldü
Cihān başıma dār oldu

Eğer baña ṣorar iseñ
Belā burcunda gezerem
Bir nesne ḳuldan olunca
Āḫiretde nesne sezerem

Ṣabır virir aña Mevlā
Kelāmımı gelindi añna
Dünyāyı seveni böyle
Fānīden ġāyet bezerim

ʿĀşıḳlar menzili bile
Ṣādıḳlar kelāmı añna
Nefsiñe gel terbiye eyle
Mā-sivādan gāyet uzarım

Ḥażret-i Allah ḳulunu
ʿAffider āḫir şuçunu
Bilerem āḫiret gününü
Baḳīden ġāyet düzerim.

Şeyḫ Ḳayġulu olma ḫarāb
Bunuñ ṣoñı olur türāb
Fānī baña berzaḫ girdāb
Cezāları ġāyet süzerim.

Birgün göñlüm oldu melin
Meded yā Rabbenā imdād
Efendim sulṭānım Aḥad
Meded yā Rabbenā imdād

Cümleyi yaradan yoḳdan
Bilirem her emir Ḥaḳ'dan
Ayırma ḳalbimi senden
Efendim sulṭānım Aḥad
Meded yā Rabbenā imdād

Yetişen cümle enbiyā
Himmetle ire evliyā
ʿİnāyet eyleye yā Mevlā
Efendim sulṭānım Aḥad
Meded yā Rabbenā imdād

Āḫir zamāna irişdik
Çāresiz derdlere düşdük
Mā-sivālara ḳarışdık
Efendim sulṭānım Aḥad
Meded yā Rabbenā imdād

Şeyḫ Ḳayġulu diye saña
Eyleme derdiñ yabana
Getirmem ḳalbi gümāna
Meded yā Rabbenā imdād
Efendim sulṭānım Aḥad

ʿAşḳı olan ʿāşıḳlar
Māʾmūr vīrānı netsiñ
Şevḳile girince meydana
Şirini şirā netsiñ

Esince cez̠be yelleri
Neylesiñ bağ-i gülleri
Berre baḥre ve gölleri
Ṣaḥrāyı ṣaydānı neysiñ

İçerüye ḳoya sulṭān
Ol mekānda duta evṭān
Ola ḳalbinde yer meḳān
Ol kān lā-mekānı netsiñ

Şevḳile ḳalalar ḥayrān
Leyl-i berāt yevm-i bayram
Her nefes ola nice biñ ḳurbān
Bilmez kendini ... netsiñ

Şeyḫ Ḳayġulu ʿaşḳile gel
Ne ḳil bilir ve ne ḳāl
Ṣādıḳlara bildir ḥāl
Dertliler dermānı netsiñ.

Geleni gideni añna
Gelirdi kemāli diñne
Belā ʾ bilmeyene ṣorma
Ḳalmışam belā ʾ içinde

Ne ḳadar gelirse maḳbūl
Yazılmış böyledir teḳdir
Menʿ ine Allahım Kadīr
Ḳalmışam belā ʾ içinde

Dünyā zindānlar gerek
Abdāl evtādlar direk
Himmetleri ola direk
Ḳalmışam belā ʾ içinde

Dime ğamdır buldum ferāḥ
Düni güni direm ah ah
Anlar Ḥaḳḳ'ın ʿ indinde şāh
Ḳalmışam belā ʾ içinde

Şeyḫ Ḳayġulu gelse belā ʾ
Çeke varsa geliñ ṣıla ʾ
Ṣabır iden selāmet bula
Ḳalmışam belā ʾ içinde

Ḥikmetine naẓsr eyle
Geldi bize ...
Ṣandım şeker baldan
Ḍaṭludur sözi

ʿ Ameline göre añna
Varıb maḥallinde diñne
İr ferāḥ bayramına
Nāfile ḳırmadım ḳozu

Yüzi güler gözi güler
Görenleriñ yüreğin ṭağlar
Çürüklerin durma ṣağlar
Arı eylemişdir özü

Şeyḫ Ḳayġulu budur ...
Ṣanasın arslandır belki
Bilir yaradan bir Ḥaḳḳ'ı
Söyler sözi güler yüzi

Bu dünyā çoḳdan yıkılır
Ḫarāb eylemeyen aḥmaḳ
Adem evlādı dükenir
Türāb eylemeyen aḥmaḳ

Ḳalbine almaz ḥile
Ne işler bilmez bile
Dünyā anlarile dura
Serāb eylemeyen aḥmaḳ

Tevekkelde olur işi
Derūn olur içi dışı
Selāmete irer başı
... eymeyen aḥmaḳ

Ḳalbinde ḥīle ḳomaz
Kimsenin ʿaybını görmez
Köü ʿamelleri sevmez
Dolab eylemeyen aḥmaḳ

Şeyḫ Ḳayġulu tevekküller
Açılır ṣanasıñ güller
Ötüyor diñne bülbüller
Gülāb eylemeyen aḥmaḳ

Yalvaramamsaña efendim saña
Murādlar virici maʿbūdum vardır.
Gece gündüz onca benim niyāzım
Murādlar virici maʿbūdum vardır.

Ḳalbim coşar seniñ şevḳinle Allah
şefāʿat eyle yā Ḥabīballah
Aḥad'sıñ Ṣāmed'siñ sulṭānım Allah
Murādlar virici maʿbūdum vardır.

Şöyle bir Sübḥān'sıñ yücedir
Ẕünūb baḥrindeyim ḥālim nicedir
Kerem kānı Allah ʿAlīm-i ʿAllām'dır
Murādlar virici maʿbūdum vardır.

Bir günāhkār ḳulum emāna geldim
Settār'sıñ efendim afvıñı bildim
Ağlayub ağlayub niyāza vardım
Murādlar virici maʿbūdum vardır.

Şeyḫ Ḳayġulu etme ẕerrece elem
Cümle murādım fānīde görem
İki cihān içre ber-murād olam
Murādlar virici maʿbūdum vardır.

Ḳulu Ḥaḳ'dan ıraḳ iden
Nefis şeyṭan dünyā hevā
Ḳalbimi ḳaralar iden
Nefis şeyṭan dünyā hevā

Dolar içerüye mā-sivā
Bu vücūdum olur hevā
Semāḥ gelir göñle cāna
Nefis şeyṭan dünyā hevā

Ḳararır ḳalbimiñ içi
Bulamam bu dörtden nācī
... bulagör ilācı
Nefis şeyṭan dünyā hevā

Beni bundan alır gider
Kişi kendi kendine ider
Yaradandan ıraḳ ider
Nefis şeyṭan dünyā hevā

Şeyḫ Ḳayġulu ḳalbe alma
Bu fi'l-i fenāya dalma
'Adüvdür dost olur ṣanma
Nefis şeyṭan dünyā hevā

Şu fenā dünyāya gelenler gülmez
Mü'min olan ḳullar ferāḥda ḳalmaz
Derdim çoḳdur aña ilāc bulunmaz
Yanarım ağlarım 'Āyişe anam deyü

Ḫüdā emri geldi çāre olur mı
Ölüme bir kimse dermān bulur mı
Anadan ayrılan yüzi güler mi
Yanarım ağlarım 'Āyişe anam deyü

Ḳarib oğluñ durmuş göñlüni eğler
Ḫışmıñ ḳardeşiñ ah idüb ağlar
Firḳāiñ ḥasretiñ bağlarımı deler
Yanarım ağlarım 'Āyişe anam deyü

Genç iken irişdi bu ölüm saña
Yandı ciğerciğim döndü biryāna
Seniñ dediñ ile oldum divāne
Yanarım ağlarım 'Āyişe anam deyü

Şeyḫ Ḳayġulu irdim böyle bir ḥāle
yaradan bir Mevlā ṣabırlar vire
Dilerim Allah'dan ḳabriñ nūr ola
Yanarım ağlarım 'Āyişe anam deyü

Derviş olan kişiler
Ṣabra durağan olur
Müslümānım diyenlere
ʿAḳla giregān olur

ʿĀlimleriñ ḥālleri
Oḳurlar ʿilimleri
Olursa ʿamelleri
Fikre iregān olur

ʿAmeller olunca kāmil
Olur oḳuyanlar ʿāmil
Her nesneye taḥammül
Dā'im idegān olur

Ṣādıḳların işi
Sever onlar dervişi
Aḳar gözünüñ yaşı
Cevher çıḳagān olur

Şeyḫ Ḳayġulu ʿāşıḳları
Görür ḳul maʿşūḳları
Cemāldir umdukalrı
Ġamlar gidegān olur

Mevlā'yı sevenler
Ṣabırla durur
Ḥaḳḳ'ı bir bilenler
Ṣabırla durur

Her kim irerse
Dostu ararsa
Murādın bulsa
Ṣabırla durur

Aʿlā ʿibādet
Eyle firāṣet
Uman hidāyet
Ṣabırla durur

Gezme avāre
ʿAḳile çāre
Ḳavuşur yāre
Ṣabırla durur

Şeyḫ Ḳayġulu bildim
Kāmili didim
Eyyüb sordum
Ṣabrile durur

Dervişleri bulmasına
Anlara bir burhān gerek
Göñüllerden sevmesine
Cānlara bir burhān gerek

Sen dime onlara ʿāṣi
Anlardır Ḥaḳḳ'ıñ ḫaṣı
Ḳabūl olur duʿāsı
Ḫanlara bir burhān gerek

Selātindir görme deli
Anlar Allah'ıñ ḫaṣ kulu
Ḳarışanlar olur velī
Onlara burhān gerek

Ḳalbiñi eylegil arı
Ol onlara bile yāri
Sever faḳirleri Bārī
Bilenlere burhān gerek

Şeyḫ Ḳayġulu ola derviş
Dervişlerle biter her iş
Olundı gel bir göñüldāş
Bulanlara burhān gerek

Ḥaḳ Teā'nıñ raḥmeti
ʿAmel iden ʿālimlere
Çekdirmez yārın zaḥmeti
ʿAmel iden ʿālimlere

Oḳur ʿilmi ider ʿameli
Efḍal olur heb kemāli
Cennetde göster cemāli
ʿAmel iden ʿālimlere

Dercesi olur aʿlā
Yaradan Ḥaḳ sever Mevlā
ʿİnāyet ider anlara
ʿAmel iden ʿālimlere

Ḳıyāmet güni olunca
Şefāʿat sāḥibi olur anca
Sevgilidir biliñ bunca
ʿAmel iden ʿālimlere

Şeyḫ Ḳayġulu ʿulemālar
Ṣādıḳ olur ṣüleḥālar
İftiḫārıdır bunlar
ʿAmel iden ʿālimlere

İfecik ifecik gezme
Kāẕiblerden kemāl olmaz
Kendi kendiñi gel üzme
Yalancı mürüvvet olmaz

Ṣādıḳlar kelāmı bilir
Müşkilleri güẕel olur
Seni senden alır yürür
Yalancı mürüvvet olmaz

İblis vesvese virdi
Ḥasedile merdūd oldu
Riyā kibir keẕib doldu
Yalancı mürüvvet olmaz

Nefsine ġālib olanlar
Hevālara uyanlar
Kendi kendin beğenenler
Yalancı mürüvvet olmaz

Şeyḫ Ḳayġulu erler işi
Bu söze ḳor cānı başı
Duyındı ey kāmil kişi
Yalancı mürüvvet olmaz

Şöyle bir zāra dalmışım
Ah- ı efġānda göñül
Mecnūnlara bendönmüşem
Zār- ı efġānda göñül

Cihān içre gezerem
Sırr-ı sırdan olur
Bülbül gibi efġāndayım
Ḫār- ı efġānda göñül

Dağ bağ baña gül-istān
Ḫaber gele birgün dosttan
İde beni ferāḥ-sitān
Şād- ı efġānda göñül

Ciğer yanıḳ ola feryād
Ne var anuñ ellerinde
bilirem bunuñ ṣoñunda
Dār- ı efġānda göñül

Şeyḫ Ḳayġulu dillerinde
Ne var anuñ ellerinde
Bilirem bunuñ ṣoñunda
Kār- ı efġānda göñül

Ḳorḳarım şeyle ...
ʿİlmiyle ʿāmil olmaya
Şāḳī yazıla ezelden
ʿİlmiyle ʿāmil olmaya

ʿĀlimlere çoḳdur ḳorḳu
Ṭamāḥa düşerse fikri
Söyler eyle yoḳdur aḳlı
ʿİlmiyle ʿāmil olmaya

Cehennem nārına atar
Günden gün ʿaẕābı beter
Şedīd-i ʿaẕābla yaḳar
ʿİlmiyle ʿāmil olmaya

Eldedir dünyā ṭamāḥı
Nefisle olur ṣemāḥı
Aramaz s̱evābı günāhı
ʿİlmiyle ʿāmil olmaya

Şeyḫ Ḳayġulu ʿmel eyle
ʿĀlimler ʿilmini diñne
Ḫulūṣı ṣıdḳı bilmeye
ʿİlmiyle ʿāmil olmaya

Ararken şunda Leylā
Mecnūn Leylā deyüb durmuş
Şirin'i ararken Ferhād
Ferhād şirinleri bulmuş

Arardı ... buldı
Hevālardan menʿ aldı
Baḳdı gerüden gelyor
... derken Mevlā bulmuş

Sürdüm eṭrāfına dirler
Birikmiş başına erler
Kimi gelir kimi ...
Cümlesi heb hevā olmuş

Şeyḫ Ḳayġulu aradım
Her işler ben ...
Kendimi bir ḥāle ṣaldım
Cümle ḥāller hebā omuş

Her dā'imā yanarım ah
Ẕenūbum 'afv eyle Allah
Fi'illerim cümle günāh
Ẕenūbum 'afv eyle Allah

Bī-çāreyim amān amān
Aḥad Ḫüdām senden dermān
Raḥmetiñle yarlığa hemān
Ẕenūbum 'afv eyle Allah

Bir yüzü ḳara ḳuldur
Bu ḳarib göñlüm melindir
Tevbeye düşen kāmildir
Ẕenūbum 'afv eyle Allah

Cürmüme baḳma Allahım
Efendimsiñ bir sulṭānım
Birliğe var imānım
Ẕenūbum 'afv eyle Allah

Şeyḫ Ḳayġulu ağlar coşar
Her nefes tevbeye düşer
'Aşḳ baḥrini ister daşar
Ẕenūbum 'afv eyle Allah

'İbret naẓarıyla cihāna bir baḳ
Ḥażret-i Adem'iñ iblis 'adüvvisi
Ḥazret-i Nūḥ'uñ ḥālini bil sen
Çoğdu düşmān da ḳavim hebsi

İbrāhim Ḫalīl'i sevmedi Nemrūd
Ateşi gül-istān eyuledi Vedūd
İsma'ile' ḳurbān yolladı ma'būd
Ḳademinden gelir zemzem ḳapusı

Ḥażret-i Mūsā ḥāḳ kelām söyler
Fir'avn aña 'adāvet eylr
Ḥikmeti çoḳdur Bārī Ḫüdā'nıñ
Ṣulara ġarḳ oldu 'asker sürüsi

'Āşıḳlar ṣādıḳlar buna gelir
Herbirisi böyle kemā bulurlar
Çile cefā görüb dosta varırlar
İder ṣabır bulur Tañrı sevisi

Şeyḫ ḲayġuluMuḥammed'i sevince
Cemālullaha irer sevenler anca
Ebū Cehil anı inkār idince
Oldu cānı cehennemiñ ulusı.

ʿAşḳına düşünce cānım
Derdile devrān eylerim
Ṣıdḳile sürerim anı
Ṣıdḳile cevlān eylerim

Hū deyib devrān olunca
Erenler ḥālin görünce
Seri meydāna ḳoyunca
Cān teni ḳurbān eylerim

ʿĀşıḳlarıñ budur yolı
Bu ḥāl içreolur ḥāli
Yaradanı sevenleri
Seyrile seyrān eylerim

ʿĀşḳım ġālib boydan aşar
İçim dolu ḳalbim coşar
Ṭaşradan görenler şaşar
Devrile devrān eylerim

Şeyẖ Ḳayġulu bu ḥāl nice
Derdine dermān bulunca
Nefes tamāma irince
Vecdile vicdān eylerim.

ʿĀşıḳlara cez̲be erer
Hū deyib devranın eyler
Esince cez̲be yelleri
Ḥaḳile seyrānın eyler

Min ḥabli ʾl-verīd oḳur
ʿAndelīb gibi şaḳır
İftiẖārla olur fāḳīr
Göñülde ḥayrānın eyler

Göñüldür anca beytullah
Baṣīretle ḳudretullah
Bilince Aḥad'dır Allah
Ḳalbinde dindārın eyler

Bir ola ıraḳ yaḳın
Oḳuyalar ʿime ʾl-yaḳīn
Olasıñ Ḥaḳḳ'a ḥaḳḳa ʾl-yaḳīn
Dāreynde bayrāmın eyler

Şeyẖ Ḳayġulu ʿāşıḳ coşar
Mecnūnleyin daġa düşer
ʿAşḳın baḥrinden aşar
Şevḳle ʿuşşāḳın eyler

Benim şeyle ʿaşḳa dalan
Kendin yerden yere uran
Pervāneler olub dönen
ʿĀşıḳ iseñ gel meydāna

Şerīʿatde olan daʿvet
Biz aranız aʿlā himmet
Şefāʿatçimiz Muḥammed
ʿĀşıḳ iseñ gel meydāna

Ḥaḳḳ'a eren böyle irer
ʿĀşıḳlar ʿaşḳile dolar
Ẕikrullahda şeyṭān ırar
ʿĀşıḳ iseñ gel meydāna

Muḥammed seven ḳullar
ʿAşḳıñ dolar döner
Mensūb-ı billaha irer
ʿĀşıḳ iseñ gel meydāna

Şeyḫ Ḳayġulu iḫtiyāra
Etdi ḫizmet baḫtiyara
Gel Aḥmed'e Aḥad ara
ʿĀşıḳ iseñ gel meydāna
Gel meydāna gel meydāna gir devrāna

Bir ʿāşıḳ kemāle irince
Ṣabır dersi bile anca
Dura ḳalbi bir ḳarınca
Kemāl bulmağa ṣabır gerek

İrişmeye bir nesneye
Girişmeye fiʿl-i fenāya
Ṣafā vire her ḥāl cāna
Kemāl bulmağa ṣabır gerek

Ṣādıḳa ḳanı burhān
Ṣabrile bulunur sulṭān
Sever ol ḳulunu Sübḥān
Kemāl bulmağa ṣabır gerek

Derviş ola anıñ özi
Tevḥīd dā'im sözi
Ḳabûl olmağa niyāzı
Kemāl bulmağa ṣabır gerek

Şeyḫ Ḳayġulu eyle ṣabır
Her nefes idegör şükür
Kāmiliñ kemāli budur
Kemāl bulmağa ṣabır gerek

Sevdiğim erenler
Eyle su'āl anlara
Bu yolu ḳuranlara
Dirler anlara ʿāşıḳān

Ḥasan-ı Başrī yolu
Veys el-Ḳarānī ulu
Oniki imamlar pīri
Dirler anlara ʿāşıḳān

Vicdāna gelir anlar
Düşün kimlerdir anlar
Min ḥabli'l- verīd añnar
Dirler anlara ʿāşıḳān

Başīret göziyle naẓar
Ḳalble eyler bazār
ʿĀşḳıñ deryāsından yüzer
Dirler anlara ʿāşıḳān

Şeyḫ Ḳayġulu üçlere
Yedilere ḳırḳlara
Ḳutba ġavşa anlara
Anlara dirler ʿāşıḳān

Gel ey ʿāşıḳ bu meydāna
Devrān idüb seyrān eyle
Gel göñlüñi Ḥaḳḳ'a bağla
Devrān idüb seyrān eyle

Getir ʿāşıḳ olur vicdān
Şādıḳlar yolunda ḳurbān
Sırr-ı maʿallaha ḫayrān
Devrān idüb seyrān eyle

Erenlerin ḥāli budur
Ẕikrullah dā'im Hū'dur
Anlarile cemʿ olagör
Devrān idüb seyrān eyle

Dile al tevḥīdi
Ḳalble idegör şıdḳı
Her dem ki eyle şükri
Devrān idüb seyrān eyle

Şeyḫ Ḳayġulu özü yanar
Kāmiller bu derse ḳanar
Sırr-ı maʿallaha irer
Devrān idüb seyrān eyle
ʿAşḳa gelüb bayram eyle

Bugün bana bir ġam gelse
Def' eyler bir Ḫüdā Kerīm
Eleme bu göñlüm irse
Def' eyler bir Ḫüdā Kerīm

Yaradanı svenlere
İn'ām iḥsāndır anlar
Āḫir erer in'āmlara
Def' eyler bir Ḫüdā Kerīm

Gelince bir cefā saña
Melin olma ṣaḳın aña
Getirme ḳalbi gümāna
Def' eyler bir Ḫüdā Kerīm

Ağladırsa o güldürür
Göñlü nūrile doldurur
Kulun taññı sevindirir
Def' eyler bir Ḫüdā Kerīm

Şeyḫ Ḳayġulu bidim anı
Feraḥ eyler tende canı
Ẕikrullah eyle düni gni
Def' eyler bir Ḫüdā Kerīm

Bir vaḳide irdi insan
Kimselerden olmaz iḥsān
Her işleri oldu noḳṣān
Fenā dünya ḫarāb oldı

Ḫurūc etmesine mehdi
'Alāmetler ẓuhūr etdi
İğiler ġamlara yetdi
Fenā dünya ḫarāb oldı

Şerī'at rüşvete irdi
Fetvā taḳvā nere gitdi
Güci yeten huzūr etdi
Fenā dünya ḫarāb oldı

İgiler bahāra irer
istiḳāmete rāh arar
Çarḳ-ı felek-i aḳṣā döner
Fenā dünya ḫarāb oldı

Şeyḫ Ḳayġulu eyle naẓar
Āvāreler olmuş gezer
Maẓlūmlar cānından bezer
Fenā dünya ḫarāb oldı

ʿĀşıḳ oldum bir Mevlā'yı severim
ʿAşḳullaha yanar bu göñlüm yanar
Şevḳile pervānım vücūdum döner
Ṣıdḳile sevdiğim yaradan Bārī
ʿAşḳullaha yanar bu göñlüm yanar
Şevḳile pervānım vücūdum döner

Görünmez gözüme fenā lezzeti
Sevmezem cihānda bilmem rāḥatı
İsterim Allah'dan görünse ẕātı
ʿAşḳullaha yanar bu göñlüm yanar
Şevḳile pervānım vücūdum döner

Bāḳī değil cihān görünmez göze
Lüṭfullah irişse sevgisi öze
Yalvarayım niyāzım ol bī-niyāza
ʿAşḳullaha yanar bu göñlüm yanar
Şevḳile pervānım vücūdum döner

Amān yā Rabbenā sen iḥsān eyle
Cümle mü'minlere ah inʿām eyle
Ḳadīr'siñ Raḥmān'sıñ inʿām eyle
ʿAşḳullaha yanar bu göñlüm yanar
Şevḳile pervānım vücūdum döner

Şeyḫ Ḳayġulu ʿāşıḳlara irişse
Ḥużūr-ı dīvānda bile ḳavuşa
Hū hū deyib ẕikrullah çalışa
ʿAşḳullaha yanar bu göñlüm yanar
Şevḳile pervānım vücūdum döner

Onsekizbiñ ʿālemi yaradan Mevlā
Sevdiğiñ ḳuluñı kılarsıñ aʿlā
Mecnūn çağırub dir iken Leylā
Tesellī tecellī eyleyen Ḥaḳ'sıñ

Kimini biñle bunda düşürdüñ
Kimine sevdāyı boydan aşırdıñ
ʿĀşıḳları cemāliñe düşürdüñ
Tesellī tecellī eyleyen Ḥaḳ'sıñ

Aḥad'sıñ sulṭānım şüphemiz yokdur
Kerīmü'r- Raḥmān'sıñ iḥsānıñ çokdur
Saña müṭāḳ olanıñ yüzleri aḳdır
Tesellī tecellī eyleyen Ḥaḳ'sıñ

Ḥabīb'iñ sevgisi göñülde ola
Bir ḳula o sevgiyle sevgisi dola
Mā-sivā cümlesi gerüye ḳala
Tesellī tecellī eyleyen Ḥaḳ'sıñ

Şeyḫ Ḳayġulu arı eyleyen özü
Çeker yaradana her dem niyāzı
Cemālullaha irgür efendim bizi
Tesellī tecellī eyleyen Ḥaḳ'sıñ

Neylerem elleri ẕünūbum çoḳdur
Mağfiret idici bir sulṭānım var
Yüzüm ḳara ama yaradan Ġaffār
Mağfiret idici bir sulṭānım var

Ḳuluñ ʿisyānına Settār'ım baḳmaz
Yüzü ḳarasını yüzüne ḳalḳmaz
ʿAzīm Ġanī cabbār ḳulunn reddetmez
Mağfiret idici bir sulṭānım var

Ẕünūbuñ baḥrinde ʿummāna daldım
Amān yā rabbenā günāhım bildim
Tevbeler eyleyü kapuña vardım
Mağfiret idici bir sulṭānım var

Ḳadīr Allah Kerīm Raḥmānü'r-Raḥīm
Zāhire bāṭına cümleye ʿālim
Nādim oldum cürme Aḥad'dur selīm
Mağfiret idici bir sulṭānım var

Şeyḫ Ḳayġulu yanar özünden ağlar
Fānī olanlar fānīde neyler
Dili destān olub durmayub söyler
Mağfiret idici bir sulṭānım var

Ehl-i İslām olanıñ
Dinine ḳurbān olalım
Şerīʿat üzre gideniñ
Yoluna ḳurbān olalım

Ṭarīḳata başar ḳadem
Olur kāmil olur ādem
Ẕikrullah ider müdām
Diline ḳurbān olalım

Ḥaḳīkata irişenler
Erenlerle buluşanlar
ʿĀşıḳlara ḳavuşanlar
Ḳuluna ḳurbān olalım.

Her kim maʿfiret arar
Ḥakīkat sırların duyar
Mensūb-ı billaha irer
Yoluna ḳurbān olalım.

Şeyḫ Ḳayġulu böyle özü
Yaradana it niyāzı
Ḳara iken ağ ider yüzi
Göñlüne ḳurbān olalım.

Ağla gözüm iñle özüm
Şimdi fırṣad elde iken
Bir Mevlā'ya it niyāzı
Şimdi fırṣad elde iken

Birgün ola ölüm ire
Ten türāb cān ıraḳ ola
Herkes ʿamelini göre
Şimdi fırṣad elde iken

İşle ʿamelleri kāmil
Ḫulūṣuñı eyle ʿāmil
Olma ṣaḳın şimdi kāhil
Şimdi fırṣad elde iken

Ḫayır ʿamelleri işle
Ẕikrullah eyleyüb başla
Ġaflete duruşma ḥāşā
Şimdi fırṣad elde iken

Şeyḫ Ḳayġulu aʿla ola
ʿAmeller meydāna gele
Ġāfiller nādimler ola
Şimdi fırṣad elde iken

Erem dirseñ erenleriñ sırrına
ʿAşḳulla düşüb meydāna gel gel
... ṭarīatiñ baḳub sırrına
ʿAşḳulla düşüb meydāna gel gel

Bize yār olan yārile olur
Gide gide Ḥasan Baṣrī'ye varır
On iki ṭarīḳ cümle bir olur
ʿAşḳulla düşüb meydāna gel gel

Ẕünūbuñ baḥrine dalanlar gelir
Mürşīd bulunca selāmet bulur
Anlarile cennet cemāle varır
ʿAşḳulla düşüb meydāna gel gel

Ṣādıḳlarıñ olur bunda ṣafāsı
Ferāḥlara irer yoḳdur cefāsı
Şefāʿatçi bize dost Muṣṭafā
ʿAşḳulla düşüb meydāna gel gel

Şeyḫ Ḳayġulu ʿāşıḳları bulam
Anlar her dem bilece duram
Bir vücūd gibiyüz eyleme elem
ʿAşḳulla düşüb meydāna gel gel

Kişi nefsine uyunca
Belā ḳażā görünce
Ẕünūba tevbe idince
ʿAfv ider Ġaffār maʿbūb

Kimseniñ ʿsyānın çekmez
Hevā-yı hevesden çıḳmaz
Ṣāliḥ ʿamellere gitmez
ʿAdālet ṣāḥibi Cabbār Vedūd

İrişir Şeyṭān-ı laʿīn
çevirir dünyāya meylin
Doğrudan ayırır yolun
Bulunmaz feḥār-ı maḳṣūd

Durma eyle ẕikrullah
İt ẕünūba estağfirullah
Selāmetler virir Allah
Ser ider Settāru ʾl-mevcūd

Şeyḫ Ḳayġulu eyle ẕikir
her ḥālile eyle ṣabır
Birdir Allah deyüb şükür
Lüṭfile Ḳahhārü ʾl-meşhûd

Beni mecnūn eyleyen
Aḥad Mevlā'nıñ ʿaşḳıdır
ʿAḳlı perişān eyleyen
Aḥad Mevlā'nıñ ʿaşḳıdır

Nūş idüb ʿaşḳın şarābın
Oḳuram şevḳiñ kitābın
Bilirem Ḥaḳḳ'ıñ ḫiṭābın
Aḥad Mevlā'nıñ ʿaşḳıdır

vermişem göñlümi aña
Ḳıda olur hergün cana
Lüṭuf irişe deyü baña
Aḥad Mevlā'nıñ ʿaşḳıdır

Düşmüsem baḥr-i ʿummāna
Getirmem ḳalbi gümāna
Varaydım Ġanī Sübḥāna
Aḥad Mevlā'nıñ ʿaşḳıdır

Şeyḫ Ḳayġulu ola ʿālim
Sevse beni bir Allah'ım
Derdime bulsam dermānım
Aḥad Mevlā'nıñ ʿaşḳıdır

Ṣabāhıñ köründe bülbüli gördüm
Bir şeref buldurmuş seḥere bülbül
Yanıḳ yanıḳ feryādlar eyler
Bir şeref buldurmuş bahāra bülbül

Derdi içerüden yüreği yanar
Ah idüb efġānı göklere ağlar
Bahāra irüşür göñlicüş eyler
Bir şeref buldurmuş nehāra bülbül

Ḥażret-i Ḫalīl'iñ nārına ggirdi
Arżūlayub ḥasretde ḳaldı
Anuñ sevgisiyle sevgiler buldu
Bir şeref buldurmuş biḥāra bülbül

'Aşḳile dolmuş ciğeri pāre
Şevḳile ḳalmış olmuş bī-çāre
Ḳafesden boşanub irdi mekāna
Bir şeref buldurmuş mekāna bülbül

Şeyḫ Ḳayġulu benim artıyor derdim
Görünmez gözüme cihān evṭānım
Gülüñ ḥasretine benim efġānım
Bir şeref buldurmuş efġāna bülbül

Yaradan Mevlā'yı sevdim
Ġayrı sevgiyi neylerim
Aḥad'dir sulṭānım bildim
Ġayrı sevgiyi neylerim

Bañagörünmez bu cihān
Yalvarıram amān amān
Sevdiğim yaradan Sübḥān
Ġayrı sevgiyi neylerim

Yoluna ḳurbānım cānım
Aḥaddir Ġanī sulṭānım
Birliğine var īmānım
Ġayrı sevgiyi neylerim

Emrine oluram ḳurbān
Derdime buluram dermān
Ḳalbime irişdi ilhām
Ġayrı sevgiyi neylerim

Şeyḫ Ḳayġulu evvelim o
Ẕikrullah sürelim Hū
Dāreyn içre sevdiğim bu
Ġayrı sevgiyi neylerim

İrse belā᾽ diyem aña
Ḫüdā᾽dandır etme feryād
Gelse ḳażā᾽ etme nizā
Olur cüdā etme īrād

Olunca emrine rāżı
Mücādele çeker ġāzi
Ḳalbinde ḳalmaz emrāżı
Olur ḳabūl cümle murād

Düşürünce ḳalbe ṣabır
Her hāle idince şükür
Ṣalāt selām tesbiḥ oḳur
göñülleri olur abād

Düni güni eyle tevḥīd
Birdir Allah deyüb Aḥad
Olagör ʿaşḳile ṣādıḳ
Ġamlardan olursuñ azād

Şeyḫ Ḳayġulu irişelüm
Dostlarile görüşelim
Kelām-ı kemāl söyleşelüm
İftiḫārla olur küşād

Ṣaḳın dime şöyle böyle
Yaradana ḳulluḳ eyle
Cihān ḫālī değil
Yetişir abdāl evtād

İrişir himmetler yüce
Ṣıdḳa göre olur anca
Mürşidden terbiye olunca
Çırağiken olur üstād

Nefsini bilmeğe başlar
Asān olur müşkil işler
Ḫüdā ḳullarına neşler
İder maʿnevīden evlād

Gel imdi gel sen derviş
ʿAşḳıñ eserine duruş
ʿĀşıḳlar göñlüne ḳarış
Nūr olur cān tenler ...

Şeyḫ Ḳayġulu tecribeler
Güẕel kelām söyler diller
Himmetçidür erler pirler
Oḳu Ḳur᾽an ẕikir evrād

Ḥaḳḳ'ı severseñ
Ẕikrullah eyle
Birdir bilirseñ
Ẕikrullah eyle

ʿĀşıḳa burhān
ʿAẓīmdir sulṭān
Ẕünūba ġufrān
Ẕikrullah eyle

Olasıñ ʿazīz
Bulasıñ leẕīẕ
Birdir rabbimüz
Ẕikrullah eyle

Cūş ide göñül
Nūş eyle sevil
Olma gel ʿalīl
Ẕikrullah eyle

Şeyḫ Ḳayġulu ola
İregör ḥāle
Ḳavuşañ yāre
Ẕikrullah eyle

Ah efendim irişilmez
Ḥaḳ emrine ḳarışılmaz
ʿĀṣīlerle sevişilmez
Şerīʿat yüce erkāndır

Bir bilen Allahı aʿlā
O'dur aʿlālardan aʿla
Cümleye yardımcı Mevlā
Ṭarīḳat yüce burhāndır

Zāhidlere inanırız
ʿĀbidlere güveniriz
ʿĀlimlere ʿāmiller ...
Ḥaḳīḳat yüce cevgāndır

ʿĀşıḳlara budur meydān
Ṣādıḳlara budur evṭān
Müʾmin olan olur merdān
Maʿrifet yüce kervāndır

Şeyḫ Ḳayġulu arar anı
Uyarır ġafletden canı
Dīn dīn-i Muḥammed dīni
İstiʿdād yüce sulṭāndır

Ah yanarım bulsam seni
Sevdiğm ah rıżāullah
Terk eyleyim cānı teni
Sevdiğm ah rıżāullah

Rūz şeb ağlarım ah ah
Ẕünūbum çoḳ çoḳdur günāh
Şevḳile idem ẕikrullah
Sevdiğm ah rıżāullah

ʿAşḳla ẕikir idem yā Hū
Bī-niyāza niyāzım bu
Mensūb-ı billāha irgüre o
Sevdiğm ah rıżāullah

Terk ideyim hevāları
Nefis şeyṭān emmāreyi
Maḥv eyleyem heb varlığı
Sevdiğm ah rıżāullah

Şeyḫ Ḳayġulu ağlar gülmez
Kimseler çāreler ḳılmaz
Bu derde dermān ermez
Sevdiğm ah rıżāullah

Şerīʿat üzre gidenler aʿlā
Bilirem anları sever bir Mevlā
Gelindi ey ʿāşıḳ çürüği ṣağla
ʿAdālet ideni ḥaḳ sevmedi mi?

Ṭarīkat yüce erkānı nice
FEtvālar oḳunur ṭaḳvālar yüce
İstiʿdād lāzımdır bilindi ḥoca
ʿAdāvet ideni Ḥaḳ ṣormadı mı?

Ḥaḳīḳat baḥrine düşenler bilir
Kişi neyi sever anıñla olur
ʿAmeline göre cezāsını bulur
Ṣadāḳat ideni Ḥaḳ añmadı mı?

Maʿrifet bilenler yolundan ḳalmaz
Emr-i Ḥaḳḳ'a rāhı ẕerre yorulmaz
Ḫālıḳı sevenler maḫlūḳdan ḳorḳmaz
Şefāʿat ideni Ḥaḳ bilmedin mi?

Şeyḫ Ḳayġulu bizim ednālar özüm
Bī-niyāza vardır dāʾim niyāzım
Ḥaḳḳ'ıñ emri üzre oḳuyuñ yazıñ
Sehavet idenler Ḥaḳ vermedi mi?

Zāhid bizi ayru ṣanma
Muḥammed dini dinimüz
İstiḳāmet üzre erkān
Şerī' at you yolumuz

Oḳuram Ḳur'an-ı 'aẓim
Dā'imā iderem ta' ẓīm
Arı Furḳan ile özüm
Ṭarīḳat yolu yolumuz

Dilimde olan ẕikrullah
Düni güni direm Allah
Her işim ḥasbeten lillah
Ḥaḳīḳat yolu yolumuz

Ḥabībiniñ hadişi ne
Oḳuyub anı görseñe
'İlm-i ledünnī dersine
Ma' rifet yolu yolumuz

Şeyḫ Ḳayġulu sözüñ ulu
Bu kelāmlar rıżā' yolu
Kimi uṣlu kimi deli
Ma' şūkat yolu yolumuz

Kendini sır eyleyen āh
Seni göñülde bulsam gerek
Ḳadīr Kerīm Aḥad'dir şāh
Seni göñülde bulsam gerek

... arı olmaz
Vücūd(u) pāk eyleyen bulmaz
Helecan ḳalbde durmaz
Seni göñülde bulsam gerek

Ẓāhirā yoḳdur inkār
Baṣīretle görüne yār
Mücāhedeyle olur cār
Seni göñülde bulsam gerek

Min ḥablil verīde naẓār
Ḥaḳile beyle bir bazār
Nūr-ı münevver ḳalbi güẕel
Seni göñülde bulsam gerek

Şeyḫ Ḳayġulu gidem ıraḳ
Bilen eyler ah firāḳ
Mü'minler göñlünde duraḳ
Seni göñülde bulsam gerek

Şeyle bir vaḳde irdik
Arslanlar serçeye dönmüş
Develrer ḥālini bilmez
Şahānlar ḳovana girmiş

Vuhuşlar camlara çıḳar
Ṭuyūrlar yerlere batar
Cūylar aksiler aḳar
Doğanlar dumana girmiş

Garḳa ḳanadın ṣalar
Aḳbaba ḥīleye dalar
Tilkū ṭavuḳa döner
Ṣıyānlar zamāna girmiş

Ḳarıncalar olur çoban
Ẓeheb fiżża dirler ...
Mücevherler olur ḥūbān
Maḥbūblar ṭuğyāna girmiş

Şeyḫ Ḳayġulu aḳṣi oldu
Āḫir zaman şimdi geldi
Büyük küçük belirsiz oldu
Şaḳlabanlar ḳaplan olmuş.

Temiz olmayınca ḳalbiñ
Dime buldum ben Allah'ı
Bulmayınca kāmil mürşid
Dime buldum ben Allah'ı

ʿAşḳ eserine girmeden
Şevḳile meydān almadan
Ledünnī ʿilmini bilmeden
Dime buldum ben Allah'ı

Namaza niyāz olur anca
Ṣavm ṣalāt güẕel bunca
Mekke Ḳabe'ye varınca
Dime buldum ben Allah'ı

Ġuru ġavġalara düşme
Dūn ʿilmine düşüb şaşma
Mā-sivālar gel aşma
Dime buldum ben Allah'ı

Şeyḫ Ḳayġulu etme sevdā
Ḥaḳ yoluna cānı fedā
Aṣılsız eyleme nidā
Dime buldum ben Allah'ı

Maḫlūḳ bir ḥāl uğradı
Efkārı nedir bilmem
Meğer içi nāra dönmüş
Deftārı nedir görmem

Cihān nāzile doldu
Olmuşlar teniñ ḳulu
ʿAḳlı olur deli
... nedir ṣormam

Ayaḳlar yuḳaru gider
başları türāblar ḳadar
Riyālar żarāfet ṣatar
Güftārı nedir bilmem

Sā'iller ider edā
Olmuşlar anlar ketḫüdā
Bir ḫub içün fedā
Güftārı nedir bilmem

Şeyḫ Ḳayġulu doğru kelām
Dāne içün dirler ağam
Şükrin bilmezise ṣağan
Mesṭārı nedir bilmem

ʿĀşıḳlara dāʿimā Ḥaḳ
Lüṭuf iḥsān idicüdür
Göñli eyledi pāk
Lüṭuf iḥsān idicüdür

Ḥāżırdır vācibü'l-vücūd
Her nefes eyleriz sücūd
Her ḳanda ararsañ mevcūd
Lüṭuf iḥsān idicüdür

Farż sünnet ola vācib
Maḥabbet olunca ġālib
İçerden bu ḳalbim ṭālib
Lüṭuf iḥsān idicüdür

Maḥv eylerem cümle vārı
Ararım yārile yārı
Terk eylerem teni cānı
Lüṭuf iḥsān idicüdür

Şeyḫ Ḳayġulu nedir kelām
Āşikāre söyler beyān
Dīn Muḥammed dīni dīnim İslām
Lüṭuf iḥsān idicüdür

Naẓar eyledi yerlere
Ṭamar ṭamar yaradılmış
Ḳavuşdım ben yārlara
Ḥimār ḥimār yaradılmış

Ẕeheb fiżża türāb ṭamar
Ṣıbyānlar ʿakṣi umar
İnsan gördüğüni ...
Ḳamar ḳamar yaradılmış

Fenā bulmaz arıdır öz
Tecribeler eyleyiñ siz
Mücevherler olur mı düz
Şimar şimar yaradılmış

Ṣalṣāilden olur ḫaṣ
Feryādlile eyleme yas
Mā-sivāları ḳaqlbden kes
... yaradılmış

Şeyḫ Ḳayġulu vücūduña
Riyā etme ḥasediñe
Beşerlerleriñ ḥasedine
... yaradılmış

Dünyā içün ġam yemem
Ḫüdā Ġanī ʿAẓīm Kerīm
Erişdirmem göñle elem
Ḫüdā Ġanī ʿAẓīm Kerīm

Viren O'dur alan O
Dilimdedir ẕikrullah Hū
Ḳadīr Vehhāb ʿAzīzim O
Ḫüdā Ġanī ʿAẓīm Kerīm

Bir ḳul ḳula neylesün
ister biñ yılca ağlasun
Umar o kimse ne söylesün
Ḫüdā Ġanī ʿAẓīm Kerīm

izin virür ḳula Allah
Tevekkülde durur lillāl
Oḳuyagör Ḳulhüvallah
Ḫüdā Ġanī ʿAẓīm Kerīm

Şeyḫ Ḳayġulu söyleyindi
Ḥub kelāmı benneyindi
Ḥaḳḳ'a göñül bağlayındıçl
Ḫüdā Ġanī ʿAẓīm Kerīm

Gezerken bağla bostan
Ḫaber alayım dirken dosttan
Eline almış br destān
Oḳur bülbül ... ḳarşu

Erişmiş yolu seḥere
Leyli dönmüş nehāra
Çevirmiş yüzün bahāra
Öter bübül bülbül biḥāra ḳarşu

Firāḳile yanış özü
Şekerlere dönmüş sözü
Yaradana var niyāzı
öter bülbül bülbül nehāra ḳarşu

Göl içün feryād eyler
Sevgüsi ciğerin ṭağlar
Bilmem güler bilmem ağlar
Öter bülbül bülbül seḥere ḳarşu

Şeyḫ Ḳayġulu ḳarībce ḳuş
ʿAşḳ şarābını eylemiş nūş
Baḳdım mecnūnlara dönmüş
Öter bülbül bülbül biḥāra ḳarşu

Cevr eyleme yāriñe
Uzatma el ilerü
Burhānla gelmeseñ
Boş götürsüñ çuvalu

Eline almış fener
Mumı yoḳ neden yanar
Vücūdun eylemiş dıvar
Ṣabrı yoḳ neden ...

Boş kümbete güvenir
Bir nesne yoḳ dayanır
Fenā yere dayanur
Menziline ...

Şeyḫ Ḳayġulu uşluca
Gördüm ḳalbi pasluca
Görünür aʿlā yüce
Yüz yerde sürünür

ʿAdālet ṣāḥibi Allah
Her emri ʿadlile olur
Tevekkeltü teālāllah
Her emri ʿadlile olur

Cürüm ʿişyānım çoḳ
Ḫallāḳ olan Aḥad Ḥaḳ
Eyleyegör ṣadāḳat
Her emri ʿadlile olur

Sever emri ider nehyi
Maḥabbetle olur faḫri
Maʿnūr olunca göñül şehri
Her emri ʿadlile olur

Aḥad'dir ulu ʿAẓīm
Eyle erkāna taʿẓīm
Şānına göre lāzım
Her emri ʿadlile olur

Şeyḫ Ḳayġulu Ḥaḳḳ'a yalvar
Anı seven ġayrıyı neyler
Gelir geçer fānī günler
Her emri ʿadlile olur

Bu meydāna geleyim dirseñ
Ġafletle hiç gelinmez
Āşikāre burhan dime
Sırda seyrānlar görünmez

Meddāḫlar diline baḳma
Ẓāhire beyānlar etme
Boncuğu gevhere ḳatma
Ḳatarsız cevher bulunmaz

Ṭaşlara irişince
Boş yerlere kavuşunca
Dolulara duruşunca
... pervān bulunmaz

Diñle kelāmı yaz
bu yolda olmaz naz
ʿaşḳile vururam pervāz
Söylene duran gülünmez

Şeyḫ Ḳayġulu ṣoranlara
Ḫaber virmez bilenlere
Ḳarşu ḳarşu duranlara
Bu ḥallerden söylenmez.

Oḳudum ṣabır dersi
Ḳanāʿat dükenmez ḥazīne
Şükür eyle olma el ʿāṣī
Ḳanāʿat dükenmez ḥazīne

Leyl nehār ola namaz
Bī-niyāza ola niyāz
Sevse dünyā olmaz fāz
Ḳanāʿat dükenmez ḥazīne

Olur mertebeler yüce
Aʿlā olur heb derece
Āḫir nefes ieince
Ḳanāʿat dükenmez ḥazīne

Küllü şeyʾ Kadīr Allah
Her emri var ḳudretullah
İrişünce ḥikmetullah
Ḳanāʿat dükenmez ḥazīne

Şeyḫ Ḳayġulu anı sevdi
Resūlüllah böyle buyurdı
"El- ḳanāʿatū kenzü lā yüğna"
Ḳanāʿat dükenmez ḥazīne

Ẓāhire dostluḳ eyledim diyen
Bize yaḳın olmaz uzağa gitsiñ
Yüzüme gülüb ʿadüv olanlar
Bizi sevmeyenler uzağa gitsiñ

Dostuna yār olan özünde bula
Kişi er olunca sözünde dura
Yaḳın varma baṣīret bilmeyen köre
Bizi sevmeyenler uzağa gitsiñ

ʿĀşıḳlar ṣādıḳlar ḥīleler etmez
Belāʾ berzaḫından ṣafālar etmez
Çoḳ cefāsını çeker gerüye atmaz
Bizi sevmeyenler uzağa gitsiñ

ʿĀbidler ʿibādetle duruşur
Herkes sevdiğine varır ḳavuşur
ʿĀşıḳ maʿşūḳuna her dem buluşur
Bizi sevmeyenler uzağa gitsiñ

Şeyḫ Ḳayġulu maḥbūbları çoğala
Helecanlar dürlü dürlü buluna
Biz severiz bizi seveni derūna
Bizi sevmeyenler uzağa gitsiñ

Geliñ size diyem yārān
Gelindi erkānı öğren
ʿĀşıḳ maʿşūḳuna bayram
Bir yere gelince olur

Arı eyleyince özü
Ne bilir anlar niyāzı
Açılır baṣret gözi
Bir yere gelince olur

Dirler bize müʿminlerüz
Ḳara olmaz ağ olur yüz
Servere irer göñlüm
Bir yere gelince olur

Dirler saña ey derviş
ʿAşḳ şarābın eyle nūş
Ol bir göñülde göñüldaş
Bir yere gelince olur

Şeyḫ Ḳayġulu yaḳın ıraḳ
Dürlü sevdāları bıraḳ
Ḳalbiñe eyleñ duraḳ
Bir yere gelince olur

Cehennem ateşi şiddetli olur
Amān yā rabbenā sen azād eyle
Aña giren ḳullar firḳatde ḳalır
Amān yā rabbenā sen azād eyle

Yedi yerde cehennemiñ ḳapusu
Ateşden yalıñdan dere tepesi
Zaḳḳumdan ḳaṭrandan cümle libāsı
Amān yā rabbenā sen azād eyle

Īmānsızlar aña varır girir
Yanar biter olmaz ebed ḳalır
Dürlü dürlü ʿaẕāb şedīd görür
Amān yā rabbenā sen azād eyle

Muḥammed ʿaşḳına yā rabbī bizi
Arı eyle anda bu cānımızı
Saʿīdlerle eyle sen ismimizi
Amān yā rabbenā sen azād eyle

Şeyḫ Ḳayġulu yārın ağlayub yanar
Īmānı olmayan nārında yanar
Amān Allah deyüb kendini eyler
Amān yā rabbenā sen azād eyle

Uzakda arama dostu
Yokla kalbiñi bulursuñ
Yüz(e) gülmekle olmaz
Yokla kalbiñi bulursuñ

Beyażdır kireci sürün
Ağlardım deyü sen öğün
Kalbe getirmemiş görüñ
Yokla kalbiñi bulursuñ

Fitneler yanına gelmez
Gelirse gözleri görmez
ʿĀşık zāhir sevgisi bilmez
Yokla kalbiñi bulursuñ

Saña virem naṣiḥatlar
Saña kārdır bu öğütler
Olmaya kalbi çürükler
Yokla kalbiñi bulursuñ

Şeyḫ Kayġulu temiz özü
Tamām söylemişdür sözi
Mezmūrātdır rumūzı
Yokla kalbiñi bulursuñ

Arżular dāʿimā amān ah
Görsem cennet-i aʿlā illerini
İsterem Allah'dan amān amān
Görsem cennet-i aʿlā illerini

Bir ... altun birisi gümüş
Çekirdeği yok lezzetli yemiş
Zerrece īmānlı ṣafāya irmiş
Görsem cennet-i aʿlā illerini

Dolu hūriyle ġılmān
Dürlüce içinde vildān
Şalınub eyler ḫırāmān
Görsem cennet-i aʿlā illerini

Gire cümle evliyā enbiyā'
Açılır bābları dolar asḥiyā
Günden güne olunur nūr żiyā
Görsem cennet-i aʿlā illerini

Şeyḫ Kayġulu ola aña mekān
Bırağa fānide ḫūbān evṭān
Cümle varanlar olurlar sulṭān
Görsem cennet-i aʿlā illerini
Nurdan münevver yerlerini

Elifle bāyı arardım
Tā-y-ile *s̱eye* ḳavuşdım
Cim ile *ḥāyı* buldum
Ḫıyla dala buluştum

Ẕel ile *rıyı* aradım
Ze-y-ile *sin* ile gördm
Şın ile *ṣad* ile vardım
Żad ile *ṭı*-y-ile görüşdüm

Ẓı ile ʿ *ayn* ile ...
Ġayn ile *ḳaf* ile benne
Ḳaf ile *kāf* ile añña
Lām ile *mim* ile sevişdim

Nūn ile *vāva* gelince
He ile *lāya* irince
Yāyı bulub oḳuyunca
Ebced dersiyle duruşdum

Şeyḫ Ḳayġulu elif dersi
Oḳur taṣavvuf iğisi
Ẓāhir bāṭın ulusı
Ledünnī ʿilmine girişdim.

Resūlüllah'ın sevdiği
Efendim Veys el-Ḳarānī
Ḥabībim deyüb öğdüği
Efendim Veys el-Ḳarānī

Allah'ın odur ḥabībi
Dertli göñüller ṭabībi
Evliya'ullah ṣādıḳı
Efendim Veys el-Ḳarānī

Ḥabībullaha ümmet olan
Görmeden gerüye dönen
Ana rıżāsını seven
Efendim Veys el-Ḳarānī

Sevdiğim biliñ sulṭānı
Cānlarıñ cānı cānānı
Ṣadāḳatle īmānı
Efendim Veys el-Ḳarānī

Şeyḫ Ḳayġulu efendimiñ
Kemāli kāmildir anuñ
Bir ednā ḳuluñum seniñ
Efendim Veys el-Ḳarānī

Bu ḳalbim coşar
Pervāne düşer
Mecnūna dönmşem
Yanub ṭuṭuşam

Arı eyle özü
Eyle niyāzı
Ḳaradır ḳalbim
Vir necāt fāzı

Ağlayub coşdum
Perişān şaşdım
Nereye gidem
Göñülden coşdum

İderem feryād
Allahım bir Ḥaḳ
Şirin ararım
Olmuşam Feryād

Şeyḫ Ḳayġulu böyle
Derdiñi söyle
Perīşān olmuşdur
Dil destān eyle

Eğer baña ṣorar iseñ
Ḥasan Baṣrī'ye bir baḳ
Kadem neden oldu dirseñ
Anuñ erkānında bu ḥaḳ

Ḥasan Ḥüseyin şehid
Kerbelā'da etdi Yezīd
Eli ayağı şişdi işid
... aldılar çoḳ

Yusuf hindi görüncü
Elin birbirine vurunca
Abdülḳādir yaya ggelince
Ḳudüm zenc duran çarḳ

Ḥacı Bekdāş Velī geldi
Çifte ḳudümleri çaldı
Mevlāna nāyı oḳurdı
Dā'ire bedevīniñ eyle fark

Şeyḫ Ḳayġulu vicdāna gel
Erenler erkānıyla al
'Āşıḳlar meydānına dal
Ṣādıḳlara virilmez ...

Muḥammed ümmeti ṣalāt vire
Muḥammed dīninde dīnim dīn-i İslām
Dilinde iḳrār derūn dola
Muḥammed dīninde dīnim dīn-i İslām

Mü'minlere in'ām idici Allah
Müslimlere iḥsān eyleyen Allah
Din-i islām denilür el-ḥamdülillah
Muḥammed dīninde dīnim dīn-i İslām

Ḳālū Belā'da olundı iḳrār
Taṣdīḳātle ḳalbi eyle gel tekrār
Ṣalāt selām eyle bulunur bir yār
Muḥammed dīninde dīnim dīn-i İslām

Ḥamdü-lillah bize lüṭfullah çoḳdur
Ḳadīr'dir Kerīm'dir bir Allah Ḥaḳ'dır
Şükür-lillah ẕerre şübhemiz yoḳdur
Muḥammed dīninde dīnim dīn-i İslām

Şeyḫ Ḳayġulu söyler kelāmı ḳavī
Mü'minleriñ cennet mekān yeri
Kişi sevdiğini 'āḳıbet bulur
Muḥammed dīninde dīnim dīn-i İslām

Şöyle bir ḥāle irişdim
Ma'şūḳile buluşdum
Bir yere gelüb kavuşdum
Dal ile devāya irdim

Göñül içerüden coşar
Görenler baḳınca şaşar
Ḳalbim deryā gibi daşar
Sad ile ṣafāya irdim

Göñül ḥayrān ciğer biryān
'Aşḳile iderem devrān
Hū hū deyu aldum pervān
Fe ile vefāya irdim

Direm yā rabbenā amān
Gelüb geçer yürür zamān
Ḳomazam ḳalbimde gümān
Şın ile şifāya irdim

Şeyḫ Ḳayġulu eyle ṣabır
Bir Allah'a eyle şükür
Tañrı birliğini oḳur
Be ile beḳāya irdim.

İslām'dan yaraddı Allah
Ḥamdü-lillah şükür olsun
Sevdi bizi ḥikmetullah
Ḥamdü-lillah şükür olsun

Ādem'i yaraddı Allah
Etdi ḳalbini Ṣafiyullah
Mü'minleriz ḳudretullah
Ḥamdü-lillah şükür olsun

Nārından eyledi necāt
Buñdan eyler bizi azād
Müslimleredir ʿināyet
Ḥamdü-lillah şükür olsun

Āḫir zamanda yaraddı
Maḥbūbum deyü ḳabūl etdi
Sevdiklerine istiḳāmete gitdi
Ḥamdü-lillah şükür olsun

Şeyḫ Ḳayġulu ola aʿlā
Yaradan Ḥaḳ Ḳadīr Mevlā
Muḥammed ümmeti evlā
Ḥamdü-lillah şükür olsun

Ben Mevlā'yı severim hū
Allah ikrām idicidir
Tañrı birdir bilirem hū
Allah inʿām idicidir

Muḥammed ʿaşḳına yandım
Ṣıdḳile īmān eyledim
Anuñ ḥürmetine yarndım
Allah ihsān idicidür

Velīler nebīler saña
İdeler himmeti aña
Ḫulûṣ duyur gel cāna
Allah ikrām idicidir

ʿĀşıḳlaruñ ṣādıḳlaruñ
Ġafletde ḳalmaz bilüñ
Düni güni ẕikir eyleyüñ
Allah ikrām idicidür

Şeyḫ Ḳayġulu söyler sözi
Bī-niyāza var niyāzı
Belā'dan ḳurtar bizi
Allah ikrām idicidür

Ḳullarını sever Allah
Mü'min mü'mini sevince
Olurlar heb ḫalīlullah
Mü'min mü'mini sevince

Olasın ʿazīzlerile
Durasın señ anlara bile
İki cihān aʿlā ola
Mü'min mü'mini sevince

Olmaya arada mā-sivā
Gide göñüllerden hevā
Ḥużūr-ı dīvāna vara
Mü'min mü'mini sevince

Getirmeye ḳalbe gümān
Geçe ʿömür gele zamān
Derdine bulunur dermān
Mü'min mü'mini sevince

Şeyḫ Ḳayġulu diyem saña
Bu kelāmı duyur cāna
Bile cemālulaha vara
Mü'min mü'mini sevince

Derdile belāya irenler
Derdi aña dermān olur
Ṣabrile ṣafāyı bulan
Ṣabrı aña ṣafā olur

Yaʿḳūb gibi Yusuf ara
Mıṣır içinde sulṭān ola
Gāh bāşed gāh ne-bāşed dura
Durma ? aña sulṭān olur

Süleymān nebī ṣorsañ
Bir mühürdür şānı bilseñ
Taḫtını yil götürür görseñ
Ṣon deminde yeksān olur

İbrāhim Ḫalī'e naẓar
Ḥaḳile eyledi bazar
Beytullah bānīsi güẕel
Bakī'ye soñ fermān olur

Şeyḫ Ḳayġulu bilindi Hū
Söyle kelām gerçekdir bu
Ḳalbiñ mā-sivāsını sil iğü
Eyle arı burhān olur

İki kişi girdik yola
Medh iddik dilden dile
Derdime dermānlar ire
Selāmetler ṣabır imiş

Selāmetler ola iḥsān
Ḳusūrum çoḳ çoḳdur ʿiṣyān
Amān yā rabbenā amān
ʿİnāyetler sabır imiş

Yüzüm ḳara sileverdim
Düni güni dāʾim derdim
Ah efendim seni bildim
Hidāyetler ṣabır imiş

Bu ḳulun saña yalvara
Senden ola gene çāre
Bī-çāre ḳapuna vara
Şefāʿatler ṣabır imiş

Şeyḫ Ḳayġulu de sen buña
Kāmiller kemāli ola
Ṣadrıñ nūr īmān dola
ʿAlāmetler ṣabır imiş

Kişi ʿameline göre
Cezāsına erer bir gün
Ẓāhir olur her işleri
Cezāsına erer bir gün

Gizlüler ʿayān
Sırlar olur beyān beyān
Çāre olmaz dise amān
Cezāsına erer bir gün

Āḫir zamāna erişdik
Fitnelere biz ḳavuşdık
Mefsedet(e) alışdık
Cezāsına erer bir gün

Dünyā fānī ḳala gerü
Ẕünūblı bıraḳmaz ḫuyu
Ḳalbini etmeyen duru
Cezāsına erer bir gün

Şeyḫ Ḳayġulu söyler cevāb
Neylesün şerrile s̱evāb
Eylemeyince ol tevvāb
Cezāsına erer bir gün

Zamān bir vaḳide irdi
Evlādlar ṭuğyāna daldı
Sen ben da' vāsı oldı
Zamān-ı fitnedür şimdi

Nefsiñ hevāları ġ\lib
Oldular dünyāya ṭālib
Şeyṭān vesvesesi olub
Zamān-ı fitnedür şimdi

Büuük küçük ilişmedi
Naṣīḥatlar alınmadı
Ḳul ḥaḳḳı ne ṣayılmadı
Zamān-ı fitnedür şimdi

'Ālimlerden olur 'Ālim
Vaḳit bulur ẓālim
Unutulmuş āḫiretiñ nārın
Zamān-ı fitnedür şimdi

Şeyḫ Ḳayġulu fiġāna irdi
Düşünüb fikre daldı
Yetiş Muhammed Mehdī
Zamān-ı fitnedür şimdi

Ararsañ gel bul Mevlā'yı
Göñül beytullahdır bilüñ
Bulam dirseñ sen a' lāyı
Göñül beytullahdır bilüñ

Ṭaşrada arayan bulmaz
Helecān ḳalbe de olmaz
Mü' min göñlünden ayrılmaz
Göñül beytullahdır bilüñ

Lā-mekāndır vācibü 'l-vücūd
Anuñ çün eylesem sücūd
Göñül içinde mevcūd
Göñül beytullahdır bilüñ

'Āşıḳlarıñ 'āşḳı bu
Gelir cezbe āhile hū
Nūrile münevver dola o
Göñül beytullahdır bilüñ

Şeyḫ Ḳayġulu ulu dergāh
Her nefesde ider ah ah
Mü 'miniñ ḳalbi nazargāh
Göñül beytullahdır bilüñ

ʿAmelimiz değişildi
Beşerler tuğyāna daldı
Ḫulūsumuz ʿakṣi aldı
İnsānlar ṣübāna döndü

Mü'minlere yaḳışır mı
Müslimleri incidmesi
Söyler dürlü lādān kelām
Ṣanırsıñ ḳılıç yāresi

Gelindi nefsiñi diñne
Kendiñi bil kendiñi añna
Şu bu lāzım değil saña
Sen seni bil sen añna

Dürlü ġıybetlere düşer
Söylediğini bilmez şaşar
Günden güne artar sözi
Bilmez ṣoñı nedir beşer

Şeyḫ Ḳayġulu geldi ḥāle
ʿİbādetler oldu avāre
Bir Tañrı'ya tevekkül ḳıl
Şükür ṣabır düyüb dura

Sevdiğim bir Allah'a
Niyāzım var niyāzım
Yalvarıram Tañrı'ya
Niyāzım var niyāzım

Yüzüm ḳaraları çoḳ
Ḳadīr Allah Kerīm Ḥaḳ
Duʿa'm ḳabul eyle yā Rab
Niyāzım var niyāzım

Bī-çāreyim çāre āh
Ẕünūbum çoḳdur günāh
Affeyle sen yā İlāh
Niyāzım var niyāzım

Bir ḳulum ḫor ḥaḳīr
Sen Ġanīsiñ ben faḳīr
Saña yalvarıram tekir
Niyāzım var niyāzım

Şeyḫ Ḳayġulu ağlayalum
Ḥaḳḳ'a göñül bağlayalum
Bir Ḫüdā'dan dileyelüm
Niyāzım var niyāzım

Dervişlere eyle naẓar
Anlar Allah'ıñ ḫaṣ ḳulu
Ẓāhirleri perīşāndır
Ḳalbleri nūrile dolu

Ṣaḳın ilişme sen aña
Zemm bühtān etme cāna
Getirme ḳalbi gümāna
İgi eylemişler ḫuyu

ʿĀşıḳlarıñ heb özleri
Kāmil oluyor sözleri
İder Ḥaḳḳ'a niyāzları
Āsān olur cümle ṣoru

Faḳrile ider ferāḥ
ʿAfv olunur ẕünūb günāh
Cevlānla olur semāḥ
Ṭarīḳ-i müstaḳīme yolu

Şeyḫ Ḳayġulu bul anları
Sever Ḫüdā sevenleri
Bulur anlar cemālleri
Göñülleri Ḥaḳḳ'ıñ nūru

Çoḳ günāhkār oldum yā Rab
ʿAfv eyle sulṭānım Allah
Raḥmeti çoḳ ʿAzīm sulṭān
ʿAfv eyle sulṭānım Allah

Sensiñ ḳullarıñı seven
İnʿām iḥsān ikrām ḳılan
Ẕünūbları affeyleyen
ʿAfv eyle sulṭānım Allah

Dertlileriñ sen dermānı
Ḳomazsıñn ḳalbe gümānı
Birliğine etdim īmānı
ʿAfv eyle sulṭānım Allah

Raḥmet deryāsına daldır
İki cihānda sen güldür
Cennetiñe Allah gönder
ʿAfv eyle sulṭānım Allah

Şeyḫ Ḳayġulu dleḤaḳ'dan
Geçire bizi ṣırāṭdan
Ḳurtara cümle ʿaẕābdan
ʿAfv eyle sulṭānım Allah

ʿĀşıḳların aʿlāsı olan
Pehlivan Baba Paşadır
Şevḳile ḳalbi dolan
Pehlivan Baba Paşadır

Ḳahramanlarıñ aʿlāsı
Sevmiş anı Mevlāsı
Ġāzīleriñ olan ḫaşı
Pehlivan Baba Paşadır

Cihān içre dolu şānı
ʿAḳile dolmuşdur cānı
Kāfire didiren amānı
Pehlivan Baba Paşadır

Paşalar içinde yüce
Erenler ḥālini bilir anca
Arslan gibi duran anca
Pehlivan Baba Paşadır

Şeyḫ Ḳayġulu sever anı
İslām içre dini ḳavī
Nūr münevver olan göñli
Pehlivan Baba Paşadır

Neyleyim ben cihānı
Bana Mevlām gerek gerek
Ḳoyam bu tenle cānı
Bana Mevlām gerek gerek

Ne fayda var ḳız oğlandan
Ne kār olur maldan mülkden
Türāb olucak vücūddan
Bana Mevlām gerek gerek

Cemīʿ dostlarıñ gelse
Seniñ eceliñ yetişse
Yardım idüb seni sevse
Bana Mevlām gerek gerek

Birdir Allah bilirem Hū
Dün güni sürdüğüm o
Celāl cemāl ṣāḥibi bu
Bana Mevlām gerek gerek

Şeyḫ Ḳayġulu söyler daşar
Bu sevdāya yanub düşer
Cemālullah deyüb coşar
Bana Mevlām gerek gerek

Hüdāyī'niñ sevisini
Sevenlere ḳurbān olam
Kim erkāana girerse
Dost yolunda ḫaber ṣoram

Efendim ʿAzīz Hüdāyī
Ḥaḳ'dan eyler o nidāyı
Yoluna iden fedāyı
Dost yolunda ḫaber ṣoram

Muḥammed'e irişmişdür
Erenler ḳarışmışdur
ʿĀşıḳlarla görüşmüşdür
Dost yolunda ḫaber ṣoram

Ṣādıḳlarıñ odur ḫaşı
Ḳabūl olu heb duʿāsı
Mürşidden almış dersi
Dost yolunda ḫaber ṣoram

Şeyḫ Ḳayġulu Hüdāyī'niñ
Ḳulu kölesidir anuñ
Anuñla biledür cānım
Dost yolunda ḫaber ṣoram

Ḳanda ḳahramān var ise
Baba Paşa'yı arżūlar
Arı göñül görmesine
Baba Paşa'yı arżūlar

Bu zamānıñ ḳahramānı
Vermez kāfire amānı
Ṣadrında olan īmānı
Baba Paşa'yı arżūlar

Kāfirler görünce şaşar
ʿAşḳıñ deryāsına düşer
ʿĀşıḳıñ göñlünde coşar
Baba Paşa'yı arżūlar

Aḥmed'i sevdirmiş Allah
Aḥad'dan ʿināyetullah
Bileyim diyen ḥikmetullah
Baba Paşa'yı arżūlar

Şeyḫ Ḳayġulu bildim anı
Şahān gibi baḳar gördüm
Göreyim diyen cihān merdin
Baba Paşa'yı arżūlar

Ey devişler siziñ ile
Hüdāyī'ye gel gidelim
Erenleriñ o sulṭānı
Hüdāyī'ye gel gidelim

Ḫizmetini kim iderse
Ḫulūṣunı bütün etse
Sevgisine sevi ḳatsa
Hüdāyī'ye gel gidelim

ʿAzīz olu ʿAzīz ile
Maḥabbet bulu anuñla
Tenle ola ya cānıñla
Hüdāyī'ye gel gidelim

Iraḳ yaḳın bir olasñ
Ḳalbiñ içine ḳoyasıñ
Divānında gel durasıñ
Hüdāyī'ye gel gidelim

Şeyḫ Ḳayġulu arıta özü
Efendimiñ gerçek sözü
Göñülden severim sizi
Hüdāyī'ye gel gidelim

Şeyle bir mekāna irdim
Cümle mevcūd anda var
Seyrile seyrāna vardım
Gördüm kemāl bedende var

... olunuş iʿrāż
Dolmuş vücūdum bulur ḫavāṣ
Tenle olunur ḫaṣṣü 'l-ḫāṣ
Beşerleriñ teninde var

Olurlar anıñla aʿlā
Beden mülki olur evlā
Sırr-ı maʿallah anıñla bula
Arama ṭaşra cānıñ içinde var

Şeyḫ Ḳayġulu insān vücūd
Emrullah ile eyler sücūd
Ḳalb içinde naẓar mevcūd
Birdir Allah her yerde var

Erenlere sulṭān olan
Hüdāyī efendimizdir
Dervişlere burhān olan
Hüdāyī efendimizdir

ʿĀşıḳlara olur maʿşūk
Ṣādıḳlara odur ṣādıḳ
Sevenlere olur maḥbūb
Hüdāyī efendimizdir

Sırr-ı Muḥammed'e irdi
Keşif kerāmātı oldu
Ḳuṭb-i ʿālem cümle bildi
Hüdāyī efendimizdir

Üftāde'niñ ḳulu olan
Hİdāyet güẕel bulan
Erenler yoluna girenler
Hüdāyī efendimizdir

Şeyḫ Ḳayġulu didim anı
Ḫizmetinde ḳomuş cānı
Olan āḫiretiñ sulṭānı
Hüdāyī efendimizdür

Ey ʿazīzim seni seven
Derviş olur efendim
Hüdāyī ʿAzīz'i bilen
ʿAzīz olur efendim Hū

Her kim göñül vire saña
Pür-nūr ola ilkden soña
Cānıña cānān bilseñe
Bilesiñ efendim Hū

Derviş olur anı seven
Yoluna cānını viren
Maḥabbetle yürüyen
ʿAzīz olur efendim Hū

Bu erkānlara irişen
Göñülden bile ḳarışan
Hüdāyī ʿAzīz'e buluşan
ʿAzīz olur efendim Hū

Hüdāyī efendim maḥmūd
Sever anı Ġanī maʿbūd
Ḳayġulu olursa mesʿūd
ʿAzīz olur efendim Hū

Vücūdum olmuşdur türāb
Bu cihānıñ ṣoñ ḫarāb
Çevirir çarḫını ḳallāb
Fānī degl dünyā nedir?

Güvenme mālile mülke
Varırlır bir gün ḥāka
Cānıñ bu teniñden çıḳa
Fānī degl dünyā nedir?

Èİbret alinsi bundan
Gördüğüñ ḥikmetlerden
Sevme cihānı gel cāndan
Fānī degl dünyā nedir?

Eyleme sen buña heves
Gelir geçer fānīden nāa
İster ki aṭlas ü libās
Fānī degl dünyā nedir?

Şeyḫ Ḳayġulu etme elem
Ferāḥ olma irişür ġam
Bāḳī değildir saña ten
Fānī degl dünyā nedir?

Ḫüdā'nıñ emrine çāreler olmaz
Ayrılıḳ ḥasretlik bağrımı yaḳdı
Ḳurbete düşenler ferāḥı bulmaz
Ayrılıḳ ḥasretlik bağrımı yaḳdı

Yaradanıñ emri nedir çāresi
Yüreğim içinde olur yāresi
Ṣabırla aḳ ola yüzüm ḳāresi
Ayrılıḳ ḥasretlik bağrımı yaḳdı

Benim ḥālim böyle ya nice ola
Hışmım aḳrabam mekānda ḳala
Ayrılıḳ olunca ḥālim kim bile
Ayrılıḳ ḥasretlik bağrımı yaḳdı

Ağlarım ynarım dünile güni
Allahım Ḳadīr'dir ol yüce Ġanī
Her nefes eylerem āh efġānı
Ayrılıḳ ḥasretlik bağrımı yaḳdı

Şeyḫ Ḳayġulu söyler bunda sözi
Bī-niyāz ider ol niyāzı
Ayrılıḳ ateşi yaḳmış özüni
Ayrılıḳ ḥasretlik bağrımı yaḳdı

Ey ʿ zīzim saña direm
Ola ṭāliḥiñ baḫtiyār
İsmiñ Aḥmed Efendidir
Şānıñ arta diyār diyār

Beni mesrūr eylediñiz
Himmeti yüce ḳıldıñız
Beni memnūn eylediñiz
Vire Allah size iʿ tibār

Ḥabībine iede ḳomşu
Dizārın göstere ḳarşu
Cümle müʿ minler kardeşi
Girüb cennet necāt-ı nār

ʿ İlmiñiz arttıra allah
Ziyāde güzel ʿ ameliñiz
Ḫulūṣ ile īmānıñız
Şereflenür sʿ aīd-dār

Şeyḫ Ḳayġulu bī-çāredir
Miskīn faḳīrüʿ l-ḥāldir
Ḳademiñ türābıdur
Şeyḫ Muḥammed iḫtiyār

Bī-çāreyim size iderim selām
Ḳabūl eyleñ ʿ azīz Aḥmed Efendi
Bülbülüñ feryādı gibidür ḥālim
Ḳabūl eyleñ ʿ azīz Aḥmed Efendi

Güle ʿ āşıḳ olmuş ʿ andelīb öter
Günden güne durma dertlerim artar
ʿ Āşıḳ maʿ şūḳ maʿ şūḳ ʿ āşıḳa ilter
Ḳabūl eyleñ ʿ azīz Aḥmed Efendi

Ṣādıḳlar yücedir bilirem anı
Birdir Allah ʿ ināyetiñ o kānı
Ḥamdü-lillah bize ettiñiz iḥsānı
Ḳabūl eyleñ ʿ azīz Aḥmed Efendi

Ol üçler yediler ḳırḳlar irişe
Ḥażret-i Nebī şefāʿ atle yetişe
Maḥabbetle ṣadāḳatle sevişe
Ḳabūl eyleñ ʿ azīz Aḥmed Efendi

Şeyḫ Ḳayġulu anı biliñüz
Göñüllerle bu miskini seviñüz
Ḥaddim olmayarak selām virdim alıñuz
Ḳabūl eyleñ ʿ azīz Aḥmed Efendi

Ḥamdü-lillah bzi etiñiz küşād ,
İnşā' allah olur oḳuyan irşād
Her ne 'emel olsa olur bir sebeb
Ḳarīb göñlüm benim ettiñiz ābād

İlāhī dilerem şöyle ḳılasıñ
Muḥammed ḳomşu cennettiñe ḳoyasıñ
İki cihānda 'azīz 'azīz ḳılasıñ
Oldu ḳalbim mesrūr dileem dil-şād

Bizden 'azīzlere iderem selām
Ḥużūr-ı divānda bulalım ikrām
Cümlemizden ḫoşnūd ola Ḫüdām
Şükrü-lillah şirinlere olduñuz feryād

Şeyḫ Ḳayġulu faḳīr ḥāli nicedir
Kerīm Allah Ḳadīr Ḳadīm yücedir
Biz gideriz gerü ḳalır ḫocadır
Oḳuyanlar Hadi 'l-'uşşāḳ'dır ad

Ey göñül seniñle bile
Ḳurbet ellerde ḳalalım
Ṣabrile duralım şöyle
Ḳurbet ellerde ḳalalım

Ḫüdā'nıñ emri gelince
Ayrılıḳ nārına yanınca
Şıla-i raḥīm olunca
Ḳurbet ellerde ḳalalım

Şu gözler ḳanlar ağlar
Yüreğim içinde ḳanlar
Bürüdü göñlümi ġamlar
Ḳurbet ellerde ḳalalım

Cihāna gelince ādem
Elemler irişir her dem
Ḥasretliğe irdim bir dem
Ḳurbet ellerde ḳalalım

Şeyḫ Ḳayġulu söyle ulu
Güẕel eyle dā'm ḫuyu
Ayrılığa düşürmüş yolu
Ḳurbet ellerde ḳalalım

Erenlerin ḳuṭb-ı şāhı
Ḥażret-i Mevlānā'dır
Yeryüzünüñ olan māhı
Ḥażret-i Mevlānā'dır

Şems-i Tebrizī'yeiren
Zāhid iken ʿāşıḳ olan
Şevḳile devrāna giren
Ḥażret-i Mevlānā'dır

Terk eyledi mal-i emlāk
Neylesün ġayrıyı evlād
ʿĀşıḳ olan cemāle bi'ẕ-ẕāt
Ḥażret-i Mevlānā'dır

Keşifle buldu kerāmāt
Eyledi ḥabībullah şefāʿat
Ḥaḳ'dan irişen ʿināyet
Ḥażret-i Mevlānā'dır

Şeyḫ Ḳayġulu bildim anı
Seyrile eyleyen seyrānı
Ledünnī ʿilminiñ kānı
Ḥażret-i Mevlānā'dır

Efendim Aḥmed Efendi
Seniñle göñüldaş olalım.
Dāreyn içre olañ saʿīd
Seniñle sırdaş olalım.

Oldu ʿazīzim ḳalble sevdi
Beni mesrūr güẕel ḳıldı
Cihān gül gül-istānla doldı
Seniñle pir pirdaş olalım.

Kimler sebeb cümlesine
Oḳuyanıñ hebisine
Dutanlarıñ cümlesine
Seniñle bir ḥāl ḥāldaş olalım.

Ḳıla aʿlā Ḥaḳ Teālā
Ulu ʿAẓīm Ḳadīr Mevlā
İde evlālardan evlā
Seniñle bir karındaş olalım.

Şeyḫ Ḳayġulu dilde söyler
Mecnūn olub durma ağlar
Himmetiñiz ḳabūl eyler
Cemāle yoldaş olalım.

Ey benim Mevlām ḳıl anı a'lā
Sulṭān Mahmūd Ḫān'ıñ murādın virsen
Ola pādişāhım evlādan evlā
Sulṭān Mahmūd Ḫān'ıñ murādın virsen

Muḥammed 'aşḳına şevḳini arttır
Dāreyn içre ḳalbin nūrlara batır
Vücūduñ ḫaṭādan dā'imā şaḳın
Sulṭān Mahmūd Ḫān'ıñ murādın virsen

Dā'imā ḥuccāc gidüb geleler
Bī-din olan kāfirler ḳılıç altına geleler
Cümle dinsiz aña amān diyeler
Sulṭān Mahmūd Ḫān'ıñ murādın virsen

Ḥamdü-lillah pādişāhımız ol ḫān
Sulṭān Maḥmūd efendimiz güẕel cān
'Adüvleri diye amān el-amān
Sulṭān Mahmūd Ḫān'ıñ murādın virsen

Şeyḫ Ḳayġulu anıñ sāyelerinde
Hadi'l-'uşşāḳ taṣnīf eyledim bunda
Murādım ḥāmil murādın Allahım vir sen de
Sulṭān Mahmūd Ḫān'ıñ murādın virsen
Allah'ım 'adlile iḥsānıñ eyleyindi sen

Erenler ḳuṭbunu bilem dirseñ
Ḥażret-i Mevlānā'ya baḳ
Başīretle göreyim dirseñ
Ḥażret-i Mevlānā'ya baḳ

'Aşḳile eyleyen cevlān
Şevḳile eyleyen sseyrān
Devrile eyleyen devrān
Ḥażret-i Mevlānā'ya baḳ

Erenler a'lāsı olan
Sırr-ı ilāhīye iren
Keşf kerāmātı beyān
Ḥażret-i Mevlānā'ya baḳ

Şemd-i Tebrizī'yi gördi
Mürşid-i irşād oldu
Ceẕbe-i ilāhīye irdi
Ḥażret-i Mevlānā'ya baḳ

Şeyḫ Ḳayġulu odur burḫān
İki cihān ola sulṭān
Şadrı dolan nūr-ı īmān
Ḥażret-i Mevlānā'ya baḳ

ʿAzīzim Recep Efendi
Hele sebeb olduñ baña
Ḥikmetullah her nesnede
Selām olsun öñden ṣoña

Cihān olsa altun içi
... olmaz ilācı
Ne kadar olsa ilācı
Anlarile maḳbūl ḳoya

Naẓar-ı pādişāh olunca
Fetvā-yı taḳvāya uyunca
Muḥammed'den şefāʿat irince
Ola maḥbūb cümle ḳula

Allah ide sizi ʿazīz
Bağışlaya evlādıñız
Gülşen eyleye ...
Dünyā āḫiret eser bula

Şeyḫ Ḳayġulu ʿibretine
Şükrü-li'llāh di her ḥāliñe
Oḳu raḥmet mürşidiñe
Pirim ʿazīzim iḫtiyār Muḥammed aña

Müʾminlerin bayramıdır
Cumaʿ güni güẓel gündür
ʿĀşıḳlarıñ ḫayrānıdır
Cumaʿ güni güẓel gündür

O günde duʿālar ḳabūl
ʿİzzetinde olur maḳbūl
Ferāḥ bulur sevgili ḳul
Cumaʿ güni güẓel gündür

Haftada bir gün o gün
Selāmete irer müʾmin
Kemāle irer kāmilīn
Cumaʿ güni güẓel gündür

Ṣalātile ide selām
Maḥrūm ḳalmaz amān diyen
Getirme ḳalbiñe gümān
Cumaʿ güni güẓel gündür

Şeyḫ Ḳayġulu etme elem
Güñlerin aʿlāsı ...
İrişür müʾmine selām
Cumaʿ güni güẓel gündür

Erenler şāhı olan
Ḥażret-i Üftāde'dir
Yeryüzünüñ māhı olan
Ḥażret-i Üftāde'dir

Göñülleri iden ābād
Ġamlardan eyleyen azād
Dervişleri iden irşād
Ḥażret-i Üftāde'dir

Erenleriñ odur ḫaṣı
Ḳabūl olur heb du'āsı
Ḳullarıñ ḫaṣṣü'l-ḫaṣı
Ḥażret-i Üftāde'dir

İrişe birine naẓar
Günden gün olur güẕel
Ḥaḳile eyleyen bazār
Ḥażret-i Üftāde'dir

Şeyḫ Ḳayġulu erenlere
Re'īsdür Ḥaḳḳ'a varanlara
Mürşīd olan sevenlere
Ḥażret-i Üftāde'dir

Şeyḫim Üftāde'nüñ
Yolunuñ ḳurbānıyam
Ben anuñ yoluna girüb
Emriniñ ḫidāmıyam

Efendimiñ ḳuluyam
Mecnūn oldum deliyem
Sevgisiyle cān virüb
Emriniñ emānıyam

Ḥaḳ yola idem ta'ẓīm
A'lādır ağ da yüzüm
Düşmüşem bu ḥāle ben
Derdiniñ dermānıyam

Bu ḥāle irdi elim
İstiḳāmete yolum
Bildim veliyyullahdır o
Ḳademiniñ türābıyam

Şeyḫ Ḳayġulu anı
Sevindir ol sulṭānı
Derdimiñdir dermānı
Üftāde'niñ ḳuluyam

Yalvarayım amān amān ya rabbī
Ṣabrile selāmete irilir birgün
Ṣıdḳile severim yaradan Ḥaḳḳ'ı
Ṣabrile selāmete irilir birgün

Ḳadīr Allah Kerīm Ġafūr Sübḥān
Efendiim iḥsānlı Aḥad'dir sulṭān
İftiḫārla selāmete ol ḫān
Ṣabrile selāmete irilir birgün

Ḥabībullah ʿaşḳına yā rabbī bizi
Ḳabūl eyle cümlesin murādımızı
Necāt Allahım bize ... bī-niyāzı
Ṣabrile selāmete irilir birgün

Settāru'l-ʿuyūbsuñ eylerem iḳrār
İnʿām iḥsān eyle Ṣamed'im Cabbār
Yüzüm ḳarası çoḳ efendim Ġaffār
Ṣabrile selāmete irilir birgün

Şeyḫ Ḳayġulu anı şıḳile sever
Her nefes ağlayub niyāzın eyler
Yaradan Mevlā'ya göñlüni bağlar
Ṣabrile selāmete irilir birgün

Geliñ siziñ ile bir yere gidelim
Arayalım şöyle bir er bulalım
Terbiyesine cemʿ olub da varalım
Ḥażret-i Üftāde şeyḫimiz vardır

Burc üstünde yatar odur er kişi
Ziyāret ḳılarlar erkekler kişi
Aña varan ḳaldırır ġamı teşvīşi
Ḥażret-i Üftāde şeyḫimiz vardır

Ṭarīḳ-i celvetī erkānı ulu
Hızır Dede anuñ şeyḫidür pīri
... oldur āḫiretin sulṭānı
Ḥażret-i Üftāde şeyḫimiz vardır

Üçler yediler ḳırḳlarıñ başı
İki cihān içre cihān güneşi
Dā'imā kerāmet kānıdır işi
Ḥażret-i Üftāde şeyḫimiz vardır

Şeyḫ Ḳayġulu anıñ bir ednā ḳulu
Efendim yüce aʿlā bir ulu
Erenler şāhı māhı direği
Ḥażret-i Üftāde şeyḫimiz vardır

Bu dünyāda neyi seversen
Kişi sevdiğini bulur
Āḫiret amellerin eyle
Kişi sevdiğini bulur

Oturagör ʿālimlerle
ʿAmel eyle ʿamillerle
Kelām söyle kāmillerle
Kişi sevdiğini bulur

Varma ẓālimler yanına
Zaḫmı irüşür canıñaü
Ḥīle eyler īmānıña
Kişi sevdiğini bulur

Bu dünyā fānīdir biliñ
Niçün böyle sevgi viriñ
Bunda ettiklerin görüñ
Kişi sevdiğini bulur

Şeyḫ Ḳayġulu ola ḫayrān
Ehl-i īmān ide seyrān
Ḥaḳ yoluna olam ḳurbān
Kişi sevdiğini bulur

Cānımı ḳurban eylesem
Üftāde'niñ sevgüsiyle
Ah idüb feryād eylesem
Üftāde'niñ sevgüsiyle

Sevgisi canlara ḳıdā
Yoluna olayım fedā
Ah idüb iderim ṣadā
Üftāde'niñ sevgüsiyle

Efendim canlarıñ cānı
Bildin mi kimdir sulṭānı ?
Rāżıyam her ne fermānı
Üftāde'niñ sevgüsiyle

Erenleriñ o mürşidi
İder dā'imā irşādı
Ẕikrullah yā Hū Hādī
Üftāde'niñ sevgüsiyle

Şeyḫ Ḳayġulu dile gelir
Varlığı maḥv eyle otur
Nefsimize vurur saṭır
Üftāde'niñ sevgüsiyle

Derdime dermān arardım
Derdim baña dermān oldu
Ḥażret-i Üftāde'ye vardım
Cümle ḥālim ʿayān oldu

Bildim nefsimi görünce
Mürşid ḳapusına varınca
Şeyḫim iḫtiyārı bulunca
Cümle ḥālim beyān oldu

Ḳodum ḳālile ḳīli
Didiler bu oldu deli
Ḫoş geldi ḫalḳıñ didiği
Cümle ḥālim beyān oldu

Gitme yabana uzağa
Ṣaḳın düşme sen duzağa
Göñülden olma avāre
Cümle ʿālem ṣoran oldu

Şeyḫ Ḳayġulu ocağında
Üftāde'niñ bucağında
Ḥużur-ı Ḥaḳ dīvānında
Cümle ʿālem amān oldu

Efendim sulṭānım Ḳadīr Allahım
Bizi müʾminlerden ayırma yā Rab
ʿAffeyle çoḳdur cürüm günāhım
Bizi müʾminlerden ayırma yā Rab

Yüzüm ḳarasıyla yalvarayım saña
Nūrla münevver eyle sen cāna
İḳrār eylemişem Aḥad sulṭāna
Bizi müʾminlerden ayırma yā Rab

Yana yana bir yān eylereemözü
Ḳabūl eyle yā Rab heb duʿāmızı
Dareyn içre eyle sen bize fāzı
Bizi müʾminlerden ayırma yā Rab

Ben bī-çāre ḳula senden çāresi
Yüreğimiñ ġāyet çoḳdur yāresi
Eyle bizi efendim ḫaṣların ḫaṣı
Bizi müʾminlerden ayırma yā Rab

Şeyḫ Ḳayġulu eyler dāʾimā nidā
Cānı teni terk eylemişdiür fedā
Mecnūn olub söyler çıḳarır ṣadā
Bizi müʾminlerden ayırma yā Rab

Eğer ʿâşıḳ isen derviş
Gel Üftâde'ye gidelim
Anuñla biter her iş
Gel Üftâde'ye gidelim

Üftâde erleriñ başı
Ḳuṭb-i ʿâlemdir er kişi
Ḳaldır göñülden teşvîşi
Gel Üftâde'ye gidelim

Odur ḳuṭbü'l-ʿârifîn
Odur ġavs̱ü'l-vâṣılîn
Odur mürşîd-i kâmilîn
Gel Üftâde'ye gidelim

Üftâde kerâmet kânı
Arı olmuş tende cânı
Odur erenler sulṭânı
Gel Üftâde'ye gidelim

Şeyḫ Ḳayġulu Üftâde'niñ
Ḳulu ḳurbânıdur anuñ
Cemâl ister ise cânıñ
Gel Üftâde'ye gidelim

Derdine dermân ararsañ
Mürşid-i kâmile varsen
Ġamlardan ażâd olasıñ
Mürşid-i kâmile varsen

İstiʿdâd eyleyegör
Edeb erkâna giregör
Kâmil bir pîri bulagör
Mürşid-i kâmile varsen

Ala seni senden gide
Küllî hevâlarıñ nide
Olmaya göñüller ġamda
Mürşid-i kâmile varsen

Hevâ-yı hevesden geçe
ʿAşḳıñ şarâbından içe
Ẓâhiri bâṭını s̱eçe
Mürşid-i kâmile varsen

Şeyḫ Ḳayġulu erenlere
Ḫaber virin yârenlere
İrem dirseñ ferâḫlara
Mürşid-i kâmile varsen

Ben ağlarım tā yürekden
Ah el-vedāʿ ehl-i beytim el-vedāʿ
Ciğer pārelenir böyle firāḳdan
Ah el-vedāʿ ehl-i beytim el-vedāʿ

Bir oğluñ ḳaldı İbrāhim Münib
Ḳarib anañ seniñ durmayub yanub
Tā ḥasret ḳıyāmete ḳalub
Ah el-vedāʿ ehl-i beytim el-vedāʿ

Ciğer yanar yürek yanar
Özüm ağlar gözüm ağlar
Bu firḳate düşen cihānı neyler
Ah el-vedāʿ ehl-i beytim el-vedāʿ

Gençlik ölüm geldi başına
Gündüz ḫayālimde gece düşümde
Ecel irdi tā yigirmi yaşında
Ah el-vedāʿ ehl-i beytim el-vedāʿ

Şeyḫ Ḳayġulu benim işbu ḥālime
Böyle ölüm ġāyetle güç ola
Dilerem Allah'dan raḥmetler bula
Ah el-vedāʿ ehl-i beytim el-vedāʿ

Üftāde'ye eyle naẓar
Hüdāyī gibi ḫalīfesi var
hem oḳuyub hem yazar
Dertlere devāsı var

Baḳındı görüb anı
Severler sevib seveni
Gördüler kerāmātı
Kemāl Dede gibi dedesi var

İşledi ʿameli ʿayān
Hemden menāḳıbı beyān
Aḥmed Dede'yi duyan
Ḥasan Dede gibi pervānesi var

Arı eyle özü
Diñle kemāl-i sözi
Ağ ider ḳara yüzi
Mehmed Dede gibi dürdānesi var

Dime Üftāde nedir
Veliyyullah gerçek erdir
Her işeleri irşāddır
Ḳayġulu Baba gibi kölesi var

Bu cānım yoluna ḳurbān
Yā Muḥammed Muṣṭafā
El-amān el-amān amān
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Seni yaratdı Allah
Muḥammed Resūlüllah
Şefāʿat yā Ḥabīballah
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Kemter ümmetiñem seniñ
Yoluña ḳurbān bu cānım
İki cihānıñ sulṭānı
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Cümle nebīler aʿlā
Sevdi ulu Mevlā
Dāreyn içre ʿāşıḳam saña
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Şeyḫ Ḳayġulu sever seni
Canlar içinde cānānı
Cümle ʿālemiñ sulṭānı
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Ḳuṭb-ı ʿālem arar iseñ
Ḥażret-i Üftāde'dir
Derdlere ṭabīb ararsañ
Ḥażret-i Üftāde'dir

Muḥammed sırrına eren
Kemālile ḳalbi dolan
Bize irşād içün gelen
Ḥażret-i Üftāde'dir

Erenleriñ ulusı
Mü'minlerin velīsi
ʿĀşıḳların aʿlāsı
Ḥażret-i Üftāde'dir

Ṣādıḳlar yüceleri
İrşād oldu niceleri
Selāmete irgüren canları
Ḥażret-i Üftāde'dir

Şeyḫ Ḳayġulu ol sulṭāna
Ḳulu oldum ben ol ḫāna
Götüren dīzārullaha
Ḥażret-i Üftāde'dir

Ṭaşrada arama anı
Mü'miniñ ḳalbi beytullah
Gezme yaban yerlerde sen
Mü'miniñ ḳalbi beytullah

Odur vācibü'l-vücūd
Her dem eylerem sücūd
Her ḳanda ararsañ mevcūd
Mü'miniñ ḳalbi beytullah

Şevḳile eylerem naẓar
Ḥaḳile eylerem bazar
Ledünnī ʿilminde güẕel
Mü'miniñ ḳalbi beytullah

Bir mü'min mü'minine ere
Ḳalbi ḳalbine uya
Ḥaḳile bir yere cemʿ ola
Mü'miniñ ḳalbi beytullah

Şeyḫ Ḳayġulu göñül arı
Anıñla bulagör yārı
Vücūduñ odur sulṭānı
Mü'miniñ ḳalbi beytullah

Nā'ib iken tā'ib olan
ʿAzīzim Maḥmud Efendi
Üftāde'den irşād olan
ʿAzīzim Maḥmud Efendi

Erenler içinde şānı
Ḥaḳ yola virmişdür cānı
Ḳalmadı ḳalbinde gümānı
ʿAzīzim Maḥmud Efendi

Buldı dertlerine dermān
Rıżāsında akdı meydān
Cümle ʿālem ḳaldı ḥayrān
ʿAzīzim Maḥmud Efendi

Üsküdar'da aldı vaṭan
Ol yerde dutdı mekān
Erenler içinde sulṭān
ʿAzīzim Maḥmud Efendi

Şeyḫ Ḳayġulu erlere
Anuñ sırrın bilenlere
Cān göñülden sevenlere
ʿAzīzim Maḥmud Efendi

Hüdāyī'ye arżu çeken
Göñlü gül gül-istān olur
Cān göñülden anı seven
Cān şehr-istān olur

Hüdāyī'ye eyle arżu
Selāmete çeker yüzü
İde ḳabūl ... bizi
Sevenler şād-istān olur

Hüdāyī'ye irişesiñ
Erenlere buluşasıñ
Bilenlere sevişesiñ
Bilenler dil destān olur

Hüdāyī ʿAzīz Maḥmud
Sırrı anuñ Ġanī maʿbūd
Sevenler bulur maḳṣūd
Duyanlar yār-istān olur

Hüdāyī ʿazīz ulu
Ḳayġulu kölesi ḳulu
Gelindi sevelim anı
Ṣoranlar heb dosttan olur

ʿĀşıḳlar menzili aʿla
Hū deyib cevlānın eyler
Ṣādıḳlar sever Mevlā
Hû deyib seyrānın eyler

İrişir aʿlāya yüce
Bulur yārın o derece
Olur evlālar anca
Hū deyib bayramın eyler

Cez̠be yelleri esince
Hū deyib ʿaşḳa düşünce
Erenler maḳāmın bulunca
Hū deyib ḫayrānın eyler

Şevḳile eylerler meydān
Anlarda bulunur erkān
Ḳalbe girir bir sulṭān
Hū deyib devrānın eyler

Şeyḫ Ḳayġulu ola arı
Bıraḳmış cümle efkārı
Mürşidle bulur yāri
Hū deyib envārın eyler

Mü'minler menzili beyle
Olurlar bir dīnde dindaş
Müslimler maķāmım añna
Olurlar bir ḥālde ḥāldaş

ʿĀşıķlara ola maķām
Anlarda bulunur erkān
Bir vücūd gibidir mekān
Olurlar bir pīrde pīrdaş

Kişi sevdiğini bulur
Bir ķalb içinde görür
Dünyā āḫiret bile olur
Olurlar bir sırda sırdaş

İrişür heb cemālullah
Dolar ķalbe kemālullah
Olunca sırr-ı maʿallah
Olurlar dāreynde yoldaş

Şeyḫ Ķayġulu eyle kelām
Sırları eylersiñ ʿayān
Getirme ķalbiñe gümān
Olurlar göñülde göñüldaş

Geliñ size bir er diyem
Anun şānı aʿlā ola
Kim anı severse ah
Yārile bile yār ola

Anı seven olur yüce
Bulur aʿlā-yı derece
Hüdāyī'yi bil sevince
Var ile ol bir yār ola

Hüdāyī Celvetī ķulu
Ẕikir tesbīḥ ider dili
Üftāde'niñ oldur ķulu
Şār ile bile şār ola

Ṣıdķile ḫulūṣ erişdi
Gelüb şeyḫine buluşdı
Maḥabbetle görüşdi
Cār ile bile cār ola

Şeyḫ Ķayġulu ...
Virdi sevgi sulṭānına
Girdi anuñ erkānına
Var ile bile var ola

Münzevī irmiş ili
Ḳalbi ẕikir ile dolu
Bendeleriñ olmuş pīri
Ḫalḳ-zāde Mehmed Emin

La'ib ġıybet nedir bilmez
Bühtanlar hiç nesne dimez
İder tevbe ẕünūb ḳalmaz
Ḫalḳ-zāde Mehmed Emin

Bu menzile irenleri
Buġż iden bil anları
Sırrına irer erenleriñ
Ḫalḳ-zāde Mehmed Emin

Erişmişdür bu ḥallere
Girişmişdür yollara
Ḳatılmışdur mü'minlere
Ḫalḳ-zāde Mehmed Emin

Şeyḫ Ḳayġulu didi anı
Göçünce fenādan canı
Bula cennet cemālini
Ḫalḳ-zāde Mehmed Emin

Her nefes yanaram ah ah
Göñlüm ister cemālullah
Sevdiğim bir ulu şāh
Göñlüm ister cemālullah

Vardır Allah'ın celāli
Şevḳile ararım cemāli
Göñlüme dola kemāli
Göñlüm ister cemālullah

Ḳalbime doldu 'aşḳı
Maḥabbeti baña düşdi
Ḳarib göñlüm ġāyet coşdı
Göñlüm ister cemālullah

'Āşıḳlara odur burhān
Gözyaşları ola giryān
Dīdelerim aña ḥayrān
Göñlüm ister cemālullah

Şeyḫ Ḳayġulu sevdiğim o
Ahile ahıdır Hū
Ṣādıḳlar maḳāmı bu
Göñlüm ister cemālullah
Ah ah ah ah

Dilerem ben yaradandan
Sebeb olan ola ma'mūr
Nefis şeyṭan gerü ḳala
ʿAdüvler olalar maḳhūr

Hġdi ʾl-ʿuşşāḳ adlu
Kitabım oḳuna daṭlu
Naẓımla olur leẕẕetlü
Müʾminlere ola ...

Cihān içi dola
Kitabım ʿālem seve
Ḳadīr Allah izin vie
Müslimler ola manẓūr

ʿİnāyet eyleye Allah
Şefāʿat yā Resūlallah
İde himmet veliyyullah
ʿĀşıḳlar olalar manṣūr

Şeyḫ Ḳayġulu özüni gör
İẕnullaha muntaẓır ol
Gece gündüz oḳuyub dur
... olalar menşūr

Tevekkül ol yaradana
Açıla ḫayrü ʾl-ebvāb
Maḥabbet ḳo göñle cāna
Açıla ḫayrü ʾl-ebvāb

Şevḳile ḳalasıñ ḫayrān
Leyl-i berāt nehār-ı bayram
Ḳalble eyle gel seyrān
Açıla ḫayrü ʾl-ebvāb

Bī-çāreler ola āgāh
Ṣadrıñ içi ola māh
Dāreynde bulasın ferāḥ
Açıla ḫayrü ʾl-ebvāb

ʿĀşıḳa irişmez keder
Çille cefā şevḳlr neder
Nūr gelir nārı maḥv ider
Açıla ḫayrü ʾl-ebvāb

Şeyḫ Ḳayġulu söyle kelām
Aḥad sulṭāna eyle īmān
Ḳalbiñe getirme gümān
Açıla fetiḥle ebvāb

Ġamile dolu ḳalbim
Ḥamdü-lillah söyler dilim
Taṭhīrine sebeb cānım
Sebebdür Recep Efendi

İrişdirdi Ḳadīm allah
Görişdirdi Kerīm Allah
Buluşdurdı Raḥīm Allah
Sebebdür Recep Efendi

Çile cefālar olur
Ḳul elem keder görür
Ġam deme sebeb virir
Sebebdür Recep Efendi

Ḳulu ḳula virir sebeb
Cümle sebeb kendiniñ heb
Emrullah bildir çalab
Sebebdür Recep Efendi

Şeyḫ Ḳayġulu göñlü arı
Yaradan bir var iḳrārı
Naẓımladır kitapları
Sebebdür Recep Efendi

Beni ta‘n eyleme zāhid
Sebebsiz bir nesne olmaz
Bilirem cümle Tañrı'dan
Sebebsiz bir nesne olmaz

ten de anuñ can da anuñ
Sen de anuñ ben de anuñ
Sebeb anuñ cümle anuñ
Sebebsiz bir nesne olmaz

Ne olur Ḥaḳ'dan olur
Kişi sevdiğini bulur
Ḳul olan ḳul böyle bilür
Sebebsiz bir nesne olmaz

‘ināye idince Allah
Şefā‘at ider Resūlüllah
İder ḳulun veliyyullah
Sebebsiz bir nesne olmaz

Şeyḫ Ḳayġulu geldi Receb
Görüşdürdi bizi Çalab
Göster cennet cemāl yā rab
Sebebsiz bir nesne olmaz

Bugün göñlüm kedere irdi
Şāz eyleyen Ḫüdā'm birdir
Ġamla bu ḳalbim doldu
Şāz eyleyen Ḫüdā'm birdir

Ḳadīr Allah odur ūaffār
Kerīm Allah odur Settār
iftiḫār etdiren Cabbār
Şāz eyleyen Ḫüdā'm birdir

Ḳulun cürmüne baḳmaz
Sevdiğini cüdā etmez
İki cihān melin etmez
Şāz eyleyen Ḫüdā'm birdir

Yüzüm ḳara amān amān
Bī-çāreyim yoḳdur gümān
Murādlar virici Ḥannān
Şāz eyleyen Ḫüdā'm birdir

Şeyḫ Ḳayġulu ola a'lā
Yaradan Ḥaḳ Ḳadīr Mevlā
İder ḳullarını evlā
Şāz eyleyen Ḫüdā'm birdir

Ah nideyim n'eşleyim
Halḳ-zāde gitti ah
Āḫirete hicret eyleyüb
Halḳ-zāde gitti ah

Malı mülki gerū ḳaldı
Evlādları melin oldı
Bu cihān kimlere ḳaldı
Halḳ- zāde gitti ah

Bu fānī kimseye ḳalmaz
Geleniñ birisi durmaz
Ṣorarsañ dünyāyı sevmez
Halḳ-zāde gitti ah

Gerçi bunuñ ṣoñı yoḳ
Ḳadīr Allah Kerīm Ḥaḳ
Va'de tamām irişincek
Halḳ-zāde gitti ah

Şeyḫ Ḳayġulu bu kimlere
Ağlar 'āşıḳ canlara
Oḳu raḥmet sen anlara
Halḳ-zāde gitti ah

Ḥikmetinden su'ūal olmaz
Ḥamdü-lillah Ḫüdā'm birdir
Kimselere ḳudretin bilmez
Ḥamdü-lillah Ḫüdā'm birdir

Yanar özüm var niyāzım
Bī-niyāza heb niyāzım
Taṭhīr ola ḳalbim özüm
Ḥamdü-lillah Ḫüdā'm birdir

Ḥabībullahın ümmeti
Sever Aḥad Aḥmed'i
Mü'minleredir raḥmeti
Ḥamdü-lillah Ḫüdā'm birdir

Ḳarīb göñlim durma coşar
Baḥr-i mevc gibi daşar
Ḥaḳ sevdāsı boydan aşar
Ḥamdü-lillah Ḫüdā'm birdir

Şeyḫ Ḳayġulu ağlayalım
Kāmil kelām söyleyelim
Göñlü Ḥaḳḳ'a bağlayalım
Ḥamdü-lillah Ḫüdā'm birdir

Muḥammed ümmeti ẓāhir beyān
Sever ümmetī ümmetim diyen
Kitablar içinde oḳunur 'ayān
Muḥammed'iñ şereflidir ümmeti

'Ālimler oḳuyub bilirler anı
'Āmiller bilirler yücedir Ġanī
'Afv ider Allah ẕünūbları̇nı
Muḥammed'iñ şereflidir ümmeti

Oḳuyub Ḳur'ān'ı dilleri ẕikir
Ni'metlerini yiyüb iderler şükür
Ḥaḳ emrine anlar iderler ṣabır
Muḥammed'iñ şereflidir ümmeti

Yarın maḥşer güni olucak
Her nebīler nefsī nefsī diyecek
Ah Allah diyeni nardan alıcak
Muḥammed'iñ şereflidir ümmeti

Şeyḫ Ḳayġulu Muḥammed'iñ 'aşḳına
İder şefā'ati Tañrı dostuna
Cem' ola ümmeti anuñ başına
Muḥammed'iñ şereflidir ümmeti

Geliñ mü'min size bir dost diyeyim
Muḥammed'i seven dīzāra varır
Bir yere cem' oluñ ḫaber vireyim
Muḥammed'i seven dīzāra varır

Ḥabībullah odur bilirem anı
Ḳavī etmişdür dini īmānı
Odur iki cihān cihān sulṭānı
Muḥammed'i seven dīzāra varır

Cümle cānıñ odur cānı cānānı
Yoḳdur ḳalbimiziñ ẓerre gümānı
Sensiz neyleyeyim fānī cihānı
Muḥammed'i seven dīzāra varır

Seni seven Ḥaḳḳ'a varır irişür
Cemālullah bulub dosta buluşur
Taṣdīḳ iden helbet varır kavuşur
Muḥammed'i seven dīzāra varır

Şeyḫ Ḳayġulu ol sulṭānı bulaydım
Ḳara yüzüm ayağına süreydim
Anuñ sevgisiyle dīzār bulaydım
Muḥammed'i seven dīzāra varır

Beni mecnūn eyleyen
Muḥammed Muṣṭafā ' aşḳı
Ḳalbim içre cüş eyleyen
Muḥammed Muṣṭafā ' aşḳı

Ebū Bekir ' Ömer ' Oṣman yār
Ḥażret-i ' Ali ṣāḥib-i ẕül-fiḳār
Şevḳini dolduran Cabbār
Muḥammed Muṣṭafā ' aşḳı

' Aşere '-i mübeşşere bizler
Cennet ehlidir anlar
Fedā oluryoluna canlar
Muḥammed Muṣṭafā ' aşḳı

Şevḳile severim anı
' Aşḳla ṣıdḳile canı
Terk etdirdi vücūdunı
Muḥammed Muṣṭafā ' aşḳı

Şeyḫ Ḳayġulu Muḥammed'iñ
Ḳurbānım yoluna Aḥmed'iñ
İrgürür Ḫüdā raḥmetin
Muḥammed Muṣṭafā ' aşḳı

Bir yere cem‘ olur Ḥaḳḳ'a erenler
Tañrı'yı bir bilüb tevḥīd sürenler
Allah Allah deyüb deyüb gidenler
Kemāline irer cemālini görür

Ẕikrullahın nurı ‘arşlara irrer
Tañrı sevenler tevḥīd sürer
İsmiñi sevenler ẕātında ḳarār
Kemāline irer cemālini görür

Aḥad Allah Ġanī Ḳadīm Cabbār
Ḳadīr Allah Kerīm Settār
Cümle ismi ḥaḳdır bir ismi Ġaffār
Kemāline irer cemālini görür

Düni güni gözüm yaşın aḳıtsam
Her nefes ismini ismin oḳusam
Anuñ ‘aşḳıyla mecnūna dönsem
Kemāline irer cemālini görür

Şeyḫ Ḳayġulu ben Allah'ın ḳuluyam
Anuñ ‘aşḳı ile mecnūn deliyem
Arżū çeke çeke anı buluram
Kemāline irer cemālini görür

Muḥammed'iñ ümmetleri
Cem‘ olub ḥaşr olsa gerek
Yārın ḳıyāmet güni
Cem‘ olub ḥaşr olsa gerek

Eyleyeler anda nidā
Canlarını ider fedā
Muḥammed çağırub ṣadā
Cem‘ olub ḥaşr olsa gerek

Ṣıraṭı geçeler hemān
Buraḳa bineler tamām
Dola ḳalblerine īmān
Cem‘ olub ḥaşr olsa gerek

Mīzān terāzī ḳurula
Ümmetleri in‘ām ola
Varalar cennete bile
Cem‘ olub ḥaşr olsa gerek

Şeyḫ Ḳayġulu etme elem
Ḥabībullah ala ‘ālem
Dīzārullah vara tamām
Cem‘ olub ḥaşr olsa gerek

Be hey ʿāşıḳ saña direm
ʿĀşıḳlara ilişilmez
Her ne söyler gerçekdürür
Bir nesneye ḳarışılmaz

Ḥaḳ'dan olur kelāmları
Bilmez anlar yalanları
Bunlar Ḥaḳḳ'ın ḫaṣ ḳulları
Ne dirlerse bilişilmez

Mecnūn gibi görünürler
Deli dīvāne olurlar
Ledünnī ʿilmin bilirler
Ẓāhirile sevişilmez

Görürsüñüz siz anları
İncidmeyesiñiz canları
Sever Allah sevenleri
Helecanlar görşülmez

Şeyḫ Ḳayġulu anlar ulu
Kimi uṣlu kimi deli
Himmetlerin alan iği
Anlarile girişilmez

Ḳırı bayırı gezerken
Öğrendi yolu ...
El uzaddım gördüm anı
Ayaḳların göğe diker

Gezdim dağile bağı
Aayub bulmadım yāri
Örümcek gibi ağı
Urġan eylemiş çeker

Ḳarşudan gelir gördüm
Yüreğimde vardır derdim
Ġurāblara ḥālin ṣordum
Deve gibi yüzün çeker

Firār oldum oradan
Artdı derdim buradan
Çıkmaz lādān aradan
Ḳartallar keklik gibi seker

Şeyḫ Ḳayġulu aradı
Ḳarınca filem didi
Arslan ...
Göreniñ belin büker

Gelindi ʿâşıḳ gir meydana sen
Erenler erkānı yücedir yüce
Ḥaḳḳ'ı ẕikir eyle göñülde bul sen
Erenler erkānı yücedir yüce

ʿĀşıḳlar menzili uludur yüce
Aʿla olan bulur aʿla derece
Bu uṣūl erkāna girindi anca
Erenler erkānı yücedir yüce

Ẕikrile eylerler dā'imā devrān
Vücūdile iderler vücūd-i vicdān
Sanasıñ meydānda olurlar ḳurbān
Erenler erkānı yücedir yüce

Mücāhedeyle olur işleri
Ḳaldırırlar ḳalbden heb teşvīşleri
ʿAşḳın şarābından olur nūşları
Erenler erkānı yücedir yüce

Şeyḫ Ḳayġulu söyle ... devrānı
Ḥaḳile eylerler dā'imā seyrānı
Erenleriñ böyle olru erkānı
Erenler erkānı yücedir yüce

Bir Mevlāyı severim hū
Lā mekānım ve lā zamān
Diyem dā'im ve yā men Hū
El-amān amān yā Hū

Ola bu göñlüm arı
Bulam bunda Aḥad yāri
ʿĀdetullah beyle cāri
El-amān amān yā Hū

ʿĀşıḳlara erişenler
Maḥabbetle görüşenler
Bir göñüldedir ol cānlar
El-amān amān yā Hū

Mürşid-i kāmile ...
Ḥabībullah sev ...
Cemālullah görünce
El-amān amān yā Hū

Şeyḫ Ḳayġulu çeker arżū
Nūr münevver ola özi
Mensub-ı billaha ir gürünce bizi
Lā mekānım ve lā zamān
El-amān amān yā Hū

Ben derdime dermān arayım dirken
Bildim ki dertlerim heb dermān olmuş
Yüreğim içine bir ateş düşdi
Gördüm ateşi gülistān olmuş

Bī-çāreyim çārelere iriştim
Araridim bir yār ile buluştum
ʿAdüv bildim onunñ ile çalıştım
Ṣordum ki ol ʿadüv heb fermān olmuş

Tabībler zaḫmına ilāc eylemez
Loḳmān gelse çāresini bulmaz
Her yanlarım yara kimse görmez
Didim ki yaralar çoḳ zamān olmuş

Çıḳdı içerüden ... ʿasker
Sevmezem ... ʿadüvv-i ekber
Geidli girdi ṣoñra sevgili leşker
Aldım ki leşkeri çoḳ gümān olmuş

Şeyḫ Ḳayġulu ṣöüñ ḫaşını
Silelim içerden göñül pasını
Almışam elime ḳalb ʿaynasını
Bildim ki ol ʿayna ḥaḳ zamān olmuş

Münkir bize sen ḳarışma
Erenler meydanı beyle
Çalarız zencile ḳudüm
Pirleriñ erkānı beyle

ʿAzīzler böyle gelmişler
Heb bir eser bıraḳışlar
Velāyete irişmişler
Pirleriñ erkānı beyle

Kişi ḥāline göre olur
Kemāline göre durur
Nāy dāiʾre kösler vurur
Pirleriñ erkānı beyle

Selāṭīn ... eriştiler
Muḥammede ḳavuştular
Ḥaḳḳʾa yaḳın iriştiler
Pirleriñ erkānı beyle

Şeyḫ Ḳayġulu erenlere
Cānın virir cānānlara
Çalḳu gelmez ol canlara
Erenler erkānı beyle

Şu göñlüm içinde duran
Muḥammed ḥabībullah
Nebīleriñ şāhı olan
Muḥammed ḥabībullah

Eñı ednā ümmeti olsam
Ḥub cemālini düşde görsem
Sevgisini göñülde bulsam
Muḥammed ḥabībullah

Ḥaḳ teālānıñ ḥabībi
Dertli göñlümüñ ṭabībi
Ayırma bizi yā Rabbī
Muḥammed ḥabībullah

Bī-çāreyim amān amān yā rab
Şefā' atin ḳılam ṭaleb
Oḳunan şānına erselnāk
Muḥammed ḥabībullah

Şeyḫ Ḳayġulu bildim anı
'Ālemleriñ o sulṭānı
Cānımıñ odur cānānı
Muḥammed ḥabībullah

Başiret bilmeyen kimse
Dört kitabı o oḳusa
Beytullaha varıb görse
Dinir ḥacı ṭaşı görür

Bir kimse ile görürşür
Ḳarındaş deyü bilişir
Ẓāhir lisānla ḳarışır
Ḳaşı görmez başı görür

Alır abdest ḳılar namaz
Yaradana ider niyāz
Ḥubbullah nedir bilmez
İş bilmez şişi görür

Mürşide irer eli
Uzadır ilerü dili
Oldum şanır kendin velī
Dir kerāmāt düşi görür

Şeyḫ Ḳayġulu ḥāliñe düş
Çiğ olmuşsuñ varındı piş
Aḳıdub gözleriñden yaş
İçin bilmez yaşı görür

Bir başıma ḳaldım durma yanarım
Ḥasrete uğratdı yolumı ölüm
Firḳate düşürdi cānımı ölüm
Her nefes dā'imā durma ağlarım
Ḥasrete uğratdı yolumı ölüm
Firḳate düşürdi cānımı ölüm

Bilmedim ḥālimi nideyim ḫāşā
Neler gelir ḳarib bī-çāre başa
Ecel irdi gitdi bir ḳuzum ʿĀyişe
Ḥasrete uğratdı yolumı ölüm
Firḳate düşürdi cānımı ölüm

Dünyāya gelenler çekerler cefā
Mü'minler düremez fānīde ṣafā
İki ölüm irişdi oğlum Muṣṭafā
Ḥasrete uğratdı yolumı ölüm
Firḳate düşürdi cānımı ölüm

ʿÖmrüm olunca yandı yüreğim
Ehl-i beytim giddi bunda arayım
Neye irer bilmem ya nola ḥālim
Ḥasrete uğratdı yolumı ölüm
Firḳate düşürdi cānımı ölüm

Şeyḫ Ḳayğulu benim yüreğim yanar
Ölüme ḳavuşan cihāna neyler
İki güzüm durmaz ḳanlı yaş ağlar
Ḥasrete uğratdı yolumı ölüm
Firḳate düşürdi cānımı ölüm

Ah efendim eyle sen bize yardım
Ḳulunuñ murādın virici Allah
Aḥad'sıñ sen seniñ birliğiñ bildim
Ḳulunuñ murādın virici Allah

Sen bir Ġanī pādişāhsıñ şübhe yoḳ
Yaradan sen yardımcısıñ yā Ḥaḳ
Ḳuluñ maḳṣūdını virirsiñ mutlaḳ
Ḳulunuñ murādın virici Allah

Bī-çāreyim saña yalvarır özüm
Gece gündüz saña saña niyāzım
Reddeyleme yā rab ḳaradır yüzüm
Ḳulunuñ murādın virici Allah

Cümle ūullarıña idersiñ inʿām
Bir Tañrı'sıñ cümleye idersiñ ikrām
Senden ġayrı kimden umulur iḥsān
Ḳulunuñ murādın virici Allah

Şeyḫ Ḳayğulu murādıma ireydim
Ben maḳṣūdı yaradandan bulaydım
Ḫüdā birdir aña şükür ḳılayım
Ḳulunuñ murādın virici Allah

Şehīdleriñ reīsi olan
Ḥasan ile Ḥüseyin'dir
Kerbelā' içinde ḳalan
Ḥasan ile Ḥüseyin'dir

La'net yezid'iñ yüzüne
Beḳdılar anıñ sözüne
Ḳıydılar iki ḳuzuya
Ḥasan ile Ḥüseyin'dir

Muḥammed sevdi anları
Fāṭıma ana oğulları
Evliyā'lar uluları
Ḥasan ile Ḥüseyin'dir

Babaları Ḥażret-i 'Ali
Anları sevenler veli
Açıldı cānan īllerī
Ḥasan ile Ḥüseyin'dir

Şeyḫ Ḳayğulu bildim anları
Can virüb cānan görenler
Cennet içindedir cānlar
Ḥasan ile Ḥüseyin'dür.

Zürriyetim su'āl etseñ
Adem nebī ṣafiyyullah
Bilürem ikinci ata
Nūḫ nebī neciyyullah

Milletimi bilürem ḥaḳ
Seḫīlerden seḫī cömert
Ka'be'yi binā ḳılan pāḳ
İbrahim Ḫalīlullah

O Ka'be'yi ḳurdı binā
Arżūlar mü'minler aña
Üzerine farż oluna
Varırlar aña Beytullah

Dört kitabı bir bilenler
Ṣıdḳile Ḫaḳḳ'a varanlar
Zebūr Tevrāt İncil
Biz oḳuruz Kelāmullah

Şeyḫ Ḳayğulu bil sevdiğiñ
Velī nebīler öğdüğüñ
Şefā'tini umduğuñ
Muhammeḍ'dür Resūlullah

Mü'miñlerin ḫaşları
Velī ziyāreti eyler
Sever göñülde cānları
Velī ziyāreti eyler

Adımı başına bulur
Ḳademinde s̱evāb olur
Kalb içinde ḫulūṣ bulur
Velī ziyāreti eyler

Olunca ʿāşıḳ aña
Sevgisi girince cāna
Getirmez ḳalbi gümāna
Velī ziyāreti eyler

Olurlar sevgili anlar
Ferāḫ bulur ġamlı cānlar
Ḳavī olur īmānlar
Velī ziyāreti eyler

Şeyḫ Ḳayġulu söyler anı
Sevenler cānlarıñ cānı
Anlar cihān sulṭānı
Velī ziyāreti eyler

Dime dervişlere lā lā
Anlar cemālullah göre
ʿĀşıḳlar cümlesi bile
Cemʿ olur olmaz temerrüd

Dīn-i İslām dīnidir dīni
Tevḫīdile düni güni
İşid İbrāhim Ḫalīl'i
Sevmez idi anı Nemrūd

Anlar Muḫammed ümmeti
Andan umar şefāʿati
Tañrı'nıñ nūr-ı raḥmeti
Muḫammed Aḥmed Maḥmūd

Mü'miniñ ḳalbi arıdur
Göñlü Beytullah yeridür
Ṣādıḳlarıñ bu kārıdır
ʿİnāyet idici ma'būd

Şeyḫ Ḳayġulu bil dervişi
Ḥaḳ'dan bilir cümle işi
Olan mü'minler ḳardeşi
İder himmet bulur maḳṣūd

Erenler meydānı
Çoḳdur erkānı
Ḳomuşdur cānı
Şeyḫ Aḫmed –zāde

Bu yolda ulu
Celvetī ḳulu
ʿİlim erkān dolu
Şeyḫ Aḫmed –zāde

Münkire neder
Ḫorlayub gider
Dāi'm devrān ider
Şeyḫ Aḫmed –zāde

Ṣaf–derūn olan
Ḫālile duran
ʿAşḳile dolan
Şeyḫ Aḫmed -zāde

Şeyḫ Ḳayġulu gördi
Ġayetle sevdi
Reī's-i meşāyiḫ oldı
Şeyḫ Aḫmed-zāde

ʿĀşıḳlarıñ aʿlāsı
Mücāhede ile olur
Sevince ḳulu Mevlā'yı
Mücāhede ile olur

Ġama irişmişdir göñlü
Arı olur ḳalbi cānı
Münevver olur ḫāli
Mücāhede ile olur

Kimi Manṣūr'a döner
Kimi sevdālara dalar
Her işi Ḫaḳḳ'a yarar
Mücāhede ile olur

Ṣanasıñ ʿāşıḳa burhān
Nūr münevver olur her cān
Sever ḳulunu Sulṭān
Mücāhede ile olur

Şeyḫ Ḳayġulu ʿāşıḳlara
Ḫaber virir ṣādıḳlara
ʿĀşıḳ olur ol cānlara
Mücāhede ile olur

Burūsa şehrinde bir tekye gördüm
Ārzū çeker ḳullar şeyḫ Aḥmed deyu
Gü'l gülistān olmuş arayıb buldum
Ārzū çeker ḳullar Şeyḫ Aḥmed deyu

Dervişlere meydān
Ṣabrile erkān
Arı olur nūrcān
Ḳalbi beytullah

Tekkesi gülşen kendisi rūşen
Eyleme Allah'ım ānı perīşān
Ẕikir devrān ider gelen dervişān
Ārzū çeker ḳullar Şeyḫ Aḥmed deyu

ʿĀşıḳlara nidā
Cānları fedā
Cezbesi ṣadā
Ḳalbi beytullah

Ḥażret-i Mıṣrī'niñ türbesinde
Sırr-ı maʿallaha irişmiş ol yerde
ʿĀşıḳlar medḥ ider dā'im her yerde
Ārzū çeker ḳullar Şeyḫ Aḥmed deyu

Mücāhedeye irer
Şehīdlik arar
Müşāhedeye girer
Ḳalbi beytullah

Erenler şāhıdır ol şāh
Kerāmet kānıdır ol māh
Cümle kemālleri istikāmete rāh
Ārzū çeker ḳullar Şeyḫ Aḥmed deyu

Mertebesi yüce
Arar Mevlā'yı anca
ʿAşḳullaha erince
Ḳalbi beytullah

Şeyḫ Ḳayġulu gördüm erenler başı
Devrān ẕikrullahdır sulṭānıñ işi
Ḥaḳīḳat bileniñ sırr-ı sırdaşı
Ārzū çeker ḳullar Şeyḫ Aḥmed deyu

Şeyḫ Ḳayġulu a'lā
Ṣādıḳlar evlā
Çağırır Mevlā
Ḳalbi beytullah

Meşāyıḫ erkānın arayub gezer
Tañrı 'dan ister sevgili naẓar
Ehl-i ṭarīḳle eyleyüb bazar
Erenler serdārı Şeyḫ Aḥmed zāde

ʿİlmile dolu ḳalbiniñ içi
Dāreyn içre eyle Allah'ım nācī
Ehl-i ẕikīr cümle olur duʿācı
Erenler serdārı Şeyḫ Aḥmed zāde

İrer yüce yüce derecesine
ʿĀşıḳlar ṣādıḳlar mertebesine
Aḥmed ṭapusuyla Ḥaḳ ḳapusuna
Erenler serdārı Şeyḫ Aḥmed zāde

Ḥażret-i Allah'dan isteyüb nażar
Cemālullah arar arayub gezer
ʿAşḳıñ kitabını oḳuyub yazar
Erenler serdārı Şeyḫ Aḥmed zāde

Devrile devrān uṣūl-i erkān
Yüce dereceler vire bir sulṭān
ʿAşḳile uyanıḳ dāi'mā ol ḫān
Erenler serdārı Şeyḫ Aḥmed zāde

Şeyḫ Ḳayġulu ol mekānı bilince
Ārzūlayub aña aña varınca
Sevisi ṣadrına anuñ dolunca
Erenler serdārı Şeyḫ Aḥmed zāde

Āḫir zamanda aʿlāmet
Ne şeyḫ belli ve ne derviş
Çoḳ kimse bulmaz selāmet
Ne şeyḫ belli ve ne derviş

Göñül göñle uymaz
Birbirini bulmaz
Bir ḳalbe kāẕīb girmez
Ne şeyḫ belli ve ne derviş

Muḥabbet ḳalḳdı dünyādan
Sevgileri mā-sivādan
Ḥased riyā var arada
Ne şeyḫ belli ve ne derviş

Eylerler fānīde ṭuğyān
Beşerler oldular ṣüʿbān
Edeb yoḳdur ve ne erkān
Ne şeyḫ belli ve ne derviş

Şeyḫ Ḳayġulu gele Mehdī
Bula insanlar rāḥatı
Ala ṣādıḳlar leẕẕeti
Ne şeyḫ belli ve ne derviş

Ehlullah mekânı Burusa'-i belde
Medḥ iderler anı dā'im her yerde
Reī's-i meşāyıḫ Şeyḫ Aḥmed-zāde
ʿĀşıḳlar medh idüb severler anı

Tekkesi gülşendir öter bülbüller
Ārzū çeker aña işiden canlar
Gül gül-istān olmuş ḳoḳuyor güller
ʿĀşıḳlar medh idüb severler anı

Mürşiddir irşāda gelir ʿāşıḳlar
Anuñ erkānına girir ṣādıḳlar
Münkirler lādānlar neler ṣayıḳlar
ʿĀşıḳlar medh idüb severler anı

Anlarile olur erkān-ı bazār
Erenler erkānı ne güzel güẕār
Aḥmed'den Aḥad'dan umarlar naẓar
ʿĀşıḳlar medh idüb severler anı

Şeyḫ Ḳayġulu söyler laṭīf ol cānı
İsmi lüṭfullahdır bilirem anı
Erenleriñ şāhı māhı ol ḫānı
ʿĀşıḳlar medh idüb severler anı
Uyanır ġafletden nice bin cānı

Eğer ʿāşıḳ olam dirseñ
Mā-sivālara ḳarışma
İstiḳāmetler bulam dirseñ
Mā-sivālara ḳarışma

Selāmete ire insan
ʿAlāmete ola ḫayrān
Tenle cān ola cīrān
Mā-sivālara ḳarışma

Olagör kāmiller bile
Ḳalbin nûrdan arı ola
Derdiñe bulagör çāre
Mā-sivālara ḳarışma

Diyesiñ yā rabbī amān
Ḳavī eylesiñ īmān
Getirme ḳalbiñe gümān
Mā-sivālara ḳarışma

Şeyḫ Ḳayġulu etme elem
Oñunla yürekde yaram
...
Mā-sivālara ḳarışma

İstemezem ben cihānı
Cümlesini virse baña
Neyleyeyim ben anları
Sevdiceğim Mevlā Mevlā

Virse baña bunları
Vildānları ġılmānları
Ḳabūl etmezem anları
Sevdiceğim Mevlā Mevlā

Bir vīrānedür fānī
Maḥabbetle sevme anı
Ṣādıḳlar ʿāşıḳların ḥāli
Sevdiceğim Mevlā Mevlā

Birgün saña gele ölüm
Türāb içre türāb oluñ
Yaradana viriñ göñül
Sevdiceğim Mevlā Mevlā

Şeyḫ Ḳayġulu ʿāşıḳ ola
ʿĀşıḳlarla ḥaşir ola
Dostuñ cemālini göre
Sevdiceğim Mevlā Mevlā

Münkire baḳma alır yoluñdan
Saña öğredir kendi huyundan
Herkes cins cinse kendi ḥālinden
Her kişi ḥāline göre iḳrārı

ʿAmeline göre herkese uyar
Sevdiğini kişi sevince sever
Nefsine uyanlar Tañrı'dan ırar
Her kişi ḥāline göre iḳrārı

Lādāna baḳmandı sözler üzer
Ayrılmış eğriden doğrudan uzar
Nefisle şeyṭanla ḳurmuşdur bazar
Her kişi ḥāline göre iḳrārı

Münkire baḳanlar ırar yolundan
Yaḳın varma beliñi büḳer dilinden
Ḥasedlik münāfıḳlıḳ gelir elinden
Her kişi ḥāline göre iḳrārı

Şeyḫ Ḳayġulu söyler sözüñ ṣağını
Ḫarāb ider maʿmūr olan birini
Uzadmışdur ilerüye dilini
Her kişi ḥāline göre iḳrārı

Şimdi vaḳit tamam oldu
... gezerler her dem
Bir dāne virse saña
Nice biñ dāne alam dir bir dem

ʿ Ankebutdan alır dersi
Nemliñ olmuş reī'si
... gibidir sesi
Ḥulbe gibidür dem dem

ʿ Gurāb gibi eyler nidā
ʿ Andelib gibice ṣadā
Serçe gibi cānı fedā
Dilinde söyler ġam ġam

Dilkü gibi eyler fitne
İrmiş işi anuñ ḫatme
Baḳındı gör derdine
Eyler ʿ aynını nem nem

Şeyḫ Ḳayġulu neyledim
Bir muaʿ mmā bağladım
Ağlayıb kelāmı söyledim
... kāẕībler kem kem

Baʿ żılar gelir erkānlar arar
Yaḳın oldum ṣanır menzili ırar
Kemālin bilmeyen żarāra irer
Kimden gelir żarār bilmez söylenir

Ġayrı yerden gelmez kimseye nesne
Nefsiñ hevāsını göñülden yaşla
Belā ḳażā' gelinceğiz ḫoş ḫoşla
Kimden gelir żarār bilmez söylenir

Yaradana anca göñüller bağla
Derdiñ ṣāḥibine yalvarıb ağla
Dimeyesiñ şu şöyledir bu böyle
Kimden gelir żarār bilmez söylenir

Kendini görüb nefsini bile
Birliğine Tañrı'nıñ ẕikir eyleye
Kendini bunlardan ḫaber eyleye
Kimden gelir żarār bilmez söylenir

Şeyḫ Ḳayġulu saña direm benne gel
Cümle kelām nice ise añna gel
Ḳalbine geleni hemen söyle gel
Kimden gelir żarār bilmez söylenir

Hû deyince ʿāşḳlar
Şevḳile meydāna gelir
Kemāle iren ṣādıḳlar
ʿAşḳile meydāna gelir

Ah ider yüreği ḳaynar
Ẕikrullah eyler diller
Fenā cihānı o neyler
Ṣıdḳile erkāna gelir

ʿĀşıḳlara işde burhān
Ḳalbine irişir sulṭān
Dertleri derdine dermān
Fikrile devrāna gelir

Eser cezbe yelleri
Görünür cānān illeri
Oḳurlar ledünnī ʿilimleri
ʿAḳlile cevlāna gelir

Şeyḫ Ḳayġulu ala erkān
Ḳāmillere oldum ḥayrān
Her nefes nice biñ ḳurbān
Ḳalble nūrāna gelir

Üsküdar içinde severim bir er
Velāyete iren Hüdāyī Maḥmūd
ʿĀşıḳlar yoluna canla ten ser
Selāmete iren Hüdāyī Maḥmūd

Muḳaddem Burūsa'ya olmuşdı nā'ib
Maḥv idib mā-sivā ẕünūba tā'ib
Ḥażret-i Üftāde dervişi olub
Kerāmete iren Hüdāyī Maḥmūd

Üftāde'ye amān deyüben vardı
Yüz sürüb eşiğine inābet aldı
Himmetini alub maḳṣūda irdi
Hidāyete iren Hüdāyī Maḥmūd

Ḳalbinde ḳalmadı mā-sivā anuñ
Oldu irşād ḳulu o Üftāde'niñ
Nūrile īmān dolu ṣadrınuñ
Şefāaʿte iren Hüdāyī Maḥmud

Şeyḫ Ḳayġulu ʿazīz pirleri sever
Anlarile Aḥmed Aḥad'i arar
Sevgileri iki cihāna yarar
ʿİnāyete iren Hüdāyī Maḥmūd

Geliñ siziñ ile bile
Cem' olub varalım aña
Ḳalble sevdiğim yāre
Hüdāyī'dür efendimiz

Üftāde'niñ yedin alan
Himmetle sırra iren
'İlm-i ledünnīyi bilen
Hüdāyī'dür efendimiz

Kişi sevdiğini bulur
Sevdiğiyle ḥaşir olur
'Āşıḳ olan ḳulu olur
Hüdāyī'dür efendimiz

Düni güni yanar özüm
Yaradana var niyāzım
Sevgilisi bī-niyāzıñ
Hüdāyī'dür efendimiz

Şeyḫ Ḳayġulu bu sevgü ḫoş
Cümle 'āşıḳlara ḳavuş
Bu 'aşḳla göñülden coş
Hüdāyī'dür efendimiz

Seyyāḥ olan fānīde
Faḳrile iftiḫār ider
Cemāl bulur cānında
Faḳrile iftiḫār ider

"'El-faḳrū faḫrī" buyurdı
Rabbe iftiḫārı duyurdı
Ḫū'dā olur anca derdi
Faḳrile iftiḫār ider

Açılır cennet illeri
Görünür cānān ḥalleri
Mürşīdle bulur cinānları
Faḳrile iftiḫār ider

Buyurdı İbrāhim Ḫalīlullah
El-faḳrü eşeddü billāh
Min nāri Nemrūd billāh
Faḳrile iftiḫār ider

Şeyḫ Ḳayġulu söyler seyyāḥ
İstiḳāmete düşerler rāh
Nūr münevver ḳalbleri şāh
Faḳrile iftiḫār ider

Ey ʿazīzim saña ʿāşıḳ olanlar
Arżūlayub seni seni bulanlar
Ḥaḳḳ'ıñ ḥabībi deyüb sevenler
İrişür kemāle Hüdāyī Sulṭān

Seniñ sevgüñ ile ḳalbleri coşar
ʿAşḳı ġālib olub vicdāna düşer
Ah efendim ʿaşḳıñ içerden ṭaşar
İrişür kemāle Hüdāyī Sulṭān

Ḥabībullah sırlarına erişdi
Ḳuṭub İbrāhim Şeyḫimize buluşdu
Ḥubbu-lillāh mahabbetleri ḳarışdı
İrişür kemāle Hüdāyī Sulṭān

Üçler yedileriñ odur pīrleri
Ḳırḳlar üçyüzleriñ gerçek serveri
Ḳuṭb-i ʿālem irşād iden cānları
İrişür kemāle Hüdāyī Sulṭān

Ḥabībullah ararsañ gelindi
Aḥad Allah bulayım dirseñ bulındı
Ah efendim sevgüsiyle sevindi
İrişür kemāle Hüdāyī Sulṭān

Şeyḫ Ḳayġulu Hüdāyī'niñ ʿaşḳını
ʿAşḳile şevḳile bulur dostunı
Şeyḫim iḫtiyārda buldum postunı
İrişür kemāle Hüdāyī Sulṭān
Ḳavuşur cemāle Hüdāyī efendim Hū

Erenleriñ şāhı olan
Ḳara Şemsüddin Sivāzī
Yeryüzünüñ māhı olan
Ḳara Şemsüddin Sivāzī

Reīʾsū ... ẓāhir
Ledünnī ilminde māhir
Nūr münevver ḳalbi ṭāhir
Ḳara Şemsüddin Sivāzī

Üçler yedilere iren
Ḳırḳlarile kemāl bulan
Mensūb-ı billāha iren
Ḳara Şemsüddin Sivāzī

Mürşidi Mecīd Şirvānī
Görmüşdür uṣūl erkānı
Cemāle irgüren cānı
Ḳara Şemsüddin Sivāzī

Şeyḫ Ḳayġulu kutb-i ʿālem
Dāreyn içre odur sulṭān
Veliyyulllahdır bī-gümān
Ḳara Şemsüddin Sivāzī

Nāi'blik terk idüb durdı
Terk-i dünyā olub vardı
Ḥażret-i Üftāde'yi buldu
Ḳul oldu Hüdāyī 'Azīz

Bunca kerāmāta irdi
Velāyet sulṭānı oldı
Ẓāhir bāṭın ma'mūr oldı
Pul oldu Hüdāyī Maḥmūd

Mürşīde varırsa biri
Göñlüni alırsa igi
Aldı himmet oldu ulu
Nūr oldı Hüdāyī Maḥmūd

Üsküdar içinde olur
Tekkesi gül gül-istān durur
Seven 'āşıḳ cānda bulur
Sır oldu Hüdāyī Maḥmūd

Şeyḫ Ḳayġulu sever anı
Sevgüsi cānlarıñ cānı
Evliyā'ullah sulṭānı
Pīr oldı Hüdāyī Maḥmūd

Ey göñül seniñle bile
Ḳara Şemsüddin'e gidelim
Bilece alalım bir yār
Ḳara Şemsüddin'e gidelim

Derdimize ola ṭabīb
Göñlümüze ola ḥabīb
Anıñla bir ola ḳulūb
Ḳara Şemsüddin'e gidelim

Mecīd Şirvānī şeyḫi
İstiḳāmet üzre rāhı
Ḳalb içinde ḳodum şāhı
Ḳara Şemsüddin'e gidelim

Sivazda ḳabri nūr ola
'Āşıḳ erkānın bula
Sevgisi ḳalbimde dola
Ḳara Şemsüddin'e gidelim

Şeyḫ Ḳayġulu efendimiñ
Ḳulu ḳurbānıyam anıñ
Fedādır yolunda canım
Ḳara Şemsüddin'e gidelim

Dertliyem dermān ararken
Kullar baña ... devrān oldı
Bülbül gibi yanar iken
Güller baña gül-istān oldu

Beni mecnūn eyleyen dil
Beni Ḥaḳḳ'a eyledi ḳul
Ṭarīḳ-i rāh gidelim yol
Yollar baña efġan oldu

Böyle bir ḥāle erişdim
Nefisle cenge girişdim
Göñülden yanub dutuşdum
Seller baña erkān oldu

İçerüden āhım çıḳar
Ah etdikçe derdim artar
Günden güne derdim artar
Güller baña çevgān oldu

Şeyḫ Ḳayġulu saña dirim
Ḳatı müşkil benim ḥālim
İnʿām eyleye Allah'ım
Cuylar baña burhān oldu

Göñül dāi'm sende sende
Erenler arslanı ʿAli
Şevḳle ʿaşḳıñ göñülde
Erenler arslanı ʿAli

Erenleriñ ḳahramānı
Cānlarıñ odur cānānı
İki cihānıñ sulṭānı
Erenler arslanı ʿAli

Muḥammed'iñ ser-i selver
Nūrundan ḫalḳ cihār-yār
Veliyyullah gerçekdir er
Erenler arslanı ʿAli

Ḳuṭb-ı ʿālemleriñ şāhı
ʿĀşıklarıñ odur māhı
Ṣādıḳlarıñ o burhānı
Erenler arslanı ʿAli

Şeyḫ Ḳayġulu ʿAli Ḥaydar
Cümleden aʿlā şirindār
Odur ṣāḥib-i Ẕü'l-fiḳār
Erenler arslanı ʿAli

Geliñ cemʿ olalım
Bir yere gelüb diyelüm
Nefsimizi bilelim
ʿĀşıḳlar bu ḥalde olur

Erenleriñ beyle yolu
Bir Allah'ın beyle ḳulu
Cümlesiniñ beyle ḥāli
ʿĀşıḳlar bu ḥalde olur

Bir yerde iderler ẕikir
Dilleri beylece şaḳır
ʿİlm-i ledünnīyi oḳur
ʿĀşıḳlar bu ḥalde olur

Tañrı'ya ider niyāz
Ḫüdā'ya geçirir nāz
ʿAẕāblardan olur fāz
ʿĀşıḳlar bu ḥalde olur

Şeyḫ Ḳayġulu nedir ḥāli
Beyle bulurlar kemāli
Görünür Ḥaḳḳ'ıñ cemāli
ʿĀşıḳlar bu ḥalde olur

Geliñ hey ḳardeşler siziñle bile
Namāz ḳılub Ḥaḳḳ'a niyāz idelim
Mü'minleriñ şānı namāzı ḳılmaḳ
Namāz ḳılub Ḥaḳḳ'a niyāz idelim

Mü'minlerin ʿamelleri yücedir
Mü'min olanlara bu derecedir
İslām bir şeref ʿamel incedir
Namāz ḳılub Ḥaḳḳ'a niyāz idelim

Dīnimiz sulṭānı selver Muḥammed
Cānlarıñ cānānı cānım cān Aḥmed
Bize beyle beyle etdi naṣīḥat
Namāz ḳılub Ḥaḳḳ'a niyāz idelim

Eğer mü'min iseñ ḳılındı namaz
Ağlayub Ḫüdā'ya eylegil niyāz
Cennet içinde olursuñ beyāż
Namāz ḳılub Ḥaḳḳ'a niyāz idelim

Şeyḫ Ḳayġulu namazları kılınca
Kılındı namazı tamām olunca
Yārın şefāʿatçi olur bil anca
Namāz ḳılub Ḥaḳḳ'a niyāz idelim

Ben severim ol şāhı
Sevdiğim Ḥaydārdur ʿ Ali
ʿ Āşıḳlarıñ sevme kārı
Sevdiğim Ḥaydārdur ʿ Ali

Yaratdı Ḥabīb Muhammed nūrundan
Maḥabbet eyledi cāndan
Eylemem ẕerre gümāndan
Sevdiğim Ḥaydārdur ʿ Ali

Fāṭıma ananıñ yāri
Erenleriñ s̱irindārı
Ṭarīḳin mukaddem vārı
Sevdiğim Ḥaydārdur ʿ Ali

Anı sevenleri Allah
Maḥabbeti cānda billah
Eşref ḳılmış ḳudretullah
Sevdiğim Ḥaydārdur ʿ Ali

Şeyḫ Ḳayġulu bil seyfullah
Ḫaşlar ḫaṣı veliyyullah
Şevḳidür mensūb-ı billah
Sevdiğim Ḥaydārdur ʿ Ali

Şeyle bir seyrāna irdim
Rūz şeb beyledir derdim
Ah efendim saña vardım
Bī-niyāzım niyāzım var hū

Seniñ ʿ aşḳıñile yanam
Seni sevib seni bulam
Senden ġayrı kimi bilem
Bī-niyāzım niyāzım var hū

Aḥad sulṭānım Kerīm
Sensiñ Raḥmānü'r-Raḥīm
İḥsān eyle sulṭānım
Bī-niyāzım niyāzım var hū

Yüzü ḳara kuluñum
Ah efendim el-amān
Luṭfile eyle inʿ ām
Bī-niyāzım niyāzım var hū

Şeyḫ Ḳayġulu ẕikir ider
Tañrı'ya yalvarub gider
Dostum duʿ āların ḳabûl ider
Bī-niyāzım niyāzım var hū

Bir kafese ḳoʿ andelīb
Lisānla dilden olub
Boşansa ḳafesden vuḫūş
Gene mekānında olub

Ġurābı ḳo kafese
Ḳulaḳ ver gene sese
Kafesden boşanınca o
Ḳonar gene alışa

Kelāmına vir ḳulaḳ
Beʿ ûżaya muʿ allaḳ
Her biri bir gūne olur
Ḫalḳ eyleyen Aḥad Ḫallāḳ

Naẓar eyleye ol ṭayyār
Arar kendine bir yār
Ṣağīr kebīr dillerde
Bulur kendine her-bār

Şeyḫ Ḳayġulu sözümden
Geçilmez ol niyāzından
Bahār eyyāmı ola ḳış
Baḳındı gör özüñden

Şeyle bir derddeyim
Dermānı ben istemem
Çāreleri var dilerim
Dermānı ben istemem

ʿ Āşıḳlar belā ʾ içinde
Ṣādıḳlar ḳażā ʾ burcunda
Rıżā ʾ olursa ucunda
Dermānı ben istemem

İçerüsi ola yanıḳ
Ciğer ola delik delik
Beyle ḳabūl olur dilek
Dermānı ben istemem

Şeyle bir ḥāle irdim
Çoḳdan anları bildim
Bu ḥalleri güẓel sevdim
Dermānı ben istemem

Şeyḫ Ḳayġulu özüñe baḳ
Kendini nārlara gel at
Her nefes rıżā ʾ-i Ḥaḳ Ḥaḳ
Dermānı ben istemem

İrişdim ḥāle
Bilişdim n'ola
Birgün bize hele
Ölüm irişir

İrmeye elim
Bil naṣıl yolum
Yaḳında görüm
Ölüm irişir

Yanına aẓıḳ
Yoḫise yaẓıḳ
Emr eyler ḫālıḳ
Ölüm irişir

Odlara ṣalma
Ġafletde ḳalma
Ṭuğyāna dalma
Ölüm irişir

Ḳayġulu neyler
Mecnūndur söyler
Durmayub ağlar
Ölüm irişir

Ṣadāḳatle ola ikrār
Ḳarāra irgüren Allah
Ḳalble ol maʿa'l-ebrār
Ḳarāra irgüren Allah

Şevḳile eylegil niyāz
Yaradan Ḥaḳ bī-niyāz
Ġamdan olayım diyen fāz
Ḳarāra irgüren Allah

İçerüde göñül sulṭān
Ḳadīr Allah Kerīm Raḥmān
Cümle derde viren dermān
Ḳarāra irgüren Allah

Yetişe himmet-i velī
ʿAzīm Allah O'dur ulu
Taṭhīr eyleyince göñlü
Ḳarāra irgüren Allah

Şeyḫ Ḳayġulu eyle murāḍ
Bulasıñ ġamdan necāt
Yardımcımız yaradan Ḥaḳ
Murāda irgüren Allah

Şunda bunda gezerken
... irdi elim
Ḳartalı olmuş ṣorūn
İbibik ḥālini duyuñ

Ḳarḳa şahāna dönmüş
Bülbül aḳbaba olmuş
Ḳırlanḳıç deveye dönmüş
Sivrisinek ḥālini ṣoruñ

Serçe ḳanadını açar
Ḳarınca gökde uçar
Yedi deryāyı geçer
Varıñ ḥālini ṣoruñ

Erişdim arslana
Yerinde yaṣlana
Anı görünce kelbler ḳaçar
Diye ne ... ṣoruñ

Şeyḫ Ḳayġulu ḫayvanlar
File dönmüş ḥimārlar
Dürlü dürlü ḥuylar
Erbābına bir ṣoruñ

Rûz şeb yalvarayım Ḥaḳḳ'a
Bī-niyāzım ḳabūl ider
Tevekkeltü olub Mevlā'ya
Bī-niyāzım ḳabūl ider

Ḥelāli ḥarāmı ṣeç
Mā-sivālardan gel geç
Ġurūriyet ola ḫurūc
Bī-niyāzım ḳabūl ider

Nefsāniyeti gider
Ḳalmaya ḳalbiñde keder
Ḫüdā Kerīm maḳbūl ider
Bī-niyāzım ḳabūl ider

Gezme yaban yerlerde sen
Arı ola bedende cān
Deyince yā Rabbī amān
Bī-niyāzım ḳabūl ider

Şeyḫ Ḳayġulu ola ʿālim
Olmayagör ṣaḳın ẓālim
Ḳadīr Allah Ra'ūf Rahīm
Bī-niyāzım ḳabūl ider

Mü'minleriñ aradığı
Cennet-i aʿla değil midür ?
Cān göñüle çok sevdiği
Cennet-i aʿla değil midür

Anda olur zevḳ ṣafā
Görmezler ẕerrece cefā
Girenler olmaz bī-vefā
Cennet-i aʿla değil midür

Altundan olur evleri
Gümüşdendir dıvarları
İsterler mü'min ḳulları
Cennet-i aʿla değil midür

Gele ḫizmet ide vildān
Ḳarşu dura seve ġılmān
Bulur anı ehl-i īmān
Cennet-i aʿla değil midür

Nūrdan olur içi anuñ
Aḳar ırmaḳları bilüñ
Varıb dereceni görüñ
Girenler olmaz bī-vefā

Şeyḫ Ḳayġulu göreyim dir
Ol makāma ireyim dir
Cemālullah görcek yer
Cennet-i aʿlā değil midür ?

Bugün bir firḳate daldım
Amān yā Rabbenā amān
Senden ġayrı kimsem yoḳdur
Amān yā Rabbenā amān

Sensiñ Ḫüdā Ḳadīm Allah
Raḥmān Raḥīm Vedūd Allah
Cümle emriñ ḥikmetullah
Amān yā Rabbenā amān

Bī-çāreyim miskīn faḳīr
Olmuşam faḳrla ḥaḳīr
Her emriñe Aḥad şükür
Amān yā Rabbenā amān

Ẕünūbuñ baḥrine daldım
Cümle cürme nādim oldum
Yalvarıb niyāza geldim
Amān yā Rabbenā amān

Şeyḫ Ḳayġulu etme elem
Yazılmış maḥfūẓda ḳalem
Ḳadīr Allah eyle kerem
Amān yā Rabbenā amān

Bir makāma biz irelim
Geliñ ʿāşıḳlar görelim
Bir yere ḥaşīr olalım
Dīzārını ister göñül

Ṣādıḳlarıñ derecesi
Aʿla olur hem yücesi
İlm-i bāṭınlar ḥocası
Dīzārını ister göñül

Kişi sevdiğini arar
Bu aʿmel ʿāşıḳa yarar
Dīvānında ola ḳarār
Dīzārını ister göñül

Geliñ siziñ ile bunda
Sevgisi kalb göñülde
Cennetde aḳ müşkden yerde
Dīzārını ister göñül

Şeyḫ Ḳayġulu anı bilir
ʿĀşıḳ ṣādıḳları bulur
Mensūb-ı billaha varır
Cemālini İster göñül

Firḳatlik ellerde ḳaldım
Bī-çāreyim dermān Allah
Hasretlik nārına yandım
Bī-çāreyim dermān Allah

Sen bir ulu Aḥad ʿaẓīm
Saña yalvarıram Ḳadīm
Dermān bula çāre derim
Bī-çāreyim dermān Allah

Ḳılar ḳuluñı yüce
Virirsiñ aʿlā derece
Senden imdād ola onca
Bī-çāreyim dermān Allah

Yüzüm ḳarasına baḳma
Dīzārından ıraḳ etme
Mü'minlerden ayrı atma
Bī-çāreyim dermān Allah

Şeyḫ Ḳayġulu ola arı
Sevdiğim bir Aḥad Bārī
Ḳılar ḳullar ile yāri
Bī-çāreyim dermān Allah

Evvelden görmeden eyledi sevgi
Dürlü maḥabbetle doldu ol ḳalbi
Hedāyā nāmeler iḥsānlar ḳıldı
Sehāvet ṣāḥibi Yusuf Ağa'dır

Etdiler yardım taḥrīrāt gele
İrsāl eyledik vuṣūller bula
Yeñiden taḥrīrāt bile göndere
Sehāvet ṣāḥibi Yusuf Ağa'dır

İçinde bī-zārdı isterdi cennet
Dāi'imā söyler isterdi himmet
Andan ġayrı eylemedi bir murād
Sehāvet ṣāḥibi Yusuf Ağa'dır

Ḫulūṣile dolmuş ḳalbiniñ içi
Ne ḳadar faḳīr var aña du'ācı
Menzilini bulmuş Manṣūr Ḥallacı
Sehāvet ṣāḥibi Yusuf Ağa'dır

Şeyḫ Ḳayġulu görmez idim ben anı
Ṣoñra buldu 'āşıḳ u ma'şuḳunı
Gene söyler cennet cemāl derdini
Sehāvet ṣāḥibi Yusuf Ağa'dır

Cümle emre rāżı olam
Emr-i Ḥaḳḳ'a ḳarşu olmaz
Şimdi ecel gelir olur
Bu dünyāda kimse ḳalmaz

Herkese bir sebeb virir
Sebeble eyle olur
'Amele ḥaşir olur
Fānī dünyā bile durmaz

Emr-i Ḥaḳḳ'a eyle ṣabır
Her hāle eylegil şükür
'Āşıḳlar bu dersi oḳur
Bunları bilen dünyā sevmez

İrişir anlara ölüm
Allah'dan ġayrı ḳalmaz bilüñ
Hemān ḳulluḳ idüb duruñ
'Aḳlı olan anı bilmez

Şeyḫ Ḳayġulu eyle naẓar
Kişi kendi kendin üzer
Bu ḥāli bilenler bī-zār
Dünyā cīfe aldanılmaz

Dervişleriñ aʿlāsı
Devrile devrān eyler
Başīretle görür Ḥaḳḳ'ı
Seyrile seyrān eyler

Yanar özü söyler sözi
Yaradana var niyāzı
Geçirir Ḫüdā'ya nazı
Vecd içinde vicdān eyler

Şevḳile eylerler meydān
Ḳalble eylerler bayrām
Hū deyince demle devrān
ʿAşḳ içinde ḫayrān eyler

Açılır cennet illeri
İstiḳāmetdir yolları
ʿAşkullah ile cezbeleri
Dem içinde cevlān eyler

Şeyḫ Ḳayġulu ola yardım
Cemālullah anca derdim
Mensūb-ı billah murādım
Cān bedende nūrān eyler

Ey ʿazīzim diyem saña
Şabır selāmete irer
Şaḳın dime buna lā lā
Şabır kerāmāta irer

Bilirler budur ḫāli
Velīleriñ budur yolu
Erenleriñ bu kemāli
Şabır ʿināyete irer

Şabrile menzil buldular
Kāmil kemāle irdiler
Eylece derviş oldular
Şabır hidāyete irer

Bir altındır hiç ...
Bilmeyenler rāḥat bulmaz
Ḥaḳ yanında hiç sevilmez
Şabır şefāʿate irer

Şeyḫ Ḳayġulu işidelim
Bu ḫālile nūş idelim
İstiḳāmete gidelim
Şabır ferāḥata irer

Bu Ādem oğulları
Arar sırr-ı sırrullah
Arı olur bu canları
Arar sırr-ı sırrullah

Eyle ādemlere naẓar
Ḫüdā yile ider bazar
Kirāmen kātibīn yazar
Arar sırr-ı sırrullah

Yaḳın olurlar Allah'a
İrerler ḳudretullaha
Naẓar ḳıl ʿibretullaha
Arar sırr-ı sırrullah

Mihenkdir insana dünyā
Bunuñ ṣoñı olur fenā
Ḳıdā virirler tene cāna
Arar sırr-ı sırrullah

Şeyḫ Ḳayġulu budur kelām
Söyledim güneşden beyān
Nūr münevver olur ʿayān
İrer sırr-ı sırrullah

Ārzū çeküb geldi Bursa iline
Nefes tamām olub irdi ölüme
Ḳazdılar ḳabrini Sulṭān Emīr yanına
Yusuf Ağa āḫiret āḫirete gitdi

Yabdırdılar cāmi'i ḥikmetine baḳ
Her emri etdiren yaradandır Ḥaḳ
Herkes ölümi görecek muṭlaḳ
Yusuf Ağa āḫiret āḫirete gitdi

Ḥasretlik çekdirdi firḳat içinde
Oğulları ḳaldı āḫir göçümde
Ten türābını buldu āḫir göçümde
Yusuf Ağa āḫiret āḫirete gitdi

İster cennetle cemāle naẓar
Ḥaḳḳ'ın beyle imiş emri ne güẕel
Beyle emr eyledi Ḫüdā lem-yezel
Yusuf Ağa āḫiret āḫirete gitdi

Şeyḫ Ḳayġulu söyler anı görünce
Maḥabbetle sevdi sevdi bilince
Oldu ḳabūl duʿāları bil anca
Yusuf Ağa āḫiret āḫirete gitdi
Bursa şehrinde ʿömrin tamamlar etdi

Size direm ey ʿazīzim
Size ṣabır vire Allah
Cümleniñ yolu böyledir
Size ṣabır vire Allah

ʿÖmür vire size Bārī
ʿİnāyet eyleye yāri
Maʿmūr ola ʿameleri
Size ṣabır vire Allah

Buna gelen cümle gider
Elem keder niçün ider
Getirme göñlüñüze keder
Size ṣabır vire Allah

Her işleri Ḥaḳ'dan bilir
Ḥaḳ emrine ḫoşnūd olur
Cennet cemāline varır
Size ṣabır vire Allah

Şeyḫ Ḳayġulu gördi anı
Şehīd eylediler cānı
Hiç kimseniñ yoḳ gümānı
Size ṣabır vire Allah

Dalma ġama ey göñül
Hūr-i cinān sendedir
Her ne arar iseñ olur
Nūr-i Mennān sendedir

Açılır göñlüñ ʿaynası
Olursuñ ḫayırlı nāsı
Ḳulun sever efendisi
Sūr-i Ḥannān sendedir

Ṣanma uzaḳ yerde olur
Seni sever seni bulur
Kāmiller kelāmı olur
Dūr-i Deyyān sendedir

Mürşid-i kāmile iriş
İrşādile bile biliş
Cān göñle bunda buluş
Ṭūr-i burhān sendedir

Şeyḫ Ḳayġulu gezme yaban
Yardım eyler Ġanī Ḫüdām
Beden türāb olur her dem
Şūr-ı şeydān sendedir

Bizden size selām ola
Her dā'imā du'ām ola
Dünyā āḫiret ayırmaya
Ḥażret-i Allah güle güle

Sizi eyleye ol yüce
Bula güzel derece
Bu dünyāda bilişildi
Ḥaşr olalım bile anca

Muḥammed'den şefā'atler
Velīlerden al himmetler
Umarım bir Tañrı'dan
İde bize 'ināyetler

Mü'min mü'minlere ḳardeş
Olurlar birbirleriyle pīrdāş
Lāzımdır dünyā ve āḫiret
Dostlar ola göñüldaş

Şeyḫ Ḳayġulu biliriz biz
Baṣīretle görürüz biz
Himmetler a'lāya ire
Ṣadāḳatle oluruz biz

Tecribeler eyle şeyle
Lādān sözüne baḳılmaz
Ḥaḳḳ'a rāh-ı göñül bağla
Lādān sözüne baḳılmaz

Bilmez çürüğile ṣağı
Temerrüddür ider cevri
Kāmillerden kelāmı ayrı
Lādān sözüne baḳılmaz

Ne bilsün ḥayvana beñzer
Dürlü ḥīleleri sezer
Doğru bilmez yoldan azar
Lādān sözüne baḳılmaz

Daḳmışdır başına yular
İblis-i la'īne uyar
Seni vebāle ḳoyar
Lādān sözüne baḳılmaz

Şeyḫ Ḳayġulu söyle a'zīz
Kelāmı şekerden leẕīẕ
Ṣabır evinde olan biziz
Lādān sözüne baḳılmaz

Be hey kardeş bilüñ bunı
Ṣabr ideni sever Allah
Şāz olur mü'miniñ canı
Ṣabr ideni sever Allah

Her ne gelir Ḥaḳ'dan gelir
Ulu mertebeye varır
Ṣoñra selāmeti bulur
Ṣabr ideni sever Allah

Ṣabır bir cevhere benzer
Kerāmātıñ nıṣfı güzel
Ḫüdā ider ḳula naẓar
Ṣabr ideni sever Allah

Eyler yüce ider a'lā
Dereceler virir Mevlā
Ḫulūṣ üzre hemān dura
Ṣabr ideni sever Allah

Şeyḫ Ḳayġulu beyle ola
İki cihān ma'mūr ola
Ṣabrile belā def' ola
Ṣabr ideni sever Allah

'Āşıḳlara bu fānīde
Ṣabır gerek a'la ola
Ṣādıḳlara dünyāda
Ṣabır gerek a'la ola

Yüce ola dereceler
Ḫayrān ola gör niceler
Oḳur 'ilim de cüceler
Ṣabır gerek a'la ola

Gelirse başına belā
Olursuñ āḫiretde a'lā
Yardımcısı olur Mevlā
Ṣabır gerek a'la ola

Ẓālimleri sevmez Allah
Maẓlūmlar hidāyetullah
İder Ḫüdā 'ināyetullah
Ṣabır gerek a'la ola

Şeyḫ Ḳayġulu ola yüce
Bulurlar yüce derece
Cennet cemāle varınca
Ṣabır gerek a'la ola

Efendim Receb Efendi
Bizden size selām olsun
Dilerem yaradan Ḥaḳ'dan
Ṭūl-i ʿömrüñüz mezīd olsun

Sebeb olduñuz bize siz
Hādil-ʿUşşāḳ bitirdik biz
Allah Ḳadīr Kerīm'dir Ḥaḳ
Cümle murādıñız virsün

Hikmetullah eyle naẓar
Cümle Ḥaḳ'dan olur güzel
Kimi okur kimi yazar
İden ʿamel muʿammer olsun

Velīler himmeti irdi
Muḥammed şefāʿat ḳıldı
Allah ʿināyet eyledi
ʿĀşıḳ ṣādıḳ olan cennete girsün

Oḳuyalar diñneyeler
ʿAmel eyleyüb duralar
Kāmil-i kemāldir duyalar
Nūr-ı īmān ṣadrı dolsun

Şeyḫ Ḳayġulu ġamdan aẓād
Maḳbūl oldu cümle murād
Nārından olalım necāt
Cemālullah cümlemiz görsün

Şeyle ḥāle irişdim
Ne kālim ve ḳīlim
Maḥv eyledim cümle hāli
Ne elim ve ne ilim

Ne ṣaḥrāda sahra bilem
Ne biḥārda kendim bulam
Ne ḥālile ʿamel ḳılam
Ne nāʾibim ne vekīlim

Ne oldum burda süfehā
Ne geldim şunda vefā
Ne cefā baña ne ṣafā
Ne ejderha ve ne filim

Ne ḥayvana beñzerim
Ne ḫūbāne gezerim
Hemān beyle azarım
Ne ceylanım ne ʿalīlim

Şeyḫ Ḳayġulu söyle nedir
Ne insandır ne peridir
Ne memātda ne diridir
Ne ṣūretde ve ne ḳalīlim

Arar idim ben Mevlā'yı
Baña Mevlā'm gerek baña
Neyleyeyim ben cihānı
Baña Mevlā'm gerek baña

İstemezem mā-sivāyı
Görmez gözüm bu fenāyı
Ansız neyleyeyim cānı
Baña Mevlā'm gerek baña

Oğul ḳızı sevmez özüm
Bī-niyāza var niyāzım
Severim ah ḳara yüzüm
Baña Mevlā'm gerek baña

Gör imdi bu dār neyler
Yüzüm gülse özüm ağlar
İçim coşar dilim söyler
Baña Mevlā'm gerek baña

Şeyḫ Ḳayġulu sözüñ ṣağı
İstemezem dürlü malı
Sevmezem kendinden ġayrı
Bana Mevlā'm gerek baña

Dürlü sevdālardan geçüb
Ẕikr ideyim Mevlām hū hū
Dīzārıña yollar açub
Ẕikr ideyim Mevlām hū hū

Düni güni hiç durmasam
Ẕikrile göñül eylesem
Seniñ ʿaşḳıñla yansam
Ẕikr ideyim Mevlām hū hū

ʿĀşıḳlarıñ ḥāli beyle
Ṣādıḳlarıñ ṣıdḳı eyle
Dalsam seniñ ʿaşḳın ile
Ẕikr ideyim Mevlām hū hū

İrişe ẕikrile dilim
Ḳavuşa yār ola yārim
Maḥv ola cümle varlığım
Ẕikr ideyim Mevlām hū hū

Şeyḫ Ḳayġulu ʿāşıḳlara
Buluşa gör dervişlere
Ḫaber vir cümle cānlara
Ẕikr ideyim Mevlām hū hū

Mevlām benim ʿ Azīz Allah
ʿ İnāyetler idicidür
Her işinde ḳudretullah
ʿ İnāyetler idicidür

Bir ḳuluna naẓar eyler
O ḳulu ġayrıyı neyler
Ḥaḳḳ'a göñlünü yol eyler
ʿ İnāyetler idicidür

Bilince Allah'ı ḳulu
Ẕikrullah eyler dili
Ḳalbi olur Ḥaḳḳ'ıñ nūrı
ʿ İnāyetler idicidür

Dāimā diyesin Allah
Düşe ḳalbiñe şükrüllah
Bilir anca ḥikmetullah
ʿ İnāyetler idicidür

Şeyḫ Ḳayġulu cūşa gel
Bu dersi oḳu ḳalbe al
Dimeyesiñ ḳīlle ḳāl
ʿ İnāyetler idicidür

İlāhī dilerem senden
Niyāz eylerem tā candan
Ayırma himmetlerinden
Sulṭān Maḥmūd Efendimiz

Ola mesrūr bula sürūr
Gelmeye ḳalbine ġurūr
İki cihānda ʿ azīz olur
Sulṭān Maḥmūd Efendimiz

ʿ Adāletle eyle anı
Uyar gafletden cānı
Saltanatla ʿ Āl-i os̱mān(ı)
Sulṭān Maḥmūd Efendimiz

İrer şarḳa ġarba eli
Ala ḳılıç altına cümle ḳralı
Bu cihānıñ o sulṭānı
Sulṭān Maḥmūd Efendimiz

Şeyḫ Ḳayġulu anı söyler
Beytullaha ḥucāc yollar
Naṣıl medh eyleye diller
Sulṭān Maḥmūd Efendimiz

Bugün baña bir ḥāl oldı	Aḥad Allahım
Melin göñlüm ferāḥ bula	Eyle iḥsānıñ
Ġam baḥrine ḳalbim daldı	Lüṭfile in'āmıñ
Melin göñlüm ferāḥ bula	Efendim yā Hū
Yetişe erlerile cānlar	Ḳadīr Kerīm
Görüne baña cinānlar	Raḥmānü'r-Raḥīm
Ḥaḳ yola olam ḳurbānlar	Ra'uf 'Aẓīm
Melin göñlüm ferāḥ bula	Efendim yā Hū
Erenlere erişelim	Ḳadīm Ḥannān
Göñül ile bilişelim	Vedûd Mennān
Ḥaḳḳ'a rāhı duruşalım	Amān el-amān
Melin göñlüm ferāḥ bula	Efendim yā Hū
"Fī kubeb " buyurdı Allah	Sensiñ bir Mennān
Her işim ḥasbeten lillāh	Sensiñ yā Sübḥān
Müşāhede bulsam lillāh	Ṣamed'siñ Sulṭān
Melin göñlüm ferāḥ bula	Efendim yā Hū
Şeyḫ Ḳayġulu anı bilem	Ḳayġulu bī-çāre
Fānī cihān ṣafı yalan	Dermānlar eyle
Cümle maḳṣūdıma irem	Dīzārıñ göre
Melin göñlüm ferāḥ bula	Efendim yā Hū

Ey benim Allahım
Saña yalvarayım
Aḥad Sübḥān'ım
'İnāyet senden

Yüzüm ḳara amān
Sendedir dermān
Şübhesiz gümān
'İnāyet senden

Yalvarayım Saña
İt meded baña
Hidāyet cāna
'İnāyet senden

Raḥmetin çoḳdur
Hiç şübhe yoḳdur
Bir Mevlām Ḥaḳḳ'dır
'İnāyet senden

Ḳayġulu söyle
Niyāzıñ eyle
Amān ḳabūl eyle
'İnāyet senden

Ḥaḳ Te'ālā'nın raḥmeti
İnzāl mü'minler üstüne
Melin göñledir şefḳati
İnzāl mü'minler üstüne

Ferāḥa irince göñlüm
Ṣoñunda olur melin
Ḥaḳ'dır Rabbül-'ālemīn
İnzāl mü'minler üstüne

Düşegör doğruya tamām
Getirme ḳalbiñe gümān
Yā Rabbenā deyince amān
İnzāl mü'minler üstüne

Mağfireti çoḳdur Ḫüdā
Eyleme ḳapuñdan cüdā
Terbiyeler idince fedā
İnzāl mü'minler üstüne

Şeyḫ Ḳayġulu gel eyle tevbe
Ġufrāndır Allah her yerde
Mā-sivāyı eyleme perde
İnzāl mü'minler üstüne

Erenlerin erkānına
Göreyim diyen pervān olur
Anlarile durayım diyen
Göreyim diyen cevlān olur

Yetişe erler pīrler
Görüşe ḫaş olan cānlar
Sevişe cümle mü'minler
Bir uluca kervān olur

Anlar ḫaşlarıñ ḫaşı
Silinir ḳalbimiz pası
Ḳabūl olur heb duʿāsı
Maḳbūl bī-gümān olur

Erenlere ereyim diyen
Sevgüsini bileyim diyen
Başīretle güẕel uyan
Dertleriñe dermān olur

Şeyḫ Ḳayġulu söylediñ
Kelāmlar eğlediñ
Ḳalbimizi sayd eylediñ
ʿĀrifler her zamān olur

Cümle ʿālemleriñ şāhı
Muḥammed'dür Ḥabībullah
İki cihān şems māhı
Muḥammed'dür Ḥabībullah

Nübüvvetleri ẓāhiren
Muʿcizātları ṭahiren
Faḳrile eyleyen fāḫiren
Muḥammed'dür Ḥabībullah

Doğunca diyen ümmeti
İslām'a şandır sünneti
Ḥaḳ Teʿālā'nıñ raḥmeti
Muḥammed'dür Ḥabībullah

Kim aña olursa ümmet
Olur ḳabūl ider minnet
Açılır ebvāb-ı cennet
Muḥammed'dür Ḥabībullah

Şeyḫ Ḳayġulu düşeʿ aşḳa
Ṣıdḳile dolmuş bu zevḳe
Anuñla varılır Ḥaḳḳ'a
Muḥammed'dür Ḥabībullah
Efendim yā Hū Hū

Allahım yalvarayım saña
Bī-niyāzım niyāzım var
Senden ġayrı kime varam
Bī-niyāzım niyāzım var

Kim mü'minleri sever
Ḥasan-ı Başrīye irer
Ḥaḳīḳat sırların duyar
Bī-niyāzım niyāzım var

Mü'min olan ḳardeşler
Size dirin hey yoldaşlar
Yalvarıram göñüldaşlar
Bī-niyāzım niyāzım var

Ḥaḳḳ'a varan budur kişi
Pür-nūr olur içi ṭışı
Ḥaḳḳ'ın sevgili dervişi
Bī-niyāzım niyāzım var

Şeyḫ Ḳayġulu söyle anı
Uyar ġafletden cānı
Ḫulūş ile it du'āñı
Bī-niyāzım niyāzım var

Yıḳma faḳīr ḳalbini
Şaḳın incinmesin
Faḳīrleriñ ḳalbleri
İncedir incinmesin

Ne var bilmezsiñ anda
Ten içindedir cānda
Arama şunda bunda
Ḳalbde olur görmesün

Göñül olur sulṭān
Beşer değil mi insan
Dime şu bendedir şu sen
Benlik nedir bilmesün

İgi gör mü'minleri
Mü'mini müslimleri
Ḳavī ola īmānları
Lādānları bilmesün

Şeyḫ Ḳayġulu aradı
Ehl-i faḳrı severdi
"El-faḳru faḫrī" buyurdı
Niçün anı sevmesün

ʿĀşıḳ olanlar bunda
ʿAşḳile devrāna girer
Ṣādıḳ olanlar cānda
Ṣıdḳile cevlāna girer

Erenleriñ ḥalleri
Bir vücūd gibi cānları
İsteyen cinānları
Şevḳile pervāna girer

Dervişleriñ ednāsı
Kemter bilinen nāsı
Ḳalbinde Ḫüdā sevgisi
Zevḳile kervāna girer

Erer göñle cezbeler
Birikir bir yerde anlar
Edebile erkānlar
Farḳile seyrāna girer

Şeyḫ Ḳayġulu ʿazīzim
Her dāʿimā Hū sözüm
Aḳ olur ḳara yüzüm
Terkle giryāna girer

Amān yā Rabbenā Allah
Cehennemden eyle necāt
Raḥmān Raḥīm Ḳadīr Allah
Cehennemden eyle necāt

Anda vardır ʿaḳreb yılan
Kāfire virmezler amān
Raḥmetiñ çoḳdur bī-gümān
Cehennemden eyle necāt

Zebānīler gele ḳarşu
Zaḳḳūm ḳaṭran ola nūşı
Girir riyāʾiden kişi
Cehennemden eyle necāt

Ateşden dere tepesi
Üstünde ṣırāṭ köprüsü
Direkdir ġayyā ḳuyusı
Cehennemden eyle necāt

Şeyḫ Ḳayġulu ider āhı
Yüz ḳara çoḳ günāhı
Ṭarīḳ-i müstaḳīm rāhı
Cehennemden eyle necāt

Pādişāh odur sözine durur
Her ne söyler sözi ... olur
ʿĀdāletle şerīʿ atla yürür
Ġāzī Sultan Maḥmūd olasıñ aʿlā

Fuḳarāya ider merḥamet yüzi
İder Ḥaḳḳ'a ider her dem niyāzı
Veliyyullah gibi merd olur sözi
Ġāzī Sultan Maḥmūd olasıñ aʿlā

Muḥammed'iñ şefāʿatiyle coşa
Cümle velīlerüñ himmeti yetişe
Dā'imā ʿ ināyet Ḥaḳ'dan irişe
Ġāzī Sultan Maḥmūd olasıñ aʿlā

Şerīʿatde yüce eyleye aʿlā
Ṭarīḳatda ide aʿlādan aʿlā
Ḥaḳīḳatde maʿrifetde bildire evlā
Ġāzī Sultan Maḥmūd olasıñ aʿlā

Şeyḫ Ḳayġulu memnūn eylesün Allah
Mesrūrlar eyleyüb güldürsüñ Allah
Devletlü kuvvetlü mehābetlü pādişāh
Ġāzī Sultan Maḥmūd olasıñ aʿlā
Yardımcıñ ola yaradan Mevlā

Bugünlerden soñra cihān beyle
Ḳuvvetlü pādişāh gelir mi ola ?
Ben ṣanırdım dünya ḫarāba irer
Sulṭān Maḥmūd gibi merd olur mı ola

Ḥamdü-lillah anuñ ḳuvveti yüce
Günden güne artıyorur derece
Ġāzīdir Ḳırım'a el uzadınca ?
Sulṭān Maḥmūd gibi merd olur mı ola

Naẓar-ı pādişāh ʿalāmet ʿayān
Eylediği ʿamel ẓāhire beyān
Iṣlāḥ olur ẓālim ismini duyan
Sulṭān Maḥmūd gibi merd olur mı ola

Mağribe maşrıḳa erişir eli
ʿAdliyle dola cihān her yanı
Ḥucāc getirüb selāmet bulur
Sulṭān Maḥmūd gibi merd olur mı ola

Şeyḫ Ḳayġulu pādişāhda var naẓar
Ḥaḳ ile eylemiş göñülden bazar
Küffār başını kesüb oḳur hem yazar
Sulṭān Maḥmūd gibi merd olur mı ola
İnsan beşer cümle aña ḳul ola

Dilerem senden yā Rabbī
Cennet cemālińi göster
Mü'minlerile bilece
Cennet cemālińi göster

Cennetiñ çevre yapusı
Nūr münevverdir hepsi
Olur gül reyḥān ḳoḳusı
Cennet cemālińi göster

Açılır ṣolmaz güli
Günden gün artar nūrı
Dürlü ġılmānla ḥūrī
Cennet cemālińi göster

Dıvarları altun gümüş
Çekirdeği yoḳ var yemiş
Ṭubā dalları bürümüş
Cennet cemālińi göster

Şeyḫ Ḳayġulu ah varaydım
Aḳ müşkden yeri bulaydım
Dost cemālińi göster
Cennet cemālińi göster
Efendim Aḥad sultanım Sübḥān'ım
Ġufrānım Burhānım yā Hū

Ba'żı ādem anı bilir
Kendisini yüce görür
Kibrile 'ulemā' olmuş
Ben ben da'vāsıyla yürür

Nefse ider ḥürmeti
Unudur dünyā āḫireti
Nefes tamāma irince
Artıram dir şefḳati

İblis işine beñzer
Dürlü vesveseler düzer
Yanından ıraḳ olasıñ
Seni Ḥaḳ'dan keser üzer

Hevālara uyma beyle
Kendińi ṣaḳınub söyle
Mā-sivālara düşme sen
Gönlüñü doğruya bağla

Şeyḫ Ḳayġulu dillerde
Gül gül-istān ol ḥallerde
Mü'minlerle cem' olasıñ
İnsān iseñ bugünlerde

Birgün bir yolum uğradı
Gördüm olmuş biryān yetim
Melin melin durur şeyle
Gördüm olmuş ʿüryān yetim

Aḳar gözleriniñ yaşı
Ciğeri yanub ṭuṭuşur
Ayrı düşmüş hep kardeşi
Gördüm olmuş giryān yetim

Ḳalmamış gözede ana
Ölümi duyurmuş cāna
Feryād eyler yana yana
Gördüm olmuş ... yetim

Eylemez kimseler ḥürmet
Bilinmez oluna şefḳat
Her yerlerde çeker zaḥmet
Gördüm olmuş pervān yetim

Şeyḫ Ḳayġulu gördüm anı
Terk eylemiş cānı teni
Ağlar gezer düni güni
Gördüm olmuş nīrān yetim

Yaradan Mevlā ḫalḳ etdi bizi
Ḳulunuñ dürlü dürlü başında yazı
Gerūye ḳaldı Münibim ḳuzu
Āḫiret evlerine giden ah ʿĀyişem

Seniñ anañ durmaz ağlayub durur
İbrāhim Münibiñ öksüz ḳalır
Cihāna geleniñ cümlesi ölür
Āḫiret evlerine giden ah ʿĀyişem

Ben yanarım içerüden özümden
Yaş dökerim ḳanlu ḳanlu gözümden
Ayrıldım bir ʿĀyişem körpe ḳuzumdan
Āḫiret evlerine giden ah ʿĀyişem

Ḳarib anañ seniñ neyleyüb ne'der
Gelir ölüm insān türāba gider
Cennet-i aʿlāda mekānlar dutar
Āḫiret evlerine giden ah ʿĀyişem

Şeyḫ Ḳayġulu söyler ciğer yanıḳ
Ciğer pāre pāre yüreği delik
Ḥasret ḳıyāmete a ḳuzum ḳaldı
Āḫiret evlerine giden ʿĀyişem
Genç iken ölüme iren Şerifem

Aḥad Ṣamed olan Kerīm bu
Rabbü'l-ʿālemīn Allah Hū
Ḳadīr Ḳadīm Raḥmānü'r-Raḥīm
Rabbü'l-ʿālemīn Allah Hū

O'dur Ra'ūf O'dur Bārī
Yaradandır nūr nārı
Birdir Tañrı yoḳdur ġayrı
Rabbü'l-ʿālemīn Allah Hū

Cümle ʿāşıḳlar ṣādıḳlar
Tevhīd eyler heb melekler
Ḳabūl idici dilekler
Rabbü'l-ʿālemīn Allah Hū

Celāli var O'dur Ḳahhār
Cemāli var O'dur Gaffār
Ẕünūbları iden Settār
Rabbü'l-ʿālemīn Allah Hū

Şeyḫ Ḳayġulu birdir Allah
Cümle şānı kemālullah
Gösterir Ḥaḳ cemālullah
Rabbü'l-ʿālemīn Allah Hū

Sevindi gel sen anları
Yetimler başı Muḥammed
İncitmendi cānları
Yetimler başı Muḥammed

Babadan anadan yetim
Dāreyn içre sulṭān bildim
Ḥaḳḳ'ın ḥabībidir sevdim
Yetimler başı Muḥammed

Eylerdi faḳrile ferāḥ
Maḥabbetlü Resūlüllah
Ḥaḳḳ'dan beyledir emrullah
Yetimler başı Muḥammed

Oḳundı şānına levlāk
Yaramazdım didi eflāk
Bilinen odur erselnāk
Yetimler başı Muḥammed

Şeyḫ Ḳayġulu beyle şāhı
İki cihānıñ o māhı
Ümmetiçün cümle āhı
Yetimler başı Muḥammed

Cümle peyġamberden aʿlā
Muḥammed ḥabībullah
Mürsellerden odur evlā
Muḥammed Resūlullah

Melekler iderler taʿẓīm
Ḥabībim dir Ḫüdā ʿAẓīm
İder ümmetine yardım
Muḥammed nebiyyullah

Ẕünūbları bağışladan
Ḫayırlı mücdeler iden
Dertlilere dermān iden
Muḥammed ṭabībullah

Severim ben Muḥammed'i
Canlar cānı cān Ahmed'i
Olur maḳbūl her murādı
Muḥammed ḫalīlullah

Şeyḫ Ḳayġulu o sulṭāna
Ṣalāt getirir aña
Mü'min mü'mināt insana
Muḥammed şefīʿullah

Her kim olur sā'im
Şaʿbān-ı şerīf ayında
Açılır cennet ebvābı
Şaʿbān-ı şerīf ayında

Buyurmuşdur Ḥabībullah
Kim ṣā'imdür ḳudretullah
Nārı ḥarām ider Allah
Şaʿbān-ı şerīf ayında

İslāma şerefdir bu ay
Berāt-ı şerīf bunda var
Oruç dutan yārile yār
Şaʿbān-ı şerīf ayında

Muḥammed buyurdu ḥadiṣ
İnʿām eyler bir rabbimüz
Ġaffār olan sultānımız
Şaʿbān-ı şerīf ayında

Şeyḫ Ḳayġulu arı özü
Bī-niyāza var niyāzı
Aḳ olur sā'imiñ yüzi
Şaʿbān-ı şerīf ayında

Geliñ size ḫaber virem
Aʿ lā olan ẕikrullahdır
Cümlesinden ʿ azīz olan
ʿ Azīz olan ẕikrullahdır

Getirince dile ẕikri
Göñülden idesiñ şükri
Bütün eyle ʿ aḳlı fikri
ʿ Azīz olan ẕikrullahdır

Her kim idince ẕikrullah
Ṣıdḳile deyince Allah
Ẕünūbuna Ġaffār Allah
ʿ Azīz olan ẕikrullahdır

Oḳur Allah'ın adını
Nūrile ḳalbi ṣadrını
Cennetine ḳor cānını
ʿ Azīz olan ẕikrullahdır

Şeyḫ Ḳayġulu bildi anı
Terk eyledi cānı teni
Maḥabbetle var īmānı
ʿ Azīz olan ẕikrullahdır

Eğer ümmet olayım dirsen
Muḥammed'e vir ṣalāt
Murāda ireyim dirseñ
Muḥammed'e vir ṣalāt

Kesme diliñden anı
Muḥammed canlarıñ cānı
Ḳoma ḳalbine gümānı
Muḥammed'e vir ṣalāt

Duʿ ālarıñın ola ḳabūl
Her ḥācetiñ ola makbūl
Olam dirsen ḫaṣṣü'l-ḫaṣ ḳul
Muḥammed'e vir ṣalāt

Ümmetine iden yardım
Ḥaḳ ḥabībi anı bildim
Ṣıdḳile ḳalbime kodum
Muḥammed'e vir ṣalāt

Şeyḫ Ḳayġulu olma avāre
Kavışam dirseñ yāre
Göñüller içinde dura
Muḥammed'e vir ṣalāt

İlāhī dilerem yā Rab
İnʿām Şaʿbān s̱evābından
Leyl-i berāt var anda
İḥsān Şaʿbān s̱evābından

Yılda bir kere gelir
Nice ikrāmlar olur
Mü'minler ṣāʾim olur
İḥsān Şaʿbān s̱evābından

Olur dereceler yüce
Şefāʿat ayıdur anca
Şaʿban-ı şerif buyurdı ...
İḥsān Şaʿbān s̱evābından

Ḳıyāmet güni ola
Ḥaşir neşir cümle gele
Habībden şefāʿat ire
İḥsān Şaʿbān s̱evābından

Şeyḫ Ḳayġulu ola sāʾim
Duta oruç ola kāʾim
Ḳadīr Allah Aḥad Kerīm
İḥsān Şaʿbān s̱evābından

Cehennem kaynar
Kāfirler yanar
Zaḳḳum ṭaʿāmlar
Necāt vir Allah

Cehennem coşar
Münāfıḳ şaşar
Nādimlik düşer
Necāt vir Allah

Sen düşün buña
Duyursuñ cāna
Müşrikler yana
Necāt vir Allah

Cehennem yaḳar
Yılanlar soḳar
Īmānlı çıḳar
Necāt vir Allah

Ḳayġulu bilir
ʿAẕāblar olur
Günāhkār varır
Necāt vir Allah

Düşmeyindi ḳāle ḳīle
Bir ḳarāra dur sen göñül
Kendi birdir Aḥad Allah
Bir ḳarāra dur sen göñül

Kimine eyler Ḥaḳ inʿām
Kimine ider Ḥaḳ iḥsān
Derdiñe bulursuñ dermān
Bir ḳarāra dur sen göñül

Kāh yanarım ağlar gözüm
Ḳaradır aḳ ola yüzüm
Yaradana bu niyāzım
Bir ḳarāra dur sen göñül

Beni benden alub gitme
Dostumdan cüdālar etme
Dürlü sevdālara atma
Bir ḳarāra dur sen göñül

Şeyḫ Ḳayġulu etme elem
Ḫüdām birken eylemem ġam
Ten içinde iken bu cān
Bir ḳarāra dur sen göñül

Cümle aylar ve gündüzler
İder secde gün yıldızlar
Geçer kışlar gelir yazlar
Naẓar eyle dime ʿaceb

Celāli var cemāli var
Selāmile kelāmı var
İnʿām iḥsān kemāli var
Bazārile bī-aʿceb ?

Kimine lüṭf ider Allah
Kimini ḳahr ider Allah
Kendiniñ hafta yıl billāh
Birer yılda gelir Receb

Süleyman Nebī Saltanaṭ
İrişdi Yusuf'a taḥt
Gāh bāşed gāh ne-bāşed
Nizārı ... neʿaceb

Şeyḫ Ḳayġulu bil anı
Bir Allah Yüce'dir Ġanī
Sever cīhad ile seni
Dīzārını gösterir Çalab

Bir kul yārini bulunca
Yāri aña yār deyince
Cihād ile olur anca
Sever anı ʿAzīz Allah

Kişi sevdiğini bulur
Sevdiği ile ḥaşr olur
Mü'min ṣafā cefā görür
Bulur cānı ʿizzetullah

ʿĀşıḳlar ide himmeti
İre Ahmed şefāʿati
İdince Ḥaḳ ʿināyeti
Olur zünūbı ʿaffullah

Kula ġażab etmeye Ḥaḳ
Ḳul ġażabı değil muṭlaḳ
Mā-sivādan geçüb ol pāk
Durur ... ʿibretullah

Şeyḫ Ḳayġulu direm saña
Bu kelāmı duyur cāna
Bilen nefsini Allah'a
Bilir ledünnī ʿAbdullah

Ḥikmeti vardır Allah'ın
Her emrine ṣabır gerek
Ah ider firḳat'de cānım
Her emrine ṣabır gerek

Ḳulunu eyleyen aʿlā
Kimini kemter ider Mevlā
Evsaṭ ednā ider evlā
Her emrine ṣabır gerek

Ḳādīr Allah Kerīm ʿAzīm
Dā'imā eyleriz taʿzīm
Ağlıyor yanıyor özüm
Her emrine ṣabır gerek

Gāh bāşed irişdürür
Gāh ne-bāşed görüşdürür
Kāh ferāha buluşdurur
Her emrine ṣabır gerek

Şeyḫ Ḳayġulu tecribeler
Fānīye gelmişdür neler
Bāḳīye gider gelenler
Her emrine ṣabır gerek

Bir ḳul mevlāyı sevince
Mecnūnleyin ʿaşḳa düşer
ʿAşıḳ maʿşūḳın bulunca
Mecnūnleyin ʿaşḳa düşer

Eser cez̠be yelleri
Tayy-ı mekān ḥalleri
Arı olur canları
Mecnūnleyin ʿaşḳa düşer

Kişi sevdiğini bulur
Anıñ ile ḥaşir olur
Ḥaḳḳ'ı seven Ḥaḳḳ'ı bulur
Mecnūnleyin ʿaşḳa düşer

Görünmez gözine cihān
Bırağır göñülden evṭān
Ḳalbe irişince sulṭān
Mecnūnleyin ʿaşḳa düşer

Şeyḫ Ḳayġulu bir Allah
Cümle emri ḳudretullah
Sevince Aḥad'i billāh
Mecnūnleyin ʿaşḳa düşer

Varıb bir şehre girdim
Her yanları çarşu olmuş
Ordu bazār ḳurulub
Cümle baña ḳarşu olmuş

Yaḳın değildir ıraḳ
Denilmez aña el-firāk
Kāh usṭa kāh çıraḳ
Añla baña ...

Ṣaydile iderem şikār
Rıżā' baña olmuşdur yār
Pervāneleri yaḳar nār
Diñle baña nūrşu ? olmuş

Arada ḳalmadı gümān
Gelüb geçer yürür zamān
Dertler baña cümle dermān
Bunla baña ... olmuş

Şeyḫ Ḳayġulu sözüñ ulu
Sözleriñi bildim igi
Cihād müşāhede bulur
Canla baña cānşu ? olmuş

Bir kimse rü'yāda göre
... muḳaddem ola
Anı żabt eyleyüb dura
Ṣokamayub ḳaça yılan

Bir ʿavretdir yılan düşmān
Sevinmişdir olur pişmān
Ṣabrile ẕikre güven
Ṣadāḳatle ol pehlivan

Yabanda görürse deve
Bir ḥayvan boynuna ṣura
Ḳaça ḥayvan deve dura
Nisā yüzünden şādmān

Fikri ne olur bilüñ
Rü'yāda anı görüñ
Deve ʿavret dünyā görüñ
İkbāl gelmiş bir ḳahramān

Şeyḫ Ḳayġulu göre pīri
Şeyḫine ḳarşu dīvān dur
Ẓāhir bāṭın maʿmûr olur
Mürşīd irşādı bī-gümān

Görünmez gözüme cihān
Aḥad sulṭānım var benim
Neyleyeyim cihān evṭān
Aḥad sulṭānım var benim

Göñül deryā gibi daşar
Hū deyib ʿaşḳına düşer
Şevḳimi görenler şaşar
Aḥad sulṭānım var benim

Her nefes dilimde ya hū
Lā ilāhe illāllāh hū
Beni mecnūn eyleyen bu
Aḥad sulṭānım var benim

Bu derde çāreler olmaz
Loḳmanlar ilacını bilmez
Dostu seven ġayrı sevmez
Aḥad sulṭānım var benim

Şeyḫ Ḳayġulu sever yāri
Odur cānımıñ cānānı
Cemāle irgüre anı
Aḥad sulṭānım var benim

Düşünüñüz bir kişi
Menāmında ola düşi
Görse siyaḥ ʿArab döşi
Ḫayır ḫabere işāret

Dile gel sözi söyle
Bir ʿavret var ḳabūl eyle
Ḫayır ḫaberleri duya
Bula dünyā gide ḳasāvet

Üç günden ider ẓuhūr
Üçleriñ biri olur
Selāṭīn ḳuṭb-i ʿālem görür
Bula maḳṣūd irādāt

Vilāyete iren anlar
Bir vücūd gibi o cānlar
Ġamdan kederden ḳurtula anlar
Ġuṣṣalar bulur saʿādet

Şeyḫ Ḳayġulu o cānları
Cānlar içinde cānānları
Ricālü'l-ġayb olanlar
Severler olur ferāhāt

Melin göñlüm seni ister
Yā Muḥammed yā Ḥabīb
Allahım cemālin göster
Yā Muḥammed yā Ḥabīb

Żaʿīfim ḳabuña vardım
Ḥaḳ nebisiñ seni bildim
Derūnumda şevḳin buldum
Yā Muḥammed yā Ḥabīb

Olmuşam ben saña ʿāşıḳ
Her nefes ooluram ṣādıḳ
Cemāliñ göstere ḫālıḳ
Yā Muḥammed yā Ḥabīb

Sensiñ anca Ḥabībullah
Dertlilere tabībullah
Şefāʿat yā Resūlullah
Yā Muḥammed yā Ḥabīb

Şeyḫ Ḳayġulu Muḥammed'e
Īmānım var cān Aḥmed'e
İrgüren bizi Aḥad'a
Yā Muḥammed yā Ḥabīb
Ah cümle dertlerime tabīb
Efendim Hū Hū

Gördü ʿadüv geleyim didi
İki dostula ayru etdi
Didim maḥzūn etdiğini şimdi
Gider ʿadüv olur nemrūd

Yeşil giymiş bir ādem var
Mīzān yanında yardımı var
... duman dibinde yār
Yedirse ḳozu buluñ maḳṣūd

Oña saña yağa yağmur
Virān göñlüñ ola maʿmūr
Bināsına göre taʿmīr
Dürlü ṣıfat gösterir maʿbūd

Üç cemel biri esrik
Zāviye içine girüb
Żabṭına ḳuvvetlik irüb
İrgüre murāda vedūd

Şeyḫ Ḳayġulu görsüñ ʿadüv
ʿIẓām-ı veliyyullah vardı
Cümle murād ḥāṣıl oldı
Bāṭından ẓāhire şuhūd

Bugün bir seyrāna vardım
Sözi seniñ sazın çalar
Aña baḳub ḫayrān oldum
Arslanlar ḳarşudan gelir

İrişdim bahāra yaza
Girişdim cenkle söze
Gördüm bir civān ki tāze
Şahānlar pençesini ṣalar

Bir ip gerdim orta yere
İrer ucu yere göle
Bezenmiş bir süri pula
Dalḳıçlar deryāya dalar

Bir mekāna irdi elim
Bölük bölük oldu yolum
Giden gidsiñ geleni alıñ
Cūş ider nūşile dolar

Şeyḫ Ḳayġulu ẓıll-i ḫayāl
Kuşanmış beline kemer
Çeşid yeşerirler ṭamar
Kemāline göre ṣalar

Āḫir zaman peyġamberi
Yā Muḥammed Muṣṭafā
Cümle nebīleriñ şāhı
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Seniñ ḳadriñ ola yüce
Ümmetleriñ a' lā anca
Ferāhım ismiñ añınca
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Şevḳiñle eylerem ferāḥ
' Aşkıñla bulunur rāh
Dāreyn içre sensiñ ...
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Evliyā' enbiyā' seni
Sevgiñle buldular anı
Sensiñ şefā' at ḫānı
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Şeyḫ Ḳayġulu anı bildim
Sevgisin göñle ḳodum
Yār olub yārine vardım
Yā Muḥammed Muṣṭafā
Efendim yā Hū

Musḥaflı üç beş ādem
Mescid içinde göre
Gören kişi mücdesi olub
Duda bunu ḳapuda ola

Ḳılub namaz imam iken
Necis şübhe ider iken
Dünyā içün ġam yer
Gide elem vücūd bula

Alub ṣatar ola tamām
Ola emni emni tamām
Ayrıla sap dura ṣaman
Öte bülbül feryād güle

Bir cāmi içine gire
...
Muḥammed ünsiyet gele
Ḫulūṣ ṣadāḳatla bula

Şeyḫ Ḳayġulu bıçaḳ elde
Her yanı keser her yerde
Eyle ẕikir gider perde
Ḳalbiñ nūrile münevver dola

Bī-çāre ḳulunum seniñ
Bir Allahım senden meded
Çāresiz derde uğradım
Bir Allahım senden meded

Sensiñ Sulṭān Aḥad Ġanī
Esirge yā Rab beni
Ferāh eyle cānı teni
Bir Allahım senden meded

Olmuşam bunda perīşān
Eyle ḳalbimi sen rūşen
Efendim imdād el-amān
Bir Allahım senden meded

Ḳullarıña ideñ iḥsān
Eyleme Allahım yeksān
Her işimi eyle āsān
Bir Allahım senden meded

Şeyḫ Ḳayġulu eyle nidā
Ağlayub çıḳarır ṣadā
Her emriñe cānım fedā
Bir Allahım senden meded

Arayub dünyāyı gezerdim
İplik yoḳ incüler dizerdim
Sefinesiz ʿummān yüzerdim
Baḥr içinde ʿummān olur

Bir periye erişdim
Aḳbaba ile yarışdım
Şahanla yazıya erişdim
Ḳahr içinde duman olur

Geldi kelbler yanıma
Ḳaṣd eyledi canıma
Kibrit yaḳdım ṭavana
Ḳahr içinde duman olur

Alçaḳ yüksek göründi
İlerü gerüye oldu
Maḫlūḳ baña sarıldı
Faḫr içinde zamān olur

Şeyḫ Ḳayġulu sözüñ ṣağı
Gezib yürür dağı bağı
Şaşmış söyler şunu bunu
Şehr içinde şād-mān olur

Elim uzatdım yere
Ne yere irer ne göğe
Getirdiler bizi dāra
Bildiğimi bilme deyu

Varıb gördüm ben anı
Terk idüb cānı teni
Bulanlar aradığını
Gördüğüñ görme deyu

... yere ilişir elim
Büküldü ġāyet belim
Mezmūrātla oluñ
Didiğin dime deyu

İşidirseñ bir ḫaber
Ḫabere ol mu' teber
Görürseñ alma teber
Ṣorduğuñ ṣarma deyu

Şeyḫ Ḳayġulu irdi vaḳit
Dīvānlar çoḳdur oḳut
Başḳa yere kendiñ ḳatıb
Ḳurduğuñ ḳurma deyu

Esince cez̠be yelleri
Devrile devrān eylerim
Hū Hū deyince dilleri
Seyrile seyrān eylerim

Açılır göñül ebvābı
'İnāyet idince Hādī
Bulunca 'āşıḳ ma'şūkı
Nūrile nūrān eylerim

'Aşḳile olunca meydān
Şevḳile ḳurulur erkān
Ḳalbiñe dolunca sulṭān
Vecdile vicdān eylerim

Başīrete başan ḳadem
Kāmil insan olur ādem
Z̠ikrullah sürem her dem
Ḫayrile ḫayrān eylerim

Şeyḫ Ḳayġulu ḳudretullah
Cümle emri ḥikmetullah
Görünce cemālullah
Cān virüb cinān eylerim

Naẓar eyle sen cihāna
ʿİbretle eyle fikir
Her haliñe dime lā lā
ʿİbretle eyle şükür

Dünyā ġamı elem elem
Ṣañı bunuñ yalan yalan
Var mıdır hiç buna ḳalan
Ḥubbu-lillāh eyle ẕikir

Leẕẕetile var dadı
Güler yüze olmaz yādı
Fānī değil midür adı
Şöhretile eyle bekir

Varmayasıñ ilerüye
Düşmeyesiñ ḳāle ḳīle
Dīni īmānı ḳaviyle
Zaḥmetle eyle ṭāhir

Şeyḫ Ḳayġulu fānīdir bu
Her nefes diyesiñ yā Hū
Cennete eyleyesüñ arżū
Raḥmetle eyle ...

Naẓar eyle bu ʿāleme
Ḥażret-i Adem ṣafiyyullah
Etdi duʿā oldu ḳabūl
Nūḥ nebī neciyyullah

Muḳaddem Kaʿbeye bānī
Emr eyledi Ḫālıḳ Ġanī
Atdı nāra Nemrūd anı
İbrāhim Ḫalīlullah

Cānını eyledi fedā
Beyle emr eyledi Ḫüdā
Edeb erkānla nidā
İsmaʿil zebhullah

Giderdi divān-ı Ṭur'a
Ḳavışırdı anda yāre
Derdine bulurdı çāre
Ḥażret-i Mūsā kelīmullah

Şeyḫ Ḳayġulu anı sevdim
Ahmed ṭabīb īmān ḳıldım
Aḥad'ı anıñla bildim
Muḥammed'dür Ḥabībullah

Bir sevdāya düşdüm şeyle
Sevdā başıma nār geldi
Bildim ki yüzüme gülmüş
İstemem baña ār geldi

... varıb aldım
Mukaddem istemezem didim
Sandım derde dermān buldum
Bu haller baña kār geldi

Edeb erkāna erişdim
İgi yollara ḳavuşdım
Sevdiklerimle buluşdum
Bildim ki baña yār geldi

Yoluñuñ birisi ayrılma
Birisi ... durma
İki ḥaḳ gerçek ama
Ayrılma baña zār geldi

Şeyḫ Ḳayġulu ʿāşıḳlara
Eyle ḫaber ṣādıḳlara
İrer mensūb-ı billāha
Ġayrısı bana dar geldi

Ġam didiğim ġam içinde
Durmam ḥamam içinde
Refiḳım bilece bunda
Gördüğüm bil ʿayān olur

Anuñ içi ola pāk
Ṣıdḳile ola aḳ
Varındı bir çerağı yaḳ
Derdime bil dermān olur

Ḥażret-i İlyas yardımı ire
Üçler yediler ḳırḳlar gele
Şuçlu şuçsuz bellü ola
Döner devir bil zamān olur

İki mü'miniñ göñlü
Olmaya birbirinden ayrı
Ṭāhir muṭahhiriñ ḳalbi
Ola arı bil bī-gümān olur

Şeyḫ Ḳayġulu metānetle
Ah umarım şefāʿatle
Ola selāmet himmetle
Ferāḥ bize bil ulu kervān olur

Gene cūş eyledi göñlüm
Ah severim Muḥammed'i
Cānlar cānı cān Aḥmed'i
Maḥabbeti canda cānım
Ah severim Muḥammed'i
Cānlar cānı cān Aḥmed'i

Eyledi fānūde mīʿrāc
Dertlilere etdi ilāc
Ḳara göñlü ideñ sirāc
Ah severim Muḥammed'i
Cānlar cānı cān Aḥmed'i

Medīne'de olur ḳabri
Ḥabībdir eylerem şükri
ʿĀşıḳlarıñ odur fikri
Ah severim Muḥammed'i
Cānlar cānı cān Aḥmed'i

Anıñla yār olsam bile
Şefāʿat kānıdır hele
Ümmetine yardım ḳıla
Ah severim Muḥammed'i
Cānlar cānı cān Aḥmed'i

Şeyḫ Ḳayġulu anı bulam
Ṭapusunda ṭapu ḳılam
Ah anıñla dīzār görem
Ah severim Muḥammed'i
Cānlar cānı cān Aḥmed'i
Efendim Hū

Ḥaḳḳ'ın sevgili ḳulunı
Bilirim diyen bimez
Añnadım diyen ḥuyunu
Bilirim diyen bimez

Anca kendidür ʿĀlim
Kadīr ʿAllām odur Kerīm
Raḥmān Laṭifʿ dür Raḥīm
Bilirim diyen bimez

Ġāibden eyleme ḫaber
Hemān eyle sen iʿtibār
Ḫilāf yere olma ağyār
Bilirim diyen bimez

Her görünene it naẓar
Ṣaf duranlar olur güzel
Melekler ḳalbiñde yazar
Bilirim diyen bimez

Şeyḫ Ḳayġulu bune kelām
Her emīr Ḥaḳḳ'ındır tamām
Kimi ednā kimi hümān
Bilirim diyen bimez

Ḥażret-i Ādem ah cennete girdi
Çıḳub cennetden cihāna geldi
Ādem ata ġāyet ṣaf-derūn idi
Ḥased kibir etdi iblis-i ʿalīl

Nūh nebiyyullah geldi cihāna
Nebīsiñ dimedi ol ḳavim aña
Ḥikmetullah riyā' irdi anlara
Ṭufān-ı ṣulara ġark etdi Celīl

Bilirsiñ Mekke'niñ ol bānisi
İsmaʿil'iñ İbrāhim'dür atası
Sivrisinek helāk etdi Nemrūd ...
Buldu necāt seḫī İbrāhim Ḫalīl

Mūsa'ya ʿaṣāyı muʿcizāt virdi
Firʿavn ḥaḳ yola daʿvet eyledi
Gitmedi doğruya hem beğenmedi
Mūṣa ya ʿaṣāyla Harūn'dur delīl

Şeyḫ Ḳayġulu Muḥammed'iñ ümmeti
İki cihān içre var şefāʿati
İder Ebū Cehil bil ʿadāveti
Oldu bī-dīn gitdi nār içre ẕelīl

Zamān bir vaḳide irdi
Cemel nemle ḥamle ḳıldı
Fitne tilkü sulṭān oldu
Ḥükūmet virür arslana

Ḳahramānım deyū bayḳuş
Ṭavusam dir ḥamle vuḫūş
Ġurāblar aña ider ileş
Şahān yerine yaslana

Aḳbaba ḳartala ḳarışır
Serçe bülbüle ilişir
Sinek deveyle dövüşür
Sanasın şāh Hindistan'a

Durna ṭağ içinde ḳışlar
İbibik cümlesin daşlar
Belḳīs deyū leylek ḳuşlar
İrer rāhı şehristana

Şeyḫ Ḳayġulu kelām nice
Ḳuşlar dilini didim anca
Herkes ḥaddini bilince
Bilinür āḫir zamāna

ʿĀşıḳlarıñ aʿlāları
Bir nesneye ilişir mi ?
Ṣādıḳlarıñ evlāları
Bir nesneye ilişir mi ?

Arı olur cānları
Tevḥīd olur dilleri
Bilirler erkānları
Bir nesneye ilişir mi ?

Anlarda olan ṣabır
Dāʾimā oḳurlar şükür
Bu ḥāle eylegil fikir
Bir nesneye ilişir mi ?

Derūnları olur ṣaf
Her gördüğüne vaṣṣāf
İstiʿdādile rāh
Bir nesneye ilişir mi ?

Şeyḫ Ḳayġulu dura dilim
Sabrile seyrāndır yolum
Nefsim fānīdir cānım
Bir nesneye ilişir mi ?

Ana görünse rüʾyāda
Rūḥ görünse velāyetde
Ana adı ziyāretde
Şefḳata irilür ẓāhir

ʿAvret dünyādır benne
Namāz içre dur añna
Ṣaçı naṣībiñdür diñne
Ḳorḳulardan olañ ṭāhir

Herkes etdiğini bulur
Yerli yerine heb varır
Nefsāniyetler ġayb olur
Ḳalḳar sen ben ola bāhir

Cenāze ṣalına gide
Ḳalbinde ḳalmaya ġam berde
Ḳuşaḳ ṣalınmiş yolda
Ḳavuşur ḥasrete māhir

Şeyḫ Ḳayġulu ġamdan āzād
Şimdilik ḳuruldu mezād
Ḫayırlı maḳṣūd göẕed
ʿAdüvvüye irişir ḳāhir

Elime aldım ...
Dururam ġayrı ...
Ararım yoḳ şunda bunda
Daşra gitmez gelir uṣūl

Ḳarşudan gördüm gelir
Ḳazzāzlar iplik alır
Ağrılar yolum alır
Dostuna eyler vuṣūl

Aradım çarşuyı gezdim
Vīrānlar aradım yazdım
İncüyi yemancide sezdim
Didim sersemsiñ nüzūl

Ṭaşlara baḳub gördüm
Varub bir menzile irdim
Şahān ḳartalile gördüm
Olmaz mı aña küsūl

Şeyḫ Ḳayġulu erleri
Yürek içre yaraları
Dolaşır dağı belleri
Ele getirsem dir ḥuṣūl

Muḥammed ismin duyunca
Melin göñlüm küşād olur
Ṣalāt selām eyleyince
Melin göñlüm küşād olur

Nübüvvet ṣāḥibi Ḥabīb
Dertli göñüllere ṭabīb
Nūr münevver olur ḳulūb
Melin göñlüm küşād olur

Cümle derdimiñ dermānı
Mü'minleriñ o īmānı
Ḳalḳar ḳalbimiñ gümānı
Melin göñlüm küşād olur

Allah'ın odur sevdiği
Ḥabībim deyib öğdüği
ʿĀşıḳlarıñ o bildiği
Melin göñlüm küşād olur

Şeyḫ Ḳayġulu ḳudretullah
Nebīler sulṭānı Resūlullah
Sevenler görür cemālullah
Melin göñlüm küşād olur

Ādem vardır hayvan gibi
İnsan deyu etme ḳarār
Sen anuñ yanına varma
Ṣaḳın kendiñ eyle firār

Ḥasedlere düşme ṣaḳın
Olma beylelere yaḳın
Ṣabır dersini bir oḳuñ
Ṣabır ḳullarına yarar

Dime ḥaḳ sözlere lā lā
Getirirler birgün dāra
Olma her işde āvāre
Āvāreler ḥaḳdan ırar

Ḥaḳḳ'ı bilen olur ʿābid
Oḳur ʿilmi olur zāhid
Birliğine olur şāhid
Bī-gümān ol olma żarār

Şeyḫ Ḳayġulu mecnūn olmuş
Fānī cihān içre gelmiş
Cümlesinden ʿibret almış
ʿİbretler nefsiñi ḳırar

Mü'minlere ferāḥ viren
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır
Erenler göñlünde duran
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Evveli evveldir anuñ
Yoluna ḳurbān bu cānım
Ḥaḳ resūl olan īmānım
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Ḳābe ḳavseyn(e) irişen
Tañrıyile bilişen
Ten gözüyle görüşen
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Göklere eyledi miʿrāc
Dertliye eyledi ilāc
Ẕünūbları iden iḫrāc
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Eğer dostu bilem dirseñ
Dili dut ṣabırlar eyle
Doğru yolu bulayım dirseñ
Dili dut ṣabırlar eyle

Sen hevālara gezmendi
Kendi kendin üzmendi
Kāmilleriñ budur derdi
Dili dut ṣabırlar eyle

Dervişleriñ a'lāsına
Naẓar eyler Mevlā'sına
Oḳu ṣabrıñ dersine
Dili dut ṣabırlar eyle

Sabır cevhere benzer
Söylenirseñ sözler uzar
Īmān dürüst olur güẕel
Dili dut ṣabırlar eyle

Şeyḫ Ḳayġulu eyle ṣabır
Bir Allah'a eyle şükür
Ṣabrile bir gelir 'aḳıl
Dili dut ṣabırlar eyle

Yaradan Mevlā'yı bulam dirseñ
Göñlüñ içinde ara
Ḳurbiyyetullaha irem dirseñ
Göñlüñ içinde ara

Bir mürşidden al irşād
Damağına düşe dad
Himmetini um isti'dād
Göñlüñ içinde ara

Helecānı çıḳar senden
Ben ben da'vā gide candan
Ḳurtar kendin hevālardan
Göñlüñ içinde ara

Her ḳanda arasañ ḥāẓır
Ḫüdā birdir dā'im nāẓır
Mā-sivālardan keser uzar
Göñlüñ içinde ara

Şeyḫ Ḳayġulu Aḥad Allah
Ṣamed Sulṭān Vedūd Allah
Mü'minler kalbinde billāh
Göñlüñ içinde ara
Efendim ah ah ah ah

Baʿżı kimseye öğüt
Virirsen dutmaz temerrüd
ʿAmelleri olur merdūd
Doğruyı bırağan olur

Söyleseñ nefsine uyar
Seni durma dilde öğer
Elinden gelse żarar
Saña idegān olur

Değme kişi merd olmaz
Sözünde hiç durmaz
Kendi nefsini bilmez
Etdiğini övügān olur

Sen seni gel gözet
Nefsiñe el uzat
Hele kendiñ eyle mezād
Beyle kişi ṣoraġān olur

Şeyḫ Ḳayġulu bir düşün
Saña söylediğim başın
Aḳıt gözleriñden yaşıñ
Yaşlar gelegān olur

Ah şu dünyāya güvenme
Mecālim ḳalmadı benim
Derdime çāre bulmağa
Mecālim ḳalmadı benim

Ah etdikçe arddı derdim
Bilmezem oldum kendim
Nice belālara irdim
Mecālim ḳalmadı benim

Bī-çāreyim amān amān
Gelir geçer bu zamān
Ḳalbimde ḳalmadı gümān
Mecālim ḳalmadı benim

Ah nideyim dünyā fenā
Duyursam ben bunı cāna
Erişdik āḫir zamāna
Mecālim ḳalmadı benim

Şeyḫ Ḳayġulu söyle kelām
Kelāmından olan merām
Naṣīb eyle Ḫüdā īmān
Mecālim ḳalmadı benim

Bī-çāreyim saña vardım
Amān yā Rabbenā meded
Seniñ ʿaşḳıñla derdim
Amān yā Rabbenā meded

Şevḳile oldum müdām
Ṣıdḳıñla günüm bayram
Seniñ ile seyrim seyrān
Amān yā Rabbenā meded

Kimseler ḥālimi bilmez
Seni seven maḥrūm ḳalmaz
Vīrān göñlüm senden ayrılmaz
Amān yā Rabbenā meded

Sensiñ Sulṭānü'l-ʿAẓīm
Ḳadīr Raḥmān'sıñ Kerīm
İhsān eyle yā Raḥīm
Amān yā Rabbenā meded

Şeyḫ Ḳayġulu ider āhı
Dā'im eyler ẕikrullāhı
Ġaffār afv iden günāhı
Amān yā Rabbenā meded
Meded meded Allahım meded
Ah ah ah Hū Hū Hū Hū

Muḥammed dīni ẓāhir ʿayān
Şerīʿat ḥaḳdır gerçekdir beyān
Tarīḳıñ evlā celvetī beyān
Ḥasan Baṣrī'ye cümle erişdük

Tarīḳ-i Celveti bizlere erkān
Şeyḫ Ḥamīd-i Aḳsarayī'ye baḳan
Andan Ḥacı Bayram-ı Velī çıḳan
Ḥıżır Dede ile bile buluşduk

Ḥażret-i Üftāde Muḥammed hāli
Hüdāyī Maḥmūd ʿAzīz'in pīri
Ḳuṭub İbrāhim gelince ḳulu
Uṣūl-i Ḳādirīden bizler ḳarışdık

Ḳarib Pir Mehmed Ḥalīfe oldular
ʿOs̱man Dedeyi anda buldular
Sırıllı İḫtiyār cümle sevdiler
Ḳurdçı Dede deyu ġāyet sevişdik

Şeyḫ Ḳayġulu şeyh iḫtiyāra vardı
Ağlayub dizine yüzünü sürdü
Cümle dersi andan oḳuyub bildi
Sülūk-ı Üveysli göñülden coşduk

Ne ḳadar yaşasañ bundan
ʿĀḳıbet irişir ölüm
Ayrılır bu teniñ candan
ʿĀḳıbet irişir ölüm

Nice insanlar geldi
Āḫir ölüme uğradı
Tenleri türāba girdi
ʿĀḳıbet irişir ölüm

Bunuñ ṣañı olur vīrān
Ḳalmaz bu ciāna gelen
Gördüñ mi bunda hiç duran ?
ʿĀḳıbet irişir ölüm

Salṭanat tahṭında olsañ
Malı mülki benim diseñ
Ṣoñunda nādim olursuñ
ʿĀḳıbet irişir ölüm

Şeyḫ Ḳayġulu söyler ağlar
Bu fānīyi sever neyler
Bāḳī ḳalmaz saña günler
ʿĀḳıbet irişir ölüm

ʿĀşıḳlarıñ ḥallerini
Bilem diyenler bilmez
Ṣādıḳların kemālini
Göreyim diyenler görmez

Ḳaçan ṣarraf ola biri
Ol mekāna ire ili
Olursa söylemez dili
Lādān yanına gelmez

Anlar sırrullah bilir
Sırlar āşikāre mi olur ?
Taṣdīḳ anlar ile durur
Fānī cihanda gülmez

Arı eyler anlar özü
Yaradana ider nazı
Belālara ṣabır yüzü
Rāzı olmayan durmaz

Şeyḫ Ḳayġulu dervişleriñ
Derviş ise beyle duruñ
Dīzārına ʿāşıḳ oluñ
Sen ben diyenler bulmaz

Geliñ siziñ ile bile
Bulalım ʿāşıḳları
Anlarıñ erkānına girüb
Görelim ʿāşıḳları

Ḫaṣ olan anlardır ḫaṣ
Ḳalbiñden silindi pas
Giyelim çeşid libas
Ṣoralım ʿāşıḳları

Erenler meydanı ola
Göñülleri pür-nūr ola
Ġamlara himmetler ḳıla
Duyalım ʿāşıḳları

Anlardır bize yetişen
Ḳalbleri olur gülşen
Selāmet bulur sevişen
Sevelim ʿāşıḳları

Şeyḫ Ḳayġulu olasıñ şāz
Eylendi dā'imā niyāz
Bilenler olurlar fāz
Duyalım ʿāşıḳları

Ciğer pāre pāre yanar
Ölüme uğradı yolum
İki gözüm ḳanlar ağlar
Ölüme uğradı yolum

Buna çāreler olur mu ?
Fānīye gelen ḳalır mı ?
Yaradılanlar durur mu ?
Ölüme uğradı yolum

Kimselerden yardım olmaz
ʿÖmür tamām olan ḳalmaz
Ecel gelince durulmaz
Ölüme uğradı yolum

Leẕẕetini bulmaz kimse
Bu fānīye kimler gelse
Ġāfil bundan ʿibret alsa
Ölüme uğradı yolum

Şeyḫ Ḳayġulu anı görem
Fānīden beḳāya varam
Ecelim gelince duram
Ölüme uğradı yolum

ʿAvretler sulṭānı olan
Anamız Fāṭıma Zehrā
Nisālara yardım kılan
Anamız Fāṭıma Zehrā

Yārın maḫşer yerine vara
Ḫātunlara şefīʿ ola
Bir Mevlā'ya çoḳ yalvara
Anamız Fāṭıma Zehrā

Muḥammed'in sevdiği ḳız
Ḥaşr olaydık anuñla biz
Aḳ olur ḳarayken bu yüz
Anamız Fāṭıma Zehrā

Ḥasan Ḥüseyin'e ana
Maḥabbetin ḳoyuñ cāna
Niyāzı ʿAẓīm Sulṭāna
Anamız Fāṭıma Zehrā

Şeyḫ Ḳayġulu Ḥabīb ḳızı
Seveniñ ağ olur yüzü
İletir dīzāra bizi
Anamız Fāṭıma Zehrā

Her ne gelir anı gördüm
Bir maḥbūbı görüb sevdim
Anuñla durunca şeyle
Candan göñüllere aldım

Elim irdi bir yāre
Yüreğime oldu yāre
Görmedim bir nesne hiç
Baḳmadım ṣağa ve ṣola

Bir nidā geldi erişdi
İçerim yanub dutuşdı
Bir maḫlūḳ ẓuhūra gelüb
Bir nefes içinde açdı

Oldu ol ara(da) nizā
Çekildi cümle ḳażāʾ
Meyl eyleme ṣaḳın buña
Ṣoñra çekersiñ ḳażāʾ

Şeyḫ Ḳayġulu görünce
Bülbül bildim duyunca
Ḳalbde ġurāb idbār olsa
Bülbüller gelir alır anca

Seḫavet ṣāḫibi olan
Yüce mertebeler gören
İgilerden igi olan
Seyyid ʿOs̱man Efendidür

Ola ḳadri aʿlā yüce
Günden gün artar derece
Āşıḳları seven anca
Seyyid ʿOs̱man Efendidür

Ola sözi anuñ ulu
Kemāle ḳalbi dolu
Ṣādıḳlarıñ gözi nūrı
Seyyid ʿOs̱man Efendidür

Asān ola cümle işleri
Selāmet göre başları
Seven karib dervişleri
Seyyid ʿOs̱man Efendidür

Şeyḫ Ḳayġulu sever özden
ʿİnāyet irişe dostdan
Ḳalbleri ola gül-istan
Seyyid ʿOs̱man Efendidür

Ārzūlaya anı
Uyara cānı
Ḳavī ola īmānı
Seyyid ʿOs̱man'ıñ

Ola ḳalbi cūş
İde ʿaşḳile cūş
Kāmiller gibi veş
Seyyid ʿOs̱man'ıñ

Sever faḳirleri
Bilir ṣādıḳları
Buluna hale hālleri
Seyyid ʿOs̱man'ıñ

Arıdır özü
İder niyāzı
Selāmet yüzi
Seyyid ʿOs̱man'ıñ

Ḳayġulu cāna
İresiñ cānāna
Ārzū cemāle
Seyyid ʿOs̱man'ıñ

ʿAvretler içinde aʿlā
Adebiye-i Rābiʿa
ʿAzīz yaradılan evlā
Adebiye-i Rābiʿa

Ḥasan-ı Başrīye irdi
Erkānından irşād oldu
Keşif kerāmeti buldu
Adebiye-i Rābiʿa

Hevāda ḳıldı namaz
Sevdi anı bī-niyāz
ʿAmellerden olan fāz
Adebiye-i Rābiʿa

İbrāhim ibn Edhem'e
Pīrdaş oldu o aña
ʿAşḳile girdi meydāna
Adebiye-i Rābiʿa

Şeyḫ Ḳayġulu odur nisā
Elinde ḥurmadan ʿaṣā
Maḥşer günleri bulsa
Adebiye-i Rābiʿa

Yılda bir gece vardır
Leyl-i Berāt senede
Allah'ın sevgili düni
Leyl-i Berāt senede

Melekler bir yere gelir
Her biri bir ḫizmet görür
Bir yıl tamām vaḳit olur
Leyl-i Berāt senede

Cebrā'ille Mikā'il
İsrāfille ʿAzrā'il
Bir senelik ḥuccet alır
Leyl-i Berāt senede

Yılı ... her ne ola
Bir āhile emir ola
Beşerlere burhān ire
Leyl-i Berāt senede

Şeyḫ Ḳayġulu gele berāt
Ḳullar bulalar maḳṣūdāt
Ḫüdām eyleye cümleye imdād
Leyl-i Berāt senede

Seyyid ʿ Os̱man Efendi sizi
Seve Allah Raḥmānü'r-Raḥīm
Belālardan idüb emni
Seve Allah Kerīm ʿ Aẓīm

Siz beni eylediñiz mesrūr
Ḳalbiñiz nūr bula sürūr
Veliyyullah himmetin bulur
Seve Allah Ḳadīr Ḳadīm

Oḳundı Hādi'l-ʿ Uşşāḳ
Cihāna eyledi nūr şevḳ
Ḥabībullahdan bul şefāʿ at
Seve Allah Laṭīf ʿ Alīm

Olasıñ bir ʿ azīz ḳul
Duʿ ālarıñ ola maḳbūl
Cümle ġamlardan ḳurtul
Seve Allah Vedūd Ḥalīm

Şeyḫ Ḳayġulu bilindi anı
Sevdi cānım gibi cānı
Göre cennet cemālini
Seve Allah Ra'ūf Selīm

Hele bir fikir eyle sen
Muḥammed'i seven ʿ āşıḳdan olur
Maḥabbet idince bil sen
Muḥammed'i seven ʿ āşıḳdan olur

ʿ Āşıḳları sen bilesiñ
Ṣādıḳlar maḥabbeti ḳılasıñ
Anlarile ḥaşr olursuñ
Muḥammed'i seven ʿ āşıḳdan olur

Kişinin sevdiği ʿ ameli anca
Bunda neyi sever anuñla bunca
Bulur murādların bilindi anca
Muḥammed'i seven ʿ āşıḳdan olur

Bir ulu mertebe (ye) irişür gel
Bu ḥālile olundı gel gel
Bu ḫaberden ḫaber duyındı tez gel
Muḥammed'i seven ʿ āşıḳdan olur

Yılda bir gecemiz vardır
Aña Berāt düni dirler
Güzel ʿamelliye yārdır
Aña Berāt düni dirler

Ol geceyi sevdi sulṭān
Aḥad olan Kerīm Rahmān
Yılı ... emr-i fermān
Aña Berāt düni dirler

Mü'minlere bilme lāzım
Ẕünūbuma olam nādim
Settār Allah ide yardım
Aña Berāt düni dirler

Yüzüm ḳaraları var
Cihān baña olmuşdur dār
Mağfiretle olsam bir yār
Aña Berāt düni dirler

Şeyḫ Ḳayġulu Berāt düni
ʿĪde döne ḳarib göñli
ʿĀşıḳıñ mesrūr güni
Aña Berāt düni dirler

Deñize gemiyi ṣaldım
Ne ucu var ne bucağı
Hançeri ṭaşa ṣaldım
Ne ḳıçı var ne bıçağı

Baḥr-i ʿummān olur
Berre duman bulur
Dağlar ...
Eşcārla yaḳarlar ocağı

Bir bölük sāzendeler
Dolmuş ḫānendeler
Dönüyor harmendeler
Boşa çıḳarmışlar ḳucağı

Şeyḫ Ḳayġulu gezerim
Maʿrifeti yazarım
Beyleden ḥīle sezerim
Kesilmez anuñ sıcağı

Haftada bir gelir bugün
Müşerrefdir cum' a güni
Mü'minlerin̄ budur ' idi
Müşerrefdir cum' a güni

Cum' a gün İslām'a bayram
Olmuşam bu ḥāle ḥayrān
Mağfiret eyler bir Ḥannān
Müşerrefdir cum' a güni

Oḳunur o günde Ḳur'ān
Kelāmullaha etdim īmān
Getirme ḳalbine gümān
Müşerrefdir cum' a güni

Eyle o günde ẕikrullah
Hū deyib diyesin̄ Allah
' Affider zünūb lillāh
Müşerrefdir cum' a güni

Şeyḫ Ḳayġulu cum' alarda
Eyleme ḳalbin̄i perde
Mü'minlerin ḳalbi nūrda
Müşerrefdir cum' a güni

Dağa vardım
Bağı gördüm
Ḳarġalar başıma doldı
Bir ḥacerde anı didim

Bülbüle irişdim
Şahāna buluşdum
Anun̄la görüşdüm
Bir şecerde anı sevdim

Doğan elimi aldı
Ḳartala yönün döndi
Hümā göklere ağdı
Bir fecirde anı ṣavdım

Arslan ...
Kelbler ... ider
... fitneye gider
Bir ... anı savdım

Ḳayġulu nerden vardı
Şikārın onda gördü
' Amellerini anun̄ gördi
Bir ... anı ...

Bizler seçme söyleriz
Ah ḳalbimiz yüce
İçerde söyleden vardır
Ḥamdü-lillah ʿAlīm Allah

Dilimiz añnaşılmaz
Ġāfil bu kelāmı bilmez
... dinlenmez bilinmez
Şükrü-lillah ʿAẓīm Allah

Bilmezem nedir kelām
Keẕib söylemeziz yalan
Taṣavvufāt nedir bilen
Ḥikmetullah Ḳadīm Allah

Oldum dīvāneler bunda
Cān içinde durur tende
Göñül durur bir karārda
Ḳudretullah Raḥīm Allah

Şeyḫ Ḳayġulu söyler ulu
Ḥaḳīḳat üzre dili
Kāmile kāmil kelāmı
Raḥmetullah Selīm Allah

Hamdü-lillah bize Allah
Cumʿa günün iḥsān etdi
İnʿām bize şükrü-lillah
Cumʿa günün iḥsān etdi

O günde naṣīḥat olur
ʿĀlimler ʿamelin bulur
Bir s̱evāba biñ virilir
Cumʿa günün iḥsān etdi

O günde eyle ẕikrullah
Her nefes diyesiñ Allah
Şefāʿatçi Nebiyyullah
Cumʿa günün iḥsān etdi

Seyyiddir günlere yüce
Birine biñ s̱evāb bunca
ʿAzīzdir mü'mine anca
Cumʿa günün iḥsān etdi

Şeyḫ Ḳayġulu anı bildim
Mü'minler bayramı didim
Kāmilden kelāmı ṣordum
Cumʿa günün iḥsān etdi
Ḥamdü-lillah inʿām etdi

Aḳbabayı gördüm
Yaşını sordum
Çoḳ yaşamış az bilir
Maʿrifetsizdir bildim

Leyleğe irişdi yolum
Bildim güzeldir diliñ
Ne yılan kor ne çıyan
Anı bir kere görüñ

Bayḳuş vīrān ister
Maʿrifeti ne göster
Süleyman cevāb virmiş
Kendine tābī ister

Ḳartalı gördüm ağlar
Mesken olmuş aña ṭağlar
Ṣavuk ṣular yanında
Diline geleni söyler

Şeyḫ Ḳayġulu uçalar
Ṭaraf ṭaraf ḳaçalar
Canlarından bezeler
Her daʿvādan geçeler

ʿAvretler erine ikrām
İderse Ḥaḳ sever anı
Luṭfile eylerse inʿām
İderse Ḥaḳ sever anı

Ḫizmetinde etmez ḳuṣūr
Yaradana olur vuṣūl
Geçimde ḥuyu bil aṣıl
İderse Ḥaḳ sever anı

Emr iddi Ḥabībullah
Rıżāları rıżullah
Ḥikmeti çoḳ ḳudretullah
İderse Ḥaḳ sever anı

Bir ḫizmetin etse edā
Rıżāsında olsa fedā
Güzel kelāmile ṣadā
İderse Ḥaḳ sever anı

Şeyḫ Ḳayġulu nisā ola
Ḳabusunda ḳulu ola
Maḥabbet eyleyüb dura
İderse Ḥaḳ sever anı

Düşdüm sevdālara gezdim
Rüzgār baña yār olmuş
Ben ṣanırdım altun cevher
Aldığım baña nār olmuş

ʿAceb naṣıl ola işim
Ġuru ġavġalarda başım
Ġamile dolu içim dışım
Bildiğim baña zār olmuş

Ṣanırım yolu mı arı
Bilmezem beyle kārı
ʿĀdetullah beyle cārī
Gördüğüm baña ṣār olmuş

Şeyẖ Ḳayġulu ağlar gezer
Ḫüdām eyle ḥasen naẓar
Kirāmen kātibīn yazar
Duyduğum baña ḥār olmuş

Geliñ siziñ ile bile olalım
Rūz şeb durmayub tevḥīd sürelim
Birliğine anuñ iḳrār ḳılalım
Taṣdīḳ iden ḳullar dergāha varır

Ġafletle ḳalma ey göñül ḳalma
Şu dünyā fānīdir sevdālar virme
Ẕikrullah eyleyüb bir nefes durma
Taṣdīḳ iden ḳullar dergāha varır

Dervişleriñ ḫaṣı ẕikrullah ider
Günden güne ḳalbin nurdan arı ider
İstiḳāmet üzre doğruya gider
Taṣdīḳ iden ḳullar dergāha varır

Tañrı'yı sevenler ider ẕikrullah
Şefāʿat ider ol Ḥabībullah
ʿİnāyet idici Ġaffār'dır Allah
Taṣdīḳ iden ḳullar dergāha varır

Şeyẖ Ḳayġulu çekerler aña
Mağfiret eyleye bir Mevlā'm aña
ʿĀşıḳlar ṣādıḳlar dīzārın göre
Taṣdīḳ iden ḳullar dīzāra varır
Ḥaḳḳ'ıñ cemālini cennetde görür

ʿAvretleriñ ẕünūblusı
Er rizāsında olmayan
Ḫilāfında olur ʿāṣī
Er rizāsında olmayan

Ġafletle geçer ʿömri
Ḳanda bula o ḳul yāri
ʿĀdetullah beyle cārī
Er rizāsında olmayan

Bilmez ḳalbinde maḥabbet
Bulmaz yārın şefḳat
Nārından olmaz necāt
Er rizāsında olmayan

Ṣanır ki terbiye etdim
Doğru yol üzre gitdim
Günāh-ı kebīre batdıñ
Er rizāsında olmayan

Şeyḫ Ḳayġulu beyledir ḥāl
Eylemeyindi ḳīl ḳāl
Ḫāṭırın yıḳana açıḳ nār
Er rizāsında olmayan

Geliñ siziñ ile bile
Devir devrān eyleyelim
Hū Hū deyib bu meydanda
Durma pervān eyleyelim

Erenleriñ erkānına
İlişilmez devrānına
Ḳıdālar virir cānıña
Durma pervān eyleyelim

ʿĀşıḳlar idince devrān
Olur anlar içün bayrām
Kāmillere olur ḥayrān
Durma pervān eyleyelim

Her kim bu sırra yetişe
İçerüden ḳalbi coşa
ʿAşḳıñ ateşine düşe
Durma pervān eyleyelim

Şeyḫ Ḳayġulu mecnūn olur
Hū Hū deyib deli olur
Ṣādıḳlar dīzārın bulur
Devir devrān eyleyelim
Durma pervān eyleyelim

Yedi cehennem kapusı
Açıḳ ḳomşu incidene
Nāra müsteḥaḳ hebsi
Açıḳ ḳomşu incidene

Varıcağı yeri ṭamu
ʿAmelleri hebā hemu
Fiġanlara uğrar demi
Açıḳ ḳomşu incidene

Zebānīler anda olur
Anlarile ʿaẕāb bulur
Zaḳḳum ḳaṭranlarda ḳalır
Açıḳ ḳomşu incidene

Eyleyince bunda riyā
Ḥased eyler söyler hebā
Ağlar yanar ider nidā
Açıḳ ḳomşu incidene

Şeyḫ Ḳayġulu ola ḳomşu
Bu ḥallerden eyle ḫuşūʿ
Selāmete irmez başı
Açıḳ ḳomşu incidene

Dizine dek girmiş ṣuya
Ṣanır deñizlere döndüm
... gibi ditrer iken
Sanar büyük çınar oldum

Kāmiller yanına varma
Varırsañ hiç söyleme
Lāf lufu bilir iken
Ciğerini ṭağlama

Ḳālile olan kişi
Düşünür bilir teşvişi
Şuna buna bilmez iken
Ḳaldırır kipriği ḳaşı

Almış eline bir çöb
Çizib dünyā ider ḫūb
Kendiñi gör içi
Bilür anda olur maḥçūb

Şeyḫ Ḳayġulu gördi anı
Ne dīni var ne īmānı
Dünyālık virmese aña
Ne ibādet ider cānı ve ne teni

Eğer aḥmaḳlar olmasa
Bu dünyā ḫarāb olurdı
Eğer ʿālimler olmasa
Cāhiller cezāʾ bulurdı

Olmayaydı ṣāliḥler
Kimse bulmazdı ṭāliḥler
Olunca bunca ṣādıḳlar
Kāmiller fezā bulurdı

Ola abdalile evtād
Niyāzları ola feryād
Ḳabūl ola cümle murād
Beşer ḳażāʾ bulurdı

İnsan ġāfil olunca
ʿAmelden geru ḳalınca
Bu dünyā āḫire irince
Gelenler nizā bulurdı

Şeyḫ Ḳayġulu tecribeler
İşidüb buña gelenler
Bu kelāmı añnayanlar
Her dem rıżāʾ bulurdı

Dost emrini yerine getir
Cennet-i aʿlāya giresiñ
Ḳalbiñden kibri at ki
Cennet-i aʿlāya giresiñ

Ben ben daʿvāları gide
Cān eylenir iken tende
Göñlüñi arı it bunda
Cennet-i aʿlāya giresiñ

Müʾminleriñ ola ḫaṣı
Ḳabūl ola heb duʿāsı
Sevindi ḫayırlı nāsı
Cennet-i aʿlāya giresiñ

Olagör bu ḥālile
Yār olasıñ ḫaṣ yārile
Ṣalāt eyle Resūlüne
Cennet-i aʿlāya giresiñ

Şeyḫ Ḳayġulu bula rıżāʾ
Ḳan yaş döke fānī göze
İḥsān ide Ḫüdā'm bize
Cennet-i aʿlāya giresiñ
Ol yüce dergāhı bulasıñ
Efendim Hū hū

Kāmil insan gerekdür
Bula mürşid-i kāmili
İsti'dād kişiye gerekdür
Bula mürşid-i kāmili

Bağlaya göñlü muḳīm
Eyleye tene cāna ḥaḳīm
Ola Ḥaḳile yaḳın
Bula mürşid-i kāmili

Mürşidile ola irşād
Ḳalbini eyleye küşād
Diye her nefes yā Ḥaḳ
Bula mürşid-i kāmili

Eyleye anı delīl
Ola ol yārile ḫalīl
Bulunur anıñla Celīl
Bula mürşid-i kāmili

Şeyḫ Ḳayġulu gezib bildim
Ḳulu kölesiyem vardım
Himmetile ider yardım
Bula mürşid-i kāmili

Aḥad Allahım
Ġanī sulṭānım
Seni ẕikr idem
Efendim yā Hū

Ṣamedsiñ Ferdsiñ
Sübḥānım birsiñ
Ḳadīr Ḳadīmsiñ
Efendim yā Hū

Ra'ūf'ür-Raḥmān
Kerīm Mennān
Eyle sen iḥsān
Efendim yā Hū

Celīlsiñ Cabbār
Laṭifsiñ Settār
Baña ol sen yār
Efendim yā Hū

Ḳayġulu ḳula
İn'ām sen eyle
Dīzārıñ göre
Efendim yā Hū

Ey göñül seniñ ile
Dost Muḥammed'e gidelim
Severim anı canla
Dost Muḥammed'e gidelim

Ümmetine yardımcıdur
Şefā'at ṣāḥibi odur
Dertlilerüñ dermānıdur
Dost Muḥammed'e gidelim

Medīne'de olur ḳabri
Her dā'imā eyle fikri
Ṣalātla getir ẕikri
Dost Muḥammed'e gidelim

Şeyḫ Ḳayġulu o sulṭtānıñ
Yoluna ḳurbānım cānım
Odur benim dīn īmānım
Dost Muḥammed'e gidelim

Ṣabāḥıñ seḥerinde gördüm
Bülbüller feryāda başlar
Ḳarib ḳarib feryāda başlar
Bülbüller feryāda başlar

Seniñ ẕikriñ midir bu dil
Saña niçün görünmez gül
Şaḳıyub öter o bülbül
Bülbüller feryāda başlar

Yüreği içinde yanıḳ
Bildim ġafletden uyanıḳ
Öter o ḳuş ḳarib ḳarib
Bülbüller feryāda başlar

'Azīz eyledi Ḥaḳ seni
Seher vaḳtinde uyanır
Buña yürek mi dayanır ?
Bülbüller feryāda başlar

Şeyḫ Ḳayġulu bu ḥālile
Sevgüsi düşdü göñüle
Ah ider göstermez bülbüle
Bülbülller feryādlar eyler

Erenleriñ erkānına
Giren devr-i devrān ider
ʿĀşıḳın düşer şānına
Bulan seyr-i seyrān ider

Cezbe yellerine erer
Uṣūl-i erkāna girer
Nefis şeyṭān dünyā ırar
Ṣoran ḫayr-ı ḫayrān ider

İçerüden göñül coşar
Görenleriñ ʿaḳlı şaşar
Deryā mevc gibi daşar
Duran vecd-i vicdān ider

Görünür dostuñ illeri
Ẕikrullah ider dilleri
Ferāḫa irer cānları
Bulan kevn-i kervān ider

Şeyḫ Ḳayġulu erenleriñ
Sevgisi ḳalbinde cānlarıñ
Alasıñ sen himmetlerin
Alan nūr-ı nūrān ider

Zamān āḫire erişdi
Ṭuğyāna başladı insan
Fitneler mezāka girişdi
Ṭuğyāna başladı insan

Niceleri fiġān ider
Doğru yoldan ayrı gider
Çoğaldı ġamla keder
Ṭuğyāna başladı insan

Bıraḳdılar ʿibādeti
Komadılar ṣadāḳati
Unutdu hem āḫireti
Ṭuğyāna başladı insan

Ġıybetle doldu cihān
Geldi şimdi ā ir zamān
Azaldı ʿamel eyleyen
Ṭuğyāna başladı insan

Şeyḫ Ḳayġulu doldu kāẕib
Aramazlar kāmil hāzıḳ
ʿAẕāba oldular lāyıḳ
Ṭuğyāna başladı insan

İki kişi girdik yola
Birbirleriyle ḫoşnūd ola
Bir zamān refīḳ olduḳ
ʿĀḳıbet ayrılıḳ bula

Ol arada oldu ...
Bildik vardır anda ulu
İki eylemişler yolu
Gördüm karu ṣular ola

Gezerdim dağile bayır
Çimen çiçekler çayır
Gelir elinden ḫayır şer
İgiler kötüler dola

İşler bunda seçilmez
Bu aradan ḳaçılmaz
Hiçbir yanına uçulmaz
İkimizi almaẓlar yola

Şeyḫ Ḳayġulu irişdim
Birbirleriyle sevişdim
Āḫir ayrı düşdüm
Eyle ḫayrı her ḳula

ʿ*Ayna* geldim
Se (ye) ulaşdım
Görünmez bir *elif* var
Buldum ḳarışdım

Mim geldi baḳdım
Nun ile oḳudum
Bilüb şaḳıdım
Güldüm görüşdüm

Sin gelince
Ye görünce
Bildim ki anca
Durdum şaşdım

Dalile bildim
Kemāli buldum
Ḳalble sevdim
Eyle buluşdum

Sin oldu ʿayān
Be-y-ile beyān
Be ile tamām
Maʿan gülüşdüm

Şeyḫ Ḳayġulu buna
Emrullah ile
Murāda ire
Bildim ḳarışdım

Düşünmezler bunuñ ṣafı
Neye irer ḳarīb insan
Kaldı mı geleniñ biri
Neye irer ḳarīb insan

Bilmez kendini söyler
Ṣoñunda nedāmet eyler
Bunda gülen yārın ağlar
Neye irer ḳarīb insan

Ġafletle geçer ʿömri
Yārın nāra uğrar yolu
Söylemez doğruyu dili
Neye irer ḳarīb insan

Beğenir kendini neyler
Kötü kelāmları söyler
ʿĀḳıbet bu ölüm uğrar
Neye irer ḳarīb insan

Şeyḫ Ḳayġulu söyle destān
Ayırır kendini dostdan
Bizi eyle Rabbim ḫaṣdan
Neye irer ḳarīb insan

Şın ile eyle ʿamel
Ṭı ile bulasıñ kemāl
Ḥā ile irişüñ Ḥaḳḳ'a
Mim ile buluşuñ mutlaḳa

Cim (ile) olursuñ aʿlā
Mim ile olursuñ evlā
Lam ile cemʿ ola bunlar
ʿAşḳ şarābı bula saḳa

Çevire meyil öze
Başlaya Ḥaḳ niyāza
Amān deyince bī-niyāz'a
Gide ... gelir beḳā

Bu hāle irenler olur
Sevdiğini kişi bulur
Maḳṣūda beyle irilir
Göñüller içini yıḳa

Şeyḫ Ḳayġulu añlamışsıñ
Kāmil mürşide irmişiñ
İlm-i ledünnī bilmişiñ
Beyle varılır Ḥaḳḳ'a

Ḫalḳ eyledi bizi Allah
Zār içinde fiġan oldum
Bī-çāreyim ḳudretullah
Dār içinde amān oldum

Her neye irişse elim
Lā-mekāna irdi yolum
Durmaz söyler ḳarib dilim
Kār içinde gümān oldum

Mecnūnleyin iderem ah
Yüzüm ḳara çoḳdur günāh
Müstaḳīme ararım rāh
Nār içinde zamān oldum

Neylerem niderem bilmem
Ağlarım fānīde gülmem
Mā-sivāyı ẕerre almam
Ḥār içinde ʿummān oldum

Şeyḫ Ḳayġulu āhile ah
Yardımcımız ola bir şāh
Dostumdur yaradan İlah
Cār içinde cinān oldum

Sen cihāna gelmeyeydiñ
Saña insan denilmezdi
Ḥamdü lillah ṣenā eyle
Bu kemāller bulunmazdı

Şükür eyle Allah bildiñ
Muḥammed'e ümmet olduñ
Mü'minlere bile olduñ
ʿİlim erkān ṣorulmazdı

Eyle ṣabır eyle fikir
Virdi bize kāmil ʿaḳıl
Dilimiz ẕikrullah oḳur
Seniñ oḳuduğuñ bilinmezdi

ʿİnāyetine Allah'ın
Hidāyeti vardır anuñ
Ehl-i īmāndır bil şānıñ
Su'āl ḥesāb ṣorulmazdı

Şeyḫ Ḳayġulu ola ikrām
Ḳadīr Allah ider inʿām
İnsanlara ider iḥsān
Cennet cemāl virilmezdi

Saña direm cevābları
Bulasıñ sen s̱evābları
Dā'imā sen selāmetleri
Bula seyyid seyyid ʿOs̱man

Eyledik biz seni evlād
Ḳabūl ḳıla cümle murād
Ola maḳbūl ü murādāt
Nola seyyid seyyid ʿOs̱man

Oḳuyalar kitabımı
Sebeb eyledi Allah seni
Cihānıñ dola her yanı
Ola seyyid seyyid ʿOs̱man

Muḥammed ʿAşḳına anı
Şereflendire bir yāri
Seveler mü'minler canı
Güle seyyid seyyid ʿOs̱man

Şeyḫ Ḳayġulu anı bildim
Veled-i maʿnevī ḳıldım
Anuñ kemālini sevdim
Göre seyyid seyyid ʿOs̱man

Cūş ider göñlümüñ içi
Ceẕbe yelleri esince
Bağışlar bu Ġanī şuçı
Ḳul günāhından geçince

Ḳuluna yardımcı Allah
Şefāʿatçi Resūlullah
Īmānım amentü billāh
Cān ḳafesinden uçunca

Ḳanı var mıdır bir ṣādıḳ
Dīzārına ola ṭālib
Ġayrı nesne sevmez ʿāşıḳ
Cān cenāḥını açınca

Mecnūn olub ider feryād
Göñlü içi olur ābād
İster mi Şirin'i Ferhād ?
ʿAşḳ şarābını içince

Şeyḫ Ḳayġulu etme elem
Ḳalbimde zaḥımlı yārem
Aḥad sulṭānımı bulam
Fānī cihāndan göçünce

Ah nideyim söylemeğe
Mecālim yoḳ diyemezem
Seni Allah ḫaṭālardan
Ḥıfẓ eyleye var niyāzım

Sebebe vardır s̱evāb
Ulu ʿAẓīm Ḥaḳ'dır cevāb
Nārından eyleye azād
Ḥıfẓ eyleye var niyāzım

Ḳadīr Allah Kerīmdir Ḥaḳ
Tañrı yüzüñ eyleye aḳ
ʿAẕāblardan buluñ necāt
Ḥıfẓ eyleye var niyāzım

Seni seve Ġanī Sübḥān
Sırrına irgüre Sulṭān
Ġamlardan ḳurtara Mennān
Ḥıfẓ eyleye var niyāzım

Şeyḫ Ḳayġulu Seyyid ʿOs̱man
Dertlerine bula dermān
Vire murādın bī-gümān
Ḥıfẓ eyleye var niyāzım

Göñül arżu çeker saña
Yā Muḥammed Muṣṭafā
İsmiñ bu cānıma ṣafā
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Ṣalāt virince size
Mağfiret ʿināyet bize
İrişür cānım fāza
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Cānım ḳurbān yoluña
Nūrsuñ münevver göñlüme
ʿĀşıḳam cemāliñe
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Enbiyāların mürseli
Ümmetiniñ yüce ḥāli
Ḳabūl eyle efendim beni
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Şeyḫ Ḳayġulu ümmet saña
Şifā eyle gel baña
Seni seven saña vara
Yā Muḥammed Muṣṭafā
Efendim Hū

Gelindi bir bunı dinñe
Ġāfilen gezme avāre
Al ḫaber dostdan ḫaber
Seni iletmesün nāra

Gör imdi insanı beşer
Helbetde yolundan şaşar
Gene tevbelere düşer
Yalvara gör yāra yāra

Ġaffārü'ẕ-ẕünūbdur o
Settārü'l-ʿuyūbdur Hū
Nādim olunca ẕünūblara
Eyle kendin pāre pāre

Yanar göñül ider pervān
Gelir geçer kervān
Eliñde şimdilik dermān
Ağlayasıñ zāre zāre

Şeyḫ Ḳayġulu āhile dur
Günāhıña tevbeler ḳıl
ʿAfv eyleye ola maḳbūl
Var raḥmeti çāre çāre

Cümle ʿālemlere sulṭān
Ḥabībullah Muḥammeddür
Bıraġan cihān evṭān
Ḥabībullah Muḥammeddür

Mekke şehrinde giden
Medīne'ye hicret iden
Muʿcizātlar ʿayān iden
Ḥabībullah Muḥammeddür

Nübüvvet tācını giydi
Kerāmet taḫtına irdi
Kur'ān aña inzāl oldı
Ḥabībullah Muḥammeddür

Ebū Bekir anıñ yāri
ʿÖmer ʿOṣman bile vārı
Ḥażret-i ʿAli şirindārı
Ḥabībullah Muḥammeddür

Şeyḫ Ḳayġulu nebīlerle
Server ola bile anlarla
Sevenler cemāle ire
Ḥabībullah Muḥammeddür

Seni arżular göñlüm
Yā Muḥammed yā Aḥmed
Seniñle şāz olur cānım
Yā Muḥammed yā Aḥmed

Seniñ ḳadriñ bilir Allah
Seniñ medḥin ider Allah
Şübhesiz sen Resūlüllah
Yā Muḥammed yā Aḥmed

Bī-çāre ümmetinem amān
Dertlerime eyle dermān
Ḥaḳ Ḥabībsiñ etdim īmān
Yā Muḥammed yā Aḥmed

Ebū Bekir ʿÖmer ʿOs̱man
Ḥażret-i Ali gerçek arslan
Nebīlerden aʿlā olan
Yā Muḥammed yā Aḥmed

Şeyḫ Ḳayġulu ola anuñ
Şefāʿatin uma dāʾim
Şefāʿatcisi Allah'ıñ
Yā Muḥammed yā Aḥmed

Amān yā Rabbenā amān
Muḥammed cemālin göster
Nebīdür āḫir zamān
Muḥammed cemālin göster

Görünce şāẕ olur diller
Derinden ḫalḳ olmuş güller
Açılır dosta göñüller
Muḥammed cemālin göster

Yaradıldı kevn-i mekān
Dāreyn içre odur Sulṭān
Medīne içinde yatan
Muḥammed cemālin göster

Allah anı etdi ʿazīz
Birdir anca Rabbimüz
Anıñla aḳ olur bu yüz
Muḥammed cemālin göster

Şeyḫ Ḳayġulu aña vara
Ḳalmaya ḳalbinde yara
Anuñla dīzāra ire
Muḥammed cemālin göster

Hamdü-lillah bize ihsān eyledi
Seḫāvet ṣāḥibi ʿOs̱man Efendi
Bir güzelce inʿām himmet eyledi
Seḫāvet ṣāḥibi ʿOs̱man Efendi

Kitabımız olan Hādi'l-ʿUşşāḳ
Şānına anı eyledi sebeb
Anı ʿāşıḳlarla cemʿ eyle yā Ḥa
Seḫāvet ṣāḥibi ʿOs̱man Efendi

Yardımcı eyledi sizleri Bārī
ʿİnāyet vire ol ʿAẓīm Ġanī
Murāda maḳṣūda irgüre anı
Seḫāvet ṣāḥibi ʿOs̱man Efendi

Ne ḳadar medḥ etsem ḥaḳḳı o dutmaz
Naṣıl vaṣf ideyim vaṣfı dükenmez
İnşā'allah elem kedere irmez
Seḫāvet ṣāḥibi ʿOs̱man Efendi

Şeyḫ Ḳayġulu Seyyid ʿOs̱man söyler
Şefāʿat eyleye velī nebīler
Cemālullah göstere göre bu canlar
Seḫāvet ṣāḥibi ʿOs̱man Efendi

Naṣıl naẓar etsem aña
Sevgüsini duyur cāna
Bağışlasıñ Ḥaḳ Sulṭāna
Seyyid ʿOs̱man Efendi'yi

Canları ola gülşen
Göñülleri olur rūşen
Güẕel adıyla nām şān
Seyyid ʿOs̱man Efendi'yi

Vire Allah murādını
Ḳabūl ḳıla maḳṣūdını
Belā'lardan ṣaḳlaya anı
Seyyid ʿOs̱man Efendi'yi

Āsān ola cümle işi
Ṭūl-i ʿömür ola yaşı
Muḥammed'e ide ḳomşu
Seyyid ʿOs̱man Efendi'yi

Şeyḫ Ḳayġulu sever aʿlā
Yardımcısı ola Mevlā
İde evlālardan evlā
Seyyid ʿOs̱man Efendi'yi

Oldum ḫayrān
Muḥammed'e
Cānım ḳurbān
Muḥammed'e

Nūr-ı nūrān
Seyr-i seyrān
Cānım cānān
Muḥammed'e

Odur ʿaẓīm
İdem taʿẓīm
Vara özüm
Muḥammed'e

Sevdi ilāh
Ḥabīb şāh
Bulam ben rāh
Muḥammed'e

Şeyḫ Ḳayġulu
Söyler dili
Ḳalbi dolu
Muḥammed'e

İslambol içinde bir ricāl duydum
Fuḳarā babası ʿOs̱man Efendi
Anıñ ʿizzetini şübhesiz gördüm
Fuḳarā babası ʿOs̱man Efendi

Anuñ medḥini kimse idebilir mi?
ʿAceb bu cihānda bir dāḫi olur mı
Bir kimseniñ aḳlı aña varır mı ?
Fuḳarā babası ʿOs̱man Efendi

Dilerem Allah'dan ola ol yüce
İki cihān içre bula derece
Ḳalbi döne anuñ pür-nūr sirāca
Fuḳarā babası ʿOs̱man Efendi

Muḥammed ʿaşḳına düşürmüş göñlü
Uyanıḳ ġafletden ol ʿazīz canı
Ḳavī eylemiş dini īmānı
Fuḳarā babası ʿOs̱man Efendi

Şeyḫ Ḳayġulu anı göñülden sever
Sevgisini maḥabbetini cān içine ḳoyar
Allah cemālini görüb bilece umar
Fuḳarā babası ʿOs̱man Efendi

Derviş aña dirler
Mürşidden irşād olur
Tañrı birdir anı birler
Ḳalbler nūr şād olur

Olmazdan evvel ola
Ḥased riyā' bilmeye
Ġıybet bühtān dimeye
Sever Şirin Ferhād olur

Ola ẓāhiren mecnūn
Diller anı ...
Ẕikrile geçire günün
Göñülleri ābād olur

Pirine göñli ḳavī
İñiler zārı zārı
Maḥv eyler küllü vārı
Helecanlığı azād olur

Şeyḫ Ḳayġulu şeyḫine
Cānı fedā cānına
Şübhe yoḳ īmānına
Hū deyib feryād olur

Ey ʿazīzim size selāmlar olsun
ʿAbd-i ʿācizāne ḳuldur Ḳayġulu
Sizi Allah āfetlerden ṣaḳlasun
Duʿācıñız faḳirāne ḳuldur Ḳayġulu

Leyl nehār size iderem duʿā
Ḫüdā'ya yalvarıb eylerem şenā
Hādi'l-ʿUşşāḳ himmet ḳıldıñız baña
Hademü'l-ḥaḳīrāne ḳuldur Ḳayġulu

Sizler bize eylediñiz himmeti
Size ide Muḥammed hem şefāʿati
Ola Alllah'ın çoḳ ʿināyeti
Bilüñ ḥaḳūrāne ḳuldur Ḳayġulu

Ḳayġulu söyler niyāzlar eyler
Rūz şeb o neden dā'imā ağlar
Ḥaddi olmayalaḳ selāmlar eyler
Düşmüşdür efġāne ḳuldur Ḳayġulu

İki gönül bir ola
Erenlerden himmet ola
Resūlullah şefā' at kıla
Hidāyet irgürür Allah

Bir mü'min bir mü'mini
Ferāḥ bulur anuñ cānı
Seve ḳalble anı
Hidāyet irgürür Allah

Üçler yediler ḳırḳlar
Abdal evtād olan pirler
Yetişeler buñalana bunlar
Hidāyet irgürür Allah

Vücūda olmaz naẓar
Ḳalbe naẓardır güzel
Beyle in'ām ider lem-yezel
Hidāyet irgürür Allah

Şeyḫ Ḳayġulu erlerile
Bir göñüldaş ol anlarile
Rıżā-i Ḥaḳ sevenlerile
Hidāyet irgürür Allah

Dervişleri sevenler
Anlarile yār olur
'Amelde mu'teber ...
Cihān baña dār olur

Mā-sivālardan geç
Derdiñe bul ilac
Münkirlerden eyü ḳaç
Ḳalb içinde zār olur

Eyleme rāha gümān
Her nefes di el-amān
Dola ḳalbin nūr-i īmān
Dāreyn içre kār olur

Şübheliler sevilmez
Ṣadāḳatli ayrılmaz
Açılan güller ṣolmaz
Mik 'amber hār olur

Şeyḫ Ḳayġulu sırrımdan
Virdim ḫaber seyrimden
Himmet gelir şeyḫimden
'Ādetullah cār olur

İki kimse ḳarşu ḳarşu
Kelāmları söyleşürüz
Ẓāhiren bir nesne yoḳdur
Görünmezden bilişürüz

Bizde anca budur maḳbūl
Cümle du'ā ola ḳabūl
Ḳalble sevince bir ḳul
Uzaḳ yaḳın dilleşürüz

Bize bir şey' uzaḳ olmaz
Yaḳın olub gelüb görmez
İçersine bizi ḳoymaz
Cüdā olur ağlaşıruz

Uzaḳ yaḳın bir olur
Maḥabbet özde durur
Bizi bizden alır gelir
Görmeden biz söyleşirüz

Şeyḫ Ḳayġulu bu ne ola
'Āşıḳlarıñ ḥāli beyle
Kāmillere ṣorub diñne
Göñüllerden sevişirüz

Yā 'Azrā'il ... baña
Muḥammed'e budur ḳurbān
Duyasıñ yalvarıram saña
Muḥammed'e budur ḳurbān

Āḫir vaḳitde irince
Nefesim tamām olunca
Ḥabībullaha ümmet anca
Muḥammed'e budur ḳurbān

Gele melekler ire
Cānım tenden cüdā ola
Kelām söyle güle güle
Muḥammed'e budur ḳurbān

Al canımı ilet Ḥaḳḳa
Ḥużūr-ı dīvāna çıḳa
Bilir ... Rabb'a
Muḥammed'e budur ḳurbān

Şeyḫ Ḳayġulu ola vücūd
Ḳadīr Allah nāẓır mevcūd
Diñle ḳabūl eyle Vedūd
Muḥammed'e budur ḳurbān

Bir nesneyi düşünme sen
Ādeme baḳ İblis ʿadüv
Nuḥ neciyyullah bil
Anıñ ḳavmi tuğyan oldu

İbrāhim Ḫalīlullah
Yabdı Kaʿbe-i beytullah
Muḳaddem ne ḳıldı allah
Nemrud aña süʿbān oldu

Bilürsüñ sen noldu Mūṣā
Ejderhā olurdı ʿaṣā
Bunca muʿcize gösterdi
Firʿavn aña ʿadüvvān oldu

ʿĪsā rūḥullah bilüñ
Kāmil ʿlimlere ṣoruñ
Ne ḳadar yahudiler var
Cümle aña düşmān oldu

Şeyḫ Ḳayġulu Muḥammediñ
Ümmetiyim cān Aḥmediñ
Ebū Cehil gibi laʿīn
Ḥabībine inkārdān oldu

Yazılar ile yazam
Dillerile ola nizām
Ḳırḳ yıl bişirseler çiği
Gene olur ḥişām ḥişām

Ḳırḳ yıl ḳaynasa biri
Deve ṣanır pireyi
Ne ṣağı bilir ne çürüğü
Gene olur ġişām ġişām

Vardım gördüm izini
Camus ṣandım tozunı
Karınca dutar fil yüzüni
Gene olur cüsām cüsām

Bilmedi kendi nedir
ʿAnkebut kurdı çadır
Tilkü arslan yerin gözedir
Gene olur fitām fitām

Şeyḫ Ḳayġulu bilindi
Bu ḥāli gel duyindi
Ġarġa bülbülüm dir şimdi
Gene olur ...

Cūşa geldi benim ḳalbim
Muḥammed ʿaşḳına düşdüm
Ferāḥa irgürdi cānım
Muḥammed ʿaşḳına düşdüm

Muḥammed cānımıñ cānı
Cümlenin odur īmānı
ʿĀşıḳıñ yoḳdur gümānı
Muḥammed ʿaşḳına düşdüm

Ḥabībullah sever ʿAẓīm
Ḳadīr Allah O'dur Kerīm
Anca anıñ ile seveyim
Muḥammed ʿaşḳına düşdüm

Şerīʿati ẓāhir ʿayān
Muʿcizātı beyān beyān
Efendim seniñle olam
Muḥammed ʿaşḳına düşdüm

Şeyḫ Ḳayġulu söylerem
Şevḳiyle yanaram
ʿAşḳı içün dīvāneyem
Muḥammed ʿaşḳına düşdüm
Maḥabbet baḥrinde coşdum

Siziñle bile ʿāşıḳlar
Cemʿ olub devrān idelim
Ḥaşr olub bir yere bizler
Cemʿ olub devrān idelim

Ṣādıḳlara budur erkān
Olalım ṭobla cevgān
Göñüllere gire sulṭān
Cemʿ olub devrān idelim

Baṣīret gözleri celā
Erenler uṣūl(i) aʿlā
Hū Hū deyib ẕikir Mevlā
Cemʿ olub devrān idelim

Ol üçler yediler ḳırḳlar
Abdal evtādile anlar
Cemʿ ola bir yere canlar
Cemʿ olub devrān idelim

Şeyḫ Ḳayġulu ola meydān
Ẕikrullah Hū ola Ḥay'dan
Geçelim bu yolda serden
Cemʿ olub devrān idelim
Leylimiz Berāt yevm-i bayram idelim

Giderken yolum uğradı
Bir şāra uğradı yolum
Naẓar etdim şāra baḳdım
Gül gülistān her yanım

Yaratmış Allah Vāhid
Ṣadāḳatla olmuş ṣādıḳ
Tecribeler lāzım değil
Bildim anı kāmil ʿaşıḳ

Ben anı duyunca bildim
Baṣīretle göñül virdim
Yedi baṭn içerü durur
Her cānibini setr ḳıldım

Bir kimse görmeye anı
Anı olan güẕel canı
Naṣıl dillerle söyleyeyim
Ṣadrı ḳalbi nūr īmānı

Şeyḫ Ḳayġulu kim ola bu
ʿAyn s̱e yā mim nūn sīn yā dāl o
Cennet cemālullah bile
Anuñla göstere Mevlām Hū

Bir şehre irdi elim
Ol şehre naẓar eyledim
Dört köşesini gezdim anuñ
Dillere destān eyledim

Çevre yanına baḳınca
Gördüm ʿaskerini anca
Bir biriyle mücādele olunca
Gül gülistān eyledim

Çıḳdı bir bölük leşker
Ġāyetle ḳuvvetlü asker
İçinde durur bir dilber
Şāz şāzistān eyledim

Baḳındı gör bunlara
Düşmüşdür her dem demlere
Düşmemiş gümānlara
Bağ bostān eyledim

Şeyḫ Ḳayġulu görindi
Ḫarābeler maʿmūr oldu
Sevdiğini anda buldu
Yār yāristān eyledim

ʿĀşıḳlara ola erkān
ʿAşḳ meydanına gelindi
Sever seni Ġanī Sulṭān
ʿAşḳ meydanına gelindi

Olurlar bu yerde pervān
Ḥaḳ yoluna idem devrān
Ġafletden uyanır bu cān
ʿAşḳ meydanına gelindi

Erenlere irer yolumuz
Ḥasan-ı Basrī ulumuz
Ẕikrullah eyler dilimüz
ʿAşḳ meydanına gelindi

Bilmeyüz münkir lādān
Şevḳile olur bu meydān
Geçerüz tenle candan
ʿAşḳ meydanına gelindi

Şeyḫ Ḳayġulu söyler cānım
Sebildir Ḥaḳ yola ḳanım
Her nefes dā'im ḳurbānım
ʿAşḳ meydanına gelindi
ʿĀşıḳlar ḥālin bilindi
Efendim yā Hū

Bir haber vireyim saña
Ol ḫaberden oluñ āgāh
Birgün olur diyem saña
Ḳurulur yüce dergāh

Seni seni bilirseñ seni
Diyemezsiñ bendir beni
İʿtikādile īmānı
Mustaḳīm bulasıñ rāh

İslāma şeref ḳılasıñ
Menzile sen iresiñ
Cennetine çün giresiñ
Girenler olur heb şāh

Şükrüni bilenler olur
Anlar mü'min müslim durur
Cümle ʿaẕābdan ḳurtulur
Yüzleri şems māh

Şeyḫ Ḳayġulu sözüne baḳ
Kelāmı gerçekdir muṭlaḳ
Dīzārın gösterince Ḥaḳ
Gider ḳalmaz āhile vāh

Gelindi gir bu meydana
Erenler erkānı bu
ʿĀşıḳıñ ẕikrulah Hū
Eriş şevkile kervāna
Erenler erkānı bu
ʿĀşıḳıñ ẕikrulah Hū

Meczūb-i ilāhī irer
ʿAşḳile devrāna girer
Nūr olub nūrāna döner
Erenler erkānı bu
ʿĀşıḳıñ ẕikrulah Hū

Bu yolda ʿāşıḳlar fedā
Cezbeleri olur nidā
Olmaz Hak'dan cüdā
Erenler erkānı bu
ʿĀşıḳıñ ẕikrulah Hū

Ne bilsün ṭaşrada olan
Cān virir sırrına iren
Ṣıdḳile eyle gel īmān
Erenler erkānı bu
ʿĀşıḳıñ ẕikrulah Hū

Şeyḫ Ḳayġulu veliyyullah
Şefāʿatçi Ḥabībullah
İrişür ʿināyetullah
Erenler erkānı bu
ʿĀşıḳıñ ẕikrulah Hū

Aḥad Allahım seni
Göñüllere seveyim
Terk eyleyüb cānı teni
Göñüllere seveyim

Sensiñ ḳulları seven
Sensiñ inʿām ikrām ḳılan
Murādını ḳuluñ viren
Göñüllere seveyim

Dilde eyleyelim cūş
Ḫāṭırım eylesiñ ḫoş
ʿĀşıḳlar ṣādıḳlar veş
Göñüllere seveyim

Seni seven seni bulur
Seniñle bile olur
Kāmiller bu ḥalde kalır
Göñüllere seveyim

Şeyḫ Ḳayġulu beyle ʿāşıḳ
Bu ʿāşıḳa dirler ṣādıḳ
Ḫulūṣ ṣıdḳile bildik
Göñüllere seveyim

Sen ʿāşıḳa ilişme
Anlar cevlān eylerler
Hū deyib düşer ḳalḳar
Ḥaḳ ẕikriyle seyrān eyler

Döner mecnūna döner
Şevḳile ẕikrile yanar
ʿAşḳıñ şarābına ḳanar
Zevḳile vicdān eyler

Ḳalbleri nūr olur anuñ
Temiz ṭāhir olur cānıñ
Arı olur bil īmānın
Dertlerine dermān eyler

Dillerinde olur destān
Ḫaber alma ister dostdan
Göñülleri gül gülistān
Ṣadr içini īmān eyler

Şeyḫ Ḳayġulu ʿāşıḳlara
Ḫaber eyle ṣādıḳlara
Ḳul olaydım ol canlara
Canlar cānın ḳurbān eyler

Bu sırra erenleriñ
Nūr olur göñülleri
Bu ʿaşḳı bilenleriñ
Nūr olur göñülleri

Mücāhedeye irer
Müşāhedeye girer
Ḥaḳḳı bir bilüb birler
Nūr olur göñülleri

Mā-sivāları atar
Şevḳile meydāna çıḳar
Baṣīretle baḳar
Nūr olur göñülleri

Mahvda olur istiġrāḳ
İdemez kendini farḳ
Hū deyib söyler yā Ḥaḳ
Nūr olur göñülleri

Şeyḫ Ḳayġulu dürr-feşān
Ḳalbleri nūrile nişān
... ʿaşḳa düşen
Nūr olur göñülleri
Demile devrān demleri

Bir yola çıḳdım
Her yanına baḳdım
Deryālar meve urur
Seyrāna baḳdım

Sefinesi yoḳ
Atılır eṭrāfa oḳ
Çaylar gibi ṭaşar
Ḫayrāna baḳdım

Rūzgār eser
Mevcleri keser
Ḳalmamışdır eser
Nīrāna baḳdım

Ḳaraları görmem
Bir yerde durmam
Baḥrlerde durmam
Ceylāna baḳdım

Şeyḫ Ḳayġulu gördüğüm
Bu ḳadarca bildiğim
Buldum sevdiğim
Meydāna baḳdım

Beni mest eyledi müdām
Muḥammediñ ḥub cemāli
Mecnūn etdi beni her dem
Muḥammediñ ḥub cemāli

Leyl nehār sevdiğim o
Her nefes dilimde yā Hū
Nūr münevver veche o
Muḥammediñ ḥub cemāli

Tañrınıñ sevdiği Ḥabīb
Dertlilere devā ṭabīb
Nūr arı ider ḳulūb
Muḥammediñ ḥub cemāli

Muḥammed cümleden yüce
Canlar cānı odur anca
Mecnūn etdi beni bunca
Muḥammediñ ḥub cemāli

Şeyḫ Ḳayġulu anı bildim
Ṣalāt selām aña virdim
Şefāʿat ṣāḥibi yardım
Muḥammediñ ḥub cemāli

Yüce dağa çıkan
Şikārın eyler
Bu ḥāle irişen
Her kārın eyler

Ḳarşular orman
Yine ola dermān
Bildim yolsuz geçer kervān
Bir zārın eyler

Aḳar çaylar daşar
Mecnūn Leylā'ya düşer
Ferhād Şirin arar
Bülbül efġānın eyler

Aldım ḫançeri ele
Ḳılıçlar meydana gire
Derdime çāre eyler
Demler ifḫārın eyler

Şeyḫ Ḳayġulu şānıdur
ʿAlīllere ġatıdur
Dostlara murāddır
Ġamlar hımarın eyler

Erenleri sevenleriñ
Sevgileri dermān olur
Maḥabbetle sevenleriñ
Maḥabbeti candan olur

Allah'ın dostu anlar
ʿAşḳullaha düşen bunlar
Murādın bulur sevenler
Her biri bir merdān olur

Ḳalbime gelmez gümān
İʿtiḳādla olur īmān
Her nerede añsa hemān
Himmetleri sırdan olur

Başīretledir işleri
Velāyetle bilişleri
Anlar göñül ḳardeşleri
Dünyā āḫiret sulṭān olur

Şeyḫ Ḳayġulu sözüñ ulu
ʿĀşıḳlarıñ beyle yolu
Anlar içün cihān durur
ʿAmelleri burhān olur

ʿAşkile yandığım
Muḥammedü'l-Muṣṭafādır
Maḥabbetle sevdiğim
Muḥammedü'l-Muṣṭafādır

Olmuşam kemter ümmeti
Şevḳile sevdim Aḥmedi
Bir Allahıñ o raḥmeti
Muḥammedü'l-Muṣṭafādır

Yārın maḥşere varalar
ʿAẓīm enbiyā bileler
Şefāʿatine ireler
Muḥammedü'l-Muṣṭafādır

Gireler cennete ümmet
Her ʿameli oldu sünnet
Ḥaḳḳa ricāʾ iden minnet
Muḥammedü'l-Muṣṭafādır

Şeyḫ Ḳayġulu anı görem
Şevḳile şimdi duram
Ümmeti ümmetim diyen
Muḥammedü'l-Muṣṭafādır
Efendim meded ah

ʿĀşıḳlarıñ birin ṣıdḳile sevsen
Cümlesini sevmiş gibice olur
Anlar ḳāl ḳīli nedir bilmez
Ṣanasın vücūdla görmüşce olur

ʿAyna gibi olur ḳalbleri içi
Dertlilere ṭabīb olur ilacı
Maḥabbetle sırdan nurdan sirācı
Nūr īmān ḳalb dolmuşca olur

Maḥabbet idenler örgenir erkān
İki cihān içre olurlar sulṭān
Ẓāhirā bir şeyʾ yoḳ göñülde evtān
ʿAdāletle ḳalbi dolmuşca olur

Ġururla batan ʿāḳıbet gülmez
Murādına irüb menzil bulmaz
Göñülden sevenler ẕerre ayrılmaz
Her zaman yanında durmuşca olur

Şeyḫ Ḳayġulu erenleriñ ḥāline
İlāc olur mı göñülleriñ ġamına
Maḥabbetle varıñ siz anlarıñ yanına
Birine biñ biñ sevgi bulmuşca olur

Dalḳalanma ḳarib göñül
Ṣabrile ol bir ḳarār
Ḥaḳḳıñ ʿināyetini bul
Olma Tañrıdan firār

Düşünme avāre yere
İletir ġam seni nāra
Derdiñe eylegil çāre
Bul dermānı görme ẓarār

Ṣabrile irgür murāda
Ḳalbiñi eyle küşāda
İrişmez ʿamel fesāda
Riyā kibir senden ırar

Tevekkül bābına yapış
Kāmil ʿamellere iriş
Ṣıdḳile ʿāmile buluş
Nefsiñe bu kelām yarar

Şeyḫ Ḳayġulu ağlar coşar
ʿAşḳ ḥāline yanub düşer
Eceli gelince yaşar
Ol ḥaṣile maʿ a'l-ebrār

Ey ʿazīzim etme şübhe
Helecānlar meydan almaz
Ḳalbi ḳara ḳullarız biz
Ẓāhir yaḳın ? sevgi olmaz

Ḥaḳḳı seven ḳullar olur
Maḥabbetle dā'im durur
Ḥaḳḳı seven Ḥaḳḳı bulur
Dünyā āḫiret hiç ayrılmaz

Maḥabbet nūrile olur
Nūrunu bulan aʿlā olur
Nūr gelince nār maḥv olur
Günden güne artar sönmez

Ḳadīr Allah Kerīm Ḥaḳḳdır
Göñüller ġāyetden aḳdır
Dostuñ yazar gerçekdir
Nūr gelince nārlar durmaz

Şeyḫ Ḳayġulu erkān yolu
Şeyḫ iḫtiyār Şeyḫi pīri
Anuñla bulmuşdur yāri
Mürşidsiz sulṭān bulunmaz

Düşmeye ḳālile ḳīle
Bu yollar erkān yeridir
Mürşid-i kāmili bulmaḳ
Göñüller sulṭān yeridir

Ẓāhire olunan naẓar
Ẓāhirde oḳur hem yazar
ʿAmeller olursa güzel
Göñüller evṭān yeridir

Baḳma ṣağile ṣola
Ẕikrullah getir dile
Ḳalbiñ bir sulṭānı bula
Göñüller burhān yeridir

Bulagör kendine bir yār
Ağyārile olmagil yār
Ḳalbiñi eylemegil dār
Göñüller her cān yeridir

Şeyḫ Ḳayġulu özüle baḳ
Kelāmındır gerçek muṭlaḳ
Her ḳanda arasañ bir Ḥaḳ
Göñüller nurcān yeridir

Tevekkül olanlara
Ṣabırdan ġayrı çāre yoḳ
Yaradanı bilenlere
Ṣabırdan ġayrı çāre yoḳ

Gelince başa bir belā
Bilirseñ belāyı evlā
Yardım ider saña Mevlā
Ṣabırdan ġayrı çāre yoḳ

Każalar saña gelince
Selāmet var sevinince
Derdiñe dermāndır anca
Ṣabırdan ġayrı çāre yoḳ

Geldi fānīye enbiyāʾ
Bir iḳrār üzre evliyāʾ
Ṣabr içinde bunlar ḥālā
Ṣabırdan ġayrı çāre yoḳ

Şeyḫ Ḳayġulu eyle ṣabır
Her ḥāline eyle şükür
Ẓāhir bāṭın bunı oḳur
Ṣabırdan ġayrı çāre yoḳ

Cümle derdimiñ dermānı
Ẕikrullahdır efendim hū
Mü'minlerin bu īmānı
Ẕikrullahdır efendim hū

Yedi baṭn içinde dura
Maḥabbeti canda ḳala
Ḳalbiñ içi pür-nūr ola
Ẕikrullahdır efendim hū

ʿĀlemi yoḳdan yaradan
Ḳalbi münevver iden
Mensūb-i billāha ilten
Ẕikrullahdır efendim hū

Bu ẕikre düşen kişi
ʿAşḳ şarābından nūşı
Olur cihānıñ güneşi
Ẕikrullahdır efendim hū

Şeyḫ Ḳayġulu diyen Allah
Oḳuya āmentü billāh
Affeyleyen cümle günāh
Ẕikrullahdır efendim hū

Kāmili bulmağa
İstimdād gerek
Yaḳın olmasına
İstiʿdād gerek

Baʿżılar coşar
Yolundan şaşar
Ayrıca düşer
İstiʿdād gerek

Olunca yaḳın
Ḥāline baḳın
Göñle şığın
İstiʿdād gerek

İdince taʿẓīm
Bulunca ʿAẓīm
Aḳ olur yüzüñ
İstiʿdād gerek

Olma avāre
Girmezsiñ nāra
Yār ola yāra
İstiʿdād gerek

Ḳayġulu olmağa
Sözde durmağa
Dostu bulmağa
İstiʿdād gerek

Lādāna baḳma
Kendiñi yaḳma
Aradan çıḳma
Birdir bulasıñ

Dönme sözüñden
Sevib özüñden
Seniñ yüzüñden
Durma gülesi

Beyledir yazı
Eyleme nazı
Vur sen pervāzı
Ṣorma göresiñ

Aḳıdan yaşı
Bulma teşvīşi
Ḳaldırma kaşı
Durma göresiñ

Buyurma azı
Aḳ eyle yüzi
Eyleyüb hazı
Bulma bulasıñ

Ḳayġulu arı
Erleriñ yeri
Gelindi yürü
Gülme gülesiñ

ʿĀşıḳlarıñ erkānına
Giren merd-i merdān olur
İren göñül sulṭānına
Bulan merd-i merdān olur

Nefs-i emmāreyi ırar
Nefs-i levvāmeden firār
Mülhime muṭma'innede ḳarār
Duyan merd-i merdān olur

Rāżiyeye düşe ʿāşıḳ
Merżiyeye gire ṣādıḳ
Bulunur bilince ḫālıḳ
Gören merd-i merdān olur

Nefs-i kāmileye eriş
Mükemmel ʿamele giriş
Başīretle Ḥaḳḳ'a buluş
Varan merd-i merdān olur

Şeyḫ Ḳayġulu ṭarīḳi var
Öğren anı eyleme ʿār
Mürşidile bulunur yār
Ṣoran merd-i merdān olur

Edebile ṣordum
Edebi nerden aldıñ
Edebli didi
Edebsizle görüşdüm

Ḥayāya erişdim
Ḥayāyı sevişdim
Diyem ḥayā nedir bu
Ḥayāsızca girişdim

Ṣabır ehlin görünce
Aña ṣorunca
Ṣabır nedir deyince
Ṣabırsızdan dolaşdım

Geldim īmān ehline
Baḳdım anuñ ḥāline
Ṣadāḳatle ḥükmi var
Ṣadāḳatsizden ṣavaşdım

Şeyḫ Ḳayġulu yüzleri
Tecribeler sözleri
... gel özleri
Maḥabbetle girişdim

Ẓahire eyleme naẓar
Dilile dosta varılmaz
Ḥaḳile gel eyle bazar
Kīlile dosta varılmaz

Eyle ḳalbiñi temiz
ʿAlīm-i ʿAllām rabbimüz
Ġıll ġīyş olunca içimüz
Fiʿlile dosta varılmaz

Billūr kāseyi görünce
İçinde ab yoḳ anca
Femiñden nūş eyleyince
Meylile dosta varılmaz

Dışından görünür saray
İçinde olmayınca ḳarār
Sevgisi kimlere yarar
... dosta varılmaz

Şeyḫ Ḳayġulu gördüm şüʿbān
Her ʿameli oldu ṭuġyan
Ümrānım deyince mervān
Ġayrile dosta varılmaz

Bir mürşide eyle ḫizmet
Kelāmı saña yār ola
Göñüller ṭabibi olub
Dertleriñe dermān ola

Ala seni senden ele
Gene seni saña vire
ʿAdüvleri ıraḳ ḳıla
Ḥükümleri fermān ola

Ḳulağına gire sesi
Olmayaña vesvesesi
Oḳuda ledünnī dersi
Maḥabbet bī-gümān ola

Ḳalmaya içerde miẓmār
İde şeyle āhile zār
Yārile olasıñ bir yār
Ḳalbiñ emn-i emān ola

Şeyḫ Ḳayġulu bu ḥālile
Buldu ol yāri yārile
Bir olasıñ sulṭānla
Ṣadrıñ nūr-i īmān ola

Bir ḥāle erişdim şimdi
Dostuñ illeri görünür
Reyḥanla oldum āşinā
Dostuñ gülleri görünür

Ne bülbülem ve ne ġurāb
Ne haydaram ve ne iʿrāb
Çevirir yönüni ḳallāb
Dostuñ yelleri görünür

Ne Mecnūnam ve ne Ferhād
Ne ferāḥam ve ne küşād
Ne elem var ve ne īrād
Dostuñ çölleri görünür

Ne buhūlem ve ne bāyam
Ne ağyāram ve ne yāram
Ne Manṣūram ve ne dāram
Dostuñ dilleri görünür

Şeyḫ Ḳayġulu bu ne ola
Ne dertliyem ve ne çāre
Ne rāḥatam ve ne zāre
Dostuñ gülleri görünür

Güllere baḳdım
Bir güzel ḳoḳdum
Dikenli ama
... baḳdı

ʿAndelib öter
Ciğerler yaḳar
... baḳar
Güzele aḳdım

Şahanlar uçar
Ḳarġalar ḳaçar
Ḳanadlar açar
Fenere çıḳdım

Gördüm bir arslan
Gelindi uṣlan
Uṣluca uṣlan
... daḳdım

Ḳayġulu gördü
Arayub buldu
Bir baḥre daldı
...

Biz zāhid değiliz ...
Ḫalḳ içinde ʿünvānımız yoḳ
Ẓāhir ʿābidlik nedür
Ḫalḳ içinde şānımuz yoḳ

Bizler olduḳ faḳīr ednā
Dimeyüz biz ʿaḳıl dānā
Ḥālimüz beylece ama
Ḫalḳ içinde kānımuz yoḳ

Görünce dirler fesād
Dünyā āḫiret ʿarasāt
Bildiğimüzdür bi'z-ẕāt
Ḫalḳ içinde nāmımuz yoḳ

Dimezler bize ṣāliḥ
ʿĀşıḳlara beyle ṭāliḥ
Iṣṭılaḥda budur māliḥ
Ḫalḳ içinde ʿummānımuz yoḳ

Şeyḫ Ḳayġulu ele gire
Şimdi kāmillere vara
Mezmūrātı getir dile
Ḫalḳ içinde dermānımuz yoḳ

Naẓar eyle gel bülbüle
Ārzū sever Ġamber olmuş
... ʿaşḳı ḥaḳīḳatle
Şarḳı sever amber olmuş

Düni güni ider feryād
İrmek ister durma murād
Dile eylemiş īrād
Şirin sever Ferhād olmuş

Baḳ neye eylemiş fāḫir
Derdini eylemiş ẓāhir
Ẓāhir bāṭın yoḳdur cāhil
... sever Ṭāhir olmuş

Baḳındı anuñ işine
Ḥayāline bir düşüne
Çıḳmış dağlarıñ başına
Leylā sever Mecnūn olmuş

Şeyḫ Ḳayġulu bu ḥāle baḳ
Başīretle göñüle çıḳ
Ara ara bulunca Ḥaḳ
Güller sever bülbül olmuş

Ey göñül gel seniñ ile
Ḥaḳḳ'a gidelim bile
Ḥaḳḳ'a rāh yol arayub
Dosta gidelim bile

Meyl eyleme bu fenāya
Bunuñ ṣoñı yoḳdur hele
Seniñ ile bir olalım
Dosta gidelim bile

Aldadmasun beni dünyā
Ḥīle eylemesüñ hevā
Eyleme beni süfehā
Dosta gidelim bile

İblis'iñ şerrini uzad
İstiḳāmete yol gözed
Nārından olasıñ azād
Dosta gidelim bile

Şeyḫ Ḳayġulu söyler kelām
Gece gündüz Rabbe amān
Yār ola benimle īmān
Dosta gidelim bile

Fenāya irenler
Duyub bilenler
Meydān bulanlar
Zārında ḳalır

Olma āvāre
Varmandı nāre
Her derde çāre
Kārında ḳalır

Eyleyindi nāz
Bulagör sen fāz
Ḳalb içinde yaz
Dārında ḳalır

Oldum çāreler
Yürek yāreler
Hem āvāreler
Ḫārında ḳalır

Şeyḫ Ḳayġulu bil
Bir kāmili bul
Olasıñ sen ḳul
Şārında ḳalır

Şeyle bir ḥāle uğradım
Ben dostumdan oldum cüdā
Ben yārile bile iken
Ben dostumdan oldum cüdā

Ararım ben ol yāri
Bulsam bunda ben yāri
Ol maḳāma irsem bārī
Ben dostumdan oldum cüdā

Ah añdıkça artar derdim
Derdime dermānlar buldum
İdüb ẕikrullah sevdim
Ben dostumdan oldum cüdā

Uzadı illere elim
Gene uğraya bu ḥālim
Ḳabūl eyleye sulṭānım
Ben dostumdan oldum cüdā

Şeyḫ Ḳayġulu ġöründi o
Düni güni deyindi hū
Cemāle irgirir hū hū
Dostumdan ah oldum cüdā

Erenlere erişen
ʿAşḳile cevlān ider
Başīretle görüşen
Şevḳile seyrān ider

Ḥacılara Beytullah
Farż eyledi anı Allah
Ṭavāf iderler lillāh
Devrile devrān ider

Göñüllere naẓar eyle
ʿİbret alınca söyle
Burūcları vardır benne
Gün-be-gün pervān ider

Uymayındı münkire
Söyleme bize lādān
Feleğiñ ḫarcı bir dem
Dertlere dermān ider

Şeyḫ Ḳayġulu erenler
Cemʿ olurlar yārenler
Birikir anı cānlar
Vecdile vicdān ider

Şeyle bir menzile irem
O menzil baña yār ola
Ġayrı sevdālar gidüb
O sevdā baña kār ola

Düşem ateş-i ʿaşḳa
Varam Ḥaḳile Ḥaḳḳ'a
Yüzüm ḳaraları çoḳ
O yüzler baña ḫār ola

Mā-sivālardan geçüb
Dīdārına yollar açub
Nūr-ı īmānla göçüb
Her kemāl baña cār ola

Terk-i dünyā olan ʿāşıḳ
Ṣıdḳile durula ṣādıḳ
Āḫirete lāzımdır azıḳ
Her ḥāller baña dār ola

Şeyḫ Ḳayġulu ilerü var
Saña lāzım olan bir yār
Anuñla eyleyüb ah zār
Efġanlar baña şār ola

Bu dünyāya gelen n'olur
Her bir(i) bir sevdā bağlar
Ḳarışmış iği kötüye
Kötüler çürüği şağlar

Bilmedim nedir ḥāli
Bıraḳmazlar ḳāli ḳīli
Türlü türlü olur ḥāli
Ṣanasıñ deryālar çağlar

Gelir bize emir fermān
Derdime eylerim dermān
Her yanlarım ṣanki orman
Gül gül-istān oldu bağlar

Erişdim bahāra yaza
Ḳarīb göñlüm oldı tāze
Başladım dosta niyāza
Açıldı bağlar ve güller

Şeyḫ Ḳayġulu ...
Vāṣıl olalım bir yere
Dāreyn içre sa'īdlerle
Bula ferāḥ heb göñüller

Tā ḳālū belā'dan beri
Dost yolların ararım
Şu cān tene girince
Dost cemālini ararım

Buyurdı heb Te'ālāllah
"Elestü bi rabbiküm" lillāh
Ol zamāndan ḳudretullah
Dost cemālini ararım

Cem' oldu ādem rūḥlar
Birikdi cümle ervāḥlar
Taṣdīḳ idince göñüller
Dost cemālini ararım

Didiler yā Rabbī belī
İḳrār etdi mü'min ḳulı
Sevdiğim bir 'Aẓīm Bārī
Dost cemālini ararım

Şeyḫ Ḳayġulu dile geldi
Ehl-i īmān ṣādıḳ oldu
Ḥaḳ cemāline 'āşıḳ oldu
Dost cemālini ararım
Dost dost deyüb
Şevḳile dem devrān eylerim

Dünyā fānī ama elemler olur
Kimi gelir buna kimisi ölür
Bu fenā dünyā kimlere ḳalır
Aldanma dünyāya ṣoñı yoḳ bunuñ

Bunda olur anca cevrile cefā
Anda olur zevḳile ṣafā
Kimlere ḳaldı dünyā budur bī-vefā
Aldanma dünyāya ṣoñı yoḳ bunuñ

... velī geldiler anlar
Fānīden bāḳīye gitdiler anlar
Tenleri türāba ḳatdılar bunlar
Aldanma dünyāya ṣoñı yoḳ bunuñ

Kġfire cennet buyurdı nebī
Mü'minlere zindān bilirler velī
Bunda cefā gören ṣafāda cānı
Aldanma dünyāya ṣoñı yoḳ bunuñ

Şeyḫ Ḳayġulu dünyā ḥālini söyler
Kāmiller kemālin bildiler añnar
Ḳanı ḳaldı mı bir ḥaḳ kelām söyler
Aldanma dünyāya ṣoñı yoḳ bunuñ

Cebel-i Tañrı'da olan
Himmet eyle 'Ali Baba
Ol mekānıñ gözcileri
Himmet eyle Muşlu Baba

Erenleriñ re'is baş
Ṭarīḳat sırrına yoldaş
Sersem Baba'yla pīrdaş
Himmet eyle ... Baba

Ḳuṭb-ı aḳṭāb olan anlar
Cān içinde cānım bunlar
Ḫaṣṣü'l-ḫaṣ olan erenler
Himmet eyle Çoban Baba

Bize eriş eyleñ himmet
Ola ḥabībden şefā'at
Yetiş bize Maḥmūd Aḥmed
Himmet eyle ... Baba

Şeyḫ Ḳayġulu erenleriñ
Himmetleriñ ister anlaruñ
Bunlarıñ 'aşḳına Allah'ım
Himmet eyle Ġanī Ḫüdā

Mü'minlere lāzım olan
Dünyā yalan anı bilir
Aldanmaz fānīdir anca
Dünyā yalan anı bilir

Ne ḳadar yaşasañ ṣoñı
Türāba irişir teni
Hemān arı eyle cānı
Dünyā yalan anı bilir

Zaḫīre kānıdır dünyā
Bunda kibir eylemeñ ġınā
İği ʿamelleri benne
Dünyā yalan anı bilir

Cihāna benim diyenler
Ḳanı gördüñ mi var mı anlar ?
Ḳalmaz birü civanlar
Dünyā yalan anı bilir

Şeyḫ Ḳayġulu vezin yoḳdur
Ölüm cümlemize ḥaḳdır
Mü'minleriñ yeri pākdır
Yalan dünyā anı bilir

Dururken kendi ḥālimde
Āḫirete göç olur bilüñ
Ḫayır ʿamel idemezseñ
Ṣoñuñda göç olur bilüñ

Ḫalḳ eyledi bizi Allah
Ḥaḳ Muḥammed Resūlüllah
Cennetde cemālullah
Görenler ḳoç olur bilüñ

Kāfirleri atar nāra
Mü'minleri ilter nūra
Herkes ʿameline göre
Fānīden göç olur bilüñ

Gel ey ḳardeş eyle ʿamel
Bulasıñ sen bunda kemāl
Yarın görünceğiz cemāl
Ẕünūblar hiç olur bilüñ

Şeyḫ Ḳayġulu sözüñ gerçek
Buna gelen heb gidicek
Ḫayrıñ şerriñ belli olucak
ʿAmeller ṣeç olur bilüñ

Bu cihānda yaradılan
Evliyālardan ire himmet
Cümle enbiyā'dan şefā'at
Bir Mevlā'm eyle 'ināyet
Keşif kerāmete iren
Evliyālardan ire himmet
Cümle enbiyā'dan şefā'at
Bir Mevlā'm eyle 'ināyet

Mürselīn olan enbiyā'
Ser-çeşme olan evliyā'
Yetişe abdāl büdelā
Evliyālardan ire himmet
Cümle enbiyā'dan şefā'at
Bir Mevlā'm eyle 'ināyet

Ḥıżır İlyās gele ire
Bī-çāreyim dermān ola
Ḳuṭb-ı aḳṭāb himmet ḳıla
Evliyālardan ire himmet
Cümle enbiyā'dan şefā'at
Bir Mevlā'm eyle 'ināyet

Üçler yediler ḳırḳlar
Yetişe bize üçyüzler
... pīrlerle erler
Evliyālardan ire himmet
Cümle enbiyā'dan şefā'at
Bir Mevlā'm eyle 'ināyet

Şeyḫ Ḳayġulu 'azīz sever
Ẓāhir bāṭın dā'im añar
Himmet şefā'at hidāyet umar
Evliyālardan ire himmet
Cümle enbiyā'dan şefā'at
Aḥad Allah eyle 'ināyet
Efendim ah ah el-amān amān

Sen beni ḳo dime ben ben
Benlik şeyṭanıñ işidür
Kişi 'amelini bulur
Yarın anuñ ḳardeşidür

Cehennem nārına bunda
Atarsañ kendini sen de
Gezme şunda dime ben de
Yarın anuñ ḫaldaşıdur

Uzağa eyleme naẓar
Ḥaḳile eyle bazar
Kirāmen kātibīn yazar
Dertleriñ dert yoldaşıdur

Şuna buna ilişme sen
Bāḳī değildir bu ten
Arı eyle hemān gel cān
Kesb kārıñ pīrdaşıdur

Şeyḫ Ḳayġulu dili söyler
İçerden ciğerin ṭağlar
Bilür bilen ġayrı neyler
Her ḥāliñ ḥāl sırdaşıdur

Erenleriñ ḫizmetinde
ʿÜryān olub dursam gerek
Cānı teni terk eyleyüb
Biryān olub yansam gerek

Kelāmları cān ḳurbān
Ḥükümleri emir fermān
Dertlilere anlar dermān
Giryān olub görsem gerek

Yedi baṭın içre ḳodum
Sevgisine ... virdim
Ṣıdḳile rāhına girdim
Seyrān olub bulsam gerek

Ḳuṭubla ġavṡ erenler
Ġavvāṣ olub dirilenler
Erkānı üzre olanlar
Ḥayrān olub sevsem gerek

Şeyḫ Ḳayġulu bil baḫtiyār
Şeyḫim Muḥammed iḫtiyār
Sevenlere ne ʿaẕāb ve ne nār
Nīrān olub ... gerek

Dünyāyı sevenler benim diyenler
Ḳanı var mı biri gösteriñ baña
Malım mülküm benim vardır diyenler
Ḳanı var mı biri gösteriñ baña

Damağıña alma leẕẕetin anuñ
Ġafletden uyar bu ḳarīb cānıñ
Hemān ḳavī eyle eyle īmānıñ
Ḳanı var mı biri gösteriñ baña

Dünyā benim deyū aldanan kişi
Türlü türlü eyler biliñ teşvīşi
Elemlere dalar bitirmez işi
Ḳanı var mı biri gösteriñ baña

Dürlü ? aldadır seni
Ġuṣṣāya daldırır bilirsiñ anı
Āḫiret evleri mü'minin yeri
Ḳanı var mı biri gösteriñ baña

Şeyḫ Ḳayġulu iği ʿamele özen
Birgün olur bozulur bozulur düzen
Selāmete irer ḫayırlar ḳazan
Ḳanı biri var mı gösteriñ baña
Bir Allah'dan àayrı kimseler úalmaz

Göñül coşdu sevdi anı
İre himmet veliyyullah
Maḥabbetle virdim cānı
İre himmet veliyyullah

Ben anlarıñ olsam ḳulu
Edeb erkānla yolu
Ḳabūl eyleseler beni
İre himmet veliyyullah

Ḫizmetinde olsam ḫidām
Yardım ide bize Ḫüdām
Himmetleri dā'im müdām
İre himmet veliyyullah

Bī-çāre miskinem ama
Sevgiler içerde cāna
Getirmem ḳalbi gümāna
İre himmet veliyyullah

Şeyḫ Ḳayġulu evliyālar
Şefā'atci enbiyālar
Ḥubbu-lillāh sevdiğim anlar
İre himmet veliyyullah
Aḥad Allah Ṣamed İlāh

Elife irişdi elim
Be ile oldu iftiḫārım
Teye gelince ders oldu
Ṣe(ye) irince cānım

Cim geldi bu ṣafā
Ḥa ile buldum vefā
Ḫı oḳuyunca cefā
Dāl ẕāl oldır mekānım

Rāya zeye irdim
Sīn şīn ile buldum
Ṣād żad ile bildim
Ṭı ẓıdır sulṭānım

'Ayn Ġayna irişdim
Feye ḳafa ḳarışdım
Kāf ile *lām mim* buldum
Mim nūndur evṭānım

Vav ile *hāyi* bildim
Lā-y-ile *yāya* vardım
Ḳayġuluyı anda buldum
Görünce bildim burhānı

İki mü'min bir araya gelince
Ḳalbleri nūrla münevver olur
Ḥubu-lillāh sevgiler bir olunca
Ḳalbleri nūrla münevver olur

Arada olmaya fesād ṭuğyān
Ḥuyunda görmeye ẓerrece ṣü'bān
Ġıll ġış ḳomaya göñülde hemān
Ḳalbleri nūrla münevver olur

Bu dünyāda ẓerre meyl-i maḥabbet
Var mıdır göster bizlere rāḥat
İki maḥabbetle bulunur raḥmet
Ḳalbleri nūrla münevver olur

Muḥammed'le Ebū Bekir gitdiler
Varub mağarada mekān etdiler
Bu naṣīḥati Ebū Bekir'e etdiler
Ḳalbleri nūrla münevver olur

Şeyḫ Ḳayġulu ḳulu ola Aḥad'iñ
Buyurur inneme'l-mü'minūne iḫvetün
Bulurlar şefā' atiñ ḥabīb Aḥmed'iñ
Ḳalbleri nūrile münevver olur

Gelindi diñne anı
Çıḳagör şeyle meydāna
Uzatdım elimi irdim
Erişdim ulu kervāna

'Ayn ṣe cim mim etdi
Mim nūn elif çekdim
Sīn yā dāl ḳaṭdım
Cihānda döndüm pervāna

Ḳaf rā mime baḳ
Mim ḥā mim ve *dāla* ḳat
Bunlarile el uzat
Bulagör derdiñe dermān

*'Ayn*la açıldı elim
Ḥamdü-lillāh buldum yolum
Ferāḥ buldu melin göñlüm"
Yalvarayım Aḥad sulṭāna

Şeyḫ Ḳayġulu ḳavuşalım
Göñül ile bilişelim
Żād hı ... duruşalım
İrer elim ol kāra

Şeyle bir ḥāl görseñ
Ḥā nūn elifi ...
Mim ḥā mim ve *dāla* geldik
Kemāli kāmildir bildik

İrişe *ḫı* -y-ile *żāda*
Girişe *şīn* ile *hāya*
*Elif*den *ʿayn*a ire
Celāli cemāldir bildik

Ġayn *mim* ola cümle
... irişe ḥamle
Dola cihān içi cümle
Delāli delāldir bildik

Sīne iriş sırra ḳavuş
Dāl ile güẕelce duruş
ʿAyn lām mime çalış
Melāli melāldir bildik

Ḥā ḳaf diyem dā'im
Bu yola fedādır cānım
Şeyḫ Ḳayġulu'yı bil ḳurbānım
Ṣalāli ṣalāldir bildik

Ah yanarım ah eylerim
Yā Muḥammed Muṣṭafā
Şevḳile seni severim
Yā Muḥammed yā Muṣṭafā

Nübüvvet ṣāḥibi sensiñ
Ṣalāt selām saña olsun
Dāreyn içre efendimsiñ
Yā Muḥammed yā Muṣṭafā

Dīnimüzdür dīn-i İslām
Yardımcımız Aḥad sulṭān
Ḥabībim dir saña Ġufrān
Yā Muḥammed yā Muṣṭafā

Seniñ şānıñ yüce yüce
Ümmetinim kemter anca
Kerem Şefāʿatiñ bunca
Yā Muḥammed yā Muṣṭafā

Şeyḫ Ḳayġulu söyler dili
Efendim şefāʿat kānı
İki cihān bulsam seni
Yā Muḥammed yā Muṣṭafā
Yā Maḥmūd yā Aḥmed

Ḳalbime ḥā ze nūn doldu
Ḥamdü-lillāh ferāḥ oldu
Sīn be nūn naẓar ola
Selāmete göñlüm irdi

Ḥā ḳaf ide yardım
Vire sizlerin murādın
Bileler ḳalbiñ maḳsūdın
Murādāta göñlüm irdi

Dāl ʿayn elif ola
Mim dört ola dura
Düni güni beyle dura
Kerāmāta göñlüm irdi

Şīn tı ile ḥā mim
Dāʾimā idesiñ taʿẓīm
Cümleye budur ilāzım
Maḳṣūdāta göñlüm irdi

Şeyḫ Ḳayġulu söyle anı
Eyleye ḳaf lam be bunı
İki cihānıñ devrini ...
Ferāḥāta göñlüm irdi

Āḫir zamāna irince
ʿUlemāya ola ġaraż
Ḥaḳ kelāmını duyunca
ʿUlemāya ola ġaraż

ʿUlemālar olur aʿlā
Sever anları bir mevlā
Ḳıyāmet ʿalāmeti ḥālā
ʿUlemāya ola ġaraż

ʿÂlimleri biliñ yüce
ʿAmelleri aʿlā anca
Buġż ider cāhiller bunca
ʿUlemāya ola ġaraż

Muḳaddem irişe deccāl
Gele andan Mehdī ol ḥāl
Bu kelāmdan ḫiṣṣeler al
ʿUlemāya ola ġaraż

Şeyḫ Ḳayġulu etmem elem
Āḫir vaḳte irdik tamām
Olur mı ʿālime fermān
ʿUlemāya olur ġaraż

Yetiş bize yā ḥabīb
Sensiñ dertliye ṭabīb
Şefā' atiñ ola naṣīb
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Bī-çāreyim amān
Sen ḥabībsiñ bī-gümān
Cümleye şefā' at ḳılan
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Oḳundı şānıña levlāk
Lemā ḫalaḳtü'l-eflāk
Ḥaḳ nebīsin yā Muḥammed
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Onsekiz bin ' āleme
Raḥmet etdi cümleye
Niyāzıñ geçer yaradana
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Şeyḫ Ḳayġulu Muḥammed'i
Cānlar cānı cān Aḥmed'i
' Azīz olur ümmeti
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Seni sevdim saña vardım
Yā Muḥammed Muṣṭafā
Sensiñ ' ālemleriñ şāhı
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Ümmetim ümmetim diyen
Ümmetine yardım ḳılan
Dostula birlikde olan
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Sensiñ ' aẓīm olan velī
Sensiñ şefī' olan nebī
İki cihānıñ sulṭānı
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Arzū çeker cümle ümmet
Yetiş bize yā Aḥmed
Cümle ' ālemlere raḥmet
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Şeyḫ Ḳayġulu odur a' lā
Odur evlālardan evlā
Şefā' atci ḳıldı mevlā
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Āḫir zamāna erişdik
Allah yardımcımız ola
Münāfıḳlarla buluşduk
Allah yardımcımız ola

Aramazlar merdi
Çoğaldı insanıñ derdi
Cihān hezāl ile doldu
Allah yardımcımız ola

Ḳalmadı beşerde ḥürmet
İderler ẓālime ḥürmet
Çeker mü'min olan zaḥmet
Allah yardımcımız ola

Dimez kimseler kāmil
Azaldı ḳalmadı ʿāmil
Doldu fitneyle ġāfil
Allah yardımcımız ola

Şeyḫ Ḳayġulu nedir beyle
Kelāmını durma söyle
Ṣabır ehlinden cevāb diñne
Allah yardımcımız ola

Bir ḥāle uğradım bilemem kendim
Bu sevdā başımda bilmezem nedir
Allahım ayırma ṣaḳın ümmetdir
Yetiş yā Muḥammed yük günlerinde

Yüzüm ḳara ḳarasında nedir çāre
Ḳıl şefāʿat bize bize oldum avāre
Benim derdim çoḳdur dermānlar eyle
Yetiş yā Muḥammed yük günlerinde

Efendim seniñ seniñ ümmetiñ żaʿīf
Ḥub cemālin baña baña cümleden laṭīf
Seni aʿlā ḳıldı ḳıldı Raḥmān Ra'ūf
Yetiş yāMuḥammed yük günlerinde

Ümmetleriñ şefāʿatiñe muḥtāc
Derdime kılarsın zaḫmıma ilāc
Velīler nebīler heb saña iḥtiyāc
Yetiş yā Muḥammed yük günlerinde

Şeyḫ Ḳayġulu sevib sevib seviyor cāndan
Seni seven geçer cānla tenden
Ayırma Allahım bizi sen ondan
Yetiş yā Muḥammed yük günlerinde
Şefāʿat senden senden iki cihānda

Allahım yā Rabbenā yā Raḥmān
Ḥabībiñdür Resūl-ullāh
Ḳadīr Laṭīf olan Sübḥān
Ḥabībiñdür Resūl-ullāh

Kendi nūruñdan yaratdıñ
Şefā' at ṣāḥibi etdiñ
Lüṭfuñla ' ināyet etdiñ
Ḥabībiñdür Resūl-ullāh

Anuñ nūrundan ḫalḳ oldu
Cebrā'il Mikā'il yaradıldı
İsrāfil ' Azrā'il geldi
Ḥabībiñdür Resūl-ullāh

Ebū Bekir ' Ömer ' Os̱mān
Ḥaydar ' Ali nāmdan
Yaratdıñ Muḥammed nūrundan
Ḥabībiñdür Resūl-ullāh

Şeyḫ Ḳayġulu ola ṣāfī
Cümle derde odur kāfī
İki cihānıñ o māhı
Muḥammed Resūl-ullāh
Ḥabībiñdür ṭabīb-ullah

Biñ ikiyüz otuz bire irişdik
Ḥamdü-lillāh murāda irgürdi Allah
... göñüllerle ḳavuşdık
Ḥamdü-lillāh murāda irgürdi Allah

' Āşıḳlara ire irişe meydān
Ṣādıḳlara gele ḳurula erkān
Ola dertlileriñ derdine dermān
Ḥamdü-lillāh murāda irgürdi Allah

Hüznüle doldu ḳalbimiñ içi
Azād oldum ġamdan olmuşam nācī
Ḳalbimiñ zaḫmına buldum ilācı
Ḥamdü-lillāh murāda irgürdi Allah

Rūz şeb yanardı içerde özüm
Yalvarıram Ḥaḳḳ'a iderem nāzı
Ḳabūl ide Allah cümle niyāzı
Ḥamdü-lillāh murāda irgürdi Allah

Şeyḫ Ḳayġulu söyler niyāzın eyler
Şükrü-lillah deyüb durmayub ağlar
Dilinde ḳalbinde Ḥaḳḳı ẕikr eyler
Ḥamdü-lillah murāda irgürdi Allah

Ben saña olmuşam ʿāşık
Yā Muḥammed yā Ḥabīb
Żaʿīf ümmetiñem ṣādıḳ
Yā Muḥammed yā Ḥabīb

Cihāna gelen nebīler
Saña ümmet oldular
Seniñle dostu buldular
Yā Muḥammed yā Ḥabīb

Sensiñ Ḥaḳḳıñ nebīsi
Evliyaʾ enbiyāʾ ulusı
Mürselleriñ ol aʿlāsı
Yā Muḥammed yā Ḥabīb

Seni sevenler yā Aḥmed
Canlarına olur raḥmet
Ḳıl şefāʿat yā Muhammed
Yā Muḥammed yā Ḥabīb

Şeyḫ Ḳayġulu Allah Vedūd
Resūlüllah odur maḥmūd
Cānım tenim şāhid meşhūd
Yā Muḥammed yā Ḥabīb
Efendim ah amān amān

Rūz şeb durmayub
Ẕikre düşesiñ göñül
Düni güni ağlayub
Ẕikre düşesiñ göñül

İdersiñ kāh feryād
Kāh idersiñ murād
Ġamlardan olam azād
Ẕikre düşesiñ göñül

Bu vücūduñ sen şāhı
Seniñle bulunur rāhı
Uyar ġafletden cānı
Ẕikre düşesiñ göñül

Ḳalbi bu ola vīrān
Olma sen aña ḥayrān
Ẕikrile eyle bayram
Ẕikre düşesiñ göñül

Şeyḫ Ḳayġulu diñne bunı
Ḳaviyle dīni īmānı
Ḳaldır ḳalbden gümānı
Ẕikre düşesiñ göñül

Şu cihāna baḳma göñül
Kimse bundan leẕẕet almaz
Ġamile elemle durañ ?
Kimse bundan leẕẕet almaz

Güler yüze güvenme sen
Saña bāḳī değil bu cān
Fānīde diyesiñ amān
Kimse bundan leẕẕet almaz

Ḳanı ağayile begler
Kalır mı bunda pādişāhlar
Gitdiler bundan nebīler
Kimse bundan leẕẕet almaz

Hemen bir misafir gibi
Dururuz fānīde şimdi
Āḫiret ʿamelin ḳılındı
Kimse bundan leẕẕet almaz

Şeyḫ Ḳayġulu beḳā'ya baḳ
Ḳalb içini eyle gil aḳ
Kibri kini gerūye at
Kimse bundan leẕẕet almaz
Bu cihāna gelen durmaz

Bu ḥāle iren ʿāşıḳ
Ẕikrile eyler bayram
Nefsiñ hevāları gider
Ḥaḳile eyler seyrān

Hevā-yı hevesden geçer
ʿAşḳıñ şarābından içer
Ẕikrullaha ḳalbin açar
Ṣıdḳile eyler ḥayrān

Velīlerde budur erkān
Erlerile algil meydān
Olma münkir olma lādān
Şevḳile eyler meydān

Ola dereceler yüce
Bulursuñ ʿameller anca
Cümle ḳorḳulardan bunca
Zevḳile eyler şaydān

Şeyḫ Ḳayġulu söyler coşar
ʿAşḳıñ deryāsını aşar
Allah Hū Hū deyib düşer
ʿAşḳile eyler vicdān

Ey benim mevlām Ḳadīr Allahım
Yüzüm ḳaraları çoḳdur efendim
Raḥmānsıñ Raḥīmsiñ Aḥad sulṭānım
Yüzüm ḳaraları çoḳdur efendim

Ben bī-çāre kulam Laṭīfsiñ Allah
Ġaffārsıñ settārsıñ ʿAẓīm Allah
İnʿāmıñ çoḳdur Ġanīsiñ yā Allah
Yüzüm ḳaraları çoḳdur efendim

Raḥmetiñle bize sen eyle inʿām
Keremler Kānısıñ eyle sen iḥsān
Bu fenānın ṣafı ḫākle yeksān
Yüzüm ḳaraları çoḳdur efendim

Cümle nebīler velīler gerçek
ʿĀşıḳlar ṣādıḳlar cümle olacak
Ḥużūr-ı dīvānda suʾāl olacak
Yüzüm ḳaraları çoḳdur efendim

Şeyḫ Ḳayġulu o günlere gelince
Mīzān üzre ḫayrın şerrin bulunca
Allah cemāliñi anda görünce
Yüzüm ḳaraları çoḳdur efendim

Bu fāniye kim gitirdi
Anı ister melin göñlüm
Dostunu kimler yitirdi
Bunı ister melin göñlüm

Kendini eyledi seyrān
ʿĀşıḳı eyledi ḥayrān
Benim cānım dosta ḳurbān
İster anı melin göñlüm

Sevgisi ḳalbime doldu
Fānī bana ḥarām oldu
Seni seven saña vardı
Seni ister melin göñlüm

Ḳalbime doldu envārı
Ararım ben anca yāri
Fedā etdim teni cānı
Anı ister melin göñlüm

Şeyḫ Ḳayġulu yaradan o
Ẕikir eylegil diyesiñ Hū Hū
Aḥad sulṭān ḫalḳ iden bu
Anı ister melin göñlüm

Ben arardım Muḥammedi
Cānım yoluna ola ḳurbān
ʿAzrāʾil cānım alırken
Diyem Muḥammede ḳurbān

Arżularım efendimi
Dünü güni hem ẕātını
Görüb anuñ cemālini
Diyem Muḥammede ḳurbān

Ebū Bekir ʿÖmer ʿOs̱mān
Ḥażret-i ʿAli ḥaydār arslan
Anlarile bile olam
Diyem Muḥammede ḳurbān

Nebīleriñ odur nūrı
Velīleriñ odur seri
Yalvarıram düni güni
Diyem Muḥammede ḳurbān

Şeyḫ Ḳayġulu mü'minleri
Cemʾ eyleyüb bir yere anları
Ḳurulunca āḫiret düğünleri
Diye Muḥammede ḳurbān

Benim göñlüm cūş ider
Yaradan Allah'ı ister
ʿAşḳ şarābını nūş ider
Yaradan Allah'ı ister

Görünmez gözüme cihān
Ne mal lāzım ve ne mekān
Kalbime girince sulṭān
Yaradan Allah'ı ister

ʿĀşıḳam sevdāya irdim
Derdime dermāndır bildim
Efendim Aḥadsiñ sevdim
Yaradan Allah'ı ister

Nefis hevā dünyā şeyṭān
Iraḳ baña ʿadüv dutan
Olmuşam mecnūn-i vicdān
Yaradan Allh'ı ister

Şeyḫ Ḳayġulu ṣıdḳile
Dolu içi ʿaşḳile
Bülbül gibi ḳonmuş güle
Yaradan Allah'ı ister

Naẓar eyle şu dünyāya
Her biri bir ḥāle uğramış
İçinde ḫalḳ olan insan
Her biri bir ele uğramış

Gördüm beşer
Yoldan şaşar
ʿAḳlını żāyiʿ eylemiş
Aḥmaḳlar ardına düşer

Kimi ḥacı kimi ḥoca
Kimi deli kimi uṣluca
... meydan bulunca
Her biri bir ḥāle uğramış

Ḳurmuş ḥilesini söyler
Dürlü kelāmları eyler
Saf-derūn ṣanırsıñ anı
Çilesinden naḳşı siler

Kimi sevdālara dalar
Kimi ġam ġamlara irer
Kimi ṣafā cefā sürer
Her biri bir lāle uğramış

Örümcek gibi ağı
Perdeleri ḳaf dağı
Ṣanasıñ firḳatler eyler
Söyler çürükleri ṣağı

Gelmez bunlarıñ ṣofı
Mihenk-sitāndır bil bunı
Kimi ġafletden uyarır cānı
Her biri bir ḳāle uğramış

Nefse uyar gözler
Ḫilāfa çevirir sözler
Erişmiş bahār yaza
Girişmiş ḳışile güzler

Şeyḫ Ḳayġulu anı gözet
Diliñi gerüye uzat
İnsan şimdi olur mezat
Her biri bir ḳāle uğramış

Şeyḫ Ḳayġulu var işiñe
Ḥīle irmeye düşüñe
Ḳarışma kimseye sakın
....

ʿAşıḳlara erkān olan
Bülbül gibi gülzār ola
Güller dalına ḳonub
Gül gül gibi tenzār ola

Seçe ẓāhirile bāṭın
Araya dostunuñ ẕātın
Maḥabbetle bula şevḳin
Düldül gibi cānzār ola

Erişe dostunu bula
Baṣīretle anı göre
Teni cānı fedā ḳıla
Ḳul ḳul gibi dinzār ola

Bırağa ḳālile ḳili
Bilmeye ne ola ḥāli
Manṣūr gibi bula dārı
... gibi benzār ola

Şeyḫ Ḳayġulu ola maḳām
Ḥayātda irişe mekān
Dura içerüde sulṭān
Ol ol gibi nun-zār ola

Erlere maḥabbet viren kişiniñ
Göñlü anıñ ṣāfi ṣāfi nūr olur
Ẕerre miḳdārınca maḥabbet virse
Göñlü anıñ ṣāfi ṣāfi nūr olur

Kişi neyi sever anuñla olur
Sevdiğiyle ḥaşir ḥaşir cem ʿ olur
O ʿ amel dünyā āḫiret beşeri olur
Göñlü anıñ ṣāfi ṣāfi nūr olur

Celāli var cemāli var bulursuñ
Birgün olur etdiğiñi bulursuñ
Güẕel ʿ amelile meydān alırsıñ
Göñlü anıñ ṣāfi ṣāfi nūr olur

Cihāna kimler gelirse ezel
Āḫir türāb olur eylendi naẓar
Ḥaḳla eyleye gör sen bazar
Göñlü anıñ ṣāfi ṣāfi nūr olur

Şeyḫ Ḳayġulu söyle nedir bu kelām
Fānī olur helbet cihāna gelen
Ṣıdḳile īmānla burdan varan
Göñlü anıñ ṣāfi ṣāfi nūr olur

Cāhile baḳma
Göñlüni yıḳma
Söyleden Allah
Sözüni atma

İlerü dili
Ne dirse beli
Yaradana baḳ
Yaratmış ḳulu

ʿAḳlı ḳışa
Uyma gel nāsa
Bilmez kelām
Dikendir ḫāṣa

Gelindi añna
Kulak vir diñne
Ṣabır gerekdir
Ḫüdā'dan benne

Şeyḫ Ḳayġulu gördüm
Yanına vardım
Duruşundan anı
Görünce bildim

Bu cihāna aldananlar
Benim deyüb güvenenler
Ṣañı ḫarābdır bilenler
İder ẕikrullah durmaz

Bir kez Allah Hū diyeniñ
Ṣıdḳile īmān vireniñ
Bağışlansıñ diyen günāhın
İder ẕikrullah durmaz

Ağlar gözüm añla özüm
Bir mevlāya var niyāzım
Gerek gece ve gündüzün
İder ẕikrullah durmaz

ʿĀşıḳlarıñ odur virdi
Ṣādıḳlarıñ odur derdi
Her kim menzilin aradı
İder ẕikrullah durmaz

Şeyḫ Ḳayġulu anıñ eri
Anuñla bula gör yāri
Kim umarsa Ḥaḳ cemāli
İder ẕikrullah durmaz

Bilmezem baña ne oldu
Şevḳile seyrān eylerim
Mecnūnleyin ḥaller gelir
ʿ Aşḳile cevlān eylerim

Ararım sevdiğim bulam
Anuñıla bile olam
Efendim eyle kerem
Ṣıdḳile pervān eylerim

Yanıyor bunda özüm
Geçer mi ola niyāzım
Baṣīretle göre gözüm
Vecdile vicdān eylerm

Semāya irişir āhım
Baña benden yaḳın şāhım
Velākin çoḳdur günāhım
Devrile devrān eylerim

Şeyḫ Ḳayġulu ola mekān
Yardımcımız ola sübḥān
Dertlerim baña heb dermān
Derdile meydān eylerim

Ben aradım şol yāri
Baña andan yaḳın yoḳdur
Yolu uzaḳ eylemişem
Baña andan yaḳın yoḳdur

Uzaḳlara ṣalma yolu
Iraḳ bilen ayrı olur
Saña senden yaḳın olur
Baña andan yaḳın yoḳdur

Yabana iletme özü
Ḫilāf eyleme sen sözü
Temiz eyle ḳalbi özü
Baña andan yaḳın yoḳdur

Kişi sevdiğini bulur
Sevdiğiyle ḥaşir olur
Anuñ göñli arı olur
Baña andan yaḳın yoḳdur

Şeyḫ Ḳayġulu murādıña
Dermān bulursuñ derdiñe
Naẓar idersiñ ḳalbiñe
Saña senden yaḳın olur

Ne ah diyem ne vah diyem
Ne seyrile seyrānım var
Ne berrem var ve ne bahre
Ne ʿummānım ʿummānım var

Ne yücelere irerim
Ne geceleri ṣorarım
Ne semāʾ seyrān eylerim
Ne ... var

Ne ʿamellere irişdim
Ne kemallere girişdim
Ne ālimlerle bilişdim
Ne ḥilmlerle ḥilmim var

Ne dünyā baña ne ʿuḳbā
Ne ferāḥ baña ne ...
Ne libasla ve ne aba
Ne s̱evbānım erkānım var

Şeyḫ Ḳayġulu neye irdiñ
Ve söylersiñ ve ne derdiñ
Mıṣrī Yunus gibi olduñ
Ne lisānla lisānım var

Arardım Allahım cüdā olmayan
Baña senden meded efendim meded
Yüzüm ḳaraları çokdur Allahım
Baña senden meded efendim meded

Günāhım çoḳdur anı neylerem
Yüzüm ḳarasıyla hem yalvarıram
Ẕünūba mağfiret senden dilerem
Baña senden meded efendim meded

Cümle emir seniñ kimseniñ olmaz
Bu cihān fānī kimseye ḳalmaz
Seni seven senden senden ayrılmaz
Baña senden meded efendim meded

Velīler nebīler ḥürmeti içün
ʿĀşıḳlar ṣādıḳlar erkānı içün
Ḥabībiñ Aḥmedi sevdiğiñ içün
Baña senden meded efendim meded

Şeyḫ Ḳayġulu söyler sözünü ulu
Mü'minleriñ doğru doğrudur yolu
Efendim sen eyle kendiñe yāri
Baña senden meded efendim meded

Yā Rabbena sen bilüñ
Yüzi ḳara ḳuluñam
Senden çāre isterem
Yüzi ḳara ḳuluñam

Sensiñ Ḫüdā yā ʿ Azīm
Sensiñ Mevlā yā Kerīm
Sensiñ Sulṭān yā Raḥīm
Yüzi ḳara ḳuluñam

Raḥmeti çoḳdur Ḫüdā
Eyleme bizi cüdā
Diyem Allah Hū ṣadā
Yüzi ḳara ḳuluñam

Mağrifet eyle bize
Düşdüm dā'im niyāza
Yalvarıram bī-niyāza
Yüzi ḳara ḳuluñam

Şeyḫ Ḳayġulu özüne
Baḳıma cihān yüzüne
Düşen dağrınıñ izine
Yüzü ḳara ḳuluñam

Mecnūna ṣardılar ḥālin
Leylā dirken Mevlā buldı
Manṣūr ene'l-ḥaḳ deyince
Kerāmātla dārı buldu

Yezide eylerüz laʿnet
Bulmaya canları raḥmet
Dāreyn içre çeke zaḥmet
Ḥasan Ḥüseyin şāh buldu

Mürşidile ola derviş
Kāmil iseñ aña iriş
Bir dīvānda durub buluş
Münkir lādān nār buldu

Varma Yezide ṣaḳın
Buġż oḳunu atıñ
Bir nefesde anı yaḳıñ
Ġıybet bühtān şān buldu

Şeyḫ Ḳayġulu nedir sözüm
Söyledim kelāmı yazıñ
Ḫüdādan olunca izin
Seyfler ḳanı buldu

Ey benim sulṭānım efendim Allah
Cümleden yüce efendim yā Hū
Sensiñ Ḳadīr Kerim ʿAzīmsiñ sulṭān
Cümleden yüce efendim yā Hū

Sensiñ yüce yüce anı bilirim
Kerimsiñ sulṭānım Ḫüdāsıñ Raḥīm
Birliğiñe vardır benim īmānım
Cümleden yüce efendim yā Hū

Bir yüzü ḳara ḳuluñam seniñ
Ġafletden uyar benim sultānım
Laṭīf Raḥmān Ḳadīrsiñ Raḥīm
Cümleden yüce efendim yā Hū

Bī-çāreyim amān amān yalvarayım
Kerem eyle eyle eyle iḥsānıñ
Ẕünūbuñ baḥrinde çoḳdur günāhım
Cümleden yüce efendim yā Hū

Şeyḫ Ḳayġulu söyler söyler özündenağlar
Ciğer pāre pāre yüreğin tağlar
Efendim bir sulṭān sulṭān ġayrıyı neyler
Cümleden aʿlā aʿlāsın efendim yā hū

Āḫir zamāna yaḳın ʿalāmet
Ṣadāḳatli dost bulunmaz
İde Allahım ʿināyet
Ṣadaḳatli dost bulunmaz

Görürler bir birin yaban
Sırların itmezler ʿayān
Göñüller olur gümān
Ṣadaḳatli dost bulunmaz

Maḥabbet lisānla olur
Ṣoñunda nādimlik gelir
Birbirinr düşman olur
Ṣadaḳatli dost bulunmaz

Bereket ḳalḳar cihāndan
Durulmaz elemden ġamdan
Aramazlar dīn īmāndan
Ṣadaḳatli dost bulunmaz

Şeyḫ Ḳayġulu bildim gördüm
Kitabda yazılı buldum
Ḳıyāmet yaḳındır didim
Ṣadāḳatli dost bulunmaz

Ṣabāḥın seḥerine irdim
Bülbüller feryādlar eyler
Ḳulaḳ urub diñledim
Bülbüller feryādlar eyler

Ḳarib ḳarib öter bülbül
Arzū çeker arıyor gül
ʿ Āşıḳ güle güle bülbül
Bülbüller feryādlar eyler

Gül dalında öter bülbül
Görmez gülleri bülbül
Ḥasretine şaḳıyub dil
Bülbüller feryādlar eyler

İbrāhim yerine yandı
Necātına sebeb oldu
Anuñ çün maḳbūller oldu
Bülbüller feryādlar eyler

Şeyḫ Ḳayġulu beyle ḳuş
Güllerden ʿ aşḳı cūş
Şevḳiñ şarābıyla nūş
Bülbüller feryādlar eyler

Arżu çeker idim güle
Ararken bülbül gördüm
Didim bülbül ḳanda giddiñ
Didi güle ʿ āşıḳ oldum

Anuñla aradım gülü
Ḥasretde gördüm bülbülü
Sevgisiyle dolu göñlü
Didi güle ʿ āşıḳ oldum

Meğer gülüñ aṣlı derdir
Muḥammediñ derindendir
Bülbülüñ feryādı andandır
Didi güle ʿ āşıḳ oldum

Yüreği bir yāna dönmüş
Derdinden mecnūnlar olmuş
Sevgisi Aḥmede olmuş
Didi güle ʿ āşıḳ oldum

Şeyḫ Ḳayġulu sevdiğine
Çeker arżu bildiğine
Olur kurbān sevdiğine
Didi güle ʿ āşıḳ oldum

Mü'minleriñ ʿalāmeti
Ṣabr iden selāmet bulur
Velīleriñ kerāmātı
Ṣabr iden selāmet bulur

Ṣabır bir yüce ḳalʿadır
Bī-ḳarār başa belādır
Dostu dostundan ıradır
Ṣabr iden selāmet bulur

Velīleriñ nişānesi
Nebīlerüñ nūr-cānesi
Mü'minleriñ dürdānesi
Ṣabr iden selāmet bulur

Bu menzil ʿāşıḳa meydān
Bu ḥālile bulur erkān
Ṣabır ehli olur sulṭān
Ṣabr iden selāmet bulur

Şeyḫ Ḳayġulu bilir anca
Ṣabr ider ḳażā gelince
Āḫir nefese irince
Ṣabr iden selāmet bulur

Ben bülbülü göreyim dirim
Yanıḳ yanıḳ niçün öter
Derdini bileyim dirim
Yanıḳ yanıḳ niçün öter

Nedir derdi bilem anı
Ḳosam yoluna bu cānı
Ṭoḳuz ay dili bağlanu
Yanıḳ yanıḳ niçün öter

Üç ay şaḳır anuñ dili
İder feryād figānı
Mecnūneyler beni zārı
Yanıḳ yanıḳ niçün öter

Bülbül derdiñi söyle
Andan ṣoñra feryād eyle
Seniñle yanayım beyle
Yanıḳ yanıḳ niçün öter

Şeyḫ Ḳayġulu firḳatine
Dayanılmaz ḥasretine
ʿİbretle baḳ ṣıdḳına
Yanıḳ yanıḳ niçün öter
Bülbül yanıḳ yanıḳ öter

Ne güzeldir mü'min hāli
Dīn-i islāmıñ şānı a'lā
Arı olur anlarıñ cānı
Dīn-i islāmıñ şānı a'lā

Muḥammede ṣalāt viren
Şehādet eyleyüb bilen
Affolur günāhı hemen
Dīn-i islāmıñ şānı a'lā

Ẕünūba deyüb tevbe
İstiğfār eyleyüb bunda
'Aẕāb görmez yārın anda
Dīn-i islāmıñ şānı a'lā

Ḥamdü-lillah bizi islām eyledi
Muḥammediñ nūrundan yaraddı
Cümle mü'minlerden müşerref etdi
Dīn-i islāmıñ şānı a'lā

Şeyḫ Ḳayġulu ḥikmetullah
Bir kere ṣalāt getiren bizimle billah
İki cihānda 'azīz eyledi Allah
Dīn-i islāmıñ şānı a'lā

Giderken yolum uğradı
Bülbülüñ ḥālini ṣordum
Didim yoluñ nere gider
Didi ḥasretliğe irdim

'Āşıḳ ma'şūḳuna ire
Kişi maḥbūbunı bula
Tā görünce feryād ḳıla
Didi ḥasretliğe irdim

Ẓāhiren görmez gözüm
Baṣīretle ola izin
İzin vire görem yüzün
Didi ḥasretliğe irdim

Cūşa gelmiş ḳalbi içi
Sevgisiyle dolmuş içi
Oñulmaz dert yoḳ ilācı
Didi ḥasretliğe irdim

Şeyḫ Ḳayġulu yanıḳ yürek
Ciğer pāre bölük bölük
Bildim ki ḳalbi uyanıḳ
Didi ḥasretliğe irdim

Ben dostu bileyim direm
Dostum baña yār ola
Dostula ḳalayım direm
Dostum baña yār ola

Göñlüm sevisi dolar
Bu ʿaşḳ baña gör neyler
Bu sevdāyı kimler duyar
Dostum baña yār ola

Ara idim dā'im anı
Sever idim bir Sulṭānı
Benden yaḳın bildim ḫānı
Dostum baña yār ola

Ezelīdür ebedīdür
Ol āḫir ḳadīm odur
ʿĀşıḳlarıñ maḥbūbıdur
Dostum baña yār ola

Şeyḫ Ḳayġulu ʿāşıḳlaruñ
Oḳur dersi ṣādıḳlaruñ
Dīzārıñ ister ḳullarıñ
Dostum baña bir yār ola
Ol dost baña dostum diye

Küfr içinde ḳalsa biri
Tevbe deyince ʿaffolur
Yārın aʿlā olur yeri
Tevbe deyince ʿaffolur

Şehādete irse dili
İslāmla olur beli
Olur Allah'ıñ ḫaṣ ḳulı
Tevbe deyince ʿaffolur

Nice yüzbin günāh etse
Nādim olub pişmān olsa
İḳrār taṣdīḳle ḳılsa
Tevbe deyince ʿaffolur

Muḥammed ʿaşḳına bunlar
Arı olur beyle cānlar
Getirme ḳalbe gümānlar
Tevbe deyince ʿaffolur

Şeyḫ Ḳayġulu dīn-i islām
Ḥaşr olur bunuñla tamām
ʿAẕāb görmez ehl-i īmān
Tevbe deyince ʿaffolur
Hidāyet maġfiret bulur

Arar iken şeyḫi buldum
Sırılda sırrına erdim
Cümle dersi andan aldım
Şeyḫim sırıllı iḫtiyār

Ona Ḳurdcı Dede dirler
Ḳurdları başına direr
Kerāmātı çoḳdur söyler
Şeyḫim sırıllı iḫtiyār

Arar idim erenleri
Ḥaḳḳa doğru varanları
Ḳurtarır ġamdan canları
Şeyḫim sırıllı iḫtiyār

Şeyḫim gerçek veliyyullah
Dīnim ḥaḳdır ḥabībullah
İder irşād ḥamdü-lillah
Şeyḫim sırıllı iḫtiyār

Şeyḫ Ḳayġulu şeyḫin bilür
Ḳapusınıñ ḳulu olur
ʿAzīz seven ʿazīz olur
Şeyḫim Sırıllı iḫtiyār
Pirim Muḥammed iḫtiyār

Ah yaradan bir mevlām
Göñlüm seni ister seni
Ḳadīrsiñ kerīmsiñ Ḫüdām
Göñlüm seni ister seni

Ben bī-çāre ḳuluñ olan
Seni sevip seni bulan
Senden ġayrıyı neylerem
Göñlüm seni ister seni

Her nefes idem ẕikrullah
Aḥadsıñ sulṭānım billāh
Hū hū deyip diyem Allah
Göñlüm seni ister seni

Yüzü ḳaralarız bizler
ʿİnāyet ṣāḥibi sizler
Ḳalbim ḫulūṣla özler
Göñlüm seni ister seni

Şeyḫ Ḳayġulu Allah ulu
Ṭarīḳata çevir yönü
Ḥubb-ullaha oldum ḳulu
Göñlüm seni ister seni

Söyleme lādān sözleri
Mevlevī üfürür nāy
Ṭālib iseñ oḳu dersi
ʿUmmānda zerrede bellü

Çürüksüz koz hiç olur mı?
İnsan beşer bir durur mı?
Güller dikensiz açılır mı?
Gelir vicdān dirler hū Ḥay

Bir sarayda oturur şāh
Durur içinde pādişāh
Ḥükūmet ʿadālet gāh
Görmeden söyleme geru ḳoy

Dört köşe demur ḳalʿa añna
Dört bölük ʿasker var benne
Her ḳabuda bekçiler var
Eyleme ẓāy leşkeri şay

Şeyḫ Ḳayġulu ṭaşradan cenk
Atarlar topla tüfenk
Leşkeri ḳoyma içerüye dek
Mücāhede müşāhede ...

Her nefes cūş ider göñül
Cemāl-ullah deyüb feryād
Yanar özüm budur sözüm
Cemāl-ullah deyüb feryād

Muḥammed ʿaşḳına yā Rab
Bizi ḳabûl eyle ṭaleb
Cümle ʿāşıḳlarıñ ile heb
Cemāl-ullah deyüb feryād

Mecnūnleyin idem maṭlūb
Nūr münevver ola ḳulūb
Ṣādıḳlarile ḥaşr olub
Cemāl-ullah deyüb feryād

Ağlar bunda gözüm benim
Terk etlerim tenim cānım
Efendim saña ḳurbānım
Cemāl-ullah deyüb feryād

Şeyḫ Ḳayġulu ister dīzār
Yaradanım eyle naẓar
Cennetde cemāliñ güzel
Cemāl-ullah deyüb feryād
Naṣīb eyle bize yā Ḥaḳ

Saña bir sır diyem ḫaber
Ḫabere eyle iʿtibār
Lāzım ise saña gel yār
Göñül değil mi beytullah?

Nefisle şeyṭana uyma
Ḳabudan içerü ḳoyma
Kimseniñ ʿaybını görme
Göñül değil mi beytullah?

Diliñ mirātını bağla
Kendi çürüğüñi ṣağla
Elde gördüñ nefsiñde añna
Göñül değil mi beytullah?

Vücūd iḳliminde durur
Ḥükūmātın vücūd görür
Seni alır saña virir
Göñül değil mi beytullah?

Şeyḫ Ḳayġulu sırra ḳadem
İği kötü olur ādem
Göñül kāʿbe vücūd beden
Göñül değil mi beytullah?

Ben neyleyem bu cihānı
Aḥad sulṭānım gerek
Vefāsız olan bu fānī
Aḥad sulṭānım gerek

Görünmez gözüme dünyā
İstemezem bunda hevā
Ḥubb-ullaha sevgim aña
Aḥad sulṭānım gerek

Düşürse beni nāra
Elim her işden avāre
ʿÂşıḳam Muḥammed yāre
Aḥad sulṭānım gerek

Göñlümi eyleyem gül-zār
Ḫüdā'dan ola naẓar
İsterem mevlāmdan dīzār
Aḥad sulṭānım gerek

Şeyḫ Ḳayġulu ola edā
Şevḳile sevdiğim Ḫüdā
Eyleme Allahım cüdā
Aḥad sulṭānım gerek

ʿ Aşḳ eseri girinceğiz içerü
Zāviye adlu bizim meydānımız var
Hū deyince gelir cezbe sevgilü
Çalarız ḳudümler devrānımız var

Dervişleriñ tevḥīd ider aʿ lāsı
Cümleniñ bir Ḳadīr Ḫüdā mevlāsı
ʿ Āşıḳlsaruñ ṣādıḳlaruñ evlāsı
Sülūk uṣūl üzre pervānımız var

Ṭaşradan ṣorana ḫaber virilmez
Bilmekile bu kemāle irilmez
Yola gitmeyince menzil alınmaz
Mürşidimiz ʿ Abdülḳādir Geylānimiz var

Dīn Muḥammed dīni ānı bilirüz
Muḥammed ḥabībi iḳrār virirüz
Livāʾü'l-ḥamd sancağını görürüz
Muḥammed ḥaḳ resūldür īmānımız var

Şeyḫ Ḳayġulu iḳrār ider dilile
Birdir Allah ider taṣdīḳ ḳalble
Cennet içre cemāl ola dostula
Gösterir cemālin sulṭānımız var

Efendim şānıña levlāk
Lemā ḫalaḳtü'l-eflāḳ
Her ne dirseñ gerçekdir Ḥaḳ
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Kelāmında medḥ ider Ḥaḳ
Buyurur vemā erselnāk
Sensiñ ʿ ālemlere raḥmet
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Onsekizbiñ ʿ ālemiñ sen
Māh sensiñ şāh sen
ʿ Āşıḳlar bu yola ḳurbān
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Gerçek sensiñ ḥabībullah
Hem Muḥammed Resūlüllah
Seni medḥ eyleyen Allah
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Şeyḫ Ḳayġulu Muḥammed'i
Cān içinde ol ümmeti
Umar senden şefāʿ ati
Yā Muḥammed Muṣṭafā

ʿĀşıḳlara burhān gerek
Şevḳile maʿşūḳın bula
Her nefes eyler dilek
Şevḳile maʿşūḳın bula

Ayrılmaz Tañrıdan ezel
Maḥbūba irmesi güzel
Yaradandan ola naẓar
Şevḳile maʿşūḳın bula

Ġaflete dalmaya bunda
ʿĀşıḳın bula göñülde
Gerek fānī o bāḳīde
Şevḳile maʿşūḳın bula

Açıla ḳalbiniñ içi
Ḳomaya göñle acı
Belālardan ola nāci
Şevḳile maʿşūḳın bula

Şeyḫ Ḳayġulu eder arżu
Nūr münevver ider özü
Cümle ʿāşıḳlarıñ sözi
Şevḳile maʿşūḳın bula
Efendim yā Hū Hū
Göñülde bu sevgi dura
Ah efendim el-amān amān yā Hū

Araridim şeyle yāri
Bilmezidim ḳandadur
Uzaḳ yerler gezeridim
Bilmedim ki yār bendedir

Şeyḫim iḫtiyāra vardım
Ol yārin ḫaberin aldım
Benden baña yaḳın buldum
Ten içinde cāndadır

Mā-sivā perdeler ḳurmuş
Nefsāniyet beni almış
Cümle sevdā gerü ḳaldı
Şimdi göñül dīvāndadır

Sen ben daʿvāsına düşme
Uzaḳ yere gidüb şaşma
Mü'min göñlüne ilişme
Şübhe yoḳ lā-mekāndadır

Şeyḫ Ḳayġulu bil Allahı
Her yerde ḥāżır billāhi
Birdir Tañrı yoḳdur ġayrı
Mü'min ḳalbi sulṭāndadır

ʿAvretlere lāzım olan
Er rıżāsında durmalı
Ḫizmetinde muḳīm olub
Kāmil kelāmı bilmeli

Gözede rıżā-yı eri
Arı ola anıñ göñli
Bula anıñ ile yāri
ʿİlmile ʿāmil olmalı

Ere yaḳın ola ʿamel
Eyle bulur yārın cemāl
ḫizmetinde ola kemāl
Ṣaf-derūn olub ḳalmalı

Yazılır nice biñ s̱evāb
İt ḥadīs̱ beyle cevāb
Ḳalbinde nūş ...
İmtizāc memzūc olmalı

Şeyḫ Ḳayġulu etme keder
Beyle nisā yārın nider
Ḥużūr-ı dīvāna gider
Cemʿ olub cemāle varmalı

Yaratdı Allah cihānı
On bölük yolladı cānı
Beşi şeyṭan dörtd cinnī
Biri ādemdür insānī

Yüz yirmi beş fırḳa ādem
Yüz Yeʾcūcile Meʾcūc
Yahudi naṣrānī onikişer
Biri Muḥammed ümmeti ḫānı

Yetmiş üç fırḳadur anlar
Yetmiş ikisi hevā olanlar
Bir yolda ḳalmamış bunlar
Biri iʿtiḳādda īmānı

Oniki imamıñ yolu
Dört mez̲heb gerçekdir belī
Bırağır ḳālile ḳīli
Ḳomaz ḳalbine gümānı

Şeyḫ Ḳayġulu ḥabīb-ullah
Her ne dirse Resūlüllāh
İḳrār taṣdīḳ budur lillāh
Ehl-i īmānıñ yoḳ gümānı

Gel ey mü'min etme gümān
Gümānile īmān olmaz
Bir Allah'ı bilenleriñ
Īmānına zevāl olmaz

Şevḳile deyince Allah
Vücūd titrer ise lillāh
Ol ḳulunı sever Allah
Sevmeyenler Ḥaḳḳ'ı bulmaz

Tevḥīd severler anlar
Ḥaḳḳ'a yaḳın olur bunlar
İrşād olur gelen cānlar
Anlar senden ayrılmaz

Şeyḫ Ḳayġulu erler işi
Neyi sever ise kişi
Olur mü'minler ḳardeşi
Münkir yanında durulmaz

Fānīden bāḳīden
Kessem gerekdir ʿāḳıbet
Cürmüle gidersem bundan
Cezāmı bulsam gerekdir ʿāḳıbet

Miheng-istandır fenā
Duyur bu kelāmı cāna
Ecel şerbetini ḳana
İçsem gerekdir ʿāḳıbet

Tenim türāblara gire
Vücūdum maḥv olub nola
Ḳabirden ḳalkınca hele
Maḥşere irsem gerekdir ʿāḳıbet

Ola ḥaşir gele neşir
Melekler ide mübeşşir
Mīzāna ʿamelim irişir
Nāşet ya ne-bāşet olsam gerekdir ʿāḳıbet

Şeyḫ Ḳayġulu ola ṣırāṭ
Kimi nāra kimi nūra murād
Ḳadīr Allah virinceğiz necāt
Görüb cennet cemāl görsem gerekdir ʿāḳıbet

Gelin sizin ile bile
Ẕikrullah sürelim hū
Cümle gökler daşlar bile
Ẕikrullah sürelim hū

Ḳalbimiz dola ʿaşḳla
Bile ismullah zevḳiyle
Bir Allah'ıñ şevḳiyle
Ẕikrullah sürelim hū

Bu menzile ilişilür
Yaradanla sevişilür
Ḳalbler ile görüşülür
Ẕikrullah sürelim hū

İder dervişleri arı
Allah Allah dirler belī
ʿĀşıḳlarıñbudur dili
Ẕikrullah sürelim hū

Şeyḫ Ḳayġulu nedir ḥāliñ
Ḳalbinde var söyler diliñ
Dost ararsañ budur bilüñ
Ẕikrullah sürelim hū

İlkbahār ayında
Açılır güller
Ṣubḥ seḥer vaḳti
Öter bülbüller

Türāb da açılır
Ġamdan geçilir
Nebātāt s̱eçilir
Esince yeller

İrişür ferāḥ
Yardımcı ilāh
Yaradan Allah
Defʿ ider ġamlar

Ẓġhire naẓar
Fānī içi güẕel
Ḫüdā lem-yezel
Esdirir yeller

Şeyḫ Ḳayġulu vara
Bahāra ire
ʿĀşıḳdır güle
Durmayub söyler

Arar iseñ yaradanı
Tevḥīde gel tevḥīde gel
Severseñ sen bir Mevlā'yı
Tevḥīde gel tevḥīde gel

Ẕikrullah iden bulur
İsmin sever ẕātın bulur
Ḥabībine ḳomşu olur
Tevḥīde gel tevḥīde gel

Beri ge(le)lüm hey ḳardeşler
Cem ʿolalım hey dervişler
Ḥaḳḳa yarar iş bu işler
Tevḥīde gel tevḥīde gel

Muḥammed'i seven gelir
Mü'min müslim bile olur
Erenler meydanın görür
Tevḥīde gel tevḥīde gel

Şeyḫ Ḳayġulu arı özü
Allah deyüb it niyāzı
Cemāle irgürür bizi
Tevḥīde gel tevḥīde gel

Ben dostla dost olayım
Diye dostum baña dostsuñ
Göñülden severseñ anı
Diye dostum baña dostsuñ

Ḳalbiñ pasını silegör
Bir mürşidi sen bulagör
İrşādile bir bile dur
Diye dostum baña dostsuñ

Göñül aynasını açar
Baṣīretle dostu seçer
ʿAşḳıñ eserine geçer
Diye dostum baña dostsuñ

Söylemekile bulunmaz
Ẓġhirile dost olunmaz
İstiʿdādsız kimse duymaz
Diye dostum baña dostsuñ

Şeyḫ Ḳayġulu şeyḫe vardı
Şeyḫi iḫiyārı buldu
Dost sevgisini dost buldu
Diye dostum baña dostsuñ

Ġāyet derdim çoḳ benim
Dermānını istemem
Ḫüdādan emir gelince
Def' -i fermānın istemem

Rāżıyam emrine anuñ
Her emrine ferāḥ cānım
ʿĀşıḳam aña ḳurbānım
Münkir kervānın istemem

Sevdiğim yār ola baña
Fedādır cānım aña
ʿAşḳla gel bu meydāna
Lādān pervānın istemem

Ḳalbiñi eyle duru
İğiye eyle ḫuyu
Ṣādıḳlarıñ budur dili
Helecān devrānın istemem

Şeyḫ Ḳayġulu şeyle beyle
Her nefes durmayub ağla
Mürşid-i kāmili ara
Yezid Mervānın istemem

Meşāyıḫıñ yüzün görseñ
ʿAynı ʿayna gibi baḳsañ
ʿAmelin ne anı bilseñ
Dirse beli kendi beli

Kimse hiç kimseyi bilmez
Kendinden ġayrıyı bilmez
Sever eli kendin sevmez
Görse deli kendi deli

İği bilir iseñ eli
Ḳaldır sen ḳāli ḳīli
Söylemezseñ şunu bunu
Sevse velī kendi velī

Söylerem sözimi ʿayān
Aşkāredir bu kelām
İnkār etme didim beyān
Varsa ḥāli kendi ḥāli

Şeyḫ Ḳayġulu benim sözüm
Cümle Ḥaḳdan olur izin
Kelāmımı ḳalbe yazıñ
Bilse deli kendi deli

İki cihānıñ nūrı
Yā Muḥammed yā ḥabīb
Ḳarib Muḥammed yā ḥabīb
Yā Muḥammed yā ḥabīb

Ümmetiñem benim kemter
Ḥabībsiñ yā ṭabīb yār
Seniñle maḥv olur nār
Yā Muḥammed yā ḥabīb

Yārın maḥşere varalar
Cümle ʿiḳāba ireler
Seniñ şānıñı bileler
Yā Muḥammed yā ḥabīb

Ḳala ümmetleriñ anda
Baʿżısı yanalar nārda
Necāt şefāʿati sende
Yā Muḥammed yā ḥabīb

Şeyḫ Ḳayġulu aña varam
Şimdi ṣalāt selām virem
Efendim sendendir kerem
Yā Muḥammed yā ḥabīb
Dertli ḳalbime ṭabīb

Dilerem ben bir Allahdan
Ḳabūl eyleye yaradan
Defʿ olalar belālardan
Hüdāyī'niñ ḫademesi

Şeyḫimiz postundan ola
Ola aʿlālardan aʿlā
Erenler himmeti bula
Hüdāyī'niñ ḫademesi

Şeyḫim evliyālar başı
Ḥaḳḳa yarar cümle işi
Ḥabībine ola ḳomşu
Hüdāyī'niñ ḫademesi

ʿĀşıḳ ṣādıḳ dervişleri
Āsān ola her işleri
Cümle ṭarīḳ ḳardeşleri
Hüdāyī'niñ ḫademesi

Şeyḫ Ḳayġulu şeyḫ iḫtiyār
Olalar cümle baḫtiyār
Göre dīzār necāt-ı nār
Hüdāyī'niñ ḫademesi

ʿĀşıḳların ḫaşı
Erler aʿlāsı
Ṣādıḳlar evlāsı
ʿAzīz Hüdāyī

Ḳavī şerīʿati
Ṭarīḳı celvetī
Bulan ḥaḳīḳati
ʿAzīz Hüdāyī

Üftāde erkānı
Maʿrifet kānı
Cānlarıñ cānı
ʿAzīz Hüdāyī

Erenler şāhı
Pirlerin māhı
Müstaḳīm rāhı
ʿAzīz Hüdāyī

Şeyḫ Ḳayġulu arar
Göñülden sever
Cemāle irer
ʿAzīz Hüdāyī

ʿĀşıḳlarıñ serveri
Yā Muḥammed Muṣṭafā
İki cihānıñ nūrı
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Seniñ çün yaraddı Allah
Onsekizbiñ ʿālemi billāh
Ḥabībisiñ ḳudretullah
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Sevgili cihār-yāri
Ebū Bekir ʿÖmer ʿOs̱man ʿAli
Virdiler yoluña cānı
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Ḥasan Ḥüseyine dede
Faṭımatü'z-Zehrāya baba
Ümmetim deyüb iden ṣadā
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Şeyḫ Ḳayġulu ah yanarım
ʿAşḳile anı severim
Ḥaḳ nebīsiñ yoḳ gümānım
Yā Muḥammed Muṣṭafā
Efendim hū hū

Muḥammed ismini duyunca
Cümle vücūdum mest olur
Şevḳile şeydā olunca
Cümle vücūdum mest olur

Cümleyi o ider irşād
Mecnūn gibi oldum Ferhād
Melin ḳalbim olur ābād
Cümle vücūdum mest olur

Ḳarib göñlüm durma coşar
Baḥr mevc gibi daşar
ʿAşḳım ġālib boydan aşar
Cümle vücūdum mest olur

Odur enbiyāʾ mürselin
Ḥabīb-i Rabbü'l-ʿālemīn
Ferāḥdır anıñla cānım
Cümle vücūdum mest olur

Şeyḫ Ḳayġulu ümmetiyem
Ṣalāt rūḥuna virem
Şefāʿatin ḳılar kerem
Cümle vücūdum mest olur

Dervişleri ʿaşḳa irer
Şevḳile devrāna girer
Ḥaḳ yoluna pervāneler
Eşrefīler Ḳadirīler

İbrāhim Efendi irdi
Zevḳile tevḥīde girdi
Anı cān göñülden sevdi
Eşrefīler Ḳadirīler

On iki ṭariḳ gerçek
Cümle bir yere varıcak
Hū Hū deyü Ḥaḳ bulucak
Eşrefīler Ḳadirīler

Ẕikr-i tevḥīd bilirler
Edeb erkānı görürler
Cemʿ olub devrān sürerler
Eşrefīler Ḳadirīler

Şeyḫ Ḳayġulu irişelüm
Anlara biz ḳavuşalım
Rıża-i Ḥaḳ dönüşelüm
Eşrefīler Ḳadirīler

Ṭarīḳ-i celvetī noldu
Ḳuṭub İbrāhim geldi
Kādirīden uṣūl aldı
Birlikde uṣūl erkānı

Ṭarīḳatdan ayrı olmaz
Biri birinden ayrılmaz
Münkirler yanıña gelmez
İrmemişdür ʿaşḳ çevgānı

ʿAşḳla meydāna gelen
Şevḳile devrāna giren
Allah hū hū deyib dönen
Ḥaḳ yoluna virir cānı

Dervişleriñ ḥaḳdır sözi
Pāk olur ḳalbe özü
Żikrullah ile niyāzı
Olurlar velāyet ḫānı

Şeyḫ Ḳayġulu ẓāhirlerüñ
Bilmez ḥālin münkirlerüñ
Söyler faḳir bāṭınların
Dime mecnūn o vicdānı

Melin olma benim göñlüm
Kişi sevdiğiyle ḳalır
Neyi sever ise kişi
Anıñ ile ḥaşir olur

Gelindi gir bu meydāna
Edeble bu erkāna
İrişesiñ sen dermāna
Dertler derde dermān olur

Kendime bulaydım bir yār
Ağyārile olma gel yār
Mürşid var etme sen ʿār
Anlar ulu kervān olur

Gezme yaban yerlerinde
Olur tevḥīd dillerinde
Ḳılma ġamlar güllerinde
Ten gözleriñ giryān olur

Şeyḫ Ḳayġulu amān amān
Getirme ḳalbiñe gümān
İrişdi āḫir zamān
Yerler altı ʿummān olur

ʿAşḳla meydāna gelen
ʿAşḳı aña yār olur
Ṣıdḳile kemāli bulan
Ṣıdḳı aña kār olur

Şevḳile seyrāna çıḳan
Şevḳi aña ḫār olur
Benne kibrile duranıñ
Kibri aña nār olur

Ḫayrile ḫayrān olanıñ
Ḫayrı aña cār olur
Şerrile şeyṭana uyanuñ
Şerri aña tār olur

Canla cānāna baḳan
Cānı aña dār olur
Tenle nefsine uyan
Teni aña zār olur

Şeyḫ Ḳayġulu ceylan bulan
Ceylan aña fār olur
Dünyāyı benim diyen
Dünya aña mār olur

Yaradan bir Mevlām seni
Ḳanda bulur ʿāşıḳlarıñ
Terk eyleyem cānı teni
Ḳanda bulur ʿāşıḳlarıñ

Bildirdiñ birliğiñ yā Rab
Cemāliñe ideyim ṭaleb
Ġafūr Ġaffārsıñ çalab
Ḳanda bulur ʿāşıḳlarıñ

Kendiñi eylediñ pinhān
Getirmem ḳalbime gümān
Dīzārıñ göster el-amān
Ḳanda bulur ʿāşıḳlarıñ

Seniñ sevdikleriñ ola
İnʿāmıñ çoḳ o ḳula
Seni seven seni bulan
Ḳanda bulur ʿāşıḳlarıñ

Şeyḫ Ḳayġulu ola ʿāşıḳ
Ṣaf-derūnlar olur ṣādıḳ
Aḥad Ṣamed olan ḫālıḳ
Ḳanda bulur ʿāşıḳlarıñ

İslāmbol İslāmıñ yeri
Çoḳdur içinde olan eri
Ne ḥaldedir bilüñ anı
İçinde pādişāhı

Emānetler anda durur
Ġamı olan oraya varır
Derdine dermānı bulur
İçinde var şahlar şāhı

Ḥażret-i Eyyüb Enṣārī
Resūlüllah ʿalemdārı
Andan yanar nūrdan ḳabri
İçinde var velāyet cenkārı

Var şerīʿatiñ begleri
Var ṭarīḳat velāyetleri
Ḥaḳīḳat maʿrifet yerleri
İçinde var cān cānānları

Şeyḫ Ḳayġulu erler ḥāẓır
Ḥaẓırlara Ḫüdā nāẓır
İslām ʿaskerine yazıl
İçinde var ḥabībiñ emānetleri

ʿĀşıḳlaruñ ṣādıḳlaruñ
ʿAşḳile devrān olur
İstiʿdādı olan gelir
Gelenlere bayram olur

Allah deyüb ḳalbi coşar
Şevḳile hū deyüb düşer
Nice çiyler gelüb pişer
Pişenlere ḥayrān olur

Gel ey derviş yanımıza
Gire gör sen yolumuza
Yalvarıram bī-niyāza
Niyāz içre seyrān olur

ʿAşḳ eseri nedir bilen
Bilir dünyā fānī yalan
Dir Allah hū amān amān
Amān deyüb cevlān olur

Şeyḫ Ḳayġulu dervişlere
Uṣūl erkān bulmuşlara
Ḥaḳ bir deyū sevmişlere
Sevenlere ḳurbān olur

Bulam dirseñ sen Mevlāyı
Ḳalbiñ içinde ara
Olam dirseñ ḫaṣ ḳulı
Ḳalbiñ içinde ara

Her yerlerde O'dur ḥāżır
Yaradan Mevlām nāẓır
Māsivālardan kesil
Ḳalbiñ içinde ara

Ne ṣağdadır ve ṣolda
Ne öñdedir ve ne ardda
Göñlüni ayırma gel ?
Ḳalbiñ içinde ara

Nefis şeyṭan dünyā hevā
Ṣadr içinde ırağ ola
'Aḳıl ṣabır 'ibādet Ḳur'ān ḳala
Ḳalbiñ içinde ara

Şeyḫ Ḳayġulu arı ola
Nūr münevver göñül dura
'Aşḳile bir sulṭāna vara
Ḳalbiñ içinde ara
Mürşid-i kāmile varılır yāra

Ḥaḳ Teā'lānıñ ḥabībi
Dertli göñüller ṭabībi
Tañrınıñ dostum didiği
Yetiş yā Muḥammed yetiş

Ebū Bekir 'Ömer 'Oṣman
Ḥażret-i 'Ali gerçek arslan
Saḥābelerile amān
Yetiş yā Muḥammed yetiş

Cümle enbiyālar gele
Evliyālar beyle ola
'Āşıḳ ṣādıḳlar beyle
Yetiş yā Muḥammed yetiş

Sevdiğiñ Fāṭıma Zehrā
Ḥasan Ḥüseyine ana
Yanıña al anları gele
Yetiş yā Muḥammed yetiş

Şeyḫ Ḳayġulu saña vara
Şefā'atcisiñ cümleye
Ża'īf ümmetleriñ dile
Yetiş yā Muḥammed yetiş

Şeyle bir sevdāya düşdüm
Ağlar gözüm iñler özüm
Deryā mevc gibi daşdım
Ağlar gözüm iñler özüm

Nedir dünyāyı bilmezem
Meyl-i maḥabbet ḳılmazam
Fānī cihānda gülmezem
Ağlar gözüm iñler özüm

Nice biñ ṣabır baña
Ḳurbān cānım saña
Ah yanarım döne döne
Ağlar gözüm iñler özüm

Mü'minlere ġamdır bayram
Belālara olur ḥayrān
Erişdi āḫir zamān
Ağlar gözüm iñler özüm

Şeyḫ Ḳayġulu ider āhı
İstiḳāmet ola rāhı
Görsem deyū Aḥad şāhı
Ağlar gözüm iñler özüm

Tañrınıñ sevgili ḳulunu biliñ
Kendi nūrundan yaratılmış duyuñ
Yüzünü görmeğe ʿāşıḳlar oluñ
Muḥammediñ nūrdan münevver yüzi

Cümleden aʿlādır orṭa boyludur
Göñülden seveni güẕel ḫuyludur
Ẓāhir bāṭın aydan günden nūludur
Muḥammediñ nūrdan münevver yüzi

Cümle nebīleriñ ulu aʿlāsı
Kendi nūrundan yaratmışdur Mevlāsı
Nübüvvet nūrunı gördi bil ...
Muḥammediñ nūrdan münevver yüzi

Muḥammedi baṣīretle görenler
Ledünnī ʿilmin bilir ʿāşıḳ olanlar
Görür şefāʿatin anı sevenler
Muḥammediñ nūrdan münevver yüzi

Şeyḫ Ḳayġulu Muḥammediñ ümmeti
Dünyā āḫiret ider idel bil şefāʿati
Anuñ ḥürmetine Ḥaḳḳıñ raḥmeti
Muḥammediñ nūrdan münevver yüzi

Bir Mevlâm seni seveydim
ʿAbd-i ʿāciz bir ḳulumdur
Seni sevdim seni buldum
ʿAbd-i ʿāciz bir ḳulumdur

Sensiñ aʿlā iden ḳulu
Sensiñ ednā iden anı
Eyle bize sen iḥsānı
ʿAbd-i ʿāciz bir ḳulumdur

Sen yücesiñ Ḳadīr Ġanī
Uyar ġafletden cānı
Reddetme ḳapuñdan beni
ʿAbd-i ʿāciz bir ḳulumdur

Yüzüm ḳara senden çāre
Etsem kendim pāre pāre
Ẕünūblarımı ʿaffeyle
ʿAbd-i ʿāciz bir ḳulumdur

Şeyḫ Ḳayġulu ider niyāz
Günāhı çoḳ s̱evābı az
Ḳadīr Ġanī'dür bī-niyāz
ʿAbd-i ʿāciz bir ḳulumdur

Aḥad sulṭānıma cānım
Fermān olsam varsam aña
Sırr-ı Sübḥānımdır Allah
Ḳurbān olsam varsam aña

Birliğine olam ḳurbān
Dertlerime bulam dermān
Her nefes eylerem amān
Ḫūbān olsam varsam aña

Bir żaīf ḳuluyum anıñ
Bildirse bilsem erkānın
Görmeden aña ḥayrānım
Ş̱üʿbān olsam varsam aña

Ḳadīr Allah O'dur Ġaffār
Kerīm Allah O'dur Settār
Celīl Allah O'dur Cebbār
Kervān olsam varsam aña

Şeyḫ Ḳayġulu ola servān
Her dāʾimā olsam mihmān
Münevver nūr ola bu cān
Nūrān olsam varsam aña

İste Ḥaḳ'dan maḳṣūduñı
Uyar ġafletden cānıñı
Dilediğin virir Bārī
Murādıñı virir Allah

Çıḳar ḳalbiñ teşvīşini
Tevekkül eyle işiñi
Aḳıt gözüñden yaşıñı
Murādıñı virir Allah

Amān deyū ḳulu vara
Şānı odur ḳabūl ḳıla
Ḳalbiñi eyleme ḳara
Murādıñı virir Allah

Ḳuluñ günāhına baḳmaz
Cehennem nārına yaḳmaz
Yalvar dosta gerü dimez
Murādıñı virir Allah

Şeyḫ Ḳayġulu var Mevlā'ya
Ol evlālardan evlāya
Du'āñı maḳbūl eyleye
Murādıñı virir Allah
Maḳṣūduña irgürür Allah

Ya nice edem bir Allah'ım
Yüzüm ḳara 'amelim yoḳ
Ġaffār'sıñ Ġanī sulṭānım
Yüzüm ḳara 'amelim yoḳ

Ben bī-çāre miskin olam
'Amelim yoḳ naṣıl varam
Ecel gele āḫir ölem
Yüzüm ḳara 'amelim yoḳ

Ḳara yer altına girem
Münker ve Nekir'i görem
Su'ālimi nice virem
Yüzüm ḳara 'amelim yoḳ

Maḥşere irişe yolum
Ṣırātda ya nola ḥālim
Nārıñda olursa cānım
Yüzüm ḳara 'amelim yoḳ

Şeyḫ Ḳayġulu zebānīler
Cehenneme atar anlar
Başa gelir bu ġam günler
Yüzüm ḳara 'amelim yoḳ

Ben ġāfilem cümle işden
...   ġaflet erişmişdür
Gide ġaflet gele raḥmet
Baña devlet buluşmuşdur

Ṣanırdım yabanda bulam
İrerdi dā'imā elem
Kāh ni'met kāh niḳmet
Baña zaḥmet doluşmuşdur

Bir ḳarāra kendi durdurur
Birliğini eyle bildirir
Hem ağladır hem güldürür
Baña rāḥat ḳavuşmuşdur

Kendi işinden ġayrı olmaz
Sever kendi kendi sevmez
Ba'żı gelir ba'żı gelmez
Baña mürüvvet ilişmişdür

Şeyḫ Ḳayġulu sözüñ naṣıl
Ḳul beşerdir bil aṣıl
Olañ cüdā olañ vāṣıl
Baña raḥmet ilişmişdür

Uzaḳdan ilerü erdim
Eṭrāfdan yardımı aradım
Elim boş ḥālim şaşḳın
Uzandım yaḳınlar ṣandım

Gezerken görüşdüm ele
Yüreğim içinde yāre
Ne şeyle bilirem ne beyle
Var derdiñe çāre eyle

Dertliye dermān irişmez
Kişi sevdiğine buluşmaz
Yaḳın gelmeyince biri
Söz kelām ne añnaşılmaz

Erişdi yolum buña
Gezer ḳartal seke seke
Her göñül bir değil
Ba'żısı boşa çıḳa

Şeyḫ Ḳayġulu sözler nedir
'Ālem   ...   herkes dir bu nedir
Bir yere varırsañ sen
Ṣaḳın gözetme   ...

Bī-çāreyim ama ġam değil baña
Ġaffār olan sulṭānım var benim
Raḥmeti çoḳ Ḳadīr Kerīm'dir Allah
Settār olan sulṭānım var benim

Nice yüz biñ günāhım olsa bunda
Mağfiret ṣāḥibi sulṭānım anda
Cān fedā olunca bu ḳarib tende
Cabbār olan sulṭānım var benim

"Lā taḳneṭū min raḥmetillāh" buyurdı
Ḥabībine ümmetine duyurdı
Kerem kānı ʿināyetin bildirdi
Raḥmān olan sulṭānım var benim

Muḥammede ümmet eyledi bizi
Ḳabūl olur eyler Ḫüdāya nāzı
Ḳavī eyle efendim īmānımızı
Fehhār olan sulṭānım var benim

Şeyḫ Ḳayġulu dile Ḥaḳdan dilek
Çevirir yüzüni bir günde ? felek
Evliyā enbiyā yardımcı melek
Ḳahhār olan sulṭānım var benim

Bir zamāna erişildi
Erişdik āḫir zamāna
Büyük küçük değil bellü
Erişdik āḫir zamāna

Ne ana bellü ne oğul
Aramazlar ʿameli nūr
Kāmiller olurlar ḫor ḫor
Erişdik āḫir zamāna

Geçinmezler bir ḳarındaş
Her birleri çekerler baş
Bulunmaz sırrile sırdaş
Erişdik āḫir zamāna

Maḥabbet dünyādan gider
Herkes bildiğini ider
Çoğaldı elemle keder
Erişdik āḫir zamāna

Şeyḫ Ḳayġulu anı gördüm
Nice tecribeler ḳıldım
Āḫir vaḳitlere irdim
Erişdik āḫir zamāna

Ḳayyūm Allah Ḳadīr Allah
Raḥīm Allah Raḥmān Allahdır hū
Vitir Allah Ṣamed Allah
Kerīm Allah Ġaffār Allahdır hū

Günahkārım yüzüm ḳara
Senden meğer ola çāre
Affedici bir sulṭāna
Ḳadīm Allah Settār Allahdır hū

Senden ġayrı kimsem yoḳdur
Saña varan yüzi aḳdır
Luṭfile keremiñ görem
Ra'ūf Allah Çalab Allah hū

Ḳul olub ḳabuña varam
Amān deyüb çoḳ yalvaram
(...)
(...)

Şeyḫ Ḳayġulu Ḥaḳḳa varsam
Ẕikrullah eyleyüb dursam
Mevlām cemāliñi görsem
Aḥad Allah Ṣamed Allahdır hū

Geliñ siziñ ile ẕikir idelim
Allah Allah deyüb fikir idelim
Hū hū deyüb Allah Allah diyelüm
Zikr idenler Ḥaḳḳıñ cemālin görür

... gelelim bir araya kardeşler
Cemʿ olalım siziñ ile dervişler
Ḥaḳḳa vāṣıl yol bulalım yoldaşlar
Zikr idenler Ḥaḳḳıñ cemālin görür

Amān yā rabbenā ḳullarıña sen
İḥsān inʿām eyle efendim sulṭān
ʿĀşıḳı maʿşūḳa gösterir Sübḥān
Zikr idenler Ḥaḳḳıñ cemālin görür

Seniñ ʿāşıḳlarıñ seni arżular
Her nefes seni seni özüler
Seni seven seni seni arżular
Zikr idenler Ḥaḳḳıñ cemālin görür

Şeyḫ Ḳayġulu efendimi bulaydım
ʿĀşıḳ ḳullarile bile olaydım
Allah cemāliñi varub göreydim
Ẕikrullah iden cemālin bulur

Beni mecnūn eyleyen
Aḥad Mevlānıñ ʿaşḳı
Mā-sivāları neyleyim
Aḥad Mevlānıñ ʿaşḳı

Düşürdüm göñlümi cānım
Cānımıñ cānānı benim
Birliğine var īmānım
Aḥad Mevlānıñ ʿaşḳı

Ḳadīr Allah ulu yüce
Sevenler bulur derece
Hū deyib Allah deyince
Aḥad Mevlānıñ ʿaşḳı

ʿAceb ḥallerim nola
Kemaller kāmil bula
Bu sevgi göñülde dura
Aḥad Mevlānıñ ʿaşḳı

Şeyḫ Ḳayġulu eyleme ah
Ararım fānīde bir şāh
Şevḳile sevdiğim ilāh
Aḥad Mevlānıñ ʿaşḳı

ʿAşḳullaha düşen ḳullar
Pervān olur döner döner
ʿAşḳ eserine girişen
Devrān olur döner döner

ʿAşḳile Allah diyenler
Sevgisin canda ḳoyanlar
Ẕakriñ leẕẕetin alanlar
Cevlān olur döner döner

Allah hū deyib ẕikr ider
Ḳalbiñ karaları gider
Nūr gibi ḳalbiñ arı ider
Seyrān olur döner döner

Göñlüne irişür şevḳi
Ḥaḳile irişür zevḳi
Mecnūna döndürür ʿāşıḳı
Ḥayrān olur döner döner

Şeyḫ Ḳayġulu ider devrān
Dervişlere tevḥīd bayram
Ḥaḳ cemālini uman
... olur döner döner

İçerden eylerem āhı
Derdime çāreler olmaz
Ararım efendim şāhı
Derdime çāreler olmaz

Anın içün iderem ah
Ẕünūbum çoḳ çoḳdur günāh
Ararım bulaydım İlāh
Derdime çāreler olmaz

Ben dostumdan ayrıldım
Cemālinden cüdā oldum
Ağlayub yalvaru geldim
Derdime çāreler olmaz

Mecnūn gibi oldum ...
Olmuşam dīvāne Ferhād
Ḳarib göñlüm ola ābād
Derdime çāreler olmaz

Şeyḫ Ḳayġulu yürek yara
Var derdiñe ilāc ara
Menṣūrleyin gelsem dāra
Derdime çāreler olmaz

Bu dünyā bir ḳaranlıḳ ev
Mü'minler buna aldanmaz
Kāfirlere aydınlıḳdır
Mü'minler buna aldanmaz

ʿAmeliñi eyle iği
Yoḳdur bunuñ ṣoñı ṣoñı
Uyar ġafletden bu cānı
Mü'minler buna aldanmaz

Güvenme mālile mülke
İrişdir göñülü Ḥaḳḳa
Ẕünūbuña idüb tevbe
Mü'minler buna aldanmaz

Fenā dünyā ḫarāb olur
Cümle gelen gene ölür
Kişi etdiğini bulur
Mü'minler buna aldanmaz

Şeyḫ Ḳayġulu diñne bunı
Ḳavī eyle dīni īmānı
Kemāle irme zamānı
Mü'minler buna aldanmaz

Señ baña dünyāyı virseñ
Baña Mevlām gerek gerek
Nice yüzbiñ yüze gülseñ
Baña Mevlām gerek gerek

Fġnīye virmezem göñül
Sevgisiyle dolu bir ḳul
Ġayrı sevgi sevmezem bil
Baña Mevlām gerek gerek

ʿĀşıḳlara gelmez elem
Ṣādıḳlara irişmez ġam
Uyar yār ġafletden cān
Baña Mevlām gerek gerek

Meyl eyleme cihān fānī
Evvel gelen var mı ḳanı
Arar iseñ şunu bunu
Baña Mevlām gerek gerek

Şeyḫ Ḳayġulu naṣıl bulduñ
Murādıña naṣıl irdiñ
Dermān olur seniñ derdiñ
Baña Mevlām gerek gerek

Neye elem eylersiñ sen
Raḥmeten li'l-ʿālemīn Allah
Getirme ḳalbiñe ġam
Raḥmeten li'l-ʿālemīn Allah

Kesme Ḫüdādan umūd
Yaradan Allah maʿbūd
Raʾūf Allahım Vedūd
Raḥmeten li'l-ʿālemīn Allah

Nice ʿāṣīleri Allah
Mağfiret eyledi billāh
Ḥikmeti var ḳudretullah
Raḥmeten li'l-ʿālemīn Allah

ʿİnāyet ṣāḥibi o
Durma durma deyindi hū
ʿAẓīm sulṭānımız bu
Raḥmeten li'l-ʿālemīn Allah

Şeyḫ Ḳayġulu bilelim
Müʾminlere bulalım
Cennet cemāl görelim
Raḥmeten li'l-ʿālemīn Allah

Dünyā sevgileri fānī
Çeviriñ āḫirete yönü
Ẕikrullah düni güni
Bırakmaz dervişān olan

ʿAşḳıñ eserine girer
Allah Allah deyüb döner
Sevgisiyle Ḥaḳḳa irer
Bırakmaz dervişān olan

Ah ider menzile varır
Arar iken dostu bulur
ʿAşḳile mecnūnlar olur
Bırakmaz dervişān olan

Ṣādıḳa irişür burhān
Ḳalbine irişür sulṭān
Ẕikrullah sever Sübḥān
Bırakmaz dervişān olan

Şeyḫ Ḳayġulu olan derviş
Dervişlerle biter her iş
Anlar ile ol sen ḳardeş
Bırakmaz dervişān olan

Geliñ ʿāşıḳlar
Devrile devrān idelim
Hū deyib ʿaşḳile şeyle
Seyrile seyrān idelim

Cezbe yelleri ese
Yetişelim Ḫıżır İlyasa
Gönül Mevlāya düşe
Vecdile vicdān idelim

Cemʿ olalım bir karındaş
Bulalım pirle pirdaş
Olalım ... göñüldaş
Nūrile nūrān idelim

Ḥalḳa-yı ẕikre girelim
ʿAşḳla pervāne olalım
Bir vücūd gibi duralım
Cānla cānān idelim

Şeyḫ Ḳayġulu erenlere
Ḳurbān ola erenlere
Maḥabbetle gelenlere
... cīrān idelim

Bu cihānı neyleyeyim
Bir pul değil dünyā baña
Gece gündüz ağlayayım
Bir pul değil dünyā baña

Kiminiñ yüzüne bu güler
Ṣoñuñda yönünü döner
Su'ālini Tañrı ṣorar
Bir pul değil dünyā baña

Mihenk-istāndır bu cihān
Gelir geçer döner zamān
Pişmān olur hem aldanan
Bir pul değil dünyā baña

Cümleden görünür güẕel
Ḥīle ile ider bazar
Ola yaradandan naẓar
Bir pul değil dünyā baña

Şeyḫ Ḳayġulu erler işi
Akıdır gözünden yaşı
Doldurur ḳalbe teşvīşi
Bir pul değil dünyā baña

Bir Mevlāyı severim hū
Ah efendim ḳulum dise
Sevgisiyle yanarım hū
Ah efendim ḳulum dise

Göñül içerüden ṭaşar
Göreniñ ʿaḳlı şaşar
Mecnūn gibi ḳalbim coşar
Ah efendim ḳulum dise

Ciğer pāre yürek yāre
Ah efendim senden çāre
Rāżıyım yakarsa nāre
Ah efendim ḳulum dise

Düni güni heb ararım
Dermānını çoḳ ṣorarım
Şeyle bir derde irerim
Ah efendim ḳulum dise

Şeyḫ Ḳayġulu yolu ara
Menzil alır dura dura
Kişi sevdiğiyle ola
Ah efendim ḳulum dise

Gelindi diñne kelām
Söylerem kelām ʿayān
Düşme ġıybetle bühtān
Naṣīb olur saña nīrān

Gör kendi nefsiñi
Arı eyle cānıñı
Bilmeyesiñ nemmām zemmām
Gözedesiñ īmānıñı

Kişi kendini görür
Kendi kendisini bilir
Baḳar ayna görünce
Eli bilse kendin görür

Alır abdest ḳılar namaz
... kendinde ḳomaz
Düşer eliñ ayıbına
Dil mirātını dutmaz

Şeyḫ Ḳayġulu görme eli
Ḳo disiñ saña deli
Getirme ḳalbiñe keder
Kāmiller kelāmı ulu

ʿĀrifler kemāl arar
Seḥer vaḳti irişince
ʿĀlimler ʿilim oḳur
Seḥer vaḳti irişince

Bülbüller feryāda başlar
Zġhidler ʿibādet işler
Uyanır cümle ḳuşlar
Seḥer vaḳti irişince

ʿĀşıḳlarñ rıżāları
Ṣādıḳlarıñ ṣadāları
Ḳabūl olur duʿāları
Seḥer vaḳti irişince

Açılır ḳaranlıḳ gider
Cihānı aydınlıḳ ider
Göñülleri ferāḥ ider
Seḥer vaḳti irişince

Şeyḫ Ḳayġulu eyle seyrān
Görünce oluram ḥayrān
Düni berāt güni bayram
Seḥer vaḳti irişince

Arżularım efendimi
Muḥammed'e cānım ḳurbān
Fedā etdim bu cānımı
Muḥammed'e cānım ḳurbān

ʿAzrā'il gelince baña
Ecel şerbetini ḳana
Ṣalāt getirsem dile
Muḥammed'e cānım ḳurbān

Rūz şeb eylerem nidā
Hū deyib iderem ṣadā
Yardım ide bize Ḫüdā
Muḥammed'e cānım ḳurbān

ʿAşḳile sevince anı
Odur cānımıñ cānānı
ʿĀşıḳlarıñ o īmānı
Muḥammed'e cānım ḳurbān

Şeyḫ Ḳayġulu dirilelim
Cümle bir yere gelelim
Anıñla bile olalım
Muḥammed'e cānım ḳurbān

Bugün bir seyrāna irdim
Baña ġamlar bayram olur
Aradığım nedir gördüm
Baña ġamlar bayram olur

Mü'minlere zindān dünyā
Kāmiller kelāmın añna
Cümlesini Ḥaḳ'dan diñne
Baña ġamlar bayram olur

Ağlayınca iki gözüm
Yaradana var niyāzım
Secdelere sürem yüzüm
Baña ġamlar bayram olur

Leẕẕetini bulamadım
Bu fānīyi sevemedim
Maḳṣūdıma iremedim
Baña ġamlar bayram olur

Şeyḫ Ḳayġulu ilişilmez
Bu fenāya ḳarışılmaz
Ṣafāyile sevişilmez
Baña ġamlar bayram olur

Bu ġafletde duran bugün
Olur pişmān şübhe olmaz
Dem-i devrān süren bugün
Olur pişmān şübhe olmaz

Sanır kendini oldum ferāḥ
Tevbe etmez ider günāh
ʿAmeliñ sorunca ilāh
Olur pişmān şübhe olmaz

Hevālara atma özü
Ḳara eyleme sen özü
Bī-niyāza yaḳ niyāzı
Olur pişmān şübhe olmaz

Başıñıñ çāresini gör
Kemāl ehline varıb şor
Derdiniñ ṭabībini bul
Olur pişmān şübhe olmaz

Şeyḫ Ḳayġulu iriş merde
Giriftār olmuşam derde
Bulmayan dermānı bunda
Olur pişmān şübhe olmaz

Şu cānımıñ cānānı olan
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır
ʿİlm-i ledünnī kānı olan
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Doğunca ümmetī diyen
Muʿcizātı beyān olan
Nübüvvet sırrını duyan
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Sırr-ı maʿallaha erişdi
Ḥaḳile kelām söyleşdi
Ten göziyle görüşdi
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Semāya eyledi ḫurūc
Açıldı göklerden burūc
Eylemeyen ẕenb şuç
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Şeyḫ Ḳayġulu Muḥammed'in
Ümmetidür cān Aḥmed'iñ
Ḥabībi olan maʿbūduñ
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Güvenmendi sen dünyāya
Geçer ele elden çıḳar
Sevinmendi yüze güler
Geçer ele elden çıḳar

Oyuncağa beñzer dünyā
Gelindi fendini añna
Benim dime ṣoñı fenā
Geçer ele elden çıḳar

Bahāra irdirir seni
Yüze güler güldürür seni
Arkasın çevirir yönü
Geçer ele elden çıḳar

Ḳaçar elden ḳuvvetiñ
Ẓerre aña iremezsin
Ḥīlesini bilemezsin
Geçer ele elden çıḳar

Şeyḫ Ḳayġulu eyle naẓar
Gelince görürsüñ güẕel
Seni dostdan küser üzer
Geçer ele elden çıḳar

Malaṭya şehrinden ẓuhūra gelen
Caʿfer Baṭṭal Ġāzī ḳahramān erdir
Küffār ile cenk cidāl eyleyen
Caʿfer Baṭṭal Ġāzī ḳahramān erdir

Resūlüllah aña naẓar eyledi
ʿAbdülvehhāb aña ḫaber söyledi
Emānetleri teslīm eyledi
Caʿfer Baṭṭal Ġāzī ḳahramān erdir

Düşmānla bince muḳābil oldı
Ḍarbla ḥarbla meydānlar aldı
İslām bir şeref ġāzīler oldı
Caʿfer Baṭṭal Ġāzī ḳahramān erdir

Göñlüni dā'imā Ḥaḳḳ'a bağladı
Her nefes cihānda cihād eyledi
Āḫirinde Allah şehīd eyledi
Caʿfer Baṭṭal Ġāzī ḳahramān erdir

Şeyḫ Ḳayġulu söyler odur ḳahramān
Kāfire didirdi dā'imā amān
Ḳalbine girmezdi ẕerrece gümān
Caʿfer Baṭṭal Ġāzī ḳahramān erdir

Şu dünyāya gelenler
Her biri pervān olur
Gelen gider fānīden
Bir ulu kervān olur

Aldanma sen fendine
Güvenmendi kendine
Yaḳın varma yanına
Bir ʿaḳsi devrān olur

Lezzetine dayanma
Varlığına güvenme
Olduğına sevinme
Anuñ ṣoñı kervān olur

Bir kimseye ilişme
El aybına ḳarışma
Dünyā ile görüşme
Bulanlar ḫayrān olur

Şeyḫ Ḳayġulu eliñe
Getir tevḥīd diliñe
İrmezsiñ ṣoñına
Reddine fermān olur

Arżular erler
... Babayı
... pirler
... Babayı

Erenler başı
Bulunmaz eşi
Olagör dervişi
... Babayı

Tañrı'nıñ eri
Bulmuşdur yāri
ʿĀşıḳlar varır
... Babayı

Eyleme gel nāz
Bulasıñ sen fāz
Eylendi niyāz
... Babayı

Şeyḫ Ḳayġulu arı
Eylemiş sevi
Var ḳalbi duru
... Babayı

Bu dünyāya benim disem
Bilirem kimseye ḳalmaz
Pādişāhlar gibi olsañ
Ḳafesden cān uçar ḳalmaz

Seniñ ʿömrüñ gelir geçer
Ḳafesden bu cānıñ uçar
Ecel şerbetini içer
Göçerem kimseye ḳalmaz

Ölüm bize irişince
Ecel gelüb girişince
Ḳula Tañrı gel deyince
Uçaram kimseye ḳalmaz

Birgün bize ola fermān
Bu derde bulunmaz dermān
Döner çarḳ devr olur devrān
Seçerem kimseye ḳalmaz

Şeyḫ Ḳayġulu ...
Gelenler gider hepsi
Ḳurtulmanın yoḳ çāresi
Ḳaçaram kimseye ḳalmaz

Cān göñülden sevdiğim
Ḥażret-i Veys el-Ḳarānī
Erkānına girdiğim
Ḥażret-i Veys el-Ḳarānī

Evliyālarıñ aʿlāsı
Sevmiş anı Mevlā'sı
Erenleriñ ḫaṣṣü'l-ḫaṣı
Ḥażret-i Veys el-Ḳarānī

Ḥabībullah ʿaşḳı olan
Derdine dermān bulan
Ḳalbine getirmez gümān
Ḥażret-i Veys el-Ḳarānī

Resūlüllaha geldi
ʿĀyişe ana anı gördi
Ṣalāt selām eyledi
Ḥażret-i Veys el-Ḳarānī

Şeyḫ Ḳayġulu ulu ʿaẓīm
Görmeden eyledi taʿẓīm
Nūr münevver iden özün
Ḥażret-i Veys el-Ḳarānī

Bu cihāna gelenler
Benim deyüb duranlar
Mazlūmları döğenler
Ölüm gelir uçarlar

Zulm eyleme mazlūmlara
Nazar eyleme zālimlere
ʿAdüv olma ʿālimlere
ʿİlim duyunca kaçarlar

ʿAdālet üzere yürü
İği eyle kötü ḫuyu
İğilerle ol sen iği
İği görünce seçerler

Emrini ṭut nehyinden ḳaç
ʿÖmrüñi eyleme sen hiç
Hevā-yı heveslerden geç
Hevā irince seçerler

Şeyḫ Ḳayġulu bilirem bu
Mü'minleriñ ḥāli eyu
Terk eyleyüb cānı teni
Cān virince geçerler

Zāhid bizimle bile
Gelindi ol bize yār
ʿAşḳile ḳalbiñi doldur
Oturalım maʿa'l-ebrār

Olmayalım hevā heves
Münkirlik seni kes ...
Ledünnī ʿilmiyledur ders
Bu ʿilmi oḳu olma firār

Başīret yüzüni gözle
Evliyā izini izle
Şādıḳlar cümle bizimle
Şıdḳile eyle ḳarār

İkiliğe etme yolu
Erenleriñ beyle ḥāli
Velīlere dime deli
Himmet idenler bī-żarār

Şeyḫ Ḳayġulu sözüñ aʿlā
Şefāʿatçidür Muṣṭafā
ʿİnāyet idince Mevlā
Olur ʿāşıḳ dīdār arar

Efendim yoluña bu cānım ḳurbān
Ḥabībiñ sevdiği Veys el-Ḳarānī
Görmeden eyledi Resūle īmān
Ḥabībiñ sevdiği Veys el-Ḳarānī

Ebū Bekir Medīne'de eğlendi
ʿÖmer ʿOsmān ʿAli naṣīḥatlar eyledi
Tġcile ḫırḳayı aña yolladı
Ḥabībiñ sevdiği Veys el-Ḳarānī

Re'īs-ievliyā göñlünde ʿuşşāḳ
Ḥabībullaha dā'imā müştāḳ
Aḥad Allah aña Hādi'l-ʿUşşāḳ
Ḥabībiñ sevdiği Veys el-Ḳarānī Yetiş

Anı seven olur aʿlā bir yüce
Erkānına giren bulur derece
Şevḳile ʿaşḳile sevindi anca
Ḥabībiñ sevdiği Veys el-Ḳarānī

Şeyḫ Ḳayġulu efendime ʿāşıḳam
Ṭarīḳinde anuñ her dem ṣādıḳam
Anıñ ḥürmetine cemāle baḳam
Ḥabībiñ sevdiği Veys el-Ḳarānī
Allah'ıñ ṭabībi Veys el-Ḳarānī
Mevlā'nın ḥabībi Veys el-Ḳarānī

Şefāʿat ṣāḥibi sensiñ
Yetiş yā Muḥammed yetiş
Dertliler ṭabībi sensiñ
Yetiş yā Muḥammed yetiş

Żaʿīf ümmetleriñ bunda
Geldiler āḫir zamānda
Çihār-ı yāriñi al da
Yetiş yā Muḥammed yetiş

Seniñ şānıñ gibi bir şān
Ḫalḳ etmedi Ġanī Sübḥān
Oldu ümmetler perīşān
Yetiş yā Muḥammed yetiş

İrişdi zamān-ı āḫire
Cümle oldular bī-çāre
Senden şefāʿatlar uma
Yetiş yā Muḥammed yetiş

Şeyḫ Ḳayġulu Muḥammed'i
Cānlar cānı cān Aḥmed'i
İrişe Ḥaḳḳ'ıñ raḥmeti
Yetiş yā Muḥammed yetiş

Ārzūayub saña varanıñ
Ẕünūbı ʿaffolur güẕel Beytullah
Çevre yanıñda ṭavāf ṭavāf iden cānlarıñ
Ẕünūbı ʿaffolur güẕel Beytullah

Her kim ārzūlayub yoluña girse
Farż sünnetleri edā eylese
Bu yolda cānını ḳurbān eylese
Ẕünūbı ʿaffolur güẕel Beytullah

Ḳıble eylediler heb ehl-i İslām
Varana naṣīb şol dārü's-selām
Tebşīr olunur cennetle tamām
Ẕünūbı ʿaffolur güẕel Beytullah

Adımı başına yazılır s̱evāb
Günāhına pişmān olunca tevvāb
Beytullah eylemiş yaradan bir Ḥaḳ
Ẕünūbı ʿaffolur güẕel Beytullah

Şeyḫ Ḳayġulu anı ḳıble edindi
Ṭarīḳata rāhı hemān gidindi
Farżla vācibi edā idindi
Ẕünūbı ʿaffolur güẕel Beytullah
Görmesini naṣīb it efendim Allah

Ḥaḳ Teʿālānıñ ḥabībi
Yā Muḥammed Muṣṭafā
Dertlerin ṭabībi
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Efendim şānıña levlāk
Lemā ḫalaktü'l-eflāk
ʿAşḳıñla iderem feryād
Yā Muḥammed Muṣṭafā

İki cihānıñ sulṭānı
Sensiñ şefāʿat kānı
Cümleden aʿlā ve evlā
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Saña ʿāşıḳ ḳullar
Seni medḥ eyleyen diller
Açılır cemāle yollar
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Şeyḫ Ḳayġulu dilleriñe
Düşür sevgi göñülüne
Ḳurbān olayım yoluña
Yā Muḥammed Muṣṭafā

Bī-çāreyim ża'īf ümmet
Şefā'at ḳıl yā Muḥammed
Ḫüdādan irişe raḥmet
Şefā'at ḳıl yā Muḥammed

Velīler nebīler saña
Ümmetiñ olub dura
Mürsel peygamberler bile
Şefā'at ḳıl yā Muḥammed

Ḳıyāmet güni olunca
Livā'ü'l-ḥamd alınca
Maḥşer yerine gelince
Şefā'at ḳıl yā Muḥammed

Ṣırāṭ mīzāna gelen
Cehennemden azād ḳılan
İki cihān sulṭānı olan
Şefā'at ḳıl yā Muḥammed

Şeyḫ Ḳayġulu ümmetine
Seniñle bile bulunca
İrgür Taññı dīzārına
Ḳıl şefā'at yā Muḥammed

Erenleriñ uṣūlüne
Girenlere bayram olur
Her kemāliñ vuṣūlüne
İrenlere ḥayrān olur

Kişi neyi bunda sever
Dillerinde anı añar
Mürşid-i kāmilden ḳanar
Varanlara cān olur

Eyleyū gör ḫayrını
Bulasıñ sen seyrini
Getir ḳalbe āḫireti
Bulanlara cānān olur

'Āşıḳlara irişen
Ṣādıḳlara bilişen
Göñülleri duruşan
Duyanlara īmān olur

Şeyḫ Ḳayġulu söyler beyle
Göñlüñi temizler eyle
Mevlām cemāl deyüb ağla
Ṣoranlara fermān olur

Cem‘ olalım bir araya
Ẕikr idelim mevlām hū
Cān göñülden ṣıdḳ eyleyüb
Ẕikr idelim mevlām hū

Ḳuluna yardımcı Allah
Şefā‘ atçi ḥabībullah
‘İnāyet idici Allah
Ẕikr idelim mevlām hū

Birdir Allah sever ḳulu
Eyle ẕikir düni güni
Dürüst eyleyem īmānı
Ẕikr idelim mevlām hū

Yüce a‘la birdir sübḥān
Kerim Ḳadir Ḳadīm Raḥmān
Raḥīm Ra’ûf Vedūd sulṭān
Ẕikr idelim mevlām hū

Şeyḫ Ḳayġulu eyle iḳrār
Ḳalb içinde eyle ḳarār
Ẕikr eyleyen cemāl arar
Ẕikr idelim mevlām hū

Yalan dünyāya gelenler
Bundan leẕẕetler almaz
Neḳadar yaşasa bunda
Ṣoñuñda bunda duramaz

Güler yüze şimdi güler
Āḫirinde yönün döner
‘Aceb ġāfil bunı neyler
Fānīde kimseler kalmaz

Kāfire cennet bu dünyā
Mü’mine zindandır fenā
Getirme ḳalbiñe ġınā
Gelenleriñ biri gülmez

Birgün ola gele ölüm
Bilir seniñ budur yoluñ
Zikrullaha düşür diliñ
Cehennem nārına yanmaz

Şeyḫ Ḳayġulu etme keder
Kişi kendisine ider
Gelen gelir giden gider
‘Āşıḳlarıñ nūru sönmez

Doğruya rāhı
Vücūduñ şāhı
Tañrı naẓargāhı
Mü'miniñ ḳalbi

Olunca āgāh
Bulunca dergāh
Olur Beytullah
Mü'miniñ ḳalbi

İrişir sırra
Kavuşur yāre
Dermāna ire
Mü'miniñ ḳalbi

Göñüller olur
Arı olan bulur
Başīret görür
Mü'miniñ ḳalbi

Şeyḫ Ḳayġulu söyle
Ṣadḳile diñne
Cemālullah göre
Mü'miniñ ḳalbi

Tañrı birdir diyenler
Mü'minleriñ a'lāsı o
Ẕikrullah olursa hū
Mü'minlerin a'lāsı o

Ẕikrullaha irişesiñ
İğilere buluşasıñ
'Āşıḳlara ḳavuşasıñ
Mü'minlerin a'lāsı o

Pāk ola ḳalbiniñ içi
Bağışlar bir Allah şuçı
Dā'im ẕünūblardan ḳaçın
Mü'minlerin a'lāsı o

Ġaffār Allah Ġanī Cabbār
Ġafūr Allah 'Azīz Settār
Diyen yā rab bize sen yār
Mü'minlerin a'lāsı o

Şeyḫ Ḳayġulu arar iği
Anlara irişe yolu
Her kim mü'minleri bulur
Mü'minleriñ a'lāsı o

Ey benim mevlām amān amān
Sen imdād eyle
ʿÖmrüm geçdiği zaman zaman
Sen imdād eyle

Bu ʿömür yaşı
Eceliñ nūşı
Ḳaldır teşvīşi
Sen imdād eyle

Ḫallāḳım Allah
Yaradan billāh
Var ḳudretullah
Sen imdād eyle

Maḥşere varam
Mīzānı görem
Ṣırāṭa irem
Sen imdād eyle

Şeyḫ Ḳayġulu ola
Ḫaṣ olan ḳula
Cennet virile
Sen imdād eyle
Efendim Allah
Sultānım yā hū

Her kim cānile cānān arar
Canları cānān bulur
Kişi sevdiğine irer
Anıñ ile ḥaşir olur

Cān cemāline varır
Maḥabbet etdiğiñle ḳalır
Bu ten türāblara girir
Ḫākile yeksān olur

Ṣūr-ı İsrāfile iren
Ervāḥ-ı ṭayyibe olan
Maḳām-ı Maḥmūdu gören
Nūrile īmān olur

Celāline iren şaḳī
Ḳanda bula yārın Ḥaḳḳı
Dimez bunda bula anda rabbi
Anlarıñ yeri nīrān olur

Şeyḫ Ḳayġulu cemāli var
Sırr-ı maʿ allah deyüb ebrārın arar
Cennet içre aḳ müşkden kemālile dār
Mensūb-i billāh dirler dīvān olur
Ehl-i īmān ehl-i islām bu iʿtikādile olur

Gel ey ʿ āşıḳ diyem saña
Ḳalb değil midür beytullah ?
Ṣıdḳile ṣādıḳlar bulur
Ḳalb değil midür beytullah ?

Taşraya eyleme naẓar
Ḥaḳile gel eyle bazar
Şevḳile biline güẓel
Ḳalb değil midür beytullah ?

Aḥad Allah Ṣamed Allah
Hidāyet bulur ʿ abdullah
Göñlüñi pāk idince ilāh
Ḳalb değil midür beytullah ?

İrişegör erenlere
Girişegör sen anlara
ʿ Āşıḳ irer o cānlara
Ḳalb değil midür beytullah ?

Şeyḫ Ḳayġulu bu ḥālile
Bulunmaz ḳāl ḳīlile
Tevekkül ol ḫulūṣile
Ḳalb değil midür beytullah ?

Fānī cīhāna gelince
Beşer olduğum bilince
Dört bölük asker yürüdü
Güler yüze başlar nāza

Dört bölük leşker irdi
Cümlesin tār-mār ḳıldı
Bizimle bunlar yār oldu
Buldum dostu irdim fāza

İnsan gider iki yola
Biri nāra biri nūra
Varıb bir mürşidi ṣora
İre kalbi ola taze

Al eline topla çevgān
Öğren edebile erkān
Olagör merdile merdān
İrişesiñ bī-niyāza

Şeyḫ Ḳayġulu özi aḳdır
Nefsini bilenler pakdır
Birliğine şübhe yoḳdur
Sür tevḥīdi dur namaza

Gezme yabanlarda şakın
Yaradan bir Ḫüdāmız var
Dir başıña sen ʿaklıñ
Olma aḫmak cüdāmız var

Muḥammed nūrile envār
Ebū Bekir ʿÖmer ʿOsman Ḥaydar
ʿAşere-i mübeşşirin mücde var
Olma avāre bunda gedāmız var

Aḥad Allah ḳuluna virdi ḫaber
Ḳavline göre eyle iʿtibār
Getirme ḳalbiñe elem ve keder
Birdir Allah vitre nidāmız var

Dört kitaba yazılan bu
Ehl-i īmān ẕikr eyler hū
Ḳalbiñ içre helecānı çıḳar o
Ṣādıḳız bu canla fedāmız var

Şeyḫ Ḳayġulu Allah ulu
Yaradılan cümle ḳulu
ʿĀşıḳlarıñ kelāmı o
Cemālullah dirler ṣadāmız var

Arżularsıñ dost cemālin
Keser yolları ejderha
Bulayım dirsiñ Ḥaḳ kemālin
Eser yelleri kerbelā

Atarlarsa saña daşı
Dutasıñ taşına başı
Bilesiñ tañrınıñ işi
Başar göñülleri ...

Belā burcundan geçüb
ʿAşḳıñ şarābını içüb
Dīzārına ḳanad açub
Başar göñülleri ...

Cihāna gelince ʿāşıḳ
Ṣıdḳile durunca ṣādıḳ
Himmetleri yüce bildik
Nedir ḳullar ʿalā

Şeyḫ Ḳayġulu sen sevindi
Sevdiğiñ birdir bilindi
Hū deyib anı bulındı
Diğer vuṣūlleri bula

Bu vücūdum türāb benim
Ṣalṣa'ilden yaradan Ḥaḳ
Ten içinde cānım benim
Rūḥ-ı rabbi irdüren Ḥaḳ

Elestü birabbiküm buyurdı
Cümle İslām īmān oldı
Ḥażret-i Ādem göründi
İḳrār taṣdīḳ bildiren Ḥaḳ

Ata ṣulbüne irişdim
Ana raḥmine düşdüm
Tenle canla cem' olub coşdum
'Ulvī süflī etdiren Ḥaḳ

Āḫir vaḳide irişem
Dost cemāline ḳavuşam
Anıñla güzel sevişem
Cemālinde durduran Ḥaḳ

Şeyḫ Ḳayġulu ola ervāḥ
İstiḳāmet bula bu rāh
Cennet dīzār bildiren şāh
Dünyā āḫiret güldüren Ḥaḳ

Giderken yolum uğradı
Geldim orman üstüne
Az eğlendim çoḳ durdum
Vardım kervān üstüne

Ulu dağları aşdım
Düz ovada şaşdım
Yedi deryāları geçdim
Derdim dermān üstüne

Arslan ile yarışdım
Ḥesābsız kelbe ḳavuşdım
Şarḳa ġarba irişdim
Ṣordım fermān üstüne

Göñüllere ḳanad açdım
Yerlere toḫum ṣaçdım
Dört bölük askeri biçdim
Serdim ḫarmān üstüne

Şeyḫ Ḳayġulu ḳarşudan
İplik aldım çarşudan
... her köşeden
Gördüm duman üstüne

Bir ḳalʿa içine girdim
İki ṭaraf cenk ider
Anlarıñ ḥālini ṣordum
Birbirine fend ider

Dört bölük ʿasker başı
Neferi ḥesābsız kişi
Bir nefes durmaz döğüşü
Dutmağa kemend ider

Dört neferiñ dördüne
ʿAsker düşmüş ardına
Vurub ḥarb irdiğine
Ẓarbla bend ider

Ḳanḳı ṭaraf yañılsa
Ḳapudan içerü girse
Żabṭına meʾmūram dise
Helecānı menend ider

Şeyḫ Ḳayġulu ḳalʿa var
Mis̱li bulunmaz yār
Gelen bulan bilen arar
Göreni şāzmend ider

Gel ġafletle ḳalma
Sırr-ı sırrullaha iriş
Ḥaḳ kelām şübhe bilmez
Nūr-ı nūrullaha iriş

Cümle enbiyālar rūḥı
Evliyālarıñ ferāḥı
Buldular bir ʿAẓīm şāhı
Ḳavl-i ḳavlüllaha iriş

Eyleme nārile nūr inkār
Bulasıñ iḳrārla yār
Göñlüñi eylegil envār
Fiʿl-i fiʿlüllaha iriş

Muḥammed miʿrāca irdi
İbrāhim Ḫalil rūḥunı gördi
Bunca peyġamberler sevdi
Rūḥ-ı rūḥullaha iriş

Şeyḫ Ḳayġulu ola ādem
Gele Ḥaḳ'dan bula her dem
Bu kelāma ʿāşıḳam bir dem
Mensūb-i billāha iriş

Bir şehir içine girdim
Cümle mevcūdān andadır
Kendime bir yār arardım
Sevdiğim ah sırdadır

Gördüm ki sevdim anı
Neredir anuñ yeri
Elimden ṭutunca biri
Gördüm ki ah bu eldedir

Her yanına etdim naẓar
Envā'ın dürlü bazar
Mā-sivādan geçen güẓel
Varlığın ah perdedir

Ṭaşrada arardım anı
Meğer benlik almış beni
Bildim dostla düşmanı
Didim ah her yerdedir

Şeyḫ Ḳayġulu bildiñ anı
Cümle cānlarıñ cānānı
Ḳaldırırsıñ kibri kini
Buluñ yār ah sendedir

Açılır cennet illeri
Mübārek Ramażān ayı
Ḳapanır cehennem bābı
Mübārek Ramażān ayı

Cennet illerine ārzū
Aḳ ider Ramażān yüzü
Mesrūr olur ḥūrī ḳızı
Mübārek Ramażān ayı

Ṭūbā ṭalları gülşen
Mü'minler olurlar rūşen
Ẕünūblar 'afv ṣabāḥ aḫşam
Mübārek Ramażān ayı

Olunca bir ḳulu ṣā'im
Geceleri ola ḳā'im
Ẕikrullah eylen dā'im
Mübārek Ramażān ayı

Şeyḫ Ḳayġulu ola ābād
Göñülleri ola gül-şād
Mü'minler olurlar irşād
Mübārek Ramażān ayı

Elifden biz ayrıldık
Feye dāḫil olub durduḳ
Beyi bildirmek içündür
ʿAyınla irerüz ḥāle

Cim ile bildiler anı
İşidenler elif mim ...
Şın şādlıḳ ḳıldı bize
Ṭı ile girdik meydāne

Ḫı ile ḥaşir olduk
Cemʿ olub bir yere geldik
Ḥāyı sevgüyile bulduk
Ḳarışdıḳ şimdi servāna

Mim ile oluruz yüce
Günden gün artar derece
Cümle bir yere cemʿ olunca
İreriz ulu kervāna

Şeyḫ Ḳayġulu mimle bāya
ʿAyın ṣadile ir kemāle
Kişi sevdiğini bula
Olur vāṣıl ḳul cemāle

Bu dīvānıñ olmasına
Sebebdir Receb Efendi
Ẓāhirā söylenmesine
Sebebdir Receb Efendi

Hādi'l-ʿUşşāḳ adlu
Naẓmile ziyāde ṭatlu
Luṭfile ʿināyetlü
Sebebdir Receb Efendi

İnşā'allah tamām olur
Dünyā içine ʿünvān olur
Kitabıma sebeb olur
Sebebdir Receb Efendi

Umaram Ḥaḳ'dan ʿināyet
İder ḥabībi şefāʿat
Cümle velīlerden himmet
Sebebdir Receb Efendi

İki mü'min sevgi ider
Göñüller bir yere gider
Ḳula Allah yardım ider
Sebebdir Receb Efendi

Şeyḫ Ḳayġulu ḥikmetullah
Ḳavuşdırdı ḳudretullah
İrişdi bize iẕnullah
Sebebdir Receb Efendi

Ḥamdü-lillāh bize iḥsān eyledi
Merḥabā şehr-i Ramażān ehlen ve sehlen
Cümle mü'minlere in'ām ikrām yolladı
Merḥabā şehr-i Ramażān ehlen ve sehlen

Terāvīḥ tesbīḥ tehlīl güzel
Bu ayda mü'mine Ḥaḳ eyler naẓar
Dostla olur bir ulu bazar
Merḥabā şehr-i Ramażān ehlen ve sehlen

Açılır cennetiñ a'lā gülleri
Öter içinde olan heb bülbülleri
Ṣalınır ṣafāda ṭūbā dalları
Merḥabā şehr-i Ramażān ehlen ve sehlen

Muḥammed ümmetine bu aydır ikrām
Ṣā'im olanlara yücedir in'ām
'Afv ider günāhım efendim sulṭān
Merḥabā şehr-i Ramażān ehlen ve sehlen

Şeyḫ Ḳayġulu bu ay gelincedir şāz
Bī-niyāza eyler dā'imā niyāz
Ḳullarına irer necātla fāz
Merḥabā şehr-i Ramażān ehlen ve sehlen

Ḥaḳ Te'ālā'nıñ raḥmeti
Mü'min ḳullarına anca
Nūr münevverdir cenneti
Mü'min ḳullarına anca

Çevreleri nūrdan yapu
Cevāhirden a'lā kapu
Aña ārzū iden ṭapu
Mü'min ḳullarına anca

Ḍolu içinde vildānlar
Ḫademesi heb ġılmānlar
Yoḳdur keder ferāḥ cānlar
Mü'min ḳullarına anca

Nūrdan arı ḥūrī ḳızı
Aydan arı olur yüzi
Libāsı ḥulleler bezi
Mü'min ḳullarına anca

Şeyḫ Ḳayġulu aña vara
Aḳ müşkden bir yer var göre
Ḥaḳḳ'ıñ dīvānında dura
Mü'min ḳullarına anca
'Āşıḳam ah ben derdince

Cem' olalım bir yere
Devrile devrān idelim
Münkirler ḳaṣdile baḳsıñ
Ḥaḳile seyrān idelim

'Āşıḳlar gelirler buña
Hu deyib duralar döne
Hū hū deyū döne döne
Ẕikrile bayram idelim

Çalalım zencile ḳudüm
Evliyā erkānı bildim
'Aşḳile meydāna girdim
Bir ulu kervān olalım

'Aşḳın zincirine girüb
Ḥabībine sevgi virüb
Cümle 'āşıḳlarla gelüb
Merdile merdān olalım

Şeyḫ Ḳayġulu gir meydana
Dirler derviş Ḥaḳ sevene
Arżu çeker cemāline
Ṣıdḳile pervān olalım

Erenleriñ ḫāli yolu
Bir Allah'ıñ cümle ḳulu
Görenler disiñ deli
Gir meydāna gel devrāna

Ḥuccāc ṭavāf idüb döner
Yerlere melekler iner
Allah ḳullarını sever
Gir meydāna gel devrāna

Felek döner melek döner
Gökler döner yerler döner
Hū hū deyib derviş döner
Gir meydāna gel devrāna

İsḳāt deviri olunca
O deviri bilüñ anca
O dünyāya bu āḫiretce
Gir meydāna gel devrāna

Şeyḫ Ḳayġulu devre girer
'Aşḳla 'aşḳullaha yanar
Ṣıdḳile niyyete bağlar
Gel meydāna gir devrāna

Yā rabbenā efendim hū
Azād eyle sen nārıñdan
Her nefes ah etdiğim bu
Azād eyle sen nārıñdan

Zebānīler ḳarşu gele
Biri ḳırḳ kāfir ala
Cehennem nārına ḳoya
Azād eyle sen nārıñdan

Ola ateş çevre yanı
Yana anda kāfir cānı
Atarlar aña günāhkārı
Azād eyle sen nārıñdan

Zaḳḳumla ḳaṭran aşı
İderler anıñla nūşı
Aḳreb yılanla işi
Azād eyle sen nārıñdan

Şeyḫ Ḳayġulu ola azād
Allahım nārıñdan ırad
İmānsız çıḳmaz ebed
Azād eyle sen nārıñdan
Emin eyle ʿazābıñdan

Cān göñülden sevdim severim anı
Sevenler bulurlar dārü's-selāmı
Dilinde ḳalbinde Allah kelāmı
Ḥażret-i Üftāde şeyḫimiz vardır

Arżuların dā'im anı göreydim
Ḳara yüzüm eşiğine süreydim
Anuñ erkānına ḳurbān olaydım
Ḥażret-i Üftāde şeyḫimiz vardır

Kerāmāt kānıdır bilirem anı
Uyarır ġafletden nice biñ cānı
Naẓar eyle odur velāyet ḫānı
Ḥażret-i Üftāde şeyḫimiz vardır

Muḥammed sırrına irmiş o sulṭān
ʿİlm-i ledün aña bildirmiş sübḥān
Efendim dertliniñ derdine dermān
Ḥażret-i Üftāde şeyḫimiz vardır

Şeyḫ Ḳayġulu erenleriñ yolunu
Bildim evliyānıñ ʿaẓīm pīrini
Mürşiddir gösterir Ḥaḳ cemālini
Ḥażret-i Üftāde şeyḫimiz vardır

Allah'ıñ ḫaṣ ḳulları
Çeker belā görür ḳażā
Ẕikrullah olur dilleri
Çeker belā' görür każā

Sevdiğine virir belā
Anıñla ʿindinde aʿlā
Yardımcısı olur mevlā
Çeker belā' görür każā

Şükrüni bilirce olur
Yaradana ḫaṣ ḳul olur
Ṣabrile maḳṣūdın bulur
Çeker belā' görür każā

Bir ḳul mevlāsını seve
Sevdiğiyle haşir ola
Mücāhede ile dura
Çeker belā' görür każā

Şeyḫ Ḳayġulu beyle ola
Müşāhede ile dura
Belā çeken dostu bula
Çeker belā görür każā
İder ṣabır gelse cezā

Sanmayındı bizi ıraḳ
Dostdan dosta olmaz firāḳ
Söndürmez yakarlar çıraḳ
Üftādenüñ dervişiyüz

Azīzim ola aʿlā
Sevdiğimiz Aḥad Mevlā
Ḳalbiñiñ çürüğin ṣağla
Üftādenüñ dervişiyüz

Aẓīm evliyā odur
Düni güni ẕikri hūdur
Bilmeyene şāhı bildir
Üftādenüñ dervişiyüz

Kimi anı durma sever
Ḥaḳīḳat yolların duyar
ʿAşḳın eserine ?
Üftādenüñ dervişiyüz

Şeyḫ Ḳayġulu söyle sözi
Arı eyleyindi özü
Eşiğine sürem yüzi
Üftādeniñ bir ḳuluyuz

Şeyḫim iḫtiyāra vardım
Şeyḫi ʿOṣman Dedeyi bildim
Şeyḫi Pir Mehmed Efendiyi ṣordum
Ḳuṭub İbrāhim Efendidür şāhı

Hüdāyi şeyḫimdür didi
Şeyhi anuñ Üftādeydi
Ḥıżır Dede irşād etdi
Didiler bunlar Bayrāmī

Dört mez̠hebe inanıruz
Oniki imamı bilirüz
Cümlesine ḳul oluruz
Anuñ şeyḫi Şeyḫ Ḥamīd Aḳsarāyī

Kim ki ṭarīḳına girir
Ḥasan-ı Başrīye varır
Ḥaḳīḳat sırrına girir
Bulur Muḥammed Muṣṭafāyı

Ḳuṭub İbrāhim gelince
Tamam celvetidür bunca
Ḳādirīden yol alınca
İderüz devir devrānı

Şeyḫ Ḳayġulu celvetiden
Uṣūl sürer Kadirīden
Sülūka irmiş Üveysliden
Budur seyrile seyrānı

Ḥaḳile dost olmağa
ʿAẓīm ṣabır gerek ḳula
Dost cemālini görmeğe
ʿAẓīm ṣabır gerek ḳula

Ḥaḳḳıñ armağanı gele
Ḳul ola ḳadrini bile
Yārile eyle yār ola
ʿAẓīm ṣabır gerek ḳula

Sevince ḳulunu mevlā
İdince ʿindinde aʿlā
Muḳaddem virir bir belā
ʿAẓīm ṣabır gerek ḳula

Şükrüni bilince mü'min
Eyle olur olur müslim
Rıżāsına ola teslim
ʿAẓīm ṣabır gerek ḳula

Şeyḫ Ḳayġulu söyle ulu
ʿĀşıḳlarıñ budur ḥāli
Ṣabra düşen Ḥaḳḳıñ ḳulu
ʿAẓīm ṣabır gerek ḳula
Nādimlik getirme dile

Ramażan ayı gelince
Ferāḥa irer mü'minler
Gündüz ṣā'im olunca
Ferāḥa irer mü'minler

Bu ayda mağfiret olur
Mü'min müslim ferāḥ bulur
Ḳıyāmetde şefī' olur
Ferāḥa irer mü'minler

Ẕikrile tesbīḥ güzel
Ḫüdā eyler ḳula naẓar
Dostula eylenir bazar
Ferāḥa irer mü'minler

Leyle-i Ḳadīr gecesi
Artar ḳuluñ derecesi
Cennetde artar mertebesi
Ferāḥa irer mü'minler

Şeyḫ Ḳayġulu ola ṣā'im
Geceleri ola ḳā'im
Duta oruç her dem dā'im
Ferāḥa irer mü'minler
Cemāli görür o canlar

Derdine düşmüşem anuñ
Sevgisine düşdü cānım
Ne ḳālim var ve ne ḳīlim
Ḳuluyam Üftādeniñ

'Āşıḳlarıñ odur pīri
Ṣādıḳlarıñ o serveri
Ḳomuşam başile cānı
Ḳuluyam Üftādeniñ

Fānī dünyāya geldim
Şükür bu sırrı didim
Ḥaḳḳıñ sevgülisi bildim
Ḳuluyam Üftādeniñ

Sevenler cān u göñülden
Severim ḳalble dilden
Geçerim mā-sivālardan
Ḳuluyam Üftādeniñ

Şeyḫ Ḳayġulu sever anı
'Aşḳına virir cānı
Erenleriñ o sulṭānı
Ḳuluyam Üftādeniñ

Düşmüşem beyle sevdāya
ʿĀşıḳlara meydān ola
Kāmiller erkāna ire
Üftādenüñ sevgisiyle

Bu sevgiye iren ḳulu
Ṣadrı nūrla īmān dolu
Anuñla buluram yāri
Üftādenüñ sevgisiyle

İşde gelenlere meydān
Öğrenür yolu erkān
Ṣıdḳile duranlar sulṭān
Üftādenüñ sevgisiyle

Dīvāneye döndüm bunca
Şeyḫim sevgüñi duyunca
Olur ḳadri aʿlā yüce
Üftādenüñ sevgisiyle

Şeyḫ Ḳayġulu mecnūn olur
Mecnūn gibi Leylā bulur
Mensūb-i billāha varır
Üftādenüñ sevgisiyle

Ah yanarım vah eylerim
Şehr-i Ramażān ayına
Ḥasrete gidince ah iderim
Şehr-i Ramażān ayına

Ramażān ayı gelir
Melin göñlüm ferāḥ bulur
Her nefesim bayram olur
Şehr-i Ramażān ayına

Ḥaḳ Teʿālā emr eyledi
Kelāmında dost söyledi
Dutuñ oruç buyurdı
Şehr-i Ramażān ayına

Açılır cennet illeri
Ḳoḳar misk amber gülleri
Müʾminiñ güzel dilleri
Şehr-i Ramażān ayına

Şeyḫ Ḳayġulu bil Ramażān
Sevdi anı Ġanī sulṭān
Getirme ḳalbiñe gümān
Şehr-i Ramażān ayına
ʿĀşıḳ oldum bugünüñ s̱evābına

Ṭarīḳatdan ḫaber soran
Şerīʿatdan ḫaber alsuñ
Maʿrifete irem dirse
Ḥaḳīḳata ḳadem başsıñ

Ḳul pādişāhın birine
Başam deyū fermān etse
Olur başa dime ḫāşā
Bakmaz saña ḳanmandı sen

Ehlullāhıñ her birisi
Ḳudüm dāire zincir çalar
Kemālile göre işler
Çıḳ aradan gidindi sen

Baḳma münkiriñ sözine
Kibri doldurmuş özüne
Zemmi erenler sāzına
Durma arada gidindi sen

Şeyḫ Ḳayġulu ʿāşıḳlaruñ
Her ʿameli kāmil olur
Her ne olsa Ḥaḳdan bilür
Sen ben dime çıḳındı sen

Ḥaḳḳa yaḳın olam diyen
Tevekkül bābında durur
Yaradanı birdir bilen
Tevekkül bābında durur

Her emrine olur rāżı
Ağ olur mahşerde yüzi
Tañrıya ider niyāzı
Tevekkül bābında durur

Hasbiyallah ola vekīl
Her ʿamelde ol tevekkül
Ẕikrullahda dā'im fikir
Tevekkül bābında durur

Olasıñ yaradan ḫaşı
Ḳabūl ola heb du'āsı
Mü'miniñ ḫayır libāsı
Tevekkül bābında durur

Şeyḫ Ḳayġulu söyler sözi
Tevekküller bulur fāzı
İki cihān aḳdır yüzi
Tevekkül bābında durur
Ṣādıḳlar cennete girir

Bir ḳul yārinden ayrılsa
Gene yāri ister anı
Andan yaḳın kimse olmaz
Değil ayru bul sulṭānı

Cüdā düşmez senden
Iraḳ olur mı ḳulundan ?
Ẕikri bıraḳma diliñden
Uyar ġafletde olan cānı

Sen anı yaḳın bilesiñ
Varıb dostuñı bulasıñ
Göñülden ġāyet sevesiñ
Bulasıñ ol ʿAẓīm ḫānı

Sever ḳulunu yaradan
Pinhān oluben aradan
Firḳatlerile buradan
O'dur keremleriñ kānı

Şeyḫ Ḳayġulu dertli olmuş
Dertlerine dermān bulmuş
Herkes sevdiğine irmiş
Severim Aḥad Sübḥān'ı

Ey göñül gel eyle ferāḥ
Dost iline yol açılır
Bir elemile keder
Dost iline yol açılır

Bıraġalım ḳīl ḳāli
... zemīm ḥāli
Aḫlāḳ-ı ḥamīd eyle ḥuyu
Dost iline yol açılır

Nefs-i emmāre baña
Levvāmeler benden ıra
Mülhime muṭmaʿinne ire
Dost iline yol açılır

Rāżıye merżıye gele
Nefs-i kāmilile dura
ʿĀşıḳ ṣādıḳ kemāl bula
Dost iline yol açılır

Şeyḫ Ḳayġulu ʿāşıḳlara
Ḳurbān olsun ṣādıḳlara
Ḳarış beyle maḥbūblara
Dost iline yol açılır
Dürüst īmānla göçülür

Üftāde'yi sevenler
Yoluna cānın virenler
Ḫizmetinde olanlar
Ḳalbi ābādān ola

Ḳızıl yerde tekkesi
Burc üstünde türbesi
Kime irer sevgüsi
Göñlü gül-istān ola

Burūsa içinde yatar
Ḳabri nūrlara batar
Olmaya postu ebter
Dillere destān ola

Aña gelir dervişler
Ẕikrile tevḥīde başlar
Bir göñlü göñülden işler
Şādile şādān ola

Şeyḫ Ḳayġulu ḳuludur
Üftādeler uludur
Cemāl kemāl yeridir
Sevenler sulṭān ola

Ġamlanma ey göñül bunda
Yardımcı ḳuluna Allah
Emānetdir bu cān tende
Yardımcı ḳuluna Allah

Atadan anadan erḥam
Yaradan sılṭānım bil hem
Ġafletden yana bu cān
Yardımcı ḳuluna Allah

Ḳullarına var ʿināyet
Ḳadīr Allah Ferd Aḥad
Şefāʿatcidir Muḥammed
Yardımcı ḳuluna Allah

Himmetciler veliyyullah
Hidāyet var ḳudretullah
Cümle ḥükmi ḥikmetullah
Yardımcı ḳuluna Allah

Şeyḫ Ḳayġulu Aḥad Bārī
Ḳuluna ol ḳılar yāri
Severim ʿAẓīm sulṭānı
Ḳuluna yardımcı Allah
ʿİnāyet hidāyet el-amān amān amān

Baḳdın gülüñ dalına
Bülbül fiġanda ḳalmış
Arı üstāẕ bülbüle
Balı ḳovanda ḳalmış

Baḳdım dünyā içine
Ḳarıncanıñ gücüne
Fitneler ḫazīne-dār olmuş
Ḳarīb ṣoğanda ḳalmış

Bir baḥre girmişem
Kenārı yoḳ bulunmaz
Balıḳ varmış fāreye
Ḳunduz ṣamanda ḳalmış

Berre içinde bir çoban
Ḳurulmuş durur ṣü' bān
Dörder dörder durur ṭutam
Aẓıḳ gümānda ḳalmış

Şeyḫ Ḳayġulu söz gerek
Bedestene lāzım kürek
Giymişler başına çarıḳ
Amān dumanda ḳalmış

Erenleriñ odur şāhı
Yeryüzünüñ odur māhı
Ḳuṭb-ı 'ālemdür ey aḫī
Sevelim Üftāde'yi

Üçler yediler başı
Ḳırḳlarile bile işi
Üçyüz altmış altı kişi
Sevelim Üftāde'yi

Ḳuṭb-ı aḳṭāba erişmiş
Erenler ile sevişmiş
Ġavṣü'l-vāṣılīnden olmuş
Sevelim Üftāde'yi

Mürşid-i kāmilīnden o
Düni güni sürerdi hū
Mensūb-ı billāha iren o
Sevelim Üftāde'yi

Şeyḫ Ḳayġulu o sulṭānıñ
Sırrına irdi Sübḥān'ıñ
Ḳulu kölesiyem anuñ
Sevelim Üftāde'yi

Ārzū çeker göñlüm dā'imā saña
Görsem cemāliñi dostum Muḥammed
Ḥabībim didi efendim saña
Görsem cemāliñi dostum Muḥammed

Seniñ 'aşḳınla eriyor özüm
Seniñ sevgiñle aḳ olur yüzüm
Şefā'at ṣāḥibi saña niyāzım
Görsem cemāliñi dostum Muḥammed

Efendi şānıña şānıña levlāk levlāk
Yaradmazdım didi yaradan eflāk
Seniñ ḳadriñ yüce vemā erselnāk
Görsem cemāliñi dostum Muḥammed

Seniñ içün Allah buyurdı ḥabīb
Dertli göñüllere eyledi ṭabīb
Seniñ şevḳinle arı her ḳulūb
Görsem cemāliñi dostum Muḥammed

Şeyḫ Ḳayġulu Muḥammed'i göreydim
Ḳara yüzüm ḳademe süreydim
'Aşḳına şevḳine ḳurbān olaydım
Görsem cemāliñi dostum Muḥammed
Cānlarıñ cānānı cānānı efendim Aḥmed

Melin göñlüm bugün benim
Ah zāra uğradı
Ġamile elemle keder
Manṣūr dāra uğradı

Elemiñ baḥrine irdim
Sefine perişān gördüm
Deñizler mevc urur bildim
Yanar pür-nāra uğradım

Erişdi ḳalbime keder
Āhile efġanım nider
Sürūriyet benden gider
Āḫir diyāra uğradım

Ayrılıḳ ateşi yaḳdı
Türlü sevdālara yaḳdı
Felek çarḫı baña netdi
'Ummānsız kāra uğradım

Şeyḫ Ḳayġulu ola deli
Elestde didi belī
Cümleden yaradan ulu
Münevver şāra uğradım

Cihān başıma dar etseñ
Ayrılmazam Üftāde'den
Vücūdum pāre pāre etseñ
Ayrılmazam Üftāde'den

Ne söylerseñ söyle sözüñ
Çevirmezem ġayra yüzüm
Süründürseñ yüzün yüzün
Ayrılmazam Üftāde'den

ʿĀşıḳlarıñ odur özi
ʿİndallah maḳbūldür sözi
ʿAşḳ şarābına nūş etdi bizi
Ayrılmazam Üftāde'den

Kişi sevdiğiyle olur
Sevdiğiyle ḥaşr olur
Aḥmed'i Aḥad'ı eyle bulur
Ayrılmazam Üftāde'den

Şeyḫ Ḳayġulu şeyḫine vardı
Şeyḫinden bu sevgüyi aldı
Şeyḫim şeyḫ iḫtiyār idi
Ayrılmazam Üftāde'den

Yā şeyḫim Üftāde seniñ
Yoluña ḳurbān olayım
Her ne dirseñ sözüñ gerçek
Emriñe ḳurbān olayım

Seni sever ise biri
Ḫizmetiñde olur iği
Sever cemālullah görür
Emriñe ḳurbān olayım

Himmetiñe irer ḳullar
Naṣıl medḥ ide bu diller
Seniñ sevgüñle erenler
Emriñe ḳurbān olayım

Şeyḫimiñ himmeti çoḳdur
Her ne dirse emri ḥaḳdır
ʿİlm-i ledünnī oḳudur
Emriñe ḳurbān olayım

Şeyḫ Ḳayġulu ol ḥālile
İrişir şevḳ-i kāmile
ʿĀşıḳlarla cümle bile
Yoluña ḳurbān olayım
Emriñe ḳurbān olayım

Görünmez gözüme cihān
Aḥad sulṭānım var benim
İstemezem fenā evṭān
Ṣamed Sübḥān'ım var benim

O'dur dā'imā Bāḳī
Gelindi bu dersi oḳu
ʿAndelīb gibi şaḳı
Ferd Ġufrān'ım var benim

Terk eyledim bu fānī
Aradığım ezel Bāḳī
Ḥubbu-lillāh sevdim Ḥaḳḳ'ı
Vitr Settār'ım var benim

Nārından ider necāt
Ẕünūbdan eyler azād
ʿAşḳile iderem feryād
Ġanī Cebbār'ım var benim

Şeyḫ Ḳayġulu Allah Kerīm
O'dur Raḥmānü'r-rRaḥīm
Kerem kānıdır sulṭānım
Ġafūr burhānım var benim
Efendim yā hū meded sulṭānım

Ah nideyim neşleyeyim
Ẕikrullaha başlayayım
Düni güni ağlayayım
Bir Mevlā'nıñ ẕikridir hū

ʿĀşıḳa irişür burhān
Ġanī Allah Allah Sübḥān
Aḥad Ṣamed'dir ol sulṭān
Bir Mevlā'nıñ ẕikridir hū

Derdime irişe dermān
İre çāre yoḳdur gümān
Ẕikrullah dir ẕerre durmam
Bir Mevlā'nıñ ẕikridir hū

Ṣādıḳlarıñ ẕikrine
Bir Mevlā'nıñ şükrüne
Ḥamdü-lillāh birliğine
Bir Mevlā'nıñ ẕikridir hū

Şeyḫ Ḳayġulu uzana gör
Bir tertībe düzene gör
Hemān ʿamel ḳazana gör
Bir Mevlā'nıñ ẕikridir hū

ʿĀşıḳlarıñ aʿlāsı
Ṣıdḳile devrān eyler
Ṣādıḳlarıñ evlāsı
Seyrile seyrān eyler

Cez̲be yelleri eser
Olurlar anlar ser-te-ser
Mā-sivāları keser
Vecdile vicdān eyler

Görünmez olur ẓāhir
Ṣadırları olur ṭāhir
ʿAmelleri olur fāḫir
Ḫulūṣāne īmān eyler

Ḳanı ʿāşıḳlara burhān
Ḳalbler doludur nūrān
Ḳurulur bir ulu kervān
Ten içinde nūrcān eyler

Şeyḫ Ḳayġulu ola ʿāşıḳ
Kemālile bula ṣādıḳ
Sever ḳullarını ḫālıḳ
Sevdiği çün pervān eyler

Şu göñlüm içindeki sevgi
Seniñ ʿaşḳıñla ider feryādı
Ṣalāt virenler bulur murādı
Şefāʿat ṣāḥibi sensiñ yā Muḥammed

Yarın maḥşer güni cehennem yürür
Cümle peyġamberler nefsī nefsī dir
Nārda ʿaz̲āb olanları ḳurtarır
Şefāʿat ṣāḥibi sensiñ yā Muḥammed

Ḥaşir neşir olur ʿaz̲āb irişir
Evliyāʾ Enbiyāʾ müʾmin ḳarışır
Oğul ḳız ana ata ḳavuşır
Şefāʿat ṣāḥibi sensiñ yā Muḥammed

Bu cümle ʿālemler mīzāna varır
Ḫayrıñ şerriñ seniñ cümle ṭartılır
Şefāʿat etdiğiñ ümmet ḳurtulur
Şefāʿat ṣāḥibi sensiñ yā Muḥammed

Şeyḫ Ḳayġulu ṣırāṭ üzre gelince
Günāhkāra ḳıldan incedir anca
Cennet cemālini ḳullar görünce
Şefāʿat ṣāḥibi sensiñ yā Muḥammed

Efendim ben seni sevdim
Ẕikr ideyim yana yana
Gece gündüz durmayayım
Ẕikr ideyim yana yana

Seniñ adıñ añana
Ẕikir tevḥīd sürene
Hidāyet iddiñ anlara
Ẕikr ideyim yana yana

Kendiñi ẕünūbdan ṣaḳla
Nefsiñi gör nefsiñ pākla
Her gördüğüñe aḳma
Ẕikr ideyim yana yana

Dervişleriñ budur virdi
Düni güni ẕikir sürdi
Kāmillere kemāl irdi
Ẕikr ideyim yana yana

Şeyḫ Ḳayġulu yana yana
Allah hū dir döne döne
Yarın cemālullah göre
Ẕikr ideyim yana yana

Her nefes ʿaşḳına yandığım
Yā Muḥammed yā Aḥmed
Şevḳin göñülde bulduğum
Yā Muḥammed yā Aḥmed

Göklere eyleyen miʿrāc
Dertlilere iden ilāc
Göñüller içinde nūr tāc
Yā Muḥammed yā Aḥmed

Ümmetiñe olur yardım
Seni sevib seni bildim
Ṭapuñile ṭapu ḳıldım
Yā Muḥammed yā Aḥmed

Yarın maḥşere varalar
Baʿżılar nāra giderler
İsmiñle necāt bulalar
Yā Muḥammed yā Aḥmed

Şeyḫ Ḳayġulu ola ümmet
Şefāʿat ṣāḥibi Aḥmed
Seniñledir cemāl cennet
Yā Muḥammed yā Aḥmed

Şimdi melin oldu göñlüm
Ah ölümlere ḳavuşdum
Derdime dermān çāre yoḳ
Ah ölümlere ḳavuşdum

Şanırdım dünyā aydınlıḳ
Bildim ki zindān ḳaranlıḳ
Saña çāre dermānlar yoḳ
Ah ölümlere ḳavuşdum

Dünyā benim benim disem
Oğul ḳızım var güvensem
Mala mülke dayansam
Ah ölümlere ḳavuşdum

İrişince ecel ölüm
Firḳate düşürür yoluñ
Ne ḳız bilir ve ne gelin
Ah ölümlere ḳavuşdum

Şeyḫ Ḳayġulu firḳatine
Düşer ölüm şerbetine
Ḳalmaz bu cihān birine
Ah ölümlere ḳavuşdum

Cehennem yanar zaḳḳum ḳaynar
Ġıybet bühtān iden girirler aña
Başdan ayağdan ateşlere döner
Ġıybet bühtān iden girirler aña

İçinde ḍoludur ʿaḳreble yılan
Söyleme cihānda gelindi yalan
Zemmāmı ġammāmı diñneme ʿayān
Ġıybet bühtān iden girirler aña

Çevreleri ateş yalıñ tepesi
Ġāyet şovuḳ olur veyl deresi
Atarlar çıḳılmaz ġayyā ḳuyusı
Ġıybet bühtān iden girirler aña

Zebānīler ḳarşu gelirler bunca
Biri ḳırḳbin kāfir atar görünce
Tevbeler eylendi anı duyunca
Ġıybet bühtān iden girirler aña

Şeyḫ Ḳayġulu nārıñ ʿaẕābın duyar
Ah idüb gözünden ḳanlı yaş ağlar
Bunı diyen kimse yalan mı söyler ?
Ġıybet bühtān iden varırlar aña
Gel ey müʾmin tevbe eyle gel günāha

Bin ikiyüz otuz bire
Sene vardı beşer duya
Muḥarrem'iñ yirmi yedinci gün
İrişdi elim Dīvān'a

Çehār-şenbih güni irdi
Kütübler dīvān oldu
Receb Efendi bilindi
Görüşdi diyem duyana

Ḥikmetullah Ḥaḳ'ile ḳul
Sevenler seveni bil
Söyler kelām naẓarlar ḳıl
Duruşdı ḳalbim civāna

Ḳudretullah nedir bilem
Nedir nerden gelir elem
İnşā'allah tamām ḳılam
Buluşdu şeyle seyrāna

Şeyḫ Ḳayġulu ḳılar naẓar
Yaradan bir Mevlā nāẓır
Bulursuñ göñüle ḥużūr
İrişdir ulu kervāna

Naẓar eyle ʿibretle
Bie devlet eliñe gire
Düşürür kötü yola
Kişi-zāde değildir bu

Görünmez gözine dünyā
Ḳılar vücūd nūrile
Dīni īmānı ḳoya
Kişi-zāde değildir bu

Çıḳarır kendini iği
Ḥased kibir ḳalbi dolu
Güẕeller sevmedir ḥuyu
Kişi-zāde değildir bu

Faḳīre zemmile güler
ʿAvretler sözüne uyar
Ḳardeşi olsa bile ḳovar
Kişi-zāde değildir bu

Şeyḫ Ḳayġulu işidelim
Altun gümüş daşıdalım
Ṣoñı nedir bir görelim
Kişi-zāde değildir bu

Mü'minleriñ aradığı
Cennet-i a'lā maḳāmları
Bir Allah'dan dilediği
Cennet-i a'lā maḳāmları
Giren ṣafāda cānları

Bināsı altunla gümüş
Yaradan yaradmış sevmiş
Çekirdeksiz olur yemiş
Cennet-i a'lā maḳāmları
Giren ṣafāda cānları

İçinde ḥūrī ḳızları
Baldan ḍaṭludur sözleri
Aydan münevver yüzleri
Cennet-i a'lā maḳāmları
Giren ṣafāda cānları

Kevs̱er şarābını içe
Ẓāhiri bāṭını ṣeçe
Burāḳlara binüb uça
Cennet-i a'lā maḳāmları
Giren ṣafāda cānları

Şeyḫ Ḳayġulu cennet-i a'lā
Yaradmış nūrundan Mevlā
Giren olur sulṭān evlā
Cennet-i a'lā maḳāmları
Giren ṣafāda cānları

İlkbahāra irişince
İder feryād ḳarīb bülbül
Seḥer vaḳtini görünce
İder feryād ḳarīb bülbül

Sevgisini düşürüb güle
Derdi gül ṣordum bülbüle
Şaḳıyub öter derdile
İder feryād ḳarīb bülbül

İder feryād derdi 'aşḳı
Ḫalīl'iñ nārına düşdü
Āhile zāra ḳavuşdı
İder feryād ḳarīb bülbül

Seḥerlerde içi coşar
İşidenler görüb şaşar
Deryā deñiz gibi daşar
İder feryād ḳarīb bülbül

Şeyḫ Ḳayġulu ah çeker
'Āşıḳın bağrını yaḳar
Gülüñ sevgisiyle öter
İder feryād ḳarīb bülbül

Baña ne yār gerek ne vefā
Ne isterem ṣafā ve ne cefā
Ne ʿamelim var ve ne ḥafā
Anca Mevlā ʿaşḳı baña

Ne ölüme idem elem
Ne belāya eylemem ġam
Ne ṣaḥrā baña ve ne dem
Anca Mevlā ʿaşḳı baña

Ne yazuda göñlüm ḳarār
Ne gül-istān ḳalbim arar
Ne görünür baña diyār
Anca Mevlā ʿaşḳı baña

Ne ḳabri ḳayırıram
Ne maḥşeri düşünürem
Ne mīzānda kederim var
Anca Mevlā ʿaşḳı baña

Şeyḫ Ḳayġulu ola ṣırāṭ
Geçire mü'mini burāḳ
Aḳ müşgden yer ola duraḳ
Anca Mevlā ʿaşḳı baña

Ṣabāḥın seḥerinde yolum uğradı
Ḳarībce ḳarībce ötüyor bülbül
Feryādı bülbülüñ bağrımı deler
Ḳarībce ḳarībce ötüyor bülbül

Düşmüşdür bir ʿaşḳa görmez gülü
Seḥere bahāra irişmiş yolu
İçerden cūş ider şaḳıyub dili
Ḳarībce ḳarībce ötüyor bülbül

Görünmez gözüne cihānıñ işi
Gündüz ḫayāline geceler düşü
Aḳıdır gözünden ḳanile yaşı
Ḳarībce ḳarībce ötüyor bülbül

Firḳatle yanıḳ derdile dolmuş
Çāresiz bir derddir giriftār olmuş
Başına bu cihān ḳaranlıḳ olmuş
Ḳarībce ḳarībce ötüyor bülbül

Şeyḫ Ḳayġulu güle ārzū çekenler
Maḥbūbunı görmez durub ötenler
Görmez maʿşūḳın ötüyor cānlar
Ḳarībce ḳarībce ötüyor bülbül

Bugün bir hâle irşdim
Nehâra uğramış bülbül
Ṣadâḳatle görüşdüm
Bahâra uğramış bülbül

Mekânından olmuş firâr
Ḳalbi eylememiş ḳarâr
ʿAmeli dostuna yarar
Ṣaḥrâya uğramış bülbül

Gül içün eyledi feryâd
Şirin'e olmuşdur Ferhâd
Şevḳile eyleyüb âbâd
Fehâra uğramış bülbül

Görünmez gözüne dağlar
Unutmuş bağile güller
Şaḳıyub ötüyor diller
Şehâra uğramış bülbül

Şeyḫ Ḳayġulu güzelce ḳuş
ʿAşḳıñ şarâbıyla nûş
Dertli yanıḳ öter vuḫûş
Gül ḫâra uğramış bülbül

Bülbülüñ derdini şordum
Sevgüsi bülbülüñ güle
Maʿşûḳı ne anı bildim
Sevgüsi bülbülüñ güle

ʿÂşıḳlar irmez maʿşûḳa
Sevenler olur maḥbûba
Cûş ider göñülden dile
Sevgüsi bülbülüñ güle

Gözlerine görünmez gül
Fiġanla öter bülbül
Feryâd ider ḳarîbce dil
Sevgüsi bülbülüñ güle

Mâ-sivâları bıraḳmış
Cümle sevdâları atmış
Bu sevgi ḳalbini yaḳmış
Sevgüsi bülbülüñ güle

Şeyḫ Ḳayġulu bu âhile
Derdim dime sen câhile
Tâ ölünce bu zârile
Sevgüsi bülbülüñ güle

İlāhī dilerem senden
Şereflendir ḥac yolların
Severim beytini cāndan
Şereflendir ḥac yolların

Senede bir emir fermān
Mina'da kesilir ḳurbān
Farż eyledi bize Raḥmān
Şereflendir ḥac yolların

ʿArafāt dağına varan
Lebbeyk lebbeyk deyüb duran
Ḥacılara ulu bayrām
Şereflendir ḥac yolların

Güẕeldir anca Beytullah
Ḥüsn virmiş ḥikmetullah
Ḳıblemizdir ḳudretullah
Şereflendir ḥac yolların

Şeyḫ Ḳayġulu eyle ārzū
Sürsem türābına yüzü
Bī-niyāza var niyāzı
Şereflendir ḥac yolların
Güẕeldir Kaʿbe illeri

İrişince bahār ayı
Ṣadāları var bülbülüñ
Görünce ṣubḥ seḥeri
Edāları var bülbülüñ

İçerüsi dolu ʿaşḳa
Anı bildim ḥāli başḳa
Düşürmüş derūn ṣıdḳa
Gedāları var bülbülüñ

Ṭoḳuz ay derūn dolu
Üç ay ötüyorur dili
Görmez bildim ki gülü
Fedāları var bülbülüñ

Bildim içerüsi yanıḳ
Ciğer pāre delik delik
Öter bülbül ḳarīb ḳarīb
Cüdāları var bülbülüñ

Şeyḫ Ḳayġulu ḳarībce ḳuş
Şaḳıyub ötüyor bir ḫoş
Gülüñ sevdāsına dalmış
Fiġanları var bülbülüñ

Evliyā'lar naẓarına
İrişene olur bayrām
ʿAşḳile göñlü düşene
Buluşana olur devrān

Şevḳile girenler ire
Ẕikrullah eyleyüb dura
Dostula dost ola benne
Ḳavuşana olur seyrān

Zevḳile idenler ẕikir
Yaradana eyler şükür
Ḥaḳḳ'ıñ birliğini oḳur
Ḳarışana olur ḫayrān

Ṣıdḳile girseñ yola
Kāmiller kemāle ire
İrişirler beyle yāre
Bilişene olur pervān

Şeyḫ Ḳayġulu özün bilmez
Allah diyen maḥrūm ḳalmaz
Tañrı'yı sevenler durmaz
Buluşana olur vicdān

Ārzūlayub saña varsam
Güẕeldir Kaʿbe beytullah
Sevgiñi göñle ḳosam
Güẕeldir Kaʿbe beytullah

Bānīsi İbrāhim Ḫalīlullah
Ḥuccāc ṭavāf ider lillāh
Emr eyledi Resūlüllah
Güẕeldir Kaʿbe beytullah

Ḥacılara inʿām olur
Zemzem-i şerīf iḥsāndurur
ʿArafatda ḫuṭbe oḳunur
Güẕeldir Kaʿbe beytullah

Resūlüllah anda doğdu
Medīne'ye hicret ḳıldı
Mü'minlere ḳıble oldu
Güẕeldir Kaʿbe beytullah

Şeyḫ Ḳayġulu aña vara
Maḥabbeti cānda dura
Göñül Kaʿbesiyle bula
Güẕeldir Kaʿbe beytullah
Naṣīb eyle bize Allah

Ẕikrullah eyleyüb ʿaşḳa düşeniñ
Tañrı'dan ġayrı sevdiği olmaz
ʿAşḳullaha irüb ḳalbi coşanıñ
Yaradandan ġayrı bildiği olmaz

Göñül ārzūlayub sevdiğin bulur
Kişi sevdiğiyle ḥaşir neşir olur
Allah diyen kullar dīvāna durur
Var idenden ġayrı bulduğı olmaz

Evliyā enbiyā cümle geldiler
Her birisi birer ārzū buldular
Anlar Allah Allah deyub gitdiler
Şār idenden ġayrı gördüği olmaz

Ḥükmüne naẓar eyle Allah'ıñ
ʿAfv idici ḳullarına günāhın
Keremler Kānıdır Ġanī sulṭānım
Dār idenden ġayrı ṣorduğı olmaz

Şeyḫ Ḳayġulu söyle kelāmıñ ulu
Cümle kelāmıñız gerçekdir belī
Dervişler Allah'ıñ ḫaṣları velī
Cār idenden ġayrı didiği olmaz

Bugün bir meclise vardım
Dār içinde ḳalmış vāʿiẓ
ʿAmelinden ḫaber aldım
Zār içinde ḳalmış vāʿiẓ

Mum gibi yaḳıyor kendin
Sīm zer? añnadım derdin
Zekāt fiṭrayı virdim
Kār içinde ḳalmış vāʿiẓ

İsḳāṭ içün ider ġavġā
Örümcek gibidür perde
Taṣadduḳ arar her yerde
Cār içinde ḳalmış vāʿiẓ

Dili bir ḳarış uzamış
Develer gibi kükremiş
Nefsāniyyet bıraḳmamış
Nār içinde ḳalmış vāʿiẓ

Şeyḫ Ḳayġulu gördüm anı
Terk eylemiş teni cānı
Gerçek Ḥaḳḳ'ıñ ḫaṣ ḳulları
ʿĀr içinde ḳalmış vāʿiẓ

ʿĀşıḳlar meydāna girer
ʿAşḳile tevḥīd sürer
Tañrı'nıñ birliğin añar
Gir meydāna gel devrāna

Dervişleriñ budur işi
Ḳaldır ḳalbiñden teşvīşi
Ṣıdḳile girindi kişi
Gir meydāna gel devrāna

Şerīʿati biliriz
Ṭarīḳat üzere yürürüz
Amān Allah Allah diriz
Gir meydāna gel devrāna

Ḥaḳīḳati bulmaḳ gerek
Maʿrifete irmek gerek
Umariseñ Ḥaḳ'dan dilek
Gir meydāna gel devrāna

Şeyḫ Ḳayġulu beyle meydān
Allah'ıñ yoludur erkān
Geçegör cānla tenden
Gir meydāna gel devrāna

Eğer yārı isteriseñ
Tevḥīd meclisine iriş
Dost cemālin göreyim dirseñ
Tevḥīd idenile görüş

Bilmeyeler ḳāli ḳīli
Ve bilirler kötü ḥāli
Bilürler birdir Allah'ı
Tevḥīd sürenile birleş

ʿĀşıḳlara ṣoralım biz
Ṣādıḳlara irelim tiz
Tevḥīdile ḳalbi temiz
Tevḥīd bilenile seviş

Göñülden eylesiñ cūş
ʿAşḳ eserine gir ḫoş
Varıb bir mürşide yapış
Tevḥīd idenile duruş

Şeyḫ Ḳayġulu erenlere
Varalım biz o cānlara
Ḫaber virelim ṣoranlara
Tevḥīde gelenle yarış

ʿĀlimler aʿlā
Severler Mevlā
Anlardır evlā
ʿAmel eylese

ʿĀlimler yüce
Oḳurlar anca
Meḳādir nice
ʿAmel eylese

Gelindi ʿālim
Olmandı ẓālim
Bilince ḥālin
ʿAmel eylese

Gidere ḥased
Aḳ ola cesed
İʿtiḳād meẕheb
ʿAmel eylese

Şeyḫ Ḳayġulu ola
Arayub bula
Cennet cemāl göre
ʿAmel eylese

Muḥammed Muṣṭafā nūrı
Ḳızı Fāṭıma'nıñ oğlı
ʿĀşıḳlarıñ sevdiği
Etdi şehīd melʿūn Yezīd

Babaları ḥażret-i ʿAli
Tañrı'nıñ arslanı velḍ
İki cihān şāhı begi
Etdi şehīd melʿūn Yezīd

Laʿnet olsun Yezīdlere
İtlerden eşed itlere
Oldu sulṭān şehīdlere
Etdi şehīd melʿūn Yezīd

Evliyālar sulṭānını
Ṣādıḳlarıñ burhānını
Cānlarıñ cānānını
Etdi şehīd melʿūn Yezīd

Şeyḫ Ḳayġulu durma söyler
Ḥasan Ḥüseyin ağlar
Muḥarrem ʿaşūre günler
Etdi şehīd laʿīn Yezīd

On iki ayıñ sulṭānı
Müşerref Şehr-i Ramażān
Vardır uṣūl erkānı
Müşerref Şehr-i Ramażān

Leyle-i Ḳadīre irince
Ramażān ayında anca
Maḳṣūda irilür bunca
Müşerref Şehr-i Ramażān

Bu ayda geldi Ḳur'ān
Muḥammed ümmetine in' ām
Ṣā'imleri sever Raḥmān
Müşerref Şehr-i Ramażān

Sever Allah mü'minleri
Ṣafāda olur cānları
Ḳılınca terāvīḥleri
Müşerref Şehr-i Ramażān

Şeyḫ Ḳayġulu ola ümmet
Şefā' at eyler Muḥammed
Muḥammed ümmetine raḥmet
Müşerref Şehr-i Ramażān

Yezīd sevenler yezīd
Ḥasan Hüseyin'dir şehīd
Yezīd'e iderüz la' net
Ḥasan Ḥüseyin'dir şehīd

Mel' ūnlar eyledi ṭuġyān
Her biri bir dürlü şü' bān
Yoluna oldular ḳurbān
Ḥasan Ḥüseyin'dir şehīd

Kerbelā'ya irişdiler
Yezīdlere ḳavuşdular
Ah nidem şehīd etdiler
Ḥasan Ḥüseyin'dir şehīd

' Āşıḳlara anlar rāhı
Mü'minleriñ cānlar cānı
Ṣādıḳlaruñ şāhı māhı
Ḥasan Ḥüseyin'dir şehīd

Şeyḫ Ḳayġulu sulṭānları
Ḥażret-i ' Ali oğulları
Sevme yezīd mel' ūnları
Ḥasan Ḥüseyin'dir şehīd

Açılır cennet illeri
Ramażān ayı gelince
Eser Ṭūbā'nıñ yelleri
Ramażān ayı gelince

Öter içinde bülbüller
Ḳoḳar reyḥānla güller
Ferāḥ bulur bilen cānlar
Ramażān ayı gelince

Nūrdandır ḥūrī ḳızları
Aydan arıdır yüzleri
Şekerden daṭlu? sözleri
Ramażān ayı gelince

Kapanır cehennem bābı
Açılır cennet ebvābı
Ṣā'im ol ẕikr eyle Ḥaḳḳ'ı
Ramażān ayı gelince

Şeyḫ Ḳayġulu ola ṣā'im
Geceleri ola ḳā'im
Mü'min ferāḥ bulur dā'im
Ramażān ayı gelince

Sevgüsiyle arı göñlüm
Ḥasan ile Ḥüseyin'iñ
ʿAşḳıyla ferāḥ cānım
Ḥasan ile Ḥüseyin'iñ

Ḥażret-i Fāṭıma oğlu
Ḳalbleri nūr īmān dolu
Cümle ʿāşıḳ olur ḳulu
Ḥasan ile Ḥüseyin'iñ

Şehīdlerüñdür aʿlāsı
Muḥammed bilüñ dedesi
Dedesi gibi sevgisi
Ḥasan ile Ḥüseyin'iñ

Ḥażret-i ʿAli evlādı
Sevenler bulur murādı
Ṣādıḳlar ṣıdḳına girdi
Ḥasan ile Ḥüseyin'iñ

Şeyḫ Ḳayġulu şehīd başı
Aḳıt gözleriñden yaşı
Velī nebīler sırdaşı
Ḥasan ile Ḥüseyin'iñ

Bir ay virdi Ḫüdā bize
Mübārek şehr-i Ramażān
Ṣevābın şerḥ idem size
Mübārek şehr-i Ramażān

Bir ṣevāba virir Ḫüdā
Nice ṣevāb olmaz cüdā
Sā'imleri eyle edā
Mübārek şehr-i Ramażān

Aylarıñ içinde ʿazīz
Ḳulluḳ eyle olgil temiz
İnʿām eyledi Rabb'imüz
Mübārek şehr-i Ramażān

Terāvīḥ her kim ḳılar
Leyle-i Ḳadre irer
Ḳıyāmetde şefāʿat eyler
Mübārek şehr-i Ramażān

Şeyḫ Ḳayġulu direm saña
Kevṣer içer ḳana ḳana
İrgürme ḳalbi gümāna
Mübārek şehr-i Ramażān

Ah neşleyim yezīdlere
Ḥasan Ḥüseyin düşmanı
ʿAdüvv-i ekber bilirem
Ḥasan Ḥüseyin düşmanı

Resūlüllaha neddiler
Ḫıyānet yola gitdiler
ʿĀşıḳlar lāʿnet etdiler
Ḥasan Ḥüseyin düşmanı

Ṣular istediler anlar
Ṣusuz gitdi iki cānlar
Yezīd düşdü ferāḥlar
Ḥasan Ḥüseyin düşmanı

Yezīdler oldular ḳalīl
El ayaḳ oldular ʿalīl
Dünyā āḫiret olsun delīl
Ḥasan Ḥüseyin düşmanı

Şeyḫ Ḳayġulu Yezīdlere
Laʿnetullah ol itlere
Vir ḫaberin ʿāşıḳlara
Ḥasan Ḥüseyin düşmanı

Yezīd ḥālini sorar iseñ
Ḥasan Ḥüseyin adın sevmez
Ḳızıl başı bilem dirseñ
Bekir ʿÖmer nedir bilmez

Zındıḳlarıñ yolu ayrı
Sevmezler ḥażret-i Ḫalīl'i
Kendine göre delīli
Āḫiret dünyā kitab sevmez

Kāfirler eylediler puṭ
Yahūdiler nebī eyledi şehīd
Bunlardan eşeddir Yezīd
Muḥammed ʿAli evlādı sevmez

Fırḳa fırḳa ayrışdılar
Varıb nārına düşdüler
Nefsāniyyete girişdiler
Kördürür gözleri görmez

Şeyḫ Ḳayġulu ehl-i sünnet
Olasıñ sen ve'l-cemāʿat
Şübhe fırḳa göñülden at
Dīn Muḥammed dīni ... girmez

Almış eline miftāḥın
Sīm zer virince açar
Bir fuḳarā görse ẕelīl
Firārdır yanından vāʿiẓ

Ġıybet bilme deyu söyler
Kendisi zemāmlar eyler
Adam aldatmaġa aġlar
Ber-dārdır yanından vāʿiẓ

Vāriṣdir ʿālimler ama
Düşmüşler cümle ṭamaḥa
Gitmezler doġruya rāh
Ḫor-dārdır yanından vāʿiẓ

Ḥasedle eylerler riyā
Virseñ yerler bilir ribā
Bulsa giyer dā'im dibā
Dil-dārdır yanından vāʿiẓ

Şeyḫ Ḳayġulu etme elem
Amān virmez diseñ amān
Kimselerde ḳomaz īmān
... yanından vāʿiẓ

Şu dünyāya güvenilmez
Ah el-vedā' ölüm geldi
Çāre ilācı bulunmaz
Ah el-vedā' ölüm geldi

Yandı yüreğimiñ içi
Bu fānīniñ yoḳdur ucu
Kalanlar çekerler acı
Ah el-vedā' ölüm geldi

İrişdi ölüme yolum
Girişdi ḫāneme benim
Ah ayrılıḳ günleri cānım
Ah el-vedā' ölüm geldi

Bu geldi bulam ne çāre
Bu derde çāre olmaya
Cihān kimseye ḳalmaya
Ah el-vedā' ölüm geldi

Şeyḫ Ḳayġulu ḫālime baḳ
Yaradan emridir muṭlaḳ
Raḥmet eyleye Tañrı Ḥaḳ
Ah el-vedā' ölüm geldi

Dervişlere 'āşıḳ olan
Her erkānın sevmelidir
Bir göñülde ḳarār ḳılan
Bir şānına girmelidir

Erenler uṣūl beyle
A'la ḳılar anı Mevlā
Ḳalbiñ çürüğüni şağla
Gül cānına irmelidir

Derdiñe bulasıñ dermān
Dola içerüye īmān
Getirme ḳalbiñe gümān
Nūr cānına varmalıdır

Maḥabbeti ola yüce
Şevḳile durundı anca
'Aşḳla ṣādıḳ olunca
Bir ḳarāra durmalıdır

Şeyḫ Ḳayġulu irişelim
Erenlere ḳavuşalım
Dostula dost buluşalım
Bir sulṭānda ḳalmalıdır

Münzevī ḥāline iren
Fenānıñ terkini vuran
Dost cemālin ārzū ḳılan
Ḫalḳ-zāde Meḥmed Emin

Düni güni ẕikir işi
Aḳardı gözünüñ yaşı
Velīlerün ol yoldaşı
Ḫalḳ-zāde Meḥmed Emin

Ciğer pāre Ḥaḳ yoluna
Raḥmet olsun gül cānına
Rāżıdır Ḥaḳḳ'ın emrine
Ḫalḳ-zāde Meḥmed Emin

Ḳalbi coşar tevḥīdi hū
Seyr-i seyrān eylerdi o
Dost cemālin gözler bu
Ḫalḳ-zāde Meḥmed Emin

Şeyḫ Ḳayġulu bildim anı
Dünyā zindān mü'min ḳulu
Hū hū deyib virdi cānı
Ḫalḳ-zāde Meḥmed Emin

Bu ḥālile şu cihāndan
Ayrıldı cānile tenden
Ayrılmaya Ḥaḳ emrinden
Ḫalef-zāde Mehmed Emin

Emrullaha doğru yolu
Ḥaḳ içün rıżāda ḥāli
Ḳavī eylemişdür dīni
Ḫalef-zāde Mehmed Emin

Ağlamasun yārenlerim
Āḫiret evlerine yolum
... benim yerim
Ḫalef-zāde Mehmed Emin

Kelāmile kelām iden
Ḫalḳ-zāde Mehmed Emin
Āhiret menziline giden
Ḫalef-zāde Mehmed Emin

Şeyḫ Ḳayġulu ağlar yürür
Bunuñ şoñı beyle olur
Ṣıdḳile ṣadāḳat bilir
Ḫalef-zāde Mehmed Emin

Erenler serdārı cānım
ʿAli Ḥaydār şirindār
Murtażā esḫıyā nām-dār
Sevgisi göñlümde benim
ʿAli Ḥaydār şirindār
Murtażā esḫıyā nām-dār

Tañrı'nıñ arslanı ʿAli
Ṣaḥib-i Ẕi'l-fiḳārdır velī
Ḫaṣṣü'l-ḫāṣ Allah'ın ḳulu
Murtażā esḫıyā nām-dār

Düldüle binince gider
Naʿrası kāfire keder
Nice biñiñ helāk ider
Murtażā esḫıyā nām-dār

Muḥammed idindi dāmat
Ḥasan Ḥüseyin'dir evlād
Nūr münevver güzel bir ẕāt
Murtażā esḫıyā nām-dār

Şeyḫ Ḳayġulu sever anı
Sevgisi cānımıñ cānı
Ḳuṭub ʿālemler sulṭānı
ʿAli Ḥaydār şirindār
Murtażā esḫıyā nām-dār
Yā ṣāḥib-i düldül ve'ẓ-ẓülfikār

Şeyḫim iḫtiyāra vardım
Ḳapusınıñ ḳulı oldum
Veliyyullah gerçek bildim
Şeyḫim iḫtiyārdır benim

Anā musaḫhardır ḳurdlar
ʿĀşıḳlara virir virdler
Ṣādıḳlaradır himmetler
Şeyḫim iḫtiyārdır benim

Fānī cihāna geldi
Kerāmātı ẓāhir oldu
Duyan geldi gelen buldu
Şeyḫim iḫtiyārdır benim

Ṭarīḳ-i celvetīden
Uṣūl-i Kadirī erkān
Veysiye sülūk müdām
Şeyḫim iḫtiyārdır benim

Şeyḫ Ḳayġulu'nuñ mürşidi
Sevenler bulur irşādı
Sevgüsiyle dir feryādı
Şeyḫim iḫtiyārdır benim

Semāya mi' rāc eyleyen
Ḥaḳile kelām söyleyen
Ümmetim deyu ağlayan
İki gözüm nūrı Muḥammed benim
Göñlümüñ serveri cān Aḥmed benim

Nübüvvet mühri ẓāhirā beyān
Mu' cizātlar güneşden ' ayān
Cümlesinden a' lā ümmetini seven
İki gözüm nūrı Muḥammed benim
Göñlümüñ serveri cān Aḥmed benim

Cehennem kükrer maḥşere gele
Cümle nebīler nefsin dileye
İbsem yā cehennem deyüb söyleye
İki gözüm nūrı Muḥammed benim
Göñlümüñ serveri cān Aḥmed benim

Mīzāna ṣırāṭa gele irişe
Şefā' at eyleyüb bize buluşa
Ümmetine yük gününde yetişe
İki gözüm nūrı Muḥammed benim
Göñlümüñ serveri cān Aḥmed benim

Şeyḫ Ḳayġulu bulam anı
Muḥammed cānımıñ cānı
Görsem cennetde cemālini
İki gözüm nūrı Muḥammed benim
Göñlümüñ serveri cān Aḥmed benim

Kim Ādem ṣafiyyullah arar
İblis aña ilişir
Nūh neciyyullah duyan
Ḳavmi aña ilişir

Naẓar eyle ḥikmetullah
Ḥikmetine ṣabır billāh
Arar iseñ ḥabībullah
Nemrūd aña ilişir

Sevdi anı Asiye nisā
Mu' cizāt ejderha olurdı ' aṣā
Ḥaḳ kelīmullah ḥażret-i Mūsā
Fir' avn aña ilişir

Nice velī nebī geldi
Her biri mücāhede gördi
Müşāhede ile buldı
Mā-sivālar aña ilişir

Şeyḫ Ḳayġulu Muḥammed'iñ
Ümmetidür cān Aḥmed'iñ
Cümle umar şefā' atin
Ebū Cehil aña ilişir

Bir Allah'ı ben severim
Hū hū deyu ẕikr eylerim
ʿAşḳile devrān eylerim
ʿAşḳ meydānı beyle olur

Bize bu seyrile seyrān
Maḥabbetle olur ḥayrān
Size ġamdır bize bayrām
ʿAşḳ meydānı beyle olur

Erenlere irişürler
Pirlerile görüşürler
Hū hū deyüb donaşurlar
ʿAşḳ meydānı beyle olur

Bir Mevlā'yı bir bilirüz
Muḥammed'e ümmet oluruz
Bir araya heb geliriz
ʿAşḳ meydānı beyle olur

Göñlümüze gelmez fesād
Ḳabūl olur cümle murād
Ḳalbe göre olur niyet
ʿAşḳ meydānı beyle olur

Şeyḫ Ḳayġulu beyle sözi
Arı eyleyindi özü
İder Tañrı'ya niyāz
ʿAşḳ meydānı beyle olur

Cümle yaradılmışdan
Aʿlā ve eşref Muḥammed
Yā ṭabībullah meded
Ḥabībim dir Ḳadīr Mevlā'm
Aʿlā ve eşref Muḥammed
Yā ṭabībullah meded

Ḥaḳ Teʿālā'nıñ ḥabībi
Dertlileriñ ṭabībi
ʿĀşıḳlarıñ ol ḳulūbı
Aʿlā ve eşref Muḥammed
Yā ṭabībullah meded

Anuñ içün kāināt
Göñlümi eyleyen ābād
Ṣādıḳları iden irşād
Aʿlā ve eşref Muḥammed
Yā ṭabībullah meded

Sensiñ ʿāşıḳlara nūrcān
Seniñle şād olur her cān
İki cihāna o sulṭān
Aʿlā ve eşref Muḥammed
Yā ṭabībullah meded

Şeyḫ Ḳayġulu efendimiñ
Żaʿīf ümmetiyem anuñ
Görsem cemālin cānım
Aʿlā ve eşref Muḥammed
Yā ṭabībullah meded
Şefāʿat ṣāḥibi sulṭānım
Kerem iḥsān inʿām imdād
Efendim hū hū el-amān
El-amān yā ḫāteme'l-mürselīn
Ve'l-enbiya'ü'l-eşrefīn

Īmān selāmeti ararsañ
Kimseniñ ʿaybını görme
Ṣadāḳat erkānına girseñ
Kimseniñ ʿaybını görme

Bu fānīdür olmaz bāḳī
Nefsiniñ dersini oḳu
Bil nefsiñi bul sen Ḥaḳḳ'ı
Kimseniñ ʿaybını görme

Düşür istiḳāmete rāhı
Nūr ola göñlünüñ şāhı
Ḳalbiñ ola şems māhı
Kimseniñ ʿaybını görme

Ḳala sende istiʿdād
Bulasıñ Ḥaḳ'dan ʿināyet
Ḥabībullah ide şefāʿat
Kimseniñ ʿaybını görme

Şeyḫ Ḳayġulu eyle taʿẓīm
Ḳul odur ki ola ḥāzım
Aḳ olsuñ dirseñ yüzüm
Kimseniñ ʿaybını görme

Eyle naẓar şu fenānıñ işine
Gündüz ḫayāline gece düşüne
Yazarlar adını hece ṭaşına
Gene ben ben daʿvāsına düşünür

Ḫalḳa-i ẕikirle ẕikr iderken
Yaradan bir deyu fikr iderken
Sulṭān Emīr meydānındaydı erkān?
Bildim anı ġavġasına düşünür

Settār Allah bizi andan ḳurtardı
Ẓāhir ... eylendi
Altı aydır bize feryād eylendi
Etme firār sevdāsına düşünür

İki kere ağu yedirdi bize
Eyle ... ḫilāf söylemem size
Nefsāniyet üzre idiyor niẓā
Etme maḳtūl ? sevdāsına düşünür

Şeyḫ Ḳayġulu ider ṣabrı bilir
Dura dura işler iğiye varır
İnşāʾallah Ḥaḳ'dan ʿan ḳarīb bulur
Bilmez ölüm faydāsına düşünür

Zamān bir zamāna irdi
Mü'minler serseri oldu
Bu cihān ṭuğyānla doldu
Emir fermān Allah'ıñdır

Faḳīrler ḥīleye başlar
Ġanīler riyāyı işler
Ferāḥ ḳalmadı ḳardeşler
Emir fermān Allah'ıñdır

Ağalar beglerde ṭamāḥ
İşlediler cümle günāh
Mü'minler emānetullah
Emir fermān Allah'ıñdır

Erile ʿavret bilinmez
Küçük büyük belli olmaz
Ḳul ḥaḳḳını kimseye saymaz
Emir fermān Allah'ıñdır

Şeyḫ Ḳayġulu bu vaḳidiñ
Göñüli iğiye aḳıdıñ
Kemāl beyledir oḳuduñ
Emir fermān Allah'ıñdır

Aḥad'dır Ḳadīr'dir Raḥmānü'r-Raḥīm
İḥsān idici Allah'ım benim
İnʿām idici Aḥad sulṭānım benim
Fettāḥ Rezzāḳ ʿAlīm Vedūd Kerīm
İḥsān idici Allah'ım benim
İnʿām idici Aḥad sulṭānım benim

Bī-çāreyim çāre eyleye Ḫüdā'm
Ẕikrullah eylesem dā'imā müdām
Her nefes yalvarıram ağlaram nidem
İḥsān idici Allah'ım benim
İnʿām idici Aḥad sulṭānım benim

Ḳulum amān amān yaradan imdād
Ḥācetim ḳabūl eyle olam ber-murād
Melin göñlüm eyle yā Rabbī küşād
İḥsān idici Allah'ım benim
İnʿām idici Aḥad sulṭānım benim

Kerem kānı Mevlā'm eyleye iḥsān
Yüzü ḳara ḳulum ẕünūblı noḳṣān
Efendim sulṭānım amān el-amān
İḥsān idici Allah'ım benim
İnʿām idici Aḥad sulṭānım benim

Şeyḫ Ḳayġulu Allah ʿAẓīm Vedūd
Vitr Ferd Ṣamed Settāru'l-ʿuyūb
Günāhım çoḳdur ġaffāru'ẕ-ẕünūb
İḥsān idici Allah'ım benim
İnʿām idici Aḥad sulṭānım benim
Efendim el-amān amān amān amān ah ah

Nūḥ peyġamber buldı necāt
Muḥarrem ʿaşūre güni
İbrāhim nārından ḫalāṣ
Muḥarrem ʿaşūre güni

Eyyüb şifāları buldı
Yunus balıḳdan kurtuldı
Mūsā selāmete irdi
Muḥarrem ʿaşūre güni

Süleyman salṭanat gördi
Yaʿḳūb Yusuf'una vardı
Bir yere iki ḥasret geldi
Muḥarrem ʿaşūre güni

Ḥażret-i Ādem'iñ ḳabūl
Tevbeleri oldı maḳbūl
İdris cennete girdi bil
Muḥarrem ʿaşūre güni

Şeyḫ Ḳayġulu ḥālim işid
Anlar cennetine mürşid
Ḥasan Ḥüseyin'dir şehīd
Muḥarrem ʿaşūre güni

Ey benim Mevlā'm
Sendendir imdād
Eyle ḳıl kerem
Sendendir imdād

Bī-çāreyim amān
Ḥükmile fermān
Bir ḳarīb insān
Sendendir imdād

Ġanīsiñ Settār
Celīl Cebbār
Vitr'dir Vehhāb
Sendendir imdād

Ḳadīrsiñ Rezzāḳ
Yaradan Ḫallāḳ
Aḥad'dır Vehhāb
Sendendir imdād

Şeyḫ Ḳayġulu gel
Elif be cīm dāl
Efendim cemāl
Sendendir imdād

Ṣanma bizi olur ʿāṣī
Dervişlerdir ḫaṣṣü'l-ḫāṣ?
İşidince ẕikir sesi
Gel meydāna gir devrāna

Gökde melekler dönerler
Tevḥīd olunca inerler
ʿAşḳ eserine girirler
Gel meydāna gir devrāna

Hū Allah deyüb dilleri
Arı olmuş göñülleri
Veliyyullahdır pīrleri
Gel meydāna gir devrāna

Erenlere budur erkān
Gelenlere açıḳ meydān
Cümlemiz bir göñülden
Gel meydāna gir devrāna

Şeyḫ Ḳayġulu dervişleri
Bul erkānı görmüşleri
Ẕikrullahdır her işleri
Gir meydāna gel devrāna

Giderken yolum üstüne
Dikilmiş gördüm diken
Dikenleri dirmeğe
Var idi elimde çevgān

Bir bele uğradı yolum
Ejderhāya irdi elim
Bir göreyim siz duruñ
Elim ḳılıç ḳolum ḳalḳan

Varıb bir ṭağa irişdim
Dere tepeye ḳavuşdum
Çaylar seller gibi daşdım
Yıḳandı ḳalmadı ḳalḳan

Nice yerlerden uçdum
Berri baḥrleri geçdim
Varıb bir ḳuyu açdım
Ḳomazlar anda helecān

Şeyḫ Ḳayġulu yerlere
Elim erişdi çöllere
Meğer bizi sevenlere
O yerdedir edeb erkān

Āḫir zamāna irince
İnsān birbiri sevmez
Alma yeme ḳurar kendi
Ḥaḳ kelām söyleseñ bilmez

Dürlü fitnelere düşer
Hīlesinden nefsi? coşar
Ḫü'dā'sından ayrı düşer
Emrin dutub Ḥaḳḳ'a varmaz

Bir vaḳide irişilür
Ya kimlerle görüşülür
Ḥayāsızla sevişilür
Edeble erkān ḳalmaz

Ḳıyāmet ḳopar o zamān
Deccāl çıḳıcak bī-gümān
Żaʿīflenir ṭarīḳ īmān
Çıḳar mehdī müşrīk durmaz

Şeyḫ Ḳayġulu gele ʿīsā
Gide fısḳ fücūr varsa
Mü'minler selāmet bulsa
Gelirler vaḳti bilmez

Ben yāri ararım
Yār beni sevse
Ben dost deyince
Dost baña gelse

Arı bulsa göñlüm
Pāk olsa ḳalbim
Bilirem şükrin
Dost baña gelse

Ararım izin
Çevirem yüzüm
Açıla gözüm
Dost baña gelse

Neyleyem eli
Aʿlādır yolu
Oluram ḳulu
Dost baña gelse

Ḳanādlar açam
Deryālar geçem
Cevher şaçam
Dost baña gelse

Şeyḫ Ḳayġulu olur
Söyleyüb durur
Kemāli bulur
Dost baña gelse

Ẕikrullah eylemesi baña
Vücūdumda heb cān oldu
Ḥubbu-li'llāh doldu ḳalbim
Açılub heb cānān oldu

Göründi baña şu iller
Şevḳile doldu göñüller
Baṣīret açıldı yollar
Dertlerime dermānoldu

Mücādeleye erişdim
Mücāhedeyle ṣavaşdım
Müşāhedeye girişdim
Sevdiğim heb ʿayān oldu

Açıldı baña şu yerler
Kişi kendi ḥālin söyler
Aḳan ṣular eser yeller
Semā vü arż beyān oldu

Şeyḫ Ḳayġulu cihān fānī
Esvedde ḳoma sen cānı
Olmuşam istiġrāḳ ḫānı
ʿAmelim heb īmān oldu

Birgün bir şehre vardım
Şehriñ içini gezdim
Anı ben ḳaranlıḳ ṣandım
Gülistān her yānı ḳapu

Seyr eyledim anda kūşe
Gelmedi baña endīşe
İçerden bir sulṭān coşa
Ṣādistān her yanı ṭapu

İrişdim şarḳile ġarba
Girişdim ḫarbla ḍarba
Didiler buraya gel be
Ḥāristān? her yanı hebu

Şeyḫ Ḳayġulu ol mekāna
İrişür güller dikene
İrer ferāḥ ġam çekene
Fāzistān her yanı şebu?

Şeyle bir ʿazīzi sevdim
Anuñ sevgisini buldum
Himmetiñle eyle yardım
Efendim ʿAzīz Hüdāyī

Erenleriñ o aʿlāsı
Güzel sevmişdir Mevlā'sı
Odur ḥaṣlarıñ ḥaṣı ?
Efendim ʿAzīz Hüdāyī

Odur ḳuṭbü'l-ʿārifīn
Odur mürşid-i kāmilīn
Görüñ ġavs̱ü'l- vāṣılīn
Efendim ʿAzīz Hüdāyī

Ḥaḳ Teʿālā'nıñ ḥabībi
Dertli göñüller ṭabībi
Severseñ seven ṭālibi
Efendim ʿAzīz Hüdāyī

Şeyḫ Ḳayġulu anı bilen
Velāyet sulṭānı olan
Ḳuṭb-ı ʿālemlere iren
Efendim ʿAzīz Hüdāyī

Her nefes ārzūlayub
ʿAşḳ-ı Ḫüda isterem
Ṣaḥvde istiġrāḳ olub
ʿAşḳ-ı Ḫüda isterem

Mecnūnleyin idem ārzū
Arı ḳılam teni özü
Aḳ eyleyen Mevlā yüzü
ʿAşḳ-ı Ḫüda isterem

Ese cez̲be yelleri
Nūr ide göñülleri
Mensūb-ı bi'llāh cānları
ʿAşḳ-ı Ḫüda isterem

İrişem ḳurbiyyetullah
Ḳavuşam ḥikmetullah
Buluşam ḳudretullah
ʿAşḳ-ı Ḫüda isterem

Şeyḫ Ḳayġulu eyle nidā
Hū hū deyib çıḳar ṣadā
Cemālin gösteren Ḫüdā
ʿAşḳ-ı Ḫüda isterem

Eğer bizi su'āl etseñ
Hüdāyī'niñ biz ḳuluyuz
Göñülden severiz anı
Hüdāyī'niñ biz ḳuluyuz

Ṭarīḳ-i celvetī yolu
Ḥażret-i Üftāde pīri
Eyle naẓar bil ma'nevī
Hüdāyī'niñ biz ḳuluyuz

Erenler erkānı yüce
Buluruz beyle derece
Bu sevgüye girdim anca
Hüdāyī'niñ biz ḳuluyuz

Arama ṭaşrada anı
Dīnimiz Muḥammed dīni
'Azīzleri bu erkānı
Hüdāyī'niñ biz ḳuluyuz

Şeyḫ Ḳayġulu erenlere
İrmek isteyen cānlara
Sevgü doldur göñüllere
Hüdāyī'niñ biz ḳuluyuz

Bu göñlüme ferāḥ ḳılan
Muḥammed'dir nebiyyullah
Dost cemālin ḫaber viren
Muḥammed'dir ḫalīlullah

Getirdi Ḥaḳ'dan Ḳur'ān'ı
Eyledik aña īmānı
Anıñla bulduk iḥsānı
Muḥammed'dir Resūlüllah

Muḥammed ḫātemü'n-nebiyyīn
Cümleden a'lā mürselīn
Maḥbūb-ı Rabbü'l-'ālemīn
Muḥammed'dir ḥabībullah

Eyledi fānīde mi'rāc
Dertlere eyledi ilāc
Şefā'at ṣāḥibi nūr-tāc
Muḥammed'dir ṭabībullah

Şeyḫ Ḳayġulu 'Azīz Allah
Anıñ 'aşḳıyla yaradmışdur billāh
Bağışladır ẕünūbları nūrullah
Muḥammed'dir şefī'ullah

Erenleriñ ḫaṣı
Sevmiş Mevlā'sı
Ḳalbler ʿaynası
ʿAzīz Hüdāyī

Üftāde pīri
Cennetdir yeri
Tañrı'nıñ nūrı
ʿAzīz Hüdāyī

Sever ʿāşıḳān
Olur ṣādıḳān
Maḥabbetlü cān
ʿAzīz Hüdāyī

Kim anı bilür
Aḥmed'i bulur
Şefāʿat görür
ʿAzīz Hüdāyī

Şeyḫ Ḳayġulu dir
ʿAzīzimiz pīr
Dīdāra irgür
ʿAzīz Hüdāyī

Ḥaḳḳ'a yaḳın olam dirseñ
ʿAzīz Hüdāyī'ye ol yār
Dost cemālin göreyim dirseñ
ʿAzīz Hüdāyī'ye ol yār

ʿAẓīm evliyāʾ olan
Ḥaḳḳ'a rāhı yolu bulan
İrşād içün şeyḫe varan
ʿAzīz Hüdāyī'ye ol yār

Aña varan dervişleri
Tevekküldür her işleri
Bir göñülde pīrdaşları
ʿAzīz Hüdāyī'ye ol yār

Şeyḫim veliyyullah ulu
Himmetine iren dolu
ʿAzīz seven ʿazīz olur
ʿAzīz Hüdāyī'ye ol yār

Şeyḫ Ḳayġulu sever biri
Nūrile münevver pīri
Cennet cemāle irgürür
ʿAzīz Hüdāyī'ye ol yār

Baña sevgilidir cāndan
Muḥammed'iñ ḥub cemāli
Maḥabbetli cān göñülden
Muḥammed'iñ ḥub cemāli

Şevḳi ḳalbimdedir anuñ
Yoluna fedādır cānım
ʿĀşıḳam göñlümde benim
Muḥammed'iñ ḥub cemāli

Nebīler içinde sulṭān
Ẓāhir bāṭın velāyet ḫān
Cümle dertlilere dermān
Muḥammed'iñ ḥub cemāli

Şerīʿat ṭarīḳat begi
Ḥaḳīḳat maʿrifet sırrı
Īmānım var Ḥaḳḳ'ıñ nūrı
Muḥammed'iñ ḥub cemāli

Şeyḫ Ḳayġulu o enbiyāʾ
İder himmet ḥürmetine evliyāʾ
Şevḳi şifā virir baña
Muḥammed'iñ ḥub cemāli

Ādem'iñ tevbesi ḳabūl
Muḥammed ʿaşḳına oldu
Nūḥ ġarḳdan necātı
Muḥammed ʿaşḳına oldu

Yanmadı İbrāhim Ḫalīl
Nemrūd idemedi ẕelīl
İḥsān etdi Ḫüdā Celīl
Muḥammed ʿaşḳına oldu

İsmāʿīl'e geldi ḳurbān
Bağışladı cānın sulṭān
Ḳademinden çıḳan zemzem
Muḥammed ʿaşḳına oldu

Firʿavn'la ceng-i Mūsā
Olurdı ejderhā ʿaṣā
Göklere çıḳdı çün ʿĪsā
Muḥammed ʿaşḳına oldu

Şeyḫ Ḳayġulu Ebū Cehil
İnanmadı melʿūn laʿīn
Kesdi İbn Mesʿūd boynun
Muḥammed ʿaşḳına oldu

ʿAdüvden dostluk olması
Ağudan şifāya beñzer
Yüzüñe gülüb gelmesi
Acudan ṣafāya beñzer

Yanar içerüde özü
Saña söyler budur yazı
... yedirse ḳozu
Sücūddan vefāya beñzer

Arı olsa içerde söz
Başīretle görürse göz
Açılırsa saña her yüz
Vücūddan beḳāya beñzer

Nefsāniyet üzere gezer
Ḳurar ḥīle ider düzen
Söyler saña yoḳdur īzān
Rücūdan ... beñzer

İrişince eli ileru
Nefsiniñ olunca ḳulu
Beğenmez ağayı begi
Sancudan ṣafāya beñzer

Şeyḫ Ḳayġulu söylediğim
Bilmezem ben ne didiğiñ
Saña yeter añnadığın
... ḥafāya beñzer

Ḥikmetine naẓar eyle Allah'ıñ
Yusuf'u zindāna ḥabs eyledi
Ḳudretullah emir ḥüküm kendiniñ
Ḳuyudan çıḳarub sulṭān eyledi

Yaʿḳūb'uñ oniki evlādı oldı
Cümlesinden Yusuf sevgili idi
Ḳardeşlerine Allah çoḳ ḥased virdi
Ḳuyudan çıḳarub sulṭān eyledi

Teferrüce deyüb aldılar anı
Atdılar ḳuyuya ol güzel cānı
Kölemizdir deyu ṣaddılar bunı
Ḳuyudan çıḳarub sulṭān eyledi

Didiler Yaʿḳūb'a yediler ḳurdlar
Yusuf için Yaʿḳūb ḳanlı yaş ağlar
Ol ağladır ṣoñunda güler
Ḳuyudan çıḳarub sulṭān eyledi

Şeyḫ Ḳayġulu bilüñ nebīler şānı
Muḳaddem belālar virir bil anı
Ṣabır selāmete irgirür seni
Yusuf'u Mışır'a sulṭān eyledi
Muḳaddem zindāna ḥabs eyledi

Cümle sevgilerden a'lā
Muḥammed'iñ 'aşḳı eşref
Ḥabībim dimişdür Mevlā
Muḥammed'iñ 'aşḳı eşref

Nübüvvet mührü tende
'Āşıḳam sevgisi cānda
Maḥabbetlü ḫaş göñülde
Muḥammed'iñ 'aşḳı eşref

Allah'ıñ bir 'azīz nūrı
İki cihān seyyid şānı
Cānlarıñ cānım cānānı
Muḥammed'iñ 'aşḳı eşref

Nebīlerüñ odur ḫaşı
Mürsellerüñ ḫaşşü'l-ḫaşı
Dertlere dermān sevisi
Muḥammed'iñ 'aşḳı eşref

Şeyḫ Ḳayġulu enbiyālar'
İmān etdi aña anlar
Getirme ḳalbe gümānlar
Muḥammed'iñ 'aşḳı eşref

Ey belāya iren ḳullar
Eyle ṣabır bul selāmet
Sükūnetde duran diller
Eyle ṣabır bul selāmet

Cümle ḳulu yaraddı Allah
Var celāli cemālullah
Ḥikmeti var ḳudretullah
Eyle ṣabır bul selāmet

Celālinden ol yaradır
Fānī içre gülen odur
Mü'minleriñ zindānıdur
Eyle ṣabır bul selāmet

Cemālinden yaradılan
Bunlar belā' ḳażā' gören
'İndallah maḳbūl olan
Eyle ṣabır bul selāmet

Şeyḫ Ḳayġulu eyle ṣabır
Bir Mevlā'ya eyle şükür
Velī nebī bu dersi oḳur
Eyle ṣabır bul selāmet

ʿAşḳile ḳalbime doldu
Muḥammed'iñ nūr cemāli
Ṣıdḳile göñlümde durdı
Muḥammed'iñ nūr cemāli

Tā ḳālū belā'dan beri
Göñlümde Muḥammed nūrı
ʿĀşıḳam maʿşūḳam belī
Muḥammed'iñ nūr cemāli

ʿĀşıḳ oldum nūrdur özüñ
Ḳademiñe sürsem yüzüm
Mecnūn etdi beni gözüm
Muḥammed'iñ nūr cemāli

Oldular mi'minler ḥayrān
Sevenler buldular īmān
Cümle derde olur dermān
Muḥammed'iñ nūr cemāli

Şeyḫ Ḳayġulu ola azāḍ
Ṣalāt nāra necāt
Görenlere olur raḥmet
Muḥammed'iñ nūr cemāli
Gören bulur heb kemāli

Tevekkül bābında duran
Bilen Mevlā'sını odur
Her işi Allah'dan bilen
Bulan Mevlā'sını odur

Gel ey mü'min ilerüye
Ḳadem başma sen ṣayruya
Göñlüñi virmez ġayrıya
Duyan Mevlā'sını odur

Bilirsiñ ki birdir Allah
Şerīki yoḳ Aḥad Allah
Her nefes ider ẕikrullah
Gören Mevlā'sını odur

Ḫalḳ etdi yaratdı bizi
Temiz eyleyindi özü
Arar ise bī-niyāzı
Ṣoran Mevlā'sını odur

Şeyḫ Ḳayġulu bu illere
Varmaya ġayrı yerlere
Bir Allah'dır diyenlere
Duyan Mevlā'sını odur

Niçün ġafletle duruñ
Allah Ḳadīr değil midür ?
Āamdan azād oluñ yürüñ
Allah Ḳadīr değil midür ?

Bir ḳulunu etse ʿāṣī
Bilse suçun etse yası
Olur ḳabūl her duʿāsı
Allah Ḳadīr değil midür ?

Yaradan Ḥaḳ ḫalḳ iden Ḥaḳ
Sen ḳalbiñi eylendi pāk
Birdir Allah Kerīm mutlaḳ
Allah Ḳadīr değil midür ?

Ḳullarını seven odur
Birliğini bilen ḳuldur
Hemān sen nefsiñi öldür
Allah Ḳadīr değil midür ?

Şeyḫ Ḳayġulu ʿazīz Allah
ʿAẓīm Raḥīm ḳudretullah
ʿİnāyet idici Allah
Allah Ḳadīr değil midür ?

Onsekiz bin ʿālem içre
Muḥammed Resūlüllah
İleten ümmetin yāra
Muḥammed Resūlüllah

Bī-çāreyim amān amān
Ḥaḳ nebīsiñ etdim īmān
Getirmem ḳalbime gümān
Muḥammed Resūlüllah

Allah yolladı Ḳur'ā'ı
Terk eylerem teni cānı
Ḳabūl eyler ümmetini
Muḥammed Resūlüllah

En ednā ümmeti aña
Ṣalāt getirse cāna
Bıraḳmaz nārında yana
Muḥammed Resūlüllah

Şeyḫ Ḳayġulu ola kemter
Kemter olsa daḫī yeter
Cümlesine şefāʿat ider
Muḥammed Resūlüllah
İki cihān faḫri ḥabībullah

'İbret alayım dirseñ bundan
Naẓar eyleyesiñ cāndan
Niçün ayrılır cān tenden
Ten aṣlına cān vāṣılına ḳavuşır

Ḳudretullah Ḳadīr Allah
Ḳadīm Ḳahhār Aḥad Allah
Ṣamed Bārī Bāḳī Allah
Ten aṣlına cān vāṣılına ḳavuşır

Cümle nebīler geldiler
Dünyā fānīdir bildiler
Āḫiret ażığın gördüler
Ten aṣlına cān vāṣılına ḳavuşır

Velīler geldi gelirler
Derdine dermān bulurlar
Emrine ḥāżır olurlar
Ten aṣlına cān vāṣılına ḳavuşır

Şeyḫ Ḳayġulu budır bilüñ
Muḥammed ṭapusunda oluñ
Bāḳī Ḫallāḳ iḳrār ḳıluñ
Ten aṣlına cān vāṣılına ḳavuşır

Ḥikmetinden su'āl olmaz
Şimdi insān sersem oldu
Cihān hezālile doldu
Kimse kimse ḥālin bilmez
Şimdi insān sersem oldu
Cihān hezālile doldu

Ḳalmadı kimsede mürüvvet
Eylemezler faḳra ḥürmet
Unuddular farż sünnet
Şimdi insān sersem oldu
Cihān hezālile doldu

Āḫir vaḳide irişdik
Sersem ḥāllere girişdik
Kötülerile bilişdik
Şimdi insān sersem oldu
Cihān hezālile doldu

Ādem oğlanları bunda
Perişān olmuşlar demde
Yaradılan cümle ġamda
Şimdi insān sersem oldu
Cihān hezālile doldu

Şeyḫ Ḳayġulu görelim biz
'İnāyet eyle Ḫüdā'm siz
Gerek yaz ola gerek güz
Şimdi insān sersem oldu
Cihān hezālile doldu

Bir ḳulumdur yüzi ḳara
Amān yā Rab çāre eyle
Yalvarıram yaḳma nāra
Aḥad Allah Ṣamed hū hū

Bī-çāreyim saña vardım
Kimseden yoḳ senden yardım
Cümle günāhımı bildim
Aḥad Allah Ṣamed hū hū

Raḥmetiñile naẓar eyle
Cehennem nārına ḳoyma
Muḥammed ʿaşḳına yaḳma
Aḥad Allah Ṣamed hū hū

Ḳarīblerüñ ḥürmetiçün
Yetimler gözi yaşı çün
ʿĀşıḳlaruñ ṣıdḳı içün
Aḥad Allah Ṣamed hū hū

Şeyḫ Ḳayġulu yandı özü
Yaradana it niyāzı
Cemāliñe irgür bizi
Allah Ḳadīr Ṣamed hū hū

Bir meydāna irişegör
Ol meydān saña yār ola
Bir dostla görüşegör
Ol dost saña şikār ola

Varma lādānıñyanına
Zaḥmeti irişür cānıña
Yardım ne bilmez ġamına
Ol ġam saña nigār ola

Bilişme münkir sözüne
Riyā doldurma özüñe
Düşme ṣaḳın sen izine
Ol iz saña bī-kār ola

Ḳalbiñi etme helecān
Bulursuñ incüler mercān
Dertliniñ derdine dermān
Ol dert saña envār ola

Şeyḫ Ḳayġulu geldim yola
ʿĀrifler istiʿdād bula
Ġāfiller dir bu ne ola
Ol dost saña inkār ola

Allah diyen ḳulunu
Ṣaḳın inkār eyleme
Diliñe ne gelir ise
Lādān olub söyleme

... Allah ʿAẓīm
Ẕikrullah eyle taʿẓīm
Anca budur ilāzım
Riyā kibir eyleme

Cihāna gelir derviş
Maḥabbetle gel görüş
Ḳalble güẕel seviş
Ben ben daʿvā eyleme

Nefsāniyet bıraḳ
Ḥaḳ'dan olma gel ıraḳ
Temiz yerde et duraḳ
Kiẕb yalan söyleme

Şeyḫ Ḳayġulu ...
Yaḳar seni nārında
Cān var iken teniñde
Ġıybet bühtān eyleme

Maḥabbetle er meydānı
Ṣıdḳile olur devrānı
ʿĀşıḳlarıñ bu bayrāmı
ʿAşḳile devrāna gel gel

Ölmezden evvel ölürler
Ḥayāt memāt bir olurlar
Ṣıdḳile ṣādıḳ dururlar
ʿAşḳile devrāna gel gel

Fānī bāḳīsi bir olur
Keşif kerāmātı bulur
Vecdile vicdāna irür
ʿAşḳile devrāna gel gel

Çıḳar içerüden ḥased
Hū deyince ditrer cesed
Derviş bilmez nefsāniyet
ʿAşḳile devrāna gel gel

Şeyḫ Ḳayġulu dervişleri
Rıżā-i Ḥaḳ her işleri
Cemālullah ārzūları
ʿAşḳile devrāna gel gel

Şereflenir ehl-i İslām
Muḥammed nūrundan aṣlı
Muḥammed ümmeti eşref
Muḥammed nūrundan aṣlı

Ḫüdā nūrundan yaraddı
Muḥammed Muṣṭafā rūḥunı
ʿAfv etdirir ẕünūbunı
Muḥammed nūrundan aṣlı

Ümmetleri oldu yüce
Buldular aʿlā derece
Şükrüni bilindi anca
Muḥammed nūrundan aṣlı

Muḥammed Aḥmed Maḥmūd
Ḫalḳ eyledi anı Vedūd
Ẕikr etdirir Ġanī Maʿbūd
Muḥammed nūrundan aṣlı

Şeyḫ Ḳayġulu odur yārim
Mürşidile irşād cānım
İlter Aḥad'a sulṭānım
Muḥammed nūrundan aṣlı

Dağı daşı gezerken
Uğradı yolum yüke
Bağı bostan arardım
Beni bir ağrı çeke

Yaḳamı aldım elinden
Ḳurtuldum anuñ dilinden
Ḳartal ḳanadın açmış
Ṣandım ḳanıma çöke

Bir uğradan ? uğradım
Yönüm doğru eyledim
Çürük imiş işimiz
Ṣağlar meydāna çıḳa

Bir köşeye siñerken
Seyir seyrān iderken
Deryā gibi çalḳanır
Gemimiz selāmet çıḳa

Şeyḫ Ḳayġulu ḳarada
Ḥicāb ḳalmadı arada
Ṭabībler var orada
Mażarrat vücūddan çıḳa

Allah'ıñ ḥabībi
Dostum Muḥammed
Derdimiñ ṭabībi
Dostum Muḥammed

Allah'ıñ nūrı
Ḫaṣṣü'l-ḫaṣ ḳulı
Nūr olmuş göñlü
Dostum Muḥammed

Eyleyen irşād
Söyleyen dil-şād
'Aşḳıñla gül-şād
Dostum Muḥammed

Aḥad'dır Bārī
Bulmuşuñ yāri
Şād eyle beni
Dostum Muḥammed

Şeyḫ Ḳayġulu bilir
Baṣīret görür
Cemālullaha irgürür
Dostum Muḥammed
Ah Aḥmed yā Muḥammed
Yā Muḥammed yā Muṣṭafā

Erenleriñ odur şāhı
Yeryüzünüñ odur māhı
Ġafletden uyaran cānı
Ḥażret-i Üftāde'dir

İrşād ider dervişleri
Āsān olur her işleri
Ḳaldıran teşvīşleri
Ḥażret-i Üftāde'dir

Bir kimse anı sevince
Ṣıdḳile ṣādıḳ olunca
Kemāle irgüren anca
Ḥażret-i Üftāde'dir

Keşif kerāmāta iren
Himmetini ḳabūl ḳılan
Dāreyn içre yār olan
Ḥażret-i Üftāde'dir

Şeyḫ Ḳayġulu bildiñ a'lā
Sevmiş anı Ḳadīr Mevlā
Ḳuṭb-ı 'ālem olan evlā
Ḥażret-i Üftāde'dir

Dīn-i İslām'a şeref ḳılan
Muḥammed ism-i aʿẓamdır
Muʿcizātı ʿayān beyān
Muḥammed ism-i aʿẓamdır

Getir diliñe ṣalāt
Bulasıñ dā'im selāmāt
Ẕünūblaradır kefārāt
Muḥammed ism-i aʿẓamdır

Anı sevdi Ḳadīr Settār
Eylerem anuñla iftiḫār
İsmini işide söner nār
Muḥammed ism-i aʿẓamdır

Doğunca ümmetī diyen
Miʿrācda Ḥaḳḳ'a yalvaran
Göñülde sevgisini bulam
Muḥammed ism-i aʿẓamdır

Şeyḫ Ḳayġulu ola ümmet
Cümle ʿālemlere raḥmet
Aḥmed bile Aḥad cennet
Muḥammed ism-i aʿẓamdır
İki cihānda sultāndır
İslām'a sened burhāndır
Efendim hū yā hū hū

Münkir ehlullahın ḥālini bilmez
Daḫl ider ḳarşudan yanına gelmez
Eliñ ʿaybın arar nefsini görmez
İslām'a bir şeref gül-istān olur

Zencile ḳudümler bunda çalınır
Her ṭarīḳiñ debdebesi bulunur
Saña çalḳu baña ʿaşḳ eseri virilir
Mü'minler şānı dil destān olur

Mīr-i mīrān şerīʿātiñ begleri
Ḥāllerine göre var ʿamelleri
Ehl-i ṭarīḳatiñ var şerefleri
Meşāyıḫa ʿünvān yol postdan olur

Oniki imām gerçek gerçekdir inan
Dört meẕheb ḥaḳdır Hanefiyerm bī-gümān
Cemʿ olub dervişler iderüz devrān
Dervişlere meydān ḳul ḫaṣdan olur

Şeyḫ Ḳayġulu ʿāşıḳlaruñ ḫaṣını
Ẕikrile silerler ḳalbiñ pasını
Ḳavuş dervişlere al duʿāsını
Göñüldaşdır anlar yol dostdan olur

Vücūduna naẓar eyle
Bilesiñ şehr-istāndır bu
Ḳalbini pāk eylegör
Göresiñ gül-istāndır bu

Yabanda arama kendiñ
Lāzım ise gene kendiñ
Bir bilirsiñ anı bulduñ
Bil nefsiñi şāh-istāndır bu

Mücādeleye irişüb
Müşāhedeyle ḳavuşub
Ṣabrile kemāle düşüb
Bu fānī kār-istāndır bu

Ḳābiliyete iresiñ
Baṣīretle bulasıñ
Mürşide göñül viresiñ
Ḳalb saña yār-istāndır bu

Şeyḫ Ḳayġulu sözüñ ṣağı
Neylersiñ ḳalbi çürüği
Ṣādıḳıñ cennet durağı
Dur ḥāżır dīdār-istāndır bu

Bilelim ḳadrini yüce
Muḥammed nūr-ı aʿẓamdır
Ḫātemü'n-nebīdir anca
Muḥammed nūr-ı aʿẓamdır

Yaraddı nūrundan Allah
Bildirdi hem Resūlüllah
İʿtiḳād it ḳudretullah
Muḥammed nūr-ı aʿẓamdır

ʿAşḳına düşürdü Mevlā
Şevḳine düşenler evlā
Zevḳile olursuñ aʿlā
Muḥammed nūr-ı aʿẓamdır

Ḥubbu-lillāh sevdim anı
Terk eylerem teni cānı
Allah'ıñ ḥabīb sulṭān
Muḥammed nūr-ı aʿẓamdır

Şeyḫ Ḳayġulu amān amān
Resūldür eyledim īmān
Eylemezem ẕerre gümān
Muḥammed nūr-ı aʿẓamdır
İki cihānda sulṭāndır
İslām'a sened burhāndır
Ümmetī ümmetī diyendir
Ümmeti cümleden aʿlādır

Gördüm şahanler durur
Ḳarşusında ġurāb sesi
Arslanlar payını alır
Vurur yere ḳallāb nesi

Ḳaplan yārini özler
Ḥulbe özünü özler
Fil oldum dir niçün ḳazlar
İşidilen kilāb yası

Yılan giymiş başa ...
Deveye dönmüş diliñü
Ḳarınca çevirir çarḳı
Bunca olduñ ḫarāb ʿāṣī

Her birisi çeşid çeşid
Neler olur gel işit
Aḳbabaya atmacaya ḳoşund
Bilür deyu mürāb yası

Şeyḫ Ḳayġulu söyler seçme
Seçmeyi añnarsañ
Varıb ġayrı yere yatma
Her biriniñ türāb nesi

Yüz ḳara nedir çāre
Amān Allah'ım meded
ʿAmelim yoḳ varam yāre
Amān Allah'ım meded

Bī-çāreyim idem feryād
Ḳalbimi eyleyen ābād
İstiḳāmetle eyle irşād
Amān Allah'ım meded

Birgün ola ecel ire
ʿAzrāʾil cānımı ala
Bu ten türāblara gire
Amān Allah'ım meded

Maḥşer günlerine irem
Ṣırāṭı mīzānı görem
Zebānīler ḳarşu gele
Amān Allah'ım meded

Şeyḫ Ḳayġulu gele burāḳ
ʿAmelsizler ola firāḳ
Naṣīb eyle Ḫüdā'm cennet
Amān Allah'ım meded
Efendim sulṭānım imdād

Ḥabībullah aṣḥābına buyurdu
Ümmetine sulṭānlığın duyurdı
ʿÖmer ʿOsmān ʿAli Yemen'de buldu
Himmetci yardımcı sulṭānım Veys

Ḥabībullah medḥini eyledi anuñ
Ḳurbān olsun anuñ yoluna cānım
Dertliye dermān efendim bilüñ
Himmetci yardımcı sulṭānım Veys

Resūlüllah anuñ şānını bildi
Tācile ḫırḳayı vaṣiyyet ḳıldı
Ümmetiniñ ṣuçunı Ḥaḳ'dan diledi
Himmetci yardımcı sulṭānım Veys

Nebīyyullah sırrı sırdaşı odur
Sevdi Muḥammed'i sevdiği budur
Rūz şeb ẕikrullah eyleyen ḳuldur
Himmetci yardımcı sulṭānım Veys

Şefīʿullah şāhı şāhı olunca
Sevgisi sulṭānıñ ṣadra dolunca
Şeyḫ Ḳayġulu yoluna cān baş virince
Himmetci yardımcı sulṭānım Veys

Çile cefā cānıma ṣafā
Şefāʿat eyle yā Muḥammed Muṣṭafā
Ṭapuñda dururam ḳapuñda ḳurbān
Şefāʿat eyle yā Muḥammed Muṣṭafā

Yüzü ḳara ümmetiñimdür seniñ
Seniñ şānıñ şefāʿatdir sulṭānım
Cümle emriñ ʿadāletdir efendim
Şefāʿat eyle yā Muḥammed Muṣṭafā

Ümmetleriñ cümle ümmete serdār
Seni sevenler seniñle olur şāh yār
Dāreyn içre şefāʿatiñ cümle var
Şefāʿat eyle yā Muḥammed Muṣṭafā

Nice yüzbin cānım olsa yoluna ḳurbān
Cümleniñ derdine ṭabībsiñ dermān
Ah efendim ah efendimsiñ el-amān
Şefāʿat eyle yā Muḥammed Muṣṭafā

Şeyḫ Ḳayġulu bī-çāre ümmet saña
ʿAşḳile şevḳile ʿāşıḳlar saña vara
Ah efendim ümmetiñ cümle ümmetden aʿlā
Şefāʿat eyle yā Muḥammed Muṣṭafā

Ḳıyāmet günleri gele
Mü'minleriñ ḥāli n'ola
ʿAzrā'il cānıñı ala
ʿİnāyet Allah'ım senden
Cān ayrılınca bu tenden

Tenim türāblara gire
Münkir ve Nekir gele
ʿAmelimden su'āl ṣora
ʿİnāyet Allah'ım senden
Cān ayrılınca bu tenden

ʿAraṣāta birikirler
Her biri bir ṣıfāt olurlar
Fırḳa firḳa bulunurlar
ʿİnāyet Allah'ım senden
Cān ayrılınca bu tenden

Ḳıldan ṣırāṭ köprisi
Altında cehennem ḳuyusı
Hücūm ider zebānīler hepsi
ʿİnāyet Allah'ım senden
Cān ayrılınca bu tenden

Şeyḫ Ḳayġulu ḳaynar ġayyā
Yılan çıyan ʿaḳreb dola
Zaḳḳum ḳaṭranlar yine
ʿİnāyet Allah'ım senden
Cān ayrılınca bu tenden
Selāmet vir ʿaẕābıñdan

Bu cihānı maʿmūr diseñ
Bunuñ ṣoñı vīrān olur
Durmayuben taʿmīr etseñ
Ṣoñı bunuñ vīrān olur

Ṣafāları bunuñ yalan
Cefāları görüb gören
Ben ben daʿvāsını ḳılan
Ṣoñı bunuñ vīrān olur

Buna gelen ḳalmaz biri
Āḫiretiñi eyle iği
Ḫarāb olur bunuñ ṣoñı
Ṣoñı bunuñ vīrān olur

Mihenk-istāndır bu dünyā
Fānīden ne umañ fenā
Zaḫīre gerekdir saña
Ṣoñı bunuñ vīrān olur

Şeyḫ Ḳayġulu göründi sen
İḳrār īmān virindi sen
Ḥaḳ'dan ġayrı ḳalmaz bir cān
Ṣoñı bunuñ ḫarāb olur

Bī-çāre ümmetiñem seniñ
Şefā' at yā Resūlallah
Seniñle münevver cānım
Şefā' at yā Resūlallah

Ebū Bekir ola ṣıddīḳ
'Ömer el-Fāruḳ et-taḳī
Saña yār bunlarıñ ḳalbi
Şefā' at yā Resūlallah

'Oṣmān ẕi'n-nūreyn ez-zekī
'Ali Murtażā Ḥaydar
Bunlardır saña ḫaṣ yār
Şefā' at yā Resūlallah

Livā'ü'l-ḥamd alasıñ
Maḥşer günleri gelesiñ
Bize imdād eyleyesiñ
Şefā' at yā Resūlallah

Şeyḫ Ḳayġulu ola ümmet
Sensiñ 'ālemlere raḥmet
Seniñle isterem cennet
Şefā' at yā Resūlallah
Efendim hū hū ah

'Āşıḳlarıñ 'aşḳı olan
Üftādeler göñüldaşlar
Ṣādıḳlarıñ ṣıdḳı olan
Bir vücūd gibi ḳardeşler

Erenler yoluna iren
Kāmillerin sırrın duyan
Hū hū deyib Ḥaḳḳ'a varan
Bir vücūd gibi ḳardeşler

Cem' olur ẕākirler aña
Ẕikrullah Ḥaḳḳ'a ṡenā
Himmetleri yüce a'lā
Bir vücūd gibi ḳardeşler

Ṣaf-derūndur dervişleri
Ḥaḳḳ'a rāhı her işleri
Ehl-i ṭarīḳ ḳardeşleri
Bir vücūd gibi ḳardeşler

'Aşḳile iderler seyrān
Bu erkāna oldum ḥayrān
Birliğine ider īmān
Bir vücūd gibi ḳardeşler

Şeyḫ Ḳayġulu bu cānları
Cān içinde cānānları
Dostuñ sevgili ḳulları
Üftādeler göñüldaşlar
Bir vücūd gibi ḳardeşler

Ḳarīb göñlüm ister seni
Yā Muḥammed yā ḥabīb
Dertli göñüllere ṭabīb
Sensiñ cānımıñ cānānı
Yā Muḥammed yā ḥabīb
Dertli göñüllere ṭabīb

Yetiş yetiş Muḥammed yetiş
Şefā' atla bize eriş
Żaʿīf ümmetleriñ buluş
Yā Muḥammed yā ḥabīb
Dertli göñüllere ṭabīb

Ḥaḳ resūlsüñ var īmānım
Yoḳdur ẕerrece gümānım
Şefāʿat eyle sulṭānım
Yā Muḥammed yā ḥabīb
Dertli göñüllere ṭabīb

Ağlar gözüm sever özüm
Ṣalāt selām olsun sözüm
Kemter ümmetiñem siziñ
Yā Muḥammed yā ḥabīb
Dertli göñüllere ṭabīb

Şeyḫ Ḳayġulu saña vara
Seni sevib seni bula
Seniñle dīzārın göre
Yā Muḥammed yā ḥabīb
Dertli göñüllere ṭabīb
Yā münevvere'l-ḳulūb

Ne dīndensiñ dirseñ baña
Muḥammed ümmetiyimdür
Ḳankı yoldan diyem saña
Ṭarīḳ-i Celvetīyimdür

ʿAşḳile meydāna geldik
Şevḳile devrāna girdik
Ṣıdḳile ṣādıḳlar oldum
Uṣūl-i Ḳādirīyimdür

Bıraḳdık ḳālile ḳīli
Neden bulduñ sen bu ḥāli
Şimdi olmuşam mecnūnı
Sülūk-ı Veyisliyimdür

Deli dīvāneler oldum
Ḥaḳḳ'ıñ birliğini bildim
Cümle sevgiyi anda buldum
Meczūb-ı ilāhīliyimdür

Şeyḫ Ḳayġulu sen bu ḥāli
Tamām bulmuşuñdur yāri
Naṣıl bulduñ bu kemāli
Ḳademler türābıyımdur

Cürümle ʿiṣyānım çoḳ
Amān Settāru'l-ʿuyūb
Efendim Ġaffāru'z-ẕünūb
Yalvarıram saña yā Ḥaḳ
Amān Settāru'l-ʿuyūb
Efendim Ġaffāru'z-ẕünūb

Bilirem ḳaradır yüzüm
Yaradana var niyāzım
Nūr münevver ola özüm
Amān Settāru'l-ʿuyūb
Efendim Ġaffāru'z-ẕünūb

ʿAşḳ şarābın eyleyem nūş
Vecdile vicdān ola ḫoş
Uçar bu tenden vuḫūş
Amān Settāru'l-ʿuyūb
Efendim Ġaffāru'z-ẕünūb

Ḳadīr Allah'ım Kerīm
Raḥmān Allah'ım Raḥīm
ʿAllām Allah'ım ʿAlīm
Amān Settāru'l-ʿuyūb
Efendim Ġaffāru'z-ẕünūb

Şeyḫ Ḳayġulu eyle ẕikir
Her ḥāline söyle şükür
İstiğfār dersini oḳur
Amān Settāru'l-ʿuyūb
Efendim Ġaffāru'z-ẕünūb

Evliyālarıñ aʿlāsı
Aʿlā ḳılmış bir Mevlā'sı
Erenleriñ ḫaṣṣü'l-ḫaṣı
Ḳuṭub İbrāhim Efendi

Ṭarīḳ-i Celvetī'den
Uṣūl gören Ḳādirī'den
Hū hū deyib devrān iden
Ḳuṭub İbrāhim Efendi

Ṣorunca kāmiller aña
Ne buyurmuş diyem saña
Dir Muḥammed'den izin baña
Ḳuṭub İbrāhim Efendi

Oldu bize uṣūl erkān
Cemʿ olub iderüz devrān
Ḳurdu ʿāşıḳlara meydān
Ḳuṭub İbrāhim Efendi

Şeyḫ Ḳayġulu sevdi anı
Terk eyledi teni cānı
Pīrimizüñ budur şānı
Ḳuṭub İbrāhim Efendi

Maḥbūs iken görseñ
Bir ḥabs yanıña gelir
Anı görene bilesiñ
Biri saña bedel gelir

Ḥikmeti çoḳ Ḫüdā
Türlüce olur edā
Ṭut ağzıñı etme ṣadā
Gider ġamlar demler gelir

Görünse rūḥ-ı insānī
Ḥamam ? içinde durur cānı
Burca işāret bil anı
Def' olur burc ḳan gelir

Ayaḳ bacaḳ ola yara
... idüb dura
Şādılıḳ ḫaber gele
Ya ḫaṣım ya dost gelir

Şeyḫ Ḳayġulu ḫaber-dār
'Adüvler olalar yār
Gider idbār gelir i'tibār
A'lā eşref iḳbāl gelir

Efḍalü'ẕ-ẕikir
Lā ilāhe illāllah
Ẕikrile şükür
Lā ilāhe illāllah

Dilile iḳrār
Eylendi tekrār
Taṣdīḳde ḳarār
Lā ilāhe illāllah

Olma āvāre
Varasıñ yāre
Göñülde ola
Lā ilāhe illāllah

Birdirir Tañrı
Yoḳdur hiç gümānı
Oḳundı velī
Lā ilāhe illāllah

Şeyḫ Ḳayġulu ādem
Ẕikr ide müdām
Her nefes her dem
Lā ilāhe illāllah
Ḥaḳ Muḥammed Resūlüllah

Çoḳ severim bir Ḫüdā'yı
Ḫüdā'm maḳṣūd viricidür
Yalvarıram leyl nehār
Allah murād viricidür

Bir ḳulumdur yüzü ḳara
Rabbimden irüşe çāre
Cümle ... Ḥaḳ ḳurtara
Allah murād viricidür

Yandı yüreğimiñ içi
Rūz şeb çekerem acı
Yaradan olur nācī
Allah murād viricidür

Cümle işler anuñıla olur
Anuñıla meydāna gelir
Ḳul ḳula bir sebeb olur
Allah murād viricidür

Şeyḫ Ḳayġulu sebeb anuñ
Tenler anuñ cānlar anuñ
Ḳudretullah ġayret bilüñ
Allah murād viricidür
Ḫüdā'm maḳṣūd viricidür

Bugün yük günleri geldi
Yetişiñ abdāl evtād
Ḳarīb göñlüm melin oldu
Himmet bize ḳuṭbu'l-aḳṭāb

Yetişe üçler yediler
İrişe bizlere ḳırḳlar
Yardımcımız ola üçyüzler
Ola ḳalblerimiz küşād

Ferāḥile geçe 'ömrüm
Selāmet bula bu göñlüm
Erenler yār ola yārim
Açıla ḳalb ola ābād

Yetişe cümle enbiyā'
Geleler bize evliyā'
Ola ġavṡla aṣfiyā
İre himmet dura ifrād

Şeyḫ Ḳayġulu ḳuṭb-ı 'ālem
Ġavṡü'l-vāṣılīn kelām
'Aşḳile anları sevem
Şirinlere oldum Ferhād

Varıncağız gördüm anı
Ḳaldırdı başını yılan
Beni bunda ṣoḳayım dirken
Ẓuhūr-ı ejderhā yılanlar yılan

Ejderhā ḳaṣd etdi baña
Ḳıyām dirken datlu cāna
Çıḳdı meydāna ṭop ḳülle
Anı merd eyledi insān

Ṣoñra gördüm gelir divler
Yürürken yerler ṣanḳıldar
Görünce anı arslanlar
Pāre pāre etdiler bī-gümān

Azılı gördüm ḥayvānı
Ḳabūl eyleme nefsini
Sevmezler mü'min seni
Kelbe döner kāfirdir ...

Şeyḫ Ḳayġulu ...
Söyleyüb ḥayvānları
Dilli dilsiz her birleri
Maḳbūl değildir el-amān

Ārzūlarım seni göreyim deyi
Derdime dermānı bulayım deyi
Ümmetiñe seviñ ʿ aẓīmdür ulu
Cümleniñ sulṭānı olan Muḥammed

Ẓünūbum çoḳdur ḳapuña vardım
Seniñ ṭapuñ Ḥaḳḳ'a īmān eyledim
Günāhkāra iden şefāʿ at yardım
Cümleniñ sulṭānı olan Muḥammed

Yüzüm ḳara ḳara sendendir çāre
Cümle mi'minlere şefāʿ at eyle
Ah efendim bizi Ḫüdā'dan dile
Cümleniñ sulṭānı olan Muḥammed

Evliyā' enbiyā' cümle geldiler
Ḥaḳ ḥabībidür ki īmān ḳıldılar
Seni sevenler Ḥaḳḳ'ı buldular
Cümleniñ sulṭānı olan Muḥammed

Şeyḫ Ḳayġulu ḳurbān ola yoluña
Olan ḳurbān varır cennet iline
Seni seven irer Ḥaḳ dīdārına
Cümleniñ sulṭānı olan Muḥammed

Amān yā Rabbenā Allah
Velīler himmeti irgür
Yetişe cümle enbiyā'
Nebīler himmeti bildir

Ola bunda 'āşıḳān
Duralım dā'im ṣādıḳān
Nūr ola dervişler her cān
Ulular himmeti buldular

Geldiler bize ruḳebā
Yetişe cümle yā Rabbā
Erkānla bil neciyyā
Dolular himmeti göndür

Erenlere irişe elim
Baṣīretle buluşalım
Ẓāhir bāṭın görüşelim
Söyler himmeti oldur

Şeyḫ Ḳayġulu Ḥaḳḳ'ıñ ḳulu
Ḫaṣ ḳulun sevenler ulu
'Āşıḳ ṣādıḳların yolu
Severler himmeti ḳabūldür

Ḥamdü-lillāh bizim dīnimiz şāhı
Yerleriñ gökleriñ sulṭānı
Ṭarīḳ-i mustaḳīme ümmeti rāhı
Cümle enbiyā'dan a'lā Muḥammed

Dīn Muḥammed dīni īmānım vardır
Şefā'at sulṭānı efendim odur
Yāri Ebū Bekir 'Ömer 'Os̱mān 'Ali'dür
Cümle enbiyā'dan a'lā Muḥammed

Ḥasan Ḥüseyin'iñ odur dedesi
Fāṭımatü'z-Zehrā'nıñdur atası
Ḥażret-i Allah'ıñ ḥabībi nebīsi
Cümle enbiyā'dan a'lā Muḥammed

Gönderdi Ḳur'ān'ı vardır īmānım
Söylediği ḥadīs̱ yoḳdur gümānım
Derdlilerüñ ṭabībidür sulṭānım
Cümle enbiyā'dan a'lā Muḥammed

Şeyḫ Ḳayġulu Muḥammed'iñ ümmeti
Emr eylemiş bize farż sünneti
İşidince adın vir ṣalavātı
Cümle enbiyā'dan a'lā Muḥammed

Ağlarım yalvarırım efendim saña
Bizi mü'minlerle ḥaşr Allah
Maḥabbetiñ ḳodum dā'imā cāna
Bizi mü'minlerle ḥaşr Allah

Dünyā lezzetleri damağa girmez
Lezzetin alanı yaradan sevmez
Seniñ sevdikleriñ senden ayrılmaz
Bizi mü'minlerle ḥaşr Allah

İslām'a şān olan eylerler niyāz
Yaradan Ḫüdā'mız odur bī-niyāz
ʿĀşıḳ ṣādıḳ senden cüdālar olmaz
Bizi mü'minlerle ḥaşr Allah

Bilirem cihān fānīdir fānī
Ten türāba gider alırlar cānı
Müslimlerle bulam efendim seni
Bizi mü'minlerle ḥaşr Allah

Şeyḫ Ḳayġulu yanar özünden ağlar
Ṣofu türāb bunuñ ġayrıyı neyler
Mecnūna düşmüşdür kelām söyler
Bizi mü'minlerden ayırma Allah
Bizi mü'minlerle ḥaşr Mevlā'm Allah Allah

Ḥaḳ Teʿālā'nıñ sevdiği
Ḥabībim deyüb öğdüği
Dertliniñ ṭabībi olduğı
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Ümmetim deyüb ağlayan
Derdine dermānı bulan
Dīn-i İslām şerefi olan
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Ümmeti içün ağlayan
Ḥaḳḳ'a yalvarub dileyen
Günāhları bağışladan
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Maḥşer günleri olunca
Diler ümmetlerin anca
Girer cennete bilece
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Şeyḫ Ḳayġulu bilir anı
Muḥammed cānlarıñ cānı
İki cihānıñ sulṭānı
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Ṣıdḳile devrāna girer ʿāşıḳlar
ʿAşḳile pervāne döner ṣādıḳlar
ʿAceb münkir durmuş neler ṣayıḳlar
Biz çalarız Muḥammed'iñ kösüñü

Ḫulūṣ ile olur ʿamel iğisi
Bilir misiñ kimdir bunuñ bānisi
Niyetiñe göre Ḥaḳḳ'ıñ sevgisi
Biz çalarız Muḥammed'iñ kösüñü

Nice erler pīrler buna geldiler
Gelüb ʿaşḳıñ eserine girdiler
Keşif kerāmāta beyle erdiler
Biz çalarız Muḥammed'iñ kösüñü

Şevḳile girirler meydāna anlar
ʿAşḳile tevḥīd sürerler cānlar
Ṭarīḳatda olur beyle erkānlar
Biz çalarız Muḥammed'iñ kösüñü

Şeyḫ Ḳayġulu ʿaşḳı beyledir beyle
Çalındı kösleri devrānıñ eyle
İrşād olan gelir gelmeyiñ dime
Biz çalarız Muḥammed'iñ kösüñü

Neyleyim cihān fānī
Cemālullah ister göñül
Terk eylerem teni cānı
Cemālullah ister göñül

İstemezem ḥūrī ġılmān
Neylerem ben nār cinān
Dīdārıñ göster el-amān
Cemālullah ister göñül

Görünmez gözüme fānī
Beni gider bundan beni
ʿĀşıḳlaruñ bu erkānı
Cemālullah ister göñül

Bileyidim nefsimi
Bulayıdım Ḥaḳ Rabbimi
Görem ṣādıḳlar īmānını
Cemālullah ister göñül

Şeyḫ Ḳayġulu Allah ʿAlīm
Gel ḳalbiñi eyle teslīm
Ḳadīr Vedūd Ḫüdā Kerīm
Cemālullah ister göñül
Mensūb-ı billāha ire göñül

Ārzūlarım yaradanı
Göñülden olmaya ḫafā
Çileler çeküb bulam
Ṣabrile bulam vefā

Mücādeleler gelüb
Mücāhedeye irüb
Müşāhedeyle görüb
Şükrile eyleyem ṣafā

Ese cez̠be yelleri
Açıla cānān illeri
Görüne dost cemālleri
Olmaya ġayrı cefā

Bir ḳarāra ḳala göñül
Güle ḥayrān ola bülbül
Z̠ikrullah eyleye dil
ʿAşḳ şarābın vire şifā

Şeyḫ Ḳayġulu etmez elem
Cihānda var ḳuṭb-ıʿ ālem
Aḫlāḳ-ı ḥamīd ile ilhām
Baṣīret aynı ...

Ḥamdü-lillāh bize irşād olunur
Meydān içre erkānumuz bulunur
Ṣādıḳlar olub uṣūl sürülür
Ḳādirī'yim Celvetī'yim Veysī

Ḳuṭub İbrāhim Efendi'ydü celvetī
Ṭarīḳıñ evlā cümle celveti
Ḳādirīden celvetī'ye yol aldı
Ḳādirī'yim Celvetī'yim Veysī

Ṭarīḳ-i Muḥammed'i şimdi ararız
Cemālullah deyüb dīdār umarız
Erenler yolunda menzil ararız
Ḳādirī'yim Celvetī'yim Veysī

Cümle ʿāşıḳlarıñ erkānı ḥaḳdur
Erenler evrādı uṣūli çoḳdur
Birdir Allah anuñ şerīki yoḳdur
Ḳādirī'yim Celvetī'yim Veysī

Ḳayġulu iḫtiyār şeyḫine vardı
Ḳara yüzün anuñ eşiğine sürdü
Şerīʿat ṭarīḳat ḥabībullahdan ḳaldı
Ḳādirī'yim Celvetī'yim Celvetī

Erenleriñ odur şâhı
Yeryüzünüñ odur mâhı
ʿĀşıḳıñ ziyāret yeri
Abdāl Meḥmed sulṭāna

Cezbesi ġāyetdür aʿlā
ʿİnāyet eylemiş Mevlā
Ḳalbiñi pāk eyleyüb ṣağla
Abdāl Meḥmed sulṭāna

Mehābetlü ulu kişi
Pür-nūr olur içi dışı
Göñülden ḳaldır teşvīşi
Abdāl Meḥmed sulṭāna

Ḳuṭb-ıʿālem kemāle irmiş
Ṭarīḳ-ı müstaḳīm bulmuş
ʿĀşıḳ ṣādıḳ ārzū çekmiş
Abdāl Meḥmed sulṭāna

Şeyḫ Ḳayġulu sever anı
Sevenler cānlarıñ cānı
Ziyāret eyleye ol ḫānı
Abdāl Meḥmed sulṭāna

Bir ḳarāra iden göñlüm
Muḥammed'iñ şefāʿati
Uyaran ġafletden cānı
Muḥammed'iñ şefāʿati

İnzāl oldı aña Ḳur'ān
Eylendi ey mü'min īmān
Getirmez ḳalbime gümān
Muḥammed'iñ şefāʿati

Muḥammed nūr-ı aʿẓamdır
Nebīlerden o evlādır
Sevdirir ġāyet aʿlādır
Muḥammed'iñ şefāʿati

Muḥammed ism-i aʿẓamdır
Ḥabībi Resūlüllah'dır
Dertliniñ ṭabībi odur
Muḥammed'iñ şefāʿati

Şeyḫ Ḳayġulu oldum ḥayrān
Leyl-i Berat yevm-i bayram
Cennetde etdiren seyrān
Muḥammed'iñ şefāʿati
Efendim yā Resūlüllah meded
Ya ḥabīb yā ṭabīb ya münevvere'l-ḳulūb

Ārzūlarım seni cāndan
Vermişem maḥabbet cānı göñülden
Efendim himmetiñ umaram senden
Sulṭānım efendim Abdāl Meḥmed

Sen bir sulṭānsıñ şānıñız ulu
Olmuşsuñ Mevlānıñ sevgili ḳulu
Şecā' at ṣāḥibi erler sulṭānı
Sulṭānım efendim Abdāl Meḥmed

İder Allah ḳullarına 'ināyet
Muḥammed'den irişince şefā' at
Sizden ola bize ḫayırlı himmet
Sulṭānım efendim Abdāl Meḥmed

Maḥabbetlü erler pīrler 'āşıḳlar
Ḫulūṣile ġālib olur ṣādıḳlar
Sever sizi üçler yediler ḳırḳlar
Sulṭānım efendim Abdāl Meḥmed

Şeyḫ Ḳayġulu eyle sulṭāna nażar
Ḥaḳ'ile eylemiş efendim bazar
Ḥasan himmetleri ġāyetden güzel
Efendim Sulṭānım Abdāl Meḥmed

Erenleriñ erkānına
Giren bir cevlān ider
Ḥaḳḳ'ı bilüb 'aşḳile
Bilenler seyrān ider

Cezbe yelleri eser
Hevāyı hevesi keser
Mā-sivāları ...
Duyanlar ḥayrān ider

Zevḳe düşe kişi
Arı olur içi dışı
Nūrdan tāc olur başı
Alanlar ḳurbān ider

Ḳurbiyyetullaha irişür
Dā'im dostula sevişir
Baṣīretle buluşur
Baḳanlar dermān ider

Şeyḫ Ḳayġulu 'āşıḳa
Ḫaber virdim ṣādıḳa
Gözlerim dosta baḳa
Görenler devrān ider

Odur erenleriñ şāhı
Çıḳar ḳalbiñden teşvīşi
ʿĀşıklarıñdır sırdaşı
Sevdiğim Abdāl Meḥmed

Sırr-ı Sübḥān'la dolu
Gerçek evliyā'ullah velī
Tarīk-i Celvetī yolu
Sevdiğim Abdāl Meḥmed

Evliyā'-ı ʿıẓām odur
Kerāmātı ikrām boldur
Her nefes ẕikrullah hū'dur
Sevdiğim Abdāl Meḥmed

Sevdiler seni ʿāşıḳlar
Ḥaḳ yolda olan ṣādıḳlar
Sever mü'min ve mü'minler
Sevdiğim Abdāl Meḥmed

Şeyḫ Ḳayġulu söyler sözün
Allah verinceğiz izin
Türābına sürer yüzün
Sevdiğim Abdāl Meḥmed

Sevenler seni
Erleriñ seri
Ġāyetle ulu
Abdāl Mehmed

Himmeti aʿlā
Yaradan Mevlā
Evlādan evlā
Abdāl Mehmed

Derece yüce
Şecāʿat bunca
Mehābetlü anca
Abdāl Mehmed

Seyrine seyrān
Cümle olur ḥayrān
Dāreynde sulṭān
Abdāl Mehmed

Ḳayġulu varan
Tañrı'yı bulan
Kerāmāt olan
Abdāl Mehmed

Sen sen dime
Ben ben dime
Benlik baña
Yār değil

Ben ben dime
Ten ten dime
Tenlik saña
Kār değil

Çevreñe baķ
Güzele aķ
Nūrlara bat
Mār değil

Bu ne hāl ola
Baķındı dile
Uğrama zāle
Nār değil

Şeyħ Ķayġulu ola
Arayub bula
Olma āvāre
Şār değil

Yemen'den ẓuhūra gelen
Kerāmātı günden ʿayān
İki cihān sulṭānı olan
Pī-rimiz Veys el-Ķarānī

Muḥammed'e geldi ol dem
Görmeden gitdi ol sulṭān
Sevgüsini göñülde duyan
Pī-rimiz Veys el-Ķarānī

Çekdirdi ʿaşķına dişi
Pür-nūr olmuş içi dışı
Muḥammed'iñ o sırdaşı
Pī-rimiz Veys el-Ķarānī

Ser-cümlesi evliyānıñ
Erkān uṣūl enbiyānıñ
Ķaldır ķalbiñden gümānıñ
Pī-rimiz Veys el-Ķarānī

Şeyħ Ķayġulu anı sever
Sevenler Allah'a irer
Muḥammed ümmetini diler
Pī-rimiz Veys el-Ķarānī

Ḳıyāmet güni olunca
Cehennem meydāna gelir
ʿArașata varır maḫlūḳ
Cehennem șaydāna gelir

Münāfıḳları atarlar
Nārıñ içinde yaḳarlar
Mü'minler aña bakarlar
Cehennem zindāna gelir

ʿAḳreble dolu yılan
Girmez aña īmānı olan
Çıḳmaz şimdi yalan yalan?
Cehennem ʿummāna gelir

Maḥşer yerine yürüye
Ḫalāyıḳ cümle ağlaya
Nebīler feryād eyleye
Cehennem her cāna gelir

Şeyḫ Ḳayġulu gele bunda
Muḥammed Muṣṭafā anda
Diye cehennem dursun da
Cehennem ol kāna gelir

Bu fāniye fānīdir görmüşem
Cihān içre bir mahabbet bulmuşam
Veys sevgüsini bunda bulmuşam
Veys el-Ḳarānī'ye varır yolumuz

Mecnūn deyu Ḳaran ilinde gezerdi
Deve güdüb anıñ ile eylendi
Maḥabbeti günden güne artardı
Veys el-Ḳarānī'ye varır yolumuz

Dünyā maḥabbeti ẕerre bilmedi
Muḥammed sevgisini ḳalbden ayırmadı
Bu sırra erenler ġayrı sevmedi
Veys el-Ḳarānī'ye varır yolumuz

Cümle evliyānıñ o sulṭān başı
Tāc ḫırḳa emānet virilen kişi
Muḥammed ʿaşḳına çekdirdi dişi
Veys el-Ḳarānī'ye varır yolumuz

Şeyḫ Ḳayġulu anıñ işleri ulu
Ol erkāna giren doğruya yolu
Cemāle irgüren Allah ol ḳulu
Veys el-Ḳarānī'ye varır yolumuz

Sevdiğim sensiñ
Severim seni
Cihān sulṭānı
Veys el-Ḳarānī

Muḥammed'i seven
Ṣıdḳile duran
Ümmetini dileyen
Veys el-Ḳarānī

Evliyālar şāhı
Dünyānıñ māhı
Müstaḳīm rāhı
Veys el-Ḳarānī

Sevindi anı
Cānların cānı
Erenler ḫānı
Veys el-Ḳarānī

Ḳayġulu añan
Sulṭānı seven
Cemālullah gören
Veys el-Ḳarānī

Ey benim Mevlā'm Ḳadīr Allah'ım
Cennetiñe idḫāl dīdeme dīdār
Amān amān efendim
Şevḳile sevdiğim dā'imā cemāl
Kerīm'siñ Ḳadīm'siñ benim sulṭānım
Cennetiñe idḫāl dīdeme dīdār
Amān amān efendim
Şevḳile sevdiğim dā'imā cemāl

Ḫallāḳ-ı a'ẓamsıñ efendim Bārī
'Ādetullah beyle dā'imā cārī
Mensūb-ı billāha irgürseñ beni
Cennetiñe idḫāl dīdeme dīdār
Amān amān efendim
Şevḳile sevdiğim dā'imā cemāl

Terk-i dünyā olub gide mā-sivā
Ḳalmaya ḳalbimde dünyā ve hevā
Ḥubbu-li'llāh dolduram 'aşḳıñı cāna
Cennetiñe idḫāl dīdeme dīzār
Amān amān efendim
Şevḳile sevdiğim dā'imā cemāl

Mürşid-i kāmilden irşād
Ḳalbimizi ide her dā'im küşād
Aḳ müşkden yerde olalım ābād
Cennetiñe idḫāl dīdeme dīdār
Amān amān efendim
Şevḳile sevdiğim dā'imā cemāl

Şeyḫ Ḳayġulu bir Allah'ıñ ḳuludur
Şeyḫ Muḥammed iḫtiyār pīridir
Bu maḳām 'āşıḳlar ṣādıḳlar yeridir
Cennetiñe idḫāl dīdeme dīzār
Amān amān efendim
Şevḳile sevdiğim dā'imā cemāl

Vaṣiyyet eyledi aña Muḥammed
Cānlarıñ cānānı cānım cān Aḥmed
Didi etsiñ ümmetine o himmet
Sulṭān Veys dirler efendimiz var

Ebū Bekr'i post üzere ḳodular
'Ömer 'Os̱man 'Ali Yemen'e vardılar
Ṣordılar Veys mecnūn didiler
Sulṭān Veys dirler efendimiz var

Namāz ḳılar iken buldular anı
Aḳ nūrdan ... bildiler cānı
Evliyā' serdārı güẕel sulṭānı
Sulṭān Veys dirler efendimiz var

Didiler yā Veys vaṣiyyet bize
Ḳurbu li'llāh olmağa naṣīḥat size
Ḫallāḳ seversen̄ maḫlūḳdan öze
Sulṭān Veys dirler efendimiz var

Şeyḫ Ḳayġulu o sulṭānı bilici
Her dā'imā ḳalb göñülden sevici
Muḥammed ümmetine yardım ḳılıcı
Sulṭān Üveys dirler efendimiz var

Be hey 'āşıḳ olma 'adüv
Bütün cennet seniñ olsun
Nizā lāzım değil bize
Hemān ḳul Tañrı'yı bilsün

Ölümi duyunca ağlar
Ḳabir su'ālleri söyler
'Āşıḳ Mevlā'sını sever
Amān ḳul Tañrı'yı añsun

Ṣırāṭ mīzāna ḳayırır
Cehenneme bizi ayırır
Ṣādıḳa bunı duyurur
Anan ḳul Tañrı'yı duysun

Zebānīlere irişür
Nāra nūrına ḳarışır
Fücūr fısḳ ilişür
Cānān ḳul Tañrı'yı bulsun

Şeyḫ Ḳayġulu nedir beyle
'Ābid zāhid ḥālin añna
'Āşıḳ ṣādıḳları diñne
Īmān ḳul Tañrı'yı görsün

Bir kimse kendi ʻamelin
Hemān söyler durma söyler
Her kişi kendi kemālin
Hemān söyler durma söyler

Bilmezen kimse ne ḥālde
Ne ḳāldeyim ve ne ḳīlde
Mā-sivālar olmuş perde
Hemān söyler durma söyler

Biri bir nesne görür
Gördüğüni söyler durur
Anı bilir anı görür
Hemān söyler durma söyler

Her ne ḳorsañ bir ḳaba
Bir kedendendir dibā abā
Her gelenler olur hebā
Hemān söyler durma söyler

Şeyḫ Ḳayġulu nedir diyem
Kelām-ı kāmili sevem
Şaḳlaban olmuş ...
Durma söyler hemān söyler

Güldürür Mevlā'ın ...
Sen ṣaḳın olma melūl
Ṣabrile gülzāra irdi
Nārda İbrāhim Ḫalīl

Ḥaḳḳ'a yalvar nāra gideñ
Geldi didi Cebrā'il
Ḥālim bilmez kimse değil
Ḫayā' iderem didi Ḫalīl

Nefis şeyṭan
Dünyā hevā
Ḫurūc-ı ḳalb etdi
Etdim zelīl

Ḥayā ṣabır
Ẕikir Ḳur'ān
Mensūb-ı billāh
Etdim delīl

ʿĀşıḳ ṣādıḳ
Ḥaḳ dīdārın ārzūlar
Ḥubbullah ḥürmetine
Seven ḳulun Aḥad Celīl

Ḥasan Baṣrī
Adebiye Rġbiʿa
Bunları görmek dilerseñ
Eyle ḫulūs olma melīl

Mürşid odur
İrşād ider ṭālibi
Ḥaḳḳ'a rāhı gösterir yol
Sevdiğinizi etmez ʿalīl

ʿĀrif-i bi'llāh olanlar
Vāṣıl-ı li'llāh arar
Mürşid-i kāmil bulunca arar
Aḥmed Aḥad bulur cemīl

Ḳayġulu bī-çāre ah
Ah ider ah hū
Hū deyince yanar özü
Bir kere nāra atıldı İbrāhim Ḫalīl

Efendim seni göreydim
Ḳapuñıñ ḳulu olaydım
Der ki türābıñ olaydım
Dīvāne olmuş Şeyḫ Ḳayġulu

Söyle dilim deyu söyler
Kendin yere durma atar
Emīr Sulṭān deyu yanub döner
Dīvāne olmuş Şeyḫ Ḳayġulu

Sulṭānım yanında bazar
Her günde olursa naẓar
Ġam baḥrine düşüb gezer
Dīvāne olmuş Şeyḫ Ḳayġulu

Amān deyub kendin eyler
Yüzüm ḳara deyu söyler
Gece gündüz durma ağlar
Dīvāne olmuş Şeyḫ Ḳayġulu

Sulṭān Emīr ġāyet ulu
Şeyḫ Ḳayġulu himmet deyu
Redd olmaz ḳapundan deyu
Dīvāne olmuş Şeyḫ Ḳayġulu

Her nefes durmayub disem
Ẕikrullah dā'im yā hū
El-amān şevḳile sürsem
Ẕikrullah dā'im yā hū

Aḥad sulṭānımı sevdiğim
Birdir birliğini bildim
Şevḳile şeydā oldum
Ẕikrullah dā'im yā hū

Rūz şeb yanar özüm
Bī-niyāza var niyāzım
Ağlar gözüm budur sözüm
Ẕikrullah dā'im yā hū

Şevḳile gelem meydāna
Girelim edeb erkāna
Necāt isteyenler cāna
Ẕikrullah dā'im yā hū

Şeyḫ Ḳayġulu ola derviş
Kāmil mürşidini görmüş
İzin destūr andan almış
Ẕikrullah dā'im yā hū

Geliñ siziñ ile ārzū çekelim
Anuñ türbesine yüzler sürelim
Ceddi Muḥammed'dir anı sevelim
Ārzū çeker göñlüm Emīr Sulṭān'a

Muḥammed'iñ sırrı sırdaşı odur
Dā'imā sürdüği efendim hū'dur
Erenleriñ şāhı sulṭānı budur
Ārzū çeker göñlüm Emīr Sulṭān'a

Görünce türbesini ḳaldırıñ ġamı
Ṣafāya irişir uyarır cānı
Mensūb-ı billāha irgürür seni
Ārzū çeker göñlüm Emīr Sulṭān'a

Ḥaḳ Te'ālā anı sevgili eyledi
Kerāmātların nice iẓhār eyledi
Muḥammed evlādım deyu söyledi
Ārzū çeker göñlüm Emīr Sulṭān'a

Şeyḫ Ḳayġulu ol sulṭāna varaydım
Ḳara yüzüm türbesine süreydim
Bī-çāreyim beni ḳabūl ḳılaydı
Ārzū çeker göñlüm Emīr Sulṭān'a

Gerek ḫoca gerek ḥacı
Üstādsız terbiye olmaz
Ḫizmetdir anuñ ilācı
Üstādsız terbiye olmaz

Olma ṣaḳın sen münkirden
Dönme ẓerre iḳrārıñdan
Sevesiñ cān göñülden
Üstādsız terbiye olmaz

Bulunur yolda lādānlar
Fāsıḳ fücūr adamlar
Sevmez mü'mini ḳan ağlar
Üstādsız terbiye olmaz

Ne bilsün ʿameli ulu
Eğriye gidermiş yolu
Olmuşdur nefsiniñ ḳulu
Üstādsız terbiye olmaz

Şeyḫ Ḳayġulu alır himmet
Himmetler cānına minnet
Resūlüllah'dandır sünnet
Üstādsız terbiye olmaz
Delīlsiz yollar bulunmaz
Mürşidsiz irşād olunmaz

Erenleriñ odur şāhı
Yeryüzünüñ odur māhı
İki cihānıñ sulṭānı
Efendim Emīr Sulṭān

Yüzü ḳaralara himmet
Himmetiñ cānlara minnet
Şübhem yoḳ evlād-ı Aḥmed
Efendim Emīr Sulṭān

Ḳalblere gelince sevgü
Sevgülere olur sevgü
Ferāḥ bulur cümle belkü
Efendim Emīr Sulṭān

Şād olur Burūsa-i belde
Medḥ ider dā'im dilde
Seniñ şānıñ her yerlerde
Efendim Emīr Sulṭān

Bī-çāreyim senden ola
Muḥammed şefāʿat ḳıla
Aḥad'dan hidāyet dile
Efendim Emīr Sulṭān

Şeyḫ Ḳayġulu saña vardı
Himmetiñ dileyüb durdu
ʿĀşıḳlar ṣādıḳlar sevdi
Efendimsiñ Emīr Sulṭān

Haftada bir günümüz var
Mü'minlere cum'a bayrām
Yılda bir ayımız vardır
Ṣā'imler ayı Ramażān

Melekler gelirler aña
Duyur bu kelāmı cāna
Gizlenmişdür diyem saña
Leyle'-i Ḳadīr ol zamān

Resūlüllah anda geldi
Rebī' u'l-evvel'de doğdu
Cihān içi pür-nūr oldu
İṣneyn mevlūd bī-gümān

On peyġamber buldu necāt
Ġamlardan oldular azād
Muḥarrem onunda küşād
Selāmetler virdi cānān

Şeyḫ Ḳayġulu vācib ola
Yılda bir kez ḳurbān gele
'Arafāta ḥacı dola
Ḳafle ḳafle ulu kervān

Sulṭānım sevenler seni
Ġafletden uyarır cānı
Ḳalmaz ḳalbinde gümānı
Ḳul olur Sulṭān Emīr'e

Ḫizmetinde olan kişi
Pür-nūr olur içi dışı
Muḥammed'iñ o sırdaşı
Ḳul olur Sulṭān Emīr'e

Efendimiñ yüce ḳadri
Tevḥīd ile dolmuş ṣadrı
Ḥabībullah etmiş medḥi
Ḳul olur Sulṭān Emīr'e

Bir ḳul anı sever cāndan
Kerāmātı 'ayān günden
Muḥammed'i sevse göñülden
Ḳul olur Sulṭān Emīr'e

Şeyḫ Ḳayġulu ḳapusında
Ṭapu ḳılsam ṭapusunda
İki cihān arasında
Ḳul olur Sulṭān Emīr'e

Kim severse Muḥammed'i
Cān içinde cān Aḥmed'i
Muḥammed'iñ bu evlādı
Gel olur Sulṭān Emīr'e

Aḥad Allah sever bunı
Sevesiñ göñülden anı
Uyarır ġafletden cānı
Dil olur Suṭān Emīr'e

ʿĀşıḳlar ṣādıḳlar işi
Aʿlāya irse bir kişi
Ḳaldırır ḳalbden teşvīşi
Gül olur Suṭān Emīr'e

Her kim kimi sever bulur
Sevdiğiyle ḥaşr olur
Şādlıḳ ferāḥ andan gelir
Yol olur Sulṭān Emīr'e

Şeyḫ Ḳayġulu ider ārzū
Rūz şeb ider niyāzı
Ḳavuşdırsa Allah bizi
Ḳul olur Sulṭān Emīr'e

Her dā'im özümde
ʿAşḳıñ Muḥammed
Baṣīret gözünde
Şevḳiñ Muḥammed

Ferāḥdır cānım
Seniñle göñlüm
Arayıb durdum
Şevḳiñ Muḥammed

Ṣıdḳile sevdim
Resūlsüñ bildim
Ḳalbinde gördüm
Şevḳiñ Muḥammed

Ṣalāvāt saña
Şefāʿat baña
Ḳuvvet īmāna
Şevḳiñ Muḥammed

Şeyḫ Ḳayġulu aññа
Kelāmım diññe
Nūr münevver ola
ʿAşḳıñ Muḥammed

Ḥabībullah evlādıdır o sulṭān
Bursa şehrinde eylemiş evṭān
Ḳabri içinde nūra ġarḳ olub yatan
Sulṭān Emīr dirler bir şeyḫimiz var

Buḫāra'dan Medīne'ye gelmişdür
Resūlüllah ravżasına durmuşdur
Ḥabībullah aña oğlum dimişdür
Sulṭān Emīr dirler bir şeyḫimiz var

İrşād içün ümmetim var diyen
Göster doğrı yolı Ḥaḳḳ'ı birleyen
Ümmete ikrām in'ām eyleyen
Sulṭān Emīr dirler bir şeyḫimiz var

Kerāmātı yüce himmeti a'lā
Güzel iḥsān etmiş yaradan Mevlā
Resūlüñ evlādı 'ıẓām-ı evliyā'
Sulṭān Emīr dirler bir şeyḫimiz var

Şeyḫ Ḳayġulu anı sevenler olun
Anı seven Aḥad Aḥmed'i bulur
Her kim kimi sever anuñla olur
Sulṭān Emīr dirler şeyḫimiz var
Emīr Sulṭān dirler bir pīrimiz var

Beni mecnūn eyledi
Muḥammed Muṣṭafā 'aşḳı
Ḳalbimi pür-nūr eyledi
Muḥammed Muṣṭafā 'aşḳı

Şevḳiyle doldu göñlüm
'Aşḳı cāna ḳıdā cānım
Envāra irgürdi sulṭānım
Muḥammed Muṣṭafā 'aşḳı

Anuñ 'aşḳı cāna ḳıdā
Yoluna olayım fedā
Maḥbūb ider Ġanī Ḫüdā
Muḥammed Muṣṭafā 'aşḳı

Medīne'de olur ḳabri
Buyurdı el-faḳrü faḫrī
Nūr iden göñlümüñ şehrin
Muḥammed Muṣṭafā 'aşḳı

Şeyḫ Ḳayġulu ṣalāt ola
Kim severse anı bula
Nūr 'alā nūr ola
Muḥammed Muṣṭafā 'aşḳı
Efendim yā hū
Ya ṭabīballah meded

Ārzūlayub Medīne'ye gelmişdür
Ḥabībullah "yā ceddī" buyurmuşdur
Ravżasında "yā veledī" buyurmuşdur
Sulṭān Emīr Şemsüddīn Muḥammed

Yaradan Ḫallāḳ
Her emri muṭlaḳ
Ölüm var gerçek
El-ḥükmü li'llāh

İrşād içün gidiñ deyu buyurdı
Burūsa şehri aña mekān virildi
Keşif kerāmātı ẓāhir olundı
Sulṭān Emīr Şemsüddīn Muḥammed

Cihāna yollar
Bir miḳdār eyler
Var iken yağ eyler
El-ḥükmü li'llāh

Āşkāre oldu bunca kerāmāt
Her dā'im Tañrı'dan bulur 'ināyet
Sevenler bulurlar yoluñ selāmet
Sulṭān Emīr Şemsüddīn Muḥammed

Rezzāḳ A'lem
Eyleme elem
Gider hem gelen
El-ḥükmü li'llāh

Şereflenir şancağını çekerler
Ṣādıḳlar 'aşḳile aña baḳarlar
Oğlu ḳızı türbesinde yatarlar
Sulṭān Emīr Şemsüddīn Muḥammed

Tañrı'nıñ işi
Virir o yaşı
Ölüm var kişi
El-ḥükmü li'llāh

Şeyḫ Ḳayġulu anuñ ednā ḳuludur
Efendim velīler başı ulıdur
Resūlüllaha on yedinci oğludur
Sulṭān Emīr Şemsüddīn Muḥammed
Ḫaṣṣü'l-ḫaṣ evlādı Resūl'üñ ümmet

Ḳayġulu noldu
Firḳatle doldu
Ḳızım Fāṭıma öldü
El-ḥükmü li'llāh

Ḳurbān olayım yoluna
Yā Muḥammed yā Resūlallah amān
Ṣalāt virem rūhuña
Yā Muḥammed yā ṭabībaallah amān

Bī-çāre ümmetiñ oldum
Ağlayu ḳapuña geldim
Ḥaḳ nebīsiñ seni bildim
Yā Muḥammed ḥabībullah amān

Sen buyurduñ "ümmeti"
İddiñ ʿ ālemlere şefḳati
Cümleye iden şefāʿ ati
Yā Muḥammed yā şefīʿ allah amān

Şimdi ārzūlarım saña
Senden ġayrı kimim ola
Ümmetim sen gibi sulṭāna
Yā Muḥammed yā celīlallah amān

Şeyḫ Ḳayġulu seni seve
Seni sevib seni bula
Senden ġayrı kimim ola
Yā Muḥammed yā ḫalīlallah amān
Ḳıl şefāʿ at yā ṭabīb
Yā envāra'l-ḳulūb efendim hū
Yā şefīʿ a'ẕ-ẕünūb efendim hū hū

Tañrı birdir birdir yoḳdur gümānım
Birliğine vardır vardır īmānım
Ḳurbān olsun anuñ yoluna cānım
Emir Allah'ıñdır el-ḥükmü li'llāh

Ḥamdü li'llāh Resūl şefāʿ ati irdi
Cihār-yārile maʿ an göründi
Ḳızım Fāṭıma'ya daʿ vet olundı
Emir Allah'ıñdır el-ḥükmü li'llāh

Ḳadīm Allah deyu söylerdi kelām
Hū ismiyle nefes ḫātem oldı tamām
Misk ʿ amberle ḳoḳular ẓāhirā beyān
Emir Allah'ıñdır el-ḥükmü li'llāh

Dili tevḥīdile leyl ü nehār
Anı güẕel ḳıldı Ġanī Cebbār
Ḥüküm kendiniñdir ismi yā Ḳahhār
Emir Allah'ıñdır el-ḥükmü li'llāh

Şeyḫ Ḳayġulu söyler sözüñ ulusun
Emir fermān Ḥaḳḳ'ıñ Ḥaḳḳ'ıñ bilirsiñ
Fāṭıma'm dīdāra vāṣıl olursuñ
Emir Allah'ıñdır el-ḥükmü li'llāh

Müslümānıñ a'lāsı
'Āşıḳ ṣādıḳları görür
Yardımcı olur Mevlā'sı
'Āşıḳ ṣādıḳları görür

Zāhidde küfür vardır
'Ābidde fısḳ fücūr
Göñlüñi idince nūr
'Āşıḳ ṣādıḳları görür

'Ayna gibi görür kendin
Söyler insān içre merdim
Varıb kāmilleri ṣordum
'Āşıḳ ṣādıḳları görür

Ḳalbleri ola münevver
Anuñ çün anlara dirler er
O yārlarla bulunur yār
'Āşıḳ ṣādıḳları görür

Şeyḫ Ḳayġulu gel imdi
Mürşid-i kāmili di imdi
Kāmil kemālin bil şimdi
'Āşıḳ ṣādıḳları görür
Anlar bile ḥaşr cem' olur
Kişi sevdiğini bulur

Cihāna gelen n'olur
'Āḳıbet ölümü bulur
Teniñ türāblara girir
Söyler Fāṭımatü'r-Rıżā'

Didim abdāla varayım
Ḥaḳḳ'a niyāz eyleyeyim
Gitmeyeñ anlar buradan
Söyler Fāṭımatü'r-Rıżā'

Dir yetiş dir 'Abdülḳādir'i
'Āşıḳ ṣādıḳ velīleri
Ḥaḳḳ'ıñ sevgili ḳulları
Söyler Fāṭımatü'r-Rıżā'

Dir dirdi Ḳadīm Ra'ūf Allah
Oḳurdı āmentü billāh
Hem Muḥammed ibn 'Abdullah
Söyler Fāṭımatü'r-Rıżā'

Şeyḫ Ḳayġulu bildi anı
Hū hū deyüb virdi cānı
Allah'a eyleñ īmānı
Söyler Fāṭımatü'r-Rıżā'

Mevlā sırrını bileyim diyen
Eyler ʻāşıḳlara naẓar
Cemāl kemāl göreyim diyen
Eyler ʻāşıḳlara naẓar

"Min ḥabli'l-verīd"e inan
Birliğine eyle īmān
Baṣīret ḥāline giren
Eyler ʻāşıḳlara naẓar

Oḳuram ḳafīle nūn
Teslimiyet ola hemān
Arayan Rabbü'l-ʻālemīn
Eyler ʻāşıḳlara naẓar

Geçeler mā-sivālardan
Nefsāniyet hevālardan
Ḳalbini eyleyen dür-dān
Eyler ʻāşıḳlara naẓar

Şeyḫ Ḳayġulu bildim seni
Dimeyesiñ ḥana ḳanı
ʻAşḳile seven īmānı
Eyler ʻāşıḳlara naẓar

Fānī cihāna gelince
Ẕikrullah sürer bunca
Yaş ondördüne girince
Öldü Fāṭımatü'r-Rıżā'

Āmentü billāh diyen
Dili oḳur idi Ḳur'ān
Kime ḳaldı fānī cihān
Öldü Fāṭımatü'r-Rıżā'

Dir Muḥammed bin ʻAbdullah
Şefāʻat yā Resūlüllah
Hū deyib nefes ḥātem Allah
Öldü Fāṭımatü'r-Rıżā'

Erler gerçekdür diyen
Himmetlerin dā'im uman
Kāmil kerāmāta iren
Öldü Fāṭımatü'r-Rıżā'

Ḳayġulu'nuñ kendi ḳızı
Ḥaḳḳ'a iderdi niyāzı
Ḳavuşdıra Allah bizi
Öldü Fāṭımatü'r-Rıżā'

Yılda bir kere gelir
Leyle-i Ḳadīr gecesi
İslām'a şeref olur
Leyle-i Ḳadīr gecesi

Sā'ir geceleri s̱enā
Eyle sen dā'imā du'ā
Ḳadīr geceleri ... ola
Leyle-i Ḳadīr gecesi

Ḳabūl olur niyāz
Maḳbūl eyler bī-niyāz
Ḫulūṣile eyle iḫlāṣ
Leyle-i Ḳadīr gecesi

Ramażān ayında olur
Du'ālar maḳbūldurur
'Ameller kemāle varır
Leyle-i Ḳadīr gecesi

Şeyḫ Ḳayġulu bu geceler
Ferāḥa irer mü'minler
Şād olur cümle cānlar
Leyle-i Ḳadīr gecesi

Tañrı emri çāre olmaz
Bu cihāna gelen durmaz
Geldi ölüm dermān olmaz
Ḳızım Fāṭımatü'r-Rıżā'

Emir Ḫüdā'nıñdır bildim
Ḥükmüllahdır gördüm
Hū ismiyle teslīm oldu
Ḳızım Fāṭımatü'r-Rıżā'

Yedi gün olunca tamām
Oldu üç nūr ẓāhir beyān
İrişmiş bī-gümān 'ayān
Ḳızım Fāṭımatü'r-Rıżā'

Cümleye irişir ölüm
Düşer türāblara teniñ
Nūrlara ġarḳ ola cānıñ
Ḳızım Fāṭımatü'r-Rıżā'

Şeyḫ Ḳayġulu söyleyince
Yaş gözüne dökülünce
Cennet cemāl görsün anca
Ḳızım Fāṭımatü'r-Rıżā'

Yalan dünyā fānī bilirem anı
Fānī bu dünyā uyar sen cānı
Yanaram ḳapında dünile güni
Fāṭımatü'r-Rıżā'm ġayrı el-vedā'

Ağlasıñ gözlerim yanar özlerim
Eser ḳala ḳala benim sözlerim
Gece gündüz yanar yanar özlerim
Fāṭımatü'r-Rıżā'm ġayrı el-vedā'

Severidim seni severim seni
Göñlüm elem keder bilirem anı
Ḥasret ḳıyāmete gönderdim anı
Fāṭımatü'r-Rıżā'm ġayrı el-vedā'

Ciğerim yanıḳdır bağrım ?
Ciğer pāre pāre bölük bölükdür
Ah ḳuzum Fāṭıma'm ah ayrılıḳdır
Fāṭımatü'r-Rıżā'm ġayrı el-vedā'

Şeyḫ Ḳayġulu ḳızı içün ağladı
Geldi ölüm ciğerciğim ṭağladı
Ölüme uğrayan ġayrı gelmedi
Fāṭımatü'r-Rıżā'm ġayrı el-vedā'

Ḥamdü-lillāh bugün Ḳadīr'e irdik
Leyle-i Ḳadīr ḥürmetine in'ām eyleye Allah
Lüṭufla iḥsānıñ Mevlā'nıñ bildik
Leyle-i Ḳadīr ḥürmetine in'ām eyleye Allah

Bir geceyedir biñ gece s̱evāb
Ẕünūblara eyle bugünde tevvāb
Ḫulūṣānedür ḳalb ola küşād
Leyle-i Ḳadīr ḥürmetine in'ām eyleye Allah

Ramażān ayında bu gece iḥsān
Yaradan Allah'ım Kerīm Ġufrān
İslām'a raḥmet şaçdırır Sübḥān
Leyle-i Ḳadīr ḥürmetine in'ām eyleye Allah

Yahūdī Naṣrānī'ye doḳunsa raḥmet
İrişür Ḫüdā'dan bulur mağfiret
Muḥammed'e olur ol demde ümmet
Leyle-i Ḳadīr ḥürmetine in'ām eyleye Allah

Şeyḫ Ḳayġulu Leyle-i Ḳadīr'e ire
Dāreyn içre anuñ s̱evābın bula
Ḥużūr-ı dīvāna anuñla vara
Leyle-i Ḳadīr ḥürmetine in'ām eyleye Allah
Ḳadīr geceleri s̱evābın kerem eyleye Mevlā'm

Bu dünyānıñ ṣoñı ḫarāb
Ayırırlar olur türāb
Ölüm alır cümlemizi heb
Bildim Fāṭımatü'r-rıżā'

Gelenler bundan giderler
Giderler bilmem niderler
Cennet cemāli severler
Ṣordum Fāṭımatü'r-rıżā'

Dünyā fānī āḫiret bāḳī
Her zamān bu dersi oḳu
Bülbül gibi beyle şaḳı
Severdim Fāṭımatü'r-rıżā'

Emr eylemiş beyle Allah
Buyurmuşdur Resūlüllah
Şefā'at yā ḥabīballah
Buldum Fāṭımatü'r-rıżā'

Şeyḫ Ḳayġulu söyler sevdi
Kemāle irmiş ḳızın bildi
'Aşūre gün ḳızım öldü
Gördüm Fāṭımatü'r-rıżā'

Erenler ḥürmetine
İḥsān ider Raḥīm Allah
İrişdir himmetine
İḥsān ider Kerīm Allah

Muḥammed'dir Resūlüllah
Şefā'atci ḥabībullah
Himmetcidür veliyyullah
İḥsān ider Kerīm Allah

Cihān içre ḳuṭb-ı 'ālem
Üçler yediler her dem
Ḳırḳlar üçyüzler hem
İḥsān ider Kerīm Allah

Yetişir ġavṡü'l-vāṣılīn
Ḳuṭb-ı aḳṭāb kāmilīn
İn'ām ider Rabbü'l-'ālemīn
İḥsān ider Kerīm Allah

Şeyḫ Ḳayġulu anı sevdim
Ḫaṣṣü'l-ḫaṣ ḳulları bildim
Ḳulları kölesi oldum
İḥsān ider Raḥīm Allah
Kerem kānı Kerīm Allah

Ḥaḳḳ'ıñ emri geldi geldi irişdi
Cān tenden ayrılub cüdālar düşdü
Şu göñlüm ḳaynayub ġāyetden coşdu
Fāṭımatü'r-Rıżā'm göreydim seni

Ḥaḳḳ'ıñ emriyle bu cihāna
Gelen Fāṭımatü'r-Rıżā'
Doğrı yol arardı müdām
Bulan Fāṭımatü'r-Rıżā'

Rıżā'-i Raḥmān Raḥmān ġāyet gözlerdi
Muḥammed ʿaşḳına ʿaşḳına düşüb gezerdi
Cennet cemālini dā'im umardı
Fāṭımatü'r-Rıżā'm göreydim seni

ʿAşḳullaha yanar idi
Ẕikir tevḥīd eyler idi
ʿĀşıḳları sever idi
Gören Fāṭımatü'r-Rıżā'

Ḳadīr Allah seni fānīde sevdi
Ḳadīm Allah Allah deyüb cānını virdi
Ḥamdü lillāh Tañrı Tañrı inʿām eyledi
Fāṭımatü'r-Rıżā'm göreydim seni

Muḥammed ʿaşḳına yanub
Enbiyā' evliyā' bilüb
Ḥaḳḳ'ıñ birliğini sevib
Seven Fāṭımatü'r-Rıżā'

Ḥayātda maḳāmın zāhir söyledi
Ecel şerbetini içüb beyān eyledi
Misk ʿamber ḳoḳub cānın teslīm eyledi
Fāṭımatü'r-Rıżā'm göreydim seni

Erenler yoluna iren
İḳrār īmān idüb duran
Cemālullah görsem diyen
İren Fāṭımatü'r-Rıżā'

Şeyḫ Ḳayġulu dertliye dermān ola
Dāreyn içre bize şefāʿat ḳıla
Ḥaḳḳ'ıñ dīzārına cümlemiz vara
Fāṭımatü'r-Rıżā'm göreydim seni
Maḥşer günlerinde bulaydım seni

Şeyḫ Ḳayġulu söyler sözün
Maḥabbetle sever ḳızın
Āḫirete olunca izin
Gülen Fāṭımatü'r-Rıżā'

Nice yüzbiñ ...
Aḫad sulṭānımdan geçmem
Anuñ ʿaşḳıyla şeydāyım
Aḫad sulṭānımdan geçmem

ʿAndelīb gibi zārile
Varam nūr envārile
Yār olam ol bir yārile
Aḫad sulṭānımdan geçmem

Yoğken var eyleyen
Cümleniñ rızḳını viren
Ḳadīr'dir Vedūd Raḥmān
Aḫad sulṭānımdan geçmem

Şevḳile bu ḳalbim doldu
ʿAşḳile göñlüm mest oldu
ʿĀşıḳ maʿşūḳını buldu
Aḫad sulṭānımdan geçmem

Şeyḫ Ḳayġulu ʿAẓīm Bārī
Mürşidile buldum yāri
Cümle ʿālemiñ sulṭānı
Aḫad sulṭānımdan geçmem
Luṭfile iḥsānı çoḳdur
Kerīm Raḥmānımdan geçmem
Efendim el-amān amān
Sulṭānım yā hū hū

Kimse incinmedi andan
Dili ẕikrederdi müdām
Āḫiret evlerine giden
Ḳızım Fāṭımatü'r-Rıżāʾ

Ana ata rıżāsında
Müʿminleriñ arasında
ʿĀşıḳ ṣādıḳ sevisinde
Ḳızım Fāṭımatü'r-Rıżāʾ

Söylediler sözi aʿlā
Hidāyet eyledi Mevlā
Oldu evlālardan evlā
Ḳızım Fāṭımatü'r-Rıżāʾ

Olurdı dertliye ṭabīb
Olurdı iğiye ḥabīb
Muḥammed yolun arayub
Ḳızım Fāṭımatü'r-Rıżāʾ

Şeyḫ Ḳayġulu kendi ḳızı
Ṣāf-derūndı içi özi
Cemālullaha irgüre bizi
Ḳızım Fāṭımatü'r-Rıżāʾ

Bir araya cem' olub
Devrān etsün 'āşıḳlaruñ
Bir vücūd gibi olub
Cevlān etsün 'āşıḳlaruñ

Dostu bir bilüb duralar
Bir göñülde ḳalalar
Şevḳile seyrān ḳılalar
Cevlān etsün 'āşıḳlaruñ

Alalar bir pīrden izin
Aḳ ide mürīd yüzin
Erenler diler ...
Cevlān etsün 'āşıḳlaruñ

Oniki ṭarīḳ başı
'Aşḳ şarābın ider nūşı
Her birinin heb dervişi
Cevlān etsün 'āşıḳlaruñ

Şeyḫ Ḳayġulu ola 'āşıḳ
Gelindi meydāna ṣādıḳ
Sevdiğimiz Ḳadīr Ḫallāḳ
Devrān etsün 'āşıḳlaruñ
Devrān içinde seyrān ṣādıḳlaruñ

Geldi ayrılık günleri
Ölüme uğrar yolları
Destān eyledi dilleri
Fāṭımatü'r-Rıżā' Rıżā'

Ana ata ḳardeş ağlar
Bunca güzel kelām söyler
Ḳoḳar miskle 'amberler
Fāṭımatü'r-Rıżā' Rıżā'

Açıldı cennet gülleri
Öter dā'im bülbülleri
Altun gümüşden evleri
Fāṭımatü'r-Rıżā' Rıżā'

Dürlü saray köşkler ola
Mü'minler selāmet bula
Ḳanadlı burāḳlar gele
Fāṭımatü'r-Rıżā' Rıżā'

Şeyḫ Ḳayġulu söyler ḳızın
Allah aña vire izin
Şefā'at eyleye ḳuzum
Fāṭımatü'r-Rıżā' Rıżā'

Dilinden oḳurdı Ḳur'ān
Ẕikrullah iderdi müdām
Ṣadrı īmānla ḍolan
Dolan Fāṭımatü'r-Rıżā'

Didi ḳabrini gösterüb
Mevlūd tevḥīd isteyüb
Āḫiret tedārikin görüb
Duyan Fāṭımatü'r-Rıżā'

Ḳabrim olsun bu yere
Tevḥīd ḳulağım duya
Tañrı'ya tevekkül olañ
Diyen Fāṭımatü'r-Rıżā'

Yapıldı āḫiretiñ evi
Göründi cennetiñ nūrı
Ārzūladı maḳāmları
Gülen Fāṭımatü'r-Rıżā'

Şeyḫ Ḳayġulu ağla söyle
Ḳızınıñ kemāli beyle
Cemālullah varıb göre
Gören Fāṭımatü'r-Rıżā'

Elemlere irme lādān
Sevmeyüz biz ırağ olsañ
Cüdā ola münkirān
Sevmeyüz biz ırağ olsañ

Uyḳu ḳomazsıñ gözüñe
Utanmaz mısıñ sözüñe
Gülersiñ āşıḳ yüzüne
Sevmeyüz biz ırağ olsañ

Bir ḥubb-ı nān içün ağlar
Ḥubb-ı dünyā durma söyler
Seni mā-sivālar neyler
Sevmeyüz biz ırağ olsañ

Ḳurar türlü la'ibleri
Ġurāb gibidür dilleri
Niçün dān iddiñ bülbülleri
Sevmeyüz biz ırağ olsañ

Şeyḫ Ḳayġulu etme elem
Ḳadīr Mevlā'm ḳıla kerem
Ben dersi mürşidden alam
Sevmeyüz biz ırağ olsañ
Dimeyesin ben ben sen sen

Ey benim Mevlā'm Mevlā'm
Sen kerem eyle
Cümleden a'lā a'lām
Sen kerem eyle

Ḳalmışam bunda
Ġam günlerinde
Bu cānım tende
Sen kerem eyle

Yücesiñ yüce
Kelāmım anca
Bulsam derece
Sen kerem eyle

Bu göñlüm ġamda
İşim gümānda
Cümle her derde
Sen kerem eyle

Şeyḫ Ḳayġulu bula
Getirdi dile
Seni bilen ḳula
Sen kerem eyle
Efendim Allah
Sen in'ām eyle

Bir ḳulunu Mevlā Mevlā sevince
Çevirir göñlüñi doğruya anca
Tañrı'yı bir bilüb tevḥīd sürünce
Varır Mevlā'suna Fāṭımatü'r-Rıżā'

Bir ḳul ḳul olunca nefsi bilir'
'Āḳıbet cān tenden helbet ayrılır
Cennet cemālini ol zamān bulur
Varır Mevlā'suna Fāṭımatü'r-Rıżā'

Dünyā fānī ama mihenk-istān bu
Gece gündüz durma süründi yā hū
'Aşḳullaha düşüb bir bilirdi o
Varır Mevlā'suna Fāṭımatü'r-Rıżā'

Muḥammed'i sevib arardı ol cān
Ẕikrullah eyleyüb oḳurdı Ḳur'ān
Tañrı'dan gelince emrile fermān
Varır Mevlā'suna Fāṭımatü'r-Rıżā'

Şeyḫ Ḳayġulu söyle bu ḥāli gördüñ
Ḳızın Fāṭıma'nıñ medḥini ḳıldıñ
Ḥamdü-li'llāh beyle dosta irdiñ
Varır Mevlā'suna Fāṭımatü'r-Rıżā'

Mevlā'yı bir bilüb göñlü açıldı
Āḫiret evlerine şimdi göçüldü
Ecel şerbetleri ġayrı içildi
Fāṭımatü'r-Rıżā'm āḫirete gitdi

Ağlayub feryādım
Efendim saña
Vardır niyāzım
Efendim saña

Neyleyeyim cihānıñ ṣoñıdur beyle
Ḳanı 'ömrüñ geçdi gelir mi hele
Ḳāḍılık şehīdlik Ḫüdā'dan diler
Fāṭımatü'r-Rıżā'm āḫirete gitdi

Bu ḳalbim coşa
Mevc gibi daşa
Şevḳiñe düşe
Efendim saña

Āḫiret tedārikin görürdi ol cān
Dünyā içün ẕerre ġam yemez idi ol ḫān
Didi cümle cānlar içün cān ḳurbān
Fāṭımatü'r-Rıżā'm āḫirete gitdi

Olmuşam ḫayrān
Her nefes bayrām
Seyrile seyrān
Efendim saña

Ne ḳadar velīler yolun arardı
Ḳadīm Allah deyüb iḳrār ḳılardı
Ẕikrullah eyleyüb tevḥīd sürerdi
Fāṭımatü'r-Rıżā'm āḫirete gitdi

İrerim ḥāle
Ẕikrile dile
'Aşḳıñla cāna
Efendim saña

Şeyḫ Ḳayġulu dürlü naṣīḥat ḳıldı
Ḳayġulu'nuñ ḳızı yazık ? buyurdı
Sene biñ ikiyüz yirmi ṭoḳuzda öldü
Fāṭımatü'r-Rıżā'm āḫirete gitdi
Ḳara yer altında mekānlar dutdı

Şeyḫ Ḳayġulu gör
İḳrārile dur
Taṣdīḳile ṣor
Efendim saña
Nūr envār eyle ḳalble cāna

Ḥikmeti Ḫüdā'nıñ ola
Naẓar eyleye bir ḳula
Āḫiret içün geldi dile
Açar Fāṭımatü'r-Rıżā'

Naṣīḥat eyledi bize
Başladı Ḥaḳḳ'a niyāza
Ondört yaşındaki ḳıza
Ṣeçer Fāṭımatü'r-Rıżā'

On ʿavret geldiler beni
Didim içdim şerbetini
Aldılar ḳafesden cānı
İçer Fāṭımatü'r-Rıżā'

Çeğiz gördüm didi
Bilirem Ḫüdā'dır Ġanī
Gitdiler geldiler deyu
Uçar Fāṭımatü'r-Rıżā'

Şeyḫ Ḳayġulu'nuñ ḳızı didi
Entāri sırmalı geldi
Hū hū deyu cānın virdi
Göçer Fāṭımatü'r-Rıżā'

Efendim yalvarayım saña
Kerem kānı kerem eyle
Ferāḥ vir yā Rabbī cāna
Kerem kānı kerem eyle

Cümleniñ maʿbūdı Allah
Her emriñ heb ḥikmetullah
Eyle iḥsān ḳudretullah
Kerem kānı kerem eyle

Nice yüzbiñ saña ṣenā
İnʿām eyle Allah baña
Getirmem ḳalbi gümāna
Kerem kānı kerem eyle

Ẕikrile söylerem Ḫüdā'm
Āsān ola işim her dem
Göñüller şād ola dem dem
Kerem kānı kerem eyle

Şeyḫ Ḳayġulu olalar şāz
Geçer yaradana niyāz
Dāreyn içre olalım fāz
Kerem kānı kerem eyle
Duʿāların maḳbūl eyle

Ölüm gelüb irişince
Cān tenden ayrı düşünce
Nefes tamāmlar olunca
Nāz içre Fāṭımatü'r-Rıżā'

Erenler adın çağırdı
Muḥammed ismin oḳurdı
Ḳadīm Allah hū dirdi
Niyāz içre Fāṭımatü'r-Rıżā'

Oḳuyuñ deyu buyurdı
Ẓāhirā ḳoḳular doldu
Ervāḥ-ı ṭayyibe oldu
Fāz içre Fāṭımatü'r-Rıżā'

Cennet gökleri açıldı
Öten bülbüller s̱eçildi
Cemāle yollar açıldı
Yaz içre Fāṭımatü'r-Rıżā'

Şeyḫ Ḳayġulu beyle ölüm
Bu ḥāl üzre ʿamel ḳılıñ
Ḳızım Fāṭıma'yı bilüñ
Şāz içre Fāṭımatü'r-Rıżā'

Tevḥīd idi dā'im işi
Pür-nūr olur içi dışı
Muḥammed'e oldu ḳomşu
Oldu Fāṭımatü'r-Rıżā'

Erenler sever ġālib
Himmetlerinedir ṭālib
Allah hū deyib çağırub
Buldu Fāṭımatü'r-Rıżā'

Muḥammed ʿaşḳına yanar
Dā'imā göñülden sever
Şefāʿatini ol umar
Gördi Fāṭımatü'r-Rıżā'

Cümle evliyā' enbiyā'
Abdāl evtād aṣfiyā'
Bunlar bile faḫri ṣafā
Sevdi Fāṭımatü'r-Rıżā'

Şeyḫ Ḳayġulu Fāṭımā'nı
Nūrla münevver cānı
Görüb Allah cemālini
Güldü Fāṭımatü'r-Rıżā'

Her nefes Allah'a yalvar
Ḳula in'ām idicidir
Cümle mü'minlere ol yār
Ḳula in'ām idicidir

'Aşḳullaha yanar özüm
Ağlar gece gündüz gözüm
Aḳ eyleye Mevlā yüzüm
Ḳula in'ām idicidir

Getirme şübheler ḳalbe
Tevekkülüñ ola ḫarbe
Göñül virme kötü ḍarba
Ḳula in'ām idicidir

Yaradan Allah'dır ulu
Yaradılan olur ḳulu
Eyle aḫlāḳ-ı ḥamīd ḫuyu
Ḳula in'ām idicidir

Şeyḫ Ḳayġulu eyle şükür
Her emrine eyle ṣabır
Kāmiller bu dersi oḳur
Ḳula in'ām idicidir
İḥsān ikrām ḳılıcıdır

Gel kelāmı diñne beyān
Kerāmātı oldu 'ayān
Genç iken ölüm uğrayan
Fāṭımatü'r-Rıżā' Rıżā'

Söyle sözi ulu ulu
Diñne kelām eyu eyu
Rıżā-i Raḥmān 'ameli
Fāṭımatü'r-Rıżā' Rıżā'

Ehl-i sünnet ve'l-cemā'at
Muḥammed'e olan ümmet
Ḥamdü lillāh çoḳ selāmet
Fāṭımatü'r-Rıżā' Rıżā'

Gel imdi nedir müslümān
Olasın sen ehl-i īmān
Cümle ḳorḳudan ḳurtulan
Fāṭımatü'r-Rıżā' Rıżā'

Şeyḫ Ḳayġulu ider ārzū
İder Ḥaḳḳ'a o niyāzı
Sevdiğiñ Fāṭıma ḳızı
Fāṭımatü'r-Rıżā' Rıżā'

Aḥad Mevlā'm bize eyle sen iḥsān
Ḳullarıñ derdiñe sen dermān eyle
Efendim sulṭānım sen in'ām eyle
Ḳadīr'siñ Ḳadīm'siñ eyle sen in'ām
Ḳullarıñ derdiñe sen dermān eyle
Efendim sulṭānım sen in'ām eyle

Biz bī-çāre ḳuluz Ġanī pādişāh
Ḫālıḳ yaradanım Aḥad bir İlāh
Yardım eyle bize bize efendim Allah
Ḳullarıñ derdiñe sen dermān eyle
Efendim sulṭānım sen in'ām eyle

Bir yüzi ḳara ḳuluñuz bizler
Luṭf eyle Allah'ım dā'imā sizler
Ferāḥ bulam deyu ağlar bu gözler
Ḳullarıñ derdiñe sen dermān eyle
Efendim sulṭānım sen in'ām eyle

Fenā dünyā bunuñ ṣoñıdır vīrān
Gelenler olurlar ḫākle yeksān
Her murādımızı eyle sen āsān
Ḳullarıñ derdiñe sen dermān eyle
Efendim sulṭānım sen in'ām eyle

Şeyḫ Ḳayġulu söyle söyleyüb ağla
Göñlüñi Ḫüdā'ya her dā'im bağla
Ḳalbiniñ ... şimdiden ṣağla
Ḳullarıñ derdiñe sen dermān eyle
Efendim sulṭānım sen in'ām eyle

Diyem size 'āşıḳlar
Dolan kemāle ṣādıḳlar
Üçler yediler ḳırḳlar
Himmetiñiz idüñ a'lā

Yetişe abdāl evtād
Ḳabūl ola cümle murād
Eyle yardım ḳuṭb-ı aḳṭāb
Himmetiñiz idüñ a'lā

Ricālü'l-ġayb olan onlar
Üç yüzleri duyanlar
Bize yardımcı erenler
Himmetiñiz idüñ a'lā

Muḥammed şefā'atçi ola
Cihār-yār ma'an gele
On iki imāmlar bile
Himmetiñiz idüñ a'lā

Şeyḫ Ḳayġulu arar eri
Yollarına ḳomuş seri
Ḥaḳḳ'ıñ sevgili ḳulları
Himmetiñiz idüñ a'lā
Ḳadīr Aḥad Kerīm Mevlā

İlkbahār geldi
Bülbüle n'oldu
Feryāda daldı
Zār içre bülbül

ʿĀşıḳdır güle
Ḳonmuşdur dala
Görmez ne çāre
Dār içre bülbül

Gül-istān cihān
Ferāḥlar uman
Görsem dir amān
Kār içre bülbül

Kim kimi sever
Durmayub añar
ʿAşḳına ağlar
Yār içre bülbül

Ḳayġulu n'olur
Maʿşūḳın bulur
Cemālini görür
Ḫār içre bülbül

Ḥamdü-lillāh bugün birgüne irdik
Şehr-i Ramażān'ıñ āḫir cumʿası
Müşerref müzeyyen günleri gördük
Şehr-i Ramażān'ıñ āḫir cumʿası

Cehennemden azād bunca biñ cānlar
Mü'minlere bugün ġāyet bayramlar
ʿAzīz bir gündür buna irenler
Şehr-i Ramażān'ıñ āḫir cumʿası

Seyyid eyledi bugünü Ḥannān
Yüce ḳılar ḳulun ʿAẓīm sulṭān
Açılır bugünde ebvāb-ı cinān
Şehr-i Ramażān'ıñ āḫir cumʿası

Nārıñ ḳapanır yedi ebvābı
Bugünün olur o s̱evābı
İçilir cennetiñ kevs̱er şarābı
Şehr-i Ramażān'ıñ āḫir cumʿası

Şeyḫ Ḳayġulu söyle budur emrullah
Nārından olur ḳullar ...
İder ider īmānı olanlara ināyet Allah
Şehr-i Ramażān'ıñ āḫir cumʿası

Ẕikrullah eyleyüb Allah diyeni
Birliğine ider ider īmānı
Ḳalbine ḳomaz ẕerre gümānı
Şevḳile devrāna girer hū deyu

Sırr-ı maʿallaha irince ʿāşıḳ
O ḳul ḫulūṣile olunca ṣādıḳ
Söylemez dilinde ene ente kāẕib
Şevḳile devrāna girer hū deyu

ʿĀrif billāh irer beyle ḳul
İstiḳāmete rāhı arar doğrı yol
Mecnūna döner hū deyib bu dil
Şevḳile devrāna girer hū deyu

Celāli cemāli cümlesi ḥaḳdır
Hū diyen kimseniñ ḳalbi içi pākdır
ʿAşḳile devrāna şübhemiz yoḳdur
Şevḳile devrāna girer hū deyu

Şeyḫ Ḳayġulu abdāl kelāmı söyler
Himmetlerin niyāz eyleyüb diler
Devrān içre vicdān seyrānlar eyler
Şevḳile devrāna girer hū deyu

ʿAvretleriñ ḫaṣı
Er rıżāsını gözleyen
ʿİndallah olmaz ʿāṣī
Er rıżāsını gözleyen

Rıżāsını gözedir eriñ
Maʿmūr ider yarın yerin
Eriñize muṭīʿ oluñ
Er rıżāsını gözleyen

Ararsa cennetle cemāl
Er rıżāsındadır kemāl
Güẕel eyler bunda aʿmāl
Er rıżāsını gözleyen

Ḥaḳ rıżāsını isteyen
Emr-i Ḥaḳḳ'ı nedir duyan
Sırrullah ʿavret bulan
Er rıżāsını gözleyen

Şeyḫ Ḳayġulu erlerine
Varıncağız yanlarına
Ḳavī īmān cānlarına
Er rıżāsını gözleyen

Bu dünyāyı ḫarāb iden
Ḫarāb iken türāb iden
Gelmez biri gelir giden
Dünyā fānī ḫarāb oldu

İnsān yalan ile doldu
Cihān hezāle aldı
Burdan bereketler ḳalḳdı
Dünyā fānī ḫarāb oldu

Küçük büyük değil bellü
Riyā' kibir ḥased doldu
Mü'min āḫirini unutdı
Dünyā fānī ḫarāb oldu

Er ʿavretde ḳalmadı ʿar
Bir ṣanʿatdır ḳalmadı kār
Mü'minlere özledir yār
Dünyā fānī ḫarāb oldu

Şeyḫ Ḳayġulu eyle ...
Çıḳar Mehdī virir niẓām
Beyle beyle dağılır düzen
Dünyā fānī ḫarāb oldu
Ḥayā edeb ġayrı az ḳaldı

Eğer dostu bulam dirseñ
Her nefes ẕikrullah eyle
Cemālini görem dirseñ
Her nefes ẕikrullah eyle

İsmi dertlilere dermān
Ah idüb iderim amān
Birliğine idüb īmān
Her nefes ẕikrullah eyle

Ḳalble eyle ẕikrullah
Āşkāre söyle lillāh
Durma hemān sürsem Allah
Her nefes ẕikrullah eyle

Müslümānlarıñ şānı
Terk eyle yolunda cānı
ʿĀşıḳlarıñ yoḳ gümānı
Her nefes ẕikrullah eyle

Şeyḫ Ḳayġulu eyle ādem
Hū hū deyib söyle her dem
Şevḳile sevdiğim Ḫüdā'm
Her nefes ẕikrullah eyle
El-amān amān amān
Durma durma devrān eyle
ʿĀşıḳ olub seyrān eyle
Efendim yā hū

Allah'ıñ naẓarı
Ḥaḳile dir Rab
Göründi sen gülzārı
Gül-istāna bağlanmış

Bu cihān olmuş zindān
Geçerem cān u cihāndan
Göründi beyle ...
Bağ-ıstāna bağlanmış

Geldim bilece ḳarīb
Oldum güle ʿandelīb
Dünyāyı vīrān görüb
Dağ-ıstāna bağlanmış

Ṣordum didim ne gelen
Ne çoḳdur ki bu vīrān
Varıb yolunda ḳalan
Kār-istāna bağlanmış

Şeyḫ Ḳayġulu yanaram
Pervān olub dönerem
Kāh güler kāh ağlaram
Zār-istāna bağlanmış

Yaradan Allah'ım
Cennetiñle ḳıl müşerref
Ḳadīr olan sulṭānım
Cennetiñle ḳıl müşerref

Bir ḳapusı altun anıñ
Birisi gümüşden cānım
Ol maḳāma ben ḥayrānım
Cennetiñle ḳıl müşerref

Ṭolu içinde ḥūrī
İçerler şarāb ṭuhūrī
Mü'minleriñ odur yeri
Cennetiñle ḳıl müşerref

Gele ḳarşuña vildān
Ḫizmetinde ola ġılmān
Laṭīf ola armağan
Cennetiñle ḳıl müşerref

Şeyḫ Ḳayġulu gire cennet
Cemāli cānına minnet
Olub Muḥammed'e ümmet
Cennetiñle ḳıl müşerref
Efendim el-amān amān
Şifā ḳıl yā Muḥammed
Aḥad Allah'ım ʿināyet

ʿ Aşḳullaha düşünce ḳul
ʿ Āşıḳlardan olur o bil
İsmine düşür ḳalb dil
Olur ḥayrān bu meydāna

Melekler vecde gelirler
Devrān eyleyüb dururlar
Ẕikrullah eyleyüb dururlar
Olur ḥayrān bu meydāna

Ḥuccāc Kaʿbe'ye varınca
Ṭavāf ider bilüñ anca
Hū hū deyib ẕikr idince
Olur ḥayrān bu meydāna

Erenleriñ yolun arar
Ḥasan Başrī'ye irer
ʿ Āşıḳ ḳāli ḳīli neyler
Olur ḥayrān bu meydāna

Şeyḫ Ḳayġulu bu işleri
Ḳomuş yoluna başları
Cemʿ eyleyüb dervişleri
Olur ḥayrān bu meydāna
Gelir girir bu devrāna

Ḳorḳarım nārından efendim Allah
ʿ İnāyet sen eyle Aḥad sulṭānım
Hidāyet sendendir Ḳadīr efendim
Şefāʿat eyleye ol ḥabībullah
ʿ İnāyet sen eyle Aḥad sulṭānım
Hidāyet sendendir Ḳadīr efendim

Cehennemiñ içi ʿ aḳreble yılan
Aña girir ġıybet bühtān eyleyen
Yediği içdiği zaḳḳumla ḳaṭran
ʿ İnāyet sen eyle Aḥad sulṭānım
Hidāyet sendendir Ḳadīr efendim

ʿ Aẕāblar günden güne artırır
Zebānīler cehenneme götürür
ʿ Ameline göre cezāsını bulur
ʿ İnāyet sen eyle Aḥad sulṭānım
Hidāyet sendendir Ḳadīr efendim

Yana yana kömürlere dönerler
Ölüm yoḳdur ki anda öleler
Türlü türlü ʿ iḳābları göreler
ʿ İnāyet sen eyle Aḥad sulṭānım
Hidāyet sendendir Ḳadīr efendim

Şeyḫ Ḳayġulu ağlar nārına yanar
ʿ Aḳlı olan cihān ferāḥın neyler
İmānı olmayan ġayyāda ḳaynar
ʿ İnāyet sen eyle Aḥad sulṭānım
Hidāyet sen eyle Ḳadīr Allah'ım

Ṭoḳuz ay dili söylemez bağlu
Üç ay durmaz şaḳır dili
Ḫulūṣāne ... derūna gülü
Bahāra ḳarşu ḳarşu şaḳıyor bülbül

Ḥaḳ Te'ālā in'ām ider
Şehr-i Ramażān 'arifesi
Nice yüzbiñ iḳrām ider
Şehr-i Ramażān 'arifesi

İbrāhim Ḫalīl'iñ nārına yandı
Nebīsine Allah necātlar virdi
O ḳuş anuñ içün sevgili oldu
Nehāra ḳarşu ḳarşu şaḳıyor bülbül

Azād olur nārından
Cehennemiñ 'aẕābından
Dereceler cinānından
Şehr-i Ramażān 'arifesi

Ṣadāsın duyunca yüreğim yanar
Gül içün feryādı durmayub ağlar
Berre baḥre içre fiğanlar eyler
Seḥere ḳarşu ḳarşu şaḳıyor bülbül

Bulurlar o günde necāt
Yazılır nice s̱evābāt
İder Allah'ım 'ināyet
Şehr-i Ramażān 'arifesi

Yüreğinde derdi gül içün anuñ
Uyarmış ġafletden cānın
Zārile āhile geçirir 'ömrün
... ḳarşu ḳarşu şaḳıyor bülbül

Ramażān ayı olur tamām
Āā'imler olurlar hümām
Ḳalbiñe getirme gümān
Şehr-i Ramażān 'arifesi

Şeyḫ Ḳayġulu'nuñ dermānı ola
Dertliniñ derdi dermānı ola
Kişi neyi sever sevdiğin göre
Feḥāra ḳarşu ḳarşu şaḳıyor bülbül

Şeyḫ Ḳayġulu eyle kelām
Kelāmınız dürüst tamām
'Iydiñ muḳaddem eyyām
Şehr-i Ramażān 'arifesi

Ḥażret-i Allah'ıñ emrine ...
Her dā'im eylerem birliğine şükür
Her ne gelir andan gelir yā ṣabır
Emrine rāżıyım el-ḥükmü lillāh

Muḥammed ʿaşḳına eyleyüñ iḥsān
Aḥad Ḳadīr olan Kerīm er-Raḥmān
Ḥüküm emir seniñ seniñdir fermān
Emrine rāżıyım el-ḥükmü lillāh

Yetişe imdāda seni sevenler
Birliğine īmān idüb duranlar
Yoluna ʿāşıḳlar oldu ḳurbānlar
Emrine rāżıyım el-ḥükmü lillāh

Himmet ide bize üçler yediler
Geleler imdāda yediler ḳırḳlar
ʿĀṣīleri anlar belā'dan ṣaḳlar
Emrine rāżıyım el-ḥükmü lillāh

Şeyḫ Ḳayġulu sever iğiyi ḫaşı
Ḳalb içinde ḳaldır kirile pası
ʿĀşıḳlarıñ ḳabūl olur duʿāsı
Emrine rāżıyım el-ḥükmü lillāh

Bahāra irdi
Derdi çoğaldı
Ne zamān geldi
Gülzāra bülbül

Şaḳıyub dili
Görmeyüb güli
Vaḳtidir deyu
Nārzāra bülbül

İçinde sevgü
Yüreği yanḳu
Görmez hiç uyḳu
Dārzāra bülbül

Āhile yanar
Vāh idüb ağlar
Cihānı neyler
Yārzāra bülbül

Ḳayġulu beyle
Maʿşūḳı eyle
ʿĀşıḳı benne
Ḥārzāra bülbül

Ramażān ayına iren
Ṣā'im olub olur devrān
Bayrām günü nādān olan
Mü'minleriñ aʿlāsı olur

Bayrām namāzını ḳılar
Nūr münevver ḳalbi dolar
Cennet maḳāmına irer
Mü'minleriñ aʿlāsı olur

Resūlüllah ḫaber virir
Ümmetine hem buyurur
Farż vācib edā olur
Mü'minleriñ aʿlāsı olur

Aḳıt gözleriñden yaşı
Ḳaldır göñülden teşvīşi
ʿĀşıḳıñ olur sırdaşı
Mü'minleriñ aʿlāsı olur

Şeyḫ Ḳayġulu ola ʿālim
Ḳadīr Allah Ḳadīm Aʿlam
Ḳullarına Raḥīm Erḥam
Mü'minleriñ aʿlāsı olur
Dost ʿindinde maḳbūl durur

ʿĀşıḳlar bir yere gelir
O ʿaşḳile meydān olur
Pervāneler olub durur
Gel meydāna gir devrāna

Ḳaldırır ḳālile ḳīli
Doldurur heb kemāli
Görünür dostuñ cemāli
Gel meydāna gir devrāna

Şerīʿāt üzere yürü
Ṭarīḳata eyle rāhı
Erenleriñ beyle yolu
Gel meydāna gir devrāna

Nice erler buna geldi
Her biri bir menzil aldı
Ḥaḳḳ'ıñ sevgilisi oldu
Gel meydāna gir devrāna

Şeyḫ Ḳayġulu bunca erler
İḳrār īmān ider anlar
Allah dīdārın sevenler
Gel meydāna gir devrāna

Her ne gelse bil sen Ḥaḳ'dan
Ḳullarına ṣabır gerek
Yaratdı bizleri yoḳdan
Ḳullarına ṣabır gerek

Bu dünyā fānīdir fānī
Naẓar eyle sen cihānı
Ḥāżır eyle armağanı
Ḳullarına ṣabır gerek

Eyyūb menziline iriñ
Kemālile kemāl buluñ
Dereceler var yer görüñ
Ḳullarına ṣabır gerek

Tevekkül bābına eriş
İği kimselerle görüş
Ṣabır ehliyle dā'im biliş
Ḳullarına ṣabır gerek

Şeyḫ Ḳayġulu ola a'lā
Yardımcımız ola Mevlā
Olasıñ evlādan evlā
Ḳullarına ṣabır gerek

Gördüm şunda bir naẓar
Her yanına yürüyorur
Her yanı bir yanında bazar
Üslūb üzere yürüyorur

Gezdim cihān içini
Gördüm ayrı gücünü
Cümlesiniñ ḳaçı anuñ
... buyuruyorur

Aldım ele ṭaḳyaları
Gördüm ṭaḳyaları
Yaḳmışam çıraḳları
Yaş yerine doḳunuyor

Geldim beyle yanarım
Pervān olub dönerim
Ekmeden azıḳ umarım
Toḫumları çürüyorur

Şeyḫ Ḳayġulu gezerken
Ma'rifeti düzerken
Berre baḫre giderken
Yüz üzere sürüyor

Dünyānıñ işine eylendi naẓar
Ḥīleleri türlü türlüce düzer
Mü'min olmayanlar doğrıdan azar
Ḥīlelere düşdü bu insān şimdi

Dost'a varmağa
Menzil bulmağa
Dīdār görmeğe
Ṣabır gerekdir

Dürlü ʿalāmetler belirdi gördüñ
Ẓālim nefsiñ elinden taʿaccüb ḳıldıñ
Nefsini bilmeyen ḥasretde durdı
Ḥīlelere düşdü bu insān şimdi

Eylendi ṣabır
Her ḥāle şükür
ʿĀşıḳlar oḳur
Ṣabır gerekdir

Şerīʿat ṭarīḳat nedir bilmez
Bereketler ḳalḳdı beşer gülmez
Bu ʿameller dosta dosta varmaz
Ḥīlelere düşdü bu insān şimdi

Ġāfiller bilmez
Kemāle irmez
Ḳābliyet olmaz
Ṣabır gerekdir

Maʿrifet ḥaḳīḳat bilir var mı ola ?
Ḥayvān insān yer içüb dura
Birbiriniñ bulsa malını ala
Ḥīlelere düşdü bu insān şimdi

Neylersiñ eli
Bulagör yāri
Arı eyle cānı
Ṣabır gerekdir

Şeyḫ Ḳayġulu maẓlūm kimse az ḳalır
Tañrı ʿadāletle ẓulümler virir
Kişi etdiğini kendisi bulur
Ḥīlelere düşdü bu insān şimdi

Şeyḫ Ḳayġulu sevdiñ
Kemāle irdiñ
Ne güzel bildiñ
Ṣabır gerekdir

Bizim uṣūlümüz erenler yeri
Ḳalbimiz Allah sevgüsi dolu
Kimimiz uṣludur kimimiz deli
Çalarız ḳudümler erkānımız bu

İrşād içün pīr ḳapusı buluruz
Döneriz devrānı hū'dur ẕikrimüz
Ẕikrullah idelek Ḥaḳḳ'a varırız
Çalarız ḳudümler erkānımız bu

Cemʿ olub dervişler süreriz tevḥīd
Bir Allah Ḳadīr Ḳayyūm Vāḥid
Görmez ʿāşıḳıñ sırrını zāhid
Çalarız ḳudümler erkānımız bu

ʿĀşıḳlarıñ ʿaşḳı olunca ulu
Göñülleri coşar şevḳile dolu
Deli diyen deli anlardır velī
Çalarız ḳudümler erkānımız bu

Şeyḫ Ḳayġulu neyi severse bulur
Kişi sevdiğiyle ḥaşr cemʿ olur
İsmini sevenler ẕātına varır
Çalarız ḳudümler erkānımız bu
Döneriz devrānı ẕikrullahımız hū

Ne zāhidem ve ne ʿābid
Ne kāmilem ve ne şāhid
Ne hemmāzım ve ne ġammāz
Ḥālimi kimseler bilmez

Ne ṣūfiyem ve ne ṣāfī
Ne kāẕibem ve ne ṣādıḳ
Ne ferāḥım ve ne ġamlı
Melin göñlüm birşey' bilmez

Ne dervişem ve ne abdāl
Ne ṭorlağım ve ne mürīd
Ne evrādile ve ne eẕkār
Baña bir ḥāl görünmez

Ne rākiʿam ve ne sācid
Ne ṣavmaʿa ve ne mescid
Ne ḥavra baña ve ne ḳuʿūd
Gelen gelir giden gelmez

Şeyḫ Ḳayġulu ne ola
Ne ḥāl ne ḳāl bile
Ne ṭavīl ve ne ḳaṣīr ḳala
Evsaṭ ednā aʿlā dimez

Sevgiñ ile doldu göñlüm
Yā Muḥammed ḳıl şefā' at
' Aşḳıñile coşar ḳalbim
Yā Muḥammed ḳıl şefā' at

Gece gündüz ārzūm saña
Şevkiñile yana yana
Yüzü ḳara ümmetiñe
Yā Muḥammed ḳıl şefā' at

Sensiñ Allah'ıñ ḥabībi
Dertli göñüller ṭabībi
Günāhkārın sen şefī' i
Yā Muḥammed ḳıl şefā' at

Ḥaḳ'dan ümmetini isteyen
Ümmetim deyüb ağlayan
Mi' rācda Ḥaḳ'dan dileyen
Yā Muḥammed ḳıl şefā' at

Şeyḫ Ḳayġulu Muḥammed'iñ
Ümmetidür cān Aḥmed'iñ
Umar seniñ şefā' atiñ
Yā Muḥammed ḳıl şefā' at
Ah Aḥmed Ah Muḥammed yā Muṣṭafā

' Aşḳına düşmüşem cānım
Sever cānım Muḥammed'i
Şevḳine düşürdüm göñlüm
Sever cānım Muḥammed'i

Leyl nehār hiç durmayub
Rūhuna ṣalāt virüb
Cemāline ārzū çeküb
Sever cānım Muḥammed'i

Muḥammed'e etdim ārzū
Ayağına sürsem yüzü
Ḳavuşdırır Mevlām bizi
Sever cānım Muḥammed'i

Severler anı ḳullar
' İndinde maḳbūl olanlar
Yoluna cānın virenler
Sever cānım Muḥammed'i

Şeyḫ Ḳayġulu Muḥammed'iñ
Cānlar cānı cān Aḥmed'iñ
Cümle umar şefā' atin
Sever cānım Muḥammed'i
Cānlar cānı cān Aḥmed'i

Cihār-ı yāri seversiñ
Ebū Bekir ʿÖmer ʿOsmān ʿAli
Şevḳini göñülde ḳosan
Ebū Bekir ʿÖmer ʿOsmān ʿAli

Ne zamān eylemeñ küfür
Ol zamān mü'mine bayrām
İşlemeseñ ẕünūbla şua
Ol zamān mü'mine bayrām

Resūlüllaha yār oldular
Ebū Bekir ṣıddīḳ didiler
Arı oldular bu cānlar
Ebū Bekir ʿÖmer ʿOsmān ʿAli

Āḫir vaḳte irince
Īmānla ḫatem olunca
Rūḥ selāmeti bulunca
Ol zamān mü'mine bayrām

ʿÖmerü'l-Fāruḳ et-taḳī
Sevdiler buldular Ḥaḳḳ'ı
Didiler dā'im yā Rabbī
Ebū Bekir ʿÖmer ʿOsmān ʿAli

Münkir ve Nekre su'āl
Āsān olur cümle kemāl
Ḫayırlı olunca aʿmāl
Ol zamān mü'mine bayrām

Ẕü'n-nūreyn Ḥażret-i ʿOsmān
İki cihān oldu sulṭān
Ḥabībleri ḥabīb-i Raḥmān
Ebū Bekir ʿÖmer ʿOsmān ʿAli

Ḥaşr u neşre varalar
Ṣırāṭı āsān geçeler
Burāḳlarile uçalar
Ol zamān mü'mine bayrām

Şeyḫ Ḳayġulu Ḥażret-i ʿAli
Erenler şāhı Ḥaydar'dur Velī
Muḥammed'iñ bunlar ḫaṣṣü'l-ḫaṣ yāri
Ebū Bekir ʿÖmer ʿOsmān ʿAli
Ledünnī ʿilmin bilirler cihār-ı yāri

Şeyḫ Ḳayġulu cennete
Girmesine minnet eyle
İrince Ḥaḳ cemāline
Ol zamān mü'mine bayrām

Dertliniñ dermānın senden isterem
Derdimiñ dermānın sen vir Allah'ım
Çāresizim çāre senden isterim
Derdimiñ dermānın sen vir Allah'ım

Yüzü ḳara ḳulum günāhım çoḳdur
Seniñ birliğiñe hiç şübhem yoḳdur
Mü'min ḳullarıñıñ yüzleri aḳdır
Derdimiñ dermānın sen vir Allah'ım

Cürmümi bilirem saña yalvarayım
Kimsem yoḳdur ya kimlere yalvarayım
Senden ġayrı ya kimleri bileyim
Derdimiñ dermānın sen vir Allah'ım

Bī-çāreyim senin ḳapuña vardım
Kimseden yoḳ fayda sendendir yardım
Şuçum çoḳdur amān işyānım bildim
Derdimiñ dermānın sen vir Allah'ım

Şeyḫ Ḳayġulu yalvar Ḫüda'ya yalvar
Mü'min olan ḳullar düni gün ağlar
Ḥaḳ'dan maṭlūb ider ġayrıyı neyler
Derdimiñ dermānın sen vir Allah'ım

Gel ey Mü'min diyem saña
Allah Ḳadīr değil midür?
Cümle derdiñ dermānı o
Allah Ḳadīr değil midür?

Ġamile eyleme özü
İdegör Ḥaḳḳ'a niyāzı
Ḳara iken ağ ider yüzü
Allah Ḳadīr değil midür?

Bu dünyāya gelen gider
Kişi nider kendine ider
Gelen gelir giden gider
Allah Ḳadīr değil midür?

Bu dünyā mü'mine zindān
Ḫaberiñ yoḳdur bundan
Virir bir ġama biñ dermān
Allah Ḳadīr değil midür?

Şeyḫ Ḳayġulu söyler yüce
Kelāmı gerçekdir anca
Gelir ferāḥ gider ġam anca
Allah Ḳadīr değil midür?

Mü'minlere ola bayrām
Şevvāl-i şerīf ayında
İdeler ṣavmla seyrān
Şevvāl-i şerīf ayında

Altı gün olalar ṣā'im
Bir sene s̱evāba dā'im
Mü'min iseñ eyle kārın
Şevvāl-i şerīf ayında

Gelince Ramażān ayı
Şevvāl-i şerīfde ḳanı
Eyleyesiñ sen bayrāmı
Şevvāl-i şerīf ayında

Bu günler ola 'azīz
S̱evāb vire Rabbimüz
Ola ḳabūl a'mālimüz
Şevvāl-i şerīf ayında

Şeyḫ Ḳayġulu bu aylara
Şa'bān olur bu günlere
İrişirler iḥsānlara
Şevvāl-i şerīf ayında

Sensiñ Allah'ı seven
Birliğini bilen
Ümmetim ümmetim diyen
Yā ḥabībullah meded

Dileyen ümmetiñi Ḥaḳ'dan
Maḥrūm etmen şefā'atden
Yücedir cümle ümmetden
Yā ḥabībullah meded

Ḥabībim dir saña Allah
Hem Muḥammed Resūlüllah
Şefā'atci etdi Allah
Yā ḥabībullah meded

Īmān etdi cümle nebī
Bildirdi Ḥaḳḳ'ıñ ḥabībi
Seni seven Ḥaḳḳ'ı buldı
Yā ḥabībullah meded

Şeyḫ Ḳayġulu bilirem ah
Yüzüm ḳaraları çoḳ vay
Ẕünūblar bağışladır şah
Yā ḥabībullah meded

Ziyāret isteyen
Kabr-istānı
Ferāḫa irişür
Her cānıñ cānı

Oḳurlar Ḳur'ān
Eylendi īmān
Gelir bir zamān
Görürsüñ seni

Bu insān beşer
Helbetde şaşar
Ayrıca düşer
Bilmeñ kervānı

Gelindi düşüm
Kelāmlar peşin
Gözüñden yaşın
Ola revānı

Şeyḫ Ḳayġulu bildim
Ḥālimi didim
Mürşide vardım
Derdiñ dermānı

Ḥamdü-lillāh bize in'āmın virdi
Bizi Muḥammed'e ümmet eyledi
Şükrü lillāh anuñ iḥsānın gördük
Bizi Muḥammed'e ümmet eyledi

Muḥammed'iñ nūrı Tañrı nūrundan
Yaraddı ümmetin kendi nūrundan
Ayırma bizi anuñ dīninden
Bizi Muḥammed'e ümmet eyledi

Evveli evveldir āḫiri āḫir
Bāṭını ẓāhirdür ẓāhiri bāṭın
Ḫātemü'n-nebīdür ümmeti ṭāhir
Bizi Muḥammed'e ümmet eyledi

Ebū Bekir 'Ömer 'Osmān 'Ali
Bunlar oldu anuñ ḫaṣṣü'l-ḫaṣ yāri
Bildirdi anlara 'ilm-i ledünnī
Bizi Muḥammed'e ümmet eyledi

Şeyḫ Ḳayġulu anı severim cāndan
Anı sevenler ayrılmaz īmāndan
Ḥamdü lillāh ḳurtulmuşam gümāndan
Bizi Muḥammed'e ümmet eyledi
Bizi cān Aḥmed'e ümmet eyledi

Nebīleriñdür a'lāsı
Tañrı'nıñ ḫaṣıyla ḫaṣı
Yaradanıñ sevgülisi
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Ġafletden uyar cānıñı
Ḳavī eyle sen dīniñi
Eşref ḳılan ümmetini
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Nebīler geldiler buna
Maḥşer güni nefsī diye
Ümmetim ümmetim diyen
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

'Araṣāta irişilür
'Amellere ḳavuşulur
Dileyen kimdir bilinür
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Şeyḫ Ḳayġulu bula anı
Cennet içinde mekānı
Gösteren Ḥaḳḳ'ıñ cemālin
Muḥammedü'l-Muṣṭafā'dır

Gel gel olma āvāre
Yār ḫaberiñ vir baña
Derdiñe eylegil çāre
Yār ḫaberiñ vir baña

Saña yār olur yār
Firāḳ olur bu diyār
Eyleme yeriñi nār
Yār ḫaberiñ vir baña

Bugün oldum ḥayrān
Oluram emrine ḳurbān
İmdād ola el-amān
Yār ḫaberiñ vir baña

Ben yārile olam yār
Olmayınca cihān dār
'Ādetullah beyle cār
Yār ḫaberiñ vir baña

Şeyḫ Ḳayġulu ola nūr
Olalım nūr 'alā nūr
Bir ḳarāra gelindi dur
Yār ḫaberiñ vir baña

İlāhī dilerem senden
Bizim maḳṣūdumuz vardır
Du' āların ider ḳabūl
Bizim maḳṣūdumuz vardır

Ümmetin sever Muḥammed
Şefā' at kānı cān Aḥmed
Rūḥuna getir ṣalāt
Bizim maḳṣūdumuz vardır

İder ḳullarına in' ām
İn' āmile iḥsān ikrām
Eyle ṣabır idiñ şükrān
Bizim maḳṣūdumuz vardır

Türābdan ḫalḳ etdi bizi
Dürlü dürlü oldı yazı
Tenle cān etdi bizi
Bizim maḳṣūdumuz vardır

Şeyḫ Ḳayġulu bu kelāmı
Ṣağa ṣola vir selāmı
Ḳavī eyle sen īmānı
Bizim sücūdumuz vardır

Geldi yıllar ile aylar
Ṣıla-i raḥm eylemedim
Ḳurbete uğradı yollar
Ṣıla-i raḥm eylemedim

Ayrılığa düşdü yolum
Zebūnu'z-zebūnum ḥālim
Varmasını ister cānım
Ṣıla-i raḥm eylemedim

Bilirim emri beyle
Durma göñlüm hemān ağla
Girib diyārım benne
Ṣıla-i raḥm eylemedim

Ḥasrete erişdim nidā
Oldum bunda ġayrı gedā
Yalvarıb eylerem ṣadā
Ṣıla-i raḥm eylemedim

Şeyḫ Ḳayġulu düş diyāra
Yaralarıma ne çāre
Durmazam bir ḳarāra
Ṣıla-i raḥm eylemedim
Vaṭanıma varamadım

İki kişi yola gitdik
Birbirimize ḳavuşduk

Ḳarşudan yürüdü biri
Ḳaṣd eyledi didik geru
Biri daḫī geldi beru
Ḳorḳunca çoḳsavaşdıḳ

Gerudan yürüdü ʿasker
Sevgülü oldu bu leşker
Dili bülbül sözi şeker
Bilüb bunları şavaşdıḳ

Geldi bölük ileru
Birbirinden bunlar eyu
İrişdi ardından beru
Anlarile biz görüşdük

Şeyḫ Ḳayġulu bunlar içün
İderler cengi öc içün
Te cim elifedir hücūm
Bu öclerle yarışdıḳ

Seniñ şānıñ gibi bir şān
Yaradmadı Ġanī Sübḥān
Yaraddı sevgili Raḥmān
Yā Muḥammed yā ḥabīb

Seni sevdi ins cinnî
Cennetine ḳoyar anı
Sevenler olurlar velī
Yā Muḥammed yā ḥabīb

Mü'minler yoluna ḳurbān
Her kelāmıñ bize fermān
Nebīler etdiler īmān
Yā Muḥammed yā ḥabīb

Şerīʿat ṭarīḳatıñ var
Ḥaḳīḳat maʿrifetiñ yār
Ledünnī ʿilmiyle o yār
Yā Muḥammed yā ḥabīb

Şeyḫ Ḳayġulu odur aʿlā
Seniñ ʿaşḳıñla Mevlā
Cemālin göstere aʿlā
Yā Muḥammed yā ḥabīb

Ağlasam gülsem
Efendim bilsem
Ne gūne oluram
ʿAmelim bilsem

Olunca ārzū
Eylerem nāzı
Şimdiki ḥālde
Etdim niyāzı

Amān el-amān
Virindi zamān
Firāḳa erişdim
Derdime dermān

İdelim niyāz
Aḥad bī-niyāz
Amān Allah'ım
Eyle bizi fāz

Şeyḫ Ḳayġulu n'oldum
Arayub buldum
Ne söylersiñ sen
Kelāmıñ sevdim

Ārzū çeker göñlüm seni görmeğe
Mübārek cemāliñ görsem Muḥammed
Düni güni ḥużūruna varmağa
Mübārek cemāliñ görsem Muḥammed

Allah'ıñ resūli nebīsi olan
Şefāʿat ṣāḥibi ümmetin seven
Miʿrācda ümmetin dostdan dileyen
Mübārek cemāliñ görsem Muḥammed

Cümle peyġamberler aʿlāsı olan
Maḥşer yerlerinde Ḥaḳḳ'a yalvaran
ʿĀṣīleri cehennemden ḳurtaran
Mübārek cemāliñ görsem Muḥammed

Yarın araṣāta birikir ḳullar
Her biri ʿamelince ʿaẕāba uğrar
Seni gören cānlar cennete girer
Mübārek cemāliñ görsem Muḥammed

Şeyḫ Ḳayġulu cemāliñi görünce
Ḥaḳ nebīsiñ deyu seni sevince
Cemālullaha irer şübhesiz anca
Mübārek cemāliñ görsem Muḥammed

Allah'ım yā Rabbī
Meded yā Rabbenā yā hū
Arar ḳulları̃ Ḥaḳḳ'ı
Meded yā Rabbenā yā hū

Seni seven senińle
Seni bilen senle
Sevdir bizi cānla
Meded yā Rabbenā yā hū

Ḳadīr Allah'ım Raḥīm
Kerīm Allah'ım Ḳadīm
Laṭīf Allah'ım 'Aẓīm
Meded yā Rabbenā yā hū

Fettāḥ olan Rezzāḳ
Ḫallāḳ olan Ḫallāḳ
Yaradan cümle eflāk
Meded yā Rabbenā yā hū

Şeyḫ Ḳayġulu oluram
Aḥad Allah bilirem
Anuñ ile ḳalıram
Meded Allah'ım yā hū
Efendim sulṭānım yā hū

Hey yārenler size dirim
İster göñül Muḥammed'i
Lāzım olan kimdür bilüñ
İster göñül Muḥammed'i

Cümle peyġamber ulusu
Ḥasan Ḥüseyin dedesi
Nebī resūller a'lāsı
İster göñül Muḥammed'i

Bunca 'āşıḳ ṣādıḳlar
Ol üçler yediler ḳırḳlar
Anuñ sevgüsiyle anlar
İster göñül Muḥammed'i

Yerde beşer gökde melek
İder ḥürmet çün dilek
Ümmeti çün çeker emek
İster göñül Muḥammed'i

Şeyḫ Ḳayġulu sevdim anı
Odur cānları̃ cānānı
Ṣıdḳile etdim īmānı
İster göñül Muḥammed'i
Cānlar içinde cān Aḥmed'i

Allah'ım senden isterim
Göster Muḥammed cemālin
Ḥabībiñdür resūlündür
Göster Muḥammed cemālin

Sevgiñ ile sevdik anı
Gönderdiñ aña Ḳur'ānı
Bildirdi bize īmānı
Göster Muḥammed cemālin

Didiñ aña ḥabībimsiñ
Dertlileriñ ṭabībisiñ
İki cihān sulṭānsıñ
Göster Muḥammed cemālin

Bizlere etdiñ sulṭān
Medīne'de dutdı mekān
Görenlere ideñ ikrām
Göster Muḥammed cemālin

Şeyḫ Ḳayġulu sever özü
Yaradana var niyāzı
Ḥabībiñiñ güẕel yüzü
Göster Muḥammed cemālin

Allah'ı birleyen
Nārına yanmaz
Aḥad'dır diyen
ʿAẕāba irmez

Olunca mü'min
... müslim
Ḫüdā'dır Kerīm
Ḳulunu atmaz

Bu ḳalbim coşa
Erişdi nūşa
Mevc urub daşa
Yabana aḳmaz

Söyleye dilim
Erkānla yolum
Kemālde ḥālim
Diyene baḳmaz

Şeyḫ Ḳayġulu ezel
Söylersiñ güẕel
Ḫüdā lem-yezel
Sev seni atmaz

Ḥamdü-li'llāh bugün ferāḥa irdim
Dīvānım doldu ferāḥı gördüm
İnşā'allah yardım ider bir Mevlā
Evrād ezkār bile meydāna geldim

Eyleme elemleri
Bilmeyesiñ ġamları
Ne ilācı anuñ
Yedim ṣabır selāmları

Böyledir erkān
Ṭopla çevgān
Bir ḥāle gerekmem
Dola ḳalbiñe sulṭān

Uğrama nāra
Ḥacerli yara
Şeyle beyle deyüb
Uyma efkāra

Şeyḫ Ḳayġulu şāhım
İstiḳāmet rāhım
El-amān amān
Yardım Aḥad Allah'ım

Gelindi bilelim anı
Uyar ġafletden cānı
Ḳavī eyleyesiñ anı
Sırdurur göñlüñ şehri

Oḳuyub kelāmı yazam
Aña güzel eyle niẓām
Kirāmen kātibīn yazar
Bildirir göñlüñ şehri

Vücūd iḳliminiñ şāhı
'Afv olunur heb günāhı
İstiḳāmet olur rāhı
Güldürür göñlüñ şehri

Tevbe ḳapusına yapış
'Aşḳullaha yanub ṭutuş
Aḥmed'e Aḥad'a yetiş
Ḳuldurur göñlüñ şehri

Şeyḫ Ḳayġulu ola a'lā
Yaradan bir Ḳadīr Mevlā
Ḳalble var cemālullah
Nūrdurur göñlüñ şehri

Dervişleri ṣorarsañ
Dilleri ẕikirden olur
Her ne gelse belā' ḳażā'
Ḥalleri ṣabırdan olur

Görürler anca kibr ü dān
Ḳurtulmaz iftirādan
Seven anları yaradan
Ḳālleri şükürden olur

Ne irer ise illeri
İstiḳāmet olur yolları
Ḥaḳḳ'ıñ sevgili ḳulları
Yārları fikirden olur

Bir ḳarāra olur ḳalbi
Her nefes Ḫüdā'dır derdi
Mücāhedeyle murāda irdi
Zārları ġafletden olur

Şeyḫ Ḳayġulu özleri
Bī-niyāza niyāzları
Arı olur özleri
Şārları şākirden olur

Baḳma ṣaḳın geruye
Ḥaḳ'dan olursuñ ıraḳ
Sen bene düşme sen
Āḫiri olur türāb

... yanıña azıḳ
Azığı yoğsa yazıḳ
Olma sen ḳalbi bozuḳ
Faḫri olur ḫarāb

Kimseye ilişme gel
Bu dersi Aḥmed'den al
Etmeyindi ḳīl ḳāl
Ḳāhiri olur serāb

Dime bu dünyā bāḳī
'İlm-i ledünnī oḳu
Bülübül gibi gel şaḳı
Ẓāhiri olur cevāb

Şeyḫ Ḳayġulu söylerem
Ḳalbi göñlü eylerem
Fān olanı neylerem
Ṭāhiri olur tevvāb

Birikdirme başıña
Üşürme yanıña ġurāb
Şahanlar seni görür
Çevirir yüzüni ḳallāb

Bülbülller bahārı
Sevmezler bunda seḥārı
Kendine göre bul ...
Çevirir yüzüni ṭallāb

Arslanlara iresiñ
Ḳaplanları göresiñ
Andan ḥiṣṣe alasıñ
Çevirir yüzüni kilāb

Görme serçeyi ceylān
Cümlesi bilirsiñ ḥayvān
Tecribeler ider insān
Çevirir yüzüni ...

Şeyḫ Ḳayġulu beyle ol
Varıb bir kāmili bul
Arar budur anca yol
Çevirir yüzüni ḫarāb

Ṭāhir ile ṭāhir olmuş
ʿAşḳile meydāna gelmiş
Ẓāhir bāṭın maʿmūr olmuş
Seyrān üzeredir niyāzī

Helecānlar ḳalır geru
Erenler meydānı ulu
Velīleriñ erkān ḥāli
Ḥayrān üzeredir niyāzī

Şevḳile iderler ẕikir
Dili bülbül olub şaḳır
Ledünnī dersini oḳur
Bayrām üzeredir niyāzī

ʿAşḳile dolmuşdur içi
Dāreyn içre olur nācī
Kāmil mürşidli ser-tācı
Pīrān üzeredir niyāzī

Şeyḫ Ḳayġulu gördüm anı
Ġafletden uyarmış cānı
ʿAzīzleriñ ola ḫānı
ʿÜnvān üzeredir niyāzī

Erenleri arar iseñ
Seyyāḥ olur niyāzīler
Cümlesiniñ ḫizmetinde
Seyyāḥ olur niyāzīler

Erenler bunda sākin
Görür cümleniñ sülūkın
Vücūdların ider sākin
Seyyāḥ olur niyāzīler

Ḳalbleri arı anlaruñ
Ḳavīlemiş īmānların
Ḳaldırmışlar gümānların
Seyyāḥ olur niyāzīler

ʿAşḳ eserine girirler
ʿĀşıḳlar ʿaşḳın bilirler
Şevḳ üzerine olurlar
Seyyāḥ olur niyāzīler

Gelindi göñül arı
Arı eyleyesiñ cānı
Palas altındadır ḫānı
Seyyāḥ olur niyāzīler

Şeyḫ Ḳayġulu eyle niyāz
Aḥad birdir o bī-niyāz
Ẓāhir bāṭın oḳuyub yaz
Seyyāḥ olur niyāzīler

Şeyle bir ʿāşıḳı gördüm
Niyāzile niyāzīdür
Anuñ güzel ṣıfatı vardır
Niyāzile niyāzīdür

Mürşid-i kāmile irmiş
Uṣūl erkānları görmüş
Erenler yoluna girmiş
Niyāzile niyāzīdür

Ḫulūṣāne ider ʿamel
Şevḳile buluyor kemāl
Ḥaḳ'dan ister dā'im cemāl
Niyāzile niyāzīdür

Himmetleri yüce ola
Evliyā' sırrına ire
İstiʿdādla kāmil ola
Niyāzile niyāzīdür

Şeyḫ Ḳayġulu beyle ḳula
Ḥabībullah yardım ḳıla
Dāreyn içre ʿazīz ola
Niyāzile niyāzīdür

Bir meydāna erenleriñ
Niyāzları bī-niyāza
Her nefes Allah diyeniñ
Niyāzları bī-niyāza

Ġafletile göñül ḳalma
Münkirden dersiñi alma
Araya lādānı ḳoma
Niyāzları bī-niyāza

Mürşidden alındı ḫaber
Ḫaberler ola mu' teber
İḳbālle ola i' tibār
Niyāzları bī-niyāza

Ṣaḳın baḳma ṣağa ṣola
İ' tiḳādla gir sen yola
Ṣādıḳlar erkānın beyle
Niyāzları bī-niyāza

Şeyḫ Ḳayġulu niyāz eyler
Bī-niyāzı görmüş söyler
İsti' dādla kemāl añnar
Niyāzları bī-niyāza

Ey ' azīzim saña dirim
Erişdi lüṭuf lüṭfullah
Ne güzel iḥsāndır ḳula
Bilişdi ṣabır ṣabrullah

Belā 'lara ire ' āşıḳ
Ḳażāları görür ṣādıḳ
Nemmām ġammām ider kāẕib
İlişdi Fikir fikrullah

Bir bilen Tañrı'yı olur
İḳrār üzre dā 'im durur
Kişi etdiğini bulur
Girişdi şükür şükrullah

Erenlere irişenler
' Azīzlerle görüşenler
Ḥaḳ eserine düşenler
Ḳavışdı şevḳ şevḳullah

Şeyḫ Ḳayġulu eyle naẓar
Erenler meydānı güzel
Cümle bir göñülde gezer
Ḳarışdı ' aşḳ ' aşḳullah

ʿAşḳ eserine girenler
Ḳalbini eyler küşād
Mürşid-i kāmile varır
Arı göñül olur irşād

ʿAşḳile meydāna gelen
Ṣıdḳile ṣıdḳını bulan
Derūnunda ḫulūṣ duran
Bārī göñül olur küşād

Arardı Mecnūn Leylā Leylā
Dirken buldı Mevlā
Şirin'im diyenler aʿlā
Kārı göñül olur ḳul-şād

Ḫüdā'nın ḥikmeti vardır
Ḥamdü li'llāh Taññı birdir
Mürşid-i kāmili boldur
Zārī göñül olur pür-şād

Şeyḫ Ḳayġulu şeyḫe vardı
Şeyḫ İḫtiyārı buldı
Aḥmed'i Aḥad'ı bildi
Cārī göñül olur nūr-şād

Elif oḳudum
Ah *be*ye irsem
*Te*ye dersim oldu
*Ṡe*ye de irsem

*Cim*e gelince
*Ḥā*yı bulunca
*Ḫı*yı görünce
*Dāl*ile dursam

*Ẕel*ile ṣafā
Rı-y-*ile ze*-y-ile ḫafā
*Sin*ile *şin*la vefā
*Ṣād*ile *Żad*a görsem

Ṭā-y-ile *ẓı*-y-ile bil
*ʿAyn*ile *ġayn*ile gör
*Fe*yle *ḳaf*ile dur
Kāf ile *lām*ile irsem

Şeyḫ Ḳayġulu mimile nūn
*Vāv*ile *hā*-y-ile oluñ
Lā deyib durma bugün
Be-y-ile *yā*-y-ile bulsam

Derviş Paşa ẓuhūr etdi
Gün-be-gün şānları arttı
ʿAdlile ʿadālet etdi
Şānı var Derviş Paşa'nıñ

ʿĀşıḳları sever aʿlā
Yüce ḳılar Ḳadīr Mevlā
Ola aʿlālardan aʿlā
Nāmı var Derviş Paşa'nıñ

Ḫulūṣ ile var erkānı
Uyarmış ġafletden cānı
Cihānı dutdı ʿünvānı
Ḥāli var Derviş Paşa'nıñ

ʿĀşıḳları sever cāndan
Ḳaldırmış ḳalbin gümāndan
Yardımcı ola yaradan
Yāri var Derviş Paşa'nıñ

Şeyḫ Ḳayġulu sever Ḥaḳḳ'ı
Buyurmuş "el-faḳrü faḫrī"
Pāk olmuş göñlünüñ şehri
Şānı var Derviş Paşa'nıñ

Erenleriñ aʿlāsı olan
Şeyḫ Ḥamīd-i Aḳsarāyī
Muḥammed'e ʿāşıḳ olan
Şeyḫ Ḥamīd-i Aḳsarāyī

Ben anı bilerem cāndan
İbrahim Efendi bundan
Himmet umar dā'im senden
Şeyḫ Ḥamīd-i Aḳsarāyī

Uṣūl erkāna girdi
Aʿlā eşref olub geldi
Himmetle ḳalbi doldu
Şeyḫ Ḥamīd-i Aḳsarāyī

Postunda oturan o
Her nefesde dirler hū
ʿĀşıḳ ṣādıḳlar ola bu
Şeyḫ Ḥamīd-i Aḳsarāyī

Şeyḫ Ḳayġulu Şeyḫ İbrahim
ʿAfv eyleye ẕünūbum Raḥīm
Ayırmaya sizden Allah'ım
Şeyḫ Ḥamīd-i Aḳsarāyī

Cümle ʿâşıḳlar aʿlâsı
Şeyḫ Ḥamīd-i Aḳsarāyī
Ṣādıḳlarıñ ulu evlāsı
Şeyḫ Ḥamīd-i Aḳsarāyī

Erenlere irişenler
Anlar ile buluşanlar
Göñülden sevişenler
Şeyḫ Ḥamīd-i Aḳsarāyī

Sever yaradanı yüce
Aʿlā bulmuşdur derece
Himmetin umduğum anca
Şeyḫ Ḥamīd-i Aḳsarāyī

Evliyā'larıñ ʿıẓāmı
Ẓāhir bāṭın var niẓāmı
Keşif kerāmāt nāmlı
Şeyḫ Ḥamīd-i Aḳsarāyī

Şeyḫ Ḳayġulu söyleriñ anı
Cihānıñ o māh-şāhı
Ledünnī ʿilminiñ kānı
Şeyḫ Ḥamīd-i Aḳsarāyī

Göñül ārzū çeker efendim saña
Şeyḫ Ḥamīd-i Aḳsarāyī şeyḫimdir
Sevgisi göñlümde ġāyetle dolu
Şeyḫ Ḥamīd-i Aḳsarāyī şeyḫimdir

Burūsa şehrinde kerāmātı çoḳ
Cihāna māh-tāb hiç bir şübhe yoḳ
Ḳuṭbu'l-aḳṭāb Celvetiye'dendir
Şeyḫ Ḥamīd-i Aḳsarāyī şeyḫimdir

Anı seven olur yoluna ḥayrān
Ġavṡü'l-vāṣılīndir etmezem gümān
Bilirem maʿnevī veledi Ḥacı Bayrām
Şeyḫ Ḥamīd-i Aḳsarāyī şeyḫimdir

Ben anuñ oluram ḳulu kölesi
Tañrı'nıñ ḫāṣṣü'l-ḫāṣ odur evlāsı
Erenleriñ aʿlālardan aʿlāsı
Şeyḫ Ḥamīd-i Aḳsarāyī şeyḫimdir

Şeyḫ Ḳayġulu anı özünden sever
Anı seven Aḥmed Aḥad'a irer
Anlar ile eyle Allah cemāliñde ḳarār
Şeyḫ Ḥamīd-i Aḳsarāyī şeyḫimdir

Şeyḫim şeyḫ Ḥamīd ʿazīz
Ḳayġulu'dan selām olsun
Bī-çāre miskinem amān
Ḳayġulu'dan selām olsun

Sensiñ ḫāṣlarıñ ḫāṣı
Siline ḳalbimiñ pası
Oḳuyam ledünnī dersi
Ḳayġulu'dan selām olsun

Efendim ḳuluñam köle
Ḳalbimiñ pasını sile
Maʿnevīden her dem diye
Ḳayġulu'dan selām olsun

Ḳalb açıla ola ʿayna
Ṣafā vire Ḫüdā cāna
Bī-çāreyim dur selāma
Ḳayġulu'dan selām olsun

Şeyḫ Ḳayġulu selām virir
Efendim selāmın alır
Senden göñül mi ayrılır ?
Ḳayġulu'dan selām olsun

Bu göñlüm sevdāya düşdi
Seyrānla ister Ḥaḳḳ'ı
Mecnūn gibi yanar göñlüm
Pür-cānla ister Ḥaḳḳ'ı

ʿAşḳıñ şarābından içüb
Dürlü sevdālardan geçüb
Cemāline ārzū çeküb
Vicdānla ister Ḥaḳḳ'ı

Oḳuram "ḳāb ḳavseyni"
Bilirem "ev ednā" anı
Ḳalble miʿrācda cānı
Nūrcānla ister Ḥaḳḳ'ı

ʿĀşıḳ maʿşūḳuna irer
Ṭālib maṭlūbuna erer
Ṣādıḳ olan maḥbūb duyar
Gürcānla ister Ḥaḳḳ'ı

Şeyḫ Ḳayġulu ola ādem
Maḥabbet ola dem-be-dem
Ḳāli ḳīli ḳaldıra her dem
?cānla ister Ḥaḳḳ'ı

Zğhide eylerseñ naẓar
Ḥubb-i dünyā anı üzer
Bildim sanır ġāfil gezer
ʿĀşıḳlarıñ ḳalbi aʿlā
Hū hū deyib ẕikri Mevlā

ʿĀbidlere maʿbūd Allah
ʿĀşıḳlara maʿşūḳ billāh
Arı eyler ḳalbi Allah
ʿĀşıḳlarıñ ḳalbi aʿlā
Hū hū deyib ẕikri Mevlā

Nefsāniyetlerden geçen
Maḥv ile cenāḥlar açan
ʿAşḳın şarābını içen
ʿĀşıḳlarıñ ḳalbi aʿlā
Hū hū deyib ẕikri Mevlā

Bulagör mürşid-i kāmil
ʿĀmel ile olagör ʿāmil
Göñülleri olmaz ʿalīl
ʿĀşıḳlarıñ ḳalbi aʿlā
Hū hū deyib ẕikri Mevlā

Şeyḫ Ḳayġulu irşād ola
Mürşid-i kāmili bula
Ledünnī ʿilmini duyan
ʿĀşıḳlarıñ ḳalbi aʿlā
Hū hū deyib ẕikri Mevlā

Āanma bizi lādāndır bu
Ẕikrimiz dāʾimā hū
Her nefes direm el-amān
Amān yā Rabbenā hū

Ne dāḫilem ve ne zemmām
Ne ḥasedem ve ne ġammām
ʿAşḳıñ baḥrindeyim ʿummān
Amān yā Rabbenā hū

İstemezem fānī cihān
Ḥaḳ kelām iḳrār bī-gümān
Dertlerim derdime dermān
Amān yā Rabbenā hū

Dāʾimā işim ḫavfullah
Bī-niyāza niyāzullah
ʿĀşıḳam ah cemālüllah
Amān yā Rabbenā hū

Şeyḫ Ḳayġulu çeker ārzū
Muḥammed ṭapusunda niyāzı
Mensūb-ı billāha bizi
Amān yā Rabbenā hū

Gördüm cevher içinde
İnciler dizilüb durur
Bir baḥre irdi elim
Simāklar yüzülüb durur

Ḳaraya irişdi yolum
ʿAndelīb ... ḥālim
Varıñ ḥālinden ṣoruñ
Nemaklar yüzülüb durur

Erdim ʿummān içine
Vardım duman ucuna
Başladım işiñ gücüne
Ġamnāklar düzülüb durur

Şarḳa ġarba erişdim
Belā'lardan ṣavuşdum
Arslanlarla yarışdım
... süzülüb durur

Şeyḫ Ḳayġulu söylegil
Kelāmından ʿibret al
Kimlere ḳatmış ʿasel bal
Remnāklar üzülüb durur

El-kātib Şeyḫ Ḫalil Ḳayġulu Baba şeyḫi Sırllı Ḳurdçı Dede Meḥmed İḫtiyār veliyyullah dīni Muḥammedī ṭarīḳi Celvetī uṣūl ʿAbdülḳādir Geylānī sülūk Üveysli

Ġafara'llah li vālideyye ve'l-cemīʿa'l-mü'minīn ve'l-mü'mināt ve'l-müslimīn ve'l-müslimāt el-aḥyā'ü minhüm ve'l-emvāt bi raḥmetike yā Erḥame'r-Rġḥimīn ve'l ḥamdü li'llāhi Rabbi'l-ʿālemīn Himmet veliyyullah şefāʿat Resūlüllah ʿİnāyet Aḥad Allah Allah Allah hū yā hū yā hū yā hū

Sene 15 Şaʿbān 1231

Velayetnâme'nin İlk Varağı

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام
على رسولنا محمد وآله واصحابه اجمعين وصلى الله
على سيدنا محمد وآله وجميع انبياء والمرسلين
ای عزیز قرنداشم و دینداشم و یولداشم و سرداشم و حالداشم
هر کیم کسلر کوروب الرویه ایشتلر کرو قولانلری تسلیم السوة
البجوه کلمی کند یلزدیر برحیه بیان ایلمشلر صوکره هر کامل
سملینه کوره صحیح کلامیله بیان و بیان ایلمشلر دیر المعلوم
یا النجیم بزده اکا دوشندم که بیتراج بیله بر صحیح کندی
الله ازنی ... ...

سلیم دیردیم حمد الله شو را لسوة الملک عظیم
حبیب الله عشقنه و شفاعتی حرمتنه و شیخم
همتنه کوسر عنایت ایلیوب لطفو کرمیله اتمام
واجت ات ایلدی حمد لله رب العالمین یا هو

نظم

الله سوانلر بیک ذکر ایدیلر یا هو
احد بیلنلر بیک ذکر ایدیلر یا هو
جمیع اولیا بیریه مقابیلر اوله
ظاهر باطن دیه ذکر ایدیلر یا هو
یکدر جمله انبیاء اولیاء اصفیاء
ذکر ایله یولدیلر صفا ذکر ایدیلر یا هو
دورر ایله ذکر الله دائما دیلر الا الله
ایلیه شکر حمد لله ذکر ایدیلر یا هو
شیخ فتحولوار انلر مصنفلر مکمللر
هر نفسی انلر دیلر ذکر ایدیلر یا هو

قيغولى دركاهى

قيغولى دركاهى بانيسى الشيخ خليل افندى ادرنه اورخانيه سنده واقع قديم آيلى سليمانيه ياكشنده معاونتلرنده
قيغولى تكيه اختفا ايدرلر ادرنه اورخانيه ده جديد تمليك اولنان اطرافنده مصاحباسنده سرايلى قريه ده
زوزنيم اوزانه چلبى هانكيسى حقنده وقوعبولان شكايت اوزرينه اعدام اولنوب محزون وحجب الرحمه بيدى
عين اهل حقندن السيد اولمغله ايو بلالكنده قورتلمسه اليه ده دنيايه زه بيلع قالمسنه اولمغله ريسمر حلرك
الاخره جرد محلندن اقامتله بالاخره بحله يتكور جامعسن لفظ خدمه اباتمه لقيه اولنور ١٧٩ هليل وه
شيخ شعبانه اوبه انيلميكن عازم راه بقا اولنوب زينده قالمش وسناته ودليل رحمة الله قليلدن خليل افندى
فرزند فضيلتمندى الشيخ خليل افندى ريسيده قدم نهاده عالم وجود اولنوب تحصيل علوم وفنونه غيرت وسيرللم
احياء ويحله سنده لشفا ريحيه ولنيه احد الطفا ابدوب كرك احداربنده وقف وجرايانده امورينه نظارت
وكرك شيخ نعمانى اليه بريحه ولنيله مصاحبت ايوب مذكور قريه به كيدرلرايمسه هذا عوائد روايت كوره معامله
جل حديده ده اليسه مصاحبى احلاحه بيات وزينته تركه ايديتم وخرلله شيخ افندى اسباب وتكمل سلوك ايدرك
احد خلافتنده ايمسه وريسيد يوي ارشاد كلمسه جعفت بيتى روزنى ايله اشتغال ويرلرقده ده تشريف ابقيه
شيفا ايدرمسه كورنده بوكره احوال جوعاملسنه معاونت احباب ايله نام مستحب دركاهى بنا ايتمسه قيغولى
ديفعام الدولتيانه وفقلرنده واولادلرنده لفظيلسنده اقتباس اولمشدر مذكور قريه ده بنا جامع شريف موصلى
ادرنه ده بعضه اسبابنه وقف ايدلوب اوقاف فتوراتى كورلمشدر ١١٩٩ شعبانده تاريخ شيخى ارتحال ايتمكله يرينه
هنده ريسيده ده وزير مذكوره ده بشتربانه ياسلامسه دوه جيد ترسناته جوارنده حسنه باشا محلهسنه معروف
اولنانين خانه وقف ايدلمك زاويه يه تحويل اليمسه بياز ايلمورد اولنورليه بركى وضعانه شريفه ارتحال ايتمكله
زاويه زويده شريفه مخصوصه دفنه فالمشدر هادى العاقبة بامله منظوم معروفانه برامرى ويرده ديوانى
وازور هانكيسى ده مطبوعدر صحبت بيته روزى ايله نامه جمعيتى ريسي ده وفاتى اطلاع حضايديه
كبرى ايب روزى كيمرلرى زيارت قبوردن حالى اولماندمسه نه قلندرى شب يالك مذهب صاحب
حاله يه اهل كمال اولنوب نفس حمالره شفا زاويه سى دار البقاى مرضا ايمسه خداوندكار لوتونه
كمركلميس صالح افضلم زمانه بالاخره درگاه مذكورى توسيع ايدرك توحيدخانه سنى انشا ودرباح
حجره علاوه سيله باقى حزله ابقا ايتمشدر شيخ موصى ايله ايكى محدودى اولنوب اكرى حسه افندى هانيشه مقعم
بيدر اولمشدر نفس متوفى اولمغله سندبياب اولنوب بعضه كرا ازجمله مصرلى كامل باشا الشيخ [illegible]

مزبورات الحقایق
قیغولی سلطان

از نطق لجناب حضرت الشیخ بروسوی
قیغولو افندی قدس سره

ابتداء الهباسم

ولشم خیران — حق جمالنه م
اولورم قربان — حق جمالنه م
احد دربلدم — عشقنه ایردم
اسرار ارا قیلدم — حق جمالنه م
هادی العشاق — شوقیله اشواق
اولدم استغراق — حق جمالنه م
اره ده حجاب — شوقیله ابواب
اولورم احباب — حق جمالنه
شیخ قیغولو ایرده — کوکلم بوله م

عاشق دیوانه
حق جمالنه

بوکو کلمده نوری — یا حبیب الله مدد
قلمیده اولان انواری — یا حبیب الله مدد
سنی سون امته — براندی اه طبیب الله

٣

اون سکز بیك عالم — انس وجن وادم
سنکله مفتخر هردم — یا حبیب الله مدد
یدی قات کوکلره ایرن — الله ایله کلام قیلن
دیوار بولور سنی سون — یا حبیب الله مدد
شیخ قیغولو لولسه م — افندم شفیع اوله

برکمترا متحا کورسه
یا حبیب الله مدد

بودیرا سندن برکون اوله م — کیدم اغلایی اغلایی
ایچم اجل شربتنی — یودم اغلایی اغلایی
کونمه کل بو فنا یه م — سویمه سن بو دنیا یه
خور باقمه بوندن ادنا یه — ندم اغلایی اغلایی
ایله بوکا سن سودا — دوشمه غرور ایله درده
تنم تراب اولور یرده — یتم اغلایی اغلایی
شیخ قیغولی اوله ویران — وارمی بوجهانده طوران

قوتز کوچدر برکون کروان
کیدم اغلایی اغلایی

بو دنیا یه نیه کلدك — غیریه نظر ایله بر باق
ریالرك ترك ایلیوب — ما سوالرکیده مطلق
نفس ایله شیطانه اویمه — نفانیت ندر بلمه
ذنوبك بحرینه طالمه م — ذکر الله ایلیوب دی حق
سنی سندن ایله اری — بوله سك سن اول یریاری
عادسه الله بوریله جاری — عاشقلره اوله الحاق
بوله سك شویله برمقام — دیبه سك باری خدا
منسوب بالله هدد م — ایره سکا هادی العشاق
شیخ قیغولو نبلر سوزی

Mezbûratü'l-Hakâyık'ın ilk iki sayfası